

Den Europæiske Unions Tidende

C 225

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

27. juli 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I	<i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
UDTALELSER		
Regionsudvalget		
95. plenarforsamling den 3. og 4. maj 2012		
2012/C 225/01	Regionsudvalgets udtalelse om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2011-2012«	1
2012/C 225/02	Regionsudvalgets udtalelse om »Grønbog om familiesammenføring«	7
2012/C 225/03	Regionsudvalgets udtalelse om »Revisionen af EU's politik for luftkvalitet og emissioner«	11
2012/C 225/04	Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningsmæssige forslag om reformen af den fælles fiskeripolitik«	20
2012/C 225/05	Regionsudvalgets udtalelse om »Aktiv aldring: Innovation — Intelligent sundhed — Bedre liv«	46
2012/C 225/06	Regionsudvalgets udtalelse om »Energieffektivitet i byer og regioner — med fokus på forskellene mellem landdistrikter og byer«	52

DA

Pris:
8,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

95. plenarforsamling den 3. og 4. maj 2012

2012/C 225/07	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til generel forordning om de fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme«	58
2012/C 225/08	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)«	114
2012/C 225/09	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Den Europæiske Socialfond«	127
2012/C 225/10	Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Samhørighedsfonden«	143
2012/C 225/11	Regionsudvalgets udtalelse om »Revision af de retlige rammer for TEN-T«	150
2012/C 225/12	Regionsudvalgets udtalelse om »Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for perioden 2014-2020«	159
2012/C 225/13	Regionsudvalgets udtalelse om »EU-programmet for social udvikling og innovation«	167
2012/C 225/14	Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningsforslag om reformen af den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikter efter 2013«	174
2012/C 225/15	Regionsudvalgets udtalelse om »Erasmus for alle«	200
2012/C 225/16	Regionsudvalgets udtalelse om »Transeuropæiske telenet«	211
2012/C 225/17	Regionsudvalgets udtalelse om »Et forbrugerprogram for perioden 2014-2020«	217
2012/C 225/18	Regionsudvalgets udtalelse om »Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020«	223

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

95. PLENARFORSAMLING DEN 3. OG 4. MAJ 2012

Regionsudvalgets udtalelse om »Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2011-2012«

(2012/C 225/01)

REGIONSUDVALGET

- minder om, at alle de lande ⁽¹⁾, som berøres af udvidelsesstrategien, officielt har ratificeret Europarådets konvention om menneskerettigheder samt Europarådets konvention om lokalt selvstyre. Udvalget tilskynder landene til at opfylde og gennemføre de indgåede forpligtelser;
- henleder opmærksomheden på, at det er afgørende, at der dannes og udvikles en decentral forvaltning, frie medier og et civilsamfund i kandidatlandene, og opfordrer disse lande til yderligere at bakke op om en respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder og demokratiske procedurer i det politiske liv;
- understreger, betydningen af en formel samrådsprocedure mellem nationalt ansvarlige myndigheder og lokale og regionale myndigheder i de enkelte faser af EU's udvidelsesproces. Dette øger den offentlige deltagelse, fremmer anvendelsen af nærhedsprincippet og bringer borgerne tættere på EU. Det fremmer samtidig gennemførelsen af lovgivning og medvirker til en bedre udnyttelse af førtiltrædelsesmidlerne, hvis repræsentanterne for det lokale og regionale niveau har tilstrækkeligt kendskab til integrationsprocessen;
- opfordrer til at oprette og styrke organisationer, der samler lokale og regionale myndigheder, og til at samarbejde med deres modstykker i EU's medlemsstater, hvilket kan tjene til udveksling af erfaringer og hjælpe integrationsprocessen;
- forholder sig positivt til den igangværende integrationsproces i kandidatlandene, som samtidig bør foregå som et led i en decentraliseringsproces, baseret på gennemsigtighed i gennemførelsen;
- understreger, at det er af afgørende betydning, at man overholder princippet om gode naborelationer mellem EU's medlemsstater, kandidatlande og andre lande, og at det spiller en stor rolle og har stor betydning, at man udvikler et grænseoverskridende og regionalt samarbejde mellem disse lande.

⁽¹⁾ Med undtagelse af Kosovo, jf. FN's resolution 1244/1999.

Ordfører	Stanisław SZWABSKI (AE/PL), formand for byrådet i Gdynia
Basisdokument	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Udvidelsesstrategi og vigtigste udfordringer 2011-2012 COM(2011) 666 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle anbefalinger

1. påpeger, at målet med EU's udvidelse er at udvide området med fredelig udvikling og samarbejde i Europa. EU er derfor åben for ethvert europæisk land, der ønsker at tiltræde, overholder og tilslutter sig de demokratiske værdier samt opfylder kriterierne for medlemskab. Regionsudvalget gør opmærksom på, at en udvidelse kun er mulig, hvis det kan sikres, at tiltrædelseslandet med succes kan integreres i EU;

2. minder om, at alle de lande ⁽²⁾, som berøres af udvidelsesstrategien, officielt har ratificeret Europarådets konvention om menneskerettigheder samt Europarådets konvention om lokalt selvstyre. Udvalget tilskynder landene til at opfylde og gennemføre de indgåede forpligtelser;

3. bifalder Kommissionens forslag om i vid udstrækning at anvende førtiltrædelsesstøtte med henblik på at fremme og tilskynde til et resultatorienteret reformarbejde. Ved, når det er relevant, at involvere lokale og regionale myndigheder kan modtagerlandets absorptionskapacitet og kapacitetsudveksling fremmes, og førtiltrædelsesstøtten dermed udnyttes mere effektivt;

4. understreger, at udvidelsesprocessen er udformet til at sikre stabilitet og øget velstand for borgerne i EU og i kandidatlandene og til at sikre et fælles ansvar for udviklingen af et stadigt større område for fred, frihed, sikkerhed og retfærdighed med et indre marked, hvor der stræbes efter økonomisk, social og territorial samhørighed, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem mænd og kvinder;

5. minder om, at et vellykket og holdbart reformarbejde indebærer, at alle samfundsniveauer inddrages. En vellykket samfundsforvaltning og en modernisering af den offentlige sektor, der synkroniseres med nationalt, regionalt og lokalt plan, skaber bedre forudsætninger for et overordnet og uddybende demokrati, øget transparens og et system, der i mindre grad er præget af korruption og nepotisme. Et decentraliseret system giver borgerne mulighed for at placere ansvaret og fremmer også deres engagement i beslutningsprocesserne;

6. henleder opmærksomheden på, at det er afgørende, at der dannes og udvikles en decentral forvaltning, frie medier og et civilsamfund i kandidatlandene, og opfordrer disse lande til yderligere at bakke op om en respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder og demokratiske procedurer i det politiske liv;

7. understreger, betydningen af en formel samrådsprocedure mellem nationalt ansvarlige myndigheder og lokale og regionale myndigheder i de enkelte faser af EU's udvidelsesproces. Dette øger den offentlige deltagelse og fører til anvendelse af nærhedsprincippet samt bringer borgerne tættere på EU. Det fremmer samtidig gennemførelsen af lovgivning og medvirker til en bedre udnyttelse af førtiltrædelsesmidlerne, hvis repræsentanterne for det lokale og regionale niveau har tilstrækkeligt kendskab til integrationsprocessen;

8. opfordrer til at oprette og styrke organisationer, der samler lokale og regionale myndigheder, og til at samarbejde med deres modstykker i EU's medlemsstater, hvilket kan tjene til udveksling af erfaringer og hjælpe integrationsprocessen;

9. forholder sig positivt til den igangværende integrationsproces i kandidatlandene, som samtidig bør foregå som et led i en decentraliseringsproces, baseret på gennemsigtighed i gennemførelsen;

10. fremhæver, at udvidelsesprocessens fremskridt og succes i høj grad afhænger af, at kandidatlandene gør reelle fremskridt med at gennemføre reformer for at opfylde Københavnskriterierne;

11. peger på, at det ville være en god idé at fremskynde Det Europæiske Råds godkendelse af strategien for en makroregion omkring Adriaterhavet og Det Ioniske Hav, som har den merværdi, at den befordrer og styrker EU-tiltrædelsesprocessen i kandidatlandene og de potentielle kandidatlande i EØS-området og desuden giver mulighed for at fremme konsolideringen af demokratiseringsprocesserne i områder i det udvidede Middelhavsområde;

12. understreger, at det er af afgørende betydning, at man overholder princippet om gode naborelationer mellem EU's medlemsstater, kandidatlande og andre lande, og at det spiller en stor rolle og har stor betydning, at man udvikler et grænseoverskridende og regionalt samarbejde mellem disse lande;

⁽²⁾ Med undtagelse af Kosovo, jf. FN's resolution 1244/1999.

13. opfordrer myndighederne i de lande, der ansøger om EU-medlemskab, til i samarbejde med myndighederne på lokalt og regionalt plan at udarbejde fælles regler og nationale strategier og til at give de lokale og regionale myndigheder tilstrækkelige midler til at gennemføre strategier for integration af marginaliserede grupper;

14. understøtter, at der i kandidatlandene er behov for omfattende og afbalanceret information om EU, dets institutioner, integrationsprocessen og de ændringer, denne medfører for det enkelte land, samt udfordringer og muligheder for borgerne. Denne information, der hovedsagelig skal gives af tiltrædelseslandenes myndigheder, er afgørende for, at borgerne kan deltage aktivt i deres lands integration i EU og anerkende fordelene ved et potentielt medlemskab;

15. opfordrer alle kandidatlandene til alt efter deres formelle evner at deltage i udviklingen og styrkelsen af EU og EU-institutionerne;

16. fremhæver, at der er behov for, og at det er vigtigt, at EU klart og utvetydigt bekræfter sit engagement i udvidelsesprocessen og sin vilje til at optage kandidatlande, der opfylder tiltrædelsesbetingelserne.

KROATIEN

REGIONSUDVALGET

Kroatiens fremskridt i retning af EU-tiltrædelse

17. ser med tilfredshed på underskrivelsen af tiltrædelsestraktaten med Kroatien, som markerer et vigtigt øjeblik i den europæiske integration. Med forbehold af en vellykket afslutning på ratificeringsprocedurerne ser Regionsudvalget frem til at byde Kroatien velkommen som nyt medlem pr. 1. juli 2013;

18. udtrykker stor tilfredshed med Kroatiens fremskridt med at opfylde kriterierne for optagelse i EU, siden landet indgav sin ansøgning i 2003 og frem til den vellykkede afslutning af forhandlingerne i juni 2011 og Kommissionens positive udtalelse om Kroatiens tiltrædelse i oktober 2011;

19. noterer sig med tilfredshed, at Slovenien og Kroatien har besluttet at forelægge den verserende grænsestrid for en voldgiftsret, og ser frem til gennemførelsen af den bilaterale voldgiftsaftale om bilæggelse af grænsestriden;

20. understreger, at Kroatien har nået et højt forberedelsesniveau med henblik på medlemskab, og opfordrer Kroatien til at fortsætte sine bestræbelser og fuldt ud gennemføre den gældende EU-ret, navnlig for så vidt angår retsvæsen, bekæmpelse af korruption, gennemførelse af lovgivning om ikke-forskelsbehandling, konkurrencepolitik og pressefrihed og medipluralisme;

21. bifalder det positive resultat af folkeafstemningen om Kroatiens tiltrædelse af EU i januar 2012.

ISLAND

REGIONSUDVALGET

Kandidatlandets fremskridt

22. bifalder fremskridtene i optagelsesforhandlingerne med Island; understreger det meget konstruktive samarbejde mellem Island og EU inden for rammerne af EØS og Schengen-området;

23. mener, at Island kan tiltræde EU på kortere sigt på baggrund af princippet om egne resultater, og tilskynder landet til ufortrødent at fortsætte tilpasningen på de resterende politikområder;

24. ser positivt på, at Island i et vist omfang har overstået sine økonomiske vanskeligheder og har fortsat sine bestræbelser på at gennemføre de nødvendige reformer;

25. er bekymret over, at der ikke er nogen stærk offentlig støtte til integrationsprocessen.

DEN TIDLIGERE JUGOSLAVISKE REPUBLIK MAKEDONIEN (FYROM)

REGIONSUDVALGET

Fremskridt i et land på Vestbalkan med status som kandidatland

26. ser positivt på Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens indsats i tiltrædelsesprocessen;

27. bifalder regeringens indsats i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien for at fremme landets tiltrædelse af EU, men er bekymret over, at der ikke gøres en effektiv indsats for at finde en tilfredsstillende løsning på det formelle problem med landets navn. Det er vigtigt at opretholde gode naboskabsrelationer, herunder forhandlinger i FN's regi med henblik på en gensidigt acceptabel løsning på spørgsmålet om landets navn;

28. ser positivt på den gradvise tilpasning af de nationale retssystemer til EU's lovgivning, men henleder imidlertid opmærksomheden på, at der fortsat er behov for reformer på områder som retsvæsen, grundlæggende rettigheder for kvinder og mindretal og offentlig forvaltning;

29. henleder opmærksomheden på, at der er behov for bekæmpelse af korruption på højt plan og sikring af ytringsfriheden i medierne;

30. sætter pris på fremskridtene i samarbejdet mellem de statslige institutioner, de decentrale myndigheder på forskellige forvaltningsniveauer og ngo'erne;

31. bifalder fremskridtene med at gennemføre loven om sprog, decentralisering og ligelig repræsentation og tilskynder landet til at fortsætte sine bestræbelser på at tackle de aktuelle udfordringer såsom uddannelse og harmoniske forbindelser mellem alle samfundsgupper.

MONTENEGRO

REGIONSUDVALGET

Fremskridt i et land på Vestbalkan med status som kandidatland

32. bifalder i lyset af Rådets bebudelse om indledning af tiltrædelsesforhandlinger i juni 2012 i høj grad de skridt, der er taget for at ændre og tilpasse Montenegros lovgivning i forbindelse med reformen af den offentlige administration, udarbejdelse af nationale statistikker, frie medier og bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet. Der er også sket en vis forbedring i overholdelsen af menneskerettighederne, ligestilling mellem kønnene og overholdelsen af mindretallets rettigheder;

33. bifalder tiltag til at mindske omfanget af korruption og opfordrer til at gøre mere for at bekæmpe korruption, navnlig på områderne privatisering, fysisk planlægning, uddannelse og sundhedsvæsen samt hos de lokale og regionale myndigheder;

34. ser meget positivt på fremskridtene med at sikre mindretallets rettigheder og deres repræsentation i de lovgivende organer og de decentrale myndigheder;

35. udtrykker tilfredshed med beslutningen om at nedsætte et blandet rådgivende udvalg som et forum for dialog mellem EU, Regionsudvalget og de lokale myndigheder i Montenegro.

TYRKIET

REGIONSUDVALGET

Kandidatlandets fremskridt

36. bifalder de ændringer, som fører til demokratisering af det politiske liv og samfund i Tyrkiet. Udvalget påpeger Tyrkiets forpligtelse til at opretholde gode naboskabsrelationer og opfordrer Tyrkiet til at afstå fra handlinger, som rettes mod en medlemsstat og dennes suveræne rettigheder, som fastsat i Københavnskriterierne og i rammen for forhandlingerne mellem EU og Tyrkiet af 3. oktober 2005. Udvalget udtrykker sin misbilligelse af Tyrkiets erklæringer om, at det agter at fastfryse sine forbindelser til EU's formandskab i andet halvår af 2012, men har forhåbninger med hensyn til udviklingen af det regionale samarbejde;

37. udtrykker skuffelse over, at Tyrkiet fortsat ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til tillægsprotokollen til associeringsaftalen mellem Fællesskabet og Tyrkiet, og opfordrer Tyrkiet til at gennemføre den fuldt ud;

38. bemærker med bekymring, at Tyrkiet kun i ringe grad håndhæver den lovgivning, der er vedtaget i henhold til Københavnskriterierne; beklager manglen på klare fremskridt i udviklingen af lokal forvaltning og civilsamfundet; håber ikke desto mindre, at den aktuelle forfatningsreformproces vil føre til markante fremskridt; mener, at lanceringen af et fælles rådgivende udvalg mellem Regionsudvalget og de tyrkiske lokale og regionale myndigheder vil kunne medvirke til, at der tages højde for de europæiske krav vedrørende decentralisering;

39. er bekymret over de utilstrækkelige fremskridt inden for ytringsfrihed, pressefrihed, religionsfrihed, kvinders rettigheder og respekt for mindretallets rettigheder samt med at finde en retfærdig løsning på Cypernsørgsmålet; opfordrer den tyrkiske regering til aktivt at støtte de igangværende forhandlinger og til at gøre fremskridt med henblik på en fuldstændig løsning på Cypernsørgsmålet;

40. er dybt bekymret og opfordrer Tyrkiet til at forbedre overholdelsen af grundlæggende rettigheder og friheder, både retligt og i praksis. Begrænsningerne i praksis af mediefriheden, retssagerne, der er indledt mod forfattere, journalister, akademikere, folkevalgte politikere og menneskerettighedsforkæmpere, og hyppige tilfælde af forbud mod internetsider vækker alt sammen alvorlig bekymring, som det er nødvendigt for den tyrkiske regering at forholde sig til;

41. opfordrer Tyrkiet til at intensivere reformen af den lokale forvaltning (Local Administrative Reform) med henblik på øget decentralisering og en mere effektiv anvendelse af de lokale og regionale niveauer. Et vigtigt element er en øget og retfærdig finansiering af den lokale sektor, forskellige former for høring af de respektive niveauer i henhold til principperne og forvaltning på flere myndighedsniveauer og større støtte til EU-integration på lokalt plan;

42. er bekymret over det bratte fald i offentlighedens og mediernes troværdighed og interesse for Tyrkiets EU-medlemskab; appellerer derfor til EU om at fortsætte forhandlingsforløbet navnlig via »den positive dagsorden«, som skal gælde, så snart Tyrkiet overholder optagelseskriterierne;

43. forholder sig positivt til Kommissionens forslag om at udvide samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder i EU-medlemsstaterne og deres tyrkiske modstykker;

44. understreger udvalgets interesse i at bruge de eksisterende mekanismer for samarbejde mellem EU og Tyrkiet, grænseoverskridende programmer, regionalt samarbejde og samarbejde med lokale myndigheder med henblik på at udvikle den lokale forvaltning og udvide anvendelsen af nærhedsprincippet og demokratiseringen.

ALBANIEN

REGIONSUDVALGET

Det potentielle kandidatlands fremskridt

45. opfordrer de albanske myndigheder til at fortsætte reformarbejdet, da de hidtil gennemførte reformer kun til en vis grad bringer landet tættere på at opfylde Københavnskriterierne;

46. henleder opmærksomheden på, at det har afgørende betydning for integrationsprocessen, at man gennemfører princippet om gode naboforbindelser og regionalt samarbejde og udvikler demokratiske procedurer, lokal forvaltning og civilsamfundet;

47. opfordrer regeringen og oppositionen i Albanien til at genoprette og fastholde en konstruktiv politisk dialog for at sikre, at de vigtigste demokratiske institutioner fungerer korrekt og er uafhængige, og tilskynder de albanske myndigheder til at intensivere arbejdet med at fremme og gennemføre de reformer, der er nødvendige i førtiltrædelsesprocessen, især med hensyn til menneskerettigheder, ligestilling, beskyttelse af alle mindretal såvel som ejendomsrettigheder, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet samt gennemførelse af en konstruktiv emigrationspolitik;

48. bemærker med bekymring, at der mangler en målrettet indsats for at bekæmpe den korruption, der findes på en række områder af det offentlige liv, og som i fremtiden kan blive et alvorligt problem for landets udvikling;

49. opfordrer den albanske regering til i samarbejde med relevante aktører aktivt at arbejde for decentralisering og integration i EU.

BOSNIEN-HERCEGOVINA

REGIONSUDVALGET

Det potentielle kandidatlands fremskridt

50. ser positivt på de reformer, der gennemføres af myndighederne i Bosnien-Hercegovina, men gør imidlertid opmærksom på, at det er muligt at øge koordineringen mellem samtlige forvaltningsniveauer, inklusive Bosnien-Hercegovina og Republika Srpska;

51. mener, at myndighederne i Bosnien-Hercegovina skal optrappe bestræbelserne på at gennemføre disse reformer; henleder opmærksomheden på, at det kun vil være muligt at gennemføre reformer i overensstemmelse med Københavnskriterierne på mellemlang sigt, hvis myndighederne for alvor går ind i sagen, og at miljøreformer kun vil være mulige på længere sigt;

52. er bekymret over det politiske dødvande i landet og den manglende evne til at sætte sig ud over de enkelte politiske gruppers særinteresser, hvilket fører til en betragtelig forsinkelse i Bosnien-Hercegovinas tiltrædelsesproces. Gennem en bredere og snævrere inddragelse af de berørte aktører, især de lokale myndigheder, kan førtiltrædelsesstøtten anvendes mere effektivt og dermed komme medborgerne klarere til gavn, hvilket også vil tydeliggøre nytten af en tilnærmelse til EU for den enkelte;

53. er enig i Kommissionens situationsanalyse med hensyn til modsætninger, blokeringer og et lammet politisk klima i Bosnien-Hercegovina og ønsker derfor at understrege, hvad udvalget fremførte i 2010⁽³⁾. Det splittede Bosnien har brug for en ledelse, der formår at bygge bro over modsætninger, og som i stedet kan iværksætte samtlige løsninger. EU er nødt til at melde klart ud om, at det eneste virkelige politiske alternativ er det, der åbner landet mod det indre markeds fire friheder;

54. understreger det svage samarbejde mellem landets forskellige forvaltningsniveauer, hvilket der bør rettes op på med klar støtte fra alle de politiske kræfter i landet;

55. mener, at et konstruktivt samarbejds-klima i landet forudsætter en funktionsdygtig forvaltningsstruktur, hvor forskellige politiske niveauer supplerer hinanden og overvinder splittelser. Udvalget gentager, at centraladministrationen i Bosnien-Hercegovina bør styrkes på flere områder. Reformkræfter for såvel en stærkere stat som en decentraliseringsproces med styrkede kommuner bør få opbakning;

56. er overbevist om, at det er nødvendigt at udvide det praktiske grænseoverskridende samarbejde og samarbejdet mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder.

KOSOVO⁽⁴⁾

REGIONSUDVALGET

Det potentielle kandidatlands fremskridt

57. bifalder Kosovos tilsagn om en europæisk kurs inden for rammerne af den europæiske integrationsproces;

58. håber ikke, at manglen på bred enighed blandt EU-landene om Kosovos formelle status vil forhindre udviklingen af forbindelser i form af aftaler mellem EU og Kosovo, og mener, at det i dag er muligt at finde og fremme praktiske ad hoc-løsninger med udgangspunkt i en neutral tilgang til Kosovos status;

59. understreger, at EU i overensstemmelse med de vedtagne principper har forpligtet sig uforbeholdent med hensyn til Vestbalkans, herunder Kosovos, europæiske perspektiver.

SERBIEN

REGIONSUDVALGET

Kandidatlandets fremskridt

60. bifalder Kommissionens henstilling om at give Serbien status som kandidatland;

61. glæder sig over Det Europæiske Råds beslutning om at give Serbien status som kandidatland og opfordrer Serbien til at fortsætte sine system- og strukturreformer; understreger behovet for at tage skridt til at normalisere forbindelserne med Kosovo i overensstemmelse med betingelserne i stabiliserings- og associeringsprocessen og til fuldt ud at overholde principperne om regionalt samarbejde gennem inddragelse af alle involverede parter. Regionsudvalget håber samtidig, at der ikke vil blive iværksat tiltag, der kunne bringe de to staters europæiske fremtidsudsigter i fare;

62. opfordrer de serbiske myndigheder til at fortsætte de konstruktive tiltag, de har iværksat for at fremme samarbejde og stabilitet i regionen;

⁽³⁾ CdR 345/2009.

⁽⁴⁾ I henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1244/1999.

63. påskønner de fremskridt, som Serbien har gjort i førtiltrædelsesprocessen, og som omfatter tilpasninger på en lang række områder, herunder menneskerettigheder, retsvæsen, pressefrihed og Helsinkikriterierne;

64. henleder opmærksomheden på, at det har stor betydning for integrationsprocessen, at man gennemfører principperne om

godt naboskab og regionalt samarbejde og udvikler demokratiske procedurer, mindretalsrettigheder og lokal forvaltning samt udbygger civilsamfundet;

65. ser positivt på beskyttelsen af de traditionelle mindretals sproglige rettigheder og vedtagelsen i september 2011 af en lov om offentlig ejendom og overdragelse af visse beføjelser til Vojvodina-provinsen og til de lokale myndigheder.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Grønbog om familiesammenføring«

(2012/C 225/02)

REGIONSUDVALGET

- gør opmærksom på, at nødvendigheden af at tage specifikt fat på problemet med familiesammenføring netop viser sig nu, hvor der også sættes fokus på den »reviderede europæiske dagsorden for integration« (CdR 199/2011) og på en »europæisk kultur for forvaltning på flere myndighedsniveauer« (CdR 273/2011), som i høj grad kalder på initiativer fra Regionsudvalgets side;
- bemærker, at det i grønbogen anføres, at direktivet i nogle tilfælde benyttes som et afskrækkende instrument og understreger i denne forbindelse, at bestemmelserne om familiesammenføring ikke skal opfattes som et instrument til at begrænse migrantstrømme. De særlige formål med familiesammenføring er tværtimod en bedre integration af lovlige migranter og overholdelse af familieretten;
- understreger, at individets ret til at have et familieliv indebærer retten, men også pligten til at forsørge og opdrage børnene og sørge for deres skolegang og dermed have dem hos sig; dette er grundlæggende rettigheder og pligter uanset nationalitet, og Regionsudvalget minder om, at dette anerkendes af en lang række nationale og internationale erklæringer, som er sammenfaldende på dette punkt;
- minder dog om, at medlemsstaterne i deres fremfærd i praksis bør holde sig proportionalitets- og nærhedsprincipperne for øje, således at de dels i højere grad lader regionerne og kommunerne tage sig af gennemførelsen af integrationstiltag, dels giver dem en stabil og juridisk velfunderet referenceramme;
- kræver større inddragelse af de lokale forvaltninger i en flerniveaustyring, hvilket er en nødvendig betingelse for, at der kan føres en indvandringspolitik, som hænger sammen, overholder de grundlæggende rettigheder og fremmer værtssamfundets og indvandrernes velfærd.

Ordfører	Sergio SOAVE (IT/PSE), borgmester i Savigliano (CN)
Basisdokument	Grønbog om retten for tredjelandstatsborgere, der bor i EU, til familiesammenføring (direktiv 2003/86/EF)
	COM(2011) 735 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Baggrund

1. anser det for positivt, at Kommissionen har taget initiativ til at indlede en debat om familiesammenføring, som er omhandlet i direktiv 2003/86/EF, for at se nærmere på nogle problemer, der har været med anvendelsen af selve direktivet, og undersøge den kritik, der er blevet fremført fra flere sider (ngø'er, lokale myndigheder, akademiske kredse);

2. anser det for hensigtsmæssigt at basere debatten på grøn-bogen, som peger på nogle vigtige aspekter i direktivet og rejser en række spørgsmål. Udvalget bifalder, at Kommissionen først efter høringens afslutning vil træffe beslutning om, hvilke konkrete foranstaltninger der eventuelt skal træffes;

3. minder om, at de lokale og regionale myndigheder har en central rolle i forvaltningen af politikkerne for integration og social samhørighed, og at de på denne baggrund bør inddrages behørigt i debatten om gennemførelsen af bestemmelserne om familiesammenføring med det mål at fremme dels fuld integration af indvandrerne i værtslandet, dels en eventuel ændring af direktivet;

4. understreger, at dette initiativ er i tråd med Stockholm-programmet af december 2009 og den europæiske pagt om indvandring og asyl af september 2008;

5. gør opmærksom på, at nødvendigheden af at tage specifikt fat på problemet med familiesammenføring netop viser sig nu, hvor der også sættes fokus på »den reviderede europæiske dagsorden for integration« (CdR 199/2011) og på en »europæisk kultur for forvaltning på flere myndighedsniveauer« (CdR 273/2011), som i høj grad kalder på initiativer fra Regionsudvalgets side.

REGIONSUDVALGET

Politisk baggrund for udtalelsen

6. er sig bevidst, at den økonomiske krise, der har rystet Europa i sin grundvold, kan fordreje vurderingen af direktivet. Hertil bidrager også, at Europa nu er målet for nye migrationsstrømme bl.a. udløst af følgerne af den ellers vigtige og positive politiske bevægelse kaldet det »arabiske forår«, som har berørt mange lande langs Middelhavets sydkyst.

REGIONSUDVALGET

Principper og evalueringer

7. bemærker, at det i grøn-bogen anføres, at direktivet i nogle tilfælde benyttes som et afskrækkende instrument og

understreger i denne forbindelse, at bestemmelserne om familiesammenføring ikke skal opfattes som et instrument til at begrænse migrantstrømme, som er et spørgsmål, der skal tackles ved kilden og på anden vis. De særlige formål med familiesammenføring er tværtimod en bedre integration af lovlige migranter og overholdelse af familieretten, hvilket princip er knæsat i samtlige rettighedschartre;

8. understreger, at individets ret til at have et familieliv indebærer retten, men også pligten til at forsørge og opdrage børnene og sørge for deres skolegang og dermed have dem hos sig; dette er grundlæggende rettigheder og pligter uanset nationalitet, og Regionsudvalget minder om, at dette anerkendes af en lang række nationale og internationale erklæringer, som er sammenfaldende på dette punkt. Nærmere bestemt definerer Verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948 i artikel 16 familien som »samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe« og fastslår, at den har »krav på samfundets og statens beskyttelse«. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder knæsetter i artikel 9 retten til at stifte familie som en af individets grundlæggende rettigheder;

9. går ind for, at politikken til forvaltning af indvandringen fuldt ud respekterer disse grundlæggende rettigheder i samklang med afgørelserne fra domstolen i Strasbourg og i Luxembourg, som utvetydigt og gentagne gange har taget stilling til dette spørgsmål;

10. opfordrer endvidere på det praktiske plan til at evaluere resultaterne af familiesammenføring; i direktivet understregedes det allerede, at familiesammenføring bidrager til at skabe en sociokulturel stabilitet, der letter integration, hvilket gør det muligt at styrke den økonomiske og sociale samhørighed, og det kan kun være til gavn for værtssamfundenes myndigheder; man må snarere indse, at gennemførelsen af retten til familiesammenføring er et kvalitativt spring fremad for indvandringspolitikken, som på denne måde udviser større fremsynethed ved at gøre noget for at stabilisere indvandrernes situation, hvilket er en forudsætning for en effektiv socioøkonomisk integration i værtslandet; dette er også et afgørende skridt, som i praksis vil kunne medvirke til at dæmme op for den ulovlige indvandring og begrænse de værste former for social udstødelse;

11. understreger, at familien i alle europæiske forfatninger er forbundet med specifikke forpligtelser til økonomisk og social solidaritet; respekt for disse bånd også for indvandrede familiers vedkommende gennem en mere ufravigelig anerkendelse af retten til familiesammenføring forekommer således at være et specifikt middel til at indgyde udlændinge en følelse af, at de mange krav, der stilles til dem (af administrativ og organisatorisk art), ikke blot er frugten af en repressiv politik eller et politiredskab, men at de er et led i et mere generelt projekt

med henblik på hele samfundets udvikling, hvortil de også skal bidrage aktivt. I den forbindelse bør de ikke kun gøre deres rettigheder gældende, men også stå ved deres egne pligter, som giver principperne om *samfundssind* og *ansvarlighed* over for andre indhold;

12. set i dette perspektiv håber Regionsudvalget, at der tages særligt hensyn til beskyttelsen af den såkaldte »kernefamilie«, som i forvejen står helt centralt i direktivet, og – inden for disse rammer – til retten til sammenføring med mindreårige børn, som har krav på specifik og størst mulig beskyttelse; hvad angår andre familieformer bl.a. affødt af love og skikke i indvandrernes hjemland mener Regionsudvalget, at vurderingen af de enkelte sager eller generelle forhold bør overlades til medlemsstaterne; hvis Kommissionen alligevel som et resultat af høringen konkluderer, at der er brug for at fastlægge en fælles definition af »familie« på europæisk plan, skal denne definition stemme overens med definitionerne i andre EU-retsakter;

13. under hensyntagen til disse vigtige generelle principper og vurderinger mener Regionsudvalget, at der ikke er brug for nogen væsentlig begrænsning af de enkelte medlemsstaters skønsmargen, som er anerkendt i direktivet og bekræftet af Lissabontraktaten. Det minder dog om, at medlemsstaterne i deres fremfærd i praksis bør holde sig proportionalitets- og nærhedsprincipperne for øje, således at de dels i højere grad lader regionerne og kommunerne tage sig af gennemførelsen af integrationstiltag, dels giver dem en stabil og juridisk velfunderet referenceramme.

II. SPØRGSMÅL STILLET I GRØNBOGEN

REGIONSUDVALGET

Definition af en familie og krav til familiemæssig tilknytning

14. mener – med forbehold af retten for alle tredjelandstatsborgere, som er lovligt bosiddende på EU's område, til at blive sammenført med deres familiemedlemmer – at denne ret forståeligt nok må behæftes med visse betingelser under hensyntagen til direktivets ånd, som går ud på at fremme integration og stabilisering;

15. mener, at direktivets nuværende ordlyd kan skabe juridisk og fortolkningsmæssig usikkerhed, og opfordrer til at overveje, om det er hensigtsmæssigt på europæisk plan at fastsætte en minimumsvarighed af opholdet, som både tilgodeser kravet om stabilitet og respekten for retten til et familieliv og vedtage modeller svarende til dem for cirkulær migration for de tilfælde, hvor indvandrerne deltager i programmer for frivillig tilbagevenden;

16. foreslår, at minimumsalderen for sammenføring med ægtefællen som udgangspunkt bør være den samme som ægtefællens myndighedsalder som fastsat i værtslandets lovgivning, idet der i særlige tilfælde bør kunne tillades sammenføring af

personer under denne aldersgrænse. Målet hermed skal være at sikre størst mulig ensartethed og undgå eventuel diskrimination på grund af alder;

17. gør opmærksom på, at de to undtagelser fra retten til familiesammenføring af mindreårige børn (art. 4, stk. 1, sidste litra, og stk. 6) godt kunne ophæves, da de har haft ringe betydning i praksis. Under alle omstændigheder anbefaler Regionsudvalget, at afgørelserne på området altid træffes med barnets tarv for øje og ud fra hensynet til beskyttelsen af barnets rettigheder; det anbefaler endvidere af de samme grunde, at retten til sammenføring af mindreårige børn garanteres, også selv om forældrene ikke er gift, bl.a. for at undgå enhver form for forskelsbehandling mellem børn født i og uden for ægteskab;

18. mener angående den frivillige bestemmelse om andre familiemedlemmer end ægtefælle eller registreret partner og børn, at de enkelte medlemsstater fortsat bør have en skønsmargen ved fastlæggelsen af afgrænsningskriterierne; peger endvidere på, at det gældende direktiv ikke – som det burde – siger noget om, hvilke konsekvenser det får for familiemedlemmerne, hvis referencepersonen dør, eller i tilfælde af skilsmisse eller anfægtelse af faderskab, som får rettens medhold.

REGIONSUDVALGET

Integrationsforanstaltninger

19. anbefaler en forebyggende kontrol med effektiviteten af de forskellige tiltag, der allerede er indført (foranstaltninger »før afrejse« og foranstaltninger i værtslandet). På grundlag af denne indledende screening anbefaler Regionsudvalget i alle tilfælde at undgå foranstaltninger før afrejse, som er uigennemførlige for referencepersonens familiemedlemmer på grund af analfabetisme, materielle omkostninger, afstand fra bycentre, og som i alle tilfælde i praksis vil medføre udelukkelse fra retten til familiesammenføring. Regionsudvalget mener desuden, at hvis der kræves obligatoriske sprogkurser og/eller indføring i medborgerskab og/eller kendskab til værtslandets historie og kultur efter ankomsten til værtslandet, bør disse kurser tilbydes gratis for at undgå diskrimination på grundlag af formueforhold, og at der bl.a. bør benyttes de »europæiske integrationsmoduler«.

REGIONSUDVALGET

Karensperiode i relation til modtagelseskapacitet

20. ved vurderingen af de øvrige materielle krav, som medlemsstaten kræver opfyldt af referencepersonen (bolig, sygesikring, tilstrækkelige faste indtægter), anbefaler Regionsudvalget, at de overholder proportionalitetsprincippet og ikke antager form af arbitrære restriktioner; især anbefales det, at medlemsstaterne ved gennemførelsen af direktivet indfører en ordning, som giver sikkerhed for, at disse krav baseres på objektive og verificerbare kriterier og ikke på vage bestemmelser, som kan fortolkes restriktivt efter forgodtbefindende;

21. foreslår at afskaffe kriteriet vedrørende medlemsstatens »modtagelseskapacitet« som en faktor, der skal tages hensyn til i bedømmelsen af en ansøgning, da det har karakter af endnu et middel til kontrol med migrationsstrømmene, hvilket strider mod principperne i EU-retten;

22. anmoder om, at det sammenførte familiemedlems opholdstilladelse bliver af samme varighed som referencepersonens, og i den forbindelse kunne det overvejes at vedtage løsninger i stil med modellerne for cirkulær migration for de tilfælde, hvor indvandreren tager imod programmer for frivillig tilbagevendende.

REGIONSUDVALGET

Asylrelaterede spørgsmål

23. Hvad angår familiesammenføring for tredjelandsstatsborgere med særlig beskyttelsesstatus (asyl, flygtningestatus, subsidiær beskyttelse) mener Regionsudvalget i tråd med Stockholm-programmets henstillinger, at de forskellige former for beskyttelsesstatus bør behandles efter specifikke og selvstændige regler, der tager hensyn til den særlige situation, som personer, der er omfattet af disse former for beskyttelse, befinder sig i (også fordi det i praksis er vanskeligt for dem at fremlægge de krævede oplysninger og papirer). Direktivet om den generelle ordning for familiesammenføring bør derfor ikke gælde for familiemedlemmer til udlændinge med beskyttelsesstatus; der bør indføres en selvstændig ordning for familiesammenføring for disse personer, hvor der også tages hensyn til familieband, som er knyttet efter indrejsen i værtslandet.

REGIONSUDVALGET

Svig, misbrug og procedurespørgsmål

24. mener, at nogle medlemsstaters beslutning om at indføre dna-test til identificering af børn – medmindre testen foretages som en sidste udvej – kan udgøre en krænkelse af proportionalitetsprincippet og desuden krænke grundlæggende rettigheder såsom retten til respekt for privatlivet og familielivet (art. 8 i EMRK);

25. angående den frygtede svigagtige indgåelse af proformaægteskaber anmodes Kommissionen og/eller medlemsstaterne om at fremskaffe data om fænomenets reelle omfang. I manglen af specifikke facts anser Regionsudvalget det for hensigtsmæssigt, at der udføres målrettede undersøgelser i alle medlemsstater med henblik på en mere nøjagtig beskrivelse af virkeligheden samt fremme af god praksis vedrørende løsning af sådanne problemer;

26. hvad angår omkostningerne ved familiesammenføring advarer der mod faren for kunstige forhøjelser af de administrative udgifter, som af nogle medlemsstater kan misbruges til at indføre arbitrære begrænsninger i retten til indrejse i klar modstrid med proportionalitetsprincippet, som kræver, at midlet står i et rimeligt forhold til målet: målet er at fremme og ikke forhindre udøvelsen af den her omhandlede rettighed; det ville derfor være formålstjenligt, at medlemsstaterne bliver bedt om at fastsætte gebyrerne på et sådant niveau, at de ikke udhuler den konkrete anvendelse af direktivet;

27. mener, at medlemsstaterne bør rådes til at overholde den absolutte tidsfrist for, hvornår afgørelsen om ansøgningen skal være truffet; enhver forlængelse af fristen fra medlemsstatens side, som har til formål at trække sagen helt urimeligt i langdrag, forekommer at være en hindring for direktivets fulde gennemførelse.

REGIONSUDVALGET

Overholdelse af horisontale bestemmelser

28. ønsker med hensyn til de vanskeligheder, der påviseligt har været med overholdelsen af direktivets to obligatoriske, horisontale bestemmelser, at Kommissionen tager alle relevante traktatfæstede midler og foranstaltninger i anvendelse for at sikre fuld overholdelse af EU-retten fra medlemsstaternes side.

III. AFSLUTTENDE BETRAGNINGER

REGIONSUDVALGET

29. kræver større inddragelse af de lokale forvaltninger i en *flerniveaustyring*, hvilket er en nødvendig betingelse for, at der kan føres en indvandringspolitik, som hænger sammen, overholder de grundlæggende rettigheder og fremmer værtssamfundets og indvandrernes velfærd. Der er registreret forbilledlige eksempler på integration i mange regioner og samfund i Europa, og i ikke så få tilfælde er vage bestemmelser i den nationale lovgivning blevet løst positivt i den konkrete anvendelse af direktivet takket være de lokale myndigheders praktiske erfaring hermed. Udvalget understreger nødvendigheden af at indhente mest mulig information på dette område og er fuldt ud rede til at samarbejde med medlemsstaterne og de andre EU-institutioner om indsamling og formidling af data og god praksis i det omfang, disse foreligger på lokalt eller regionalt plan.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Revisionen af EU's politik for luftkvalitet og emissioner«

(2012/C 225/03)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at tendensen i retning af en opbremsning af forbedringen af luftkvaliteten i væsentligt omfang er en følge af utilstrækkeligt ambitiøse EU-emissionskildeforanstaltninger og for få nationale foranstaltninger. Der pålægges de lokale og regionale myndigheder store byrder i forbindelse med løsningen af problemerne; Der er behov for en strategi på flere planer, hvor det enkelte (europæiske, nationale, regionale og lokale) administrative niveau må tage et ansvar og indføre de foranstaltninger, som kan og må gennemføres på det pågældende niveau;
- understreger, at EU's politikker for immission og emission skal kædes sammen med hinanden. I den henseende er det nødvendigt, at der i tilrettelæggelsesfasen arbejdes med et ambitionsniveau og tidshorisonter for EU's emissionskildepolitik og EU's immissionspolitik, der er tilpasset hinanden;
- anbefaler en styrkelse af EU's emissionspolitik, navnlig ved at gøre revisionen af NEC-direktivet tilstrækkelig ambitiøs til, at det kan reducere baggrundskoncentrationerne, ved at skærpe EURO-normerne for køretøjer i relation til NO₂/NO_x og fint støv samt skærpe emissionsgrænseværdierne for andre mobile forureningskilder, ved at mindske forskellene mellem EU's emissionsnormer og den faktiske udstødning fra køretøjer og ved at tackle emissioner fra skibs- og luftfarten samt landbrugets ammoniakudledning;
- anbefaler, at revisionen af direktiverne om luftkvalitet (2008/50/EF og 2004/107/EF) især sikrer en reduktion af antallet af stoffer og af mål- og grænseværdier ved at koncentrere indsatsen om de mest forurenende stoffer og de indikatorer, der bedst afspejler de sundhedsmæssige aspekter; mener, at det kan overvejes, om partikkelkoncentration og elementært kulstof/sod ville være mere passende indikatorer, og i givet fald i hvilken form de kunne indarbejdes i direktivet; opfordrer til at undersøge anvendelsen af en årlig middelgrænseværdi for PM₁₀ på basis af flerårige middelkoncentrationer; anbefaler udvidede muligheder for supplerende undtagelser under specifikke omstændigheder for nedsættelse af NO₂-niveauerne; efterlyser mere konkrete regler for placeringen af målestationer for at sikre sammenlignelighed.

Ordfører	Cor LAMERS (NL/PPE), Borgmester i Houten
Basisdokument	Brev af 19. juli 2011 fra næstformanden for Kommissionen

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. er bekendt med Kommissionens plan om i 2013 at forelægge en gennemgribende revision af EU's politik for luftkvalitet med nye langsigtede mål for perioden efter 2020. Denne omfatter:

- en revision af temastrategien for luftforurening (COM(2005) 446 final);
- en opstramning omkring emissionskilderne i EU;
- en sammenskrivning af følgende direktiver til ét direktiv:
 - revision af direktiverne om luftkvalitet og renere luft i Europa (direktiv 2008/50/EF samt direktiv 2004/107/EF);
 - revision af direktivet om nationale emissionslofter (direktiv 2001/81/EF);

2. påskønner Kommissionens anmodning til Regionsudvalget om en perspektivudtalelse om EU's fremtidige politik for luftkvalitet;

3. gør opmærksom på, at den foreliggende udtalelse⁽¹⁾, eftersom den afgives i ekspertfasen i EU's beslutningsproces, omfatter både administrative/politiske og tekniske aspekter (henstillinger til lovgivning og forslag af procedurmæssig art);

4. konstaterer, at luftkvaliteten i både byområder og landdistrikter påvirker borgernes dagligdag og sundhed. Folkesundheden og miljøet bør stå centralt i forbedringen af luftkvaliteten. Samtidig bør der tilstræbes balance mellem hensynet til den økonomiske udvikling og bekæmpelsen af luftforureningen. En forbedring af miljø- og sundhedsbeskyttelsen kan samtidig skabe økonomisk dynamik og reducere de økonomiske omkostninger ved sundhedsbelastninger og -skader;

5. glæder sig over, at luftkvaliteten i Europa er blevet stærkt forbedret i kraft af en kombination af EU's politik på området og tiltag og politikker i medlemsstaterne (statslige, regionale og

lokale myndighedsniveauer). Gennem de sidste tyve år er der sket fremskridt, men den seneste udvikling forurolder udvalget;

6. bemærker, at luftforurening giver anledning til de største problemer og udfordringer i byområderne. På trods af alle lokale og regionale foranstaltninger formår en lang række europæiske byer ikke rettidigt at leve op til EU's normer for fint støv (PM₁₀ og PM_{2,5}) samt NO₂, hvorfor et stort antal EU-borgere bor i områder med sundhedsskadelige koncentrationer af luftforurenende stoffer;

7. Konstaterer desuden, at landområderne og de perifere områder også er ramt af luftforurening med alvorlige konsekvenser for miljø, afgrøder og det naturlige miljø;

8. understreger, at luftforureningen skal reduceres, men at det samtidig skal sikres, at byerne kan fungere hensigtsmæssigt i social og økonomisk henseende. I de fleste medlemsstater er den motoriserede person- og godstrafik (det vil hovedsagelig sige diesel- og benzinkøretøjer) en af de største direkte kilder til problemer med NO₂-luftforurening. Det er derfor altafgørende at handle mere effektivt både for så vidt angår emissionsstandarder som kontrol med trafikken;

9. mener, at det centrale spørgsmål i forbindelse med revisionen af EU's politik for luftkvalitet må være at finde ud af, hvordan (dvs. i kraft af hvilken lovgivning og hvilke foranstaltninger) det sikres, at EU-lovgivningen resulterer i en forbedring af luftkvaliteten. I den forbindelse er i hvert fald følgende aspekter af betydning: en fremgangsmåde med styring på flere myndighedsniveauer, integreret tilgang og faktisk gennemførelse af EU-lovgivningen i byområderne. Der må sættes fokus på EU-direktivets praktiske gennemførlighed og på problemer med implementeringen i byerne og regionerne;

10. påpeger, at styreformer nødvendigvis må være et vigtigt aspekt i udformningen af EU's nye luftkvalitetslovgivning. Luftforurening har grænseoverskridende og nationale dimensioner og kræver derfor handling på alle forvaltningsniveauer (det europæiske, nationale, regionale og lokale). Udvalget anbefaler en strategi på flere planer, hvor hvert forvaltningsniveau påtager sig et ansvar, og træffer netop de foranstaltninger, der mest hensigtsmæssigt kan gennemføres på det pågældende niveau;

11. understøtter betydningen af en integreret tilgang ved tilrettelæggelsen af EU-lovgivningen. Forurening bør så vidt muligt undgås. Det er vigtigt, at årsagerne til forureningen kortlægges, at foranstaltningerne rettes mod forureningskilden, og at det sker på den økonomisk mest effektive og miljøvenlige måde;

⁽¹⁾ Regionsudvalgets nærhedsovervågningsnetværk har i forbindelse med denne udtalelse gennemført en undersøgelse: Rapport om luftkvaliteten, december 2011.

12. fremhæver, at forbedring af folkesundheden kræver, at EU fører en ambitiøs luftkvalitetspolitik. En immissionspolitik med EU-grænseværdier for forurenende stoffer kan imidlertid ikke gennemføres uden en effektiv emissionspolitik med effektive foranstaltninger rettet mod forureningskilden. Det reviderede direktivs ambitionsniveau må derfor omhyggeligt afpasses efter ambitionsniveauet i de nationale emissionslofter og efter EU's emissionspolitik (baseret på forureningsforebyggelse ved kilden). I den sammenhæng mener Regionsudvalget, at en samling af direktiverne om luftkvalitet (2008/50/EF og 2004/107/EF) og det reviderede direktiv om nationale emissionslofter (2001/81/EF) vil gavne afstemningen mellem de forskellige ambitionsniveauer.

REGIONSUDVALGET

B. Temastrategien for luftforurening og dens gennemførelse i medlemsstaterne

Temastrategien

13. mener, at temastrategien for luftforurening har bidraget til at reducere borgernes eksponering for luftforurening og til en forbedring af miljøet;

14. beklager den manglende faktiske gennemførelse af samtlige de i temastrategien bebudede emissionskildeforanstaltninger. De mest påfaldende mangler vedrører:

- udvikling af en integreret tilgang til kvælstofkredsløbet;
- revision af direktivet om nationale emissionslofter (direktiv 2001/81/EF), der er vigtig i forhold til bekæmpelse af baggrundskoncentrationer, men som desværre er blevet udsat flere gange.

REGIONSUDVALGET

Implementeringen på lokalt og regionalt niveau

15. Fastslår, at kommuner og regioner yder en stor indsats for forbedring af luftkvaliteten, f.eks. ved

- fremme af mere bæredygtige transportformer, f.eks. en mere effektiv og attraktiv offentlig transport, cykelstier, begrænset adgang for (de mest forurenende) personbiler og/eller lastbiler (miljøzoner) og fremme af rene(re) biler ved hjælp af f.eks. privilegeret adgang og/eller parkeringspolitiske tiltag;
- forbedringer på transportstyringsområdet, en bedre trafikgennemstrømning via hastighedsbegrænsninger og gennem udvikling af innovative logistikløsninger for varelevering i bykerne;
- forebyggelse af resuspenderet støv, gennem bedre vejbelægning og forbud mod brug af pigdæk i bykerne;
- infrastruktur og byggeri som f.eks. lokale bestemmelser om opvarmning (i det omfang, dette tillades i henhold til national lovgivning), reduktion af de emissioner, der

opstår som følge af boligopvarmning, fremme af fjernvarme, modernisering af varmeinstallationer, større afstande mellem veje og bygninger, og flere grønne områder. I forbindelse med sidstnævnte punkt skal det bemærkes, at beplantning langs veje og ved rabatter (isolerende beplantning) kun har ringe effekt. Kun større grønne arealer såsom parker og skove har dokumenteret virkning;

16. fastslår, at den europæiske politik på alle niveauer fortsat i højere grad navnlig bør tilskyndes til at bidrage til en reduktion af transportvoluminet og en fysisk og sektormæssig flytning af den motoriserede individuelle trafik og vejgodstransporten. Udvalget påpeger imidlertid, at overholdelse af normerne for PM₁₀, PM_{2,5} og NO₂ ikke kan sikres alene i kraft af disse tiltag. Det er tre slags hindringer, der udgør den væsentligste grund hertil: Begrænset indflydelse, begrænsede muligheder og begrænset politisk spillerum (jf. punkt 17, 19 og 22);

17. mener, at de enkelte lokale og regionale myndigheder kun har begrænset lokal indflydelse på forbedringen af den lokale luftkvalitet (første hindring). De lokale og regionale politikker er rettet mod en reduktion af emissionen fra lokale forureningskilder. En stor del af især koncentrationen af den lokale partikelforening med PM₁₀, PM_{2,5} og ozonkoncentrationen er imidlertid netop et resultat af grænseoverskridende og/eller overregionale emissioner;

18. konstaterer, at de fastslåede høje baggrundskoncentrationer af luftforurenende stoffer og den ofte utilstrækkelige gennemførelse og revision af direktivet om nationale emissionslofter (direktiv 2001/81/EF) i betydeligt omfang har begrænset effekten af de foranstaltninger, de lokale og regionale myndigheder træffer for at leve op til EU's normer for luftkvalitet. Det er de samlede emissioner (lokale, regionale, nationale og internationale), der er skyld i baggrundskoncentrationerne. Disse kan være så høje, at der kun skal en lille luftforurening på lokalt niveau til for at nå op på eller overskride grænseværdierne. I disse situationer er de berørte byers og regioners påvirkningsmuligheder naturligvis meget begrænsede;

19. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheders muligheder for at træffe foranstaltninger er begrænsede (anden hindring). Bypolitik handler om mobilitet, fysisk planlægning og specifikke foranstaltninger i forhold til såkaldte hotspots. Decentrale myndigheder kan næsten ingen foranstaltninger træffe, der er rettet mod forureningskildens kendetegn;

20. bemærker, at de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med tilrettelæggelsen af luftkvalitetspolitikken har indregnet de fordele, der vil følge af en indføring af emissionskildeforanstaltninger på EU-niveau. Det må efterfølgende konkluderes, at emissionskildepolitikken ikke har været ambitiøs nok, og at den derudover ikke har haft den ønskede effekt på vejtrafikken i EU, hvilket i høj grad har bidraget til, at grænseværdierne er blevet overskredet på lokalt og regionalt niveau;

21. fastslår, at en yderligere reduktion af de lokale koncentrationer udelukkende i kraft af lokale tiltag kan have betydelig effekt i dagligdagen og være særdeles byrdefuld økonomisk set. Dette kræver økonomiske midler, som kommuner og regioner ofte ikke råder over, og som de ikke i alle medlemsstater formelt har beføjelse til at bruge. Desuden er en international eller europæisk emissionskildepolitik langt mere omkostnings-effektiv;

22. fastslår, at de lokale og regionale myndigheders beføjelser er begrænsede (tredje hindring). Desværre træffer mange medlemsstater enten slet ikke eller kun i utilstrækkeligt omfang støtteforanstaltninger på nationalt niveau, hvilket er med til at svække lokalsamfundenes råderum yderligere. F.eks. er det ikke alle medlemsstater, der har opstillet en national plan for luftkvalitet. I de fleste tilfælde vælges en tilgang, der ikke er integreret, og som ikke er bindende for alle myndighedsniveauer. Det ses også, at statslige myndigheder fraråder eller ligefrem hindrer lokale og regionale myndigheder i at indføre supplerende eller skærpede foranstaltninger. I visse medlemsstater har de lokale myndigheder f.eks. ikke beføjelser til at indføre lavemissionszoner, idet dette er forbeholdt de statslige myndigheder. Også EU's regler for det indre marked indsnævrer de politiske alternativer lokalt og regionalt. Den frie bevægelighed for varer og personer begrænses ved indføringen af store miljøzoner (f.eks. regionale miljøzoner) og lukning af veje og broer. Af samme årsag er det heller ikke muligt at indføre nationale forbud mod forurenende køretøjer;

23. gør opmærksom på, at der i en række medlemsstater forberedes lovgivning, der gør det muligt at overvælde sanktioner for brud på EU-lovgivningen på kommuner og regioner. Decentrale myndigheder er forpligtede til at overholde grænseværdierne med de begrænsede muligheder og midler, de råder over. På europæisk og statsligt myndighedsniveau rådes der derimod over langt mere omfattende og effektive midler. Derfor bør det fortsat være medlemsstaterne, der betaler bøderne, hvis grænseværdierne ikke overholdes. Udvalget anser enhver »overdragelse« af bøder til de lokale og regionale myndigheder for uretfærdig og vægrer sig herimod.

REGIONSUDVALGET

En fremgangsmåde, der involverer flere myndighedsniveauer

24. fastslår, at tendensen i retning af en opbremsning af forbedringen af luftkvaliteten i væsentligt omfang er en følge af utilstrækkeligt ambitiøse EU-emissionskildeforanstaltninger og for få nationale foranstaltninger. Der pålægges de lokale og regionale myndigheder store byrder i forbindelse med løsningen af problemerne;

25. konstaterer ligeledes, at bekæmpelsen af luftforureningen ikke er tilstrækkeligt koordineret medlemsstaterne imellem. Der er således forskel på informationsniveauet og beredskabet nabolandene imellem; informationsudveksling i reel tid medlemsstaterne imellem i tilfælde af alvorlig forurening er ikke tilrettelagt, og der er ikke koordineret handlingsplaner mellem dem i større områder, hvor flere stater rammes af forurening;

26. understreger, at luftkvalitetsproblemerne hverken udelukkende kan løses, eller EU's politik på området gennemføres af et enkelt myndighedsniveau. Der er behov for en strategi på flere planer. Det enkelte (europæiske, nationale, regionale og lokale) administrative niveau må tage et ansvar og indføre de foranstaltninger, som kan og må gennemføres på det pågældende niveau;

27. gør opmærksom på, at de regionale myndigheder til dels er afhængige af nationale og internationale emissionskildeforanstaltninger, der bidrager til en reduktion af udledningen og en væsentlig forringelse af baggrundskoncentrationerne. De lokale og regionale myndigheder kan ved hjælp heraf tilrettelægge deres egen politik, f.eks. i form af en skærpelse af adgangskravene til miljøzoner;

28. mener, at gennemførelsen af lovgivningen vedrørende luftkvalitet ikke alene drejer sig om den juridiske implementering (dvs. implementeringen i national lovgivning). I fald den interne struktur i medlemsstaten giver mulighed herfor, henstiller udvalget, at der opstilles nationale og/eller føderale planer for luftkvaliteten og/eller reduktionsprogrammer med en integreret og koordineret tilgang til problemet, som tager højde for fænomenets transnationale aspekter. Endvidere er udvalget tilhænger af en tilgang på flere myndighedsniveauer og henviser til oprettelsen af teams, hvor eksperter fra flere af disse niveauer i fællesskab opstiller nationale planer og programmer (?). Derved fremmes integrationen og afstemningen mellem nationale og/eller føderale, regionale og lokale foranstaltninger;

29. påskønner Kommissionens bestræbelser på at tage hensyn til bedste praksis blandt de lokale og regionale myndigheder og anmoder Kommissionen om at fortsætte hermed;

30. bemærker, at det er vigtigt at tilstræbe sammenhæng og synergi med udviklingen på internationalt plan og peger på, at emissionslofterne i den reviderede Göteborg-protokol udgør et nødvendigt supplement til revisionen af direktivet om nationale emissionslofter (direktiv 2001/81/EF).

REGIONSUDVALGET

C. Sammenhæng og synergi mellem EU's emissions- og immissionspolitik

En integreret tilgang ⁽³⁾

31. mener, at det er vigtigt at sikre sammenhæng og synergi mellem foranstaltningerne mod forskellige luftforurenende stoffer. En integreret tilgang, der sikrer sammenhæng mellem EU's politik for luftkvalitet og andre politikområder – herunder navnlig klima, industri, transport, beboelse og energi – er afgørende i denne sammenhæng. En mere bæredygtig transportpolitik og indførelse af bæredygtigere former for energiproduktion og -forbrug vil kunne resultere i en betydelig reduktion af luftforureningen;

⁽²⁾ Oprettelse af sådanne teams foreslås i CdR 164/2010 fin.

⁽³⁾ Regionsudvalget har ved flere lejligheder fremsat henstillinger herom, jf. CdR 164/2010 fin og CdR 140/2011 fin.

32. beklager, at der ofte er mangel på synergi mellem foranstaltningerne. Foranstaltninger med positiv effekt på et område kan have negative konsekvenser for et andet. Den stigende anvendelse af biomasse – f.eks. biodiesel i mindre anlæg – kan eksempelvis medføre øget udstødning af sod, der udgør en risiko for luftkvaliteten og folkesundheden. Flere dieseldrevne køretøjer kan resultere i en reduktion af CO₂-udledningen, men har negativ effekt på udledningen af fint støv. Emissionsreducerende teknikker for fint støv kan igen have negative effekter for NO₂-udledningen fra dieseldrevne køretøjer, hvilket har bremset (og stadig bremser) tendensen til faldende NO₂-koncentrationer. Dette bør i videst muligt omfang forebygges og håndteres gennem øget politikintegration, idet der bør tilstræbes en »win-win«-situation for alle berørte politikområder eller i det mindste, at man fastlægger kriterier for, hvornår det er hensigtsmæssigt at prioritere hvilke mål;

33. konstaterer, at det ville være hensigtsmæssigt at skabe sammenhæng mellem politikken for forbedring af luftkvaliteten og politikken til fremme af anvendelsen af alternative energikilder. En anvendelse af alternative energikilder (f.eks. jordvarmeanlæg, solfangere m.m.) ville i betydeligt omfang bidrage til en forbedring af luftkvaliteten;

34. påpeger den manglende samordning af politikken for bekæmpelse af klimaændringerne og politikken for luftkvalitet. Politikken for luftkvaliteten har positiv indflydelse på tilgangen til klimaforandringerne. Klimapolitikens indvirkning på luftkvaliteten er imidlertid begrænset. Klimapolitikken har nemlig sin egen dynamik og tidsfrister. Den er mere fokuseret på det lange sigt i modsætning til politikken for luftkvaliteten, der er rettet mod det korte og mellemlange sigt;

35. mener, at der er et meget stort synergipotential mellem politikken for luftkvaliteten og politikken vedr. ekstern støj, særligt hvad angår trafikreduktion, og at der også på dette punkt bør tilstræbes en »win-win«-situation på begge politikområder⁽⁴⁾;

36. henstiller kraftigt, at registreringen af emissioner og immissioner udvides i kraft af såkaldt »integrated monitoring«, der indebærer indbyrdes afstemt registrering og evaluering af emissioner, udvidelse af paletten af stoffer, når det kan dokumenteres, at stofferne har en reel effekt på menneskers sundhed eller på miljøet, samt at evalueringen begrænser sig til opfølgning ved hjælp af modellering, modellering af udbredelsen samt registrering af belastningen og effekten i rum og tid. Forudsætningen må udtrykkeligt være, at dette ikke resulterer i en urimelig forøgelse af den administrative byrde.

REGIONSUDVALGET

Forbindelsen mellem EU's emissions- og immissionspolitikker

37. understreger, at det er afgørende at sikre sammenhæng og synergi mellem immissions- (EU's grænseværdier) og emissionspolitikkerne (EU's emissionskildeforanstaltninger). Immissioner er altid en følge af emissionsniveauer, emissionernes lokalisering og deres transmission og/eller spredning. Desuden

sikres reduktion af immissionerne (koncentrationsniveauerne) mest effektivt i kraft af en ambitiøs emissionspolitik;

38. fastslår, at EU's ambitiøse immissionspolitik ikke automatisk har ført til en ambitiøs emissionspolitik, og at dette har resulteret i en ubalance mellem de to politikker. Derfor skyldes gennemførelsesproblemerne i mange europæiske byer (jf. afsnit B) og forsinkelserne med at sikre forbedring af luftkvaliteten i vidt omfang et mismatch mellem EU's immissions- og emissionspolitik, hvilket der derfor bør tages højde for i forbindelse med enhver fremtidig udvikling af politikker og foranstaltninger på området, så der atter kan skabes balance mellem dem:

a) ambitionsniveauet i direktivet om luftkvalitet svarer indtil videre ikke til ambitionsniveauet i og de praktiske resultater af EU's emissionskildeforanstaltninger (afsnit D) og derfor bør disse to mål bringes på linje;

b) tidsplanerne for EU's immissions- og emissionspolitikker er ikke synkroniserede. Medlemsstaterne skal leve op til normerne for luftkvalitet tidligere end f.eks. EURO-normerne for vejtrafikken i EU rent faktisk kan gennemføres. Dertil kommer, at effekten af EURO-normerne (emissionsgrænseværdier) først kan registreres og måles efter en årrække. EURO-normerne kan pr. definition kun anvendes i forhold til en mindre del af bilparken, nemlig nye køretøjer. Nye emissionsnormer virker kun i det omfang, ældre køretøjer udskiftes med nye, og udskiftningen af bilparken (og dermed de nye normers gennemslag) strækker sig over flere år (real world-forbedringer);

c) udvalget opfordrer Kommissionen til i den reviderede temastrategi at angive den nødvendige tidsmæssige udstrækning af udskiftningscyklussen i forbindelse med de bebudede emissionskildeforanstaltninger, dvs. angive hvornår, efter indførelsen af emissionskildeforanstaltningerne, grænseværdierne også kan opnås under faktiske kørevilkår. Det er endvidere vigtigt at vurdere, hvor lang en periode der er nødvendig for at erstatte bilparken med renere køretøjer. Ændringer af immissionspolitikken må tilpasses denne udskiftningscyklus;

39. fastslår, at nye målsætninger i forhold til den ønskede luftkvalitet (skærpelse af grænseværdierne) skal være realistiske og praktisk gennemførlige og derfor bør gå hånd i hånd med emissionskildeforanstaltninger, der resulterer i en faktisk reduktion af udledningen i hele EU. EU's politikker for immission og emission skal kædes sammen med hinanden. I den henseende er det nødvendigt, at der i tilrettelæggelsesfasen arbejdes med et ambitionsniveau og tidshorisonter for EU's emissionskildefolitik og EU's immissionspolitik, der er tilpasset hinanden. (jf. foregående punkt). Udvalget henleder ligeledes opmærksomheden på gennemførelsesfasen, hvor der kan opstå en situation hvor bestemte emissionskildeforanstaltninger, som er bebudet i den reviderede temastrategi, ikke vedtages eller i praksis ikke fører til den ønskede reduktion af udledningen (som fastsat i emissionspolitikken). I en sådan situation foreslår udvalget, at Kommissionen træffer kompenserende foranstaltninger. Hermed kan det

⁽⁴⁾ Denne henstilling fremsættes også i Regionsudvalgets udtalelse om »Direktivet om ekstern støj – vejen frem« (190/2011 rev. 2).

forhindres, at den nuværende »ubalance« mellem emissions- og immissionspolitik optræder igen og stiller de regionale og lokale myndigheder over for en umulig opgave;

40. foreslår af hensyn til den ønskede sammenhæng mellem immissions- og emissionspolitikken følgende tidsplan for tilrettelæggelsen af EU's fremtidige politik for luftkvalitet:

- a) Temastrategien for luftkvalitet fremlægges primo 2013. Temastrategien behandles i EU's beslutningsproces i 2013;
- b) Det reviderede direktiv om luftkvalitet og EU's emissionskildeforanstaltninger fremlægges ultimo 2013;
- c) Midtvejsevaluering og mulighed for justeringer i 2017, hvad angår de nye indikatorer (jf. afsnit E).

REGIONSUDVALGET

D. Emissionspolitikken

EU's politik for emissionskilder

41. fastslår, at det først og fremmest er vej- og lufttrafik, skibsfart, opvarmning, husholdninger, industri og intensivt husdyrbrug, der forårsager luftforurening; En ambitiøs, kildebaseret politik er derfor nødvendig ⁽⁵⁾. I den forbindelse må der tages hensyn til, at den motoriserede vejtransport er en af de direkte ansvarlige for problemerne med luftforurening i byområder;

42. glæder sig i luftkvalitetssammenhæng over ambitionsniveauet i hvidbogen »En køreplan for et fælles europæisk transportområde – mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem« (COM(2011) 144 final). For rent faktisk at opfylde de nødvendige målsætninger for luftkvaliteten foreslår udvalget, at der opstilles en europæisk handlingsplan, der omfatter delmål, konkrete foranstaltninger (såsom EU-emissionskildeforanstaltninger) og evalueringskriterier ⁽⁶⁾;

43. opfordrer til, at EU mere systematisk end hidtil fokuserer på en reduktion af den samlede mængde emissionskilder parallelt med reduktionen af emissionerne fra de enkelte mobile eller stationære kilder. Den slags mængdepolitiske foranstaltninger er hidtil i vidt omfang blevet overladt til kommuner og regioner. EU's bidrag kunne i første omgang vedrøre:

— Prioritering af kollektiv frem for individuel trafik i forbindelse med tilrettelæggelse og fremme af udbygningen af de transeuropæiske transportnet;

⁽⁵⁾ Dette har Regionsudvalget gennem en længere årrække ønsket sig, jf. CdR 190/2011 rev 2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin, CdR 159/2008 fin.

⁽⁶⁾ Henstillingen fremsættes også i udtalelsen CdR 101/2011 fin.

— Udvidelse af EU's krav til produktkvalitet, der hidtil har været fokuseret på produkters sundheds- og miljømæssige indvirkning (»økodesign«), således at disse kommer til at omfatte et mål om reduktion af materiale- og energiforbruget;

44. mener, at EU's emissionspolitik bør baseres på normer (en målrettet politik med målsætninger) for ikke at bremse yderligere innovationer;

45. henstiller, at der indføres et reduktionspåbud i stil med det, der gælder inden for rammelovgivningen om affaldshåndteringen, for at gøre det muligt at allokere forhåndenværende ressourcer tilsvarende;

46. gør opmærksom på, at de udbredte overskridelser af grænseværdierne for NO₂ hovedsageligt skyldes EU's utilstrækkelige og forsinkede emissionsgrænseværdier (for motorkøretøjer) og henstiller derfor indtrængende til at skærpe EURO-normerne for køretøjer i relation til NO₂/NO_x og fint støv. Det er vigtigt, at tidsplanen for indførelsen af EURO VI/6-normerne overholdes nøje;

47. henstiller ligeledes at skærpe emissionsgrænseværdierne for andre mobile forureningskilder som f.eks. terrængående køretøjer, montering af filtre i eksisterende køretøjer (eftermontering) eller at opdatere de europæiske regler om motorcykler;

48. peger på kløften mellem EU-lovgivningen og den faktiske udstødning fra køretøjer. Euro V-standarden var (og er) ambitiøs, men har alligevel ikke ført til nogen markant nedbringelse af luftforureningen. Den vigtigste årsag hertil er afstanden mellem EU-lovgivningens juridiske virkelighed og den faktiske udstødning fra køretøjer. Allerede i forbindelse med indførelsen af Euro III-normerne for lastvogne stod det klart, at udledningen under de faktiske kørevilkår var højere end forventet og ikke resulterede i den forventede emissionsreduktion. Det samme problem kan konstateres i forhold til Euro-IV/4 og Euro-V/5 for henholdsvis diesellastvogne og dieselpersonbiler og, omend i mindre omfang, i forhold til NO_x-emissioner fra personbiler. For at virkeliggøre ambitionen i EU-lovgivningen skal det sikres, at Euro VI/6-standarden for køretøjers udstødning i testcyklen stemmer bedre overens med den faktiske gennemsnitlige udstødning ved bykørsel;

49. henviser endvidere til, at der i praksis foretages en regelmæssig teknisk justering af nye lastbiler, hvorfor der under faktiske køreforhold er tale om større udstødning af kvælstofoxider og fint støv, end der skulle kunne forventes på grundlag af typegodkendelsesprøven. Ved indførelsen af Euro VI-lastvogne skal denne praksis så vidt muligt forhindres og udløse bøde. For at forebygge problemet opfordrer udvalget Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke lovgivningen, godkendelsesbestemmelserne for lastbiler og de dermed forbundne inspektioner. Det må endvidere undersøges, om det kan gøres teknisk umuligt at gennemføre denne form for tekniske justeringer i fremtiden;

50. anmoder om, at der fokuseres særligt på tunge køretøjer (busser og lastvogne), der generelt er de mest forurenende. Også middeltunge køretøjer (herunder varevogne) udleder betydeligt

mere NO_x end persontransporten i gennemsnit. EU's emissionspolitik bør derfor sætte særlig fokus på en skærpelse af standarderne for udstødningen fra de tunge og middeltunge køretøjer, men også fra personbiler med dieselmotor, sideløbende med at der træffes passende foranstaltninger til styring af handelslogistikken og til fremme og forbedring af den offentlige lokaltrafik;

51. fastslår, at slitageprodukter fra dæk, bremseskiver og vejbelægning samt ophvirvling af partikler fra færdselsveje bidrager til de høje koncentrationer af fint støv og henstiller, at der som led i det europæiske rammeprogram for forskning skabes muligheder for at undersøge, hvordan disse emissioner kan reduceres. Udvalget foreslår også, at der udarbejdes en vejledning for bedste praksis, som indeholder anbefalinger vedrørende brugen af støvbindingsløsninger, der forhindrer, at luftforurenende stoffer hvirvles op på ny;

52. konstaterer, at industrien stadig bidrager med en stor del af de samlede udledninger i Europa. Direktivet om industrielle emissioner (2010/75/EU, IED) indeholder bestemmelser om en nedbringelse af disse udledninger. Ambitiøse tekniske referencedokumenter (BREF) for de bedste tilgængelige teknikker (BAT) samt konklusionerne herfra er afgørende instrumenter i forhold til at reducere baggrundskoncentrationerne. For også i fremtiden at kunne arbejde med de bedste tilgængelige teknikker (BAT), er det nødvendigt, at BREF, inklusive deres konklusioner, revideres regelmæssigt og er ambitiøse nok til at reducere baggrundskoncentrationerne i hele Europa. Endvidere bør brugen af undtagelser begrænses mest muligt ⁽⁷⁾;

53. konstaterer, at landbrugsbedrifter bidrager til luftforureningen. Udledningen af ammoniak bidrager i høj grad til forsurening og eutrofiering. For at nå naturbeskyttelsesmålene, herunder beskyttelse af Natura 2000-områder, er det nødvendigt med en yderligere reduktion af NH₃. Direktivet om industrielle emissioner (2010/75/EU, IED) indeholder bestemmelser om en nedbringelse af disse udledninger. Også for store landbrugsbedrifter med industrilignende produktion er det vigtigt at kunne arbejde med de bedste tilgængelige teknikker i fremtiden, og det er derfor nødvendigt, at de tekniske referencedokumenter (BREF) revideres regelmæssigt;

54. konstaterer, at emissioner fra skibsfarten kan have betydelig indflydelse på koncentrationen af luftforurenende stoffer i havnebyer og havneområder og langs stærkt befærdede indre vandveje samt i byer og regioner, som ligger ved kysten. Regionsudvalget opfordrer de nationale myndigheder til at anvende de retningslinjer, der er udstukket af den internationale søfartsorganisation (IMO), i alle kystfarvande. For fartøjer på indre vandveje bør der stilles krav om emissionsreducerende foranstaltninger for såvel partikel- som NO_x-emissioner;

55. konstaterer, at lufttrafikkens emissioner bidrager til baggrundskoncentrationerne af luftforurenende stoffer. Udvalget

opfordrer EU og de nationale myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger og skærpe kravene vedrørende emissioner fra fly.

REGIONSUDVALGET

Revisionen af direktivet om nationale emissionslofter (direktiv 2001/81/EF)

56. understreger, at direktivet om nationale emissionslofter (NEC-direktivet) er det vigtigste instrument i forhold til at reducere baggrundskoncentrationerne. Grænseoverskridende luftforurening udgør en meget væsentlig del af baggrundskoncentrationen i mange medlemsstater, og niveauet kan komme op på over 50 % (gennemsnit for hele landet) for visse forurenende stoffer. Udvalget mener, at det har stor betydning, at revisionen af NEC-direktivet bliver så tilpas ambitiøs, at det kan sikre en reduktion af baggrundskoncentrationerne i hele EU. Derved gøres den lokale og regionale luftkvalitetspolitik realistisk og gennemførlig;

57. fastslår, at direktivet om nationale emissionslofter er et vigtigt instrument til at tvinge medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger rettet mod emissionskilderne. Forudsætningen er imidlertid, at ambitionsniveauet for revisionen af NEC-direktivet og for EU's emissionskildepolitik ligger på linje med ambitionsniveauet for direktiverne om luftkvalitet (2008/50/EF og 2004/107/EF). Kun et højt ambitionsniveau på disse områder kan sikre ambitiøse målsætninger i direktivet om luftkvalitet. I denne sammenhæng er udvalget af den opfattelse, at en sammenskrivning af NEC-direktivet med direktiverne om luftkvalitet vil gavne afstemningen mellem de forskellige ambitionsniveauer;

58. er bekymret over medlemsstaternes lave ambitionsniveau i forhold til den forestående revision af Göteborg-protokollen (der fastlægger de internationale aftaler om emissionslofterne). Revisionen har indflydelse på revisionen af NEC-direktivet og dermed også på ambitionsniveauet i EU's nye lovgivning om luftkvaliteten. Udvalget opfordrer medlemsstaterne til at stille højere i forbindelse med den forestående revision af Göteborg-protokollen.

59. anmoder om, at der i det mindste udarbejdes en oversigt over emissioner af elementært kulstof eller sod, og at man holder øje med, om der fremover dukker nye luftforurenende stoffer op, der bør omfattes af protokollen;

REGIONSUDVALGET

E. Immissionspolitikken: Revisionen af direktiverne om luftkvalitet (2008/50/EF og 2004/107/EF)

Det generelle udgangspunkt for revisionen af direktiverne

60. konstaterer, at direktiverne om luftkvalitet (2008/50/EF og 2004/107/EF) er særdeles vigtige instrumenter til at reducere borgernes og miljøets eksponering for luftforurening. Fastlæggelsen af et minimalt beskyttelsesniveau har i alle EU-lande ført til initiativer til at nedbringe emissionerne og mindske koncentrationerne omkring hotspots. Lavere emissioner i ét land fører samtidig til en reduktion af den grænseoverskridende luftforurening. Herved kan nabolande hjælpe hinanden med at overholde grænseværdierne;

⁽⁷⁾ Denne anbefaling fremsættes også i Regionsudvalgets udtalelse om »Industrielle emissioner« (CdR 159/2008 fin).

61. mener, at det er folkesundheden og beskyttelse af miljøet, der bør være udgangspunktet for revisionen af direktiverne om luftkvalitet. Af hensyn til en forbedring af folkesundheden bør det overvejes at hæve ambitionsniveauet. Udvalget mener imidlertid, som nævnt i punkt 57, at en forudsætning herfor er, at ambitionsniveauet for det reviderede direktiv nøje afstemmes med ambitionsniveauerne for de nationale emissionslofter og EU's emissionspolitik (emissionskildepolitikken);

62. konstaterer, at direktiverne om luftkvalitet i øjeblikket omfatter 27 grænse- og målværdier. Udvalget fastslår endvidere samtidig, at forskellige grænseværdier overlapper hinanden (f.eks. de daglige og årlige grænseværdier for PM_{10} og de årlige grænseværdier for PM_{10} og $PM_{2,5}$), og at en række grænseværdier i store dele af EU ikke er blevet overskredet i mange år. Udvalget foreslår derfor, at det undersøges, om konceptet med målværdier rent faktisk har nogen merværdi for de stoffers vedkommende, for hvilke der allerede er fastsat grænseværdier i direktiverne;

63. konstaterer, at den i direktivet fastsatte forpligtelse til at indberette registrerede koncentrationer og til at opstille planer for luftkvaliteten er særdeles tidkrævende og medfører administrative byrder for de lokale og regionale myndigheder;

64. mener, at antallet af stoffer samt mål- og grænseværdier - ud fra et folkesundhedsmæssigt og videnskabeligt synspunkt samt af hensyn til en bedre lovgivning, en mindselse af de administrative byrder og en bedre kommunikation med borgerne - kunne nedsættes. Dette kan ske ved at koncentrere indsatsen om de mest forurenende stoffer og de indikatorer, der bedst afspejler de sundhedsmæssige aspekter.

REGIONSUDVALGET

Elementært kulstof/sod

65. henstiller i forbindelse med trafikrelateret forurening at vælge de indikatorer, der bedst afspejler sundhedsmæssige aspekter. Det nugældende direktiv anvender normer for PM_{10} , $PM_{2,5}$ og NO_2 til dette formål. En række undersøgelser tyder imidlertid på, at elementært kulstof/sod og partikelkoncentration (forbrændingsaerosoler) formentlig er bedre indikatorer for de luftforurenende stoffer, der er forbundet med biltrafik, og som er relevante i folkesundhedsmæssig henseende. Elementært kulstof/sod er den sodrest, der frigøres ved forbrænding af alle kulstofbaserede brændstoffer (herunder dieselolie og benzin), bl.a. i motorkøretøjer og skibe. Udvalget henstiller derfor, at det undersøges, hvorvidt det er muligt at indføre en standard for partikelkoncentration og elementært kulstof/sod;

66. konstaterer, at større opmærksomhed omkring elementært kulstof/sod ville være i overensstemmelse med anbefalingerne i FN's miljøprogram og konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande;

67. foreslår, at der i direktivet indarbejdes en mulighed for en tilpasning i løbet af perioden (i form af en omarbejdning). Hvis undersøgelser (se punkt 65) og eventuelle positive praktiske erfaringer rent faktisk viser, at normen for elementært

kulstof/sod er en bedre indikator, kan det herefter overvejes, om og i givet fald hvordan, denne norm kan indarbejdes i direktivet.

REGIONSUDVALGET

Partikelformig luftforurening

68. gør opmærksom på, at det nugældende direktiv indeholder tre grænseværdier og én reduktionsmålsætning for fint støv (PM_{10} og $PM_{2,5}$). Derudover findes der forskellige værdier for fint støv, f.eks. årlige middelværdier og dagmiddelværdier. Dette medfører, at den praktiske gennemførelse er indviklet og unødvendigt byrdefuld. Udvalget er bekendt med drøftelserne om at forenkle den ovenfor beskrevne situation ved at afskaffe PM_{10} - og $PM_{2,5}$ -normerne for fint støv, forudsat at dette kan begrundes i undersøgelser om effekten på sundhed og miljø. Udvalget skal ikke tage stilling hertil;

69. peger på, at grænseværdierne for PM_{10} visse steder kan være meget svære at overholde. Dette kan skyldes lokale forhold, lokale emissionskilder, særlige meteorologiske forhold og/eller perioder med udbredt luftforurening. Men også gods-transport over lange afstande kan bidrage betydeligt til den samlede belastning. Med henblik på at opnå den ønskede fleksibilitet foreslår udvalget, at det undersøges, om verificeringen af en årlig middelgrænseværdi kan ske på grundlag af flerårige middelkoncentrationer;

70. fastslår, at indførelsen af $PM_{2,5}$ -normen blev positivt modtaget, da denne formentlig korrelerer bedre med de sundhedsmæssige effekter end PM_{10} -normen. Der findes imidlertid mange forskellige $PM_{2,5}$ -værdier, både for eksponeringen generelt og for reduktionsmålsætningen. Det gør det besværligt for myndighederne at leve op til alle normaspekter. Det er endnu uklart, om de lokale og regionale myndigheder kan leve op til $PM_{2,5}$ -grænseværdien og reduktionsmålsætningen. Oplysningerne herom er stadig utilstrækkelige, og der kan fortsat ikke sættes tal på foranstaltningernes effekt. Udvalget henstiller, at der ved evalueringen af $PM_{2,5}$ -normerne tages hensyn hertil, og at der i de omtalte situationer gives mere tid til at leve op til normerne.

REGIONSUDVALGET

NO_x/NO_2

71. foreslår, at Kommissionen, mens der ventes på resultatet af undersøgelserne vedrørende en anden fremstilling af normen, overvejer, om en timemiddelværdi for NO_2 er nødvendig, idet den årlige middelværdi forekommer at være »strengere«, og fordi foranstaltninger på lokalt niveau til begrænsning af timemiddelværdierne for NO_2 -koncentrationer ikke er mulige;

72. foreslår, at direktivet fastsætter, at borgerne har krav på udarbejdelse af en handlingsplan i tilfælde, hvor grænseværdierne for luftforurenende stoffer overskrides;

73. mener, at der i betragtning af de specifikke problemer med reduktion af NO_2 -niveauerne i luften bør gives mulighed for fristforlængelser (supplerende undtagelse). En forudsætning herfor er, at den pågældende medlemsstat kan dokumentere, at den har truffet alle relevante foranstaltninger, navnlig for at begrænse køretøjers tilbagelagte afstande, men at den på trods

heraf ikke har været i stand til at overholde EU-grænseværdierne, fordi motorkøretøjerne ikke lever op til de i Euro-normerne fastsatte emissionsniveauer – med andre ord pga. en ineffektiv emissionspolitik i EU (baseret på forureningsforebyggelse ved kilden).

REGIONSUDVALGET

Ozon

74. bemærker, at ozon (O₃) dannes i luften gennem en reaktion af såkaldte precursor-stoffer: kvælstofoxider, kulilte, metan og andre flygtige organiske komponenter. I en række forskellige byer er der stadig høje koncentrationer af ozon, navnlig i Sydeuropa. Lokale myndigheder har kun ringe mulighed for at påvirke ozonkoncentrationen i deres egen by, men kan bidrage til at mindske koncentrationen andre steder ved reducere emissionerne fra transport. Regionsudvalget mener, at reduktionen af høje ozonkoncentrationer i byområder først og fremmest er en opgave for den nationale og europæiske luftkvalitetspolitik, og at emissionspolitikken for flygtige organiske stoffer er den mest effektive foranstaltning;

75. henviser til en analyse fra det nederlandske rigsinstitut for offentlig sundhed og miljø (RIVM)⁽⁸⁾, som viser, at medlemsstaterne kun har en beskedent indflydelse på den årlige gennemsnitlige ozonkoncentration og næsten ingen indflydelse på spidskoncentrationer af O₃ på deres område. Samtidig synes den bredere baggrundskoncentration at være stigende. Regionsudvalget mener, at der bør tages hensyn hertil ved vurderingen af målværdier for ozon (langsigtede mål) og de dermed forbundne følger for udviklingen af politikker og rapportering på området. Det er særligt svært for sydeuropæiske lande, der er udsat for flere soltimer (og større solbestråling) samt en højere middeltemperatur, som er elementer, der fremmer dannelsen af ozon ved jordoverfladen, at overholde målværdierne for ozon på lang sigt. Regionsudvalget anbefaler, at det undersøges, om dette fænomen kan kategoriseres som »naturlig« luftforurening, således at det behandles på samme måde som havsalt og Saharasand;

76. anbefaler, at der med henblik på at reducere ozonkoncentrationerne navnlig bør gøres en indsats for at mindske ozondannende gasser. Med dette for øje bør der foretages en

revision af direktivet om nationale emissionslofter (2001/81/EF) og en stramning af den sektorielle lovgivning om vigtige forureningskilder;

REGIONSUDVALGET

Fleksibilitet

77. understreger, at vejrmæssige forhold kan have en betydelig negativ effekt på luftforureningsniveauerne. Således resulterede den ekstreme tørke i de første måneder af 2011 i store del af Vesteuropa i høje koncentrationer af PM₁₀. Lokale og regionale foranstaltninger har ingen effekt over for virkningerne heraf, og europæisk lovgivning bør tage hensyn hertil, idet der tages højde for år med ekstreme meteorologiske forhold, f.eks. ved at indføre en flerårig middelværdi;

78. peger i den sammenhæng på forbindelsen mellem de økonomiske tendenser og luftforureningen, som man bør tage hensyn til i forbindelse med udviklingen af fremtidige politikker. Den nuværende økonomiske krise medfører mindre økonomisk aktivitet (mobilitet, industri og skibsfart) og derved en reduktion af emissionerne. Samtidig er der i øjeblikket betydeligt færre økonomiske midler til rådighed til innovation, både i privat regi (såsom udskiftning af varmeanlæg eller køretøjer) og i industrien. Når der atter kommer gang i økonomien, kan disse tendenser meget vel vende igen.

REGIONSUDVALGET

Overvågning (målinger) og modeller (beregninger)

79. konstaterer, at placeringen af målestationer kan variere fra den ene medlemsstat til den anden. Da opstillingsstederne har forskellige geografiske karakteristika, der kan have indflydelse på værdierne for luftkvaliteten, anbefaler udvalget, at overvågningen (målingerne) fortsat skal være obligatorisk, men at den forbedres gennem mere specifikke regler for placeringen af målestationerne for på den måde at sikre, at resultaterne kan sammenlignes;

80. foreslår i den forbindelse, at der oprettes en platform til i reel tid at udveksle information om forureningsniveauer samt en harmonisering af informations- og alarmtærsklerne for bedre at kunne koordinere medlemsstaternes tiltag i akutte situationer med øget luftforurening.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

⁽⁸⁾ RIVM, »Dossier Ozon 2011: én overzicht van de huidige stand van kennis over ozon på leefniveau in Nederland» (Ozondossier 2011: en oversigt over det nuværende kendskab til ozon ved jordoverfladen i Holland»), juni 2011.

Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningsmæssige forslag om reformen af den fælles fiskeripolitik«

(2012/C 225/04)

REGIONSUDVALGET

- støtter Kommissionens foranstaltninger, som har til formål at begrænse den løbende reduktion af mange bestande og sikre udnyttelse af de levende marine ressourcer på et niveau, som så vidt muligt tillader at nå det maksimale bæredygtige udbytte inden 2015;
- mener, at et eventuelt forbud mod udsmid så vidt muligt bør indføres gradvist og primært vedrøre industrielle arter, og således at udsmid af marine organismer, som kan overleve efter at være blevet smidt tilbage i havet, bør være tilladt;
- henleder opmærksomheden på de mulige risici og negative virkninger af en obligatorisk indførelse af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele og anbefaler, at en sådan ordning bliver frivillig og en medlemsstatskompetence;
- anerkender, at akvakulturens økonomiske og strategiske betydning gør det berettiget, at den fremmes gennem en særskilt forordning;
- opfordrer til større regionalisering af den fælles fiskeripolitik; støtter fuldt ud, at der anlægges en tilgang, hvor der tages hensyn til regionernes særlige karakteristika og behov, herunder i samarbejdet med regionale rådgivende råd (RAC), for at træffe bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, for at der i politikken i højere grad kan tages hensyn til de faktiske forhold i og karakteristika for de enkelte fiskerier, herunder også grænseoverskridende;
- bifalder, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF) bliver en del af den nye fælles strategiske ramme og sammenkædes med de andre regionale fonde og fonde til udvikling af landdistrikter; kræver dog garantier for finansiering, der vil gavne fiskeri og akvakultur, samt regional deltagelse i deres strategiske gennemførelse.

Ordfører	Mieczysław STRUK (PL/PPE), formand for Pomorskie-provinsen, Polen
Basisdokumenter	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter</p> <p>COM(2011) 416 final</p> <p>Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om reform af den fælles fiskeripolitik</p> <p>COM(2011) 417 final</p> <p>Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om rapporteringsforpligtelserne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik</p> <p>COM(2011) 418 final</p> <p>Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om den fælles fiskeripolitik eksterne dimension</p> <p>COM(2011) 424 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik</p> <p>COM(2011) 425 final</p>

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Langsigtet forvaltning

1. mener, at den fælles fiskeripolitik bør bidrage til at skabe miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt. Den bør også bidrage til en højere levestandard i fiskerierhvervet, et stabilt marked, at bevare ressourcerne og at sikre forbrugerne forsyninger til rimelige priser;

2. støtter Kommissionens foranstaltninger, som bygger på erklæringen fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 og har til formål at begrænse den løbende reduktion af mange bestande og sikre udnyttelse af de levende marine ressourcer på et niveau, som så vidt muligt tillader at nå det maksimale bæredygtige udbytte inden 2015;

3. gør opmærksom på, at tidspresset for at opnå målene for visse bestande er stort. Dette tidspres kan få negative sociale og økonomiske konsekvenser. Det er afgørende, at man – parallelt med restriktive og beskyttende foranstaltninger – arbejder aktivt på at omstrukturere indsatserne på områder som erhvervsudvikling, uddannelse og trykke pensionsvilkår. Midlerne til dette arbejde bør findes både på nationalt og regionalt niveau – for så vidt som det er muligt, og de pågældende myndigheder har beføjelser til – og på EU-niveau;

4. er enig i, at bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer bør baseres på en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang med henblik på at begrænse fiskeriets indvirkning på miljøet og reducere og efterhånden eliminere uønskede fangster;

5. understreger kraftigt, at målet om bæredygtig udnyttelse af de levende marine ressourcer bør nås ved en flerårig tilgang til fiskeriforvaltning, hvor opstilling af flerårige planer, som afspejler de forskellige fiskeriers særlige karakteristika, prioriteres, og som omfatter beskyttelsesforanstaltninger, der sikrer, at nødvendige beslutninger kan træffes i tilfælde af uforudsete begivenheder;

6. mener, at de flerårige planer som et element i den økosystembaserede tilgang bør omfatte flere bestande, hvis der er tale om fælles udnyttelse af sådanne bestande. For bestande, som der ikke er opstillet flerårige planer for, bør der opstilles indikatorer for det maksimale bæredygtige udbytte gennem fastsættelse af fangst- og/eller fiskeriindsatsbegrænsninger;

a. påpeger, at de flerårige planer bør indeholde klare mål, perioder inden for hvilke disse mål skal være nået, planer for udviklingen og periodiske kontroller. Såvel tidsperioden som planerne for udviklingen bør være tilpasset dynamikken for den pågældende art;

b. mener, at man ved gennemførelsen og udformningen af planerne bør foreslå foranstaltninger, der er baseret på økonomisk forsigtighed set i lyset af behovet for gradvist

at udføre de fornødne tilpasninger, og man bør undgå at indføre alt for korte tidsfrister, hvis ikke der er noget akut behov. Et sådant akut behov bør dokumenteres ved hjælp af objektive ræsonnementer og være acceptabelt ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Der skal samtidig gennemføres en analyse af de samfundsøkonomiske konsekvenser, som bør være åben for bidrag fra de berørte aktører eller disses lovlige repræsentanter;

7. anerkender, at der for at kunne forvalte fiskeriet på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og under hensyntagen til den økologiske viden, som er blevet overleveret fra den ene generation af fiskere til den næste, kræves harmoniserede, pålidelige og nøjagtige datasæt. Udvalget henleder endvidere opmærksomheden på, at et samarbejde med fiskerisektoren om dataindsamling er vigtigt, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at allokere ekstra midler til forskning og ekspertbistand samt fremhæver den vigtige opgave, der varetages af Den Videnskabelig Komité for Fiskeriet (STECF) som det vigtigste internationale videnskabelige organ, der kan støtte de europæiske eksperter til en bæredygtig forvaltning af fiskeriet;

8. mener, at EU bør bevilge tilstrækkelige ressourcer til nationale og regionale organer, til at de kan indsamle de data, som er nødvendige for at foretage en økonomisk og socioøkonomisk vurdering af virksomheder, der beskæftiger sig med fiskeri og akvakultur og forarbejdning af fiskevarer og akvakulturprodukter, og af beskæftigelsestendenserne i disse sektorer.

REGIONSUDVALGET

Adgang til kystnære farvande

9. bifalder, at Kommissionen mener, at de nuværende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har fungeret tilfredsstillende til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme EU-farvande. Regionsudvalget mener derfor, at disse regler fortsat bør anvendes;

10. insisterer på, at de levende marine ressourcer omkring områder i den yderste periferi fortsat bør nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at opretholde den lokale økonomi i disse områder under hensyntagen til deres strukturelle, sociale og økonomiske situation;

11. henleder opmærksomheden på oprindelsesstatsprincippet i FN's havretskonvention og opfordrer medlemsstaterne til at overholde dette inden for deres egne eksklusive økonomiske zoner for at sikre bevarelsen af truede vilde fiskebestande, der gyder i floder (anadrome arter);

12. mener ligeledes, at medlemsstaterne inden for deres 12-sømilezone og under hensyntagen til de miljømæssige og socioøkonomiske implikationer inden for et geografisk underområde eller på et lavere niveau bør have lov til at træffe bevarelses- og

forvaltningsforanstaltninger gældende for alle EU-fiskerfartøjer, forudsat at sådanne foranstaltninger, når de gælder for EU-fiskerfartøjer fra andre medlemsstater, er ikke-diskriminerende, at andre medlemsstater forudgående er blevet konsulteret og behørigt informeret, og at EU ikke har truffet foranstaltninger, der specifikt vedrører bevarelse og forvaltning inden for den pågældende 12-sømilezone.

REGIONSUDVALGET

Nedbringelse af udsmid

13. er enig i, at der er behov for foranstaltninger, der kan reducere og om muligt eliminere de store uønskede fangster og udsmid, som er et stort spild, der har negativ indvirkning på bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Mener i lyset af ovenstående, at man bør fremme en nøje udvælgelse af fangstredskaber og fangstmetoder for så vidt muligt at reducere udsmid. Så vidt muligt bør et eventuelt forbud mod udsmid indføres gradvist og primært vedrøre industrielle arter, og således at udsmid af marine organismer, som kan overleve efter at være blevet smidt tilbage i havet, bør være tilladt;

14. mener ikke, at aktørerne bør have fuldt økonomisk udbytte af landinger af uønskede fangster. Regionsudvalget mener heller ikke, at forarbejdningen til fiskemel af disse fangster er den rette løsning for at opnå Kommissionens miljømål;

15. mener endvidere, at en detaljeret liste over arter, som det er obligatorisk at lande, ikke har sin rette plads i grundforordningen; det er bedre at specificere dette krav i de særlige forvaltningsplaner pr. art (en eller flere arter).

REGIONSUDVALGET

Adgang til ressourcer

16. mener, at den nuværende lovgivning allerede giver de medlemsstater, der ønsker det, mulighed for at oprette systemer med individuelle omsættelige kvoter. Det er derfor uhensigtsmæssigt at påtvinge hver enkel medlemsstat fiskerirettigheder, der kan købes, sælges eller forpagtes;

17. mener desuden, at varigheden af en hvilken som helst ordning med omsættelige fiskekvoteandele bør være op til medlemsstaterne;

18. henleder opmærksomheden på de mulige risici og negative virkninger af en obligatorisk indførelse af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele og anbefaler, at en sådan ordning bliver frivillig og en medlemsstatskompetence;

19. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til forud for indførelse af en frivillig ordning med omsættelige fiskekvoteandele at tilpasse deres egne regler for at sikre passende beskyttelse af kystfiskeriets interesser og beskytte mod de negative virkninger af at indføre ordningen, såsom overdreven koncentration eller spekulation;

20. minder i forbindelse med eliminering af overskydende kapacitet om de positive erfaringer med støtte til ophugning;

21. finder, at sektorens specifikke karakteristika og socioøkonomiske sårbarhed i mange medlemsstater og de forskellige socioøkonomiske politiske prioriteter medlemsstaterne imellem inden for fiskeriet indebærer, at den obligatoriske ordning med omsættelige fiskekvoteandele er uhensigtsmæssig, og at metoden for fordeling af fiskerimuligheder og regler for overdragelse af disse bør bestemmes på medlemsstatsniveau;

22. opfordrer ligeledes til, at der tages hensyn til de særlige vilkår, der gør sig gældende for regionerne i den yderste periferi ved fastsættelsen af lofter for den ikke-industrielle flådes fiskerikapacitet, ved at opretholde de nuværende referenceniveauer.

REGIONSUDVALGET

Det eksterne aspekt

23. opfordrer Den Europæiske Union til at fremme den fælles fiskeripolitiks mål internationalt. I den forbindelse bør EU tilstræbe at gøre regionale og internationale organisationer inden for bevarelse og forvaltning af internationale fiskebestande mere effektive ved fremme af beslutningstagning baseret på videnskabelige data, forbedret overholdelse af reglerne, større gennemsigtighed og øget inddragelse af aktørerne, først og fremmest fiskere, og bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri);

24. er enig i, at aftaler med tredjelande om bæredygtig fiskeriforvaltning bør give adgang til fiskeri til gengæld for en finansiel modydelse fra EU og bør bidrage til at skabe en velfungerende forvaltningsramme i de pågældende lande med henblik på at sikre, at der gennemføres effektive foranstaltninger for overvågning og kontrol af den bæredygtige udnyttelse af fiskeressourcerne; mener også, at aftaler med tredjelande bør give EU's fiskeriflåde, der er afhængig af disse aftaler, stabilitet, levedygtighed og rentabilitet, så dens fremtid sikres;

25. insisterer på, at partnerskabsaftaler med tredjelande på fiskeriområdet bør fastlægge en lovgivningsmæssig, økonomisk og miljømæssig ramme for det fiskeri, som foretages af EU-fartøjer, og for investeringer, der foretages af EU-aktører på fiskeriområdet, som er i tråd med gældende bestemmelser vedtaget af internationale organisationer, herunder regionale fiskeriforeninger. Formålet med fiskeriaftaler er blandt andet at sikre, at fiskeri i tredjelande foregår under bæredygtige forhold og sker på gensidigt tilfredsstillende vilkår

REGIONSUDVALGET

Akvakultur

26. anerkender, at akvakulturens økonomiske og strategiske betydning gør det berettiget, at den fremmes gennem en særskilt forordning, som omfatter EU-retningslinjer for nationale strategiplaner for at forbedre akvakulturens konkurrenceevne gennem at fremme økologisk, økonomisk og social holdbar udvikling og innovation i hele produktions- og markedsføringskæden, fremme lokal forarbejdning og diversificering og dermed også forbedre livskvaliteten i kystområder og på landet, ligesom der bør indføres mekanismer til udveksling af

oplysninger og bedste praksis mellem medlemsstaterne efter en åben metode til koordinering af nationale foranstaltninger vedrørende forretningsikkerhed, adgang til EU-farvande og -områder – idet der rettes en særlig opmærksomhed mod foreneligheden mellem miljøbevarelse og udviklingen af aktiviteterne i områder, der er omfattet af Natura 2000-nettet – og administrativ forenkling af udstedelse af licenser og tilladelser;

27. anerkender, at der er behov for at nedsætte et rådgivende udvalg om akvakultur, som reelt kan repræsentere sektoren, og som følgelig også omfatter de nødvendige repræsentanter for producenterne (brancheforeninger, producentorganisationer eller handelskamre).

REGIONSUDVALGET

Fiskerimarkedet

28. er enig i, at fiskeriet kan være uforudsigeligt, og at der derfor bør oprettes en ordning for oplagring af fiskevarer til konsum med henblik på at skabe et mere stabilt marked og øge fortjenesten på varerne, især ved at øge varernes værdi; denne ordning bør udvides til også at omfatte akvakulturprodukter;

29. anerkender, at anvendelsen af fælles handelsnormer bør betyde, at markedet forsyndes med bæredygtige produkter, at potentialet på det indre marked for fiskevarer og akvakulturprodukter realiseres fuldt ud, og at der banes vej for handel på grundlag af retfærdig konkurrence, hvilket vil bidrage til at gøre produktionen mere rentabel;

30. mener, at det stadig bredere udvalg af fiskevarer og akvakulturprodukter gør det nødvendigt med et vist minimum af obligatoriske, tydelige, letforståelige og sammenlignelige oplysninger om produkternes væsentligste karakteristika;

31. opfordrer kraftigt til, at den fælles markedsordning gennemføres i tråd med EU's internationale forpligtelser, bl.a. hvad angår WTO-bestemmelserne. Dette bør imidlertid ikke gå ud over indførelsen af ensartede hygiejne- og sundhedsmæssige foranstaltninger for produkter fra tredjelande. Ej heller bør det komme udviklingen af en forretningspraksis for fisk og produkter fra havet, som fremmer bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), til skade;

32. opfordrer til, at der så vidt muligt indføres en offentlig certificering af fiskerivarer fra Den Europæiske Union for at sikre, at de kommer fra ansvarligt forvaltet fiskeri.

REGIONSUDVALGET

Regionalisering

33. opfordrer til større regionalisering af den fælles fiskeripolitik, således at alle aktørers og navnlig de lokale og regionale myndigheders viden og erfaringer kan komme den fælles fiskeripolitik til gode, og understreger betydningen af makroøkonomiske strategier;

34. henleder opmærksomheden på det voksende samspil mellem fritidsfiskeri, erhvervsfiskeri og fiskersamfundene;

35. støtter fuldt ud, at der anlægges en tilgang, hvor der tages hensyn til regionernes særlige karakteristika og behov, herunder i samarbejdet med regionale rådgivende råd (RAC), for at træffe bevarelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger til gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, for at der i politikken i højere grad kan tages hensyn til de faktiske forhold i og karakteristika for de enkelte fiskerier, herunder også grænseoverskridende;

36. mener desuden, at man bør styrke de regionale rådgivende råd eller andre, lignende partnerskabsstrukturer for at sikre, at lokalsamfundene ikke bare konsulteres, men reelt også deltager i forvaltningen af deres egne fiskeressourcer;

37. opfordrer indtrængende til, at der ved gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik tages hensyn til samspillet med andre havspørgsmål, og at det erkendes, at alle spørgsmål vedrørende Europas have, herunder maritim fysisk planlægning, hænger sammen; dette indebærer en styrkelse af den integrerede havpolitik;

38. påpeger, at man ved gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, på grund af sårbarheden af overgangsvande og økologiske korridorer i floder og søer, skal beskytte vandøkosystemer og deres fiskebestande i hele deres kompleksitet og interaktion, og at der skal tages særligt hensyn til at bevare og genopbygge truede værdifulde fiskearter med særlig vægt på anadrome og katadrome arter.

REGIONSUDVALGET

Den Europæiske Fond for Maritime Aktiviteter og Fiskeri

39. er bevidst om, at uden passende finansiel støtte kan medlemsstaterne ikke nå alle den fælles fiskeripolitiks mål, fordi de har problemer med fiskeriets udvikling og forvaltning og kun har begrænsede finansielle midler til rådighed;

40. opfordrer af ovenstående grunde kraftigt til, at der iværksættes en passende, flerårig finansiel EU-støtte, som er tilpasset prioriteterne for den fælles fiskeripolitik, med det sigte at bidrage til at nå disse mål, herunder navnlig forbedring af sektorens økonomiske effektivitet og navnlig fiskerflåden, skabelse af nye arbejdspladser og indførelse af modernisering og innovation og udvikling af sikre og bæredygtige fartøjer;

41. appellerer indstændigt om, at den finansielle støtte til renovering og modernisering af de fjerntliggende regioners fiskerflåde genindføres i perioden 2014-2020;

42. mener, at finansiel støtte fra EU bør gøres betinget af, at medlemsstaterne og aktørerne overholder den fælles fiskeripolitiks regler. Sådan finansiel støtte bør derfor standses, suspenderes eller korrigeres, hvis medlemsstaterne overtræder den fælles fiskeripolitiks regler, og hvis aktørerne gentagne gange begår alvorlige overtrædelser af disse regler;

43. bifalder, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF) bliver en del af den nye fælles strategiske ramme og sammenkædes med de andre regionale fonde og fonde til udvikling af

landdistrikter for at gøre det muligt at bruge integrerede lokale udviklingsrammer og forenkle adgangen til fonde på lokalt og regionalt niveau; kræver dog garantier for finansiering, der vil gavne fiskeri og akvakultur, samt regional deltagelse i deres strategiske gennemførelse;

44. anerkender den biologiske, produktive og historiske værdi af fiskebestanden og levestederne i søer og floder og mener, at der er behov for finansiel bistand fra EU til denne sektor, bl.a. med henblik på en begrænsning af havfiskeriet, en reduktion af importen og en styrkelse af den lokale og regionale konkurrenceevne.

REGIONSUDVALGET

Kommissionens beføjelser

45. anerkender, at for at nå den fælles fiskeripolitiks mål bør Kommissionen bemyndiges til at vedtage retsakter efter traktatens artikel 290 med henblik på at udbygge eller ændre ikke-væsentlige bestemmelser i grundforordningen. Udvalget anbefaler imidlertid, at en så omfattende anvendelse af delegerede retsakter fra Kommissionens side underkastes en grundig evaluering og uddybning ud fra en juridisk og politisk synsvinkel, og at det sikres, at denne delegations formål, indhold, omfang og varighed er udtrykkeligt afgrænset;

46. opfordrer kraftigt til, at Kommissionen holder fornødne samråd, bl.a. med eksperter og de regionale myndigheder, under det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelse af delegerede retsakter;

47. mener, at Kommissionen i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter bør sørge for, at relevante dokumenter sendes til Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt og rettidigt;

48. bakker stærkt op om og opmuntrer kraftigt til at anvende »lokaludvikling styret af lokalsamfundet« som anført i Kommissionens generelle forordning om den fælles strategiske ramme, for at gøre det lokale og regionale niveau i stand til at trække på ressourcer fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF) – ved siden af strukturfondene og fondene til udvikling af landdistrikter. Koordinationen af fondene skal ske inden for en fleksibel ramme og gøre det muligt at styrke disse fondes interventionsmuligheder. De lokale og regionale myndigheder skal deltage i udformningen af den strategiske ramme og de operationelle programmer;

49. understreger, at hvis den fælles fiskeripolitik skal fungere efter hensigten, er der behov for en effektiv kontrol-, inspektions- og håndhævelsesordning, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri. Som led i EU-ordningen for kontrol, inspektion og håndhævelse bør anvendelsen af ny teknologi fremmes. Medlemsstaterne eller Kommissionen bør have mulighed for at gennemføre pilotprojekter vedrørende ny teknologi og dataforvaltnings-systemer;

50. mener, at der hvert femte år bør gennemføres en revision med henblik på at kontrollere overholdelsen af EU-forordningen.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

COM(2011) 425 final

Ændringsforslag 1

Betragtning (5)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(5) På verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede EU og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. EU bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik, så det først og fremmest sikres, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på niveauer, der sikrer, at de befiskede bestande giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger så mange videnskabelige oplysninger, kan det være nødvendigt at anvende proxyvariabler på det maksimalt bæredygtige udbytte.	(5) På verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002 forpligtede EU og dens medlemsstater sig til at tage skridt til at modvirke den fortsatte nedgang i mange fiskebestande. EU bør derfor forbedre sin fælles fiskeripolitik, så det først og fremmest sikres, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på niveauer, der sikrer, at de befiskede bestande <u>så vidt muligt</u> giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger så mange videnskabelige oplysninger, kan det være nødvendigt at anvende proxyvariabler på det maksimalt bæredygtige udbytte.

Baggrund

Med Johannesburgaftalen fra 2002 erkendtes det, at det for nogle arter og bestande måske ikke vil være muligt at nå maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, og ordene »where possible« blev tilføjet for at tage hensyn hertil. EU bør ikke forsøge at gå videre end sin internationale forpligtelse.

Ændringsforslag 2

Betragtning (6)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(6) Der er ved den afgørelse, som konference mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020, blevet opstillet fiskerimål, og det bør i den fælles fiskeripolitik sikres, at de er i tråd med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget, og målene i Kommissionens meddelelse »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«, navnlig med henblik på at opnå maksimalt bæredygtige udbytte senest i 2015.	(6) Der er ved den afgørelse, som konference mellem parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed har vedtaget om strategiplanen for biodiversitet for perioden 2011-2020, blevet opstillet fiskerimål, og det bør i den fælles fiskeripolitik sikres, at de er i tråd med de biodiversitetsmål, som Det Europæiske Råd har vedtaget, og målene i Kommissionens meddelelse »Vores livsgaranti, vores naturkapital: EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020«, navnlig med henblik på <u>så vidt muligt</u> at opnå maksimalt bæredygtige udbytte senest i 2015.

Baggrund

Med Johannesburgaftalen fra 2002 erkendtes det, at det for nogle arter og bestande måske ikke vil være muligt at nå maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, og ordene »where possible« blev tilføjet for at tage hensyn hertil. EU bør ikke forsøge at gå videre end sin internationale forpligtelse.

Ændringsforslag 3

Betragtning (15)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(15) De levende marine ressourcer omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer bør fortsat nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at opretholde den lokale økonomi på disse øer under hensyntagen til øernes strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande må kun udøves af fiskerfartøjer, der er registreret i en havn på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer, og denne begrænsning bør opretholdes.	(15) De levende marine ressourcer omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer <u>regionerne i den yderste periferi</u> bør fortsat nyde særlig beskyttelse, idet de bidrager til at opretholde den lokale økonomi på disse øer under hensyntagen til øernes strukturelle, sociale og økonomiske situation. Visse fiskeriaktiviteter i de pågældende farvande må kun udøves af fiskerfartøjer, der er registreret i en havn <u>i regionerne i den yderste periferi på Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer</u> , og denne begrænsning bør opretholdes.

Baggrund

Regionerne i den yderste periferi befinder sig i en vanskelig situation. Det er man nødt til at tage højde for, for bedre at kunne understøtte deres udvikling, der er tæt knyttet til en god tilstand for de marine ressourcer og det marine miljø i almindelighed. Dette ændringsforslag tager således hensyn til alle EU's regioner i den yderste periferi.

Ændringsforslag 4

Betragtning (18)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(18) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere og eliminere de nuværende store uønskede fangster og udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et stort spill, som har negative indvirkning på bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. Der bør indføres en forpligtelse til at lande alle fangster af forvaltede bestande, der tages under fiskeri i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, idet forpligtelsen gennemføres gradvis.	(18) Der er behov for foranstaltninger, der kan reducere og eliminere de nuværende store uønskede fangster og udsmid. Uønskede fangster og udsmid er et stort spill, som har <u>kan have</u> negativ indvirkning på bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer, på de marine økosystemer og på fiskeriets finansielle levedygtighed. <u>Hvor det som følge af lave overlevelseshastigheder er relevant, bør der indføres en forpligtelse til at lande alle fangster af forvaltede bestande af fiskerarter, der tages under fiskeri i EU-farvande eller af EU-fiskerfartøjer, idet forpligtelsen gennemføres gradvis.</u>

Ændringsforslag 5

Betragtning (29)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(29) Der bør senest den 31. december 2013 indføres en ordning med omsættelige fiskekvoteandele for de fleste bestande, der forvaltes under den fælles fiskeripolitik, for alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter og alle andre fiskerfartøjer, der fisker med trukne redskaber. Medlemsstaterne kan udelukke fartøjer med en længde overalt på op til 12 meter, undtagen fartøjer, der fisker med trukne redskaber, fra omsættelige fiskekvoteandele. En sådan ordning bør bidrage til, at fiskerierhvervet frivilligt reducerer flåden, og til at opnå bedre økonomiske resultater, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for på et juridisk gyldigt og eksklusivt grundlag at omsætte en vis del af de kvoter, de har fået tildelt i form af årlige fiskerimuligheder. Eftersom de levende marine ressourcer er et fælles gode, bør omsættelige fiskekvoteandele kun give brugsret til en del af en medlemsstats årlige fiskerimuligheder, og brugsretten kan trækkes tilbage efter fastsatte regler.	(29) Der kan <u>bør</u> senest den 31. december 2013 indføres en ordning med omsættelige fiskekvoteandele for de fleste bestande, der forvaltes under den fælles fiskeripolitik, for alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter og alle andre fiskerfartøjer, der fisker med trukne redskaber. Medlemsstaterne kan udelukke fartøjer med en længde overalt på op til 12 meter, undtagen fartøjer, der fisker efter regulerede bestande, med trukne redskaber, fra omsættelige fiskekvoteandele. En sådan ordning bør bidrage til, at fiskerierhvervet frivilligt reducerer flåden, og til at opnå bedre økonomiske resultater, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for på et juridisk gyldigt og eksklusivt grundlag at omsætte en vis del af de kvoter, de har fået tildelt i form af årlige fiskerimuligheder. Eftersom de levende marine ressourcer er et fælles gode, bør omsættelige fiskekvoteandele kun give brugsret til en del af en medlemsstats årlige fiskerimuligheder, og brugsretten kan trækkes tilbage efter fastsatte regler.

Baggrund

Indførelsen af omsættelige fiskekvoteandele bør være en beslutning for medlemsstaterne og ikke være obligatorisk.

Ændringsforslag 6

Betragtning (31)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(31) På grund af visse ikke-industrielle flåders specifikke karakteristika og socioøkonomiske sårbarhed er det berettiget at begrænse ordningen med omsættelige fiskekvoteandele til store fartøjer. Ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør gælde for bestande, som der tildeles fiskerimuligheder for.	(31) På grund af visse ikke-industrielle flåders specifikke karakteristika og socioøkonomiske sårbarhed er det berettiget at begrænse <u>prioritere</u> ordningen med omsættelige fiskekvoteandele til store fartøjer. Ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør gælde for bestande, som der tildeles fiskerimuligheder for.

Baggrund

Denne betragtning er ændret for at stemme overens med artikel 27, stk. 1, og for at bekræfte det frivillige aspekt i ordningen med omsættelige fiskekvoteandele

Ændringsforslag 7

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Generelle mål	Generelle mål
1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt, og bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden.	1. Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne skaber miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtige forhold på lang sigt, og bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden.
2. Fiskeriet skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på højere niveauer end dem, hvor populationerne af de befiskede arter giver maksimalt bæredygtigt udbytte senest i 2015.	2. Fiskeriet skal i den fælles fiskeripolitik forvaltes efter en forsigtighedstilgang, og målet er at sikre, at udnyttelsen af bestandene af levende marine ressourcer genoprettes til og opretholdes på <u>niveauer eller på højere niveauer</u> end dem, hvor populationerne af de befiskede arter giver maksimalt bæredygtigt udbytte <u>så vidt muligt</u> senest i 2015.
3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning for at begrænse fiskeriets indvirkning på det marine økosystem.	3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning for at begrænse fiskeriets indvirkning på det marine økosystem.
4. Kravene i EU's miljølovgivning skal indarbejdes i den fælles fiskeripolitik.	4. Kravene i EU's miljølovgivning skal indarbejdes i den fælles fiskeripolitik.

Baggrund

Med Johannesburgaftalen fra 2002 erkendtes det, at det for nogle arter og bestande måske ikke vil være muligt at nå maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, og ordene »where possible« blev tilføjet for at tage hensyn hertil. EU bør ikke forsøge at gå videre end sin internationale forpligtelse.

Ændringsforslag 8

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning for at begrænse fiskeriets indvirkning på det marine økosystem.	3. Der skal i den fælles fiskeripolitik indføres en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltning <u>i overensstemmelse med internationale forpligtelser for, hvor dette er muligt</u> , at begrænse fiskeriets indvirkning på det marine økosystem.

Baggrund

Med Johannesburgaftalen fra 2002 erkendtes det, at det for nogle arter og bestande måske ikke vil være muligt at nå maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, og ordene »where possible« blev tilføjet for at tage hensyn hertil.

Ændringsforslag 9

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Specifikke mål	Specifikke mål
For at nå de generelle mål, der er opstillet i artikel 2, skal det med den fælles fiskeripolitik tilstræbes bl.a.:	For at nå de generelle mål, der er opstillet i artikel 2, skal det med den fælles fiskeripolitik tilstræbes bl.a.:
a) at eliminere uønskede fangster af fisk fra kommercielle bestande og gradvis at sikre, at alle fangster af fisk fra sådanne bestande landes	a) <u>gradvis</u> at eliminere uønskede fangster af fisk fra kommercielle bestande <u>fiskearter</u> og – hvor det som følge af lave overlevelsesserater er relevant – gradvis at sikre, at alle fangster af fisk fra sådanne bestande <u>fiskearter</u> landes, <u>samt tilstræbe kontinuerlige forbedringer i de anvendte fiskeredskabers selektivitet og fremme forskningen i, hvordan de fisk, der smides ud, bedst kan udnyttes</u>
b) at skabe de rette betingelser for effektivt fiskeri i et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv	b) at skabe de rette betingelser for effektivt fiskeri i et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv
c) at fremme udviklingen af EU's akvakultur for at bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden og beskæftigelsen i kystområder og landdistrikter	c) at fremme <u>en økologisk bæredygtig</u> udviklingen af EU's akvakultur for at bidrage til fødevarerforsyningsikkerheden og beskæftigelsen i kystområder og landdistrikter
d) at bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard	df) at bidrage til at give dem, der er afhængige af fiskeriet, en rimelig levestandard <u>under hensyntagen til de forskellige samfundsmæssige og geografiske forhold i de mest fjerntliggende regioner og spørgsmålet om kvinders rolle i fiskerisektoren</u>
e) at tage hensyn til forbrugerinteresser	eg) at tage hensyn til forbrugerinteresser
f) at sikre systematisk og harmoniseret dataindsamling og -forvaltning.	fh) at sikre systematisk og harmoniseret dataindsamling og -forvaltning.
	i) <u>at skabe et indre europæisk marked for produkter fra havet og sætte gang i en effektiv harmonisering af de nationale lovgivninger og en hensigtsmæssig tilnærmelse af de fastsatte kriterier for og krav til produkter fra tredjelande.</u>

Ændringsforslag 10

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Principper for god forvaltningspraksis	Principper for god forvaltningspraksis
Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:	Den fælles fiskeripolitik skal følge nedenstående principper for god forvaltningspraksis:
a) klar fordeling af ansvaret mellem EU, medlemsstaterne, de regionale myndigheder og de lokale myndigheder	a) klar fordeling af ansvaret mellem EU, medlemsstaterne, de regionale myndigheder og de lokale myndigheder

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning	b) vedtagelse af foranstaltninger i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning <u>og under hensyntagen til behovet for gradvis gennemførelse af de fornødne tilpasninger</u>
c) et langsigtet perspektiv	c) <u>vedtagelse af foranstaltninger ud fra kriterierne om gradvis gennemførelse og en gradvis overgang</u>
d) bred inddragelse af aktører på alle foranstaltningsstadier lige fra udarbejdelse til gennemførelse	d) et langsigtet perspektiv
e) flagstatens primære ansvar overensstemmelse med den integrerede havpolitik og med andre EU-politikker	e) bred inddragelse af aktører på alle foranstaltningsstadier <u>navnlig de rådgivende råd</u> , lige fra udarbejdelse til gennemførelse
f) overensstemmelse med den integrerede havpolitik og med andre EU-politikker.	f) flagstatens primære ansvar
	g) overensstemmelse med den integrerede havpolitik og andre EU-politikker.

Baggrund

Vi mener, at man for at sikre god forvaltning bør respektere Rådets og Parlamentets politiske vurdering i forbindelse med gennemførelsen af mål og principper, når der træffes beslutninger på dette område.

Der tilføjes et nyt litra c) til principperne for god forvaltningspraksis i den fælles fiskeripolitik. Det er helt afgørende, at den fælles fiskeripolitik skal gå ud fra kriterierne om gradvis gennemførelse og tidsbegrænsning.

Det drejer sig om at minde om betydningen af den fælles fiskeripolitiks regionalisering ved at lade de regionale rådgivende råd spille en større rolle.

Punkt g) undrer os, da det placerer den integrerede havpolitik på samme niveau i forhold til den fælles fiskeripolitik som andre EU-politikker. Efter vores opfattelse er den fælles fiskeripolitik en fast forankret del af den integrerede havpolitik, og det vigtigste er, at der er intern overensstemmelse inden for rammerne af samme politikområde og under ledelse af samme personer.

Ændringsforslag 11

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Definitioner	Definitioner
I denne forordning forstås ved:	I denne forordning forstås ved:
— »EU-farvande«: farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten	— »EU-farvande«: farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
— »levende marine ressourcer«: disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter, i alle livscyklusstadier	— »levende marine ressourcer«: disponible og tilgængelige levende marine akvatiske arter, herunder anadrome og katadrome arter, i alle livscyklusstadier
— »levende ferskvandsressourcer«: disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter	— »levende ferskvandsressourcer«: disponible og tilgængelige levende akvatiske ferskvandsarter
— »fiskerfartøj«: fartøj, der er udstyret til kommercielt fiskeri efter levende marine ressourcer	— »fiskerfartøj«: fartøj, der er udstyret til kommercielt fiskeri efter levende marine ressourcer

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
— »EU-fiskerfartøj«: fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EU	— »EU-fiskerfartøj«: fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i EU
— »maksimalt bæredygtigt udbytte«: den maksimale fangst, som en bestand vedvarende kan decimeres med	— »maksimalt bæredygtigt udbytte«: den maksimale fangst, som en bestand vedvarende kan decimeres med <u>på langt sigt ved udnyttelse af en bestand eller et blandet fiskeri for samtlige arter</u>
— »forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen«: en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige data ikke kan betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø	— »forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen«: en tilgang, ifølge hvilken manglende relevante videnskabelige data ikke kan betragtes som en gyldig grund til at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø
— »økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang«: en tilgang, der sikrer, at de levende akvatiske ressourcer giver et højt udbytte, samtidig med at fiskeriets direkte og indirekte indvirkning på de marine økosystemer er lav og ikke til skade for sådanne økosystemers virkemåde, diversitet og integritet fremover	— »økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang«: en tilgang, der sikrer, at de levende akvatiske ressourcer giver et højt udbytte, samtidig med at fiskeriets direkte og indirekte indvirkning på de marine økosystemer er lav og ikke til skade for sådanne økosystemers virkemåde, diversitet og integritet fremover
— »fiskeridødelighed«: fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode	— »fiskeridødelighed«: <u>det antal individer eller den biomasse, som fjernes fra bestanden gennem fiskeri</u> fangsten af en bestand i en given periode beregnet i forhold til den gennemsnitlige bestand, der er til rådighed for fiskeriet i den pågældende periode
— »bestand«: en levende marin ressource med specifikke karakteristika, der forekommer i et givet forvaltningsområde	— »bestand«: <u>en delpopulation af en bestemt art, hvis iboende parametre (vækst, rekruttering, naturlig dødelighed og fiskeridødelighed) er de eneste faktorer, som er afgørende for denne bestands dynamik, mens ydre faktorer (immigration og emigration) er uden betydning</u> en levende marin ressource med specifikke karakteristika, der forekommer i et givet forvaltningsområde
— »fangstbegrænsning«: en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller gruppe af fiskebestande i en given periode	— »fangstbegrænsning«: en kvantitativ begrænsning af landinger af fisk fra en fiskebestand eller gruppe af fiskebestande i en given periode
— »bevarelsesreferencepunkt«: parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, fx ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytniveau	— »bevarelsesreferencepunkt«: parameterværdier for fiskebestande (bl.a. biomasse eller fiskeridødelighed), som anvendes i fiskeriforvaltning, fx ved fastsættelse af et acceptabelt niveau for biologisk risiko eller et tilstræbt udbytniveau
— »beskyttelsesforanstaltning«: en sikkerhedsforanstaltning, der skal beskytte mod eller forebygge uønskede begivenheder	— »beskyttelsesforanstaltning«: en sikkerhedsforanstaltning, der skal beskytte mod eller forebygge uønskede begivenheder
— »tekniske foranstaltninger«: foranstaltninger, der regulerer artssammensætningen, fangsternes størrelsessammensætning og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder	— »tekniske foranstaltninger«: foranstaltninger, der regulerer artssammensætningen, fangsternes størrelsessammensætning og fiskeriets indvirkning på økosystemkomponenterne gennem fastsættelse af betingelser for fiskeredskabers anvendelse og struktur og begrænsning af adgangen til fiskeriområder
— »fiskerimuligheder«: en ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats, og betingelser, der er funktionelt knyttet dertil, og som er nødvendige for at fastsætte dem på et givent niveau	— »fiskerimuligheder«: en ret til at fiske, udtrykt i fangster og/eller fiskeriindsats, og betingelser, der er funktionelt knyttet dertil, og som er nødvendige for at fastsætte dem på et givent niveau

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
— »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen	— »fiskeriindsats«: produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet; for en fartøjsgruppe er det summen af fiskeriindsatsen for alle fartøjer i gruppen
— »omsættelige fiskekvoteandele«: genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽¹⁾ , og som indehaveren kan afstå til andre retmæssige indehavere af sådanne omsættelige fiskekvoteandele	— »omsættelige fiskekvoteandele«: genkaldelig brugsret til en specifik andel af de fiskerimuligheder, som en medlemsstat <u>medlemsstaterne</u> tildeles, eller som fastsættes i forvaltningsplaner vedtaget af en medlemsstat <u>medlemsstaterne</u> i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽¹⁾ , og som indehaveren kan afstå til andre retmæssige indehavere af sådanne omsættelige fiskekvoteandele
— »individuelle fiskerimuligheder«: årlige fiskerimuligheder, der tildeles indehavere af omsættelige kvoteandele i en medlemsstat på basis af den pågældende medlemsstats andel af fiskerimulighederne	— »individuelle fiskerimuligheder«: årlige fiskerimuligheder, der tildeles indehavere af omsættelige kvoteandele i en medlemsstat <u>medlemsstaterne</u> på basis af den pågældende medlemsstats <u>medlemsstaternes</u> andel af fiskerimulighederne
— »fiskerikapacitet«: et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 ⁽²⁾	— »fiskerikapacitet«: et fartøjs tonnage i GT og dets effekt i kW, jf. artikel 4 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 2930/86 ⁽²⁾
— »akvakultur«: opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet	— »akvakultur«: opdræt eller dyrkning af akvatiske organismer efter metoder, der skal øge produktionen af de pågældende organismer ud over, hvad det naturlige miljø giver mulighed for, og hvor organismene forbliver en fysisk eller juridisk persons ejendom i hele opdrætnings- eller dyrkningsfasen, indtil de er høstet
— »fiskerilicens«: en licens som omhandlet i artikel 4, nr. 9, i forordning (EF) nr. 1224/2009	— »fiskerilicens«: en licens som omhandlet i artikel 4, nr. 9, i forordning (EF) nr. 1224/2009
— »fiskeritilladelse«: en tilladelse som omhandlet i artikel 4, nr. 10, i forordning (EF) nr. 1224/2009	— »fiskeritilladelse«: en tilladelse som omhandlet i artikel 4, nr. 10, i forordning (EF) nr. 1224/2009
— »fiskeri«: høst eller fangst af akvatiske organismer, der lever i deres naturlige miljø, eller bevidst anvendelse af alle metoder eller midler, der muliggør sådan høst eller fangst	— »fiskeri«: høst eller fangst af akvatiske organismer, der lever i deres naturlige miljø, eller bevidst anvendelse af alle metoder eller midler, der muliggør sådan høst eller fangst
— »fiskevarer«: akvatiske organismer fra alle former for fiskeri	— »fiskevarer«: akvatiske organismer fra alle former for fiskeri
— »aktør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som beskæftiger sig med produktion, forarbejdning, afsætning og distribution af og handel i detalledet med fiskevarer og akvakulturprodukter	— »aktør«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed <u>eller den enhed</u> , som beskæftiger sig med produktion, forarbejdning, afsætning og distribution af og handel i detalledet med fiskevarer og akvakulturprodukter
— »alvorlig overtrædelse«: en overtrædelse som defineret i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009	— »alvorlig overtrædelse«: en overtrædelse som defineret i artikel 42, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 og artikel 90, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009
— »slutbruger af videnskabelige data«: organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata	— »slutbruger af videnskabelige data«: organ med forskningsmæssig eller forvaltningsmæssig interesse i videnskabelig analyse af fiskeridata

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
— »overskydende tilladt fangstmængde«: den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke har kapacitet til at høste	— »overskydende tilladt fangstmængde«: den del af den tilladte fangstmængde, som en kyststat ikke har kapacitet til at høste
— »akvakulturprodukter«: akvatiske organismer fra enhver form for akvakultur i alle livscyklusstadier	— »akvakulturprodukter«: akvatiske organismer fra enhver form for akvakultur i alle livscyklusstadier
— »gydebiomasse«: overslag over biomassestørrelsen af en specifik fiskeressource, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger	— »gydebiomasse«: overslag over biomassestørrelsen af en specifik fiskeressource, der reproducerer sig på et givet tidspunkt, og som omfatter såvel han- og hunfisk som fisk, der føder levende unger
— »blandede fiskerier«: fiskerier, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, som risikerer at blive fanget i redskaberne	— »blandede fiskerier«: fiskerier, hvor der i fiskeriområdet forekommer flere arter, som risikerer at blive fanget i redskaberne
— »aftaler om bæredygtigt fiskeri«: internationale aftaler med andre lande om adgang til ressourcer eller farvande til gengæld for en finansiel modydelse fra EU.	— »aftaler om bæredygtigt fiskeri«: internationale aftaler med andre lande om adgang til ressourcer eller farvande til gengæld for en finansiel modydelse fra EU-
(¹) EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. (²) EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1.	— <u>»kystfiskeri af mindre omfang«: fiskeri fra fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m, såfremt disse ikke anvender trukne redskaber som anført i skema 3 i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 af 30. december 2003 om et EF-fiskerflåderegister, undtagen i tilfælde af særlige lokale eller regionale forhold, der kræver udformning af en tilpasset definition</u>
	— <u>»aktiviteter til fremme af fiskearter«: aktiviteter, der udføres i offentlige vandområder med henblik på at bevare og genopbygge fiskebestande, og som omfatter aktiviteter til produktion af fisk til genopbygning af bestande på alle livscyklusstadier.</u>
	(¹) EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11. (²) EFT L 274 af 25.9.1986, s. 1.

Baggrund

Fiskerisektoren omfatter i dag andre typer operationer end tidligere. Det giver ikke længere mening at begrænse »aktører« til fysiske eller juridiske personer, der driver eller ejer en virksomhed. Der findes også foreninger og andre enheder. I visse dele af Europa er eksempelvis fritidsfiskeriet af stor betydning, hvad angår genopretning af fiskebestande. Som en følge af urbaniseringen finder fritidsfiskeri sted overalt for at øge menneskers forståelse af naturen. Fritidsfiskeriet får folk ud i naturen og får dem til i højere grad at tage sig af deres egen fysiske og psykiske rekreation og velbefindende. Der sker en stigning i mængden og i den økonomiske betydning af fiskeaktiviteter med guide og fisketurisme generelt. Fiskeri spiller også en væsentlig rolle i udviklingen af turistindustrier og bidrager derfor til at opretholde levedygtigheden af kyst- og flodsamfund. Betegnelsen »aktør« bør udvides af disse årsager, samt fordi f.eks. fritidsfiskeri allerede er en del af den fælles fiskeripolitik igennem både kontrolforordningen og de nye planer for udnyttelse og bevarelse af fiskearter.

For at tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for fiskeriet i Europas forskellige regioner er det vigtigt at indføre fleksibilitet i en eventuel europæisk definition af »kystfiskeri af mindre omfang«.

Aktiviteter til fremme af fiskearter begynder at få en grundlæggende rolle i opretholdelsen af værdifulde fiskebestande ved hjælp af genopbygning og er derved med til at dæmme op for fremmede arter, som optager vigtige nicher af leveområderne.

Ændringsforslag 12

Artikel 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Generelle regler for adgang til farvande</p> <p>1. EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.</p> <p>2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til i perioden 1. januar 2013-31. december 2022 at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.</p> <p>3. I farvandene indtil 100 sømil fra Azorenes, Madeiras og De Kanariske Øers basislinjer kan de pågældende medlemsstater i perioden 1. januar 2013-31. december 2022 begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse øers havne. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.</p> <p>4. Bestemmelserne for ordningerne fastsat i stk. 2 og 4 vedtages senest den 31. december 2022.</p>	<p>Generelle regler for adgang til farvande</p> <p>1. EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer med undtagelse af de farvande, der er omhandlet i stk. 2 og 3, jf. dog foranstaltninger truffet i henhold til del III.</p> <p>2. I farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion, indtil 12 sømil fra basislinjerne har medlemsstaterne ret til i perioden 1. januar 2013-31. december 2022 at begrænse fiskeriet således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst, jf. dog ordninger for EU-fiskerfartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, som led i et bestående naboforhold mellem medlemsstater og ordningerne i bilag I, hvorved det for hver medlemsstat fastsættes, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.</p> <p>3. I farvandene indtil 100 sømil fra Azorenes, Madeiras og De Kanariske Øers basislinjerne <u>for regionerne i den yderste periferi</u> kan de pågældende medlemsstater i perioden 1. januar 2013-31. december 2022 begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse øers havne. Sådanne begrænsninger gælder ikke for EU-fartøjer, der traditionelt fisker i de pågældende farvande, hvis disse fartøjers fiskeriindsats ikke overstiger den traditionelle fiskeriindsats. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke begrænsninger der er indført i henhold til dette stykke.</p> <p>4. Bestemmelserne for ordningerne fastsat i stk. 2 og 4 vedtages senest den 31. december 2022.</p>

Baggrund

Regionerne i den yderste periferi befinder sig i en vanskelig situation. Det er man nødt til at tage højde for, for bedre at kunne understøtte deres udvikling, der er tæt knyttet til en god tilstand for de marine ressourcer og det marine miljø i almindelighed. Dette ændringsforslag tager således hensyn til alle EU's regioner i den yderste periferi.

Ændringsforslag 13

Artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Typer af tekniske foranstaltninger</p> <p>i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge selektiviteten eller begrænse fiskeriets indvirkning på havbunden</p>	<p>Typer af tekniske foranstaltninger</p> <p>i) ændringer eller supplerende anordninger, der skal øge <u>forbedre</u> selektiviteten eller begrænse fiskeriets indvirkning på havbunden <u>på havmiljøet</u></p>

Baggrund

Det er ikke altid hensigtsmæssigt at øge selektiviteten. Det er bedre at tale om at forbedre selektiviteten, hvilket bekræftes i art. 14, litra a. Artikel 8 er ikke kun begrænset til havbunden, men handler også om den pelagiske zone og det der anvendte fiskeudstyr.

Ændringsforslag 14

Artikel 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Flerårige planer</p> <p>1. Opstillingen af flerårige planer, der omfatter bevarelsesforanstaltninger, som skal sikre, at fiskebestande opretholdes på eller genoprettes til højere niveauer end dem, hvor bestandene giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal have høj prioritet.</p> <p>2. I de flerårige planer fastsættes:</p> <p>a) grundlaget for fastsættelse af fiskerimuligheder for de berørte fiskebestande på basis af foruddefinerede bevarelsesreferencepunkter</p> <p>b) foranstaltninger, der effektivt forhindrer, at bevarelsesreferencepunkterne overskrides.</p> <p>3. De flerårige planer skal om muligt omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande under behørig hensyntagen til samspillet mellem bestande og fiskerier.</p> <p>4. De flerårige planer skal baseres på fiskeriforvaltning efter forsigtighedsprincippet, og der skal i planerne på en videnskabeligt forsvarlig måde tages hensyn til begrænsningerne i de foreliggende data og vurderingsmetoderne og til alle kvantificerede usikkerhedsmomenter.</p>	<p>Flerårige planer</p> <p>1. Opstillingen af flerårige planer <u>efter udtalelser fra de rådgivende råd</u>, der omfatter bevarelsesforanstaltninger, som skal sikre, at fiskebestande <u>så vidt muligt</u> opretholdes på eller genoprettes til <u>niveauer eller</u> højere niveauer end dem, hvor bestandene giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal have høj prioritet.</p> <p>2. I de flerårige planer fastsættes:</p> <p>a) grundlaget for fastsættelse af fiskerimuligheder for de berørte fiskebestande på basis af foruddefinerede bevarelsesreferencepunkter</p> <p>b) foranstaltninger, der <u>sigter mod</u> effektivt <u>at</u> forhindre, at bevarelsesreferencepunkterne overskrides:</p> <p>c) <u>regionale mål for nedbringelse af udsmid</u></p> <p>d) <u>foranstaltninger til genopretning og bevarelse af en god miljømæssig status.</u></p> <p>3. De flerårige planer skal om muligt omfatte enten fiskerier efter enkeltbestande eller fiskerier efter blandede bestande under behørig hensyntagen til samspillet mellem bestande og fiskerier <u>og de udfordringer, der vedrører økosystemet i de beskyttede havområder.</u></p> <p>4. De flerårige planer skal baseres på fiskeriforvaltning efter forsigtighedsprincippet, og der skal i planerne på en videnskabeligt forsvarlig måde tages hensyn til begrænsningerne i de foreliggende data og vurderingsmetoderne og til alle kvantificerede usikkerhedsmomenter.</p>

Baggrund

De rådgivende regionale råd blev oprettet af EU i 2004 for kaste lys over en regionaliseret tilgang til den fælles fiskeripolitik. Disse råd bør i højere grad inddrages i beslutningerne ved at anmode dem om at afgive en udtalelse om de flerårige planer. Dermed bliver det lettere at få dem accepteret af branchen, og det bliver nemmere at gennemføre dem.

Med Johannesburgaftalen fra 2002 erkendtes det, at det for nogle arter og bestande måske ikke vil være muligt at nå maksimalt bæredygtigt udbytte i 2015, og ordene »where possible« blev tilføjet for at tage hensyn hertil. EU bør ikke forsøge at gå videre end sin internationale forpligtelse. De flerårige planer fastlægger mål for gradvis reduktion af udsmid ved hjælp af foranstaltninger vedtaget på regionalt plan. Disse foranstaltninger skal være baseret på forskellige instrumenter, der kan foreslås af de involverede aktører: selektivitet, tids- og områdebaseret forvaltning, indførelse af fangstkvoter for bestemte udsatte arter i bestemte områder. Disse aktører bør spille en stor rolle inden for rammerne af de styrkede regionale rådgivende råd. I de flerårige planer skal der formelt tages hensyn til spørgsmål knyttet til beskyttede havområder, hvor der i nogle tilfælde foregår fiskeri i stor skala. De flerårige planer skal også tage hensyn til økosystemet som en garanti for bevarelsen af fiskebestandene.

Det er vigtigt at understrege, at de flerårige planer også bør indeholde foranstaltninger til genopretning og bevarelse af en god miljømæssig status. Ellers risikerer man, at den forringes yderligere på bekostning af de marine økosystemers naturlige produktionsevne.

Ordentlig forvaltning af beskyttede områder er en af målsætningerne i konventionen om den biologiske mangfoldighed. Det er derfor naturligt, at den fælles fiskeripolitik tager hensyn til dem.

Ændringsforslag 15

Artikel 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>De flerårige planers mål</p> <p>1. Der skal i de flerårige planer fastsættes justeringer af fiskeridødeligheden, så bestandene senest i 2015 genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte.</p> <p>2. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte en fiskeridødelighed, som bevirker, at bestandene genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal der i de flerårige planer træffes forsigtighedsforanstaltninger, der sikrer en sammenlignelig bevarelsesstilstand for de relevante bestande.</p>	<p>De flerårige planers mål</p> <p>1. Der skal i de flerårige planer fastsættes justeringer af fiskeridødeligheden, så bestandene senest i 2015 <u>så vidt muligt</u> genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte. <u>Planerne skal desuden indeholde mål for reduktion af udsmid, som skal omsættes på regionalt plan.</u></p> <p>2. I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at fastsætte en fiskeridødelighed, som bevirker, at bestandene genoprettes til eller opretholdes på højere niveauer end dem, der giver maksimalt bæredygtigt udbytte, skal der i de flerårige planer træffes forsigtighedsforanstaltninger, der sikrer en sammenlignelig bevarelsesstilstand for de relevante bestande.</p>

Ændringsforslag 16

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>De flerårige planers indhold</p> <p>I de flerårige planer fastsættes følgende:</p> <p>a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og marine økosystemer den gælder for</p> <p>b) mål i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>c) kvantificerbare mål udtrykt i:</p> <p>i) fiskeridødelighed og/eller</p> <p>ii) gydebiomasse og</p> <p>iii) fangststabilitet</p> <p>d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål</p> <p>e) tekniske foranstaltninger, inkl. foranstaltninger til eliminering af uønskede fangster</p> <p>f) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål</p> <p>g) særlige foranstaltninger og mål for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand</p> <p>h) størst mulig begrænsning af fiskeriets indvirkning på økosystemet</p> <p>i) beskyttelsesforanstaltninger og kriterier, der udløser sådanne beskyttelsesforanstaltninger</p> <p>j) eventuelle andre relevante foranstaltninger med henblik på at nå de flerårige planers mål.</p>	<p>De flerårige planers indhold</p> <p>I de flerårige planer fastsættes følgende:</p> <p>a) den flerårige plans anvendelsesområde, dvs. hvilke bestande, fiskerier og marine økosystemer den gælder for</p> <p>b) mål i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>c) kvantificerbare mål udtrykt i:</p> <p>i) fiskeridødelighed og/eller</p> <p>ii) gydebiomasse og</p> <p>iii) fangststabilitet</p> <p>d) en klar tidsplan for at nå de kvantificerbare mål</p> <p>e) tekniske foranstaltninger, inkl. foranstaltninger til eliminering af uønskede fangster</p> <p>f) kvantificerbare indikatorer for regelmæssig overvågning og vurdering af fremskridt med hensyn til at nå den flerårige plans mål</p> <p>g) særlige foranstaltninger og mål for den livscyklusfase, hvor anadrome og katadrome arter lever i ferskvand</p> <p>h) <u>foranstaltninger til at justere omfanget af fiskeriet af truede vandrende fiskebestande, således at det tilpasses til bæredygtigheden af de enkelte bestande, der fiskes efter</u></p> <p>h) størst mulig begrænsning af fiskeriets indvirkning på økosystemet</p> <p>ii) beskyttelsesforanstaltninger og kriterier, der udløser sådanne beskyttelsesforanstaltninger</p> <p>jk) eventuelle andre relevante foranstaltninger med henblik på at nå de flerårige planers mål.</p> <p>l) <u>reaktionssystem til uforudsete situationer</u></p> <p>m) <u>evaluering af de socioøkonomiske virkninger på den berørte flåde og foranstaltninger til minimering af de negative virkninger.</u></p>

Baggrund

Der er behov for foranstaltninger for vandrende fiskebestande for at sikre den naturlige mangfoldighed og et bæredygtigt fiskeri. EU's fælles fiskeripolitik bør differentiere anadrome fiskebestande, som vandrer op ad floder for at gyde. Den fælles fiskeripolitik bør skelne mellem principperne for bevarelse af anadrome bestande og principperne for andre typer fiskebestande. Principperne for regulering af fiskeri af vandrende fiskebestande bør gennemføres i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention, artikel 66, afsnit V, som regulerer forvaltning af anadrome fiskebestande adskilt fra andre fiskebestande.

Forvaltningen af levende ressourcer er en dynamisk proces, og det er undertiden nødvendigt at træffe en hurtig beslutning, som på grund af den fælles beslutningstagningsprocedurer meget bureaukratiske og langsomme karakter kan vise sig at være særdeles vanskelig, som vi har set det tidligere i forbindelse med Østersøen og Nordsøen. De flerårige planer indeholder en klausul om, at planen skal evalueres efter tre til fem år. Der er dog ikke formelt blevet udarbejdet noget hurtigt reaktionssystem til uforudsete situationer, der kræver hurtig indgriben. Det bør være op til medlemsstaterne at definere, hvornår og hvilke foranstaltninger der skal træffes i sådanne situationer.

Ændringsforslag 17

Artikel 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Forpligtelse til at lande alle fangster</p>	<p>Forpligtelse til at lande alle fangster <u>Indførelse af planer for reduktion af udsmid</u></p>
<p>1. Alle fangster af fisk fra nedenstående fiskebestande, for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres og landes, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan:</p>	<p>1. <u>I planerne fastsættes mål for gradvis reduktion af udsmid af</u> Alle fangster af fisk fra <u>nedestående fiskebestande</u>arter, for hvilke der er fastsat fangstbegrænsninger, fra fiskeri i EU-farvande eller EU-fiskerfartøjers fiskeri uden for EU-farvande skal tages om bord, opbevares på fiskerfartøjerne, registreres og landes, undtagen når de anvendes som levende agn, efter følgende tidsplan.</p>
<p>a) senest fra den 1. januar 2014:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, argentinsk ansjos, sardinell og lodde — almindelig tun, sværdfisk, gulfinnet tun, storøjet tun og andre sejliskarter 	<p>a) senest fra den 1. januar 2014:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalt, ansjos, argentinsk ansjos, sardinell og lodde — almindelig tun, sværdfisk, gulfinnet tun, storøjet tun og andre sejliskarter
<p>b) senest fra den 1. januar 2015: torsk, kulmule og tunge</p>	<p>b) senest fra den 1. januar 2015: torsk, kulmule og tunge</p>
<p>c) senest fra den 1. januar 2016: kuller, hvilling, glas-hvarre, havtaske, rødspætte, lange, sej, rødtunge, pighvar, slethvar, byrkelange, sort sabelfisk, skolæst, orange savbug, hellefisk, brosme, rødfisk og demersale bestande i Middelhavet.</p>	<p>c) senest fra den 1. januar 2016: kuller, hvilling, glas-hvarre, havtaske, rødspætte, lange, sej, rødtunge, pighvar, slethvar, byrkelange, sort sabelfisk, skolæst, orange savbug, hellefisk, brosme, <u>skrubbe</u>; rødfisk og demersale bestande i Middelhavet.</p>
<p>2. Der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for fisk fra de fiskebestande, der er omhandlet i stk. 1, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning. Fangster af fisk fra sådanne fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse må kun afsættes til forarbejdning til fiskemel eller foder til selskabsdyr.</p>	<p>2. Der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for fisk fra de fiskebestande, der er omhandlet i stk. 1, på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning. Fangster af fisk fra sådanne fiskebestande under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse må kun afsættes til forarbejdning til fiskemel eller foder til selskabsdyr.</p>
<p>3. Der fastsættes handelsnormer for fangster ud over de fastsatte fiskerimuligheder, jf. artikel 27 i [forordningen om fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter].</p>	<p>3. Der fastsættes handelsnormer for fangster ud over de fastsatte fiskerimuligheder, jf. artikel 27 i [forordningen om fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter].</p>
<p>4. Medlemsstaterne skal sørge for, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, er udstyret således, at de kan dokumentere alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter fuldt ud, med henblik på overvågning af, om forpligtelsen til at lande alle fangster opfyldes.</p>	<p>4. Medlemsstaterne skal sørge for, at EU-fiskerfartøjer, der fører deres flag, er udstyret således, at de kan dokumentere alle fiskeri- og forarbejdningsaktiviteter fuldt ud, med henblik på overvågning af, om forpligtelsen til at lande alle fangster opfyldes <u>målene i de flerårige planer overholdes.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Stk. 1 berører ikke internationale forpligtelser.	5. Stk. 1 berører ikke internationale forpligtelser.
6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for nærmere at fastsætte de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på opfyldelse af EU's internationale forpligtelser.	6. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 for nærmere at fastsætte de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på opfyldelse af EU's internationale forpligtelser.
	7. <u>Det er nødvendigt at etablere en mekanisme, som gør det muligt at indføre undtagelser fra forpligtelsen til at lande alle fangster i de tilfælde, hvor det, fordi der er tale om områder eller lignende forhold, ikke er muligt at opfylde en sådan forpligtelse. I disse tilfælde bør der indføres mekanismer, som fremmer en gradvis udskiftning af fiskeredskaber med mere selektive redskaber.</u>
	8. <u>Fiskeriet bør rettes hen imod anvendelse af andre mere selektive redskaber og andre teknikker med henblik på at undgå uønskede fangster.</u>

Baggrund

Ændringen foreslår indførelse af flerårige planer for reduktion af udsmid, men de dokumenter, der drøftes, indeholder ikke et sådant forslag. Kommissionen foreslår en afgørelse, der kræver landing af alle fangster af kommercielle arter fra en given dato. Tiltag til at gennemføre Kommissionens beslutning bør udformes af enten de regionale rådgivende råd eller medlemsstaterne, afhængigt af situationen. Det er måske derfor passende at tale om flerårige planer, da disse planer burde være meget mere langsigtede.

Der bliver ofte smidt fisk tilbage i havet af en række forskellige årsager. Ved at udvikle fangstmetoder og anvende tekniske løsninger til at gøre redskaberne mere selektive kan man reducere mængden af uønskede fangster. Indholdet af dette ændringsforslag er inkluderet i de politiske anbefalinger i starten af vores udtalelse og bør tilføjes ændringsforslagene, da det repræsenterer Regionsudvalgets holdning.

Ændringsforslag 18

Artikel 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fiskerimuligheder	Fiskerimuligheder
1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, skal sikre de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.	1. De fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, skal sikre de enkelte medlemsstater relativ stabilitet i fiskeriet efter de enkelte bestande eller i de enkelte fiskerier. Der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters interesser, når der tildeles nye fiskerimuligheder.
2. De samlede fiskerimuligheder kan indeholde en reserve for bifangstfiskerimuligheder.	2. De samlede fiskerimuligheder kan indeholde en reserve for bifangstfiskerimuligheder.
3. Fiskerimulighederne skal være i tråd med kvantificerbare mål, tidsplaner og marginer som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 11, litra b), c) og h).	3. Fiskerimulighederne skal være i tråd med kvantificerbare mål, tidsplaner og marginer som fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, og artikel 11, litra b), c) og h).
4. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.	4. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, udveksle tildelte fiskerimuligheder helt eller delvis.
	5. <u>Hver medlemsstat skal beslutte sig for en metode til fordeling mellem fartøjer, der sejler under landets flag, af de fiskerimuligheder, den har fået tildelt i overensstemmelse med EU-lovgivningen. Medlemsstaten skal orientere Kommissionen om fordelingsmetoden.</u>

Baggrund

Tilføjjelsen af dette nye stykke afspejler den gældende forordning om den fælles fiskeripolitik. Fordelingen af fiskerimuligheder bør fortsat være op til medlemsstaterne, da fordelingen af fiskerimuligheder er det aller-vigtigste instrument til at påvirke strukturen og præstationerne i fiskerisektoren. Der er tale om begunstiggelser, som er relevante for beslutningstagningen i medlemsstaterne i overensstemmelse med deres socio-økonomiske prioriteter.

Ændringsforslag 19

Artikel 17

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til flerårige planer</p> <p>1. Medlemsstaterne kan i en flerårig plan opstillet i henhold til artikel 9, 10 og 11 bemyndiges til at træffe foranstaltninger, der er i tråd med en sådan flerårig plan, og hvorved der for fartøjer, der fører deres flag, fastsættes bevarelsesforanstaltninger for bestande i EU-farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder.</p> <p>2. Medlemsstaterne sikrer, at bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1:</p> <p>a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>b) er i tråd med den flerårige plans anvendelsesområde og mål</p> <p>c) gør det muligt effektivt at nå de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den flerårige plan</p> <p>d) ikke er lempeligere end bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.</p>	<p>Bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til flerårige planer</p> <p><u>1. Udarbejdelsen af de flerårige planer og bevarelsesforanstaltninger til gennemførelsen heraf sker efter høring af de rådgivende råd.</u></p> <p>±2. Medlemsstaterne kan i en flerårig plan opstillet i henhold til artikel 9, 10 og 11 bemyndiges til at træffe foranstaltninger, der er i tråd med en sådan flerårig plan, og hvorved der for fartøjer, der fører deres flag, fastsættes bevarelsesforanstaltninger for bestande i EU-farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder.</p> <p>±3. Medlemsstaterne sikrer, at bevarelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til stk. ±2:</p> <p>a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>b) er i tråd med den flerårige plans anvendelsesområde og mål</p> <p>c) gør det muligt effektivt at nå de målsætninger og kvantificerbare mål, der er omhandlet i den flerårige plan</p> <p>d) ikke er lempeligere end bevarelsesforanstaltningerne i EU-lovgivningen.</p>

Baggrund

De rådgivende regionale råd blev oprettet af EU i 2004 for at kaste lys over en regionaliseret tilgang til den fælles fiskeripolitik. Disse råd bør i højere grad inddrages i beslutningerne ved at anmode dem om at afgive en udtalelse om de flerårige planer. Dermed bliver det lettere at få dem accepteret af branchen, og det bliver nemmere at gennemføre dem.

Ændringsforslag 20

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Tekniske foranstaltninger</p> <p>Inden for rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, jf. artikel 14, kan medlemsstaterne bemyndiges til i tråd med sådanne rammebestemmelser at træffe foranstaltninger, hvorved der fastsættes tekniske foranstaltninger gældende for fartøjer, som fører deres flag, for bestande i deres farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder. Medlemsstaterne skal sikre, at sådanne tekniske foranstaltninger:</p> <p>a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>b) er i tråd med målene i foranstaltninger truffet i henhold til artikel 14</p>	<p>Tekniske foranstaltninger</p> <p>Inden for rammebestemmelserne for tekniske foranstaltninger, jf. artikel 14, kan medlemsstaterne <u>efter udtalelse fra de regionale råd</u> bemyndiges til i tråd med sådanne rammebestemmelser at træffe foranstaltninger, hvorved der fastsættes tekniske foranstaltninger gældende for fartøjer, som fører deres flag, for bestande i deres farvande, for hvilke de har fået tildelt fiskerimuligheder. Medlemsstaterne skal sikre, at sådanne tekniske foranstaltninger:</p> <p>a) er i tråd med målene opstillet i artikel 2 og 3</p> <p>b) er i tråd med målene i foranstaltninger truffet i henhold til artikel 14</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) er således, at målene i foranstaltningerne truffet i henhold til artikel 14 kan nås effektivt	c) er således, at målene i foranstaltningerne truffet i henhold til artikel 14 kan nås effektivt
d) ikke er lempeligere end de tekniske foranstaltninger i EU-lovgivningen.	d) ikke er lempeligere end de tekniske foranstaltninger i EU-lovgivningen.

Baggrund

De rådgivende regionale råd blev oprettet af EU i 2004 for kaste lys over en regionaliseret tilgang til den fælles fiskeripolitik. Disse råd bør i højere grad inddrages i beslutningerne ved at anmode dem om at afgive en udtalelse om de flerårige planer. Dermed bliver det lettere at få dem accepteret af branchen, og det bliver nemmere at gennemføre dem.

Ændringsforslag 21

Artikel 27, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Hver medlemsstat opretter senest den 31. december 2013 en ordning for omsættelige fiskekvoteandele for:	1. Hver medlemsstat <u>kan</u> opretter senest den 31. december 2013 en <u>frivillig</u> ordning for omsættelige fiskekvoteandele for:
a) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter	a) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på mindst 12 meter
b) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som fisker med trukne redskaber.	b) alle fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som fisker med trukne redskaber <u>efter regulerede bestande</u> .

Baggrund

Indførelsen af omsættelige fiskekvoteandele bør fremmes, men det bør være en kompetence, der henhører under medlemsstaterne, og ske, når medlemsstaterne finder det rigtigt. Disse omsættelige fiskekvoteandele ville kun gælde regulerede bestande, og det erkendes andetsteds, at fartøjets størrelse ingen betydning har for udnyttelsesgraden af disse bestande.

Ændringsforslag 22

Artikel 27, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Medlemsstater kan udvide ordningen for omsættelige fiskekvoteandele til også at gælde for fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som anvender andre redskaber end trukne redskaber, idet de så skal underrette Kommissionen derom.	2. Medlemsstater kan udvide ordningen for omsættelige fiskekvoteandele til også at gælde for fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som anvender andre redskaber end trukne redskaber, idet de så skal underrette Kommissionen derom.

Baggrund

O.a.: Ændringen vedrører den polske version, men har ingen betydning for den danske.

Ændringsforslag 23

Artikel 28, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele	Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele
1. En omsættelig fiskekvoteandel giver ret til at anvende individuelle fiskerimuligheder tildelt i henhold til artikel 29, stk. 1.	1. <u>I de medlemsstater, som beslutter sig for at anvende en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, som omhandlet i artikel 27, giver</u> En omsættelig fiskekvoteandel giver ret til at anvende individuelle fiskerimuligheder tildelt i henhold til artikel 29, stk. 1.

Baggrund

Det bør være frivilligt for medlemsstaterne, om de vil indføre en ordning for omsættelige fiskekvoteandele. Hvis man bliver enige om dette, bør ordlyden af de efterfølgende artikler ændres for at afspejle, at rammerne for forvaltning af omsættelige fiskekvoteandele kun gælder for medlemsstater, der har valgt at indføre ordningen.

Ændringsforslag 24

Artikel 28, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Hver medlemsstat tildeler efter gennemsigtige kriterier omsættelige fiskekvoteandele for hver bestand eller gruppe af bestande, for hvilke der tildeles fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, bortset fra fiskerimuligheder, der tildeles i henhold til aftaler om bæredygtigt fiskeri.	2. Hver Hvis en medlemsstat beslutter at indføre en <u>ordning med omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 27, stk. 1, skal</u> medlemsstaten tildeler efter gennemsigtige kriterier <u>tildeler</u> omsættelige fiskekvoteandele for hver bestand eller gruppe af bestande, for hvilke der tildeles fiskerimuligheder i henhold til artikel 16, bortset fra fiskerimuligheder, der tildeles i henhold til aftaler om bæredygtigt fiskeri.

Ændringsforslag 25

Artikel 28, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele 5. Medlemsstaterne kan begrænse gyldighedsperioden for omsættelige fiskekvoteandele til en periode på mindst 15 år med henblik på omfordeling af sådanne kvoteandele. Hvis medlemsstaterne ikke har begrænset gyldighedsperioden for de omsættelige fiskekvoteandele, kan de tilbagekalde fiskekvoteandelene med mindst 15 års varsel.	Tildeling af omsættelige fiskekvoteandele 5. Medlemsstaterne kan begrænse gyldighedsperioden for omsættelige fiskekvoteandele til en periode på mindst 15 år med henblik på omfordeling af sådanne kvoteandele. Hvis medlemsstaterne ikke har begrænset gyldighedsperioden for de omsættelige fiskekvoteandele, kan de tilbagekalde fiskekvoteandelene med mindst 15 års varsel.

Baggrund

Det er hver enkelt medlemsstats ansvar, hvordan fiskekvoteandele omsættes. Letland og flere andre EU-medlemsstater har allerede en effektiv lovgivning til regulering af fiskekvoteandele. Indførelsen af en ny ordning vil kunne øge bureaukratiet og kræve mere finansiering uden garanti for, at den nødvendigvis vil blive mere effektiv end den nuværende ordning.

Ændringsforslag 26

Artikel 28, stk. 6

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
6. Medlemsstaterne kan tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele med kortere varsel, hvis det fastslås, at indehaveren af kvoteandelene har begået en alvorlig overtrædelse. Sådanne tilbagekaldelser skal foretages på en sådan måde, at den fælles fiskeripolitik og proportionalitetsprincippet får fuld virkning, i givet fald øjeblikkeligt.	6. Medlemsstaterne kan tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele med kortere varsel, hvis det fastslås, at indehaveren af kvoteandelene har begået en alvorlig overtrædelse <u>af reglerne for overdragelse af kvoteandele.</u> Sådanne tilbagekaldelser skal foretages på en sådan måde, at den fælles fiskeripolitik og proportionalitetsprincippet får fuld virkning, i givet fald øjeblikkeligt.

Ændringsforslag 27

Artikel 28, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
7. Uanset stk. 5 og 6 kan medlemsstaterne tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele, som et fiskerfartøj ikke har anvendt i en periode på tre på hinanden følgende år.	7. Uanset stk. 5 og 6 kan medlemsstaterne tilbagekalde omsættelige fiskekvoteandele, som et fiskerfartøj ikke har anvendt i en periode på tre <u>to</u> på hinanden følgende år, <u>medmindre medlemsstaten bestemmer andet (arbejdets varighed, forureningstype osv.).</u>

Baggrund

Den foreslåede periode på tre år er for lang og er allerede ved at blive genstand for spekulation, men man er nødt til at udvise fleksibilitet med hensyn til varigheden for ikke at bringe de virksomheder i fare, der befinder sig i en særlig situation.

Ændringsforslag 28

Artikel 28, stk. 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	Der bør tilføjes et nyt stk. 8. <u>8. Ved indførelse af ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør medlemsstaterne tilpasse deres egne regler for at beskytte kystfiskeriets interesser og beskytte mod de negative virkninger af at indføre ordningen. Det skal ske ved at indføre klausuler, som sikrer en forbindelse mellem besiddelse af fiskerettighed og fangstkapacitet, og dermed sikre, at rettighederne forbliver i fiskernes besiddelse, samt en begrænsning af muligheden for at akkumulere disse fiskerettigheder.</u>

Ændringsforslag 29

Artikel 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tildeling af individuelle fiskerimuligheder	Tildeling af individuelle fiskerimuligheder
1. Medlemsstaterne tildeler individuelle fiskerimuligheder til indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, på basis af de fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, eller som fastsættes i de forvaltningsplaner, som medlemsstaterne vedtager i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006.	1. Medlemsstaterne tildeler individuelle fiskerimuligheder til indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, på basis af de fiskerimuligheder, som medlemsstaterne tildeles, eller som fastsættes i de forvaltningsplaner, som medlemsstaterne vedtager i henhold til artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006.
2. Medlemsstaterne fastsætter på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, hvilke fiskerimuligheder der kan tildeles fiskerfartøjer, som fører deres flag, for de arter, som Rådet ikke har fastsat fiskerimuligheder for.	2. Medlemsstaterne fastsætter på basis af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, hvilke fiskerimuligheder der kan tildeles fiskerfartøjer, som fører deres flag, for de arter, som Rådet ikke har fastsat fiskerimuligheder for.
3. Fiskerfartøjer må kun fiske, hvis de råder over tilstrækkelige individuelle fiskerimuligheder til at dække hele deres potentielle fangst.	3. Fiskerfartøjer må kun fiske, hvis de råder over tilstrækkelige individuelle fiskerimuligheder til at dække hele deres potentielle fangst.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. Medlemsstaterne kan afsætte op til 5 % af fiskerimulighederne til en reserve. De opstiller mål og gennemsigtige kriterier for tildeling af fiskerimuligheder fra en sådan reserve. Sådanne fiskerimuligheder må kun tildeles retmæssige indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, stk. 4.</p> <p>5. Ved tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 28 og ved tildeling af fiskerimuligheder i henhold til stk. 1 i nærværende artikel kan en medlemsstat indføre incitamentter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber, som eliminerer uønsket bifangst, inden for de fiskerimuligheder, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt.</p> <p>6. Medlemsstaterne kan fastsætte gebyrer for anvendelse af individuelle fiskerimuligheder for at bidrage til at dække fiskeriforvaltningsrelaterede udgifter.</p>	<p>4. Medlemsstaterne kan afsætte op til 5 % af fiskerimulighederne til en reserve. De opstiller mål og gennemsigtige kriterier for tildeling af fiskerimuligheder fra en sådan reserve. Sådanne fiskerimuligheder må kun tildeles retmæssige indehavere af omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 28, stk. 4.</p> <p>15. Ved tildeling af omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 28 og ved tildeling af fiskerimuligheder i henhold til stk. 1 i nærværende artikel kan en medlemsstat indføre incitamentter for fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber, som eliminerer uønsket bifangst, inden for de fiskerimuligheder, som den pågældende medlemsstat har fået tildelt.</p> <p>26. Medlemsstaterne kan fastsætte gebyrer for anvendelse af individuelle fiskerimuligheder for at bidrage til at dække fiskeriforvaltningsrelaterede udgifter.</p>

Baggrund

Fordelingen af fiskerimuligheder bør besluttes på medlemsstatsniveau.

Ændringsforslag 30

Artikel 31, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele</p> <p>1. Omsættelige fiskekvoteandele kan i en medlemsstat overdrages fuldt eller delvis mellem retmæssige indehavere af sådanne kvoteandele.</p> <p>2. En medlemsstat kan give tilladelse til overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele til og fra andre medlemsstater.</p> <p>3. Medlemsstaterne kan regulere overdragelsen af omsættelige fiskekvoteandele ved at fastsætte betingelser for deres overdragelse efter gennemsigtige og objektive kriterier.</p>	<p>Overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele</p> <p>1. <u>Hvis en medlemsstat beslutter at indføre en ordning med omsættelige fiskekvoteandele i henhold til artikel 27, stk. 1, Omsættelige fiskekvoteandele kan disse andele</u> i en medlemsstat overdrages fuldt eller delvis mellem retmæssige indehavere af sådanne kvoteandele.</p> <p>2. En medlemsstat kan give tilladelse til overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele til og fra andre medlemsstater.</p> <p>23. Medlemsstaterne kan regulere overdragelsen af omsættelige fiskekvoteandele ved at fastsætte betingelser for deres overdragelse efter gennemsigtige og objektive kriterier.</p>

Baggrund

Ordningen med omsættelige fiskekvoteandele bør være frivillig for medlemsstaterne. Rammerne for forvaltningen af de omsættelige fiskekvoteandele finder kun anvendelse, hvis man vælger denne løsning.

De omsættelige fiskekvoteandele kan lejes ud inden for en medlemsstat, men af hensyn til den relative stabilitet i fiskeriet som nævnt i artikel 16, stk. 1, vil det ikke være hensigtsmæssigt at tillade overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele, da det kan gå ud over det overordnede, ubestridte princip om relativ stabilitet i fiskeriet.

Ændringsforslag 31

Artikel 32, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Udlejning af individuelle fiskerimuligheder</p> <p>1. Individuelle fiskerimuligheder kan udlejes fuldt eller delvis inden for en medlemsstat.</p>	<p>Udlejning af individuelle fiskerimuligheder</p> <p>1. Individuelle fiskerimuligheder kan udlejes fuldt eller delvis inden for en medlemsstat.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. En medlemsstat kan give tilladelse til udlejning af individuelle fiskerimuligheder til og fra andre medlemsstater.	2. En medlemsstat kan give tilladelse til udlejning af individuelle fiskerimuligheder til og fra andre medlemsstater.

Baggrund

De omsættelige fiskekvoteandele kan lejes ud inden for en medlemsstat, men af hensyn til den relative stabilitet i fiskeriet som nævnt i artikel 16, stk. 1, vil det ikke være hensigtsmæssigt at tillade overdragelse af omsættelige fiskekvoteandele, da det kan gå ud over det overordnede, ubestridte princip om relativ stabilitet i fiskeriet.

Ændringsforslag 32

Artikel 35

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Der fastsættes fiskerikapacitetslofter for hver medlemsstat, jf. bilag II.	1. Der fastsættes fiskerikapacitetslofter for hver medlemsstat, jf. bilag II. <u>Dog opretholdes de nuværende referenceniveauer ved fastsættelsen af fiskerikapacitetslofterne for regionerne i den yderste periferi for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for fiskerflåderne i disse regioner.</u>
2. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at fritage fiskerfartøjer, som er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 27, for de fiskerikapacitetslofter, der fastsættes i henhold til stk. 1. I så fald skal fiskerikapacitetslofterne omberegnes for at tage hensyn til de fiskerfartøjer, som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele.	2. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at fritage fiskerfartøjer, som er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele, jf. artikel 27, for de fiskerikapacitetslofter, der fastsættes i henhold til stk. 1. I så fald skal fiskerikapacitetslofterne omberegnes for at tage hensyn til de fiskerfartøjer, som ikke er omfattet af en ordning med omsættelige fiskekvoteandele.
3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om omberegning af de fiskerikapacitetslofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.	3. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om omberegning af de fiskerikapacitetslofter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Baggrund

Fjernområdernes fiskerflåder er karakteriseret ved, at de hovedsageligt består af mindre fartøjer, som først og fremmest driver kystfiskeri, driver et ikke-industrialiseret fiskeri og giver et usikkert udbytte. De nye referenceniveauer, der foreslås, og som fastsættes på grundlag af flådens situation pr. 31.12.2010, vil på afgørende vis true fiskeriaktiviteternes overlevelse i fjernområderne.

Ændringsforslag 33

Artikel 53

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De rådgivende råds opgaver	De rådgivende råds opgaver
1. De regionale rådgivende råd kan:	1. De regionale rådgivende råd kan :
	a) <u>høres om de flerårige planer og tekniske foranstaltninger, der er udarbejdet i henhold til artiklerne 9 og 14, og om forslag til regulerende foranstaltninger vedrørende deres kompetenceområde</u>
	b) <u>foreslår forvaltningsredskaber til deres kompetenceområder for at sikre en optimal forvaltning af ressourcerne med henblik på en bevarelse af de marine ressourcer</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) fremsætte henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og akvakultur til Kommissionen eller de berørte medlemsstater	c) fremsætter henstillinger og forslag inden for fiskeriforvaltning og akvakultur til Kommissionen eller de berørte medlemsstater
b) underrette Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med fiskeriforvaltning og akvakultur inden for deres kompetenceområde	d) b) underretter Kommissionen og medlemsstaterne om problemer i forbindelse med fiskeriforvaltning og akvakultur inden for deres kompetenceområde
c) i nært samarbejde med forskere, bidrage til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.	e) e) <u>bidrager i</u> nært samarbejde med forskere, bidrager til at indsamle, levere og analysere data, der nødvendige for udarbejdelsen af bevarelsesforanstaltninger.
2. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for en rimelig frist reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1.	2. Kommissionen og i givet fald den berørte medlemsstat skal inden for en rimelig frist reagere på henstillinger, forslag eller oplysninger modtaget i henhold til stk. 1.

Baggrund

Vi må tilskynde til etablering af en decentraliseret forvaltning, der bør indføres i forbindelse med udviklingen af reglerne for den fælles fiskeripolitik gennem en styrkelse af det regionale niveau, ikke blot i den fase, hvor man udarbejder standarder, men især i den fase, hvor gennemførelsen finder sted. De regionale rådgivende råd bør spille en central rolle i denne decentraliserede forvaltning (styrkede beføjelser til at fremsætte forslag, i højere grad tage højde for deres udtalelser), som også forudsætter en større inddragelse af stater og interessenter i deres arbejde. De regionale rådgivende råd vil opnå større legitimitet og udgøre en passende ramme til at indlede drøftelser om de enkelte fiskerier og vil kunne gennemføre videnskabelig opfølgning med udgangspunkt i regionale udfordringer. De regionale rådgivende råd bør modtage finansiel støtte i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF), og deres sammensætning vil blive udvidet til at omfatte medlemsstaterne og de relevante videnskabelige institutter. Under denne nye ordning ville en udtalelse fra de regionale rådgivende råd, der er »udvidet« til at omfatte medlemsstaterne og alle aktører, kunne vedtages ved konsensus. Endelig vil Kommissionen kunne forelægge et nyt forslag under hensyntagen til de fremsatte synspunkter. De regionale rådgivende råd vil i givet fald også kunne fremsætte reguleringsforslag til Kommissionen.

Ændringsforslag 34

Artikel 54

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering	De rådgivende råds sammensætning, virkemåde og finansiering
1. Rådgivende råd skal bestå af organisationer, der repræsenterer fiskeriaktører og andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik.	1. Rådgivende råd skal bestå af <u>repræsentanter fra de berørte medlemsstater, organisationer, der repræsenterer fiskeriaktører, anerkendte videnskabelige organer,</u> og andre interessegrupper, der berøres af den fælles fiskeripolitik.
2. Hvert rådgivende råd skal bestå af en generalforsamling og en bestyrelse og skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke og for at sikre gennemsigthed og ytringsfrihed.	2. Hvert rådgivende råd skal bestå af en generalforsamling og en bestyrelse og skal vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for dets virke og for at sikre gennemsigthed og ytringsfrihed.
3. Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra EU i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.	3. Rådgivende råd kan ansøge om finansiel støtte fra EU i deres egenskab af organer, der arbejder for virkeliggørelsen af mål af almindelig europæisk interesse.
4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om de rådgivende råds sammensætning og virkemåde.	4. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 55 om de rådgivende råds sammensætning og virkemåde.

Baggrund

For at gøre de regionale rådgivende råd mere effektive og give dem større legitimitet bør de udvides til også at omfatte medlemsstaterne og relevante videnskabelige organer. Det vil skabe mulighed for en mere udbytterig og nyttig debat om de regionale udfordringer for fiskeriet.

COM(2011) 416 final

Ændringsforslag 35

Artikel 8

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>b) udnytte uønskede fangster af kommercielle bestande bedst muligt ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> — afhænde landede produkter, som ikke opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), til andre formål end konsum; — bringe landede produkter, som opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), i omsætning; — uddele landede produkter gratis til velgørende formål; 	<p>b) udnytte uønskede fangster af kommercielle bestande bedst muligt ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> — afhænde landede produkter, som ikke opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), til andre formål end konsum; — bringe landede produkter, som opfylder de mindstemål for afsætning af fisk, der er fastsat i artikel 39, stk. 2, litra a), i omsætning; — uddele <u>stille</u> landede produkter gratis til <u>rådighed</u> til velgørende formål;

Baggrund

Der er en grundlæggende forskel mellem gratis uddeling (omkostningerne afholdes af producentorganisationen) og at stille gratis til rådighed (omkostningerne kan afholdes af producentorganisationen eller modtageren).

Bruxelles, den 4. maj 2012

*Formand for
Regionsudvalget*
Mercedes BRESSO

Regionsudvalgets udtalelse om »Aktiv aldring: Innovation — Intelligent sundhed — Bedre liv«

(2012/C 225/05)

REGIONSUDVALGET

- opfordrer Kommissionen til at iværksætte en europæisk borgmesteraftale om demografiske forandringer som opfølgning på det europæiske år 2012 med henblik på at samle interesserede lokale og regionale myndigheder til at fremme løsninger inden for innovation, intelligent sundhed og bedre liv, der bakker op om aktiv og sund aldring, og at yde administrativ og finansiel støtte til aftalen;
- deler visionen hos koalitionen af interessenter i det europæiske år 2012 om et samfund for alle aldre, hvor alle har mulighed for at deltage aktivt i samfundet og har lige rettigheder og muligheder i alle livets faser uden hensyn til alder, køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, social eller økonomisk status, seksuel orientering, fysisk eller mental tilstand eller behov for pleje;
- understreger den store betydning af at høre og inddrage ældre og deres plejere aktivt i udarbejdelsen af en oversigt over deres behov, udviklingen af løsninger og vurderingen af resultaterne. En sådan deltagelsesbaseret tilgang fremmer den sociale inddragelse og sikrer, at de tjenesteydelser, der leveres, så vidt som muligt stemmer overens med modtagernes behov;
- ser gerne, at Kommissionen i højere grad inddrager lokale og regionale myndigheder i analyserne af de sociale konsekvenser af de forskellige gennemførte initiativer for at støtte aktiv og sund aldring, således at det sikres, at man foretager en korrekt vurdering af konsekvenserne for ældre kvinder og mænd i lokalsamfundet.

Hovedordfører	Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT/PPE), borgmester i Zarasai distriktskommune og medlem af byrådet
Basisdokument	/

I. INDLEDNING

REGIONSUDVALGET

1. bifalder det danske rådsformandskabs initiativ til at inddrage subnationale myndigheder i dialogen på EU-niveau om, hvordan den demografiske udfordring bør håndteres, og om hvordan mulighederne i forbindelse med en aldrende befolkning kan maksimeres. Som det påpeges i udvalgets udtalelse om »Konsekvenserne af befolkningsaldringen i EU«⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets beslutning om det europæiske år 2012⁽²⁾, har lokale og regionale myndigheder i mange medlemsstater nøglekompetencer inden for de tre områder, som det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne tager udgangspunkt i: beskæftigelse, deltagelse i samfundet og et selvstændigt liv;

2. påpeger, at håndteringen af udfordringerne i forbindelse med den aldrende befolkning er en af Europa 2020-strategiens målsætninger. Da lokale og regionale myndigheder har fingeren på pulsen mht. borgernes behov og er ansvarlige for at levere de fleste tjenesteydelser, som er nødvendige for ældre for at leve en værdig alderdom, er det derfor afgørende, at de inddrages direkte i alle EU-debatter om aldring for at indfri Europa 2020-strategiens målsætninger, hvilket også ville bidrage til at øge den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed;

3. bifalder det europæiske innovationspartnerskab vedrørende aktiv og sund aldring, der har til formål at mobilisere en bred vifte af interessenter på alle niveauer med henblik på at tilføje to år til de år, man kan forvente at leve med et godt helbred (indikator for helbredsmæssigt gode leveår) og minder om, at lokale og regionale myndigheder har vigtige kompetencer inden for de tre søjler i det europæiske innovationspartnerskab: forebyggelse, screening og tidlig diagnose; pleje og helbredelse samt aktiv aldring og et selvstændigt liv;

4. deler visionen hos koalitionen af interessenter i det europæiske år 2012 om et samfund for alle aldre, hvor alle har mulighed for at deltage aktivt i samfundet og har lige rettigheder og muligheder i alle livets faser uden hensyn til alder, køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, social eller økonomisk status, seksuel orientering, fysisk eller mental tilstand eller behov for pleje;

5. anbefaler en positiv tilgang til aldring og deler visionen om, at innovation kan bidrage til at levere bedre tjenesteydelser til vores aldrende befolkning. Dog skal det understreges, at innovation ikke bør efterstræbes for forandringens skyld, men

derimod fordi den er en værdifuld drivkraft, der i finansielle sparetider kan forbedre kvaliteten og omkostningseffektiviteten af løsningerne på behov, der er i stigning og i forandring;

6. mener, at den økonomiske og finansielle krise bevirker, at det nu haster mere end nogensinde med at nytænke den måde, vores samfund fungerer på og gøre vores bedste for at give alle, ung som gammel, mulighed for at bidrage aktivt på arbejdsmarkedet og i lokalsamfundet og for at leve selvstændigt så længe som muligt. Den bedste tilgang til demografisk aldring er fremme af ældrevenlige lokalsamfund, hvor det offentlige rum, transport, boliger og lokale tjenesteydelser udtænkes med tanke på alle generationers behov, og hvor solidaritet og samarbejde mellem generationerne støttes. Sådanne lokalsamfund er ofte mere miljøvenlige og befordrende for en større social samhørighed og større social deltagelse af andre udsatte grupper;

7. understreger den store betydning af at høre og inddrage ældre og deres plejere aktivt i udarbejdelsen af en oversigt over deres behov, udviklingen af løsninger og vurderingen af resultaterne. En sådan deltagelsesbaseret tilgang fremmer den sociale inddragelse og sikrer, at de tjenesteydelser, der leveres, så vidt som muligt stemmer overens med modtagernes behov;

8. bemærker, at begrebet »seniorøkonomi« er opstået flere steder i Europa i det seneste årti. Seniorøkonomien handler om at udvikle en bred vifte af produkter og tjenesteydelser til det stigende antal ældre med sundheds- og plejebæhov, nedsat mobilitet og begrænsninger i deres daglige aktiviteter. Seniorøkonomien dækker andre markedssegmenter såsom wellness, fitness, fritid, rejser, kultur, kommunikation, underholdning samt adgang til ny teknologi. Mange SMV'er og virksomhedsklynger i flere medlemsstater specialiserer sig endvidere i innovative teknologier for de ældre, bl.a. inden for automatisering i hjemmet, hvilket udgør glimrende vækstmuligheder. Det bør dog også bemærkes, at selv om nødvendigheden af specialiserede produkter og tjenesteydelser til personer med særlige behov anerkendes, foretrækker de fleste ældre at være i stand til at anvende almindelige varer og tjenesteydelser. Derfor bør man fremme en bredere tilgang med udgangspunkt i konceptet »design for alle«, hvor ældres og handicappedes behov og forventninger er indarbejdet, samt udviklingen af specialiserede nicheprodukter til helt særlige behov;

9. fremhæver tendensen til, at flere og flere lokale og regionale myndigheder retter blikket mod social innovation og ikt-baserede løsninger for at forbedre kvaliteten og omkostningseffektiviteten af deres sundheds- og langsigtede plejetjenesteydelser i både by- og landområder, hvor sådanne løsninger kan

(1) CdR 212/2009.

(2) Kastler, P7_TA(2011) 0332.

bidrage til at levere vitale tjenesteydelser til ældre til en pris, der er mere bæredygtig for de offentlige og private kasser. Dog kræver sådanne initiativer en vis grad af investering samt aktiviteter, der skal gennemføres af andre forvaltningsniveauer, således at man kan forvandle pilotprojekter til større, mere omfattende modeller, der kan anvendes på nationalt niveau eller andetsteds i EU. Dette er et område, hvor lokale og regionale myndigheder har behov for så meget støtte, de kan få fra både nationale regeringer og fra europæisk side;

10. understreger, at en projektbaseret tilgang ikke altid er effektiv med henblik på at opnå en kritisk masse og bæredygtighed på lang sigt på trods af, at man kan finde mange eksempler på innovative foranstaltninger, der støtter aktiv og sund aldring på lokalt plan, og at sociale væksthuse ofte er lokale initiativer, der har føling med de behov, de forsøger at dække. Der er behov for en overordnet strategisk vision, der omfatter problemstillinger fra alle områder for at opnå inklusive og understøttende miljøer. Et godt eksempel er Fredericia Kommunes sociale innovationsprojekt, der har til formål at bevare eller genoprette selvhjælp blandt ældre, der søger hjælp i deres dagligdag, gennem forebyggelse, genoptræning, teknologi og sociale netværk. Deres tilgang tager udgangspunkt i et paradigmeskift i måden, hvorpå de opfatter ældre medborgere fra »hjælpeløse« patienter til »borgere med ressourcer«. Initiativet blev støttet som pilotprojekt af Finansministeriet og bliver nu en model for andre danske kommuner;

11. betoner, at der i udfordringerne i forbindelse med den aldrende befolkning er en stærk kønslig dimension, der kræver, at man vier særlig opmærksomhed til virkningen af de nuværende reformer af social beskyttelse og nedskæringer i sociale tjenesteydelser (særligt til børne- og ældrepleje) vedrørende kvinders beskæftigelsesevne, kønsbetinget indkomstforskel og kønsbetinget pensionsforskel, da omsorgsbyrden for plejekrævende forældre vil stige for uformelle plejere (hvoraf størstedelen er kvinder), og de i højere grad risikerer at havne i fattigdom og blive genstand for social udstødelse i fremtiden, hvis der ikke gøres noget for at afhjælpe disse uligheder. Stress og overbelastning inden for social- og sundhedssektoren, som er domineret af kvinder, kan i fremtiden også medføre nye problemer for ældre kvinder.

II. ANBEFALINGER FRA REGIONSUDVALGET TIL RÅDET OG KOMMISSIONEN

REGIONSUDVALGET

12. mener, at der er behov for en bedre koordinering mellem de forskellige niveauer, der er involveret i udviklingen af løsninger til aktiv og sund aldring, og fremhæver behovet for en større grad af flerniveaustyring på dette område. Lokale og regionale myndigheder bør ikke blot opfattes som aktører, der står for gennemførelsen, men bør inddrages i hele beslutnings- og evalueringsprocessen;

13. er af den overbevisning, at EU ville skabe en reel merværdi ved at oprette et netværk, hvori offentlige myndigheder og aktører på alle niveauer kunne drage nytte af

hinandens erfaringer, dokumentere vellykkede initiativer og lære af fejl, da dette ville forhindre, at fejlene gentager sig, samt bidrage til at de begrænsede ressourcer investeres i innovative løsninger, der har en påvist virkning;

14. anbefaler, at Regionsudvalget indbydes til at deltage i styregruppen for det europæiske innovationspartnerskab vedrørende aktiv og sund aldring for at sikre en passende repræsentation af lokale og regionale myndigheder i innovationspartnerskabets beslutningsproces og således, at Regionsudvalget kan tilskynde en bred vifte af lokale og regionale myndigheder til at involvere sig i gennemførelsen af innovationspartnerskabet, da de har kompetencer inden for alle de seks primære indsatsområder;

15. støtter forslaget under det europæiske innovationspartnerskab vedrørende aktiv og sund aldring om at oprette et europæisk netværk for ældrevenlige miljøer og glæder sig over AGE-Europe-plattformen og Verdenssundhedsorganisationens bestræbelser på at etablere et sådant netværk. Regionsudvalget anbefaler, at man afsætter EU-midler til en passende udvikling af et sådant EU-netværk i et tæt samarbejde med WHO;

16. foreslår, at Kommissionen prioriterer viden om de allerældste – en gruppe som er delvis ny, og som forskellige aktører har brug for at vide mere om. Der er behov for forskning for at kunne bedømme effektiviteten og omkostningseffektiviteten af sundhedsfremmende og forebyggende tiltag i hele livscyklussen, men især i den sidste del af livet. Det er også nødvendigt at styrke forskningen i, hvordan man motiverer ældre, som er svære at nå, til at ændre vaner og livsstil. Data om meget gamle mennesker bør inkluderes i statistikker og forskning. Desuden bør forskningsresultaterne udbredes til dem, som i praksis arbejder med ældre;

17. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en europæisk borgmesteraftale om demografiske forandringer som opfølgning på det europæiske år 2012 med henblik på at samle interesserede lokale og regionale myndigheder til at fremme løsninger inden for innovation, intelligent sundhed og bedre liv, der bakker op om aktiv og sund aldring, og at yde administrativ og finansiel støtte til aftalen;

18. bemærker, at mens de primære kompetencer inden for aktiv aldring ligger hos medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder, kan EU lovgive på områder, der kan påvirke det indre marked til at fjerne hindringer for den fri bevægelighed for personer, fremme den fri udveksling af tjenesteydelser og sikre en passende forbrugerbeskyttelse. EU's ratificering af FN's konvention om handicappedes rettigheder medfører nye juridiske forpligtelser for EU til at sikre, at handicappede, herunder handicappede ældre, kan udøve deres ret til

fri bevægelighed og fuldt ud deltage i det økonomiske og sociale liv i deres lokalsamfund på lige fod med andre borgere. Dette kræver europæisk handling, der sikrer en koordineret indsats på europæisk, nationalt og lokalt/regionalt niveau. Desuden kan EU tilvejebringe tværnational udveksling af erfaringer og fremme bløde foranstaltninger såsom forskrifter for god praksis til at støtte en optimal gennemførelse af EU-traktaternes grundlæggende rettigheder;

19. bemærker, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte et lovforslag om tilgængelighed, og påpeger, at der er behov for en europæisk juridisk ramme, der kan håndhæve reglerne om tilgængelighed i hele EU for alle basale varer og tjenesteydelser og skabe lige vilkår for alle parter, herunder SMV'er. Forslaget skal stå i rimeligt forhold til det forfulgte mål og må ikke pålægge SMV'erne yderligere byrder. En vedtagelse af fælles standarder i EU ville også bidrage til at støtte industrien og skabe et effektivt indre marked for varer og tjenesteydelser, der kan anvendes af alle. Man bør indføre et kontrolsystem for at sikre håndhævelse af lovgivningen samt udvikle handlingsplaner for nationale, regionale og lokale myndigheder og yde støtte til lokale aktører og SMV'er;

20. minder om, at en passende juridisk ramme for offentlige indkøb er afgørende på europæisk, nationalt og lokalt niveau for at sikre, at de offentlige investeringer fremmer tilgængelighed for alle. Tilgængelighed bør også være en absolut forudsætning for at modtage EU-støtte (struktur-, projekt- eller forskningsstøtte), og mindre gunstigt stillede regioner har behov for støtte til at overholde EU-lovgivning og -standarder. Man bør overveje finansielle incitamenter til at øge tilgængeligheden, særligt til offentlige myndigheder til at modernisere eksisterende bygninger og boliger samt til at støtte investeringer i innovative løsninger;

21. understreger, at der er behov for bevidstgørelse som supplement til essentielle lovmæssige foranstaltninger for at få disse foranstaltninger til at virke som et opråb. Dette bør finde sted blandt lokale og regionale myndigheder, producenter, leverandører og tjenesteudbydere samt blandt borgere i almindelighed. Politikker vedrørende uddannelse og erhvervsuddannelse er vigtige i forbindelse med at styrke og støtte tilgængelighed: det er afgørende at sikre, at ingeniører, arkitekter, webdesignere, bygmestre, byplanlæggere etc., har den nødvendige uddannelse til at integrere tilgængelighed og udarbejde universelle design;

22. påpeger, at livslang uddannelse og frivilligt arbejde er vigtige drivkræfter for aktiv og sund aldring. Voksenuddannelse og frivilligt arbejde blandt ældre bør støttes på europæisk, nationalt og lokalt plan for at bidrage til at forlænge arbejdslivet, tilskynde til en aktiv pensionisttilværelse og støtte et selvstændigt liv;

23. anbefaler derfor, at målene fra det europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne og fra det europæiske innovationspartnerskab vedrørende aktiv og sund aldring indarbejdes i alle fremtidige relevante EU-finansieringsinstrumenter, herunder strukturfondene, og at ansøgningsprocedurerne forenkles for lokale og regionale aktører; glæder sig

over den europæiske dag for solidaritet mellem generationerne, der har særlig betydning i det europæiske år 2012, og som fremmer projekter mellem elever og ældre medborgere på tværs af generationerne og dermed yder et vigtigt bidrag til dialogen mellem generationerne;

24. bifalder oprettelsen af videns- og innovationsfællesskabet (VIF) for innovation for sund levevis og aktiv aldring i 2014 og opfordrer Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIIT) til at gøre sit ypperste for at inddrage lokale og regionale myndigheder og lokale/regionale aktører i VIF's arbejde;

25. ser gerne, at Kommissionen i højere grad inddrager lokale og regionale myndigheder i analyserne af de sociale konsekvenser af de forskellige gennemførte initiativer for at støtte aktiv og sund aldring, således at det sikres, at man foretager en korrekt vurdering af konsekvenserne for ældre kvinder og mænd i lokalsamfundet;

26. henleder opmærksomheden på, at aktiv og sund aldring er et af hovedmålene i Europa 2020-strategien og støttes af diverse flagskibsinitiativer (»nye kvalifikationer til nye job«, »den europæiske platform mod fattigdom«, »den digitale dagsorden«) og en bred vifte af de EU-finansieringsinstrumenter, som lokale og regionale myndigheder har adgang til, hvilket beskrives i brochuren »How to promote active ageing in Europe - EU support to local and regional actors«⁽³⁾, som er resultatet af et samarbejde mellem Regionsudvalget, Kommissionen og AGE Europe-platformen, og som blev udgivet i september 2011 som et bidrag til det europæiske år 2012;

27. konkluderer derfor, at der ikke er nogen problemstillinger vedrørende de foreslåede initiativer og deres overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet jf. EU's traktater.

III. UDFORDRINGER

REGIONSUDVALGET

28. minder om, at andelen af unge i befolkningen i hele EU-27 forventes at falde med 9 %⁽⁴⁾ og den erhvervsaktive befolkning (15-64) med 15 % inden år 2060. Desuden forventes antallet af ældre at stige med hele 79 %. Disse demografiske ændringer er resultatet af en række fænomener, såsom lavere fødselsal, en stigning i den forventede levetid, den samlede nettoindvandring og det faktum, at de, der blev født under babyboomet efter 2. verdenskrig, nærmer sig alderdommen. Det er tydeligt, at disse demografiske tendenser vil få betydelige økonomiske, sociale og budgetmæssige konsekvenser på nationalt, regionalt og lokalt plan. Regionsudvalgets undersøgelse

⁽³⁾ http://bibli.reseauoape.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264

⁽⁴⁾ Kilde: Eurostat, statistik over befolkningsstruktur og -aldring.

»Aktiv aldring: lokale og regionale løsninger«⁽⁵⁾ forklarer udmærket eftervirkningerne, der omfatter, at »udbuddet af arbejdskraft og beskæftigelsen vil skrumpes, hvilket vil påvirke den økonomiske vækst negativt, og samtidig vil den aldrende befolknings efterspørgsel efter tjenester stige«. Desuden forventes de offentlige udgifter at stige for at levere kvalitets-tjenesteydelser til den aldrende befolkning samtidig med, at der skal finansieres sundhedspleje og pension til et større antal ældre. Dog er de fleste lokale og regionale myndigheder blevet pålagt drastiske budgetstramninger, der allerede gør det ekstremt vanskeligt for dem at levere dynamiske og moderne sociale tjenesteydelser af en passende standard;

29. betoner, at der er enorme forskelle mellem lande og regioner inden for forventet levetid for mænd og kvinder, indikatorer for antallet af helbredsmaessigt gode leveaar, medianalder og forsørgerkvote. I næsten alle 281 regioner i EU-27 forventes befolkningen at blive ældre, og kun syv regioner forventer ikke, at deres medianalder stiger inden 2030: Wien i Østrig, Hamborg og Trier i Tyskland, Sterea Ellada og Peloponnisos i Grækenland og West Midlands og North Eastern Scotland i Det Forende Kongerige⁽⁶⁾. I 2008 var variationen i forsørgerkvoten mellem visse regioner en-til-tre (9,1 % og 26,8 %). I 2030 vil den være næsten en-til-fire (10,4 % og 37,3 %)⁽⁷⁾. Dette betyder, at regionerne ikke har de samme vilkår ifm. demografisk aldring, og dette, kombineret med den nuværende økonomiske krise, påvirker nogle lokale og regionale myndigheder mere end andre;

30. påpeger desuden, at der er enorme forskelle mellem lande og regioner, hvad angår gælds niveau, og at nogle står over for yderst omfattende budgetnedskaeringer, der kan forringe deres muligheder for at få del i EU's midler gennem strukturfondene eller aldringsrelaterede fælles programmer;

31. påpeger, som udvalget gør opmærksom på i udtalelsen »Sikre, tilstrækkelige og bæredygtige pensionssystemer i Europa«⁽⁸⁾, at lokale og regionale myndigheder fortsat vil være den største arbejdsgiver i den offentlige sektor, og at offentlige pensioner dermed fortsat vil være afgørende for at sikre pensionssystemerne. Pensionerne vil dog i stigende grad blive påvirket af budgetmæssige foranstaltninger og reformer. Derfor bør man tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders evne til at kompensere for denne effekt med henblik på at sikre, at alle ældre kvinder og mænd har en passende indkomst, herunder via tjenesteydelser inden for assistance og pleje som

naturalieydelser. Regionsudvalget har foreslået en social dimension inden for makroøkonomisk overvågning som en måde, hvorpå man kan håndtere disse effekter;

32. påpegede i udtalelsen »En god alderdom i informations-samfundet«⁽⁹⁾, at ikt-løsninger kan forbedre produktiviteten af sociale og sundhedsrelaterede tjenesteydelser, hvis de tilpasses ældres behov, og minder om, at lokale og regionale myndigheder bør inddrages i national og europæisk forskning i ikt-løsninger til ældre, da de ofte vil være de primære brugere af løsningerne;

33. understreger dog, at lokale og regionale myndigheder ikke kan støtte aktiv og sund aldring på egen hånd. For at lykkes med dette har de behov for et understøttende juridisk, finansielt og strukturelt miljø, hvilket kræver handling på nationalt og europæisk plan. For eksempel er der behov for strukturelle investeringer på europæisk og nationalt plan for at forbedre adgangen til bredbåndsforbindelser for at drage nytte af ikt-initiativer til støtte for innovation, intelligent sundhed og bedre liv i alle EU's regioner. Desuden er der behov for EU-lovgivning for at harmonisere tilgængelighedskriterier og interoperabilitetsstandarder;

34. fremhæver, at det stigende antal forhåndsbetingelser samt procedurer inden for til regnskab, finanser og revision, der er påkrævede for at få adgang til strukturfondsmidler, har ført til et stigende antal projekter, der fokuserer på målbare resultater, frem for mere innovative og risikoorienterede projekter, som i realiteten tager længere tid om at levere et positivt resultat og er vanskeligere at måle. I praksis møder social innovation ofte forhindringer, der som hovedregel vedrører uforenelige revisions- eller lovgivningskulturer. Disse problemstillinger gør sig ikke kun gældende for anvendelsen af strukturfondene, men ses også i mange andre europæiske og nationale finansieringsinstrumenter;

35. anerkender, at der er behov for ændringer inden for gennemførelsen af strukturfondene, således at man anvender saglige betingelser for ikke at underminere indsatsen for at øge EU-midlernes merværdi og effektivitet på dette område. Danmark og Sverige har indført sådanne saglige procedurer med henblik på at stille resultaterne op mod en række vedtagne indikatorer og sende oplysningerne tilbage i overvågnings-systemet for fortsat at forbedre kvaliteten og omkostningseffektiviteten af de tjenesteydelser, de udbyder og støtter. Den britiske regering har for nylig indført de såkaldte »social impact bonds«, der har til formål at tiltrække nye investeringer gennem resultatbaserede kontrakter, der tilgodeser enkeltpersoner og lokalsamfund. Gennem »social impact bonds« anvendes private investeringer til at betale for interventioner, der udføres af tjenestudbydere, der kan fremvise gode resultater. Det finansielle

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db

⁽⁶⁾ Eurostat, regional EUROPOP 2008.

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ CdR 319/2010.

⁽⁹⁾ CdR 84/2007.

afkast til investorerne udbetales af den offentlige sektor på grundlag af forbedrede samfundsmæssige resultater. Hvis resultaterne ikke forbedres, tjener investorerne ikke deres investeringer ind⁽¹⁰⁾.

IV. MULIGHEDER

REGIONSUDVALGET

36. bemærker, at lande med høje standarder for tilgængelighed vedrørende bygninger, transport og ikt er de lande, hvor man finder de højeste beskæftigelsesniveauer for både ældre kvinder og mænd, samt de lande, der klarer sig bedst inden for indikatorer for antallet af helbredsmæssigt gode leveår. Det er også i disse lande, hvor beskæftigelsesgraden for kvinder og handicappede er højst, og hvor indikatorerne for ligestilling mellem kønnene viser de bedste resultater (kønsbetonet indkomstforskel, kønsbetonet pensionsforskel, etc.). Dette viser, at man ved proaktivt at fremme ældrevenlige lokal miljøer ikke skader økonomien, men at man derimod gavner samfundet og økonomien som hele. Sådanne miljøer gør livet lettere for alle og støtter kvinder, ældre arbejdstagere og handicappedes arbejdsmarkedsdeltagelse og fremmer pensionisters aktive og produktive deltagelse i deres lokalsamfund. De støtter også uformelle plejere og giver dem mulighed for nemmere at forene arbejds- og plejopgaver;

37. glæder sig over, at hundredvis af lokale og regionale myndigheder i EU allerede er en del af WHO's program om ældrevenlige byer, og at nogle medlemsstater har iværksat nationale programmer til at støtte lokale og regionale myndigheder, der gerne vil være en del af WHO's program;

38. bifalder med tanke på det stigende antal ældre, der lider af Alzheimer og andre former for demens, initiativet, som visse og regionale myndigheder har iværksat for at skabe Alzheimer-venlige miljøer med henblik på at fremme en bedre integration af ældre med demens og deres uformelle plejere i lokalsamfundet;

39. påpeger, at etablering af miljøer, der kan anvendes af alle, og støtte til et selvstændigt liv for ældre med handicap eller aktivitetsbegrænsninger har vist sig at være omkostnings-effektivt. Erfaringer fra Sverige viser, at faldet i behovet for assistance i Sverige igennem de seneste 15 år ikke kan forklares med en forbedret folkesundhed, da der ikke kan påvises en sådan forbedring blandt ældre i den periode i Sverige. Den mest plausible forklaring på det faldende behov for ældrepleje skal findes i bedre tilgængelighedsstandarder inden for bolig og transport samt en bedre adgang til støtteteknologi, hvilket gør

det lettere for ældre at klare sig uden hjælp. Det er værd at bemærke, at Sverige har den højeste beskæftigelsesfrekvens blandt ældre arbejdstagere og ældre kvinder i hele EU;

40. påpeger dog, at selv om lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle som indkøbere af varer og tjenesteydelser, særligt gennem offentlige indkøb, og derigennem kan fungere som politisk drivkraft til at fremme en positiv tilgang til aldring, er der behov for at tage hånd om fragmenteringen af eksisterende og kommende markeder for innovative løsninger, der støtter aktiv og sund aldring, for at skabe et egentligt indre marked for seniorøkonomien og muliggøre stordriftsfordele for offentlige tilbudsgivere og forbrugere. Den kommende lov om tilgængelighed vil have til formål at tage hånd om de barrierer, der bremser oprettelsen af et EU-marked, hvor lokale og regionale innovative løsninger i højere grad kan eksporteres og anvendes i større målestok i andre EU-regioner. SMV'er er ofte langt fremme inden for innovation og er tættere på lokale markeder. De leverer ofte en individuel service og tilpasser sig forbrugernes behov. SMV'er ville drage stor nytte af at have klare regler og standarder, der kan sikre dem adgang til et EU-omspændende marked og muliggøre interoperabilitet med andre varer og tjenesteydelser med henblik på et optimalt resultat.

V. KONKLUSIONER

REGIONSUDVALGET

41. konkluderer, at man ved at sikre udviklingen af tilgængelige og understøttende lokale miljøer på grundlag af konceptet om design for alle vil hjælpe ældre arbejdstagere og kvinder til at forblive beskæftigede længere og mindske efterspørgslen efter pleje og assistance for det hurtigt stigende antal ældre. Regionsudvalget er overbevist om, at europæisk handling for at støtte aktiv og sund aldring og solidaritet mellem generationerne vil fremme innovation og øge vækstpotentialet i hele EU samt resultere i økonomiske fordele for både offentlige og private investorer på lokalt, nationalt og europæisk plan;

42. bifalder det danske formandskabs tilgang til aldring og understreger, at det er yderst vigtigt, at EU opretter en fælles ramme, der kan gøre det muligt fuldt ud at udnytte den sociale innovations potentiale i fremtiden, med henblik på at anvende social innovation til at løse nogle af problemerne i forbindelse med vores aldrende samfund. En fælles ramme på EU-plan, der støtter social innovation, ville gøre det lettere for sociale innovatører i hele Europa at handle, opnå støtte, finde et netværk og forøge størrelsen på deres projekter.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO

Formand for
Regionsudvalget

⁽¹⁰⁾ <http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs>

Regionsudvalgets udtalelse om »Energieffektivitet i byer og regioner — med fokus på forskellene mellem landdistrikter og byer«

(2012/C 225/06)

REGIONSUDVALGET

- kræver, at energieffektivitet udgør en central og integreret del af energipolitikkerne, og at den prioriteres tilstrækkeligt i det energipolitiske hierarki;
- støtter en mere effektiv kombination af finansielle støtteforanstaltninger for energieffektivitet og energibesparelser i fremtidige EU-støtteprogrammer;
- opfordrer til mere effektive foranstaltninger, der skal påvirke menneskelig adfærd og energiforbrugsmønstre, og anfører, at dette forudsætter en kombination af »gulerod og pisk«-foranstaltninger, der fremlægger de økonomiske argumenter, samt at der lægges større vægt på obligatoriske krav, hvor nødvendigt;
- anerkender det nuværende politiske fokus på at få byer til at gennemføre aktuelle politiske målsætninger, men understreger, at der også er behov for en mere omfattende og koordineret tilgang til landdistrikternes udfordringer og muligheder med hensyn til energiforbrug og -produktion;
- opfordrer lokale og regionale myndigheder til at udveksle bedste praksis inden for energieffektivitet og energibesparelser samt at øge deres energiudnyttelse ved at planlægge og styre leveringen af tjenester med så lavt et energiforbrug som muligt.

Ordfører	Brian MEANEY (IE/AE), Clare County Council and Mid-West Regional Authority
Basisdokument	Anmodning fra det danske EU-formandskab den 12. januar 2012

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Indledning

1. understreger, at Europa 2020-strategien med rette sætter effektiv udnyttelse af energi i centrum for opfyldelsen af EU's målsætninger om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, som omfatter overgangen til en ressourceeffektiv økonomi. Energieffektivitet handler ikke om at drosle produktionen eller den økonomiske aktivitet ned, men om at reducere energiforbruget pr. produktionsenhed. Dette forudsætter, at man identificerer og eliminerer energispild, samt at produktionsselskaberne udvikler mere effektive produktionsmetoder;

2. konstaterer med bekymring, at EU kun forventes at nå halvvejs mod målet om at reducere Unionens primærenergiforbrug med 20 % inden 2020. Opfyldelsen af målsætningerne for 2020 forudsætter en koordineret indsats på alle niveauer, både europæisk, nationalt, regionalt og lokalt. Energieffektivitet er en nøgleprioritet, der kræver styrkede politikker på alle niveauer;

3. understreger, at forudsætningen for at realisere målsætningerne om en bæredygtig, konkurrencedygtig og sikker energiforsyning er, at EU handler solidarisk og effektivt, når det gælder om at identificere og udbrede eksisterende og ny teknologi samt påvirke adfærdændringer, der fremmer energieffektiviteten. I den forbindelse bør EU på kort og mellemlang sigt prioritere indførelsen af de mest effektive og kommercielt mest konkurrencedygtige teknologier;

4. fremhæver, at ikke mindst via de lokale og regionale energiaktører kan byer, regioner og det lokale selvstyres organisationer spille en central rolle med hensyn til at befordre, fremhjelpe og regulere en mere effektiv energiudnyttelse i forbindelse med egne aktiviteter og infrastruktur, og i forhold til energiforbrugere og -producenter. For at myndighederne kan udføre dette arbejde anerkender Regionsudvalget, at de skal udstyres med de nødvendige finansielle ressourcer og støttes, for at de kan bidrage til at gennemføre og udvikle energieffektivitetsforanstaltningerne;

5. fremhæver de regionale og lokale myndigheders rolle, når det gælder at vise et godt eksempel, tiltrække investeringer og skabe beskæftigelse, og opfordrer EU til at fremme udarbejdelsen af regionale og lokale energieffektivitetsplaner, som kan bidrage til de nationale og europæiske energimål og til at forbedre energioplysningsssystemerne, samt til at indføre mekanismer til at understøtte disse foranstaltninger;

6. bakker op om FN's internationale år for bæredygtig energi til alle, fordi det er en gunstig mulighed for at skærpe bevidstheden om vigtigheden af at øge energieffektiviteten og fremme vedvarende energi på lokalt, nationalt, regionalt og internationalt niveau. Manglende adgang til ren, pålidelig energi til en overkommelig pris hindrer den menneskelige, sociale og økonomiske udvikling og er en betydelig hæmsko for opnåelsen af millenniumsudviklingsmålene. Skiftet til en fuldstændig omstilling til vedvarende energi skal gå hånd i hånd med en intensivisering af indsatsen for at reducere energiforbruget og udnytte nye energikilder, hvilket også betyder, at afhængigheden af importen af fossile brændstoffer mindskes;

7. påpeger desuden, at økonomier som Indien og Kina befinder sig i en udviklingsfase, og at Kinas energibehov forventes at stige med 75 % inden 2035⁽¹⁾. Den øgede konkurrence om de energiressourcer, EU importerer på nuværende tidspunkt, kan skabe forsyningsmæssige, fordelingsmæssige og omkostningsmæssige udfordringer, der kan få alvorlige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser på flere forskellige niveauer. Der skal udarbejdes konkrete og realistiske handlingsplaner som svar herpå med det formål så hurtigt som muligt at sikre dækning af energibehovet fra lokale vedvarende energikilder. Bymyndigheder og regionale og lokale myndigheder bør inddrages i udviklingen af disse planer;

8. påpeger, at der er en uforløst samfundsmæssig gevinst ved at igangsætte grønne omstillingsprojekter i kommuner og regioner og understreger i den forbindelse, at Kommissionen og de nationale regeringer bør øremærke substantielle finansieringsinstrumenter for energieffektivisering af offentlige bygninger;

9. noterer sig den igangværende debat om energieffektivitetsdirektivet og henstiller til, at der vedtages en stærk, ambitiøs tekst. Det er i byernes og regionernes egen interesse at blive mere energieffektive og skære ned på deres energiforbrug: de vil blive mindre afhængige af import af brændstoffer, de vil få op til 2 mio. lokale arbejdspladser gennem bygge- og renoveringsarbejde⁽²⁾, og hver enkelt husstand vil kunne spare et betydeligt beløb på energiregningen. Desuden vil EU kunne nedbringe drivhusgasemissionerne yderligere og sætte sig endnu mere ambitiøse mål på dette område. Derfor er det foreslåede direktiv et første skridt i retning af at afhjælpe den aktuelle krise. Det er imidlertid ikke nok, fordi det primært tager sigte på økonomiske målsætninger, dvs. at reducere importen af olie og gas udefra og omdirigere disse milliarder af euro til EU's egne økonomier uden dog at opstille konkrete visioner for den nødvendige massive udvikling af de vedvarende

⁽¹⁾ IEA Global Energy Report 2011.

⁽²⁾ Kommissionen.

energikilder. I den sammenhæng er det vigtigt, at den enkelte medlemsstat gives mulighed for at handle ud fra egne forudsætninger for på den måde at skabe de mest effektive foranstaltninger for hvert land;

10. beklager i denne sammenhæng specifikt, at der ikke findes en sammenhængende langsigtet vision for renovering af den beboelige bygningsmasse, der har behov for renovering, og at der mangler eksplicitte og specifikke forpligtelser om finansiel bistand til lokale og regionale myndigheder til at fremme investeringer i energieffektivitet på lokalt og regionalt niveau. Det er i den forbindelse vigtigt at skelne mellem almenyttige og virksomhedsøkonomiske mål. Ved renovering af en bygning skal der på virksomhedsniveau tages udgangspunkt i det virksomhedsøkonomisk mulige, mens staten skal muliggøre de almenyttige mål;

11. anbefaler, at EU forbedrer systemerne til oplysning om energieffektivitet, inklusive oplysninger om såvel nationale som regionale politikker for energieffektivitet; systemer til evaluering af territoriale registreringer af energibesparelser; energieffektivitetsindikatorer; databaser med standarder for gældende besparelsesforanstaltninger; retningslinjer for god praksis og gennemførelsesstandarder osv.; er enig i udsagnet fra den europæiske sammenslutning af lokale myndigheder »Energy Cities« om, at finansiering er »afgørende« for gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger. Desuden noterer Regionsudvalget, at det foreslåede energieffektivitetsdirektiv ikke fastlægger bindende mål, at der mangler en ordentlig revisionsproces, og at det åbner op for lette undtagelser. Regionsudvalget bifalder derfor det polske og danske EU-formandskabs indsats for at indarbejde de manglende elementer i forslaget. Udvalget bakker op om det danske formandskabs bestræbelser på at finde et politisk kompromis, som sikrer, at de offentlige myndigheder kan gå videre med at gøre deres bygninger mere energieffektive under hensyntagen til de lokale og regionale forhold i medlemsstaterne. Den foreslåede forpligtelse for energiselskaber til at spare 1,5 % energi om året bifaldes udtrykkeligt;

12. understreger, at energieffektivitet ikke kan opnås igennem centralt fastlagte rigide indsatsområder, der ikke tager hensyn til de lokale og regionale forhold i medlemsstaterne og opfordrer derfor til, at der skabes mulighed for at iværksætte alternative strategier for opfyldelsen af energireduktionsmål forudsat, at det samme niveau for reduktion af energiforbruget realiseres og, at kommuner og regioner får mulighed for at foreslå energibesparende strategier;

13. konstaterer, at der findes en kategorisk opdeling mellem politikken for og tankegangen bag energi i EU. Der er et tydeligt skel mellem sektorerne (transport, byggeri osv.), hvilket går ud over hensynet til geografiske og territoriale uligheder og muligheder, der skal tackles, hvis EU som helhed skal videre;

14. henstiller til, at der udvikles hensigtsmæssige energiforvaltnings- og -besparende foranstaltninger ledsaget af øget energieffektivitet, og opfordrer til, at der udvikles energiforvaltnings- og -besparelsesmål for energireduktion, som kan understøtte og gå endnu længere end energibesparelsesmålene ved at øge energieffektiviteten;

15. anmoder om anerkendelse fra det danske EU-formandskabs side af den rolle, lokale og regionale myndigheder har for opnåelsen af målene for energieffektivitet i forbindelse med Europa 2020-strategien. Der er så godt som ingen reference til lokale og regionale myndigheder, hverken i Rådets aktuelle forslag til forhandlingspapir om det fremtidige energieffektivitetsdirektiv eller i Kommissionens meddelelse om Energikøreplan 2050. Desuden mener Regionsudvalget, at de reviderede nationale reformprogrammer og de landespecifikke anbefalinger i højere grad skal afspejle de forpligtelser, der er blevet indgået vedrørende energieffektivitet;

16. bifalder finansieringsinitiativet »Intelligent energi i Europa« (IEE) samt initiativets indsats for at overvinde barriererne på markedet. IEE-programmet bør fokusere på at fremme foranstaltninger, der vedrører adfærdændringer. Udvalget insisterer imidlertid på, at resultaterne af og anbefalingerne fra IEE-projekterne udbredes mere resolut (oplysninger, lovgivning osv.) i hele EU, og at der sikres finansiering i perioden 2014-2020 til IEE-programmet eller de programmer, der erstatter det;

17. Regionsudvalget understreger i betragtning af denne problematik særlige territoriale dimension, at:

- EU's landdistrikter anvender mere forurenende energikilder end byområder, hvorfor man bør yde særlig støtte til som en overgangsløsning at erstatte stærkt forurenende fossile brændstoffer med mindre forurenende fossile brændstoffer og herefter frem for alt med vedvarende energi
- Selv om landdistrikterne er ved at indhente det forsømte, ligger deres økonomiske udviklingsniveau fortsat under EU-gennemsnittet, især i sammenligning med byområder. Denne kløft mellem landdistrikter og byområder er særlig stor i Øst- og Centraleuropa og er så meget desto mere foruroligende, fordi den voksede mellem 2000 og 2007 grundet storbyernes og hovedstædernes hastige udvikling.

REGIONSUDVALGET

B. Byer, regionale og lokale myndigheder

18. gentager sin opfordring om en bedre balance mellem landdistrikter og byområder i energipolitikkerne i EU og understreger behovet for at udnytte landdistrikternes potentiale i opnåelsen af Europa 2020-strategiens energieffektivitetsmålsætninger. Landdistrikterne rummer et betydeligt potentiale for både at producere energi og for at skære ned på forbruget – det er kun på landet, at man finder store områder, der kan anvendes til vindmøleparker og solenergianlæg. Samtidig

kræver det betydelige energimængder at drive moderne landbrug. Dette potentiale for energibesparelse og udnyttelse af nye energikilder er imidlertid stort set blevet overset;

19. påpeger, at der er betydelige skævheder mellem byområder og landdistrikter. Energieffektiviteten i landdistrikterne befinder sig i en kritisk tilstand og kræver omgående handling. Husholdninger og små virksomheder i landdistrikterne har forskellige ulemper at kæmpe med, når det gælder energiforbruget, navnlig pga. husholdningernes karakter og bygningsmassens kvalitet. Bygninger i landdistrikterne er væsentligt ældre, og det er dyrere og ofte umuligt for ejerne at renovere dem. Det skyldes bl.a. befolkningstætheden, fordi isolering af privathusholdninger i landdistrikterne ikke har gavn af samme stordriftsfordele, som boliger i byområder med mange beboere kan have. Denne situation, som gælder for alle medlemsstater i større eller mindre grad, giver forholdsmæssigt højere energiudgifter i landdistrikterne, hvor indkomsten pr. indbygger i forvejen er mellem 21 % og 62 % lavere ⁽³⁾;

20. fremhæver, at når det gælder energi, er EU's energipolitik styret af storbyernes behov. Investorerne fokuserer stadig næsten udelukkende på infrastruktur, der er beregnet til byområder;

21. understreger, at energi generelt er dyrere i landdistrikter og fjernliggende områder. Desuden er energieffektiviteten lavere pga. den ringe udbredelse af rene teknologier og manglen på effektiv isolering, og udvalget opfordrer til, at der udvikles passende forvaltnings- og finansieringsforanstaltninger, der gør EU's landdistrikter i stand til at indhente byområderne på dette punkt, især ved at udnytte potentialet i Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og den tilknyttede Leadermetode. Adskillige eksempler på god praksis og pilotprojekter, der er gennemført i EU, har tydeligt vist, at landdistrikterne har mulighed for at dække deres eget energibehov gennem forskellige kilder (såsom CO₂-neutrale energikilder uden drivhusgasemissioner, biomasse, brændselsceller osv.);

22. mener, at ESF-støtte til opbygning af kapacitet, navnlig vedrørende opkvalificering af arbejdskraft, herunder også arbejdskraft, som anvender traditionelle teknikker og materialer, der er karakteristiske for en region, bør anerkende og tage hensyn til landdistrikternes og byområdernes forskellige behov, så arbejdskraften i landdistrikterne ikke bliver ladt i stikken. Hvis man ikke gør det, risikerer man at skabe mangel på kvalificeret arbejdskraft, der er nødvendig for at indføre teknologi, der passer til landdistrikternes behov og dermed øge kløften mellem land og by på energiområdet;

23. påpeger, at uddannelsespolitik kan spille en vigtig rolle i at øge bevidstheden om energieffektivitet og påvirke de nødvendige ændringer i menneskelig adfærd, og foreslår, at der iværksættes en undersøgelse, der sammenligner eksisterende initiativer inden for uddannelse, for at udpege bedste praksis og

opstille læseplaner, der indarbejder bæredygtighedsspørgsmålet i den formelle indlæringsproces' tidligste stadier. Desuden opfordrer Regionsudvalget det næste »Erasmus for alle«-program til at oprette vidensalliancer mellem universiteter og »grønne virksomheder« med henblik på at opstille nye læseplaner, der afhjælper manglerne med hensyn til innovation og færdigheder inden for energieffektivitet og energibesparelse;

24. fremhæver, at de lokale og regionale myndigheder også kan medvirke til at opnå energieffektivitet ved systematisk at integrere miljøfaktorer i forbindelse med offentlige indkøb. Bifalder forslaget til direktiv om nye regler for offentlige indkøb, som Kommissionen har vedtaget ⁽⁴⁾. Dette forslag indeholder krav om, at de lokale og regionale myndigheder tager hensyn til miljøfaktorer, herunder energieffektivitet, i procedurerne for offentlige indkøb. De lokale og regionale myndigheder bør opmuntres til at vurdere buddene ud fra kriteriet om det økonomisk set mest fordelagtige tilbud for at tage hensyn til energibesparelser under hele udbudsprocessen.

REGIONSUDVALGET

C. Forbrugerne

25. understreger, at der også er en social dimension, da energifattigdom især rammer lavere indkomstgrupper. Også hvad angår grundene til og konsekvenserne af energifattigdom er der vigtige forskelle mellem land og by, som bør tages i betragtning i foranstaltningerne. Disse forskelle har ikke nødvendigvis noget at gøre med bestemte lande eller regioners energieffektivitet;

26. ønsker foranstaltninger, der sætter forbrugerne i stand til at forhandle sig frem til fordele i forhold til producenter/leverandører, hvis de ændrer forbrugermønstre. Hvis mange enkeltforbrugere f.eks. omlægger forbruget, så det foregår uden for spidsbelastningstidspunkterne, bør de have støtte til at få rabatter, der svarer til rabatter for samlede indkøb. På samme måde bør man støtte indførelsen af avanceret teknologi såsom intelligente net, som gør det muligt at øge energieffektiviteten for leverandørerne (takket være effektiv netforvaltning, bedre vedligeholdelse af net og udstyr osv.) og forbrugerne (takket være større indsigt i målinger af elforbruget, faktureringer, tjenesteydelser, netjenester, intelligent interaktivt forbrug osv.) som et offentligt gode. Desuden bør modstand fra industriens side ikke tolereres, og den generelle indførelse bør fremrykkes i forhold til den nuværende plan; Det er vigtigt at sikre, at forbrugerne ikke rammes af store takstforhøjelser ved installation af avancerede måleapparater;

27. bifalder forslaget om en energieffektivitetsmærkning af kontor- og kommunikationsudstyr og den forlængelse og videreførelse af Energy Star-mærket, der er forbundet hermed, og bemærker, at forslaget til forordning COM(2012) 109 final indeholder bestemmelser om forlængelse af Energy Star-aftalen, jf. Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem regeringen

⁽³⁾ Eurostat.

⁽⁴⁾ COM 2011 896 final.

for Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union om koordinering af programmer for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr (COM (2012) 108 final). Man bør fremme brugen af Energy Star-mærkerne. Det påpeges, at høje energiomkostninger vil sætte skub i salget af apparater med høj energieffektivitet. Kommissionen bør desuden overveje at indføre mærkning, der angiver indeholdt energi.

REGIONSUDVALGET

D) Finansiering

28. minder om sin udtalelse om klimaspørgsmål og det fremtidige EU-budget⁽⁵⁾. Udvalget er fortsat bekymret over det konstante fokus på økonomiske stramminger, som overskygger ethvert realøkonomisk spørgsmål i relation til EU's kommende budget for perioden 2014-2020. Det gælder navnlig det presserende behov for at øge de EU-midler, der stilles til rådighed for lokale og regionale investeringer i bæredygtig energi i både landdistrikter og byområder, således som det også er blevet efterlyst i tidligere udtalelser fra Regionsudvalget. Udvalget bifalder imidlertid, at 'overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer' indgår blandt de prioriterede investeringer under den fælles strategiske ramme⁽⁶⁾, men understreger, at selv om midlerne under den fælles strategiske ramme skal anvendes til at løse identificerede regionale problemer, skal der også være en balance mellem bæredygtig produktion og energieffektivitet;

29. beklager, at Rådet ikke har ment, at øremærkningen af finansiering til f.eks. nationale energieffektivitetsfonde skulle indgå som en bestemmelse i energieffektivitetsdirektivet, og understreger behovet for resolut at fremme Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) rolle via de nationale og lokale långivere med det sigte at finansiere investeringer i energieffektivitet;

30. opfordrer det danske formandskab til at sikre, at fremtidig støtte til foranstaltninger til effektivisering af rumopvarmning og -afkøling kobles sammen med målte besparelser i energiforbruget for hvert enkelt anlæg;

31. opfordrer Kommissionen til at fastsætte bevillinger til det foreslåede energieffektivitetsdirektiv i det kommende EU-budget og sikre, at der bevilges tilstrækkelige midler til energieffektivisering i boliger i landdistrikterne;

32. understreger, at et af landdistrikternes store problemer er de lokale og regionale niveaus kapacitet til at få adgang til allerede eksisterende midler:

— Finansielle ordninger (ELENA osv.) og midler, der er målrettet energieffektivisering (EEE-F osv.)

⁽⁵⁾ Perspektivudtalelse om »Indarbejdning af klimaspørgsmål og det fremtidige EU-budget« (CdR 104/2011).

⁽⁶⁾ Forslag til forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme (COM(2011) 615 final).

— Erfaringerne fra den løbende finansieringsperiode viser, at det ikke er lykkedes fuldstændigt at udnytte de midler, der er afsat til energieffektivitet under strukturfondene. Det skal derfor overvejes, hvordan adgangen for de lokale og regionale myndigheder til disse midler kan lettes under den finansielle ramme 2014-2020, hvor der endda er afsat flere midler til energieffektivitet;

33. understreger, at der findes andre finansieringsværktøjer såsom energiydeevnekontrakter, offentlig-private partnerskaber og nationale eller regionale energieffektivitetsfonde, som fremmer arbejdet med energieffektivitet i en tid, hvor de offentlige midler er beskedne. I den nuværende situation med begrænsede offentlige ressourcer og vanskeligheder for mange små og mellemstore virksomheder, bør opmærksomheden da også navnlig rettes mod at opnå den bedst mulige balance i EU's udgifter til på den ene side infrastruktur i stor målestok og på den anden side decentraliseret energiproduktion, som er selve essensen af energiløsninger i landdistrikterne; opfordrer også til, at EU på europæisk plan fremmer og regulerer energitjenestelskabernes rolle som aktører, der finansierer investeringer i effektivisering, og til desuden at lade dem få adgang til specifikke EU-midler;

34. mener, at der for at forbedre adgangen til finansiering er behov for instrumenter, der kan hjælpe forbrugerne og de offentlige myndigheder med at leve op til kravene om medfinansiering samt udarbejde innovative planer, som kan tiltrække kreditydelser;

35. minder om, at Regionsudvalgets Europa 2020-undersøgelse, som blev gennemført i begyndelsen af 2010 under overskriften »Bæredygtige energipolitikker«, afslørede, at lokale og regionale initiativer sædvanligvis er tværsektorielle, integrerede tiltag, som bidrager til konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse på én og samme tid. Det er derfor vigtigt, at denne realitet afspejles på passende vis i udformningen af EU's kommende budget;

36. opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheders kapacitet øges, så de kan bygge energieffektivitet ind i kravene til deres fysiske planlægning.

REGIONSUDVALGET

E) Logistik

37. vil gerne fremhæve betydningen af at udvikle logistiksystemer, som dækker hele EU, og som kan gøre godstransporten mere effektiv, f.eks. »CELS«, Central European Logistics System. Dette ville medføre et samlet kortlægningssystem, hvor alle europæiske transportformer ville være afbildet på samme tid, lige fra jernbaner, veje og luftruter til søveje og indre vandveje;

38. mener, at CELS kunne tilvejebringe den visuelle kortlægning og bistand til omkostningsanalyse, som kunne fremme en grøn, økonomisk og effektiv sammenkobling af den intermodale transport. Der ville være tale om et online-register for godstransport, hvori operatører inden for transport pr. vej, jernbane, luft, indre vandveje og søveje kunne registrere sig, hvorved det kunne udvikle sig til det mest omfattende register for alle godsoperatører. Det ville også have potentiale til at

identificere, hvilke ruter der er egnede til kombineret transport, hvilket giver kortest mulige transportveje;

39. fremhæver værdien af integrerede tværsektorielle bæredygtige energipolitikker for landdistrikter, som omfatter både energieffektivitet i bygninger, transport osv. samt decentral produktion af vedvarende energi.

REGIONSUDVALGET

F) Konklusioner

40. mener på den baggrund, at samhørighedspolitikken kan udgøre en ramme for en koordineret tilgang til denne komplekse udfordring. Den indbyrdes sammenhæng mellem de enkelte Europa 2020-mål kræver, at EU's politiske beslutningstagere gør sig helt klart, at det er muligt at opnå forbedringer på alle områder under Europa 2020-strategien, hvis foranstaltninger til fremme af effektiv energianvendelse implementeres over en bred kam i EU;

41. peger på behovet for en bedre balance mellem den interne og den eksterne dimension af EU's energiforsyning, hvor forskning og gennemførelse af energieffektivisering fremmes mindst lige så meget som investeringer i nye rørledninger til fossile brændstoffer fra tredjelande. Udvalget minder endvidere Kommissionen om, at energieffektivisering stadig kræver investeringer på flere milliarder euro i bolig- og transportsektoren. Energistyring og energibesparelser skal også anerkendes som en løbende nødvendighed og håndteres tilsvarende;

42. påpeger endnu en gang, at medlemsstaterne bør etablere høringsprocesser, som inddrager de regionale og lokale aktører i fastlæggelsen af nationale planer (bundstyret tilgang) for at sikre sammenhæng mellem de nationale planer og de lokale og regionale mål og midler; opfordrer ligeledes til at inddrage de regionale og lokale myndigheder i opfølgingsfasen som organer med ansvar for gennemførelsen;

43. understreger på ny, at »Borgmesteraftalen« er et håndgribeligt bevis på de lokale myndigheders engagement i at fremme energieffektivitet og gøre noget ved klimaforandringerne, men konstaterer, at underskriverne af borgmesteraftalen

ikke anvender nogen fælles rapporteringsmetode. Borgmesteraftalen er et initiativ, som pålægger regionerne at rapportere om deres energieffektivitet i henhold til strenge, fælles rapporteringskrav (7);

44. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at vedtage foranstaltninger til virkeliggørelse af idéen om et EU-omspændende energiforsyningsnet. På den måde kan EU sikre adgang for alle EU-borgere til en pålidelig energiforsyning. Dette er også vigtigt fra et sikkerhedspolitisk synspunkt med henblik på at gøre Europa mere uafhængig af fossile brændstoffer fra autoritære regimer.

45. Hovedbudskaber – Indsatsområder

REGIONSUDVALGET

- a) kræver, at energieffektivitet udgør en central og integreret del af energipolitikkerne, og prioriteres tilstrækkeligt i det energipolitiske hierarki
- b) støtter en mere effektiv kombination af finansielle støtteforanstaltninger for energieffektivitet og energibesparelser i fremtidige EU-støtteprogrammer
- c) opfordrer til mere effektive foranstaltninger, der skal påvirke menneskelig adfærd og energiforbrugsmønstre, og anfører, at dette forudsætter en kombination af »gulerod og pisk«-foranstaltninger, der fremlægger de økonomiske argumenter, samt at der lægges større vægt på obligatoriske krav, hvor nødvendigt
- d) anerkender det nuværende politiske fokus på at få byer til at gennemføre aktuelle politiske målsætninger, men understreger, at der også er behov for en mere omfattende og koordineret tilgang til landdistrikternes udfordringer og muligheder med hensyn til energiforbrug og -produktion
- e) opfordrer lokale og regionale myndigheder til at udveksle bedste praksis inden for energieffektivitet og energibesparelser og øge deres energiidnyttelse ved at planlægge og styre leveringen af tjenester med så lavt et energiforbrug som muligt;

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

(7) http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

95. PLENARFORSAMLING DEN 3. OG 4. MAJ 2012

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til generel forordning om de fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme«

(2012/C 225/07)

REGIONSUDVALGET

- efterlyser et ambitiøst budget for fremtidens samhørighedspolitik (2014-2020), der kan stå mål med traktatens og Europa 2020-strategiens ambitioner, og opfordrer til, at der inddrages andre kriterier end BNP i evalueringen af udviklingsniveau og fordelingen af ressourcer
- støtter den struktur, Kommissionen foreslår, dvs. opstillingen af to centrale mål (»investeringer i vækst og beskæftigelse« og »territoriant samarbejde«), fastholdelse af ESF (Den Europæiske Socialfond) i samhørighedspolitikken og oprettelse af en ny kategori, »overgangsregioner«, som sikkerhedsnet for regioner, der ikke længere er berettiget til fuld konvergensstøtte
- efterlyser større fleksibilitet i fordelingen af strukturfondsmidlerne og en mere realistisk tilpasning til regionernes behov gennem direkte inddragelse af lokale og regionale myndigheder; denne fleksibilitet skal gælde for fordelingen mellem EFRU (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling) og ESF og den tematiske koncentration af midlerne på bestemte Europa 2020-mål; anmoder i denne forbindelse om, at de minimumstærskler, der er fastlagt i de specifikke forordninger, sænkes betydeligt eller gøres mere fleksible
- støtter den strategiske tilgang i den fælles strategiske ramme, hvor alle fonde med regionalt sigte integreres; dette vil forbedre koordineringen med ELFUL (Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne) og EHFF (Den Europæiske Hav- og Fiskerifond); ønsker også større hensyntagen til princippet om territorial samhørighed gennem tiltag i byområder, lokaludviklingstiltag, integrerede territoriale investeringer og fælles handlingsplaner samt større fokus på regioner i industriel omstilling eller med demografiske handicap
- opfordrer til øget anvendelse af programmer, der kombinerer flere fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL, EHFF), og opfordrer Kommissionen til at træffer enhver foranstaltning i forbindelse med forberedelse og gennemførelse af sådanne programmer under overholdelse af proportionalitetsprincippet
- afviser makroøkonomiske betingelser og indførelsen af en resultatreserve som værende i modstrid med samhørighedspolitikens primære mål; støtter til gengæld oprettelsen af en fleksibilitetsreserve, der udgøres af midlerne fra den automatiske frigørelse, og som skal finansiere forsøgsinitiativer; bakker også op om princippet om lempeligere forhåndsbetingelser, der i højere grad forebygger end straffer
- insisterer på en reel forenkling af forvaltningsprocedurerne, især hvad angår kontrol- og revisionsmyndigheder, indtægtskabende aktiviteter og faste omkostningssatser.

Ordfører	Catiuscia MARINI (IT/PSE), præsident for regionen Umbrien
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 COM(2011) 615 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

A. *Eu-budgettet og tildeling af midler*

REGIONSUDVALGET

Et passende og afbalanceret EU-budget

1. minder om, at EU bør kunne råde over et budget, der er stort nok til at sikre en effektiv samhørighedspolitik og **opfylde ambitionerne i Europa 2020-strategien**;

2. anmoder om, at man for hver regionskategori **som minimum bevarer det samme niveau for EU-støtte** som i den aktuelle programmeringsperiode;

3. understreger, at den nuværende situation med en alvorlig økonomisk, finansiel og social krise er ved at skabe en varig situation med underbeskæftigelse i Europa, hvor alle regioner rammes hårdt, men på forskellig måde. I den sammenhæng er strukturfondene et uundværligt finansieringsinstrument til bekæmpelse af krisen og støtte af regionaludviklingen i Europa.

REGIONSUDVALGET

Begrænsning af absorptionsproblemerne

4. opfordrer Kommissionen til at tage effektive initiativer for at mindske de **absorptionsproblemer**, som nogle medlemsstater har haft, gennem en forbedring af EU-fondenes forvaltning – især forenkling og modernisering af forvaltnings- og kontrolsystemerne – og fremme af en resultatorienteret tilgang.

REGIONSUDVALGET

Mere retfærdige og afbalancerede fordelingskriterier

5. mener, at den økonomiske og finansielle krise er med til at styrke behovet for rettidige sammenlignelige BNP-data og andre **supplerende indikatorer** for at kunne fastlægge det

reelle udviklingsniveau i de europæiske regioner mere korrekt ⁽¹⁾; under alle omstændigheder skal støtten i et passende omfang koncentreres i regioner med et udviklings efterslæb;

6. mener, at der ved fordelingen af midlerne bør tages tilbørligt hensyn til den specielle situation i de medlemsstater, som er karakteriseret ved store interne økonomiske forskelle; udtrykker især bekymring over fordelingskriteriet for midlerne til den fælles landbrugspolitik – med henvisning til den flerårige finansielle ramme – som ikke tager tilstrækkeligt hensyn til de sociale, økonomiske og strukturelle forskelle.

B. *Samhørighedspolitikens opbygning*

REGIONSUDVALGET

En forenklet struktur

7. tilslutter sig opstillingen af de **to centrale målsætninger** »investeringer i vækst og beskæftigelse« og »territoriant samarbejde«, som bidrager til at forenkle samhørighedspolitikens opbygning;

8. bifalder indførelsen af en kategori for **overgangsregioner, som især skal finansieres med de frigjorte midler fra regioner og medlemsstater, der ikke længere er omfattet af konvergensmålet og Samhørighedsfonden**, uden dermed at mindske støtten til de to andre kategorier af regioner; bifalder også det sikkerhedsnet, der er foreslået for regioner, som ikke længere er fuldstændigt omfattet af konvergensmålet. Denne nye kategori vil gøre det muligt at forbedre støtten til de regioner, der er på vej ud af konvergensmålet, men også til andre regioner, der har et BNP pr. indbygger på mellem 75 % og 90 % af EU-gennemsnittet. Den nye kategori vil også gøre det muligt at graduere EU-støtten på grundlag af de forskellige udviklingsniveauer og dæmpe den tærskel-effekt, der er konstateret i indværende programmeringsperiode. Disse bestemmelser bør gælde alle FSR-fondene;

9. fastholder, at også bestemmelsen vedrørende de regionale retningslinjer for statsstøtte for perioden 2014-2020 bør afpasses efter den fremtidige samhørighedspolitikens struktur, og at det i forbindelse med udformningen af kortet over støtteberettigede regioner skal sikres, at der ikke skabes konflikter mellem samhørighedspolitikken og konkurrenceretten.

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse »En vurdering af fremskridt hinsides BNP« (CdR 163/2010 fin).

REGIONSUDVALGET

En passende rolle for Den Europæiske Socialfond i samhørighedspolitikken

10. glæder sig over, at **Den Europæiske Socialfond (ESF) fastholdes** i samhørighedspolitikken som et vigtigt instrument for beskæftigelse, forbedring af personlige kompetencer og social inklusion;

11. kræver dog, at **valget af investeringsprioriteter** og fordelingen af strukturfondsmidlerne mellem EFRU og ESF foretages af de regionale og lokale kompetente myndigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

C. Fælles principper for alle fondene

REGIONSUDVALGET

Et styrket partnerskab og flerniveaustyring

12. kræver, at de lokale og regionale myndigheder i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med princippet om **flerniveaustyring** og under overholdelse af den nationale kompetencefordeling inddrages fuldt ud i udarbejdelse, forhandling, gennemførelse og revision af de forskellige strategiske dokumenter, dvs. den fælles strategiske ramme (FSR), og især partnerskabsaftalen. Territoriale pagter mellem lokale, regionale og nationale myndigheder bør også være en mulighed for at formalisere partnerskabsordninger i samarbejde med de nationale regeringer;

13. finder det ikke rimeligt, at de regionale og lokale myndigheder sidestilles med arbejdsmarkedets parter, når det gælder **partnerskab**, eftersom disse myndigheder som repræsentanter for de almene interesser i de områder, de administrerer, og afhængigt af den institutionelle ramme i medlemsstaterne, er med til at forvalte og finansiere samhørighedspolitikens projekter.

REGIONSUDVALGET

En medfinansieringssats, der svarer til regionernes udviklingsniveau

14. bekræfter sin **støtte til princippet om europæisk medfinansiering**, som sikrer, at de lokale og regionale aktører får et medansvar;

15. mener, at moms bør være støtteberettiget, hvis den **ikke kan blive tilbagebetalt**;

16. har den opfattelse, at der bør skelnes mellem aktører fra civilsamfundet og partnere fra den offentlige sektor. De kompetente lokale og regionale myndigheder, eller deres repræsentanter, bør deltage i forhandlingsprocessen vedrørende forberedelsen af partnerskabskontrakten eller -aftalen på medlemsstatsniveau og ikke kun på regionalt niveau.

D. Forbindelse mellem samhørighedspolitikken og europa 2020-strategien

REGIONSUDVALGET

En harmonisk og fleksibel tematisk koncentration

17. fremhæver princippet om **tematisk koncentration** om hovedmålsætningerne i Europa 2020-strategien og om de målsætninger, der er fastlagt i EUF-traktatens artikel 174 og nærmere beskrevet i en EU-liste over tematiske mål, men er

bekymret over den manglende fleksibilitet i valget af de tematiske mål, der burde fastlægges på baggrund af en territorial analyse;

18. **anmoder derfor om en reel fleksibilitet** for alle fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme, ved at give den enkelte forvaltningsmyndighed størst mulig frihed til at fastlægge, hvilke tematiske mål midlerne skal koncentreres på, og anmoder ligeledes generelt om, at de **minimumstærskler**, der er fastlagt i de specifikke forordninger, sænkes betydeligt eller gøres mere fleksible.

E. Strategisk tilgang og forvaltning af samhørighedspolitikken

REGIONSUDVALGET

Den fælles strategiske ramme (FSR): mod en større integration af fonde med territorielt formål

19. støtter en **bedre integration af fondene og bifalder medtagelsen af ELFUL (Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne) og EHFF (Den Europæiske Hav- og Fiskerifond) i den fælles strategiske ramme, dog således at de enkelte fondes særlige karakteristika bevares**;

20. finder det hensigtsmæssigt, at den fælles strategiske ramme godkendes af Europa-Parlamentet og af Det Europæiske Råd, da et sådant dokument bør vedtages med den **størst mulige deltagelse** af EU-institutionerne; går derfor ind for, at den fælles strategiske ramme vedlægges den generelle forordning som bilag;

21. anser det for nødvendigt, at mekanismerne, der beskrives i den fælles strategiske ramme, er **tilstrækkeligt fleksible** for at muliggøre en reel integration med regionalpolitikker og lokale udviklingspolitikker;

22. mener, at den fælles strategiske ramme primært bør fremme en **bottom-up territorial strategi og integreret finansiering**. FSR-anbefalingerne bør ikke være for restriktive, men tillade den nødvendige fleksibilitet i valget af metode til opfyldelse af de tematiske mål og investeringsprioriteter, som defineret i forordningerne for strukturfondene og Samhørighedsfonden;

23. understreger, at den fælles strategiske ramme på en passende måde bør forbinde de tematiske mål i den generelle forordnings artikel 9 med investeringsprioriteterne i forordningerne for EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL og EHFF og skabe juridisk klarhed om, hvorvidt prioriteterne er forenelige, samtidig med at huller og overlapninger undgås, således at prioriterede projekter med flere tematiske mål, hvor der anvendes flere fonde, kan gennemføres på en integreret og uproblematisk måde.

REGIONSUDVALGET

Partnerskabsaftalen: mere aftale end partnerskab

24. anmoder om, at **de regionale myndigheder og de kompetente lokale myndigheder** i overensstemmelse med deres respektive forvaltningsstrukturer deltager fuldt ud i udarbejdelse, forhandling, gennemførelse og revision af partnerskabsaftalerne, eftersom de finansierer og gennemfører samhørighedspolitikken (artikel 13, stk. 2);

25. kræver navnlig, at de regionale myndigheder i overensstemmelse med deres respektive forvaltningsstrukturer og inden for aftalens rammer, involveres direkte i fastlæggelsen af de **interne betingelser** og de heraf følgende sanktioner (artikel 14);

26. er bekymret over de forsinkelser, der kan opstå, fordi partnerskabsaftalen og de operationelle programmer skal fremlægges samtidigt, og anmoder derfor om, at programmerne kan fremlægges op til 6 måneder efter fremlæggelsen af partnerskabsaftalen.

REGIONSUDVALGET

Operationelle programmer: for en regionaliseret og integreret forvaltning

27. anbefaler, at de regionale og lokale myndigheder i overensstemmelse med deres respektive forvaltningsstrukturer bliver tæt inddraget i **forvaltningen af de europæiske fonde**, og opfordrer kraftigt til anvendelse af **flerfundsprogrammer**;

28. gør opmærksom på, at en **bedre harmonisering** af de fælles bestemmelser om gennemførelsen af de forskellige fonde ville fremme deres integration og øge effektiviteten og virkningerne af deres anvendelse samt reducere den administrative byrde for den endelige modtager;

29. kræver, at Kommissionen udarbejder en vurdering af funktionsmåden, effekten og merværdien af de **makroregionale strategier**, der anvendes i øjeblikket.

F. En resultatorienteret og evalueringsorienteret programmering

REGIONSUDVALGET

Makroøkonomiske betingelser: en dobbelt straf for medlemsstaterne

30. afviser kraftigt de forslag, der tager sigte på at kæde samhørighedspolitikken sammen med overholdelse af stabilitetspagten (makroøkonomiske betingelser); er nemlig af den opfattelse, at **de makroøkonomiske betingelser** hænger sammen med nogle andre mål end samhørighedspolitikens mål;

31. mener, at **de regionale myndigheder** ikke bør straffes, fordi nogle medlemsstater ikke overholder deres forpligtelser, navnlig med hensyn til nationale offentlige underskud (artikel 21).

REGIONSUDVALGET

Lempeligere forhåndsbetingelser, der i højere grad forebygger end straffer

32. bifalder princippet om **forhåndsbetingelser**, der skal forstås som tilstedeværelsen af **vigtige forudsætninger** for en effektiv gennemførelse af investeringerne – herunder en vurdering af de tidligere erfaringer – så man både undgår at give samhørighedspolitikken opgaver, der ikke tilkommer den, og at øge de administrative byrder;

33. frygter dog, at betingelser, der gælder for en tredje aktør (f.eks. manglende gennemførelse af EU-direktiver), kan hæmme udarbejdelsen og gennemførelsen af programmer og projekter

på regionalt og lokalt plan. Regionsudvalget mener, at forhåndsbetingelser skal være begrænset til tilfælde, der direkte har med gennemførelsen af samhørighedspolitikken at gøre;

34. anmoder ligeledes Kommissionen om, at disse forhåndsbetingelser ikke må føre til nogen **suspension af betalinger eller til finansielle korrektioner**, med undtagelse af de betingelser, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at rette sig efter.

REGIONSUDVALGET

Resultatreserve

35. giver udtryk for sin bekymring over indførelsen af en **resultatreserve**, eftersom det frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen; henleder opmærksomheden på Revisionsrettens udtalelse 7/2011, hvori det bemærkes, at der »I perioden 2000-06 var [...] en lignende resultatreserve, som ikke var særlig vellykket, eftersom der kun var afholdt meget få udgifter, da midtvejsevalueringen blev foretaget, og der manglede en passende metode til vurdering af programmernes forløb«;

36. støtter til gengæld oprettelsen af en **fleksibilitetsreserve** bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse; den skal finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig eller inklusiv vækst eller anvendes i tilfælde af krise.

REGIONSUDVALGET

Resultatrammen som styringsinstrument

37. gør opmærksom på, at **resultatgennemgangen** omfatter fastlæggelsen af etapevise målsætninger for de enkelte prioriteter for årene 2016 og 2018. Efter Regionsudvalgets opfattelse skal den betragtes som en styrings- og kontrolmekanisme for de mål, der er fulgt i hele programmeringsperioden, og den skal ikke give anledning til finansielle korrektioner på de berørte prioriterede felter, hvis de mål, der er fastsat ud fra den endelige statusrapport, ikke er nået, eftersom manglende målopfyldelse kan skyldes socioøkonomiske omstændigheder og de deraf følgende politiske ændringer, som de nationale og regionale myndigheder er blevet nødt til at gennemføre;

38. mener, at **denne nye bestemmelse er en overflødig tilføjelse** til de forskellige betingelser (makroøkonomiske betingelser, forhåndsbetingelser og efterfølgende betingelser), som Kommissionen har foreslået, og til systemet for forudgående verificering, verificering undervejs og efterfølgende verificering såvel som til fastlæggelsen af kvantificerede mål og resultatindikatorer; ønsker desuden en større sammenhæng med de **evalueringsaktiviteter**, der er omhandlet i artikel 48, 49 og 50.

REGIONSUDVALGET

Forøgelse af forskuddene

39. bifalder forslaget om at pålægge forvaltningsmyndighederne at betale støttemodtagerne, inden Kommissionen anmodes om refusion, og ønsker en **større fleksibilitet i forskudssystemet** samt en **forøgelse af forskuddene** for at forbedre forvaltningsmyndighedernes likviditet.

REGIONSUDVALGET

Sanktioner og finansielle korrektioner: mod en tilgang, der i højere grad forebygger end straffer

40. ønsker, at Kommissionen, såfremt en medlemsstat i **dyb finansiell krise** modtager støtte fra EU, skal kunne ændre partnerskabsaftalen og de operationelle programmer i en konstruktiv dialog med medlemsstaten og de berørte lokale myndigheder; Kommissionens eksperter bør gøre en indsats for de nationale og regionale myndigheder og styrke deres evne til at forvalte de europæiske fonde effektivt.

G. Styrkelse af samhørighedsprincippet

REGIONSUDVALGET

Fremme af de lokale udviklingsforanstaltninger og de integrerede lokale investeringer

41. bifalder i høj grad det fokus, der er på spørgsmålet om integreret byudvikling, og tilslutter sig især Kommissionens forslag om **lokale udviklingsforanstaltninger** og **integrerede lokale investeringer**, som bør være centrale gennemførelsesinstrumenter i den næste programmeringsperiode; anmoder samtidig om oplysninger om disse nye bestemmelser gennemførelse;

42. ønsker, at disse bestemmelser bliver anvendt med særlig opmærksomhed for at **sikre en effektiv gennemførelse af den integrerede territoriale udvikling**, som f.eks. samordningen af de forskellige fondes anvendelse, navnlig EFRU og ELFUL i de bynære og funktionelle områder, deres integration, fastlæggelsen af projektområder og udarbejdelsen af en sammenhængende strategi;

43. bifalder i høj grad, at incitamenter til lokaludvikling styret af lokalsamfundet giver en supplerende medfinansierings-sats på 10 %, og anmoder om, at denne ligeledes kommer til at gælde for de integrerede territoriale investeringer; har den opfattelse, at lokale aktionsgruppers organisation og funktion skal aftales mellem forvaltningsmyndighederne og de lokale partnere på nationalt niveau;

44. kræver, at reglen om, at offentlige myndigheder ikke må besidde mere end 49 % af stemmerettighederne, revideres i de tilfælde, hvor der allerede findes institutionaliserede lokale udviklingspartnerskaber;

45. understreger behovet for, at lokal udvikling opfattes som et holistisk koncept til gennemførelse af integrerede territoriale investeringer, bypolitiske tiltag og fælles handlingsplaner.

REGIONSUDVALGET

En passende indsats til fordel for regioner med særlige geografiske og demografiske karakteristika

46. opfordrer til at have **særligt fokus** på de områder, hvor der sker industrielle ændringer, og på de regioner, der lider af alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske handicap, som giver dem et komparativt efterslæb i den økonomiske og territoriale samhørighed, samt på regionerne i den yderste periferi (artikel 174 og 349 i EUF-traktaten).

REGIONSUDVALGET

Fortsat støtte til netværkssamarbejde i områderne gennem finansiering af infrastruktur

47. er bekymret over, at der for de udviklede regioners vedkommende ikke tages højde for finansiering af infrastruktur, især ikt-højhastighedsnetværk.

H. Forenkling af reglerne for forvaltning, kontrol og revision

REGIONSUDVALGET

Større forenkling af forvaltningen og et fælles ansvar for kontrollerne

48. kræver en **reel forenkling af bestemmelserne** om fondenes gennemførelse, som både gavner forvaltnings-, kontrol- og revisionsmyndighederne og letter støttemodtagernes adgang til finansiering;

49. er bekymret over, at ESF kun kan yde støtte til administrativ kapacitet i medlemsstater med mindre udviklede regioner, eller som er berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, men at dette ikke gælder for EFRU, selv om de nationale systemer for disse to fonde er underlagt omtrent de samme krav;

50. håber, at **en mere resultatorienteret tilgang** vil føre til større fokus på resultater, kvalitet og effektivitet i brugen af fondene end på den formelle overholdelse af regler og udgifts-størrelse;

51. mener, at en **alt for omfattende anvendelse af delegerede retsakter** fra Kommissionens side (der henvises til dem ca. 50 gange i forordningen) kan medføre forsinkelser i brugen af fondene, og foreslår derfor, at Kommissionen udarbejder en gennemførelsesforordning, som på forhånd fastlægger alle gennemførelsesbestemmelserne.

REGIONSUDVALGET

Større samordning og proportionalitet i kontrollerne

52. giver udtryk for tvivl med hensyn til **udpegelsen af en godkendelsesmyndighed** på ministerplan, som er et ekstra kontrolniveau, der skal have til opgave at godkende forvaltnings- og attesteringsmyndighederne på baggrund af en forudgående kontrol, og mener, at godkendelsen snarere skal vedrøre systemerne end de forvaltende myndigheder;

53. minder om risikoen for, at en forkert anvendelse af **proportionalitetsprincippet** kan føre til forskelsbehandling af medlemsstaterne, da kontrol og revision sandsynligvis vil være en tungere byrde for de medlemsstater, der modtager mest strukturfondsstøtte; desuden kunne det faktum, at kontrolniveauet fastsættes i forhold til programmernes finansieringsbeløb, bevirke, at flerfundsprogrammer fravælges;

54. mener, at den foreslåede årlige regnskabsafslutning bør være frivillig, så kun de forvaltningsmyndigheder, som ønsker det, får mulighed for at forenkle afslutningsproceduren ved periodens udløb og reducere perioden for regnskabsdokumenternes opbevaring (artikel 67, 76, 77 og 131);

55. ønsker at undgå en **mangedobling af kontroller** fra den nationale og regionale revisionsmyndigheds, Kommissionens, Revisionsrettens og operatørernes side og foreslår en systematisk tilrettelæggelse af fælles revisioner på stedet for at undgå dobbeltarbejde og fremme en fælles »diagnose« (artikel 65, stk. 2).

REGIONSUDVALGET

Finansieringstekniske instrumenter, der for alvor er forenklet og fremmer iværksættervirksomhed

56. mener, at der er behov for yderligere præcisering i forbindelse med anvendelsen af finansielle instrumenter hvad angår regnskabsføringen af dem i anvendelsen af EU-midlerne, overvågningen af dem og deres ejerskab; støtter dog **anvendelsen af finansieringstekniske instrumenter** med det formål at øge fondenes løftestangseffekt, forudsat at det sker som et supplement til og ikke på bekostning af tilskudselementet i samhørighedspolitikken, og at man begrænser støtten til konventionelle finansielle instrumenter (erhvervelse af kapitalandele, lån, kaution) og ikke støtter uigennemskuelige finansielle instrumenter såsom derivater eller strukturerede finansielle instrumenter;

57. anser det for alt for begrænsende, at finansielle instrumenter skal anvendes **senest to år** efter deres iværksættelse i overensstemmelse med målene for programmet og i en periode på mindst ti år efter afslutningen af programmet.

REGIONSUDVALGET

Fælles handlingsplan: en nyskabelse, der skal afprøves

58. glæder sig over Kommissionens forslag om udarbejdelsen af **fælles handlingsplaner**, som omfatter en gruppe af projekter, der gennemføres på støttemodtagerens ansvar som led i et

eller flere operationelle programmer til gengæld for en **væsentlig** reduktion af forvaltnings- og kontrollbestemmelserne; beklager dog, at infrastrukturprojekter er udelukket;

59. anmoder om, at den fælles handlingsplan beslutes i samråd med Kommissionen, medlemsstaten og de lokale og regionale myndigheder, der er tilknyttet programmet, også under hensyntagen til det støttebeløb, der er involveret; anmoder desuden om, at tærsklen sænkes til 5 mio. EUR.

REGIONSUDVALGET

Indtægtskabende operationer: behov for større fleksibilitet

60. anser det for ønskeligt at genindføre de regler, der var gældende for perioden 2000-2006, og som fastsatte anvendelsen af en **specifik (reduceret)** og unik **interventionssats** for indtægtskabende projekter.

REGIONSUDVALGET

Faste satser for omkostningerne: en forenkling, der lader vente på sig

61. bifalder Kommissionens forslag med hensyn til **de forskellige former for forenklet tilskud** og opfordrer forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne til i højere grad at gøre brug af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og finansiering efter en fast takst;

62. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om **hurtigst muligt at vedtage** en rimelig, retfærdig og kontrollerbar beregningsmetode samt metoder og standardsatser for enhedsomkostninger, så projektets operatører får mulighed for at anvende dem ved programmets start og udnytte de erfaringer, der allerede er høstet i indeværende programmeringsperiode.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen bør ved en delegeret retsakt vedtage en fælles strategisk ramme, som omsætter EU-målene til nøgleaktioner for FSR-fondene med henblik på at udstikke en klarere strategisk kurs for programmeringsprocessen på medlemsstaternes og regionernes niveau. Den fælles strategiske ramme bør lette en sektoriel og territorial samordning af EU-interventionerne under FSR-fonde med andre relevante EU-politikker og -instrumenter.	Kommissionen foreslår i et bilag til denne forordning bør ved en delegeret retsakt vedtage en fælles strategisk ramme, som omsætter EU-målene til nøgleaktioner for FSR-fondene med henblik på at udstikke en klarere strategisk kurs for programmeringsprocessen på medlemsstaternes og regionernes niveau. Den fælles strategiske ramme bør lette en sektoriel og territorial samordning af EU-interventionerne under FSR-fonde med andre relevante EU-politikker og -instrumenter.

Baggrund

De delegerede retsakter giver lovgiver mulighed for at delegere beføjelse til Kommissionen til at vedtage almengyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt. Formålet med den fælles strategiske ramme er at udstikke retningslinjer og fælles regler for alle fonde med fælles forvaltning, hvilket vil sige, at den indeholder væsentlige elementer, som bør forelægges alle EU's institutioner, og som i givet fald kan ændres.

Ændringsforslag 2

Betragtning 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På grundlag af den fælles strategiske ramme, der vedtages af Kommissionen, bør den enkelte medlemsstat i samarbejde med sine partnere og i samråd med Kommissionen udarbejde en partnerskabsaftale. Partnerskabsaftaler bør omsætte elementerne i den fælles strategiske ramme i den nationale kontekst og stadfæste partnernes faste forpligtelser til at opfylde EU-målene via programmerne under FSR-fondene.	På grundlag af den fælles strategiske ramme, der vedtages af Kommissionen, bør den enkelte medlemsstat <u>og dennes regionale og lokale myndigheder</u> i samarbejde med sine partnere og i samråd med Kommissionen udarbejde en partnerskabsaftale. Partnerskabsaftaler bør omsætte elementerne i den fælles strategiske ramme i den nationale kontekst og stadfæste partnernes faste forpligtelser til at opfylde EU-målene via programmerne under FSR-fondene.

Baggrund

Eftersom de regionale myndigheder finansierer og gennemfører samhørighedspolitikken, bør de deltage fuldt ud i udarbejdelse, forhandling, gennemførelse og revision af partnerskabsaftalerne.

Ændringsforslag 3

Betragtning 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For hvert program bør der fastlægges en resultatramme med henblik på at overvåge fremskridtene hen imod de mål, der er fastsat for hvert enkelt program i løbet af programmeringsperioden. Kommissionen bør foretage en resultatgennemgang i samarbejde med medlemsstaterne i 2017 og 2019. Der bør i 2019 afsættes og tildeles en resultatreserve til der, hvor delmålene fastsat i resultatrammen er nået. Der bør ikke afsættes en resultatreserve til programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde på grund af deres forskelligartede og tværnationale karakter. I tilfælde, hvor der er markante mangler i forhold til at nå delmål og mål, bør Kommissionen kunne suspendere betalinger til programmet eller foretage finansielle korrektioner ved udløbet af programmeringsperioden for at sikre, at EU-budgettet ikke anvendes på en overflødig eller ineffektiv måde.	For hvert program bør der fastlægges en resultatramme med henblik på at overvåge fremskridtene hen imod de mål, der er fastsat for hvert enkelt program i løbet af programmeringsperioden. Kommissionen bør foretage en resultatgennemgang i samarbejde med medlemsstaterne i 2017 og 2019. Der bør i 2019 i programmeringsperioden <u>afsættes en fleksibilitetsreserve bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse med det formål at finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig eller inklusiv vækst og muliggøre anvendelse af strukturfondene i tilfælde af en økonomisk, social eller miljømæssig krisesituation.</u> og tildeles en resultatreserve til der, hvor delmålene fastsat i resultatrammen er nået. Der bør ikke afsættes en resultatreserve til programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde på grund af deres forskelligartede og tværnationale karakter. I tilfælde, hvor der er markante mangler i forhold til at nå delmål og mål, bør Kommissionen kunne suspendere betalinger til programmet eller foretage finansielle korrektioner ved udløbet af programmeringsperioden for at sikre, at EU-budgettet ikke anvendes på en overflødig eller ineffektiv måde.

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Udvalget støtter til gengæld oprettelsen af en **fleksibilitetsreserve** bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse. Den skal finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig eller inklusiv vækst eller anvendes i tilfælde af krise.

Ændringsforslag 4

Betragtning 19

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>En tættere forbindelse mellem samhørighedspolitikken og Unionens økonomiske styring vil sikre, at effektiviteten af FSR-fondenes udgifter understøttes af forsvarlige økonomiske politikker, og at FSR-fondene om nødvendigt kan omdirigeres for at tackle de økonomiske problemer, et land står over for. Denne proces skal foregå gradvis: først med ændringer af partnerskabsaftalen og af programmerne for at imødekomme Rådets henstillinger om at rette op på makroøkonomiske ubalancer og sociale og økonomiske problemer. Hvis en medlemsstat på trods af en forstærket anvendelse af FSR-fondene ikke træffer effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, bør Kommissionen have beføjelse til at suspendere alle eller dele af betalingerne og forpligtelserne. Afgørelser om suspensioner bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og være effektive under hensyntagen til de enkelte programmets virkninger med hensyn til at rette op på den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale situation og tidligere ændringer af partnerskabsaftalen. Når Kommissionen træffer afgørelse om suspension, bør den samtidig overholde princippet om ligebehandling mellem medlemsstaterne og navnlig tage hensyn til suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi. Suspensionerne bør ophæves, og der bør atter stilles fondsmidler til rådighed for den pågældende medlemsstat, så snart medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.</p>	<p>En tættere forbindelse mellem samhørighedspolitikken og Unionens økonomiske styring vil sikre, at effektiviteten af FSR-fondenes udgifter understøttes af forsvarlige økonomiske politikker, og at FSR-fondene om nødvendigt kan omdirigeres for at tackle de økonomiske problemer, et land står over for. Denne proces skal foregå gradvis: først med ændringer af partnerskabsaftalen og af programmerne for at imødekomme Rådets henstillinger om at rette op på makroøkonomiske ubalancer og sociale og økonomiske problemer. Hvis en medlemsstat på trods af en forstærket anvendelse af FSR-fondene ikke træffer effektive foranstaltninger som led i den økonomiske styringsproces, bør Kommissionen have beføjelse til at suspendere alle eller dele af betalingerne og forpligtelserne. Afgørelser om suspensioner bør være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og være effektive under hensyntagen til de enkelte programmets virkninger med hensyn til at rette op på den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale situation og tidligere ændringer af partnerskabsaftalen. Når Kommissionen træffer afgørelse om suspension, bør den samtidig overholde princippet om ligebehandling mellem medlemsstaterne og navnlig tage hensyn til suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi. Suspensionerne bør ophæves, og der bør atter stilles fondsmidler til rådighed for den pågældende medlemsstat, så snart medlemsstaten træffer de fornødne foranstaltninger.</p>

Baggrund

Regionsudvalget går stærkt imod bestemmelserne om makroøkonomiske betingelser. Anvendelse af sanktioner eller finansielle incitamentter knyttet til stabilitets- og vækstpagten med henblik på at sikre overholdelse af de makroøkonomiske betingelser risikerer at gå hårdt ud over de lokale og regionale myndigheder, som ikke er ansvarlige for medlemsstaternes manglende opfyldelse af deres forpligtelser.

Ændringsforslag 5

Betragtning 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>For at forenkle forvaltningsordninger på alle niveauer er det nødvendigt at bringe FSR-fondenes overvågnings- og rapporteringsordninger på linje med hinanden. Det er vigtigt at sikre proportionalitet i rapporteringskravene, men der skal samtidig foreligge fyldestgørende oplysninger om status på centrale kontrolpunkter. Det er derfor nødvendigt, at rapporteringskravene afspejler oplysningsbehovet i de givne år og bringes på linje med tidsplanen for resultatgennemgangene.</p>	<p>For at forenkle forvaltningsordninger på alle niveauer er det nødvendigt at bringe FSR-fondenes overvågnings- og rapporteringsordninger på linje med hinanden. Det er vigtigt at sikre proportionalitet i rapporteringskravene, men der skal samtidig foreligge fyldestgørende oplysninger om status på centrale kontrolpunkter. Det er derfor nødvendigt, at rapporteringskravene afspejler oplysningsbehovet i de givne år og bringes på linje med tidsplanen for resultatgennemgangene.</p>

Baggrund

Hvad resultatgennemgangen angår, bør den efter Regionsudvalgets mening være en styrings- og kontrolmekanisme for de mål, der er fulgt i hele programmeringsperioden.

Ændringsforslag 6

Betragtning 43

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning bør medlemsstaterne via deres forvaltnings- og kontrolsystemer have hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med operationerne under programmerne. For at styrke effektiviteten af kontrollen med udvælgelsen og gennemførelsen af operationer og den måde, forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer på, bør forvaltningsmyndighedens funktioner fastlægges.	I overensstemmelse med principperne om delt forvaltning bør medlemsstaterne <u>og de regionale og lokale myndigheder</u> via deres forvaltnings- og kontrolsystemer have hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med operationerne under programmerne. For at styrke effektiviteten af kontrollen med udvælgelsen og gennemførelsen af operationer og den måde, forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer på, bør forvaltningsmyndighedens funktioner fastlægges.

Baggrund

De fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme, henhører under regionalpolitikken, og derfor bør man ved enhver omtale af de myndigheder, der deltager i gennemførelsen af de fonde, som er omfattet af forordningen, ikke glemme de vigtigste medspillere, nemlig de regionale og lokale myndigheder.

Ændringsforslag 7

Betragtning 44

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For på forhånd at give sikkerhed med hensyn til etableringen og udformningen af de vigtigste forvaltnings- og kontrolsystemer bør medlemsstaterne udpege et godkendelsesorgan, der er ansvarligt for godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af forvaltningsmyndigheder og kontrolmyndigheder.	For på forhånd at give sikkerhed med hensyn til etableringen og udformningen af de vigtigste forvaltnings- og kontrolsystemer bør medlemsstaterne udpege et godkendelsesorgan, der er ansvarligt for godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af forvaltningsmyndigheder og kontrolmyndigheder.

Baggrund

Regionsudvalget ønsker at undgå en mangedobling af organer og personer, som ville gøre forvaltnings- og kontrolsystemet endnu mere uigennemskueligt.

Ændringsforslag 8

Ny betragtning efter betragtning 55

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	I betragtning af den strategiske sammenhæng mellem fondene er der for fondene som helhed behov for fælles bestemmelser vedr. planlægnings- og gennemførelsesprocedurerne for programmerne, navnlig mht. de fælles medfinansieringssatser for ELFUL og EU's strukturfonde og kategoriseringen af overgangsregionerne. Derfor fastsættes det, at overgangsbestemmelserne også finder anvendelse på ELFUL.

Baggrund

Der er hidtil ikke blevet gennemført fælles bestemmelser for de forskellige fonde for så vidt angår fastsættelsen af overgangsbestemmelser og den hermed forbundne EU-involvering (medfinansieringssatser). Mens der er blevet indført overgangsbestemmelser (herunder sikkerhedsnet) for EFRU og ESF, er noget tilsvarende ikke sket for ELFUL's vedkommende. I forhold til gennemførelsen af fondene resulterer dette i markant forskellige støttebetingelser, hvilket er i modstrid med den tilstræbte harmonisering. Derfor er der behov for at sikre, at overgangsbestemmelserne også finder anvendelse på ELFUL.

Ændringsforslag 9

Betragtning 58

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at styrke fokus på resultater og nå Europa 2020-målene bør 5 % af midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse sættes til side som en resultatreserve for hver fond og regionskategori i hver enkelt medlemsstat.	For at styrke fokus på resultater og nå Europa 2020-målene bør 5 % af midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse sættes til side som en resultatreserve for hver fond og regionskategori i hver enkelt medlemsstat.

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Udvalget støtter til gengæld oprettelsen af en **fleksibilitetsreserve** bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse. Den skal finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig eller inklusiv vækst eller anvendes i tilfælde af krise sammen med Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen og EU's Solidaritetsfond.

Ændringsforslag 10

Betragtning 84

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Proceduren med årlig regnskabsafslutning bør ledsages af en årlig afslutning af fuldførte operationer (for EFRU og Samhørighedsfonden) eller udgifter (for ESF). For at mindske omkostningerne i forbindelse med den endelige afslutning af operationelle programmer, mindske den administrative byrde for støttemodtagerne og give retssikkerhed bør en årlig afslutning være obligatorisk, hvorved man begrænser den periode, hvor bilag skal opbevares, og hvor operationer kan blive revideret og der kan pålægges finansielle korrektioner.	Proceduren med årlig regnskabsafslutning bør <u>kan</u> ledsages af en årlig afslutning af fuldførte operationer (for EFRU og Samhørighedsfonden) eller udgifter (for ESF). For at mindske omkostningerne i forbindelse med den endelige afslutning af operationelle programmer, mindske den administrative byrde for støttemodtagerne og give retssikkerhed <u>kan medlemsstaterne vælge</u> bør en årlig afslutning være <u>obligatorisk</u> , hvorved man begrænser den periode, hvor bilag skal opbevares, og hvor operationer kan blive revideret og der kan pålægges finansielle korrektioner.

Baggrund

Den foreslåede årlige regnskabsafslutning betyder i virkeligheden, at den administrative byrde vil blive forøget, og at der vil blive indført obligatorisk finansiell korrektion af de uregelmæssigheder, Kommissionen og/eller Revisionsretten har opdaget, hvilket vil mindske den fleksibilitet, der findes i indeværende periode 2007-2013 med hensyn til at afgive erklæring om og erstatte »overbøgførte« udgifter.

Ændringsforslag 11

Betragtning 87

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fondene. Antallet af revisioner bør bl.a. nedsættes, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig, eller, efter afslutning af en fuldført operation, som led i en revisionsstikprøve. For at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed.</p>	<p>Hyppigheden af revisioner af operationer bør stå i et rimeligt forhold til størrelsen af EU-støtten fra fondene. Antallet af revisioner bør bl.a. nedsættes Der bør kun foretages en enkelt revision, hvis de samlede støtteberettigede udgifter til en operation ikke overstiger 250 000 100 000 EUR. Det bør dog være muligt at foretage revisioner på et hvilket som helst tidspunkt, hvis der er bevis for en uregelmæssighed eller svig, eller, efter afslutning af en fuldført operation, som led i en revisionsstikprøve. For at niveauet for Kommissionens revisioner står i et rimeligt forhold til risikoen, bør Kommissionen kunne reducere sin revisionsindsats vedrørende operationelle programmer, hvor der ikke er væsentlige mangler, eller hvor der ikke er tvivl om revisionsmyndighedens pålidelighed.</p>

Baggrund

For at sikre en reelt proportional revision af operationelle programmer foreslår Regionsudvalget, at operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 250 000 EUR, ikke må underkastes mere end én revision.

Ændringsforslag 12

Betragtning 88

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>For at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår en adfærdskodeks om mål og kriterier til støtte for gennemførelsen af partnerskaber, vedtagelse af en fælles strategisk ramme, supplerende bestemmelser om fordeling af vækst- og konkurrenceevnereserven, afgrænsning af det område og den befolkning, lokaludviklingsstrategierne omfatter, nærmere bestemmelser om finansielle instrumenter (forhåndsvurdering, støtteberettigede udgifter, typer aktiviteter, der ikke ydes støtte til, kombination af støtte, overførsel og forvaltning af aktiver, betalingsanmodninger og kapitalisering af årlige rater), fastlæggelsen af den faste takst for indtægtsskabende aktiviteter, medlemsstaternes forpligtelser vedrørende proceduren for indberetning af uregelmæssigheder og inddrivelse af beløb, der uberettiget er udbetalt, forvaltningserklæringen om den måde, forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer på, betingelserne for nationale revisioner, kriterierne for godkendelse af forvaltningsmyndigheder og atteringsmyndigheder, fastsættelse af, hvilke datamedier der kan betragtes som almindeligt anerkendte, omfanget af finansielle korrektioner, ændring af bilag og de særlige foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra forordning (EF) nr. 1083/2006. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelser til at ændre bilag I og IV for at tilgodese fremtidige behov for tilpasning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.</p>	<p>For at udbygge eller ændre visse ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten for så vidt angår en adfærdskodeks om mål og kriterier til støtte for gennemførelsen af partnerskaber, vedtagelse af en fælles strategisk ramme, supplerende bestemmelser om fordeling af vækst- og konkurrenceevnereserven, afgrænsning af det område og den befolkning, lokaludviklingsstrategierne omfatter, nærmere bestemmelser om finansielle instrumenter (forhåndsvurdering, støtteberettigede udgifter, typer aktiviteter, der ikke ydes støtte til, kombination af støtte, overførsel og forvaltning af aktiver, betalingsanmodninger og kapitalisering af årlige rater), fastlæggelsen af den faste takst for indtægtsskabende aktiviteter, medlemsstaternes forpligtelser vedrørende proceduren for indberetning af uregelmæssigheder og inddrivelse af beløb, der uberettiget er udbetalt, forvaltningserklæringen om den måde, forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer på, betingelserne for nationale revisioner, kriterierne for godkendelse af forvaltningsmyndigheder og atteringsmyndigheder, fastsættelse af, hvilke datamedier der kan betragtes som almindeligt anerkendte, omfanget af finansielle korrektioner, ændring af bilag og de særlige foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra forordning (EF) nr. 1083/2006. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelser til at ændre bilag I og IV for at tilgodese fremtidige behov for tilpasning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.</p>

Baggrund

De delegerede retsakter giver lovgiver mulighed for at delegere beføjelse til Kommissionen til at vedtage ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse elementer i en lovgivningsmæssig retsakt. Den foreslåede ændring (sletning af et afsnit) ligger i forlængelse af den holdning, udtalelsen giver udtryk for, især vedr. artikel 12 (den fælles strategiske ramme), artikel 18 (resultatreserven) og artikel 29 (lokaludviklingsstrategier).

Ændringsforslag 13

Betragtning 90

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen bør have beføjelser til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at vedtage, for så vidt angår alle FSR-fondene, afgørelser om godkendelse af partnerskabsaftaler, afgørelser om tildeling af resultatreserven og afgørelser om suspension af betalinger i forbindelse med medlemsstaternes økonomiske politikker og, for så vidt angår fondene, afgørelser om vedtagelse af afgørelser under operationelle programmer om godkendelse af store projekter, afgørelser om suspension af betalinger og afgørelser om finansielle korrektioner.	Kommissionen bør have beføjelser til ved hjælp af gennemførelsesretsakter at vedtage, for så vidt angår alle FSR-fondene, afgørelser om godkendelse af partnerskabsaftaler, afgørelser om tildeling af resultatreserven og afgørelser om suspension af betalinger i forbindelse med medlemsstaternes økonomiske politikker og, for så vidt angår fondene, afgørelser om vedtagelse af afgørelser under operationelle programmer om godkendelse af store projekter, afgørelser om suspension af betalinger og afgørelser om finansielle korrektioner.

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Ændringsforslag 14

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Partnerskab og flerniveaustyring</p> <p>1. For henholdsvis partnerskabsaftalen og de enkelte programmer tilrettelægger en medlemsstat et partnerskab med følgende partnere:</p> <p>a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder</p> <p>b) økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter</p> <p>c) organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling.</p>	<p>Partnerskab og flerniveaustyring</p> <p>1. For henholdsvis partnerskabsaftalen og de enkelte programmer tilrettelægger en medlemsstat <u>og de regionale og lokale myndigheder</u> et partnerskab med følgende partnere:</p> <p>a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder</p> <p>b) økonomiske interesseorganisationer og arbejdsmarkedets parter</p> <p>c) organer, der repræsenterer civilsamfundet, herunder miljøpartnere, ikke-statslige organisationer og organer, som er ansvarlige for at fremme ligestilling og ikke-forskelsbehandling.</p>

Baggrund

Ændringen skal bekræfte, at de lokale og regionale myndigheder i hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med princippet om **flerniveaustyring** inddrages fuldt ud i udarbejdelsen af, forhandlingen om og gennemførelsen af de forskellige strategiske dokumenter, dvs. den fælles strategiske ramme, partnerskabsaftalen og de operationelle programmer. Regionsudvalget finder det ikke rimeligt, at de regionale og lokale myndigheder sidestilles med arbejdsmarkedets parter, når det gælder **partnerskab**, eftersom de regionale og lokale myndigheder som repræsentanter for de almene interesser i de områder, de administrerer, er med til at forvalte og finansiere strukturfondene.

Ændringsforslag 15

Artikel 9, nr. 6) og 11)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tematiske mål	Tematiske mål
[...]	[...]
6) beskyttelse af miljøet og fremme af ressourceeffektivitet	6) beskyttelse af miljøet <u>og kulturarven</u> og fremme af ressourceeffektivitet
[...]	[...]
11) styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiv offentlig forvaltning.	11) styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiv offentlig forvaltning <u>og fastlæggelse af strategiske retningslinjer for den territoriale udvikling under Europa 2020-strategien på alle myndighedsniveauer ved hjælp af Den Europæiske Unions territoriale dagsorden.</u>

Baggrund

Vedr. nr. 6):

Det er meget vigtigt at medtage kulturarven blandt de tematiske mål for den fælles strategiske ramme. Dette bringer desuden forslaget på linje med bestemmelserne i artikel 5, stk. 6, litra c), i forslaget til forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Vedr. nr. 11):

Den tekniske bistand bør også gøre strategiske bottom-up-indsatser nemmere. Den territoriale dagsorden 2020, der blev godkendt af medlemsstaterne i 2011, indeholder meget nyttige anbefalinger vedrørende den territoriale udvikling i EU.

Ændringsforslag 16

Artikel 11

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Indhold	Indhold
Den fælles strategiske ramme fastsætter:	Den fælles strategiske ramme fastsætter:
a) for hvert tematisk mål de nøgleaktioner, der skal støttes af de enkelte FSR-fonde	a) for hvert tematisk mål de nøgleaktioner, der skal støttes af de enkelte FSR-fonde
b) de vigtigste territoriale udfordringer, som byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder samt områder med særlige territoriale karakteristika står over for, jf. traktatens artikel 174 og 349, der skal tages op af FSR-fondene	b) de vigtigste territoriale udfordringer, som byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder samt områder med særlige territoriale karakteristika står over for, jf. traktatens artikel 174 og 349, der skal tages op af FSR-fondene
c) horisontale principper og politiske mål for gennemførelsen af FSR-fondene	e) horisontale principper og politiske mål for gennemførelsen af FSR-fondene
d) prioriterede områder for samarbejdsaktiviteter for hver af FSR-fondene, under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier	d) prioriterede områder for samarbejdsaktiviteter for hver af FSR-fondene, under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier
e) mekanismer for koordinering mellem FSR-fondene og med andre relevante EU-politikker og -instrumenter, herunder eksterne samarbejdsinstrumenter	e) mekanismer for koordinering mellem FSR-fondene og med andre relevante EU-politikker og -instrumenter, herunder eksterne samarbejdsinstrumenter
f) mekanismer til at sikre sammenhæng og konsekvens i programmeringen af FSR-fondene med de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4.	f) mekanismer til at sikre sammenhæng og konsekvens i programmeringen af FSR-fondene med de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4.

Baggrund

De nøgleaktioner, som Kommissionen foreslår i forbindelse med den fælles strategiske ramme, udgør efter Regionsudvalgets mening en ny form for koncentration. Udvalget mener desuden, at de territoriale karakteristika bør behandles i forbindelse med de operationelle programmer. Det samme gælder for eventuelle interaktioner mellem de regionale strategier i programmerne og de makroregionale strategier, hvor sådanne findes.

Ændringsforslag 17

Artikel 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende den fælles strategiske ramme senest tre måneder efter vedtagelsen af denne forordning.	Kommissionen foreslår i et bilag til denne forordning tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende den fælles strategiske ramme senest tre måneder efter vedtagelsen af denne forordning.
Når der sker store ændringer i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, tager Kommissionen spørgsmålet op til revision og vedtager, hvis det er relevant, en revideret fælles strategisk ramme ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 142.	Når der sker store ændringer i EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, tager Kommissionen spørgsmålet op til revision og vedtager, hvis det er relevant, en revideret fælles strategisk ramme ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 142.
Senest seks måneder efter vedtagelsen af en revideret fælles strategisk ramme skal medlemsstaterne, om nødvendigt, foreslå ændringer af deres partnerskabsaftale og programmer for at sikre, at de er i overensstemmelse med den reviderede fælles strategiske ramme.	Senest seks måneder efter vedtagelsen af en revideret fælles strategisk ramme skal medlemsstaterne, om nødvendigt, foreslå ændringer af deres partnerskabsaftale og programmer for at sikre, at de er i overensstemmelse med den reviderede fælles strategiske ramme.

Baggrund

De delegerede retsakter giver lovgiver mulighed for at delegere beføjelse til Kommissionen til at vedtage almenyldige ikke-lovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i den lovgivningsmæssige retsakt. Formålet med den fælles strategiske ramme er at udstikke retningslinjer og fælles regler for alle fonde med fælles forvaltning, hvilket vil sige, at den indeholder væsentlige elementer, som bør forelægges alle EU's institutioner, og som i givet fald kan ændres.

Ændringsforslag 18

Artikel 13

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Udarbejdelse af partnerskabsaftalen	Udarbejdelse af partnerskabsaftalen
1. Hver medlemsstat udarbejder en partnerskabsaftale for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.	1. Hver medlemsstat udarbejder <u>sammen med sine regionale og lokale myndigheder</u> en partnerskabsaftale for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.
2. Partnerskabsaftalen udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 5. Partnerskabsaftalen udarbejdes i samråd med Kommissionen.	2. <u>I medlemsstater, hvis lovgivning eller administrative bestemmelser giver regionerne og de lokale myndigheder rollen som forvaltere af de operationelle programmer, deltager regionerne fuldt ud i udarbejdelsen af partnerskabsaftalen.</u>
3. Partnerskabsaftalen dækker al støtte fra FSR-fondene i den pågældende medlemsstat.	2.3. Partnerskabsaftalen udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de partnere, der er nævnt i artikel 5. Partnerskabsaftalen udarbejdes i samråd med Kommissionen.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Hver medlemsstat fremsender sin partnerskabsaftale til Kommissionen senest tre måneder efter vedtagelsen af den fælles strategiske ramme.	4. Partnerskabsaftalen dækker al støtte fra FSR-fondene i den pågældende medlemsstat. 5. Hver medlemsstat fremsender sin partnerskabsaftale til Kommissionen senest tre fem måneder efter vedtagelsen af den fælles strategiske ramme.

Baggrund

Eftersom de regionale og lokale myndigheder finansierer og gennemfører samhørighedspolitikken, bør de deltage fuldt ud i udarbejdelse, forhandling, gennemførelse og revision af partnerskabsaftalerne. Eftersom der kræves mange og detaljerede oplysninger, og programmerne skal forelægges samtidigt med aftalen (jf. artikel 23, stk. 3), samt for at sikre et effektivt og aktivt partnerskab, finder Regionsudvalget det nødvendigt at forlænge fristen.

Ændringsforslag 19

Artikel 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Partnerskabsaftalens indhold	Partnerskabsaftalens indhold
I partnerskabsaftalen angives følgende:	I partnerskabsaftalen angives følgende:
a) ordninger, der skal sikre overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder:	a) ordninger, der skal sikre overensstemmelse med EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder:
<ul style="list-style-type: none"> i) en analyse af skævheder og udviklingsbehov med henvisning til de tematiske mål og nøgleaktioner fastlagt i den fælles strategiske ramme og de mål, der er fastsat i de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4 ii) en kortfattet analyse af forhåndsevalueringerne af programmerne, der begrundes udvælgelsen af tematiske mål og den vejledende fordeling af FSR-fondsmidlerne iii) for hvert tematisk mål en sammenfatning af de vigtigste forventede resultater for hver af FSR-fondene iv) den vejledende fordeling af EU-støtten pr. tematisk mål på nationalt plan for hver af FSR-fondene samt det samlede vejledende støttebeløb, der afsættes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer v) de vigtigste prioriterede områder for samarbejde under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier vi) horisontale principper og politiske mål for gennemførelsen af FSR-fondene vii) listen over programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, undtagen programmerne under målet om europæisk territorialt samarbejde, og over programmerne under ELFUL og EHFF med de respektive vejledende bevillinger pr. FSR-fond og pr. år 	<ul style="list-style-type: none"> i) en analyse af skævheder og udviklingsbehov med henvisning til de tematiske mål og nøgleaktioner fastlagt i den fælles strategiske ramme og de mål, der er fastsat i de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4 ii) en kortfattet analyse af forhåndsevalueringerne af programmerne, der begrundes udvælgelsen af tematiske mål og den vejledende fordeling af FSR-fondsmidlerne iii) for hvert tematisk mål en sammenfatning af de vigtigste forventede resultater for hver af FSR-fondene iv) den vejledende fordeling af EU-støtten pr. tematisk mål på nationalt plan for hver af FSR-fondene samt det samlede vejledende støttebeløb, der afsættes til målsætningerne vedrørende klimaforandringer v) de vigtigste prioriterede områder for samarbejde under hensyntagen til eventuelle makroregionale strategier og havområdestrategier viii) horisontale principper og politiske mål for gennemførelsen af FSR-fondene viiii) listen over programmer under EFRU, ESF og Samhørighedsfonden, undtagen programmerne under målet om europæisk territorialt samarbejde, og over programmerne under ELFUL og EHFF med de respektive vejledende bevillinger pr. FSR-fond og pr. år

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>b) en integreret tilgang til territorial udvikling støttet af FSR-fondene, hvor følgende angives:</p> <p>i) de mekanismer på nationalt og regionalt plan, der sikrer koordinering mellem FSR-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB</p> <p>ii) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang til anvendelsen af FSR-fondene til territorial udvikling af byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder og områder med særlige territoriale karakteristika, navnlig ordningerne for anvendelse af artikel 28, 29 og 99, eventuelt ledsaget af en liste over de byer, der deltager i den byudviklingsplatform, der henvises til i artikel 7 i EFRU-forordningen</p> <p>[...]</p>	<p>b) en integreret tilgang til territorial udvikling støttet af FSR-fondene, hvor følgende angives:</p> <p>i) de mekanismer på nationalt og regionalt plan, der sikrer koordinering mellem FSR-fondene og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB</p> <p>ii) de ordninger, der skal sikre en integreret tilgang til anvendelsen af FSR-fondene til territorial udvikling af byområder, <u>forstæder, funktionelle områder</u>, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder og områder med særlige territoriale karakteristika, navnlig ordningerne for anvendelse af artikel 28, 29 og 99, eventuelt ledsaget af en liste over de byer, der deltager i den byudviklingsplatform, der henvises til i artikel 7 i EFRU-forordningen</p> <p>[...]</p>
<p>e) ordninger, der skal sikre en effektiv gennemførelse af FSR-fondene, herunder:</p> <p>i) en vurdering af, hvorvidt der er behov for at styrke den administrative kapacitet hos myndighederne og, hvis det er relevant, hos støttemodtagerne, og hvilke foranstaltninger der skal træffes i den forbindelse</p> <p>ii) en oversigt over de planlagte foranstaltninger og modsvarende mål i programmerne for at opnå en reduktion af den administrative byrde for støttemodtagerne</p> <p>iii) en vurdering af de eksisterende systemer for elektronisk dataudveksling og de foranstaltninger, der er planlagt for at muliggøre, at al informationsudveksling mellem støttemodtagere og myndigheder, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af programmer, kan foretages udelukkende ved elektronisk dataudveksling.</p>	<p>e) ordninger, der skal sikre en effektiv gennemførelse af FSR-fondene, herunder:</p> <p>⇒ en vurdering af, hvorvidt der er behov for at styrke den administrative kapacitet hos myndighederne og, hvis det er relevant, hos støttemodtagerne, og hvilke foranstaltninger der skal træffes i den forbindelse</p> <p>ii) en oversigt over de planlagte foranstaltninger og modsvarende mål i programmerne for at opnå en reduktion af den administrative byrde for støttemodtagerne</p> <p>iii) en vurdering af de eksisterende systemer for elektronisk dataudveksling og de foranstaltninger, der er planlagt for at muliggøre, at al informationsudveksling mellem støttemodtagere og myndigheder, der har ansvaret for forvaltning og kontrol af programmer, kan foretages udelukkende ved elektronisk dataudveksling.</p> <p><u>Programmerne som led i det territoriale samarbejde er ikke en del af partnerskabsaftalen.</u></p>

Baggrund

Det er ikke nødvendigt, at oplysninger, som allerede er leveret eller forhandlet i forbindelse med de operationelle programmer, også angives i partnerskabsaftalen. Disse bestemmelser er overflødige og går ikke i retning af en forenkling. Desuden kan medlemsstaterne ikke påtage sig forpligtelser, som på forhånd er blevet indgået på regionalt og lokalt plan.

En integreret tilgang til anvendelsen af midler fra FSR-fondene er afgørende for forstadsområderne, da disse ellers risikerer at gå glip af ikke blot midler, der er afsat til landområder, men også finansiering, der bevilges byer, til trods for, at der bliver stadig flere forstadsområder i EU.

Det europæiske territoriale samarbejde kan pga. samarbejdets multilaterale karakter ikke styres via partnerskabsaftaler. Det territoriale samarbejde bør derfor udtrykkeligt *ikke* være omfattet af anvendelsesområdet for partnerskabsaftalerne.

Ændringsforslag 20

Artikel 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Tematisk koncentration</p> <p>Medlemsstaterne koncentrerer støtten i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler om aktioner, der giver den største merværdi i forhold til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og tager de udfordringer op, der peges på i de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4, under hensyntagen til nationale og regionale behov.</p>	<p>Tematisk koncentration</p> <p>Medlemsstaterne koncentrerer støtten i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler om aktioner, der giver den største merværdi i forhold til EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og tager de udfordringer op, der peges på i de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4, under hensyntagen til nationale og regionale behov. <u>I medfør af nærhedsprincippet udvælger forvaltningsmyndighederne selv de tematiske mål og investeringsprioriteter, som EU's samlede støtte skal koncentreres på.</u></p>

Baggrund

Regionsudvalget er enig i princippet om at koncentrere hovedparten af midlerne på et begrænset antal tematiske mål/investeringsprioriteter, men mener, at valget af mål og prioriteter bør overlades til forvaltningsmyndighederne og bygge på en lokal udspecificering af målene i Europa 2020-strategien og i den fælles strategiske ramme.

Ændringsforslag 21

Artikel 17

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Forhåndsbetinger</p> <p>1. Der fastsættes forhåndsbetinger for de enkelte FSR-fonde i de fondsspecifikke regler.</p> <p>2. Medlemsstaterne vurderer, om de gældende forhåndsbetinger er overholdt.</p> <p>3. Hvis forhåndsbetingerne ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen, fastlægger medlemsstaterne i partnerskabsaftalen en sammenfatning af de foranstaltninger, der skal træffes på nationalt eller regionalt plan og en tidsplan for gennemførelsen heraf, for at sikre, at de er opfyldt senest to år efter vedtagelsen af partnerskabsaftalen, dog senest den 31. december 2016.</p> <p>4. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere foranstaltninger vedrørende opfyldelsen af forhåndsbetingerne, herunder tidsplanen for gennemførelsen heraf, i de relevante programmer.</p>	<p>Forhåndsbetinger</p> <p>1. Der fastsættes forhåndsbetinger for de enkelte FSR-fonde i de fondsspecifikke regler.</p> <p>2. Medlemsstaterne vurderer <u>sammen med deres regionale og lokale myndigheder</u>, om de gældende forhåndsbetinger er overholdt <u>under hensyntagen til fordelingen af kompetencer mellem de forskellige myndighedsniveauer.</u></p> <p>3. Hvis forhåndsbetingerne ikke er opfyldt på datoen for forelæggelsen af partnerskabsaftalen, fastlægger medlemsstaterne i partnerskabsaftalen en sammenfatning af de foranstaltninger, der skal træffes på nationalt eller regionalt plan og en tidsplan for gennemførelsen heraf, for at sikre, at de er opfyldt senest <u>tre</u> to år efter vedtagelsen af partnerskabsaftalen, dog senest den 31. december 2016.</p> <p>4. Medlemsstaterne fastsætter <u>sammen med deres regionale og lokale myndigheder</u> de nærmere foranstaltninger vedrørende opfyldelsen af forhåndsbetingerne, herunder tidsplanen for gennemførelsen heraf, i de relevante programmer.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>5. Kommissionen vurderer oplysningerne om opfyldelsen af forhåndsbetingelserne i forbindelse med sin vurdering af partnerskabsaftalen og programmerne. Den kan ved vedtagelsen af et program beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger til et program, indtil foranstaltninger for at opfylde forhåndsbetingelser er gennemført på tilfredsstillende vis. Manglende gennemførelse af foranstaltninger for at opfylde en forhåndsbetingelse inden den frist, der er fastsat i programmet, kan begrunde en suspension af betalinger fra Kommissionen.</p> <p>6. Stk. 1-5 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.</p>	<p>5. Kommissionen vurderer oplysningerne om opfyldelsen af forhåndsbetingelserne i forbindelse med sin vurdering af partnerskabsaftalen og programmerne. Den kan ved vedtagelsen af et program beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger til et program, indtil foranstaltninger for at opfylde forhåndsbetingelser er gennemført på tilfredsstillende vis. Manglende gennemførelse af foranstaltninger for at opfylde en forhåndsbetingelse inden den frist, der er fastsat i programmet, kan begrunde en suspension af betalinger fra Kommissionen.</p> <p>6. Stk. 1-5 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorielt samarbejde.</p>

Baggrund

Regionsudvalget mener, at disse forhåndsbetingelser ikke må føre til nogen **suspension af betalinger eller til finansielle korrektioner**, med undtagelse af de betingelser, som medlemsstaterne har forpligtet sig til at rette sig efter. Hvis forhåndsbetingelser ikke er opfyldt ved programperiodens start, kan den pågældende investering ikke sættes på programmet, og der er derfor ingen grund til at pålægge sanktioner efterfølgende. Det er desuden vigtigt, at Kommissionen tager hensyn til den enkelte medlemsstats institutionelle kontekst og til dens interne kompetencefordeling. Det er utænkeligt, at en medlemsstat indgår forpligtelser, som hører ind under de regionale eller lokale myndigheders kompetenceområde, og omvendt.

Ændringsforslag 22

Artikel 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Resultatreserve</p> <p>5 % af de midler, der tildeles hver FSR-fond og hver medlemsstat, undtagen midler, der tildeles målet om europæiske territorielt samarbejde og afsnit V i EHFF-forordningen, udgør en resultatreserve, der tildeles i overensstemmelse med artikel 20.</p>	<p>Resultatreserve Fleksibilitetsreserve</p> <p>Der afsættes i programmeringsperioden i forbindelse med <u>tildelingen af midler til hver medlemsstat en fleksibilitetsreserve bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse med det formål at</u></p> <p>i) <u>finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst</u></p> <p>ii) <u>muliggøre anvendelse af strukturfondene i tilfælde af en økonomisk, social eller miljømæssig krisesituation.</u></p> <p>5 % af de midler, der tildeles hver FSR-fond og hver medlemsstat, undtagen midler, der tildeles målet om europæiske territorielt samarbejde og afsnit V i EHFF-forordningen, udgør en resultatreserve, der tildeles i overensstemmelse med artikel 20.</p>

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Udvalget støtter til gengæld oprettelsen af en **fleksibilitetsreserve** bestående af midlerne fra den automatiske frigørelse. Den skal finansiere forsøgsinitiativer inden for intelligent, bæredygtig eller inklusiv vækst eller anvendes i tilfælde af krise, og den skal holde sig inden for rammerne af de midler, der er tildelt den enkelte medlemsstat.

Ændringsforslag 23

Artikel 19

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Resultatgennemgang	Resultatgennemgang
<p>1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaterne en gennemgang af resultaterne af programmerne i hver medlemsstat i 2017 og 2019 med henvisning til den resultatramme, der er fastlagt i partnerskabsaftalen og programmet. Metoden til fastlæggelse af resultatrammen er fastsat i bilag I.</p> <p>2. Ved gennemgangen undersøges realiseringen af programmernes delmål inden for prioriteterne på baggrund af oplysningerne og vurderingerne i de statusrapporter, medlemsstaterne forelægger i 2017 og 2019.</p>	<p>1. Kommissionen foretager i samarbejde med medlemsstaterne en gennemgang af resultaterne af programmerne i hver medlemsstat i 2017 og 2019 med henvisning til den resultatramme, der er fastlagt i partnerskabsaftalen og programmet. Metoden til fastlæggelse af resultatrammen er fastsat i bilag I.</p> <p>2. Ved gennemgangen undersøges realiseringen af programmernes delmål inden for prioriteterne på baggrund af oplysningerne og vurderingerne i de statusrapporter, medlemsstaterne forelægger i 2017 og 2019.</p> <p>3. <u>Hvis resultatgennemgangen i 2017 og i 2019 viser, at en prioritet inden for et program ikke har nået de delmål, der er fastsat for 2016 og 2018, retter Kommissionen henstillinger til den pågældende medlemsstat og yder, hvor det er relevant, teknisk bistand til forvaltningsmyndighederne.</u></p>

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Hvad resultatgennemgangen angår, bør den efter Regionsudvalgets mening betragtes som en styrings- og kontrolmekanisme for de mål, der er fulgt i hele programmeringsperioden. Hvis de fastsatte mål ikke er nået, skal resultatgennemgangen ikke give anledning til finansielle korrektioner, men til Kommissionens aktivering af mekanismer for teknisk bistand.

Ændringsforslag 24

Artikel 20

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Tildeling af resultatreserven	Tildeling af resultatreserven
<p>1. Hvis resultatgennemgangen i 2017 viser, at en prioritet inden for et program ikke har nået de delmål, der er fastsat for 2016, retter Kommissionen henstillinger til den pågældende medlemsstat.</p> <p>2. På grundlag af gennemgangen i 2019 vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt med henblik på for hver FSR-fond og hver medlemsstat at fastslå de programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået. Medlemsstaterne foreslår en fordeling af resultatreserven til de programmer og prioriteter, der er anført i den pågældende kommissionsafgørelse. Kommissionen godkender ændringen af de pågældende programmer i overensstemmelse med artikel 26. Hvis en medlemsstat ikke forelægger oplysningerne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2 og 3, tildeles resultatreserven for de pågældende programmer og prioriteter ikke.</p>	<p>1. Hvis resultatgennemgangen i 2017 viser, at en prioritet inden for et program ikke har nået de delmål, der er fastsat for 2016, retter Kommissionen henstillinger til den pågældende medlemsstat.</p> <p>2. På grundlag af gennemgangen i 2019 vedtager Kommissionen en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt med henblik på for hver FSR-fond og hver medlemsstat at fastslå de programmer og prioriteter, for hvilke delmålene er nået. Medlemsstaterne foreslår en fordeling af resultatreserven til de programmer og prioriteter, der er anført i den pågældende kommissionsafgørelse. Kommissionen godkender ændringen af de pågældende programmer i overensstemmelse med artikel 26. Hvis en medlemsstat ikke forelægger oplysningerne i overensstemmelse med artikel 46, stk. 2 og 3, tildeles resultatreserven for de pågældende programmer og prioriteter ikke.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Hvis en resultatgennemgang dokumenterer, at en prioritet ikke har realiseret de delmål, der er fastsat i resultatrammen, kan Kommissionen suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf til en prioritet under et operationelt program efter den procedure, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.</p>	<p>3. Hvis en resultatgennemgang dokumenterer, at en prioritet ikke har realiseret de delmål, der er fastsat i resultatrammen, kan Kommissionen suspendere en mellemliggende betaling eller en del deraf til en prioritet under et operationelt program efter den procedure, der er fastsat i de fondsspecifikke regler.</p>
<p>4. Hvis Kommissionen på grundlag af en gennemgang af den endelige rapport om gennemførelsen af programmet fastslår, at der er alvorlige mangler med hensyn til realisering af målene opstillet i resultatrammen, kan den anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende de kriterier og den metode, der anvendes til at fastlægge, hvilket niveau af finansiel korrektion der skal anvendes.</p>	<p>4. Hvis Kommissionen på grundlag af en gennemgang af den endelige rapport om gennemførelsen af programmet fastslår, at der er alvorlige mangler med hensyn til realisering af målene opstillet i resultatrammen, kan den anvende finansielle korrektioner i forbindelse med de pågældende prioriteter i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende de kriterier og den metode, der anvendes til at fastlægge, hvilket niveau af finansiel korrektion der skal anvendes.</p>
<p>5. Stk. 2 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde og afsnit V i EHF-forordningen.</p>	<p>5. Stk. 2 gælder ikke for programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde og afsnit V i EHF-forordningen.</p>

Baggrund

Ændringen afspejler modstanden mod indførelsen af en **resultatreserve** på nationalt niveau. Regionsudvalget frygter, at en sådan mekanisme kan tilskynde nogle til at fastlægge meget beskedne og dermed let opnåelige resultatmål for at få del i yderligere finansiering, hvilket ville give de mindre ambitiøse projekter en fordel og hæmme innovationen.

Ændringsforslag 25

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Betingelser vedrørende samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker</p> <p>[...]</p> <p>4. Uanset stk. 1 kan Kommissionen, hvis en medlemsstat får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til stk. 1, litra d), og støtten er knyttet til et tilpasningsprogram, uden forslag fra medlemsstaten ændre partnerskabsaftalen og programmerne med henblik på at maksimere de disponible FSR-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne. For at sikre en effektiv gennemførelse af partnerskabsaftalen og de relevante programmer inddrages Kommissionen i forvaltningen heraf, således som det er angivet i tilpasningsprogrammet eller det aftalememorandum, der er undertegnet med den pågældende medlemsstat.</p> <p>5. Hvis medlemsstaten ikke imødekommer Kommissionens anmodning, jf. stk. 1, eller ikke efter højst en måned på tilfredsstillende vis besvarer Kommissionens bemærkninger, jf. stk. 2, kan Kommissionen senest tre måneder efter fremsættelsen af sine bemærkninger vedtage en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, som suspenderer en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer.</p> <p>6. Kommissionen suspenderer ved hjælp af gennemførelsesretsakter en del af eller alle betalingerne og forpligtelserne til de pågældende programmer, hvis:</p>	<p>Betingelser vedrørende samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker</p> <p>[...]</p> <p>4. Uanset stk. 1 kan Kommissionen, hvis en medlemsstat får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til stk. 1, litra d), og støtten er knyttet til et tilpasningsprogram, uden forslag fra medlemsstaten ændre partnerskabsaftalen og programmerne med henblik på at maksimere de disponible FSR-fondes virkninger for vækst og konkurrenceevne. For at sikre en effektiv gennemførelse af partnerskabsaftalen og de relevante programmer inddrages Kommissionen i forvaltningen heraf, således som det er angivet i tilpasningsprogrammet eller det aftalememorandum, der er undertegnet med den pågældende medlemsstat.</p> <p>5. Hvis medlemsstaten ikke imødekommer Kommissionens anmodning, jf. stk. 1, eller ikke efter højst en måned på tilfredsstillende vis besvarer Kommissionens bemærkninger, jf. stk. 2, kan Kommissionen senest tre måneder efter fremsættelsen af sine bemærkninger vedtage en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt, som suspenderer en del af eller alle betalingerne til de pågældende programmer.</p> <p>6. Kommissionen suspenderer ved hjælp af gennemførelsesretsakter en del af eller alle betalingerne og forpligtelserne til de pågældende programmer, hvis:</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) Rådet beslutter, at medlemsstaten ikke efterkommer de særlige foranstaltninger, Rådet har vedtaget i henhold til traktatens artikel 136, stk. 1	a) Rådet beslutter, at medlemsstaten ikke efterkommer de særlige foranstaltninger, Rådet har vedtaget i henhold til traktatens artikel 136, stk. 1
b) Rådet i henhold til traktatens artikel 126, stk. 8, eller artikel 126, stk. 11, beslutter, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet effektive foranstaltninger for at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud	b) Rådet i henhold til traktatens artikel 126, stk. 8, eller artikel 126, stk. 11, beslutter, at den pågældende medlemsstat ikke har truffet effektive foranstaltninger for at rette op på sit uforholdsmæssigt store underskud
c) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2011 [om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer] konkluderer, at medlemsstaten ad to på hinanden følgende omgange ikke har forelagt en tilfredsstillende korrigerende handlingsplan, eller hvis Rådet vedtager en afgørelse om manglende opfyldelse af kravene, jf. artikel 10, stk. 4, i nævnte forordning	e) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, i forordning (EU) nr. .../2011 [om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer] konkluderer, at medlemsstaten ad to på hinanden følgende omgange ikke har forelagt en tilfredsstillende korrigerende handlingsplan, eller hvis Rådet vedtager en afgørelse om manglende opfyldelse af kravene, jf. artikel 10, stk. 4, i nævnte forordning
d) Kommissionen konkluderer, at medlemsstaten ikke har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat,	d) Kommissionen konkluderer, at medlemsstaten ikke har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf beslutter ikke at tillade udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat,
e) bestyrelsen for den europæiske stabiliseringsmekanisme konkluderer, at betingelsen knyttet til en finansiell støtte til rådighed i form af et ESM-lån til den pågældende medlemsstat ikke er opfyldt, og som en konsekvens heraf beslutter ikke at udbetale den stabilitetsstøtte, der er ydet til den.	e) bestyrelsen for den europæiske stabiliseringsmekanisme konkluderer, at betingelsen knyttet til en finansiell støtte til rådighed i form af et ESM-lån til den pågældende medlemsstat ikke er opfyldt, og som en konsekvens heraf beslutter ikke at udbetale den stabilitetsstøtte, der er ydet til den.
7. Når Kommissionen beslutter at suspendere alle eller en del af betalingerne eller forpligtelserne, jf. henholdsvis stk. 5 og 6, sikrer den, at suspensionen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og effektiv, under hensyntagen til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold og under overholdelse af princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, især hvad angår suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi.	7. Når Kommissionen beslutter at suspendere alle eller en del af betalingerne eller forpligtelserne, jf. henholdsvis stk. 5 og 6, sikrer den, at suspensionen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og effektiv, under hensyntagen til den pågældende medlemsstats økonomiske og sociale forhold og under overholdelse af princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, især hvad angår suspensionens virkninger for den pågældende medlemsstats økonomi.
8. Kommissionen ophæver straks suspensionen af betalinger og forpligtelser, hvis medlemsstaten har foreslået ændringer af partnerskabsaftalen og de relevante programmer ifølge Kommissionens anmodning og Kommissionen har godkendt ændringerne, og, hvis det er relevant:	8. Kommissionen ophæver straks suspensionen af betalinger og forpligtelser, hvis medlemsstaten har foreslået ændringer af partnerskabsaftalen og de relevante programmer ifølge Kommissionens anmodning og Kommissionen har godkendt ændringerne, og, hvis det er relevant:
a) Rådet har besluttet, at medlemsstaten efterkommer de særlige foranstaltninger, Rådet har vedtaget i henhold til traktatens artikel 136, stk. 1	a) Rådet har besluttet, at medlemsstaten efterkommer de særlige foranstaltninger, Rådet har vedtaget i henhold til traktatens artikel 136, stk. 1
b) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1467/97, eller Rådet i henhold til traktatens artikel 126, stk. 12, har besluttet at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort overskud	b) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud er suspenderet, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 1467/97, eller Rådet i henhold til traktatens artikel 126, stk. 12, har besluttet at ophæve afgørelsen om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort overskud
c) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. [...] [EIP-forordningen] har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning	e) Rådet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. [...] [EIP-forordningen] har godkendt den korrigerende handlingsplan, som den pågældende medlemsstat har forelagt, eller proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer er suspenderet, jf. artikel 10, stk. 5, i nævnte forordning, eller Rådet har afsluttet proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 11 i nævnte forordning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>d) Kommissionen har konkluderet, at medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf har tilladt udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat, eller</p> <p>e) bestyrelsen for den europæiske stabiliseringsmekanisme har konkluderet, at betingelsen knyttet til en finansiell støtte til rådighed i form af et ESM-lån til den pågældende medlemsstat er opfyldt, og som en konsekvens heraf besluttet at udbetale den stabilitetsstøtte, der er ydet til den.</p> <p>Samtidig beslutter Rådet efter forslag fra Kommissionen at genopføre de suspenderede forpligtelser på budgettet, jf. artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. [...] om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.</p>	<p>d) Kommissionen har konkluderet, at medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at gennemføre det tilpasningsprogram, der er omhandlet i forordning (EU) nr. 407/2010 eller (EF) nr. 332/2002, og som konsekvens heraf har tilladt udbetaling af den finansielle støtte, der er ydet til den pågældende medlemsstat, eller</p> <p>e) bestyrelsen for den europæiske stabiliseringsmekanisme har konkluderet, at betingelsen knyttet til en finansiell støtte til rådighed i form af et ESM-lån til den pågældende medlemsstat er opfyldt, og som en konsekvens heraf besluttet at udbetale den stabilitetsstøtte, der er ydet til den.</p> <p>Samtidig beslutter Rådet efter forslag fra Kommissionen at genopføre de suspenderede forpligtelser på budgettet, jf. artikel 8 i Rådets forordning (EU) nr. [...] om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020.</p>

Baggrund

Regionsudvalget afviser kraftigt de forslag, der tager sigte på at kæde samhørighedspolitikken sammen med overholdelse af stabilitetspagten (makroøkonomiske betingelser), da det er af den opfattelse, at de **makroøkonomiske betingelser** hænger sammen med nogle andre mål end samhørighedspolitikens mål. Udvalget mener, at **de regionale myndigheder** ikke bør straffes, fordi nogle medlemsstater ikke overholder deres forpligtelser, navnlig med hensyn til nationale offentlige underskud. Udvalget erkender, at det i visse tilfælde kan være nødvendigt at foretage ændringer i aftalen og i de operationelle programmer, men afviser idéen om at suspendere en del af eller alle betalingerne.

Ændringsforslag 26

Artikel 23

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Udarbejdelse af programmer</p> <p>1. FSR-fondene gennemføres gennem programmer i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Hvert program dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.</p> <p>2. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne eller en af medlemsstaterne udpeget myndighed i samarbejde med partnerne.</p> <p>3. Medlemsstaterne forelægger programmerne samtidig med partnerskabsaftalen; dette gælder dog ikke programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde, som fremlægges senest seks måneder efter godkendelsen af den fælles strategiske ramme. Alle programmer skal ledsages af en forhåndsevaluering, jf. artikel 48.</p>	<p>Udarbejdelse af programmer</p> <p>1. FSR-fondene gennemføres gennem programmer i overensstemmelse med partnerskabsaftalen. Hvert program dækker perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.</p> <p>2. Programmerne udarbejdes af medlemsstaterne eller en af medlemsstaterne udpeget myndighed i samarbejde med partnerne.</p> <p><u>3. Man bør fremme muligheden for operationelle programmer, der kombinerer flere fonde (EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, ELFUL, EHFF). Kommissionen træffer enhver foranstaltning i forbindelse med forberedelsen og gennemførelsen af sådanne programmer, under overholdelse af proportionalitetsprincippet.</u></p> <p>3.4. Medlemsstaterne forelægger programmerne <u>senest seks måneder efter forelæggelsen af samtidig med partnerskabsaftalen</u>; dette gælder dog ikke programmer vedrørende europæisk territorialt samarbejde, som fremlægges senest seks måneder efter godkendelsen af den fælles strategiske ramme. Alle programmer skal ledsages af en forhåndsevaluering, jf. artikel 48.</p>

Baggrund

Regionsudvalget mener, at en beslutning om at udarbejde flerfondsprogrammer (som støttes varmt af udvalget) bør fremmes og konkret støttes af alle aktører (Kommissionen, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder). Kommissionen bør fjerne alle proceduremæssige hindringer og undgå yderligere kontroller, som i kraft af proportionalitetsprincippet kunne blive resultatet af, at et flerfondsprogram har et større finansielt omfang. Udvalget frygter også, at kravet om at forelægge aftalen og programmerne samtidigt kan forsinke iværksættelsen af operationerne, og foreslår derfor en frist på 6 måneder.

Ændringsforslag 27

Artikel 25, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Proceduren for vedtagelse af programmer	Proceduren for vedtagelse af programmer
<p>1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem programmerne og denne forordning, de fondsspecifikke regler, deres effektive bidrag til de tematiske mål og de EU-prioriteter, der er specifikke for hver enkelt FSR-fond, den fælles strategiske ramme, partnerskabsaftalen og de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4, under hensyntagen til forhåndsevalueringen. Vurderingen skal bl.a. se på, om programmets strategi, de tilsvarende målsætninger, indikatorer og mål og tildelingen af budgetmidler er tilstrækkelig.</p>	<p>1. Kommissionen vurderer sammenhængen mellem programmerne og denne forordning, de fondsspecifikke regler, deres effektive bidrag til de tematiske mål og de EU-prioriteter, der er specifikke for hver enkelt FSR-fond, den fælles strategiske ramme, partnerskabsaftalen og de landespecifikke henstillinger i henhold til traktatens artikel 121, stk. 2, og de relevante rådshenstillinger vedtaget i henhold til traktatens artikel 148, stk. 4, under hensyntagen til forhåndsevalueringen. Vurderingen skal bl.a. se på, om programmets strategi, de tilsvarende målsætninger, indikatorer og mål og tildelingen af budgetmidler er tilstrækkelig <u>og kan gennemføres</u>.</p>

Baggrund

Det er vigtigt at understrege, at vurderingen ikke kun bør have til formål at påpege, at strategien er tilstrækkelig, men også, om den kan gennemføres.

Ændringsforslag 28

Artikel 28, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Lokaludvikling styret af lokalsamfundet	Lokaludvikling styret af lokalsamfundet
<p>1. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som er udpeget som lokaludvikling under Leader for så vidt angår ELFUL, skal:</p> <p>a) fokusere på specifikke subregionale områder</p> <p>b) være styret af lokalsamfundet ved lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser, hvor hverken den offentlige sektor eller en enkelt interessegruppe på det beslutningstagende niveau repræsenterer mere end 49 % af stemmerettighederne</p>	<p>1. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som er udpeget som lokaludvikling under Leader for så vidt angår ELFUL, skal:</p> <p>a) fokusere på specifikke subregionale områder</p> <p>b) være styret af lokalsamfundet ved lokale aktionsgrupper, der består af repræsentanter for de lokale offentlige og private socioøkonomiske interesser, hvor hverken den offentlige sektor eller en enkelt interessegruppe på det beslutningstagende niveau <u>principper</u> repræsenterer mere end 49 % af stemmerettighederne, <u>dog således at eksisterende institutionelle strukturer for lokaludvikling med andre ordninger for stemmeafgivning kan undtages i de operationelle programmer</u></p>

Baggrund

De lokale partnerskaber, der allerede eksisterer, bør ikke straffes urimeligt på grund af interne stemmeregler, der ikke nøjagtigt svarer til dem, der er krav om i forslaget til direktiv. Forordningen bør give nok spillerum til, at partnerne kan finde frem til en brugbar løsning under udarbejdelsen af partnerskabskontrakten.

Ændringsforslag 29

Artikel 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Lokaludviklingsstrategier	Lokaludviklingsstrategier
<p>1. En lokaludviklingsstrategi skal som minimum omfatte følgende elementer:</p> <p>a) afgrænsning af det område og den befolkning, strategien omfatter</p> <p>b) en analyse af udviklingsbehovet og potentialet i området, herunder en analyse af styrker, svagheder, muligheder og trusler</p> <p>c) en beskrivelse af strategien og dens mål, en beskrivelse af strategiens integrerede og nyskabende karakter og et hierarki af målsætninger, herunder klare og målbare mål for output eller resultater. Strategien skal hænge sammen med de relevante programmer under alle involverede FSR-fonde</p> <p>d) en beskrivelse af processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien</p> <p>e) en handlingsplan, der viser, hvordan målsætningerne omsættes til aktioner</p> <p>f) en beskrivelse af strategiens forvaltnings- og kontrolordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes evne til at gennemføre strategien, og en beskrivelse af specifikke ordninger for evaluering</p> <p>g) finansieringsplanen for strategien, herunder den planlagte tildeling fra hver af FSR-fondene.</p> <p>2. Medlemsstaterne fastlægger kriterier for udvælgelse af lokaludviklingsstrategier. De fondsspecifikke regler kan fastsætte udvælgelseskriterier.</p> <p>[...]</p> <p>6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende afgrænsningen af det område og den befolkning, der er omfattet af den strategi, der er omhandlet i artikel 1, litra a).</p>	<p>1. En lokaludviklingsstrategi skal som minimum omfatte følgende elementer:</p> <p>a) afgrænsning af det område og den befolkning, strategien omfatter</p> <p>b) en analyse af udviklingsbehovet og potentialet i området, herunder en analyse af styrker, svagheder, muligheder og trusler</p> <p>c) en beskrivelse af strategien og dens mål, en beskrivelse af strategiens der viser dens integrerede og nyskabende karakter, <u>navnlig for strategier i forstæderne og funktionelle områder, der både omfatter partnere i byområder og aktører i landområder og et hierarki af målsætninger, herunder klare og målbare mål for output eller resultater. Strategien skal hænge sammen med de relevante programmer under alle involverede FSR-fonde</u></p> <p>d) <u>en beskrivelse af processen med at involvere lokalsamfundet i udviklingen af strategien</u></p> <p>e) en handlingsplan, der viser, hvordan målsætningerne omsættes til aktioner</p> <p>f) en beskrivelse af strategiens forvaltnings- og kontrolordninger, der dokumenterer den lokale aktionsgruppes evne til at gennemføre strategien, og en beskrivelse af specifikke ordninger for evaluering</p> <p>g) finansieringsplanen for strategien, herunder den planlagte tildeling fra hver af FSR-fondene <u>og især brugen af integrerede territoriale investeringer, byudviklingsplaner og fælles handlingsplaner.</u></p> <p>2. Medlemsstaterne fastlægger <u>sammen med de regionale og lokale myndigheder</u> kriterier for udvælgelse af lokaludviklingsstrategier. De fondsspecifikke regler kan fastsætte udvælgelseskriterier.</p> <p>[...]</p> <p>6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende afgrænsningen af det område og den befolkning, der er omfattet af den strategi, der er omhandlet i artikel 1, litra a).</p>

Baggrund

Regionsudvalget bifalder Kommissionens forslag vedrørende **lokale udviklingsforanstaltninger** og **integrerede lokale investeringer**, men efterlyser samtidig større forenkling af fremgangsmåder og procedurer i forbindelse med gennemførelsen af disse nye bestemmelser for at undgå, at aktørerne opgiver at anvende dem. Udvalget mener, det går for vidt at kræve en delegeret retsakt også for afgrænsningen af det område og den befolkning, der er omfattet af den lokale udviklingsstrategi, eftersom dette typisk er en opgave for de regionale og lokale myndigheder, der har et konkret kendskab til det pågældende områdes dynamik og problematik. Af hensyn til sammenhængen bør det fuldt ud være muligt i visse situationer at kombinere lokale udviklingsstrategier med integrerede territoriale investeringer og fælles handlingsplaner, i stedet for at de udvikles separat.

Det er vigtigt, at de strategier for lokal udvikling, der iværksættes, fremmer relationerne mellem land- og byområder, og at de lokale aktører i forstadsområderne kan indgå som fuldgyldige partnere i disse strategier for lokal udvikling.

Ændringsforslag 30

Artikel 35

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Betalingsanmodninger, der vedrører udgifter til finansielle instrumenter</p> <p>2. De samlede støtteberettigede udgifter anført i betalingsanmodningen for så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra b), og gennemført i henhold til artikel 33, stk. 4, litra a) og b), skal omfatte – og særskilt oplyse om – det samlede støttebeløb, der er udbetalt eller forventes udbetalt til det finansielle instrument for investeringer i de endelige modtagere i en på forhånd fastlagt periode af højst to år, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer.</p> <p>3. Det beløb, der bestemmes i henhold til stk. 2, justeres i de efterfølgende betalingsanmodninger for at tage hensyn til forskellen mellem det støttebeløb, der tidligere er udbetalt til det pågældende finansielle instrument, og de beløb, der faktisk investeres i endelige modtagere, plus betalte forvaltningsomkostninger og gebyrer. Disse beløb oplyses særskilt i betalingsanmodningen.</p> <p>[...]</p>	<p>Betalingsanmodninger, der vedrører udgifter til finansielle instrumenter</p> <p>2. De samlede støtteberettigede udgifter anført i betalingsanmodningen for så vidt angår finansielle instrumenter omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra b), og gennemført i henhold til artikel 33, stk. 4, litra a) og b), skal omfatte – og særskilt oplyse om – det samlede støttebeløb, der er udbetalt eller forventes udbetalt til det finansielle instrument til opfyldelse af <u>de juridisk bindende forpligtelser om investeringer i de endelige modtagere i en på forhånd fastlagt periode af højst to år, herunder forvaltningsomkostninger og -gebyrer.</u></p> <p>3. <u>Det beløb, der bestemmes i henhold til stk. 2, justeres i de efterfølgende betalingsanmodninger for at tage hensyn til forskellen mellem det støttebeløb, der tidligere er udbetalt til det pågældende finansielle instrument, og de beløb, der faktisk investeres i endelige modtagere, plus betalte forvaltningsomkostninger og gebyrer. Disse beløb oplyses særskilt i betalingsanmodningen. De efterfølgende betalingsanmodninger bestemmes i henhold til stk. 2. I betalingsanmodningerne angives dog særskilt de faktisk betalte beløb, som er investeret i endelige modtagere eller betalt til forvaltningsomkostninger og gebyrer, og de juridisk bindende forpligtelser indgået med henblik på investeringer i de endelige modtagere og betaling af de dermed forbundne forvaltningsomkostninger og gebyrer. Hvis det faktisk betalte udgiftsbeløb i forbindelse med de juridisk bindende forpligtelser ligger på under 20 % af det budgetterede beløb, fjernes dette mindre beløb fra betalingsanmodningen; det kan kun tages med i betragtning i senere betalingsanmodninger, efter at det reelt er betalt.</u></p> <p>[...]</p>

Baggrund

Forordningsforslaget tilskynder især til anvendelse af de standardinstrumenter, som Kommissionen har stillet til rådighed med det rimelige formål at bremse en overdreven anvendelse af de finansieringstekniske instrumenter blot for at attestere udgifter. Regionsudvalgets ændringsforslag har til formål at genskabe en ligevægt bl.a. gennem en større diversificering af bestemmelser og betingelser samt indførelse af en vis tolerancemargen for evnen til at overholde budgetoverslagene.

Ændringsforslag 31

Artikel 39

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Anvendelse af resterende midler efter afslutning af programmet</p> <p>Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kapitalressourcer og indtjening og andre indtægter eller afkast, som kan henføres til støtte fra FSR-fondene til det finansielle instrument, anvendes i overensstemmelse med målene for programmet i en periode på mindst ti år efter afslutningen af programmet.</p>	<p>Anvendelse af resterende midler efter afslutning af programmet</p> <p>Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kapitalressourcer og indtjening og andre indtægter eller afkast, som kan henføres til støtte fra FSR-fondene til det finansielle instrument, anvendes i overensstemmelse med målene for programmet i en periode på mindst fem ni år efter afslutningen af programmet.</p>

Baggrund

Regionsudvalget mener, at perioden for obligatorisk anvendelse af de finansieringstekniske instrumenter og de derfra stammende midler ikke bør være så lang. En periode på 10 år efter afslutningen af programmet udgør en langvarig retsikkerhed.

Ændringsforslag 32

Artikel 40, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Rapport om gennemførelsen af finansielle instrumenter</p> <p>2. Den rapport, der er nævnt i stk. 1, skal for hvert finansielt instrument omfatte følgende oplysninger:</p> <p>a) identifikation af programmet og den prioritet, hvorfra der ydes støtte fra FSR-fondene [...]</p> <p>e) samlet støttebeløb, der er udbetalt eller afsat til garantier af det finansielle instrument til de endelige modtagere pr. program og prioritet, der er medtaget i de betalingsanmodninger, der er forelagt Kommissionen</p> <p>f) indtægter genereret af og tilbagebetalinger til det finansielle instrument</p> <p>g) multiplikatoreffekt af investeringer foretaget af det finansielle instrument og værdien af investeringer og andre kapitalinteresser</p> <p>h) det finansielle instruments bidrag til at nå indikatorerne for programmet og den pågældende prioritet. [...]</p>	<p>Rapport om gennemførelsen af finansielle instrumenter</p> <p>2. Den rapport, der er nævnt i stk. 1, skal for hvert finansielt instrument omfatte følgende oplysninger:</p> <p>a) identifikation af programmet og den prioritet, hvorfra der ydes støtte fra FSR-fondene [...]</p> <p>e) samlet støttebeløb, der er udbetalt eller afsat til garantier af det finansielle instrument til de endelige modtagere pr. program og prioritet, der er medtaget i de betalingsanmodninger, der er forelagt Kommissionen</p> <p>f) indtægter genereret af og tilbagebetalinger til det finansielle instrument</p> <p>g) f) multiplikatoreffekt af investeringer foretaget af det finansielle instrument og værdien af investeringer og andre kapitalinteresser</p> <p>h) det finansielle instruments bidrag til at nå indikatorerne for programmet og den pågældende prioritet. [...]</p>

Baggrund

Hensigten er at forenkle forpligtelserne i forbindelse med den årlige rapportering vedrørende Kommissionens krav om oplysninger om gennemførelsen af de finansielle instrumenter.

Ændringsforslag 33

Artikel 42, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Overvågningsudvalgets sammensætning</p> <p>1. Overvågningsudvalget sammensættes af repræsentanter for forvaltningsmyndigheden, eventuelle bemyndigede organer og repræsentanter for partnerne. Hvert medlem af overvågningsudvalget har stemmeret.</p>	<p>Overvågningsudvalgets sammensætning</p> <p>1. Overvågningsudvalget sammensættes af repræsentanter for forvaltningsmyndigheden, eventuelle bemyndigede organer og repræsentanter for partnerne. Hvert medlem af overvågningsudvalget har stemmeret.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde skal desuden have deltagelse af repræsentanter for tredjelande, der måtte deltage i programmet.	Overvågningsudvalget for et program under målet om europæisk territorialt samarbejde skal desuden have deltagelse af repræsentanter for tredjelande, der måtte deltage i programmet, <u>på betingelse af, at disse lande bidrager økonomisk til programmet.</u>

Baggrund

Det er uklart, hvordan man vil tilrettelægge deltagelsen af tredjelande og af tilstødende områder til regionerne i den yderste periferi i det europæiske territoriale samarbejde. I forbindelse med programmer, der modtager midler fra Det Europæiske Naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand eller Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), jf. artikel 28 i forordningen om det territoriale samarbejde, er tredjelandes deltagelse en nødvendighed. I forbindelse med regioner i den yderste periferi er tredjelande og tilstødende områder dog ikke omfattet hverken i Det Europæiske Naboskabsinstrument eller instrumentet til førtiltrædelsesbistand (undtagen De Kanariske Øer og Marokko). Der er tale om lande, der modtager midler fra Den Europæiske Udviklingsfond og ikke yder nogen bidrag til det europæiske territoriale samarbejde. De territoriale samarbejdsprogrammer for regionerne i den yderste periferi modtager kun støtte fra EFRU, hvoraf man dog kan anvende 30 % af midlerne uden for EU's område, og derfor bør tredjelande ikke deltage i overvågningsudvalgene.

Ændringsforslag 34

Artikel 43, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Overvågningsudvalgets funktioner 1. Overvågningsudvalget mødes mindst en gang om året og behandler gennemførelsen af programmet og fremskridt med hensyn til realisering af målene. I denne sammenhæng tager udvalget hensyn til de finansielle data, de fælles og de programspecifikke indikatorer, herunder ændringer i resultatindikatorer og fremskridt hen imod kvantificerede målværdier, og delmål fastlagt i resultatrammen.	Overvågningsudvalgets funktioner 1. Overvågningsudvalget mødes mindst en gang om året og behandler gennemførelsen af programmet og fremskridt med hensyn til realisering af målene. I denne sammenhæng tager udvalget hensyn til de finansielle data, de fælles og de programspecifikke indikatorer, herunder ændringer i resultatindikatorer og fremskridt hen imod kvantificerede målværdier, <u>oplysninger, der følger af evalueringsplanen beskrevet i artikel 49,</u> og delmål fastlagt i resultatrammen.

Baggrund

Ved evalueringen af programmet er det nødvendigt også at tage hensyn til de løbende evalueringer i programmeringsperioden beskrevet i artikel 49.

Ændringsforslag 35

Artikel 47, nyt stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Generelle bestemmelser 1. Der foretages evalueringer for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer og for at vurdere deres effektivitet og virkninger. Programmernes virkninger evalueres i overensstemmelse med de respektive FSR-fondes målsætninger i forhold til målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (?) og, når det er relevant, i forhold til bruttonationalprodukt (BNP) og arbejdsløshed.	Generelle bestemmelser 1. Der foretages evalueringer for at forbedre kvaliteten af udformningen og gennemførelsen af programmer og for at vurdere deres effektivitet og virkninger. Programmernes virkninger evalueres i overensstemmelse med de respektive FSR-fondes målsætninger i forhold til målene for EU-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (?) og, når det er relevant, i forhold til bruttonationalprodukt (BNP) og arbejdsløshed. <u>2. Ud over det i stk. 1 fastsatte kan programmernes virkninger endvidere evalueres i lyset af andre aspekter, der anses for relevante på baggrund af de socioøkonomiske forhold i et givet område.</u>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, og sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne, herunder data vedrørende fælles og eventuelle programspecifikke indikatorer.	2 <u>3</u> . Medlemsstaterne tilvejebringer de midler, der er nødvendige for udførelsen af evalueringerne, og sikrer, at der er indført procedurer til at udarbejde og indsamle de data, der er nødvendige for evalueringerne, herunder data vedrørende fælles og eventuelle programspecifikke indikatorer.
(²) Jf. de overordnede mål for Europa 2020.	3 <u>4</u> . (²) Jf. de overordnede mål for Europa 2020.

Baggrund

Det er vigtigt, at evalueringer af programmernes virkninger kan skele til andre lige så vigtige aspekter »hinsides BNP« som nævnt i Regionsudvalgets udtalelse »En vurdering af fremskridt hinsides BNP« (CdR 163/2010 fin).

Ændringsforslag 36

Artikel 48, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Ved forhåndsevalueringerne bedømmes: [...]	3. Ved forhåndsevalueringerne bedømmes: [...]
g) om de kvantificerede målværdier for indikatorer er realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra FSR-fondene	g) om de kvantificerede målværdier for indikatorer er realistiske for så vidt angår den påtænkte støtte fra FSR-fondene
h) begrundelsen for den foreslåede støtteform	h) begrundelsen for den foreslåede støtteform
i) om programmet råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer og administrativ forvaltningskapacitet	i) om programmet råder over tilstrækkelige menneskelige ressourcer og administrativ forvaltningskapacitet
j) om procedurerne for overvågning af programmet og for indsamling af de data, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige	j) om procedurerne for overvågning af programmet og for indsamling af de data, der er nødvendige for at foretage evalueringer, er formålstjenlige
k) om de delmål, der er udvalgt med henblik på resultater, er formålstjenlige	k) om de delmål, der er udvalgt med henblik på resultater, er formålstjenlige
l) om de planlagte foranstaltninger for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og forhindre forskelsbehandling er tilstrækkelige	h) om de planlagte foranstaltninger for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og forhindre forskelsbehandling er tilstrækkelige
m) om de planlagte foranstaltninger til fremme af bæredygtig udvikling er tilstrækkelige.	m) om de planlagte foranstaltninger til fremme af bæredygtig udvikling er tilstrækkelige.

Baggrund

Udvalget mener, at forhåndsevalueringerne ikke bør indeholde elementer, der ikke kan kvantificeres ordentligt før iværksættelsen af programmerne, eller som allerede er rapporteret i andre dokumenter (f.eks. forvaltnings- og kontrolsystemet og partnerskabskontrakter). I dette øjemed foreslås det at lade nogle oplysninger udgå.

Ændringsforslag 37

Artikel 49, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Evaluering i programmeringsperioden	Evaluering i programmeringsperioden
1. Forvaltningsmyndigheden udarbejder en evalueringsplan for hvert program, og den forelægges i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.	1. Forvaltningsmyndigheden udarbejder en evalueringsplan for hvert program, og den forelægges i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Medlemsstaterne sikrer, at der er passende evalueringsskapacitet til rådighed.</p> <p>3. I programmeringsperioden foretager forvaltningsmyndighederne evalueringer, herunder evalueringer for at vurdere effektiviteten og virkningerne, for hvert program på grundlag af evalueringsplanen. Mindst én gang i løbet af programmeringsperioden skal en evaluering vurdere, hvordan støtten fra FSR-fondene har bidraget til målene for hver prioritet. Alle evalueringer gennemgås af overvågningsudvalget og sendes til Kommissionen.</p> <p>4. Kommissionen kan på eget initiativ foretage evalueringer af programmer.</p>	<p>2. Medlemsstaterne sikrer, at der er passende evalueringsskapacitet til rådighed.</p> <p>3. I programmeringsperioden foretager forvaltningsmyndighederne evalueringer, herunder evalueringer for at vurdere effektiviteten og virkningerne, for hvert program på grundlag af evalueringsplanen. Mindst én gang i løbet af programmeringsperioden skal en evaluering vurdere, hvordan støtten fra FSR-fondene har bidraget til målene for hver prioritet. Alle evalueringer gennemgås af overvågningsudvalget og sendes til Kommissionen.</p> <p>4. <u>I lyset af de oplysninger, der fremkommer ved de i stk. 3 nævnte evalueringer, foretager forvaltningsmyndighederne passende ændringer og forbedringer af programmets instrumenter og gennemførelsesprocedurer.</u></p> <p>4.5. Kommissionen kan på eget initiativ foretage evalueringer af programmer.</p>

Baggrund

For at være mere resultatorienteret er det på sin plads, at de oplysninger, der fremskaffes ved de løbende evalueringer, reelt bliver brugt til at forbedre programmernes effektivitet.

Ændringsforslag 38

Artikel 54, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Indtægtsskabende operationer</p> <p>1. Nettoindtægter, som vil blive genereret efter fuldførelsen af en operation i en specifik referenceperiode, bestemmes på forhånd ved en af de følgende metoder:</p> <p>a) anvendelse af en fast procenttakst for indtægter ved den pågældende type operation</p> <p>b) beregning af nettoindtægterne fra operationen i løbende priser under hensyntagen til anvendelsen af forurenere betaler-princippet og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats relative velstand.</p> <p>De støtteberettigede udgifter til den operation, der skal samfinansieres, må ikke overstige investeringsudgiften til operationen i løbende priser minus nettoindtægterne i løbende priser bestemt i henhold til en af disse metoder.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 vedrørende definitionen af den faste takst som omhandlet i litra a).</p> <p>Kommissionen vedtager metoden omhandlet i litra b) ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 143, stk. 3.</p>	<p>Indtægtsskabende operationer</p> <p>1. Nettoindtægter, som vil blive genereret efter fuldførelsen af en operation i en specifik referenceperiode, bestemmes på forhånd ved en af de følgende metoder:</p> <p>a) anvendelse af en fast procenttakst for indtægter ved den pågældende type operation</p> <p>b) beregning af nettoindtægterne fra operationen i løbende priser under hensyntagen til anvendelsen af forurenere betaler-princippet og eventuelt rimelighedsbetragtninger i tilknytning til den pågældende medlemsstats relative velstand.</p> <p>De støtteberettigede udgifter til den operation, der skal samfinansieres, må ikke overstige investeringsudgiften til operationen i løbende priser minus nettoindtægterne i løbende priser bestemt i henhold til en af disse metoder.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142 Vedrørende definitionen af den faste procenttakst som omhandlet i litra a) <u>anvendes følgende faste takster:</u></p> <p>c) <u>når infrastrukturinvesteringerne skaber betydelige nettoindtægter, kan deltagelsen ikke overstige:</u></p> <p>i) <u>40 % af de samlede støtteberettigede udgifter i konvergensregioner, hvortil kommer en forhøjelse på maksimalt 10 % i de medlemsstater, der berøres af Samhørighedsfonden</u></p> <p>ii) <u>30 % af de samlede støtteberettigede udgifter i overgangsregioner</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>iii) <u>25 % af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der er omfattet af konkurrenceevnemålet</u></p> <p>iv) <u>disse satser kan forhøjes, hvis forhøjelsen er bestemt til andre former for finansiering end direkte støtte; dog kan denne forhøjelse højst være på 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter</u></p> <p>d) <u>ved investeringer i virksomheder kan deltagelsen ikke overstige:</u></p> <p>i) <u>35 % af de samlede støtteberettigede udgifter i konvergensregioner</u></p> <p>ii) <u>25 % af de samlede støtteberettigede udgifter i overgangsregioner</u></p> <p>iii) <u>15 % af de samlede støtteberettigede udgifter i områder, der er omfattet af konkurrenceevnemålet</u></p> <p>iv) <u>ved investeringer i små og mellemstore virksomheder kan disse satser forhøjes, hvis forhøjelsen er bestemt til andre former for finansiering end direkte støtte; dog kan denne forhøjelse højst være på 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter.</u></p> <p>Kommissionen vedtager metoden omhandlet i litra b) ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 143, stk. 3.</p>

Baggrund

Det anses for ønskeligt at genindføre de regler, der var gældende for perioden 2000-2006, og som fastsatte anvendelsen af en **specifik (reduceret)** og unik **interventionssats** for indtægtsskabende projekter for ikke at demotivere projektlederne.

Ændringsforslag 39

Artikel 55

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Støtteberettigelse</p> <p>1. Udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke regler.</p> <p>[...]</p> <p>6. Nettoindtægter, der er genereret direkte ved gennemførelsen af en operation, og som der ikke er taget hensyn til i forbindelse med godkendelse af operationen, fratrækkes operationens støtteberettigede udgifter i den endelige betalingsanmodning, som forelægges af støttemodtageren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter og priser.</p>	<p>Støtteberettigelse</p> <p>1. Udgifters støtteberettigelse bestemmes på grundlag af nationale regler, medmindre <u>der er tale om projekter under målet om territorielt samarbejde, eller der er fastsat specifikke regler i eller på grundlag af denne forordning eller de fondsspecifikke regler.</u></p> <p>[...]</p> <p>6. Nettoindtægter, der er genereret direkte ved gennemførelsen af en operation, og som der ikke er taget hensyn til i forbindelse med godkendelse af operationen, fratrækkes operationens støtteberettigede udgifter i den endelige betalingsanmodning, som forelægges af støttemodtageren. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter og priser.</p> <p>[...]</p> <p><u>9. For projekter under målet om territorielt samarbejde etablerer Kommissionen en særskilt støtteordning med henblik på at undgå en skævvridning af konkurrencen mellem aktørerne.</u></p>

Baggrund

For ikke at besværliggøre verificeringerne under gennemførelsen af operationerne anses det for nødvendigt at lade stk. 6 udgå. Der bør indsættes et nyt stk. 9, for det territoriale samarbejde fortjener en særlig ordning, da anvendelse eller ensretning af forskellige nationale regler ville udgøre en alt for stor administrativ byrde i forbindelse med gennemførelsen af projekter.

Ændringsforslag 40

Artikel 59, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud	Særlige regler for støtteberettigelse i forbindelse med tilskud
3. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra FSR-fondene:	3. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra FSR-fondene:
a) renter af gæld	a) renter af gæld
b) køb af jord, der ikke er bebygget, og jord, der er bebygget, for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan en højere procentandel tillades i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevaring	b) køb af jord, der ikke er bebygget, og jord, der er bebygget, for et beløb, der overstiger 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende operation. I ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde kan en højere procentandel tillades i forbindelse med operationer, der vedrører miljøbevaring
c) moms. Momsbeløb er dog støtteberettigede, når de ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning og er betalt af andre støttemodtagere end ikke-afgiftspligtige person, som defineret i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF, forudsat at de pågældende momsbeløb ikke er afholdt i forbindelse med levering af infrastruktur.	c) moms, <u>der kan blive tilbagebetalt</u> . Momsbeløb er dog støtteberettigede, når de ikke kan blive tilbagebetalt i henhold til national momslovgivning og er betalt af andre støttemodtagere end ikke-afgiftspligtige person, som defineret i artikel 13, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2006/112/EF, forudsat at de pågældende momsbeløb ikke er afholdt i forbindelse med levering af infrastruktur.

Baggrund

Regionsudvalget mener, at kun moms, der kan blive tilbagebetalt, ikke er berettiget til støtte fra FSR-fondene. Hvis moms, som ikke kan blive tilbagebetalt, betragtes som en ikke-støtteberettiget udgift i alle projekter, der gennemføres af offentlige institutioner, vil den nationale medfinansiering blive betydeligt øget, og de regionale og lokale muligheder for at gennemføre projekter kan lide skade. Udvalget mener desuden, at bestemmelsen om, at momsbeløb ikke er støtteberettigede, når de er afholdt i forbindelse med levering af infrastruktur til støttemodtagere, indebærer en forskelsbehandling i forhold til andre operationer.

Ændringsforslag 41

Artikel 64

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Godkendelse og samordning	Godkendelse og samordning
[...]	[...]
3. Godkendelse baseres på en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, som vurderer, om organet opfylder godkendelseskriterierne. Det uafhængige revisionsorgan udfører sit arbejde i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.	3. Godkendelse baseres på en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, som vurderer, om organet opfylder godkendelseskriterierne. Det uafhængige revisionsorgan udfører sit arbejde i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder.
[...]	[...]

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Medlemsstaten kan udpege et koordineringsorgan, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen, fremme en harmoniseret anvendelse af EU-bestemmelserne, udarbejde en sammenfattende rapport med en oversigt på nationalt plan over alle forvaltningserklæringer og revisionserklæringer og samordne gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger vedrørende mangler af fælles karakter.	5. Medlemsstaten kan udpege et koordineringsorgan, der har til opgave at have kontakt med og give oplysninger til Kommissionen, fremme en harmoniseret anvendelse af EU-bestemmelserne, udarbejde en sammenfattende rapport med en oversigt på nationalt plan over alle forvaltningserklæringer og revisionserklæringer og samordne gennemførelsen af korrigerende foranstaltninger vedrørende mangler af fælles karakter.

Baggrund

Regionsudvalget ønsker at undgå en mangedobling af organer og personer, som ville gøre forvaltnings- og kontrolsystemet endnu mere uigennemskueligt.

Ændringsforslag 42

Artikel 67

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fælles regler for betalinger	Fælles regler for betalinger
1. Kommissionens betalinger af FSR-fondsbidraget til hvert enkelt program foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, forudsat at der er midler til rådighed. Hver betaling opføres under den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond.	1. Kommissionens betalinger af FSR-fondsbidraget til hvert enkelt program foretages i overensstemmelse med budgetbevillingerne, forudsat at der er midler til rådighed. Hver betaling opføres under den tidligst indgåede budgetforpligtelse for den pågældende fond.
2. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af den årlige saldo, hvis det er relevant, og den endelige saldo.	2. Betalingerne tager form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og betaling af den årlige saldo, hvis det er relevant, og den endelige saldo.
3. Hvad angår støtteformer i henhold til artikel 57, stk. 1, litra b), c) og d), betragtes beløb udbetalt til støttemodtageren som støtteberettigede udgifter.	3. Hvad angår støtteformer i henhold til artikel 57, stk. 1, litra b), c) og d), betragtes beløb udbetalt til støttemodtageren som støtteberettigede udgifter.

Baggrund

Regionsudvalget er ikke enig i henvisningen til den »årlige saldo«, da der dermed indføres et princip om årlig regnskabsafslutning (årsafslutning). Udvalget mener, at den foreslåede årlige regnskabsafslutning i virkeligheden er en årsafslutning, som vil indebære mere administration, indføre obligatorisk finansiel korrektion af uoverensstemmelser, som Kommissionen og/eller Revisionsretten har opdaget, og mindske den fleksibilitet, der findes i indeværende periode 2007-2013 med hensyn til at afgive erklæring om og erstatte »overbørgførte« udgifter.

Ændringsforslag 43

Artikel 75, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fremlæggelse af oplysninger	Fremlæggelse af oplysninger
1. Senest den 1. februar i året efter afslutningen af et regnskabsår forelægger medlemsstaten Kommissionen følgende dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med [artikel 56] i finansforordningen:	1. Senest den 1. februar i året efter afslutningen af et regnskabsår forelægger medlemsstaten Kommissionen følgende dokumenter og oplysninger i overensstemmelse med [artikel 56] i finansforordningen:
a) de attesterede årsregnskaber fra de relevante organer godkendt i henhold til artikel 64	a) de attesterede årsregnskaber fra de relevante organer godkendt i henhold til artikel 64, <u>hvis attesteringsmyndigheden har valgt at anvende procedurerne for årsregnskabet, jf. artikel 128</u>

Baggrund

Det ville være hensigtsmæssigt, at regnskabsafslutningen forblev en valgmulighed for atteringsmyndigheden, ligesom det er tilfældet for den nuværende programmeringsperiode. Tidsrammen fastlagt i artikel 75 er ikke nem at overholde, da den er for stram.

Ændringsforslag 44

Artikel 82, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Investeringer i vækst og beskæftigelse	Investeringer i vækst og beskæftigelse
[...]	[...]
2. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:	2. Midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse fordeles blandt følgende tre kategorier af NUTS 2-regioner:
a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27	a) mindre udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27	b) overgangsregioner, hvis BNP pr. indbygger er mellem 75 % og 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27
c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27.	c) mere udviklede regioner, hvis BNP pr. indbygger er over 90 % af det gennemsnitlige BNP i EU-27.
De tre kategorier af regioner afgrænses på grundlag af, hvordan deres BNP pr. indbygger, målt i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af EU-tal for perioden 2006-2008, relaterer sig til det gennemsnitlige BNP i EU-27 i samme referenceperiode.	De tre kategorier af regioner afgrænses på grundlag af, hvordan deres BNP pr. indbygger, målt i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af <u>de foreliggende</u> EU-tal for <u>de seneste tre år</u> perioden 2006-2008 , relaterer sig til det gennemsnitlige BNP i EU-27 i samme referenceperiode.

Baggrund

Præcisering af, at det er de nyeste tal, der bør bruges til at vurdere, om en region er berettiget til støtte, og ikke tal fra 2006-2008, som er fra før krisen.

Ændringsforslag 45

Artikel 83, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Samlede midler	Samlede midler
2. Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat, jf. dog stk. 3 i nærværende artikel og artikel 84, stk. 7.	2. Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om den årlige fordeling af de samlede midler pr. medlemsstat <u>under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse</u> , jf. dog stk. 3 i nærværende artikel og artikel 84, stk. 7, <u>og pr. samarbejdsprogram under målet om territorielt samarbejde</u> .

Baggrund

Regionsudvalget ønsker at sikre, at Kommissionen fordeler de ressourcer, der tildeles territoriale samarbejdsprogrammer, pr. samarbejdsområde og ikke ud fra en fordeling i nationale puljer.

Ændringsforslag 46

Artikel 84

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Midler til investeringer i vækst og beskæftigelse og til europæisk territorielt samarbejde	Midler til investeringer i vækst og beskæftigelse og til europæisk territorielt samarbejde
2. Følgende kriterier anvendes til fordeling mellem medlemsstaterne:	2. Følgende kriterier anvendes til fordeling mellem medlemsstaterne:
a) støtteberettiget befolkning, regional velstand, national velstand og arbejdsløshedsprocent for de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne	a) støtteberettiget befolkning, regional velstand, national velstand, <u>alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art – som defineret i artikel 111, stk. 4 –</u> og arbejdsløshedsprocent for de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne
b) støtteberettiget befolkning, regional velstand, arbejdsløshedsprocent, beskæftigelsesfrekvens, uddannelsesniveau og befolkningstæthed for mere udviklede regioner	b) støtteberettiget befolkning, regional velstand, arbejdsløshedsprocent, beskæftigelsesfrekvens, uddannelsesniveau, befolkningstæthed, <u>befolkningspredning samt befolkningsaldring</u> for mere udviklede regioner
c) befolkning, national velstand og areal for Samhørighedsfonden.	c) befolkning, national velstand og areal for Samhørighedsfonden.
3. Mindst 25 % af strukturfondsmidlerne til de mindre udviklede regioner, 40 % til overgangsregionerne og 52 % for mere udviklede regioner i hver medlemsstat tildeles ESF. Støtten til en medlemsstat via [instrumentet for fødevarer til socialt dårligt stillede] anses i denne bestemmelse for at udgøre en andel af de strukturfondsmidler, der tildeles ESF.	3. Mindst 20 <u>5</u> % af strukturfondsmidlerne til de mindre udviklede regioner, 3540 <u>4052</u> % til overgangsregionerne og 4052 % for mere udviklede regioner i hver medlemsstat tildeles ESF. Støtten til en medlemsstat via [instrumentet for fødevarer til socialt dårligt stillede] anses i denne bestemmelse for at udgøre en andel af de strukturfondsmidler, der tildeles ESF.
[...]	[...]
5. Støtten fra strukturfondene til [fødevarer til socialt dårligt stillede] under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør 2 500 000 000 EUR.	5. Støtten fra strukturfondene til [fødevarer til socialt dårligt stillede] under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør 2 500 000 000 EUR.
Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra hver medlemsstats strukturfondstildeling for hele perioden i hver medlemsstat. De enkelte medlemsstaters strukturfondstildeling reduceres tilsvarende.	Kommissionen vedtager en afgørelse i form af en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af de beløb, der skal overføres fra <u>udgiftsområdet »Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer«</u> , hver medlemsstats strukturfondstildeling for hele perioden i hver medlemsstat. De enkelte medlemsstaters strukturfondstildeling reduceres tilsvarende.
De årlige bevillinger svarende til støtten fra strukturfondene, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for [instrumentet for fødevarer til socialt dårligt stillede] fra og med regnskabsåret 2014.	De årlige bevillinger svarende til støtten fra strukturfondene, der er omhandlet i første afsnit, opføres på de relevante budgetposter for [instrumentet for fødevarer til socialt dårligt stillede] fra og med regnskabsåret 2014.
6. 5 % af midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør resultatreserven, som fordeles i overensstemmelse med artikel 19.	6. 5 % af midlerne til målet om investeringer i vækst og beskæftigelse udgør resultatreserven, som fordeles i overensstemmelse med artikel 19.
[...]	[...]
8. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde udgør 3,48 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2014-2020 (dvs. i alt 11 700 000 004 EUR).	8. Midlerne til målet om europæisk territorielt samarbejde udgør 3,48 % af de samlede midler, der er til rådighed til budgetmæssige forpligtelser fra fondene i perioden 2014-2020 (dvs. i alt 11 700 000 004 EUR). <u>Disse midler tages fra de samlede midler, der er tildelt samhørighedspolitikken, med udgangspunkt i en fordeling pr. samarbejdsprogram.</u>

Baggrund

Der bør ved tildelingen af støtte til medlemsstaterne ud over de traditionelle kriterier tages hensyn til områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art som anført i artikel 174 i TEUF. Andre demografiske kriterier bør også tages i betragtning, f.eks. stor befolkningsspredning, affolkning af nogle områder i en region, især landdistrikter og grænseområder, og befolkningens aldring, som kan have store konsekvenser for den økonomiske udvikling og udgifterne til offentlige tjenesteydelser.

Desuden mener udvalget, at den foreslåede minimumsandel af strukturfondsbidraget, der skal tildeles ESF, er for stor. Derfor anmoder det om en nedsættelse af denne andel for hver type region. Udvalget anser det nemlig for vigtigt at give regionerne mulighed for at investere i sektorer med mange beskæftigede, og som skaber arbejdspladser, samtidig med at der sættes høje mål for finansieringen på det beskæftigelsesmæssige og sociale område.

Strukturfondsforordningen kan danne et nyt retsgrundlag for EU-programmet for fødevarerhjælp til socialt dårligt stillede, men den kan i finansiel henseende på ingen måde træde i stedet for dette program (fødevarerhjælp), hvis mål henhører under den fælles landbrugspolitik.

Endelig ønsker Regionsudvalget at sikre, at Kommissionen fordeler de ressourcer, der tildeles territoriale samarbejdsprogrammer, pr. samarbejdsområde.

Ændringsforslag 47

Artikel 86, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Additionalitet</p> <p>4. Verificering af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt i perioden, må kun finde sted i de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 15 % af den samlede befolkning.</p> <p>I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 70 % af befolkningen, foretages verificeringen på nationalt plan.</p> <p>I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner omfatter mere end 15 % og mindre end 70 % af befolkningen, foretages verificeringen på nationalt og regionalt plan. Med henblik herpå skal medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om udgifterne i de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne på hvert trin i verificeringsprocessen.</p>	<p>Additionalitet</p> <p>4. Verificering af, om det niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, som er blevet bibeholdt i perioden, må kun finde sted i de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter <u>20</u> 15 % af den samlede befolkning.</p> <p>I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner mindst omfatter 70 % af befolkningen, foretages verificeringen på nationalt plan.</p> <p>I de medlemsstater, hvor mindre udviklede regioner og overgangsregioner omfatter mere end <u>20</u> 15 % og mindre end 70 % af befolkningen, foretages verificeringen på nationalt og regionalt plan. Med henblik herpå skal medlemsstaterne give Kommissionen oplysninger om udgifterne i de mindre udviklede regioner og overgangsregionerne på hvert trin i verificeringsprocessen.</p>

Baggrund

Det forekommer unødvendigt og overflødigt at lade verificeringen afhænge af den omfattede befolkning, eftersom det er medlemsstaterne, der har kompetence til at fastsætte bestemmelserne vedrørende overholdelsen af dette princip. Regionsudvalget støtter, at der skal foretages verificering af additionalitetsprincippet i medlemsstater, hvor kun en lille andel af befolkningen bor i overgangsregioner og/eller mindre udviklede regioner. For at overholde proportionalitetsprincippet og lette administrationen bør tærskelværdien hæves til 20 %.

Ændringsforslag 48

Artikel 87, stk. 2, litra c) og h)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Indhold i og vedtagelse af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse</p> <p>2. Et operationelt program indeholder:</p> <p>[...]</p> <p>c) bidraget til den integrerede tilgang for territorial udvikling, der er fastsat i partnerskabsaftalen, herunder</p> <p>i) de mekanismer, der sikrer koordinering mellem fondene, ELFUL, EHFF og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB</p> <p>ii) hvis det er relevant, en planlagt integreret tilgang vedrørende den territoriale udvikling i byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder og områder med særlige territoriale karakteristika, navnlig ordninger for gennemførelse af artikel 28 og 29</p> <p>iii) listen over byer, hvor integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling vil blive gennemført, den vejledende årlige tildeling af EFRU-støtte til disse aktioner, herunder midlerne uddelegeret til byer med henblik på forvaltning i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. [EFRU] og den vejledende årlige tildeling af ESF-støtte til integrerede aktioner</p> <p>iv) identifikation af de områder, hvor der skal gennemføres lokaludvikling styret af lokalsamfundet</p> <p>v) ordningerne for interregionale og tværnationale foranstaltninger med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat</p> <p>vi) hvis det er relevant, de planlagte interventioners bidrag til makroregionale strategier og havområdestrategier</p> <p>d) bidraget til den integrerede tilgang, der er fastlagt i partnerskabsaftalen, til at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper, herunder den vejledende finansielle tildeling</p> <p>[...]</p>	<p>Indhold i og vedtagelse af operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse</p> <p>2. Et operationelt program indeholder:</p> <p>[...]</p> <p>c) bidraget til den integrerede tilgang for territorial udvikling, der er fastsat i partnerskabsaftalen, herunder</p> <p>i) de mekanismer, der sikrer koordinering mellem fondene, ELFUL, EHFF og andre EU-finansieringsinstrumenter og nationale finansieringsinstrumenter samt EIB</p> <p>ii) hvis det er relevant, en planlagt integreret tilgang vedrørende den territoriale udvikling i byområder, landdistrikter, kystområder og fiskeriområder og områder med særlige territoriale karakteristika, navnlig ordninger for gennemførelse af artikel 28 og 29</p> <p>iii) <u>en vejledende</u> listen over byer, hvor integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling vil blive gennemført; ; <u>denne liste udarbejdes i partnerskab med de lokale og regionale myndigheder under skyldig hensyntagen til den enkelte medlemsstats institutionelle system med henblik på at sikre lige adgang for lokale myndigheder, der ønsker at gennemføre integrerede foranstaltninger i byområder;</u> den vejledende årlige tildeling af EFRU-støtte til disse aktioner, herunder midlerne uddelegeret til byer med henblik på forvaltning i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. [EFRU] og den vejledende årlige tildeling af ESF-støtte til integrerede aktioner</p> <p>iv) identifikation af de områder, hvor der skal gennemføres lokaludvikling styret af lokalsamfundet</p> <p>v) ordningerne for interregionale og tværnationale foranstaltninger med støttemodtagere beliggende i mindst én anden medlemsstat</p> <p>vi) <u>en præsentation af koordineringsordningerne mellem de operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, de territoriale samarbejdsprogrammer og programmer, der omhandler de samme regioner som den europæiske naboskabspolitik og Den Europæiske Udviklingsfond</u></p> <p>vii) hvis det er relevant, de planlagte interventioners bidrag til makroregionale strategier og havområdestrategier <u>eller funktionelle bjergområder</u></p> <p>viii) d bidraget til den integrerede tilgang, der er fastlagt i partnerskabsaftalen, til at imødekomme de specifikke behov i de geografiske områder, der er mest berørte af fattigdom, eller hos målgrupper med størst risiko for forskelsbehandling eller udstødelse med særligt fokus på marginaliserede befolkningsgrupper, herunder den vejledende finansielle tildeling</p> <p>[...]</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>h) gennemførelsesbestemmelserne for det operationelle program, herunder:</p> <p>i) identifikation af godkendelsesorganet, forvaltningsmyndigheden, atteringsmyndigheden og, hvis det er relevant, revisionsmyndigheden</p> <p>ii) identifikation af det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen.</p>	<p>hg) gennemførelsesbestemmelserne for det operationelle program, herunder:</p> <p>i) identifikation af godkendelsesorganet, forvaltningsmyndigheden, atteringsmyndigheden og, hvis det er relevant, revisionsmyndigheden</p> <p>ii) identifikation af det organ, hvortil betalinger foretages af Kommissionen.</p>

Baggrund

Kommissionens forslag om at identificere et fast antal byer er for restriktivt. Det foreslås derfor, at listen gøres vejledende. Listen kan eventuelt fastlægges i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder.

Det foreslås at placere litra d) under litra c) med nummereringen viii), således at beskrivelsen af den integrerede tilgang bliver udtømmende. I overensstemmelse med ændringsforslaget til artikel 64, stk. 3, foreslås det at slette henvisningen til det eksterne godkendelsesorgan.

Ændringsforslag 49

Artikel 91, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen</p> <p>2. Store projekter, der forelægges for Kommissionen med henblik på godkendelse, skal være indeholdt i listen over store projekter i et operationelt program. Listen skal tages op til revision af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden to år efter vedtagelsen af et operationelt program og kan efter anmodning fra medlemsstaten justeres efter proceduren artikel 26, stk. 2, navnlig for at medtage store projekter med forventet fuldendelse inden udgangen af 2022.</p>	<p>Oplysninger, der skal forelægges Kommissionen</p> <p>2. Store projekter, der forelægges for Kommissionen med henblik på godkendelse, skal <u>så vidt muligt</u> være indeholdt i listen over store projekter i et operationelt program. <u>Store projekter kan også godkendes i løbet af programmeringsperioden. Udgifterne til et stort projekt kan også angives før Kommissionens godkendelse af projektet.</u> <u>Listen skal tages op til revision af medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden to år efter vedtagelsen af et operationelt program og kan efter anmodning fra medlemsstaten justeres efter proceduren artikel 26, stk. 2, navnlig for at medtage</u> <u>De store projekter skal fuldendes med forventet fuldendelse inden udgangen af 2022.</u></p>

Baggrund

Regionsudvalget ønsker, at de store projekter, der forelægges i programmeringsperioden, kan starte uden at vente på Kommissionens godkendelse, sådan som det foreslås i forbindelse med den igangværende programmering. Udvalget anmoder om, at udgifterne kan angives før selve godkendelsen fra Kommissionens side for ikke at forhale igangsættelsen af operationerne.

Ændringsforslag 50

Artikel 93, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. En fælles handlingsplan er en operation, der fastlægges og forvaltes i forhold til de output og resultater, den skal realisere. Den omfatter en gruppe af projekter, der ikke omfatter levering af infrastruktur, og som gennemføres under støttemodtagerens ansvar som led i et eller</p>	<p>1. En fælles handlingsplan er en operation, der fastlægges og forvaltes i forhold til de output og resultater, den skal realisere. Den omfatter en gruppe af projekter, der ikke omfatter levering af infrastruktur, og som gennemføres under støttemodtagerens ansvar som led i et eller</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
flere operationelle programmer. Output og resultater af en fælles handlingsplan skal være aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen og skal bidrage til særlige mål under de operationelle programmer og danne grundlag for støtte fra fondene. Resultater skal henvisne til den fælles handlingsplans direkte virkninger. Støttmodtageren skal være et offentligt organ. Fælles handlingsplaner betragtes ikke som store projekter.	flere operationelle programmer. <u>Hvis den fælles handlingsplan omfatter levering af infrastruktur, må de samlede omkostninger ikke overstige 8 mio. EUR.</u> Output og resultater af en fælles handlingsplan skal være aftalt mellem medlemsstaten og Kommissionen og skal bidrage til særlige mål under de operationelle programmer og danne grundlag for støtte fra fondene. Resultater skal henvisne til den fælles handlingsplans direkte virkninger. Støttmodtageren skal være et offentligt organ. Fælles handlingsplaner betragtes ikke som store projekter.

Baggrund

Udvalget påpeger, at den fælles handlingsplan især letter gennemførelsen af ESF, når der er tale om præcise og velafgrænsede operationer, men beklager dog, at det er blevet vanskeligt for EFRU at benytte denne mekanisme på grund af udelukkelsen af infrastrukturprojekter.

Ændringsforslag 51

Artikel 93, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Anvendelsesområde 2. Den offentlige støtte, der tildeles til en fælles handlingsplan, skal udgøre mindst 10 000 000 EUR, dog højst 20 % af den offentlige støtte til det eller de operationelle programmer, hvis dette beløb er mindre end 10 mio. EUR.	Anvendelsesområde 2. Den offentlige støtte, der tildeles til en fælles handlingsplan, skal udgøre mindst 10 500 000 EUR, dog højst 20 10 % af den offentlige støtte til det eller de operationelle programmer, hvis dette beløb er mindre end 10 mio. EUR.

Baggrund

Et lavere loft betragtes af mange som værende bedre til at sikre, at instrumentet er afpasset efter den kritiske masse, der findes. Det bemærkes dog, at dette er det juridiske mindstebeløb, og at det loft, der aftales under forhandlingerne i medlemsstaterne, i mange tilfælde vil være langt højere.

Ændringsforslag 52

Artikel 102, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Indberetning af finansielle data 1. Senest den 31. januar, den 30. april, den 31. juli og den 31. oktober fremsender forvaltningsmyndigheden følgende elektronisk til Kommissionen pr. operationelt program og pr. prioriteret felt: a) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til operationer og antallet af operationer, der er udvalgt til støtte b) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til kontrakter eller andre retlige forpligtelser, der er indgået af støttmodtagerne i forbindelse med gennemførelsen af operationer, der er udvalgt til støtte c) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden.	Indberetning af finansielle data 1. Senest den 31. januar <u>og</u> , den 30. april , den 31. juli <u>og</u> den 31. oktober fremsender forvaltningsmyndigheden følgende elektronisk til Kommissionen pr. operationelt program og pr. prioriteret felt: a) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til operationer og antallet af operationer, der er udvalgt til støtte b) de samlede støtteberettigede offentlige udgifter til kontrakter eller andre retlige forpligtelser, der er indgået <u>mellem forvaltningsmyndighederne og af støttmodtagerne i forbindelse med gennemførelsen af operationer, der er udvalgt til støtte</u> c) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har anmeldt til forvaltningsmyndigheden.

Baggrund

Udvalget ønsker at forenkle fremsendelsen af finansielle data ved at skære den ned fra 4 til 2 gange om året. Det samme gælder fremsendelsen af data om de operationer, der er udvalgt til støtte. Dette omfatter kun de samlede støtteberettigede omkostninger, de støtteberettigede offentlige udgifter, kontrakter og andre retlige forpligtelser, der er indgået mellem forvaltningsmyndighed og støttemodtager.

Ændringsforslag 53

Artikel 105

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Information og pr	Information og pr
<p>1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne er ansvarlige for:</p> <p>a) at sikre oprettelse af et enkelt websted eller en enkelt webportal, som giver oplysninger om og adgang til alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat</p> <p>b) at oplyse potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne under operationelle programmer</p> <p>c) over for EU-borgerne at offentliggøre oplysninger om samhørighedspolitikken og fondenes rolle og resultater gennem informations- og kommunikationsforanstaltninger om resultaterne og virkningerne af partnerskabsaftaler, operationelle programmer og operationer.</p> <p>2. Medlemsstaterne skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fondene føre en liste over operationer opdelt pr. operationelt program og pr. fond i csv- eller xml-format, som skal være tilgængelige via webstedet eller webportalen og omfatte en liste over og kort beskrivelse af alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat.</p> <p>Listen over operationer skal ajourføres mindst hver tredje måned.</p> <p>Det minimum af oplysninger, listen over operationer skal indeholde, er fastsat i bilag V.</p>	<p>1. Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne er ansvarlige for:</p> <p>a) at sikre oprettelse af et enkelt websted eller en enkelt webportal, som giver oplysninger om og adgang til alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat</p> <p>b) at oplyse potentielle støttemodtagere om finansieringsmulighederne under operationelle programmer</p> <p>c) over for EU-borgerne at offentliggøre oplysninger om samhørighedspolitikken og fondenes rolle og resultater gennem informations- og kommunikationsforanstaltninger om resultaterne og virkningerne af partnerskabsaftaler, operationelle programmer og operationer.</p> <p><u>2. Oplysningstiltag kan også tilrettelægges af EU's institutioner og rådgivende organer med henblik på at forklare, hvordan samhørighedspolitikken fungerer, samt formidle dens merværdi for Den Europæiske Union.</u></p> <p>23. Medlemsstaterne skal for at sikre gennemsigtighed i støtten fra fondene føre en liste over operationer opdelt pr. operationelt program og pr. fond i csv- eller xml-format, som skal være tilgængelige via webstedet eller webportalen og omfatte en liste over og kort beskrivelse af alle operationelle programmer i den pågældende medlemsstat.</p> <p>Listen over operationer skal ajourføres mindst hver tredje <u>sjette</u> måned.</p> <p>Det minimum af oplysninger, listen over operationer skal indeholde, er fastsat i bilag V.</p>

Baggrund

Forordningerne bør muliggøre fælles oplysningstiltag mellem Kommissionen og Regionsudvalget for at støtte lokale og regionale myndigheder i arbejdet med at forklare, hvordan samhørighedspolitikken fungerer i faserne før, under og efter gennemførelsen af tiltagene. Regionsudvalget bør have mulighed for at støtte de lokale og regionale myndigheders indsats som samhørighedsstøttemodtagere, der skal levere resultater i praksis. Regionsudvalget bør også være i stand til at forklare borgerne, hvordan strukturfondsmidlerne er blevet anvendt, og EU's rolle i processen.

Udvalget ønsker derudover at forenkle gennemførelsen af informations- og pr-foranstaltninger, og det må derfor være tilstrækkeligt at ajourføre listen over operationer to gange om året.

Ændringsforslag 54

Artikel 110, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Fastlæggelse af medfinansieringssatser	Fastlæggelse af medfinansieringssatser
<p>3. Medfinansieringssatsen for hvert prioriteret felt for operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må højst udgøre:</p> <p>a) 85 % for Samhørighedsfonden</p> <p>b) 85 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2007-2009 var under 85 % af gennemsnittet i EU-27 i den samme periode, og for regionerne i den yderste periferi</p> <p>c) 80 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater ikke omhandlet i litra b), som pr. 1. januar 2014 er støtteberettigede i henhold til Samhørighedsfondens overgangsordning</p> <p>d) 75 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater ikke omhandlet i litra b) og c) og for alle regioner, hvis BNP pr. indbygger i perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af EU-25-gennemsnittet i referenceperioden, men hvis BNP pr. indbygger er vokset til over 75 % af EU-27-gennemsnittet</p> <p>e) 60 % for overgangsregionerne bortset fra dem, der er omhandlet i litra d)</p> <p>f) 50 % i mere udviklede regioner bortset fra dem, der er omhandlet i litra d).</p> <p>Medfinansieringssatsen for hvert prioriteret felt for operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde må højst udgøre 75 %.</p>	<p>3. Medfinansieringssatsen for hvert prioriteret felt for operationelle programmer under målet om investeringer i vækst og beskæftigelse må højst udgøre:</p> <p>a) 85 % for Samhørighedsfonden</p> <p>b) 85 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2007-2009 var under 85 % af gennemsnittet i EU-27 i den samme periode, og for regionerne i den yderste periferi</p> <p>c) 80 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater ikke omhandlet i litra b), som pr. 1. januar 2014 er støtteberettigede i henhold til Samhørighedsfondens overgangsordning</p> <p>d) 75 % for de mindre udviklede regioner i medlemsstater ikke omhandlet i litra b) og c) og for alle regioner, hvis BNP pr. indbygger i perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af EU-25-gennemsnittet i referenceperioden, men hvis BNP pr. indbygger er vokset til over 75 % af EU-27-gennemsnittet</p> <p>e) 60 % for overgangsregionerne bortset fra dem, der er omhandlet i litra d)</p> <p>f) 50 % i mere udviklede regioner bortset fra dem, der er omhandlet i litra d).</p> <p>Medfinansieringssatsen for hvert prioriteret felt for <u>de</u> operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde må højst udgøre 7585 %. <u>For de operationelle programmer under målet om »europæisk territorialt samarbejde«, hvor mindst én deltager er blandt de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2001-2003 var under 85 % af gennemsnittet i EU-25 i den samme periode, må bidraget fra EFRU ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede udgifter. For alle andre operationelle programmer må bidraget fra EFRU ikke overstige 75 % af de støtteberettigede udgifter, der medfinansieres af EFRU. Fondenes bidrag til prioriteter fastsættes sådan, at maksimumsbeløbet fra fonden og maksimumssatsen for bidrag fra den enkelte fond, som fastsat for det operationelle program, kan overholdes.</u></p>

Baggrund

Den foreslåede medfinansieringssats på 75 % for de operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde er lavere end satsen for de mindre udviklede regioner inden for rammerne af målet »investeringer i vækst og beskæftigelse«. Denne lavere finansieringssats gør disse programmer for europæisk territorialt samarbejde uinteressante i disse mindre udviklede regioner. Regionsudvalget er derfor ikke enig i denne lavere medfinansieringssats på 75 % for de europæiske programmer for territorialt samarbejde. Udvalget mener ikke, at en sådan forskel er berettiget, og opfordrer til, at der for de to mål fastsættes den samme medfinansieringssats på 85 %. For at bevare et samarbejde af høj kvalitet er det nødvendigt at fastholde de gældende betingelser, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006, artikel 53, stk. 3 og 4:

»3. For operationelle programmer under målet om europæisk territorialt samarbejde, hvor mindst én deltager er blandt de medlemsstater, hvis gennemsnitlige BNP pr. indbygger i perioden 2001-2003 var under 85 % af gennemsnittet i EU-25 i den samme periode, må bidraget fra EFRU ikke overstige 85 % af de samlede støtteberettigede udgifter. For alle andre operationelle programmer må bidraget fra EFRU ikke overstige 75 % af de støtteberettigede udgifter, der medfinansieres af EFRU.

4. Fondenes bidrag til prioriteter er ikke omfattet af lofterne i bilag III, punkt 3. De fastsættes dog sådan, at maksimumsbeløbet fra fonden og maksimumssatsen for bidrag fra den enkelte fond, som fastsat for det operationelle program, kan overholdes.«

Samtidig mener udvalget ikke, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte maksimumssatsen for hver enkel prioritet. Denne foranstaltning gør det således ikke muligt at differentiere omfanget af medfinansiering for de enkelte prioriteter, så modtagerne tilskyndes til at gennemføre specifikke strategiske prioriteter.

Ændringsforslag 55

Artikel 111, nr. 4)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Graduering af medfinansieringssatserne	Graduering af medfinansieringssatserne
4) dækningen af områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art defineret som følger:	4) dækningen af områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art defineret som følger:
a) ømedlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet	a) ømedlemsstater, der er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, og andre øer, dog ikke øer, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse til fastlandet
b) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning	b) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning
c) tyndt befolkede områder (under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt befolkede områder (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer).	c) tyndt befolkede områder (under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt befolkede områder (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer).
	<u>d) andre områder med alvorlige demografiske ulemper af permanent art.</u>

Ændringsforslag 56

Artikel 112, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaternes ansvarsområder	Medlemsstaternes ansvarsområder
2. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter. De giver Kommissionen meddelelse om sådanne uregelmæssigheder og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt i den forbindelse.	2. Medlemsstaterne <u>indfører procedurer</u> , for at der forebygger, afslør er og korriger er uregelmæssigheder og inddriver uretmæssigt udbetalte beløb, inkl. eventuelle morarenter. De giver Kommissionen meddelelse om sådanne uregelmæssigheder og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt i den forbindelse.

Baggrund

Præciseringen af Kommissionens tekst accepteres, men det anses ikke for nødvendigt at begrænse indførelsen af elektroniske dataudvekslingssystemer til offentlige støttemodtagere alene.

Ændringsforslag 57

Artikel 113

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Udpegelse af myndigheder	Udpegelse af myndigheder
[...]	[...]
5. Forudsat at princippet om adskillelse af funktionerne er overholdt, kan forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis en sådan findes, og revisionsmyndigheden, for så vidt angår målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, være en del af samme offentlige myndighed eller organ. For operationelle programmer, for hvilke den samlede støtte fra fondene overstiger 250 000 000 EUR, må revisionsmyndigheden dog ikke være en del af samme offentlige myndighed eller organ som forvaltningsmyndigheden.	5. Forudsat at princippet om adskillelse af funktionerne er overholdt, kan forvaltningsmyndigheden, attesteringsmyndigheden, hvis en sådan findes, og revisionsmyndigheden, for så vidt angår målet om investeringer i vækst og beskæftigelse, være en del af samme offentlige myndighed eller organ. For operationelle programmer, for hvilke den samlede støtte fra fondene overstiger 250 000 000 EUR, må revisionsmyndigheden dog ikke være en del af samme offentlige myndighed eller organ som forvaltningsmyndigheden.
[...]	[...]
7. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen af en del af et operationelt program til et bemyndiget organ ved en skriftlig aftale mellem det bemyndigede organ og medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden (i det følgende benævnt »globaltilskud«). Det bemyndigede organ giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til administrativ og finansiel forvaltning.	7. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen af en del af et operationelt program til et bemyndiget organ ved en skriftlig aftale mellem det bemyndigede organ og medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden (i det følgende benævnt »globaltilskud«). Det bemyndigede organ giver garantier for sin solvens og sin kompetence på det pågældende område samt med hensyn til administrativ og finansiel forvaltning. <u>Disse garantier kræves ikke, når det bemyndigede organ er en offentligretlig juridisk person.</u>

Baggrund

Regionsudvalget foretrækker, at man bevarer det nuværende system, hvor revisionsmyndigheden godt må være en del af den samme offentlige myndighed eller organ som forvaltningsmyndigheden, selv ved programmer, der overstiger 250 mio. EUR.

Desuden mener udvalget, at man ikke bør kræve de nævnte garantier, når det bemyndigede organ er en offentligretlig juridisk person.

Ændringsforslag 58

Artikel 114, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Forvaltningsmyndighedens funktioner	Forvaltningsmyndighedens funktioner
Hvad angår det operationelle programs programforvaltning skal forvaltningsmyndigheden:	Hvad angår det operationelle programs programforvaltning skal forvaltningsmyndigheden:
a) støtte arbejdet i overvågningsudvalget og forsyne det med de oplysninger, det kræver for at udføre sine opgaver, specielt data om fremskridt med hensyn til at nå målene i det operationelle program, finansielle data og data vedrørende indikatorer og delmål	a) støtte arbejdet i overvågningsudvalget og forsyne det med de oplysninger, det kræver for at udføre sine opgaver, specielt data om fremskridt med hensyn til at nå målene i det operationelle program, finansielle data og data vedrørende indikatorer og delmål
b) udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen	b) udarbejde og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægge Kommissionen årsrapporter og de endelige rapporter om gennemførelsen
c) give de bemyndigede organer og støttemodtagerne adgang til oplysninger, som er relevante for henholdsvis udførelsen af deres opgaver og gennemførelsen af operationer	c) give de bemyndigede organer og støttemodtagerne adgang til oplysninger, som er relevante for henholdsvis udførelsen af deres opgaver og gennemførelsen af operationer

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>d) etablere et system til registrering og lagring i edb-form af data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificering og revision, herunder data om individuelle deltagere i operationer, hvis det er relevant</p> <p>e) sikre, at de data, der er nævnt i litra d), indsamles, indlæses og lagres i systemet, og at data vedrørende indikatorer opdeles efter køn som krævet i bilag I til ESF-forordningen.</p>	<p>d) etablere et system til registrering og lagring i edb-form af data om hver enkelt operation, der er nødvendige med henblik på overvågning, evaluering, finansiel forvaltning, verificering og revision, herunder data om individuelle deltagere i operationer, hvis det er relevant</p> <p>e) sikre, at de data, der er nævnt i litra d), indsamles, indlæses og lagres i systemet, og at data vedrørende indikatorer opdeles efter køn som krævet i bilag I til ESF-forordningen.</p>

Baggrund

Det anses for vigtigt at kunne opbevare data om operationerne, som kan være nyttige i forskellige sammenhænge, f.eks. tvister.

Ændringsforslag 59

Artikel 117

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af forvaltningsmyndigheden og atteringsmyndigheden</p> <p>1. Godkendelsesorganet vedtager en formel beslutning om at godkende forvaltningsmyndigheder og atteringsmyndigheder, der opfylder de godkendelseskriterier, som er blevet fastlagt af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142.</p> <p>2. Den formelle beslutning omhandlet i stk. 1 skal være baseret på en rapport og en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der vurderer forvaltnings- og kontrolsystemet, herunder den rolle, de bemyndigede organer har i den forbindelse, og dets overensstemmelse med artikel 62, 63, 114 og 115. Godkendelsesorganet tager hensyn til, om forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program er de samme som i den foregående programmeringsperiode, samt til dokumentation for, at de fungerer effektivt.</p> <p>3. Medlemsstaten indsender den formelle beslutning, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen senest seks måneder efter vedtagelsen af afgørelsen om vedtagelse af det operationelle program.</p> <p>4. Når den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR, kan Kommissionen inden to måneder efter modtagelsen af den formelle beslutning, der er omhandlet i stk. 1, anmode om rapporten og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan og beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af disse dokumenter. Når Kommissionen beslutter, om der skal anmodes om disse dokumenter, skal den tage i betragtning, om forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program er de samme som i den foregående programmeringsperiode, om forvaltningsmyndigheden også udfører godkendelsesmyndighedens funktioner og eventuel dokumentation for, at de fungerer effektivt.</p>	<p>Godkendelse og tilbagetrækning af godkendelse af forvaltningsmyndigheden og atteringsmyndigheden</p> <p>1. Godkendelsesorganet vedtager en formel beslutning om at godkende forvaltningsmyndigheder og atteringsmyndigheder, der opfylder de godkendelseskriterier, som er blevet fastlagt af Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 142.</p> <p>2. Den formelle beslutning omhandlet i stk. 1 skal være baseret på en rapport og en udtalelse fra et uafhængigt revisionsorgan, der vurderer forvaltnings- og kontrolsystemet, herunder den rolle, de bemyndigede organer har i den forbindelse, og dets overensstemmelse med artikel 62, 63, 114 og 115. Godkendelsesorganet tager hensyn til, om forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program er de samme som i den foregående programmeringsperiode, samt til dokumentation for, at de fungerer effektivt.</p> <p>3. Medlemsstaten indsender den formelle beslutning, der er omhandlet i stk. 1, til Kommissionen senest seks måneder efter vedtagelsen af afgørelsen om vedtagelse af det operationelle program.</p> <p>4. Når den samlede støtte fra fondene til et operationelt program overstiger 250 000 000 EUR, kan Kommissionen inden to måneder efter modtagelsen af den formelle beslutning, der er omhandlet i stk. 1, anmode om rapporten og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan og beskrivelsen af forvaltnings- og kontrolsystemet. Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden to måneder efter modtagelsen af disse dokumenter. Når Kommissionen beslutter, om der skal anmodes om disse dokumenter, skal den tage i betragtning, om forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program er de samme som i den foregående programmeringsperiode, om forvaltningsmyndigheden også udfører godkendelsesmyndighedens funktioner og eventuel dokumentation for, at de fungerer effektivt.</p>

Baggrund

Forslagsstillerne afviser akkreditering af forvaltnings- og kontrolmyndigheder. Medlemsstaternes gennemførelse af samhørighedspolitikken sker i overensstemmelse med EU's nærhedsprincip. Godkendelse af statslige myndigheder ved andre statslige myndigheder har ikke nogen hjemmel i forvaltningsretten i en række af medlemsstaterne og er et indgreb i medlemsstaternes forvaltningsmæssige suverænitet.

Ændringsforslag 60

Artikel 118, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Samarbejde med revisionsmyndigheder	Samarbejde med revisionsmyndigheder <u>4. For operationelle programmer, for hvilke de samlede støtteberettigede offentlige udgifter ikke overstiger 750 mio. EUR, og for hvilke EU's medfinansiering ikke overstiger 40 % af de samlede offentlige udgifter, kræves det ikke, at revisionsmyndigheden forelægger en revisionsstrategi for Kommissionen.</u>

Baggrund

Regionsudvalget foreslår at genindføre den tidligere artikel 74, stk. 1, fra programmeringsperioden 2007-2013 for at indføre forenklinger mht. kontrollens proportionalitet.

Ændringsforslag 61

Artikel 121, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Betalingsanmodninger 1. Betalingsanmodninger omfatter for hvert prioriteret felt: a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab b) den samlede offentlige støtte anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab c) den modsvarende støtteberettigede offentlige støtte, som er udbetalt til støttemodtageren, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab.	Betalingsanmodninger 1. Betalingsanmodninger omfatter for hvert prioriteret felt: a) de samlede støtteberettigede udgifter, som modtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab b) den samlede offentlige støtte anvendt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab c) den modsvarende støtteberettigede offentlige støtte, som er udbetalt til støttemodtageren, som angivet i atteringsmyndighedens regnskab.

Baggrund

Regionsudvalget mener ikke, at data vedrørende den offentlige støtte, som er udbetalt til støttemodtageren, skal medtages i de betalingsanmodninger, der indgives til Kommissionen. Udvalget foreslår altså en forenkling af disse oplysninger.

Ændringsforslag 62

Artikel 124, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Betaling af forfinansiering 1. Det første forfinansieringsbeløb betales i rater på følgende måde: a) i 2014: 2 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program	Betaling af forfinansiering 1. Det første forfinansieringsbeløb betales i rater på følgende måde: a) i 2014: 2 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) i 2015: 1 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program	b) i 2015: 3 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program
c) i 2016: 1 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program	c) i 2016: 3 % af støtten fra fondene for hele programmeringsperioden til det operationelle program
Hvis et operationelt program vedtages i 2015 eller senere, udbetales raterne i det år, der følger efter vedtagelsen.	Hvis et operationelt program vedtages i 2015 eller senere, udbetales raterne i det år, der følger efter vedtagelsen.

Baggrund

Udvalget bifalder forslaget om, at forvaltningsmyndigheden skal betale støttemodtagerne, før tilbagebetalingen til Kommissionen forfalder. En sådan bestemmelse kræver dog større fleksibilitet i forfinansieringen, for at forvaltningsmyndigheden kan råde over tilstrækkelige midler til at udbetale forfinansieringsbeløbene til støttemodtagerne. Udvalget anmoder i denne forbindelse om en forhøjelse af de beløb, som Kommissionen foreslår, og som yderligere vil kunne afbøde de vanskeligheder, som nogle medlemsstater har i disse krisetider i deres egenskab af offentlig kontrahent.

Ændringsforslag 63

Artikel 128, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Årsregnskabernes indhold	Årsregnskabernes indhold
1. Det attesterede årsregnskab for hvert operationelt program dækker regnskabsåret og omfatter for hvert prioriteret felt:	1. <u>Attesteringsmyndigheden har muligheden for at indsende attesterede årsregnskaber, jf. bestemmelserne i artikel 75.</u> Det attesterede årsregnskab for hvert operationelt program dækker regnskabsåret og omfatter for hvert prioriteret felt:
a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskab som beløb, støttemodtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, og den modsvarende støtteberettigede offentlige støtte, som er betalt, og det samlede beløb for den offentlige støtte, der er afholdt under gennemførelsen af operationer	a) de samlede støtteberettigede udgifter, der er opført i attesteringsmyndighedens regnskab som beløb, støttemodtagerne har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationerne, og den modsvarende støtteberettigede offentlige støtte, som er betalt, og det samlede beløb for den offentlige støtte, der er afholdt under gennemførelsen af operationer
b) de beløb, som er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, og de beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, de inddrivelsler, der foretages i henhold til artikel 61, og de uinddrivelige beløb	b) de beløb, som er trukket tilbage eller inddrevet i regnskabsåret, og de beløb, der skal inddrives ved udgangen af regnskabsåret, de inddrivelsler, der foretages i henhold til artikel 61, og de uinddrivelige beløb
c) en liste over operationer, der er fuldført i regnskabsåret, og som blev støttet af EFRU og Samhørighedsfonden	c) en liste over operationer, der er fuldført i regnskabsåret, og som blev støttet af EFRU og Samhørighedsfonden
d) en afstemning mellem de udgifter, der er angivet i henhold til litra a), og de udgifter, der er anmeldt for samme regnskabsår i betalingsanmodninger, ledsaget af en redegørelse for eventuelle divergenser.	d) en afstemning mellem de udgifter, der er angivet i henhold til litra a), og de udgifter, der er anmeldt for samme regnskabsår i betalingsanmodninger, ledsaget af en redegørelse for eventuelle divergenser.

Baggrund

Det ville være hensigtsmæssigt, at regnskabsafslutningen forblev en valgmulighed for attesteringsmyndigheden, ligesom det er tilfældet for den nuværende programmeringsperiode. Tidsrammen fastlagt i artikel 75 er ikke nem at overholde, da den er for stram.

Ændringsforslag 64

Artikel 134

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Suspension af betalinger</p> <p>1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger vedrørende prioriterede felter eller operationelle programmer kan suspenderes af Kommissionen, hvis:</p> <p>a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for det operationelle program og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt</p> <p>b) udgifterne i en udgiftsoversigt er behæftet med en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser, der ikke er korrigeret</p> <p>c) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til en afbrydelse i henhold til artikel 74</p> <p>d) der er en alvorlig mangel i kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet eller i dataene om fælles og specifikke indikatorer</p> <p>e) medlemsstaten har undladt at gennemføre foranstaltningerne i det operationelle program vedrørende opfyldelsen af en forhåndsbetingelse</p> <p>f) en resultatgennemgang dokumenterer, at et prioriteret felt ikke har realiseret de delmål, der er fastsat i resultatrammen</p> <p>g) medlemsstaten ikke reagerer eller ikke svarer på tilfredsstillende vis, jf. artikel 20, stk. 5</p> <p>h) et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 6, litra a)-e), finder anvendelse.</p> <p>2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger.</p> <p>3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen.</p>	<p>Suspension af betalinger</p> <p>1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger vedrørende prioriterede felter eller operationelle programmer kan suspenderes af Kommissionen, hvis:</p> <p>a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for det operationelle program og der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger på dette punkt</p> <p>b) udgifterne i en udgiftsoversigt er behæftet med en uregelmæssighed med alvorlige finansielle konsekvenser, der ikke er korrigeret</p> <p>c) medlemsstaten har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at rette op på den situation, der gav anledning til en afbrydelse i henhold til artikel 74</p> <p>d) der er en alvorlig mangel i kvaliteten og pålideligheden af overvågningssystemet eller i dataene om fælles og specifikke indikatorer</p> <p>e) medlemsstaten har undladt at gennemføre foranstaltningerne i det operationelle program vedrørende opfyldelsen af en forhåndsbetingelse</p> <p>f) en resultatgennemgang dokumenterer, at et prioriteret felt ikke har realiseret de delmål, der er fastsat i resultatrammen</p> <p>g) medlemsstaten ikke reagerer eller ikke svarer på tilfredsstillende vis, jf. artikel 20, stk. 5</p> <p>h) et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 21, stk. 6, litra a)-e), finder anvendelse.</p> <p>2. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter beslutte at suspendere alle eller en del af de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger.</p> <p>3. Kommissionen bringer suspensionen af alle eller en del af de mellemliggende betalinger til ophør, når medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen.</p>

Baggrund

Regionsudvalget støtter princippet om, at alle eller en del af de mellemliggende betalinger kan suspenderes af Kommissionen udelukkende i alvorlige tilfælde af manglende gennemførelse af forvaltnings- og kontrolsystemet.

Ændringsforslag 65

Artikel 140, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Proportional kontrol af operationelle programmer</p> <p>1. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 100 000 EUR, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen før afslutningen af alle udgifter i henhold til artikel 131. Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af revisionsmyndigheden og Kommissionen forud for afslutningen af alle udgifter i henhold til artikel 131. Disse bestemmelser tilsidesætter ikke stk. 4.</p>	<p>Proportional kontrol af operationelle programmer</p> <p>1. Operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger <u>250 000</u> 100 000 EUR, må ikke underkastes mere end én revision af enten revisionsmyndigheden eller Kommissionen før afslutningen af alle udgifter i henhold til artikel 131. Andre operationer må ikke underkastes mere end én revision pr. regnskabsår af revisionsmyndigheden og Kommissionen forud for afslutningen af alle udgifter i henhold til artikel 131. Disse bestemmelser tilsidesætter ikke stk. 4.</p>

Baggrund

For at sikre en reelt proportional kontrol af operationelle programmer foreslår udvalget, at operationer, for hvilke de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger 250 000 EUR, ikke må underkastes mere end én revision.

Ændringsforslag 66

BILAG IV

Konditionalitet – Forhåndsbetingselser

Tematiske forhåndsbetingselser punkt 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11

Tematiske mål	Forhåndsbetingselse	Opfyldelseskriterier
<p>1. Styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation (FoU-målet)</p> <p>(jf. artikel 9, nr. 1))</p>	<p>1.1. <i>Forskning og innovation</i>: Der foreligger en national og/eller regional innovationsstrategi <u>strategisk tilgang til forskning og innovation</u> for intelligent specialisering på linje med det nationale reformprogram for at tiltrække private investeringer i forskning og innovation, som er i overensstemmelse med kendetegnene for velfungerende nationale og regionale forsknings- og innovationssystemer ⁽³⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional <u>strategisk tilgang til forsknings-</u> og innovationsstrategi for intelligent specialisering, som <ul style="list-style-type: none"> — er baseret på en SWOT-analyse om at koncentrere ressourcerne om en begrænset række forsknings- og innovationsprioriteter, <u>under hensyntagen til eventuelle evalueringer af tidligere erfaringer</u> — skitserer foranstaltninger til at stimulere private FTU-investeringer — indeholder et overvågnings- og revisionsystem. — Medlemsstaten har vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler til forskning og innovation. — Medlemsstaten har vedtaget en flerårig plan for budgetlægning og prioritering af investeringer, der er knyttet til EU's prioriteter (Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer — ESFRI).
<p>2. Bedre adgang til og brug og kvalitet af informations- og kommunikationsteknologi (bredbåndsmålet)</p> <p>(jf. artikel 9, nr. 2))</p>	<p>2.1. <i>Digital vækst</i>: Den nationale eller regionale strategiske tilgang til <u>strategiske tilgang til</u> innovationsstrategi for intelligent specialisering indeholder et eksplicit kapitel om digital vækst for at fremme efterspørgslen efter billige og interoperable ikt-baserede private og offentlige tjenester af god kvalitet og øge borgernes, herunder sårbare grupper, virksomhedernes og de offentlige forvaltningers anvendelse heraf også til grænseoverskridende initiativer.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er et kapitel i den nationale eller regionale <u>strategiske tilgang til</u> innovationsstrategi for intelligent specialisering, som indeholder: <ul style="list-style-type: none"> — budgetlægning og prioritering af foranstaltninger gennem en SWOT-analyse udført i overensstemmelse med resultattavlen i en digital dagsorden for Europa ⁽⁴⁾ — der skal være gennemført en analyse om afbalancering af støtte til udbud af og efterspørgsel efter informations- og kommunikationsteknologier (ikt) — målbare mål for resultaterne af foranstaltninger inden for områderne digitale færdigheder, e-inddragelse, e-tilgængelighed og e-sundhed, der er tilpasset eksisterende relevante nationale eller regionale sektorstrategier — vurdering af behovene for at styrke opbygning af ikt-kapacitet.
	<p>2.2. <i>Næste generation af accessinfrastruktur (NGA)</i>: Der foreligger nationale <u>eller regionale</u> NGA-planer, som tager hensyn til regionale foranstaltninger med henblik på at nå EU's accessmål for højhastighedsinternet ⁽⁵⁾, <u>fremme territorial samhørighed</u> med fokus på områder, hvor markedet ikke leverer en åben infrastruktur til en overkommelig pris og i en passende kvalitet i overensstemmelse med EU's konkurrence- og statsstøttebestemmelser og ikke sikrer sårbare grupper tilgængelige tjenester.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national <u>eller regional</u> NGA-plan, som indeholder <ul style="list-style-type: none"> — en plan for infrastrukturinvesteringer gennem efterspørgselsaggregering og en kortlægning af infrastruktur og tjenester, der regelmæssigt ajourføres — bæredygtige investeringsmodeller, der styrker konkurrencen og giver adgang til åbne, billige og fremtidssikrede infrastrukturer og tjenester af høj kvalitet — foranstaltninger til fremme af privat investering.

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
<p>3. Fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne (jf. artikel 9, nr. 3))</p>	<p>3.1. Der er gennemført specifikke foranstaltninger med henblik på en effektiv implementering af Small Business Act (SBA) og status herfor af 23. februar 2011 ⁽⁶⁾, bl.a. princippet »Tænk småt først«.</p> <p>3.2. Gennemførelse i national lovgivning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner ⁽⁷⁾.</p>	<p>— De specifikke foranstaltninger omfatter:</p> <ul style="list-style-type: none"> — en overvågningsmekanisme for at sikre implementeringen af SBA, herunder et organ med ansvar for at koordinere SMV-spørgsmål på tværs af administrative niveauer (en »SMV-repræsentant«) — foranstaltninger til at mindske den tid, det tager at etablere en virksomhed, til tre arbejdsdage og en omkostning på 100 EUR — foranstaltninger til at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet, til tre måneder. — en mekanisme til systematisk at bedømme konsekvenserne af en lovgivning for SMV'er ved hjælp af en »SMV-test«, samtidig med at forskelle i virksomheders størrelse tages i betragtning, hvor dette er relevant. <p>— Gennemførelse af det pågældende direktiv i overensstemmelse med artikel 12 i direktivet (senest den 16. marts 2013).</p>
<p>6. Beskyttelse af miljøet og fremme en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne (jf. artikel 9, nr. 6))</p>	<p>6.1. <i>Vandsektoren:</i> Der foreligger a) en vandprissætningspolitik, som sikrer passende incitamenter for brugerne til at udnytte vandressourcerne effektivt og b) et passende bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne i forbindelse med forsyningspligtigheder i overensstemmelse med artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁸⁾.</p> <p>6.2. <i>Affaldssektoren:</i> Gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver ⁽¹⁰⁾, især udvikling af affaldshåndteringsplaner i overensstemmelse med direktivet og affaldshierarkiet.</p>	<p>— Medlemsstaten har sørget for bidrag fra de forskellige vandanvendelsessektorer til dækning af omkostningerne i forbindelse med den enkelte sektors forsyningspligtigheder i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2000/60/EF, og <u>derved sikres lige og universal adgang til dette fælles gode.</u></p> <p>— Vedtagelse af en vandområdeplan for det vandområdedistrikt, hvor der skal foretages investeringer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁹⁾.</p> <p>— Medlemsstaten har aflagt rapport til Kommissionen om sine fremskridt mod målene i artikel 11 i direktiv 2008/98/EF, årsagerne til, at målene evt. ikke er nået, og planlagte foranstaltninger for at nå målene.</p> <p>— Medlemsstaten har sikret, at dens kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1, 4, 13 og 16 i direktiv 2008/98/EF udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner i henhold til direktivets artikel 28.</p> <p>— Senest den 12. december 2013 har medlemsstaten i overensstemmelse med artikel 1 og 4 i direktiv 2008/98/EF udarbejdet programmer for affaldsforebyggelse, jf. direktivets artikel 29.</p> <p>— Medlemsstaten har truffet de nødvendige foranstaltninger til at nå 2020-målet om genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2008/98/EF.</p>

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
<p>7. Fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer</p> <p>(jf. artikel 9, nr. 7))</p>	<p>7.1. Vej: Der foreligger en samlet national transportplan, som indeholder en passende prioritering af investeringerne i det transeuropæiske transportinfrastrukturbasisnet (TEN-T), i det primære net (andre investeringer end i basis-TEN-T) og i sekundære forbindelsesmuligheder (bl.a. offentlig transport på regionalt og lokalt plan).</p> <p>7.2. Jernbaner: Der foreligger en samlet national transportplan med et eksplicit kapitel om jernbaneudvikling, som indeholder en passende prioritering af investeringerne i det transeuropæiske transportinfrastrukturbasisnet (TEN-T), i det primære net (andre investeringer end i basis-TEN-T) og i sekundære forbindelsesmuligheder for jernbanesystemet i overensstemmelse med deres bidrag til mobilitet, bæredygtighed og netværkseffekter på nationalt og europæisk plan. Investeringerne dækker mobile aktiver og interoperabilitet samt kapacitetsopbygning.</p>	<p>— Der foreligger en samlet transportplan, som indeholder</p> <ul style="list-style-type: none"> — prioritering af investeringer i TEN-T-basisnettet, det primære net og sekundære forbindelsesmuligheder. Prioriteringen skal tage hensyn til investeringernes bidrag til mobilitet, bæredygtighed, nedbringelse af drivhusgasemissioner og bidraget til et fælles europæisk transportområde — en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme) — en strategisk miljøvurdering, der opfylder lovkravene til transportplanen — foranstaltninger til at styrke bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter. <p>— Den samlede transportplan indeholder et kapitel om jernbaneudvikling, som indeholder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — en realistisk og moden reserve af færdigudarbejdede projekter (inkl. tidsplan, budgetramme) — en strategisk miljøvurdering, der opfylder lovkravene til transportplanen — foranstaltninger til at styrke bemyndigede organers og støttemodtageres kapacitet til at gennemføre reserven af færdigudarbejdede projekter.
<p>8. Fremme af beskæftigelse og støtte til arbejdskraftens mobilitet</p> <p>(beskæftigelsesmålet)</p> <p>(jf. artikel 9, nr. 8))</p>	<p>8.1. <i>Adgang til beskæftigelse for jobsøgende og personer uden for arbejdsstyrken, herunder lokale beskæftigelsesinitiativer, samt støtte til arbejdstagernes mobilitet:</i> Der udformes og gennemføres aktive arbejdsmarkedspolitikker i overensstemmelse med beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker ⁽¹⁾ vedrørende forbedring af forudsætningerne for jobskabelse.</p> <p>8.2. <i>Selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksætteri og virksomhedsetablering:</i> Der foreligger en samlet og rummelig strategi for integrerende etableringsstøtte i overensstemmelse med Small Business Act ⁽²⁾ og i sammenhæng med beskæftigelsesretningslinjerne og de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker ⁽³⁾ vedrørende forbedring af forudsætningerne for jobskabelse.</p>	<p>— Arbejdsformidlingstjenesterne har kapacitet til og sørger rent faktisk for:</p> <ul style="list-style-type: none"> — individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende — foregribelse af og rådgivning om langsigtede beskæftigelsesmuligheder som følge af strukturelle omstillinger på arbejdsmarkedet såsom omstillingen til lavemissionsøkonomi — gennemsigtig og systematisk information om nye ledige job. <p>— Arbejdsformidlingerne har oprettet netværk med arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner.</p> <p>— Der er fastlagt en samlet strategi, der skal omfatte:</p> <ul style="list-style-type: none"> — foranstaltninger til at mindske den tid, det tager at etablere en virksomhed, til tre arbejdsdage og en omkostning på 100 EUR — foranstaltninger til at mindske den tid, det tager at få licenser og tilladelser til at iværksætte og udføre virksomhedens specifikke aktivitet, til tre måneder — aktioner, der forbinder passende virksomhedsudviklingstjenester og finansielle tjenester (adgang til kapital), herunder opsøgende arbejde blandt dårligt stillede grupper og områder.

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	<p>8.3. <i>Modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedsinstitutioner, bl.a. tiltag til at styrke arbejdskraftens tværnationale bevægelighed</i> ⁽¹⁴⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Arbejdsmarkedsinstitutioner moderniseres og styrkes i overensstemmelse med beskæftigelsesretningslinjerne — Til grund for reformer af arbejdsmarkedsinstitutionerne skal der ligge en klar strategi og en forudgående vurdering, der medtager kønsdimensionen. 	<ul style="list-style-type: none"> — Tiltag til at reformere arbejdsformidlingerne med det formål at give dem kapacitet til at levere ⁽¹⁵⁾: — individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium, der er åbne for alle arbejdssøgende — rådgivning om langsigtede beskæftigelsesmuligheder som følge af strukturelle omstillinger på arbejdsmarkedet såsom omstillingen til lavemissionsøkonomi — gennemsigtig og systematisk information om nye jobmuligheder på EU-niveau. — Reformen af arbejdsformidlingerne skal omfatte oprettelse af netværk med arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner.
	<p>8.4. <i>Aktiv og sund aldring</i>: Aktive aldringspolitikker udformes og gennemføres i overensstemmelse med beskæftigelsesretningslinjerne ⁽¹⁶⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Tiltag til at løfte udfordringerne med en aktiv og sund aldring ⁽¹⁷⁾: — Relevante interessenter inddrages i udformning og gennemførelse af aktive aldringspolitikker. — Medlemsstaten har truffet foranstaltninger til at fremme aktiv aldring og begrænse tidlig tilbagetrækning.
	<p>8.5. <i>Tilpasning af arbejdstagere, virksomheder og iværksættere til forandring</i>: Der foreligger politikker, som sigter mod at fremme foregribelse og god forvaltning af forandring og omstrukturering på alle relevante niveauer (nationalt, regionalt, lokalt og i de enkelte brancher) ⁽¹⁸⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret effektive instrumenter til at støtte arbejdsmarkedets parter og offentlige myndigheder i udviklingen af proaktive foranstaltninger med henblik på forandring og omstrukturering.
<p>9. Investeringer i uddannelse, kvalifikationer og livslang læring (<i>uddannelsesmålet</i>) (jf. artikel 9, nr. 10))</p>	<p>9.1. <i>Skolefrafald</i>: Der foreligger en helhedsstrategi for at mindske skolefrafaldet i overensstemmelse med Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald ⁽¹⁹⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret et system til indsamling og analyse af data og information om skolefrafald på nationalt, regionalt og lokalt plan, som: <ul style="list-style-type: none"> — giver et tilstrækkeligt evidensgrundlag til at udvikle målrettede politikker — benyttes systematisk til at overvåge udviklingen på det enkelte niveau. — Der er etableret en strategi for skolefrafald, som: <ul style="list-style-type: none"> — er evidensbaseret — er omfattende (f.eks. dækker alle uddannelsesområder, også udviklingen i den tidlige barndom) og i tilstrækkelig grad dækker <u>hvor det er muligt, opstiller passende foranstaltninger til forebyggelses-, interventions- og kompensationsforanstaltninger i forhold til skolefrafald</u> — indeholder målsætninger, der er i overensstemmelse med Rådets henstilling om politikker, som skal mindske skolefrafald — går på tværs af sektorer og involverer og koordinerer alle politikområder og interessenter, der er relevante for bekæmpelse af skolefrafald.

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	<p>9.2. <i>Videregående uddannelse:</i> Der foreligger nationale og regionale strategier <u>strategiske tilgange</u> for at øge antallet af personer, der får en videregående uddannelse, samt kvalitet og effektivitet i de videregående uddannelser i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 10. maj 2006 om virkeliggørelse af universiteternes moderniseringsdagsorden for uddannelse, forskning og innovation ⁽²⁰⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional strategi <u>strategisk tilgang</u> for videregående uddannelse, som omfatter <u>mindst to af de følgende centrale foranstaltninger</u>: — foranstaltninger til at øge deltagelse og gennemførelse, der: <ul style="list-style-type: none"> — forbedrer vejledningen af mulige studerende — øger deltagelsen i videregående uddannelse blandt lavindkomstgrupper og andre underrepræsenterede grupper — øger deltagelsen af voksne studerende — (om nødvendigt) mindsker frafaldsprocenten/forbedrer gennemførelsesprocenten — foranstaltninger til forbedring af kvaliteten, der: <ul style="list-style-type: none"> — fremmer nyskabende indhold og udvikling af læseplaner — fremmer høje kvalitetsstandarder i undervisningen — foranstaltninger til at øge beskæftigelsesevne og iværksætterånd, der: <ul style="list-style-type: none"> — fremmer udviklingen af »tværfaglige kvalifikationer«, bl.a. iværksætteri, i alle videregående uddannelsesplaner — mindsker kønsforskelle med hensyn til akademiske og erhvervsuddannelsesmæssige valg og tilskynder studerende til at vælge karrierer i sektorer, hvor de er underrepræsenteret, med henblik på at mindske kønsopsplitningen på arbejdsmarkedet — sikrer kvalificeret undervisning under anvendelse af forskningsbaseret viden og udvikling i erhvervspraksis.
	<p>9.3. <i>Livslang læring:</i> Der foreligger en national og/eller regional politisk ramme for livslang læring i overensstemmelse med EU's politiske retningslinjer ⁽²¹⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret en national eller regional politisk ramme for livslang læring, som indeholder: <ul style="list-style-type: none"> — foranstaltninger til støtte for gennemførelse af livslang læring (LLL) og opgradering af kvalifikationer, <u>som giver mulighed for og til</u> inddragelse af og partnerskab med interessenter, bl.a. arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsforeninger — foranstaltninger til effektiv etablering af kvalifikationsudvikling for unge i erhvervsuddannelse, voksne, kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, lavtuddannede og ældre arbejdstagere samt andre dårligt stillede grupper — foranstaltninger til at udvide adgangen til LLL, bl.a. via effektiv gennemførelse af instrumenter til sikring af større gennemsigtighed (den europæiske referenceramme for kvalifikationer, nationale referencerammer for kvalifikationer, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse, den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse) og udvikling og integration af livslange læringstjenester (almen uddannelse og erhvervsuddannelse, vejledning, validering) — foranstaltninger til at forbedre relevansen af almen uddannelse og erhvervsuddannelse og sikre tilpasning heraf til identificerede målgruppers behov.

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
<p>10. Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom (fattigdomsmålet)</p> <p>(jf. artikel 9, nr. 9))</p>	<p>10.1. Aktiv inklusion</p> <p><i>Integration af marginaliserede befolkningsgrupper som f.eks. romaerne:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger og gennemføres en national strategi eller strategisk tilgang for fattigdomsbekæmpelse i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet ⁽²²⁾, og beskæftigelsesretninglinjerne — Der er etableret en national strategi for romaer i overensstemmelse med EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 ⁽²³⁾. <p>— Der er etableret støtte til, at relevante interessenter kan få adgang til fondene.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national strategi for fattigdomsbekæmpelse, som: <ul style="list-style-type: none"> — er evidensbaseret. Det kræver et system til indsamling og analyse af data og information, som giver tilstrækkelig dokumentation til at udvikle politikker til fattigdomsbekæmpelse. Dette system anvendes til at overvåge udviklingen — er i overensstemmelse med det nationale mål for fattigdom og social udstødelse (som defineret i det nationale reformprogram), der omfatter udvidelse af beskæftigelsesmulighederne for dårligt stillede grupper — indeholder en kortlægning af den territoriale koncentration af marginaliserede og dårligt stillede grupper, bl.a. romaer, ud over det regionale niveau/NUTS 3 — påviser, at arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter er inddraget i udformningen af den aktive inklusion — omfatter foranstaltninger til at gå fra pleje på døgninstitutioner til pleje i nærmiljøet — omfatter en klar redegørelse for foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe segregation på alle områder. — Der er etableret en national inklusionsstrategi for romaer, som <ul style="list-style-type: none"> — indeholder realistiske nationale mål for romaernes integration for at mindske kløften mellem dem og resten af befolkningen. Målene bør som minimum vedrøre <u>mindst ét af</u> EU's fire mål for romaernes integration vedrørende adgang til uddannelse, beskæftigelse, sundhedspleje og bolig — hænger sammen med de nationale reformprogrammer — hvor det er muligt, udpeger eventuelle dårligt stillede mikroregionerområder eller segregerede kvarterer, hvor samfundene har de ringeste kår, ved hjælp af de til rådighed værende samfundsøkonomiske og territoriale indikatorer (dvs. lavt uddannelsesniveau, langvarig arbejdsløshed osv.) — får tildelt tilstrækkelige midler fra det nationale budget, som om nødvendigt vil blive suppleret med internationale midler og EU midler — omfatter effektive overvågningsmetoder til at vurdere virkningen af integrationstiltagene og en revisionsmekanisme til at justere strategien med — er udformet, gennemføres og overvåges i tæt samarbejde og i løbende dialog med romasamfundene og de regionale og lokale myndigheder — indeholder et nationalt kontaktpunkt for den nationale strategi for romaernes integration, som har beføjelse til koordinere udviklingen og gennemførelsen af strategien. — Relevante interessenter får støtte til at indsende projektsøgninger og gennemføre og forvalte udvalgte projekter.

Tematiske mål	Forhåndsbetjngelse	Opfyldelseskriterier
	10.2. <i>Sundhed</i> : Der foreligger en national eller regional sundhedsstrategi <u>eller sundhedsstrategisk tilgang</u> , der sikrer adgang til økonomisk bæredygtige sundhedsydelse af høj kvalitet.	<ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en national eller regional sundhedsstrategi, som: <ul style="list-style-type: none"> — indeholder koordinerede foranstaltninger til at forbedre <u>og udvide</u> adgangen til sundhedsydelse af høj kvalitet — indeholder foranstaltninger til at stimulere effektiviteten i sundhedssektoren, bl.a. gennem anvendelse af effektive og nyskabende teknologier, serviceydelsesmodeller og infrastruktur — indeholder et overvågnings- og revisionssystem. — Medlemsstaten eller regionen har vedtaget en ramme for tilgængelige budgetmidler til sundhedspleje.
11. Styrkelse af den institutionelle kapacitet og effektiv offentlig forvaltning (jf. artikel 9, nr. 11))	<p><i>Medlemsstaternes administrative effektivitet:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Der foreligger en strategi for styrkelse af medlemsstatens administrative effektivitet, bl.a. reform af den offentlige forvaltning ⁽²⁴⁾. 	<ul style="list-style-type: none"> — Der er etableret en strategi for styrkelse af medlemsstaternes <u>eller regionernes</u> administrative effektivitet, og den er ved at blive gennemført ⁽²⁵⁾. Strategien omfatter: <ul style="list-style-type: none"> — en analyse og strategisk planlægning af juridiske, organisatoriske og/eller proceduremæssige reformtiltag — udvikling af forvaltningssystemer af høj kvalitet — integrerede tiltag til forenkling og rationalisering af administrative procedurer — udvikling og gennemførelse af hr-strategier og -politikker, der dækker rekrutteringsplaner og karriereforløb for medarbejdere, kompetenceopbygning og midler — udvikling af færdigheder på alle niveauer — udvikling af overvågnings- og evalueringsprocedurer og -instrumenter.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Europa 2020-flagskibsinitiativet »Innovation i EU« (COM(2010) 546 final af 6.10.2010). Forpligtelse 24 og 25 og bilag I »Selvevalueringsværktøj: Kendetegn ved velfungerende nationale og regionale forsknings- og innovationssystemer«. Konklusionerne om innovation fra mødet i Rådet (konkurrenceevne): Conclusions on Innovation Union for Europe (dok. 17165/10 af 26.11.2010).

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En digital dagsorden for Europa (COM(2010) 245 final/2 af 26.8.2010). Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Digital Agenda Scoreboard (SEC(2011) 708 af 31.5.2011). Konklusionerne fra samlingen i Rådet (transport, telekommunikation og energi) om den digitale dagsorden for Europa (dok. 10130/10 af 26.5.2010).

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En digital dagsorden for Europa (COM(2010) 245 final/2 af 26.8.2010). Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Digital Agenda Scoreboard (SEC(2011) 708 af 31.5.2011).

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa (COM(2008) 394 final af 23.6.2008). Konklusionerne om innovation fra mødet i Rådet (konkurrenceevne): »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa (dok. 16788/08 af 1.12.2008). Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Status vedrørende »Small Business Act« for Europa (COM(2011) 78 final af 23.2.2011), konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne): Conclusions on the Review of the »Small Business Act« for Europe (dok. 10975/11 af 30.5.2011).

⁽⁷⁾ EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

⁽¹¹⁾ Rådets henstilling 2010/410/EU af 13. juli 2010 (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28).

⁽¹²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa (COM(2008) 394 final af 23.6.2008). Konklusionerne om innovation fra mødet i Rådet (konkurrenceevne): »Tænk småt først« - En »Small Business Act« for Europa (dok. 16788/08 af 1.12.2008). Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Status vedrørende »Small Business Act« for Europa (COM(2011) 78 af 23.2.2011), konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne): Conclusions on the Review of the »Small Business Act« for Europe (dok. 10975/11 af 30.5.2011).

⁽¹³⁾ Rådets henstilling 2010/410/EU af 13. juli 2010 (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28).

- (¹⁴) Hvis der foreligger en landespecifik henstilling fra Rådet, som er direkte knyttet til denne konditionalitetsbestemmelse, vil der ved vurderingen af, om den er opfyldt, blive taget hensyn til vurderingen af de fremskridt, der er gjort med at opfylde Rådets landespecifikke henstilling.
- (¹⁵) Frister for resultater vedrørende alle de her anførte elementer kan være i løbet af programgennemførelsesperioden.
- (¹⁶) Hvis der foreligger en landespecifik henstilling fra Rådet, som er direkte knyttet til denne konditionalitetsbestemmelse, vil der ved vurderingen af, om den er opfyldt, blive taget hensyn til vurderingen af de fremskridt, der er gjort med at opfylde Rådets landespecifikke henstilling.
- (¹⁷) Frister for at nå resultater vedrørende alle de anførte elementer i dette afsnit kan fastsættes i løbet af programgennemførelsesperioden.
- (¹⁸) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen (COM(2009) 257 final af 29. juni 2011).
- (¹⁹) EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1.
- (²⁰) (COM(2006) 208 final) [vil blive erstattet af den kommende meddelelse inden udgangen af september 2011].
- (²¹) Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (»ET 2020«) (2009/C 119/02).
- (²²) Kommissionens henstilling af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet (EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11).
- (²³) Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2011) 173 final).
- (²⁴) Hvis der foreligger en landespecifik henstilling fra Rådet, som er direkte knyttet til denne konditionalitetsbestemmelse, vil der ved vurderingen af, om den er opfyldt, blive taget hensyn til vurderingen af de fremskridt, der er gjort med at opfylde Rådets landespecifikke henstilling.
- (²⁵) Frister for at nå resultater vedrørende alle de anførte elementer i dette afsnit kan fastsættes i løbet af programgennemførelsesperioden.

Konditionalitet – Forhåndsbetingselser
Tematiske forhåndsbetingselser punkt 2, 5

Område	Forhåndsbetingselse	Opfyldelseskriterier
2. Ligestilling mellem kønnene	Der foreligger en strategi til fremme af ligestilling mellem kønnene og en mekanisme, som sikrer en effektiv gennemførelse heraf.	<ul style="list-style-type: none"> — Effektiv gennemførelse og anvendelse af en eksplicit strategi til fremme af ligestillingen sikres gennem: — et system til indsamling og analyse af data og indikatorer opdelt på køn med henblik på udvikling af evidensbaserede køns politikker — en plan og forudgående kriterier for integration af ligestillingsmål gennem konsstandarder og retningslinjer — gennemførelsesmekanismer, bl.a. inddragelse af et ligestillingsorgan og den relevante ekspertise til at udarbejde, overvåge og evaluere interventionerne.
5. Statsstøtte	Der foreligger en mekanisme, som sikrer effektiv gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen om statsstøtte.	<ul style="list-style-type: none"> — Effektiv gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen om statsstøtte sikres gennem: — institutionelle ordninger til gennemførelse, anvendelse og overvågning af EU-lovgivningen om statsstøtte — en strategi for efteruddannelse og informationsformidling til medarbejdere, der er involveret i gennemførelse af fondene — foranstaltninger til at styrke den administrative kapacitet til gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivningen om statsstøtte.

Baggrund

De fremlagte ændringsforslag har til formål at tynde ud i teksten, da Kommissionens forslag fremstår for tungt og detaljeret, især hvad angår afsnittet om opfyldelseskriterier.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)«

(2012/C 225/08)

REGIONSUDVALGET

- gør opmærksom på, at en overdreven tematisk koncentration begrænser de strategiske valg og kræver større fleksibilitet for en yderligere styrkelse af regionernes konkurrenceevne;
- opfordrer Kommissionen til, at indholdet og omfanget af de enkelte investeringsprioriteter gøres mere fleksibelt i en dialog med medlemsstaterne og regionerne fra sag til sag;
- bifalder forslaget om fælles indikatorer, men mener fortsat, at der er behov for at foretage en optimering;
- har den opfattelse, at EFRU-midler skal kunne anvendes fleksibelt og uden begunstiging eller diskriminering af bestemte områder, så der tages højde for såvel landdistrikter og bynære samt funktionelle områder;
- foreslår, at der skabes bedre sammenhæng mellem Horisont 2020 og strukturfondene ved at tilføje grænseflader og forbindelsespunkter i begge programmer;
- understreger, at en liste over byer, hvor der skal gennemføres aktioner for bæredygtig byudvikling, bør være vejledende. Den bør være resultatet af en partnerskabsbaseret dialog med de kompetente lokale og regionale myndigheder på grundlag af en indkaldelse af ansøgninger. Det skal være muligt for regionerne at yde en fleksibel støtte i tråd med det regionale og kommunale behov;
- henviser til, at den andel af EFRU-støtten, der er afsat til fremme af bæredygtig byudvikling, og lokal udvikling generelt, i en medlemsstat, bør være resultatet af planlægningen af operationelle programmer;
- fremhæver det hidtidige arbejde i URBACT-programmet og anmoder Kommissionen om at forklare merværdien af den foreslåede byudviklingsplatform;
- tilbyder, med henblik på en styrket politisk dialog om byudviklingskoncepter og et samspil mellem by- og landområder i Europa, Kommissionen et tæt samarbejde;
- kræver, at de operationelle programmer i højere grad tager højde for udfordringerne i områder med naturbetingede eller demografiske ulemper, end det er tilfældet i artikel 111 i forslaget til generel forordning.

Ordfører	Michael SCHNEIDER (DE/PPE), Statssekretær, repræsentant for Sachsen-Anhalt i den tyske forbundsdag
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 COM(2011) 614 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generel vurdering

1. bifalder Kommissionens forslag som et godt grundlag for de videre forhandlinger om den fremtidige udformning af EFRU-støtten i Europa;
2. mener, at der er behov for ændringer, navnlig for at sikre, at EU tager højde for de lokale og regionale myndigheders interesser;
3. henviser i den forbindelse til Regionsudvalgets udtalelse om rammeforordningen ⁽¹⁾ samt til tidligere udtalelser om den kommende tilrettelæggelse af samhørighedspolitikken efter 2013 ⁽²⁾.

Fælles bestemmelser (artikel 1-5)

REGIONSUDVALGET

4. fremhæver beskrivelsen af **EFRU's opgaver** i artikel 2, som fastslår, at fonden ved at afhjælpe regionale skævheder skal styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, og konstaterer, at udformningen af EFRU-støtten også i fremtiden skal tage udgangspunkt i dette mål. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at det ifølge artikel 174 i forbindelse med artikel 176 i EUF-traktaten også er en EFRU-opgave at bidrage til at mindske forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede regioner. Blandt de berørte områder bør der lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces samt områder med alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske ulemper såsom de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øer, grænseregioner og bjergområder;
5. henstiller endvidere, at støtten fra EFRU primært bør tjene det formål at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, idet der tages behørigt hensyn til den specifikke situation, regionerne i den yderste periferi, befinder sig i jf. artikel 349 i EUF-traktaten;
6. har den opfattelse, at det i artikel 3 fastlagte **anvendelsesområde for EFRU** principielt er egnet til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, udligne regionale skævheder og samtidig opfylde målene i Europa 2020-strategien. Udvalget henleder imidlertid opmærksomheden på, at det på grund af interne udviklingsmæssige skævheder også

kan være nødvendigt at investere i infrastruktur, som leverer basisserviceydelser til borgerne på områder som miljø, transport og informations- og kommunikationsteknologier (ikt), i mere udviklede regioner;

7. opfordrer derfor – uanset »Connecting Europe«-faciliteten – til, at dette spørgsmål afklares, og at bestemmelsen om, at der ikke kan gives støtte til infrastruktur, gøres mere fleksibel i en dialog med medlemsstater og regioner. Det er i denne forbindelse vigtigt at tage hensyn til produktionsstrukturen i hver enkelt region;

8. glæder sig over, at SMV'ernes konkurrenceevne fremgår som et punkt på listen over prioriterede investeringer (artikel 5 i forslaget til EFRU-forordning), og understreger, at dette spørgsmål har særlig stor betydning i krisetider, hvor det er meget vanskeligt for SMV'er at få adgang til finansiering og investeringer, selvom deres rolle inden for beskæftigelse og innovation er helt afgørende med hensyn til samhørighed og økonomisk opsving. På den anden side understreger udvalget, at det fremover også skal være muligt at give investeringsstøtte til store virksomheder. Disse virksomheder spiller en vigtig strukturel rolle, f.eks. som partnere ved udviklingen af industrielle klynger for at opfylde målene i flagskibsinitiativet »En industripolitik for en globaliseret verden« og ikke mindst som ordregivere for SMV'er;

9. mener, at der principielt er et behov for at præcisere sammenhængen mellem anvendelsesområdet i artikel 3 og de investeringsprioriteter, der fastlægges i artikel 5, og anmoder om en afklaring på dette område;

10. har den opfattelse, at den private sektors initiativer kan få større betydning fremover som følge af de begrænsede offentlige midler, og EFRU's anvendelsesområde bør derfor give mulighed for støtte til offentlige og private forsknings- og innovationsorganer. Udvalget understreger betydningen af, at man på EU niveau fortsætter med at fremme forskning, der udføres af private virksomheder, universiteter og forskningscentre i fællesskab;

11. mener, at planerne i artikel 3, stk. 1, litra d), nr. iv), om netværkssamarbejde, samarbejde og erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører også kræver, at aktørerne fra videnskab og forskning inddrages. Det er nødvendigt med en præcisering i den henseende;

⁽¹⁾ CdR 4/2012.

⁽²⁾ CdR 210/2009 fin.

12. støtter principielt, at man ved støttetildelingen koncentrerer sig om klare tematiske mål. Denne koncentration af midler gennemføres imidlertid bedst i de regionale operationelle programmer. Derfor afvises en centralt styret fastlæggelse af kvoter og støttetildeling til enkelte fonde eller investeringsprioriteter. Den **tematiske koncentration** i artikel 4 skal – under iagttagelse af nærhedsprincippet – overlades til partnerskabet. Partnerskabskontrakten mellem medlemsstaten og Kommissionen skal baseres på aftalerne mellem medlemsstaten og de regionale og lokale myndigheder. Medlemsstaterne og regionerne samt de lokale myndigheder skal – inden for rammerne af deres kompetencer – have mulighed for selvstændigt at tilrettelægge deres territoriale udviklingsstrategier i programmeringsprocessen og fastlægge og begrunde deres individuelle prioriteter med henblik på såvel Europa 2020-målene som deres specifikke regionalpolitiske behov;

13. er derfor imod den restriktive koncentration af EFRU-midler på de tematiske mål »styrkelse af forskning, teknologisk udvikling og innovation«, »fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne« og »støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer«, især i regioner, hvor BNP pr. indbygger i perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-25 i referenceperioden;

14. gør opmærksom på, at fokuseringen på disse tre mål begrænser EFRU's muligheder for at give en omfattende støtte til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst og fondens evne til at formindske de økonomiske, sociale og territoriale forskelle i EU. Der skal mindes om, at EFRU i henhold til artikel 176 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen. Skønt EFRU godt kan benyttes til at fremme Europa 2020-strategien, bør dette derfor ikke betyde, at det overordnede mål om mindskelse af de regionale forskelle bliver skubbet i baggrunden. Fokuseringen på disse tre mål gør det også vanskeligt for medlemsstater og regioner fuldt ud at overholde kravene i artikel 7 (lige muligheder) og 8 (bæredygtig udvikling og klimaændringer), idet de begrænsede tematiske mål ikke giver optimale forudsætninger for løsningen af disse problemstillinger. En overdreven koncentration begrænser ligeledes de strategiske valg, der er genstand for en ex ante-evaluering og devaluerer ex ante-evalueringssprocessen. Gennemførelsen af komplekse programmer til støtte for en bæredygtig integreret regional økonomisk udvikling kræver større fleksibilitet på lokalt plan og er uomgængelig for en yderligere styrkelse af regionernes konkurrenceevne;

15. afviser endnu en gang den restriktive fastlæggelse af udgiftskvoter for enkelte eller samlede tematiske mål. De betydelige forskelle mellem regionernes potentiale og behov, der endda eksisterer internt i de forskellige regionskategorier, er en barriere for en udifferentieret vægtning af tematiske målsætninger. Samhørighedspolitikens merværdi, som baserer sig på en skræddersyet udformning af regionale og territoriale udviklingsstrategier, ødelægges af en centralt styret udgiftsfordeling;

16. konstaterer, at de i artikel 5 foreslåede **investeringsprioriteter**, som EFRU skal støtte inden for rammerne af de enkelte tematiske mål, dækker vigtige områder af fondens støttemulig-

heder. Det står imidlertid ikke klart, hvorfor Kommissionen ikke anser bestemte investeringer, i f.eks. en trafikoverflytning, som uden tvivl fremmer Europa 2020-strategien, for at være en investeringsprioritet;

17. hilser investeringsprioriteten »overgang til en lavemissionsøkonomi« velkommen og understreger, at denne har stor betydning for Europas fremtid. Udvalget mener dog, at det skal præciseres i den partnerskabskontrakt, som indgås mellem Kommissionen, medlemsstaten og det regionale og lokale niveau, hvor stor en procentdel af EFRU-midlerne, der skal øremærkes til dette formål. Således kan de respektive medlemsstater og regioner hver især få tildelt en passende andel af EFRU-midlerne;

18. mener, at der på dette område først og fremmest er brug for en indsats vedrørende investeringsprioriteterne under det tematiske mål »fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne«. Set i lyset af dette måls betydning for vækst og beskæftigelse i Europa og på baggrund af den meget brede vifte af lovende støttemuligheder er det netop på dette område nødvendigt at udvide investeringsprioriteterne betydeligt. Det centrale aspekt skal ifølge Regionsudvalget først og fremmest være støtten til erhvervsinvesteringer, som bidrager til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder gennem oprettelse, udvidelse eller diversificering af virksomheder eller en grundlæggende omstilling af processen til fremstilling af produkter og tjenesteydelser. Sådanne investeringer i virksomhederne skaber forudsætningerne for, at den nødvendige strukturomlægning i Europa kan lykkes, og at målene for vækst og beskæftigelse i det hele taget kan opfyldes. En begrænsning af EFRU's erhvervsrelaterede støtte, så den kun omfatter investeringer i etablering af nye virksomheder, hvilket tilsyneladende er Kommissionens hensigt, ville ikke imødekomme udviklingskravene i regionerne og Europa;

19. opfordrer endvidere til, at støtten til investeringer i erhvervsrelateret infrastruktur, udbygning af turistinfrastruktur, udbygning af den faglige uddannelses- og efteruddannelsesinfrastruktur og væksthuse i alle regioner regnes blandt de investeringsprioriteter under EFRU, som kan vies særlig opmærksomhed i forbindelse med tilrettelæggelsen af de operationelle programmer og den dertil hørende tematiske koncentration;

20. opfordrer derfor Kommissionen til, at indholdet og omfanget af de enkelte investeringsprioriteter gøres mere fleksibelt i en dialog med medlemsstaterne og regionerne fra sag til sag. Der bør derfor ikke være faste EFRU-prioriteter pr. medlemsstat, men i stedet bør man i hvert operationelt program fastlægge relevante prioriteter.

Indikatorer for EFRU-støtten til målet »investeringer i vækst og beskæftigelse« (artikel 6)

REGIONSUDVALGET

21. bifalder forslaget om *fælles indikatorer* til måling af EFRU-støttens resultater inden for rammerne af målet »investeringer i vækst og beskæftigelse« i [artikel 6](#). I enkelte tilfælde er der imidlertid behov for at foretage en optimering. F.eks. er det vanskeligt og forbundet med store forsinkelser at fastslå antallet af nye produkter, der markedsføres som konsekvens af F&U-tiltag. Denne indikator er lige så lidt egnet til en europæisk præstationsvurdering som indikatoren »skønnet reduktion i utætheder i vanddistributionsnettet«;

22. opfordrer Kommissionen til endnu engang at vurdere og i givet fald forenkle de 43 fælles indikatorer på grundlag af informationsværdi, entydighed og især anvendelighed i en partnerskabsbaseret debat med medlemsstaterne og regionerne. Hvert operationelt program bør kunne nøjes med at vælge de indikatorer, der er relevante for prioriteterne i programmet. Forvaltningsmyndigheder og støtteberettigede kan ikke holdes ansvarlige for manglende resultater på områder, som de ikke har det direkte ansvar for.

Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika (artikel 7-11)

REGIONSUDVALGET

23. bifalder, at EFRU bl.a. også skal kunne yde støtte til omfattende aktioner for bæredygtig byudvikling med henblik på at afhjælpe de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige og sociale udfordringer i byerne. Udvalget konstaterer, at EFRU allerede i indeværende støtteperiode giver en omfattende støtte til byudvikling, og bifalder derfor Kommissionens hensigt om at styrke den bymæssige dimension i næste støtteperiode;

24. har imidlertid den opfattelse, at EFRU-midler principielt skal kunne anvendes fleksibelt og uden begunstiggelse eller diskriminering af bestemte områder, da man ellers risikerer, at landdistrikter og bynære samt funktionelle områder udelukkes fra at kunne få støtte fra EFRU. Hvad angår den geografiske fordeling af EFRU-midlerne på de forskellige typer af områder, skal denne beslutning træffes sammen med de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af den partnerskabsbaserede programmeringsproces;

25. foreslår, at der skabes bedre sammenhæng mellem Horisont 2020 og strukturfondene ved at tilføje grænseflader og forbindelsespunkter i begge programmer. Frem til nu har det ikke været muligt at støtte integrerede projekter gennem det europæiske forskningsprogram og strukturfondene. En tættere kobling af begge programmer vil skabe større synergi og bidrage til at styrke videngrundlaget i alle regioner, og derfor bør der også være tilstrækkelig afspejling af komplementariteten mellem Horisont 2020 og strukturfondene i de operationelle

programmer og strategierne for forskning, innovation og intelligent specialisering;

26. gør i forbindelse med kravet i [artikel 7](#) om, at medlemsstaterne allerede på forhånd skal fremlægge en liste over byer, hvor der skal gennemføres aktioner for *bæredygtig byudvikling*, opmærksom på, at denne liste kun bør være vejledende. Den kan være resultatet af en partnerskabsbaseret dialog med de kompetente lokale og regionale myndigheder på grundlag af en indkaldelse af ansøgninger, der er åben for alle byer i de enkelte medlemsstater. Bæredygtig byudvikling bør umiddelbart være en mulighed for alle byer i de enkelte programområder, herunder små og mellemstore byer. Det skal være muligt for regionerne at yde en fleksibel støtte med udgangspunkt i deres operationelle programmer og finansielle rammer og i tråd med det regionale og kommunale behov;

27. henviser til, at den andel af EFRU-støtten, der er afsat til fremme af bæredygtig byudvikling, og lokal udvikling generelt, i en medlemsstat, bør være resultatet af planlægningen af operationelle programmer. Minder dog samtidigt om, at de enkelte medlemsstater i givet fald vil kunne øge denne andel, således at det fortsat vil være muligt at anvende en bred vifte af støtteforanstaltninger i de operationelle programmer til fremme af bæredygtig byudvikling. Dette kan ske ved at etablere et partnerskab med de tilstødende bynære områder, landdistrikter og funktionelle områder eventuelt i tilknytning til en integreret strategisk plan på suprakommunalt niveau, når det er nødvendigt på grund af de geografiske forhold. Medlemsstater og regioner har brug for den nødvendige fleksibilitet til at gennemføre disse foranstaltninger i støtteperioden alt efter det regionale og strukturpolitiske behov og skal kunne udvælge projekter baseret på kvalitetsmæssige karakteristika;

28. understreger, at en uddelegering af opgaver til byer som følge af det i [artikel 99](#) i den generelle forordning definerede instrument »integrerede territoriale investeringer« bør foreslås som en mulighed. De lokale og regionale myndigheder bør under hensyntagen til de institutionelle og tekniske kapaciteter, selv kunne afgøre, om og i hvor stort et omfang de overtager opgaver;

29. fremhæver set i lyset af den *byudviklingsplatform*, der foreslås i [artikel 8](#), det hidtidige arbejde i URBACT-programmet, som især er møntet på udvekslingen af erfaringer med byudviklingskoncepter i EU, og anmoder derfor Kommissionen om at forklare merværdien af en ny platform i den af Kommissionen foreslåede form for at undgå enhver form for overlappning mellem en sådan platform og URBACT og om at redegøre for URBACT-programmets fremtid i den kommende programmeringsperiode;

30. tilbyder, med henblik på en styrket politisk dialog om byudviklingskoncepter og et samspil mellem by- og landområder i Europa, Kommissionen et tæt samarbejde og fælles foranstaltninger (fælles årlige konferencer), idet der er tale om en vigtig opgave for Regionsudvalget;

31. bifalder forslaget om støtte til **innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling** i forordningsforslagets artikel 9 som en mulighed for at støtte innovative projekter, uden at de kompetente regioners fortløbende finansiering belastes administrativt med denne særlige form for støtte; bifalder ligeledes, at innovationsbegrebet ikke kun omfatter teknologi, men også social innovation. Regionsudvalget er derudover fortalende for, at regionerne selv også får mulighed for at afprøve innovative former for støtte, også hvad angår intelligent specialisering, inden for rammerne af de operationelle programmer;

32. kræver, med udgangspunkt i forordningsforslagets artikel 10 om **områder med naturbetingede eller demografiske ulemper**, at de operationelle programmer i højere grad tager højde for udfordringerne i tilknytning til de demografiske forandringer, end det er tilfældet i artikel 111 i forslaget til generel forordning omhandlende en tilpasning af medfinansieringssatserne. I en situation, der er kendetegnet ved et tydeligt fald i befolkningstallet, afvandring af især unge og højt kvalificerede borgere samt en stadigt højere gennemsnitsalder, udgør den demografiske udvikling en alvorlig og vedvarende ulempe, som ifølge EUF-traktatens artikel 174 skal vies særlig opmærksomhed i EU. Dette skal der tages hensyn til ved anvendelsen af EFRU. Den tematiske koncentration og investeringsprioriteterne bør sikre et tilstrækkeligt råderum til udvikling og gennemførelse af innovative løsninger;

33. støtter de i artikel 11 fremsatte forslag vedrørende **regionerne i den yderste periferi** og mener, at de udgør et godt grundlag for den videre støtte til disse regioner; mener, at der bør sikres et passende niveau for støtte til områderne i den yderste periferi samt større fleksibilitet i forhold til den tematiske koncentration.

Afsluttende bestemmelser (artikel 12-17)

REGIONSUDVALGET

34. henviser, hvad angår den i artikel 13 i forordningsforslaget fastsatte **udøvelse af de delegerede beføjelser**, til de prin-

cielle betæneligheder ved anvendelsen af delegerede retsakter. I overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 290 må delegation af beføjelser kun gælde visse ikke-væsentlige bestemmelser, og delegationens formål, indhold, omfang og varighed skal være klart afgrænset.

Vurdering med henblik på subsidiaritet og proportionalitet

REGIONSUDVALGET

35. mener, at Kommissionens forslag til forordning i for høj grad begrænser EFRU's støttemuligheder, samtidig med at det ikke giver medlemsstater og regioner det nødvendige regional- og strukturpolitiske spillerum til at opfylde målene i henholdsvis traktaten og Europa 2020-strategien vha. målrettede territoriale foranstaltninger. Dermed begrænses mulighederne for, at EFRU-støtten kan bane vejen for integrerede territoriale udviklingsstrategier, der tager højde for specifikke territoriale styrker og svagheder, og som netop derfor yder et væsentligt bidrag til øget vækst og beskæftigelse;

36. har den holdning, at der i højere grad bør tages hensyn til nærheds- og proportionalitetsprincipperne i de aktuelle forhandlinger, således at resultatet ikke bliver en centralistisk, overreguleret og betydeligt mere bureaukratisk EFRU-støtte. Sidstnævnte ville ikke være til gavn for den accept og anerkendelse, som EU's samhørighedspolitik nyder hos borgere og virksomheder i regionerne;

37. mener derfor, at der er et betydeligt behov for forbedringer, og opfordrer Kommissionen til at gennemgå forordningsforslaget i en dialog med Rådet og Europa-Parlamentet;

38. understreger over for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet, at udvalget fortsat er parat til at bidrage med de lokale og regionale myndigheders ekspertise i denne forhandlingsproces.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2

Nyt stk. 2 tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
...	<u>Ifølge artikel 174 i forbindelse med 176 i EUF-traktaten er det også en EFRU-opgave at bidrage til at mindske forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede regioner. Blandt de berørte områder bør der lægges særlig vægt på landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces samt områder med alvorlige og permanente naturbetingede eller demografiske ulemper, såsom de nordligste meget tyndt befolkede områder samt øer, grænseregioner og bjergområder.</u>

Baggrund

Se punkt 4. Når der henvises til en artikel i traktaten, bør hele artiklen citeres, ikke kun dele af den.

Ændringsforslag 2

Artikel 3

Stk. 1 ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>...</p> <p>I mere udviklede regioner støtter EFRU ikke investeringer i infrastruktur, der tilbyder basisserviceydelser til borgerne inden for miljø, transport og ikt.</p>	<p>...</p> <p>For at <u>reducere interne udviklingsmæssige skævheder kan det også</u> i mere udviklede regioner støtter EFRU ikke investeringer <u>være nødvendigt at investere</u> i infrastruktur, der tilbyder basisserviceydelser til borgerne inden for miljø, transport og ikt.</p>

Baggrund

Se punkt 6.

Ændringsforslag 3

Artikel 3

Stk. 1, litra a), ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>a) erhvervsinvesteringer, der medvirker til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder via direkte støtte til investeringer i små og mellemstore virksomheder (SMV)</p>	<p>a) erhvervsinvesteringer, der medvirker til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder, <u>hovedsageligt</u> via direkte støtte til investeringer i små og mellemstore virksomheder (SMV)</p>

Baggrund

Se punkt 8.

Ændringsforslag 4

Artikel 3

Stk. 1, litra c), ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>c) investeringer i social-, sundheds- og uddannelsesinfrastruktur;</p>	<p>c) investeringer i social-, sundheds- og uddannelsesinfrastruktur <u>samt infrastruktur på kulturarvsområdet;</u></p>

Ændringsforslag 5

Artikel 3

Stk. 1, litra d), nr. i), ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) udvikling af regionernes eget potentiale gennem støtte til regional og lokal udvikling, forskning og innovation. Foranstaltningerne skal omfatte: i) faste investeringer i udstyr og infrastruktur i mindre omfang	d) udvikling af regionernes eget potentiale gennem støtte til regional og lokal udvikling, forskning og innovation. Foranstaltningerne skal omfatte: i) faste investeringer i udstyr og infrastruktur i mindre omfang

Baggrund

Dette ændringsforslag er i tråd med udtalelsens punkt 9. En reduktion i den mulige anvendelse af EFRU i forbindelse med støtte til investeringer i udstyr og infrastruktur til »investeringer i mindre omfang« stemmer ikke overens med regionernes udviklingsbehov på forskellige områder. For eksempel modsiger punktet bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), om fremme af forsknings- og innovationsinfrastruktur (F&I) til at udvikle F&I-eksperise.

Ændringsforslag 6

Artikel 3

Stk. 1, litra d), ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
iii) støtte til offentlige forsknings- og innovationsorganer og investeringer i teknologiforskning og anvendt forskning i virksomheder	iii) støtte til offentlige offentlige forsknings- og innovationsorganer og investeringer i teknologiforskning og anvendt forskning i virksomheder <u>samt forsknings- og innovationsaktiviteter, der gennemføres af offentlige forskningsenheder i et partnerskab med private virksomheder;</u>

Baggrund

Se punkt 10.

Ændringsforslag 7

Artikel 3

Stk. 1, litra d), ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
iv) netværkssamarbejde, samarbejde og erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører	iv) netværkssamarbejde, samarbejde og erfaringsudveksling mellem regioner, byer og de relevante sociale, økonomiske og miljømæssige aktører <u>samt aktørerne inden for videnskab og forskning</u>

Baggrund

Se punkt 11.

Ændringsforslag 8

Artikel 4

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>De tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning], og de tilhørende investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 5 i nærværende forordning, som EFRU kan bidrage til, koncentrerer således:</p> <p>a) i mere udviklede regioner og overgangsregioner:</p> <p>i) mindst 80 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning], og</p> <p>ii) mindst 20 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i punkt 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].</p> <p>b) i mindre udviklede regioner:</p> <p>i) mindst 50 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]</p> <p>ii) mindst 6 % af EFRU 's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i punkt 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].</p> <p>Uanset litra a), nr. i), skal mindst 60 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] i regioner, hvor BNP pr. indbygger i perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-25 i referenceperioden, men som er støtteberettigede i kategorien overgangsregion eller mere udviklet region, jf. artikel 82, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EU) nr. [] /2012 [FBB] i perioden 2014-2020.</p>	<p>De tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning], og de tilhørende investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 5 i nærværende forordning, som EFRU kan bidrage til, koncentrerer således:</p> <p>a) i mere udviklede regioner og overgangsregioner:</p> <p>i) mindst 8060 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de <u>udgangspunkt</u> de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning], og</p> <p>ii) mindst 2015 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i punkt 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].</p> <p>b) i mindre udviklede regioner og overgangsregioner:</p> <p>i) mindst 50 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]</p> <p>ii) mindst 6 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles det tematiske mål, der er fastsat i punkt 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].</p> <p>Uanset litra a), nr. i), skal mindst 6050 % af EFRU's samlede ressourcer på nationalt plan tildeles de tematiske mål, der er fastsat i punkt 1, 3 og 4 i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] i regioner, hvor BNP pr. indbygger i perioden 2007-2013 var mindre end 75 % af det gennemsnitlige BNP for EU-25 i referenceperioden, men som er støtteberettigede i kategorien overgangsregion eller mere udviklet region, jf. artikel 82, stk. 2, litra b) og c), i forordning (EU) nr. [] /2012 [FBB] i perioden 2014-2020.</p>

Baggrund

Se punkt 12-15.

Ændringsforslag 9

Artikel 5

nr. 4), litra c), tekst tilføjes

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
...	c) <u>støtte til erhvervsinvesteringer, som bidrager til at skabe og bevare langsigtede beskæftigelsesmuligheder gennem oprettelse, udvidelse eller diversificering af virksomheder eller en grundlæggende omstilling af processen til fremstilling af produkter og tjenesteydelser.</u>

Baggrund

Se punkt 18.

Ændringsforslag 10

Artikel 5, stk. 3, og artikel 5, stk. 4

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3) fremme af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne: ...	3) fremme af <u>virksomheders, fortrinsvis</u> små og mellemstore virksomheders, konkurrenceevne: ...
4) ... b) fremme energieffektivitet og SMV's brug af vedvarende energi ...	<u>d) fremme af erhvervsrelaterede infrastrukturer</u> 4) ... b) fremme energieffektivitet og virksomheders, <u>fortrinsvis</u> SMV's, brug af vedvarende energi ...

Baggrund

Art. 5, stk. 3: Små og mellemstore virksomheder står i centrum for bestræbelserne på at fremme erhvervslevets konkurrenceevne inden for rammerne af regionalpolitikken. Større virksomheder spiller imidlertid en vigtig strukturpolitisk rolle f.eks. som partnere ved udvikling af industriklynger. I overensstemmelse med flagskibsinitiativet »En industripolitik for en globaliseret verden« bør det i princippet stadig være muligt at fremme store virksomheder, dog således at der fortsat lægges størst vægt på at fremme SMV.

Stk. 3, litra d): Erhvervsrelaterede infrastrukturprojekter er økonomiske støtteforanstaltninger på regionalt plan, som direkte er relateret til virksomhedsetablering og -udvikling. En moderne infrastruktur fremmer virksomhedernes ydeevne og bidrager i væsentlig grad til etableringsstedets attraktivitet.

Stk. 4, litra b): EFRU-forordningen bør opstille realistiske perspektiver for fremme af samtlige klima- og miljøbeskyttelsesforanstaltninger til fordel for en bæredygtig udvikling. I lyset heraf forekommer den oprindeligt foreslåede begrænsning til SMV at være for snæver til i fuldt omfang at opfylde dette mål.

Ændringsforslag 11

Artikel 6

Stk. 1 ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Der anvendes fælles indikatorer som anført i bilaget til denne forordning, hvor det er relevant, og i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]. For fælles indikatorer sættes udgangspunkterne til nul, og der fastsættes kumulative mål for 2022.	Der anvendes fælles indikatorer, som anført <u>nævnes</u> i bilaget til denne forordning, <u>anvendes</u> , hvor det er relevant, <u>efter samråd med medlemsstaterne og regionerne</u> og i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]. For fælles indikatorer sættes udgangspunkterne til nul, og der fastsættes kumulative mål for 2022.

Baggrund

Se punkt 21-22.

Regionernes rolle i fastlæggelsen af indikatorer er af stor betydning som netop understreget i punkt 22 i selve udtalelsen, og vi mener derfor, at man ikke bør undlade at henvise til regionerne i ændringsforslag 11.

Ændringsforslag 12

Artikel 7

Stk. 2 ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Hver medlemsstat opstiller i sin partnerskabskontrakt en liste over byer, hvor integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling skal gennemføres, og en vejledende årlig tildeling til disse aktioner på nationalt plan.	2. Hver medlemsstat opstiller i sin partnerskabskontrakt <u>en vejledende</u> liste over byer, hvor integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling skal gennemføres, og en vejledende årlig tildeling til disse aktioner på nationalt plan. <u>Listen kan være resultatet af en indkaldelse af ansøgninger, der er åben for alle byer i de enkelte medlemsstater, og hvori der indgår en evaluering af kvaliteten af de integrerede bystrategier.</u>
Mindst 5 % af EFRU's ressourcer, der tildeles på nationalt plan, skal tildeles integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling, som er uddelegeret til byer til forvaltning, via integrerede territoriale investeringer, jf. artikel 99 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].	Mindst 5 % af EFRU's ressourcer, der tildeles på nationalt plan, skal tildeles integrerede aktioner med sigte på en bæredygtig byudvikling, som er uddelegeret til byer til forvaltning. <u>Disse midler kan også forvaltes</u> via integrerede territoriale investeringer, jf. artikel 99 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning].

Baggrund

Se punkt 26-28.

Ændringsforslaget genindsætter Kommissionens forslag om at anvende mindst 5 % af de EFRU-ressourcer, der tildeles på nationalt plan, til bæredygtig byudvikling, imidlertid uden at det på forhånd lægges endeligt fast, hvilket instrument der skal anvendes.

Ændringsforslag 13

Artikel 8

Stk. 1 og 2 ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Ifølge artikel 51 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] opretter Kommissionen en byudviklingsplatform til at fremme kapacitetsopbygning og netværkssamarbejde mellem byer og udveksling af erfaringer om bypolitik på EU-plan inden for områder med relation til EFRU's investeringsprioriteter og til bæredygtig byudvikling.</p> <p>2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over byer, som deltager i platformen på grundlag af de lister, der er opstillet i partnerskabskontrakterne. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure der er omhandlet i artikel 14, stk. 2.</p> <p>Listen må højst omfatte 300 byer i alt og højst 20 byer pr. medlemsstat. Byerne udvælges på grundlag af følgende kriterier:</p> <p>a) befolkning, idet der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de enkelte landes bysystemer</p> <p>b) hvorvidt der findes en strategi for integrerede aktioner til at afhjælpe de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige og sociale udfordringer i byområderne.</p> <p>3. Platformen støtter også netværkssamarbejde mellem alle byer, der iværksætter innovative aktioner på Kommissionens initiativ.</p>	<p>1. Ifølge artikel 51 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] <u>afholder</u> opretter Kommissionen i samarbejde med Regionsudvalget <u>regelmæssigt og med støtte fra de relevante programmer under det territoriale samarbejde</u> en byudviklingsplatform til <u>for</u> at fremme <u>kapacitetsopbygning og netværkssamarbejde dels kapacitetsopbygning mellem byer den politiske dialog og netværkssamarbejde, dels politisk dialog og udveksling af erfaringer om bypolitik på EU-plan, navnlig</u> inden for områder med relation til EFRU's investeringsprioriteter og til bæredygtig byudvikling.</p> <p>2. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over byer, som deltager i platformen på grundlag af de lister, der er opstillet i partnerskabskontrakterne. Gennemførelsesretsakterne vedtages i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure der er omhandlet i artikel 14, stk. 2.</p> <p><u>De byer, hvor der ifølge medlemsstaternes angivelser i partnerskabsaftalerne vil blive gennemført omfattende foranstaltninger til fordel for en bæredygtig byudvikling, inddrages også i denne platform.</u></p> <p>Listen må højst omfatte 300 byer i alt og højst 20 byer pr. medlemsstat. Byerne udvælges på grundlag af følgende kriterier:</p> <p>a) befolkning, idet der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for de enkelte landes bysystemer</p> <p>b) hvorvidt der findes en strategi for integrerede aktioner til at afhjælpe de økonomiske, miljømæssige, klimamæssige og sociale udfordringer i byområderne.</p> <p>3. Platformen støtter også netværkssamarbejde mellem alle byer, der iværksætter innovative aktioner på Kommissionens initiativ.</p>

Baggrund

Se punkt 29-30.

Tillæg til ændringsforslaget: Der er ingen grund til at begrænse mulighederne for netværk og udveksling af erfaringer mellem forskellige byer. URBACT-programmet vil fortsat have stor betydning for byer, som ikke indgår i platformen, men kan også udvikle sig til et program, som skaber yderligere samarbejde mellem byer såvel inden for som uden for platformen.

Ændringsforslag 14

Artikel 9

Tekst ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling	Innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling
1. På Kommissionens initiativ kan EFRU støtte innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling, dog med højst op til 0,2 % af den samlede årlige EFRU-tildeling. De skal omfatte undersøgelser og pilotprojekter, der identificerer eller afprøver nye løsninger på problemstillinger i forbindelse med bæredygtig byudvikling, som skal være relevante på EU-plan.	1. På Kommissionens initiativ kan EFRU støtte innovative aktioner inden for bæredygtig byudvikling, <u>der udtrykkeligt tager højde for udfordringerne i bynære og funktionelle områder</u> , dog med højst op til 0,2 % af den samlede årlige EFRU-tildeling. De skal omfatte undersøgelser og pilotprojekter, der identificerer eller afprøver nye løsninger på problemstillinger i forbindelse med bæredygtig byudvikling, <u>herunder projekter, der skaber kontakt mellem aktører i byer og aktører i landdistrikter og bynære områder</u> , som skal være relevante på EU-plan.

Baggrund

Bæredygtig byudvikling må nødvendigvis foregå i et stærkt partnerskab mellem byer og de tilstødende bynære områder og landdistrikter. Det er vigtigt, at de innovative aktioner, der gennemføres, fremmer forbindelserne mellem by og land, og at de lokale aktører i de bynære områder er fuldgældige partnere i disse innovative aktioner.

Ændringsforslag 15

Artikel 9

Tilføjelse nyt punkt 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	2. Regioner og lokale myndigheder får inden for rammerne af de relevante operationelle programmer endvidere mulighed for at afprøve innovative strategier for støtte.

Baggrund

Se punkt 31.

Der bør tages højde for forskellige institutionelle rammer i medlemsstaterne. Det kan tilføjes, at visse medlemsstater har et lokalforvaltningssystem med et niveau.

Ændringsforslag 16

Artikel 10

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I forbindelse med operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU og dækker områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, jf. artikel 111, stk. 4, i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning], skal opmærksomheden især være rettet mod at løse disse områders specifikke vanskeligheder.	I forbindelse med operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU og dækker områder med alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, jf. artikel 111, stk. 4, i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] <u>og artikel 174 i EUF-traktaten</u> , skal opmærksomheden især være rettet mod at løse disse områders specifikke vanskeligheder.

Baggrund

Se punkt 32.

Ændringsforslag 17

Artikel 13

Tilføjelse til stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastsatte betingelser.	Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser. <u>I overensstemmelse med EUF-traktatens artikel 290 må delegation af beføjelser kun gælde visse ikke-væsentlige bestemmelser, og delegationens formål, indhold, omfang og varighed skal være klart afgrænset.</u>

Baggrund

Se punkt 34.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

*Formand for
Regionsudvalget*
Mercedes BRESSO

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Den Europæiske Socialfond«

(2012/C 225/09)

REGIONSUDVALGET

- udtrykker tilfredshed med, at Den Europæiske Socialfond (ESF) bevarer sine karakteristiske kendetegn som strukturfond og fortsat vil være et solidt konsolideret element i EU's samhørighedspolitik i stedet for at forvandles til en EU sektorpolitik;
- er dog stadig i tvivl om, hvorvidt den beskedne forhøjelse af midlerne, som stilles til rådighed for ESF, vil være tilstrækkelig til at understøtte de ambitiøse mål, som opstilles for fonden;
- opfordrer til, at man snarest finder et mere passende retsgrundlag for fødevarebistand til de socialt dårligst stillede end retsgrundlaget for EFS;
- er bekymret over, at fuld tilpasning af ESF til Europa 2020-strategiens mål kan føre til begrænsning af fondens rolle inden for samhørighedspolitikken, sådan som denne fastsættes i traktaten (landbrugsområder, områder med industriel omstilling samt ø-, grænse- og bjergområder);
- beklager, at der ikke er nogen omtale af fremme af flexicurity på arbejdsmarkedet, selv om en integreret retningslinje (nr. 7) vies dette formål i Europa 2020-strategien;
- bifalder, at der i de enkelte medlemsstater afsættes mindst 20 % af ESF-midlerne til det tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«;
- bifalder bestræbelserne i retning af tematisk koncentration, men er modstander af den måde og den procedure, som Kommissionen har valgt for at opfylde denne målsætning, og slår til lyd for større fleksibilitet;
- er skuffet over, at bestemmelsen i artikel 6 i forslaget til forordning, der bærer overskriften »Inddragelse af partnere«, samt betragtning nr. 9 er helt uden reference til de lokale og regionale myndigheder og kun omtaler arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer;
- undrer sig over, at Kommissionens forslag ikke indeholder bestemmelser om grænseoverskridende og tværregionalt samarbejde parallelt med det tværnationale samarbejde,
- bifalder henvisningen til, at det er nødvendigt »at mobilisere regionale og lokale aktører for at opfylde Europa 2020-strategien« og at der kan gøres brug af territoriale pagter for at nå dette mål, men så gerne, at dette blev udvidet til også at omfatte andre fonde.

Ordfører	Konstantinos SIMITSIS (EL/PSE), Borgmester i Kavala
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006 COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD)

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

A. Generelle bemærkninger

1. udtrykker tilfredshed med, at Den Europæiske Socialfond (ESF), der udgør et uerstatteligt instrument til at styrke beskæftigelsen, fremme den sociale inklusion og bekæmpe fattigdom, bevarer sine karakteristiske kendetegn som strukturfond og også efter 2013 vil være et solidt konsolideret element i EU's samhørighedspolitik i stedet for at forvandles til en EU-sektorpolitik;

2. bifalder bevarelsen, omlægningen og styrkelsen af de grundlæggende tematiske mål for ESF's interventioner, som opdeles i fire kategorier, der hver indeholder et betragteligt antal investeringsprioriteter;

3. glæder sig især over, at »social integration og fattigdomsbekæmpelse« trækkes frem som grundlæggende tematisk mål for ESF-interventioner på et tidspunkt, hvor social beskyttelse synes at være absolut nødvendig under den økonomiske krise, som har ramt et stort antal europæiske borgere;

4. bifalder den foreslåede beskedne forhøjelse af det beløb, som stilles til rådighed for ESF, således at dette kommer op på 84 mia. euro svarende til 25 % af det samlede budget for samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020 (i forhold til ca. 75 mia. og 23 % af budgettet i indeværende programmeringsperiode);

5. er dog stadig i tvivl om, hvorvidt denne beskedne forhøjelse af midlerne, som stilles til rådighed for ESF, (en forhøjelse, som reelt er mindre, eftersom 2,5 mia. euro til fødevarerhjælp til meget fattige personer, som overgår fra den fælles landbrugspolitik til ESF, indgår i minimumsbeløbet for ESF) vil være tilstrækkelig til at understøtte de ambitiøse mål, som opstilles for fonden;

6. tvivler på, om fødevarerbestand til de socialt dårligst stillede, som Regionsudvalget i princippet bakker stærkt op om, er dækket af målene i artikel 162 i TEUF. Udvalget bemærker desuden, at fødevarerbestand til de socialt dårligst stillede ikke nævnes blandt interventionsområderne i forslaget til ESF-forordningen (særligt artikel 3 om anvendelsesområdet for støtten). Regionsudvalget opfordrer derfor til, at man snarest finder et mere passende retsgrundlag for fødevarerbestand til de socialt dårligst stillede end retsgrundlaget for EFS;

7. spørger, om finansieringen af samhørighedspolitikken generelt, og ESF i særdeleshed, ikke burde sætte sig mere ambi-

tiøse mål i en tid med meget udstrakt økonomisk krise i Europa;

8. beklager, at Kommissionen endnu en gang har undladt at medtage Regionsudvalgets forslag om at måle fremskridt med andre kriterier end BNP – sådanne kriterier bør omfatte økonomiske, sociale og miljømæssige parametre;

9. opfordrer Kommissionen og andre kompetente EU-organer til at fremskynde deres bestræbelser på at gøre det muligt at anvende de nyeste statistiske oplysninger fra perioden 2009-2011 for medlemsstaterne og statistiske oplysninger fra perioden 2008-2010 for regionerne (i stedet for oplysningerne fra henholdsvis 2007-2009 og 2006-2008), således at den yderst ugunstige økonomiske situation kan blive belyst med størst mulig præcision og ESF kan imødekomme nye og større behov. Udvalget opfordrer med henblik på lighed for loven til, at metoderne til fordeling af de økonomiske midler i alle tilfælde skal sikre, at regioner, som fortsat vil høre under konvergensmålsætningen, får ret til større støtte end dem, der er afsat til overgangskategorien;

10. er imod ethvert forslag om indførelse af makroøkonomiske konditionalitetsklausuler, ikke mindst for ESF, fordi de regionale myndigheder ved anvendelsen af sådanne – ligesom i sidste ende også støttemodtagerne, som ifølge artikel 2, stk. 3, i forslaget til forordning er såvel »mennesker og herunder ugunstigt stillede grupper såsom langtidslidende, handicappede, indvandrere, etniske minoriteter, marginaliserede befolkningsgrupper og personer, der risikerer social udelukkelse«, som virksomheder – »straffes« for eventuelle forsinkelser i forbindelse med de nationale myndigheders fremme af de reformer, som de har forpligtet sig til at gennemføre i de nationale reformprogrammer;

11. er bekymret for, at adskillige punkter i Kommissionens forslag, f.eks. dem, der vedrører tematisk koncentration, som mindsker mulighederne for at tilpasse EFS-interventioner til de enkelte regioners behov og særlige kendetegn, kan kolliderede med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

12. minder om, at Kommissionen i henhold til traktaterne er forpligtet til at overholde nærhedsprincippet – et emne af særlig interesse for Regionudvalget, idet de konsultationer, som foretages i forbindelse med vedtagelsen af retsakter, i henhold til artikel 2 i *protokollen om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet* under alle omstændigheder »når det er relevant, [skal] tage hensyn til de planlagte foranstaltningers regionale og lokale dimension«. Artikel 5 i samme protokol opstiller desuden specifikke krav vedrørende Kommissionens forpligtelse til at begrunde sine forslag fyldestgørende. Nærværende forslag, der som regel begrænser sig til en generel og vag påkaldelse af behovet for effektivitet i EFS-interventionerne, kan dårligt siges at leve op til disse krav;

13. gør opmærksom på, at med de planlagte meget små obligatoriske procentsatser, fordelingsatserne og begrænsningerne i den tematiske koncentration og for det mellemstatslige samarbejde følger en risiko for, at Kommissionen fra at være strategisk partner og rådgiver vil blive en kontrolinstans, som kun vil blive bedt om at verificere og bekræfte, at medlemsstaternes og regionernes planlægning overholder de på europæisk niveau fastsatte kriterier, som kan være meget fjernt fra deres behov;

14. Støtter indførelsen af en ny mellemkategori af regioner, hvis BNI ligger på mellem 75 % og 90 % af EU's BNI, og går ind for sikringen af alle EU-regioners ret til at blive genstand for ESF-interventioner – herunder de regioner, der, selv om de ikke har noget udviklingsmæssigt efterslæb i forhold til de statistiske gennemsnit, ofte rammes af sociale samhørighedsproblemer, fordi de rummer fattige og underudviklede enklaver;

15. mener dog ikke, at den nye måde at opdele regionerne på bør føre til en overdreven voldsom reduktion i forhold til den støtte, som regionerne har modtaget i indeværende programmeringsperiode, og opfordrer til at indføre en sikkerhedsventil, så regioner ikke kan få nedsat deres støtte i perioden 2014-2020 til under 2/3 af den støtte, de har modtaget i perioden 2007-2013;

16. bifalder initiativet til at prioritere ESF's bidragsandele, men anmoder om, at der fastsættes lavere ESF-bidragsprocentsatser, som bliver bedre tilpassede og giver medlemsstaterne og regionerne den nødvendige manøvre frihed i planlægningen (en planlægning, som bør foregå så tæt som muligt på det lokale niveau og de lokale problemer);

17. mener, at de foreslåede mindste ESF-bidragsandele for de tre kategorier af regioner skal opfattes som vejledende, således at det bliver muligt at betragte hver region for sig under forhandlingerne om partnerskabsaftaler;

18. ser positivt på bestræbelserne i retning af samordning og sammenhæng i indsatsen under EU's forskellige strukturfonde og navnlig på komplementariteten mellem EFRU's og ESF's interventioner inden for rammerne af samhørighedspolitikken og Europa 2020-strategien, fordi dette kan resultere i vigtige synergier;

19. bifalder bestræbelserne på at fremme inddragelse af arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer i procedurerne for planlægning og gennemførelse af ESF-interventionerne;

20. gør dog opmærksom på og misbilliger, at Kommissionen i vidt omfang mangler tillid til de lokale og regionale myndigheder, der er og fortsat bør være centrale aktører i forbindelse med planlægning og gennemførelse af de operationelle programmer.

B. ESF-støttens opgave og gennemførelsesområde

REGIONSUDVALGET

21. bifalder det grundlæggende vejledende princip om at sammenkæde ESF's opgaver og interventioner med Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst;

22. er dog bekymret over, at fuld tilpasning af ESF til Europa 2020-strategiens mål kan føre til begrænsning af fondens rolle

inden for samhørighedspolitikken, sådan som denne fastsættes i traktaten, og især den del af den, som er kædet sammen med støtte til programmer, der er så globale og integrerede som muligt, og kræver behørig hensyntagen til den territoriale dimension;

23. mener med henblik på tilpasning af ESF til Europa 2020-strategiens målsætninger, at ESF's hovedopgave er at mindske forskellen i udvikling for de mindst begunstigede regioner (landbrugsområder, områder med industriel omstilling, de meget tyndt befolkede regioner højt mod nord samt ø-, grænse- og bjergområder), som der henvises til i artikel 174 i traktaten om EU's funktionsmåde. Udvalget gentager sine bange anelser vedrørende risikoen for, at samhørighedspolitikken skal omlægges fra at være en grundlæggende løftestang for samhørighedspolitikken til at være et redskab, der udelukkende tjener Europa 2020-strategien;

24. beklager ligeledes, at der i forbindelse med tilpasningen af ESF til Europa 2020-strategiens målsætninger ikke tages behørigt hensyn til fjernområdernes specifikke og unikke situation, som anerkendes i artikel 349 i TEUF.

25. udtrykker tilfredshed med og bifalder den integrerede og sammenhængende måde, hvorpå Kommissionen har valgt at strukturere ESF-støttens anvendelsesområde, der målrettes fire tematiske mål direkte og indirekte yderligere fire ud af de elleve, som opstilles i artikel 9 i den generelle forordning for fondene bag den fælles strategiske ramme for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Disse tematiske mål opdeles og udspecificeres i 18 investeringsprioriteter;

26. understreger, at ESF på den måde fortsat vil kunne udføre den grundlæggende opgave, som traktaten giver den, nemlig »at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder«, samt opfylde de samfundsbehov, som kan tilskrives den ekstraordinært vanskelige økonomiske situation, gennem »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«, der ophøjes til investeringsprioritet under det relevante tematiske mål;

27. beklager, at der ikke er nogen omtale af fremme af flexicurity på arbejdsmarkedet, selv om en integreret retningslinje (nr. 7) vies dette formål i Europa 2020-strategien;

28. bifalder, at fremme af uddannelse, forskning og teknologisk udvikling skal modtage særskilt støtte fra ESF på et tidspunkt, hvor offentlige investeringer på disse områder har tendens til at skrumpes, og anbefaler, at ESF stilles til rådighed for investeringer i kapitalgoder, der er relateret til ESF's målsætninger, f.eks. uddannelsesinfrastruktur;

29. anmoder om en reference i ESF-forordningen til områder, der lider under naturbetingede eller demografiske ulemper, lig referencen i artikel 10 i forslaget til forordningen om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling;

30. anser det i lyset af de meget omfattende demografiske forandringer, som finder sted i mange medlemsstater, og som kræver en gennemgribende tilpasning af uddannelsesstrukturerne, for nødvendigt, at **der tages hensyn til denne problematik** i investeringsprioriteringerne. Udvalget går med henvisning til de demografiske forandringer ud fra, at fremme af investeringer i bæredygtige udviklingsstrukturer, herunder dækning af behovet for kvalificeret personale, også vil kunne omfattes af artikel 3, stk. 1, litra b), nr. iii);

31. er særlig glad for at kunne konstatere, at adskillige af de indsatsområder, som har status af investeringsprioriteter, er direkte knyttet til de lokale og regionale myndigheders kompetencer, og som sådan vil støtte disse i udførelsen af deres opgaver. Samtidig gør dette det dog også bydende nødvendigt, at de lokale og regionale myndigheder deltager i planlægningen og gennemførelsen af de relevante operationelle programmer;

32. opfordrer Kommissionen til at præcisere indholdet i visse investeringsprioriteter, der er uklare, og at fremhæve andre eller skabe helt nye, hvor dette er nødvendigt, f.eks. med hensyn til fremme af ESF-interventionernes territoriale dimension.

C. Sammenhæng og tematisk koncentration

REGIONSUDVALGET

33. bifalder den foreslåede forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre, at den strategi og de foranstaltninger, der er fastlagt i de operationelle programmer, er sammenhængende og målrettet mod de udfordringer, som udpeges i de nationale reformprogrammer med henblik på at opfylde de vigtigste målsætninger i Europa 2020-strategien for beskæftigelse, uddannelse og fattigdomsbekæmpelse, eftersom samhørighedspolitikken forudsætter et sundt makroøkonomisk miljø for at optimere sine resultater;

34. gør endnu engang opmærksom på, at den foreslåede formulering (»Medlemsstaterne skal sikre, at den strategi og de foranstaltninger, der er fastlagt i de operationelle programmer, er sammenhængende og målrettet mod« i stedet for *bidrager*, som der står i den gældende forordning) bekræfter, at der er risiko for, at ESF skal omlægges fra at være en grundlæggende løftestang for samhørighedspolitikken til at være et redskab, der udelukkende tjener Europa 2020-strategien (se punkt 21 til 24 ovenfor);

35. bifalder i forbindelse med bestræbelserne på at koncentrere støtten, at der i de enkelte medlemsstater afsættes mindst 20 % af ESF-midlerne til det tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«;

36. tvivler på, at den foreslåede minimumsprocentsats på 20 % (16,8 mia. EUR for hele perioden) vil have nogen effekt, når Kommissionen selv erkender i sit forslag, at hen ved en fjerdedel af europæerne (over 113 mio. mennesker) trues af fattigdom og sociale isolation;

37. bifalder bestræbelserne i retning af tematisk koncentration, men er modstander af den måde og den procedure, som Kommissionen har valgt for at opfylde denne målsætning (bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, i forslaget til forordning om ESF). Den forpligtende karakter og de særligt høje procentsatser for disponible bevillinger for de enkelte operationelle programmer, som svinger fra 80 % til 60 % alt efter regionens kategori, i højst fire af de i alt atten investeringsprioriteter stemmer som ovenfor påpeget ikke overens med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, eftersom det måske ikke vil være tilstrækkeligt til at imødekomme alle regioners særlige behov og prioriteringer;

38. foretrækker i stedet en procedure for koncentration af støtten, som er kendetegnet dels ved mindre koncentrationsprocentsatser for de disponible bevillinger for hvert enkelt operationelt program end dem, som Kommissionen foreslår, dels ved en betragtningsmåde, hvor fire investeringsprioriteter kun ses

som en vejledende europæisk tærskel, idet procenten skal kunne hæves til seks prioriteter under forhandlingerne om de operationelle programmer, for at formålet med koncentrationen også kan imødekomme de enkelte regioners særlige behov og prioriteringer.

D. Overvågnings- og evalueringssystem

REGIONSUDVALGET

39. er principielt enig i indførelsen af et system med fælles indikatorer for programmernes output og resultater. Dette første skridt i – de forsinkede – bestræbelser på at harmonisere reglerne for evaluering af ESF-interventionernes resultater på EU-niveau vil bidrage til større tillid, højere kvalitet og større synlighed i overvågningsprocedurerne;

40. mener dog, at indikatorerne i denne tidlige fase af harmoniseringen af indikatorerne for programmernes output, hvor de af Kommissionen foreslåede fælles indikatorer f.eks. endnu ikke er afprøvet – selv om effekten af de foranstaltninger, som finansieres af ESF, uden tvivl er sværere at måle end andre typer interventioner – bør være vejledende og ikke bindende, så meget desto mere som de ikke kan forbindes med »præstationernes konditionalitet«;

41. vil derimod hævde, at behovet for at forbedre tilliden, kvaliteten og synligheden af overvågningsprocedurerne kan opfyldes gennem forhandlinger og ved, at de nationale og subnationale myndigheder i fællesskab fastsætter *særlige interne outputindikatorer på programniveau*, som (helt eller delvis) bør lade sig inspirere af de af Kommissionen foreslåede fælles output- og resultatindikatorer under hensyntagen til den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med deres vedtagelse.

E. Inddragelse af partnere

REGIONSUDVALGET

42. er skuffet over, at bestemmelsen i artikel 6 i forslaget til forordning, der bærer overskriften »Inddragelse af partnere«, samt betragtning nr. 9 er helt uden reference til de lokale og regionale myndigheder, men kun omtaler arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer, hvilket ses som endnu et indicium på førortalte mistillid til de lokale og regionale myndigheder;

43. inder assimilationen af de lokale og regionale myndigheder med de socioøkonomiske partnere urimelig i forbindelse med en sådan partnerrelation, eftersom disse myndigheder som repræsentanter for interesser i de lokalsamfund, de administrerer, under hensyntagen til medlemsstatens den institutionelle ramme er med til at forvalte og finansiere projekter under samhørighedspolitikken;

44. beklager, at den pågældende bestemmelse ikke udtrykkeligt henviser til alle partnere, der er omhandlet i artikel 5 i forslaget til forordningen om fælles bestemmelser. Artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser anerkender de kompetente lokale og regionale myndigheder som privilegerede partnere for de nationale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af EU's strukturfondsprogrammer, herunder ESF, sammen med arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer. Derfor mener udvalget, at den manglende reference bør indsættes;

45. bifalder, at man tilskynder til samarbejde med arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer ved at tildele dem et passende beløb fra ESF-midlerne til aktiviteter, som sigter mod kapacitetsopbygning vedrørende programmernes planlægning og gennemførelse;

46. støtter ikke desto mindre, at mindre lokale myndigheder (f.eks. små landkommuner) tilskyndes til at deltage i og får adgang til ESF-støttede foranstaltninger via passende initiativer til udvikling af deres kapacitet samt støtte fra ESF-initiativer til oprettelse af netværk for lokale og regionale myndigheder med henblik på udveksling af erfaringer på EU-plan om emner af fælles interesse (f.eks. ungdomsarbejdsløshed, befolkningens aldring og integration af romaer).

F. Fremme af ligestilling og ikke-forskelsbehandling

REGIONSUDVALGET

47. bifalder bestemmelserne i forslaget til forordning om ESF om fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder for alle, herunder tilgængelighed for handicappede, som konkretiserer det principielle forbud mod forskelsbehandling og udgør en intensivering af bestræbelserne på at afskaffe enhver form for diskrimination, som er specificeret i artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Særlig positivt og fremskridtsvenligt er det, at medlemsstaterne ikke blot forpligtes til at sørge for, »at de operationelle programmer indeholder en beskrivelse af, hvordan ligestilling mellem mænd og kvinder og lige muligheder fremmes« (formuleringen i den gældende forordning), men at ligestilling og lige muligheder skal integreres i lovgivningen;

G. Social innovation og tværnationalt samarbejde

REGIONSUDVALGET

48. ser positivt på støtten til »sociale innovationer«, som Regionsudvalget har udviklet adskillige initiativer for at fremme (f.eks. forummet for social innovation i maj 2011), men synes dog, at de lokale og regionale myndigheder bør omtales specifikt og at de bør tildeles den nødvendige frihed til på linje med medlemsstaterne at deltage i udpegningen af temaer for social innovation;

49. bakker op om videreførelse og en styrkelse af det tværnationale samarbejde med henblik på at fremme gensidig læring og derved øge effektiviteten af politikker, der støttes af ESF;

50. undrer sig over, at Kommissionens forslag ikke som den gældende forordning indeholder bestemmelser om et tværregionalt samarbejde parallelt med det tværnationale samarbejde, i betragtning af, at det tværnationale samarbejde er blevet svækket og i nogle medlemsstater helt forsvundet efter afskaffelsen af fællesskabsprogrammet EQUAL (2000-2006);

51. forkaster som overflødig den begrænsning, som pålægger medlemsstaterne at vælge temaer til tværnationalt samarbejde fra en liste, som foreslås af Kommissionen og godkendes af ESF-udvalget, og foreslår derfor, at den fjernes.

H. Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika

REGIONSUDVALGET

52. glæder sig specielt over den foreslåede støtte til lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundene, territoriale pagter, lokale initiativer for beskæftigelse, uddannelse og social integration samt integrerede territoriale investeringer, der udgør vigtige metoder, når der skal tages højde for de særlige territoriale karakteristika, og opfordrer til at udstrække disse til andre strukturfonde og politikområder;

53. bifalder henvisningen til, at det er nødvendigt »at mobilisere regionale og lokale aktører for at opfylde Europa 2020-strategien« og at der kan gøres brug af territoriale pagter for at nå dette mål;

54. minder i denne anledning om Regionsudvalgets tidligere holdningstilkendegivelser til fordel for øget anvendelse af territoriale pagter i forbindelse med gennemførelsen af Europa 2020-strategien og/eller samhörighedspolitikken som mulighed for at institutionalisere partnerskabsrelationer på et lavere niveau end partnerskabskontrakter;

55. bifalder varmt henvisningen til den nødvendige komplementaritet mellem ESF og EFRU's interventioner i forbindelse med ESF-støtte til strategier for bæredygtig byudvikling. Det har ofte været forbundet med store vanskeligheder (hvis ikke umuligt) for mange kommuner at finansiere integrerede byudviklingsaktiviteter med en kombination af midler fra ESF og EFRU, fordi de to fonde gennemføres i henhold til meget forskellige forvaltningsregler, af meget forskellige forvaltningsenheder og i henhold til tidsplaner, der ikke er koordinerede;

56. foreslår ikke desto mindre, at denne foranstaltning også udstrækkes til integrerede strategier for udvikling af landbrugsområder. En kombination af støttemidler fra ESF og EFRU ville være meget nyttig til at løse problemer med ekstrem fattigdom i landbrugsområder (f.eks. romalejre i Central- og Østeuropa).

I. Forenklingstiltag og innovative finansieringsmidler

REGIONSUDVALGET

57. ser positivt på de forenklingstiltag, som Kommissionen foreslår, især det begrænsede antal regler for støtteberettigelse (for at lette adgangen til ESF-finansiering for mindre støttemodtagere og interventioner), støtteberettigelse for naturalydelser, mere udbredt anvendelse af globaltilskud, forenklede valgmuligheder med hensyn til udgifter og faste beløb, herunder indførelse af obligatorisk brug af sidstnævnte i forbindelse med små interventioner (indtil 50 000 euro). Disse tiltag vil sammen med de foranstaltninger, der foreslås i tilknytning til revisionen af EU's finansforordning, effektivt reducere den administrative byrde for rettighedshavere og forvaltningsmyndigheder, og disse er særlig velkomne i lyset af de mange små interventioner på områderne beskæftigelse og sociale anliggender (i højere grad immaterielle end materielle investeringer). Den administrative byrde kan i dag være så overdrevent stor, at den opvejer de potentielle fordele for de lokale myndigheder og afskrækker dem fra at indsende ansøgninger om ESF-projektstøtte;

58. er ikke desto mindre overbevist om, at der findes yderligere muligheder for forenkling via andre tiltag, som f.eks. dem, som er blevet diskuteret i ESF-udvalgets ad hoc gruppe om Den Europæiske Socialfonds fremtid. Blandt disse er tilpasning af medfinansieringsreglerne til bestemte prioriteringsakser, navnlig for de mindste projekters vedkommende, og et mere velfungerende system til udbetaling af støtte (mere systematisk brug af forskud);

59. er tilhænger af de nye finansieringsmetoder, som foreslås for ESF-projektstøtte (risikodelingsordninger, egenkapital og gæld, garantifonde, holdingfonde og lånefonde), samt den

særlige henvisning til *politikbaserede garantier* med henblik på bedre adgang for offentlige og private aktører til kapitalmarkeder på nationalt og regionalt niveau;

60. opfordrer Kommission til i den forbindelse at tilføje fonde med revolverende lån til mikrokreditinterventioner, *sociale obligationer*, et nyt instrument, som blev diskuteret på Regionsudvalgets forum om social innovation, og *borgerobligationer*, et forslag, som blev formuleret under udarbejdelsen af forslaget til Regionsudvalgets udtalelse om revision af EU's budget og om den flerårige finansielle ramme efter 2013.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning nr. 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(9) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse af de foranstaltninger, der støttes af ESF, forudsætter god forvaltningsskik og partnerskab mellem alle relevante territoriale og socioøkonomiske aktører, navnlig arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer. Derfor må medlemsstaterne tilskynde arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer til at deltage i gennemførelsen af ESF.	(9) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse af de foranstaltninger, der støttes af ESF, forudsætter god forvaltningsskik og partnerskab mellem alle relevante territoriale og socioøkonomiske aktører, navnlig <u>de lokale og regionale myndigheder</u> , arbejdsmarkedets parter og ikke-statslige organisationer. Derfor må medlemsstaterne tilskynde arbejdsmarkedets parter, og ikke-statslige organisationer og de lokale myndigheder, der i dag mangler denne mulighed, til at deltage i gennemførelsen af ESF.

Baggrund

Se punkt 42 og 43 i de politiske anbefalinger ovenfor.

Ændringsforslag 2

Artikel 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>Ved denne forordning fastsættes Den Europæiske Socialfonds (ESF's) opgaver, anvendelsesområdet for støtten, de nærmere bestemmelser samt hvilke typer udgifter, der er støtteberettigede.</p>	<p>Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>Ved denne forordning fastsættes Den Europæiske Socialfonds (ESF's) opgaver, anvendelsesområdet for støtten, de nærmere bestemmelser samt hvilke typer udgifter, der er støtteberettigede.</p>

Baggrund

ESF' opgaver fastsættes i traktaterne (se artikel 162 og 174-175 i EUF-traktaten). Det foreslås derfor at anvende formuleringen fra den gældende forordning (forordning nr. 1081/2006), der taler om fondens »opgaver« og ikke om dens »opgave«. Formuleringen i forslaget til forordning bliver på den måde identisk med traktatens. I artikel 177 i EUF-traktaten står »... definerer Europa-Parlamentet og Rådet ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget strukturfondenes opgaver, hovedmål og indretning«.

Ændringsforslag 3

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 2</p> <p>Opgave</p> <p>1. ESF skal fremme høj beskæftigelse og jobkvalitet, støtte arbejdstageres geografiske og faglige mobilitet, lette deres tilpasning til forandringer, fremme et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse, fremme ligestilling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling, fremme social integration og bekæmpe fattigdom, hvilket bidrager til Den Europæiske Unions prioriteter om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.</p> <p>2. Til dette formål bistår ESF medlemsstaterne med opfyldelsen af prioriteter og de overordnede mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. ESF skal støtte udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger under hensyntagen til de integrerede retningslinjer for medlemsstaternes økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker og Rådets henstillinger om de nationale reformprogrammer.</p> <p>3. Mennesker og herunder ugunstigt stillede grupper såsom langtidsledige, handicappede, indvandrere, etniske minoriteter og romaer, marginaliserede befolkningsgrupper og personer, der risikerer social udelukkelse, skal kunne drage fordel af ESF. ESF skal også yde støtte til virksomheder, systemer og strukturer med henblik på at lette deres tilpasning til nye udfordringer og fremme en god forvaltningsskik og gennemførelse af reformer bl.a. inden for beskæftigelse, uddannelse og sociale politikker.</p>	<p>Artikel 2</p> <p>Opgaver</p> <p>1. ESF skal fremme høj beskæftigelse og jobkvalitet, støtte arbejdstageres geografiske og faglige mobilitet, lette deres tilpasning til forandringer, fremme et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse, fremme ligestilling, lige muligheder og ikke-forskelsbehandling, fremme social integration og bekæmpe fattigdom, hvilket bidrager til Den Europæiske Unions prioriteter om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.</p> <p>2. Til dette formål bistår ESF medlemsstaterne med opfyldelsen af prioriteter og de overordnede mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. ESF skal støtte udformningen og gennemførelsen af politikker og foranstaltninger <u>bl.a.</u> under hensyntagen til de integrerede retningslinjer for medlemsstaternes økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker og Rådets henstillinger om de nationale reformprogrammer.</p> <p>3. Mennesker og herunder ugunstigt stillede grupper såsom langtidsledige, handicappede, indvandrere, etniske minoriteter <u>og romaer</u>, marginaliserede befolkningsgrupper og personer, der risikerer social udelukkelse, skal kunne drage fordel af ESF. ESF skal også yde støtte til virksomheder, systemer og strukturer med henblik på at lette deres tilpasning til nye udfordringer og fremme en god forvaltningsskik og gennemførelse af reformer bl.a. inden for beskæftigelse, uddannelse og sociale politikker.</p>

Baggrund

- Med hensyn til overskriften: se bemærkningen vedrørende artikel 1 ovenfor.
- For at fremhæve den territoriale dimension, der er fast bestanddel af samhørighedspolitikken, og sætte de regionale problemer og skævheder i perspektiv med Europa 2020-strategien foreslås det at tilføje et »bl.a.«, som opbløder den bindende karakter af retningslinjerne og henstillingerne i forhold til EFS's operationelle programmer.
- Henvisningen til »etniske minoriteter« blandt de omfattede grupper undrer. Henvisningen og den hertil knyttede sondring kan skabe alvorlige problemer såvel i international ret som adskillige medlemsstaters nationale ret.

Ændringsforslag 4

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 3</p> <p>Anvendelsesområdet for støtten</p> <p>1. Under de nedennævnte tematiske mål og i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] skal ESF støtte følgende investeringsprioriteter:</p>	<p>Artikel 3</p> <p>Anvendelsesområdet for støtten</p> <p>1. Under de nedennævnte tematiske mål og i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] skal ESF støtte følgende investeringsprioriteter:</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>a) Beskæftigelsen fremmes, og arbejdskraftens mobilitet støttes i kraft af:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) adgang til beskæftigelse for arbejdssøgende og erhvervsinaktive, herunder lokale beskæftigelsesinitiativer og støtte til arbejdskraftens mobilitet ii) varig integration af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, i arbejdsmarkedet iii) selvstændig virksomhed, iværksætterkultur og virksomhedsetablering iv) ligestilling mellem mænd og kvinder og forening af arbejde og privatliv v) arbejdsstyrkens, virksomheders og iværksætteres tilpasning til forandringer vi) aktiv og sund aldring vii) modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedets institutioner, herunder foranstaltninger til at fremme arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser. <p>b) Der investeres i uddannelse, kvalifikationer og livslang læring ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) nedbringe antallet af unge, som forlader skolen før tid, og fremme lige adgang til førskoleundervisning og undervisning på primær og sekundærtrinet af høj kvalitet ii) forbedre kvaliteten og effektiviteten af og mulighederne for at få adgang til videregående eller tilsvarende uddannelser med henblik på at øge deltagelsen og succesraten iii) forbedre adgangen til livslang uddannelse, forbedring af arbejdsstyrkens kvalifikationer og kompetencer og styrke de arbejdsmarkedsrelevante aspekter i uddannelsessystemer og erhvervsuddannelsessystemer. <p>c) Social integration fremmes, og fattigdom bekæmpes i kraft af:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) aktiv integration ii) integration af marginaliserede samfund såsom romasamfundet iii) bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering iv) bedre adgang til prismæssigt overkommelige, bæredygtige tjenester af høj kvalitet og herunder sundhedspleje og sociale tjenesteydelser af almen interesse v) fremme af den sociale økonomi og de sociale virksomheder 	<p>a) Beskæftigelsen fremmes, og arbejdskraftens mobilitet støttes i kraft af:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) adgang til beskæftigelse for arbejdssøgende og erhvervsinaktive, herunder lokale beskæftigelsesinitiativer og støtte til arbejdskraftens mobilitet <u>især de nordligste meget tyndt befolkede områder, ø- og bjergområder samt regioner i den yderste periferi</u> ii) varig integration af unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, i arbejdsmarkedet iii) selvstændig virksomhed, iværksætterkultur og virksomhedsetablering iv) ligestilling mellem mænd og kvinder og forening af arbejde og privatliv v) arbejdsstyrkens, virksomheders og iværksætteres tilpasning til forandringer, <u>især i regioner i en industriel overgangsproces</u> vi) aktiv og sund aldring vii) modernisering og styrkelse af arbejdsmarkedets institutioner, herunder foranstaltninger til at fremme arbejdskraftens mobilitet på tværs af landegrænser. <p>b) Der investeres i uddannelse, kvalifikationer og livslang læring ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) nedbringe antallet af unge, som forlader skolen før tid, og fremme lige adgang til førskoleundervisning og undervisning på primær og sekundærtrinet af høj kvalitet ii) forbedre kvaliteten og effektiviteten af og mulighederne for at få adgang til videregående eller tilsvarende uddannelser med henblik på at øge deltagelsen og succesraten iii) forbedre adgangen til livslang uddannelse, forbedring af arbejdsstyrkens kvalifikationer og kompetencer og styrke de arbejdsmarkedsrelevante aspekter i uddannelsessystemer og erhvervsuddannelsessystemer. <p>c) Social integration fremmes, og fattigdom bekæmpes i kraft af:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) aktiv integration <u>af personer, som er udelukket fra arbejdsmarkedet</u> ii) integration af marginaliserede samfund såsom romasamfundet iii) bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering iv) bedre adgang til prismæssigt overkommelige, bæredygtige tjenester af høj kvalitet og herunder sundhedspleje og sociale tjenesteydelser af almen interesse v) fremme af den sociale økonomi og de sociale virksomheder

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>vi) lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet.</p> <p>d) Den institutionelle kapacitet og effektiviteten i den offentlige forvaltning styrkes i kraft af:</p> <p>i) investering til gavn for den institutionelle kapacitet og de offentlige forvaltningers og offentlige tjenesteydelsers effektivitet med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik.</p> <p>Denne investeringsprioritet gælder kun i de medlemsstater, som har mindst én NUTS II-region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.</p> <p>ii) Kapacitetsopbygning hos de aktører, som tilvejebringer beskæftigelsespolitikker, uddannelsespolitikker og sociale politikker og sektorpolitikker og territoriale pagter til at mobilisere for reform på nationalt, regionalt og lokalt plan.</p>	<p>vi) lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet.</p> <p>d) Den institutionelle kapacitet og effektiviteten i den offentlige forvaltning styrkes i kraft af:</p> <p>i) investering til gavn for den institutionelle kapacitet og de offentlige forvaltningers og offentlige tjenesteydelsers effektivitet med henblik på reformer, bedre regulering og god forvaltningsskik.</p> <p>Denne investeringsprioritet gælder kun i de medlemsstater, som har mindst én NUTS II-region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i de medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden.</p> <p>ii) Kapacitetsopbygning hos de aktører, som tilvejebringer beskæftigelsespolitikker, uddannelsespolitikker og sociale politikker og sektorpolitikker og territoriale pagter til at mobilisere for reform på nationalt, regionalt og lokalt plan.</p> <p><u>iii) Kapacitetsopbygning for territoriale pagter og lokale initiativer med henblik på at fremme ESF' territoriale dimension.</u></p>
<p>2. Via de investeringsprioriteter, der er angivet i stk. 1, bidrager ESF også til de andre tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...], primært ved at:</p> <p>a) støtte overgangen til en klimaresistent, ressourceeffektiv og miljømæssigt bæredygtig økonomi med lave CO₂-emissioner gennem reform af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne, tilpasning af færdigheder og kvalifikationer, opkvalificering af arbejdsstyrken og skabelse af nye arbejdspladser på miljø- og energiområdet</p> <p>b) forbedre adgangen til, udnyttelsen og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologi gennem udvikling af digitale færdigheder, investering i e-integration, e-færdigheder og beslægtede iværksætterkvalifikationer</p> <p>c) styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation gennem ph.d.-studier, videreuddannelse af forskere, netværksaktiviteter og partnerskaber mellem højere læreanstalter, forsknings- og teknologicentre og virksomheder</p> <p>d) forbedre små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne ved at fremme tilpasningsevnen hos virksomheder og arbejdstagere og øge investeringen i menneskelig kapital.</p>	<p>2. Via de investeringsprioriteter, der er angivet i stk. 1, bidrager ESF også til de andre tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...], primært ved at:</p> <p>a) støtte overgangen til en klimaresistent, ressourceeffektiv og miljømæssigt bæredygtig økonomi med lave CO₂-emissioner gennem reform af uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne, tilpasning af færdigheder og kvalifikationer, opkvalificering af arbejdsstyrken og skabelse af nye arbejdspladser på miljø- og energiområdet</p> <p>b) forbedre adgangen til, udnyttelsen og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologi gennem udvikling af digitale færdigheder, investering i e-integration, e-færdigheder og beslægtede iværksætterkvalifikationer</p> <p>c) styrke forskning, teknologisk udvikling og innovation gennem ph.d.-studier, videreuddannelse af forskere, netværksaktiviteter og partnerskaber mellem højere læreanstalter, forsknings- og teknologicentre og virksomheder</p> <p>d) forbedre små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne ved at fremme tilpasningsevnen hos virksomheder og arbejdstagere og øge investeringen i menneskelig kapital.</p>

Baggrund

Disse ændringsforslag vedrører regioner, som er omhandlet af artikel 174 og 349 i TEUF.

Formålet med dem er også dels at præcisere og forbedre en i øvrigt vellykket bestemmelse dels bedre at fremme og styrke de territoriale pagter som instrument.

Ændringsforslag 5

Artikel 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 4</p> <p>Sammenhæng og tematisk koncentration</p> <p>1. Medlemsstaterne skal sikre, at den strategi og de foranstaltninger, der er fastlagt i de operationelle programmer, er sammenhængende og målrettet mod at tage fat på de udfordringer, som udpeges i de nationale reformprogrammer og Rådets relevante henstillinger efter traktatens artikel 148 stk. 4, for at bidrage til virkeliggørelsen af de overordnede mål i Europa 2020-strategien om beskæftigelse, uddannelse og fattigdom.</p> <p>2. Mindst 20 % af ESF's samlede ressourcer i hver medlemsstat tildeles det tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«, der er fastsat i artikel 9, stk. 9, i forordning (EU) nr. [...].</p> <p>3. Medlemsstaterne skal videreføre den tematiske koncentration efter følgende retningslinjer:</p> <p>a) I mere udviklede regioner skal medlemsstaterne koncentrere 80 % af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p> <p>b) I overgangsregioner skal medlemsstaterne koncentrere 70 % af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p> <p>c) I mindre udviklede regioner skal medlemsstaterne koncentrere 60 % af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p>	<p>Artikel 4</p> <p>Sammenhæng og tematisk koncentration</p> <p>1. Medlemsstaterne skal sikre, at den strategi og de foranstaltninger, der er fastlagt i de operationelle programmer, er sammenhængende og målrettet mod at tage bidrag til, at der tages fat på de udfordringer, som udpeges i de nationale reformprogrammer og Rådets relevante henstillinger efter traktatens artikel 148 stk. 4, for at bidrage <u>medvirke</u> til virkeliggørelsen af de overordnede mål i Europa 2020-strategien om beskæftigelse, uddannelse og fattigdom.</p> <p>2. Mindst 20 % af ESF's samlede ressourcer i hver medlemsstat tildeles det tematiske mål »fremme af social integration og fattigdomsbekæmpelse«, der er fastsat i artikel 9, stk. 9, i forordning (EU) nr. [...].</p> <p>3. Medlemsstaterne skal videreføre den tematiske koncentration efter følgende retningslinjer:</p> <p>a) I mere udviklede regioner skal medlemsstaterne koncentrere 80 <u>70 %</u> af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p> <p>b) I overgangsregioner skal medlemsstaterne koncentrere 70 <u>60 %</u> af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p> <p>c) I mindre udviklede regioner skal medlemsstaterne koncentrere 60 <u>50 %</u> af tildelingen til hvert operationelt program om højst fire af de investeringsprioriteter, der er fastsat i artikel 3, stk. 1.</p> <p><u>d) De fire investeringsprioriteter, der nævnes ovenfor, kan øges til seks ud af de investeringsprioriteter, som er nævnt i artikel 3, stk. 1, hvis dette efter særlig begrundelse bedre opfylder de enkelte regioners særlige behov og prioriteringer.</u></p>

Baggrund

Se punkt 37 og 38 i de politiske anbefalinger ovenfor.

Ændringsforslag 6

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 5</p> <p>Indikatorer</p> <p>1. Fælles indikatorer, jf. bilaget til denne forordning, og programspecifikke indikatorer skal anvendes i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, og artikel 87, stk. 2, litra b), nr. ii), i forordning (EU) nr. [...]. Alle indikatorer skal udtrykkes i absolutte tal.</p>	<p>Artikel 5</p> <p>Indikatorer</p> <p>1. Fælles indikatorer, jf. bilaget til denne forordning, og programspecifikke indikatorer skal <u>De operationelle programmer fastsætter efter aftale mellem medlemsstaterne og de deltagende partnere indikatorer for output og resultater, som</u> anvendes i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, og artikel 87, stk. 2, litra b), nr. ii), i forordning (EU) nr. [...]. Alle indikatorer skal udtrykkes i absolutte tal.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Fælles og programspecifikke outputindikatorer vedrører delvist eller fuldt ud gennemførte operationer. Hvis det er relevant for arten af de operationer, som modtager støtte, fastsættes kumulative, kvantificerede målværdier for 2022. Indikatorerne skal sættes til nul i udgangspunktet.</p> <p>Fælles og programspecifikke resultatindikatorer vedrører de prioriteter eller delprioriteter, som er fastlagt under en prioritet. Indikatorerne i udgangspunktet skal anvende de nyeste disponible data. Kumulative, kvantificerede målværdier skal fastsættes for 2022.</p> <p>2. Sideløbende med de årlige rapporter om gennemførelsen forelægger den pågældende myndighed elektronisk strukturerede data for hver investeringsprioritet. Dataene skal omfatte kategoriseringen tillige med output- og resultatindikatorerne.</p>	<p><u>2. De fælles indikatorer, som fastsættes i bilaget til denne forordning, er vejledende og er tænkt som inspiration til medlemsstaterne og de deltagende partnere, når disse skal udarbejde output- og resultatindikatorer for de enkelte programmer.</u></p> <p><u>3. De indikatorer, som aftales for de enkelte programmer, skal godkendes og attesteres af Kommissionen i henhold til artikel 87, stk. 5, i forordning (EU) nr. [...].</u></p> <p>Fælles og programspecifikke outputindikatorer vedrører delvist eller fuldt ud gennemførte operationer. Hvis det er relevant for arten af de operationer, som modtager støtte, fastsættes kumulative, kvantificerede målværdier for 2022. Indikatorerne skal sættes til nul i udgangspunktet.</p> <p>Fælles og programspecifikke resultatindikatorer vedrører de prioriteter eller delprioriteter, som er fastlagt under en prioritet. Indikatorerne i udgangspunktet skal anvende de nyeste disponible data. Kumulative, kvantificerede målværdier skal fastsættes for 2022.</p> <p>2. Sideløbende med de årlige rapporter om gennemførelsen forelægger den pågældende myndighed elektronisk strukturerede data for hver investeringsprioritet. Dataene skal omfatte kategoriseringen tillige med output- og resultatindikatorerne.</p>

Baggrund

Der foreslås en radikal ændring af artikel 5 i overensstemmelse med indholdet i punkt 39 til 41 i de politiske anbefalinger.

Ændringsforslag 7

Artikel 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 6</p> <p>Inddragelse af partnere</p> <p>1. Inddragelse af arbejdsmarkedets parter og andre aktører, især ikke-statslige organisationer, i gennemførelsen af operationelle programmer jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. [...], kan tage form af globaltilskud, jf. artikel 112, stk. 7, i forordning (EU) nr. [...]. I dette tilfælde skal det operationelle program udpege den del af programmet, der berøres af globaltilskuddet, og herunder en vejledende finansiel tildeling hertil fra hver prioritet.</p> <p>2. For at sikre arbejdsmarkedets parter en passende deltagelse i de foranstaltninger, der støttes af ESF, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til kapacitetsopbygningsaktiviteter i form af erhvervsuddannelse, netværksforanstaltninger, styrkelse af den sociale dialog og til aktiviteter, som arbejdsmarkedets parter gennemfører i fællesskab.</p>	<p>Artikel 6</p> <p>Inddragelse af partnere</p> <p>1. Inddragelse af <u>de lokale og regionale myndigheder</u>, arbejdsmarkedets parter og andre aktører, især ikke-statslige organisationer, i gennemførelsen af operationelle programmer jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. [...], kan tage form af globaltilskud, jf. artikel 112, stk. 7, i forordning (EU) nr. [...]. I dette tilfælde skal det operationelle program udpege den del af programmet, der berøres af globaltilskuddet, og herunder en vejledende finansiel tildeling hertil fra hver prioritet.</p> <p>2. For at sikre arbejdsmarkedets parter en passende deltagelse i de foranstaltninger, der støttes af ESF, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til kapacitetsopbygningsaktiviteter i form af erhvervsuddannelse, netværksforanstaltninger, styrkelse af den sociale dialog og til aktiviteter, som arbejdsmarkedets parter gennemfører i fællesskab.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. For at sikre ikke-statslige organisationer en passende deltagelse i og adgang til de foranstaltninger, der støttes af ESF, navnlig inden for social integration, ligestilling mellem kønnene og lige muligheder, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til ikke-statslige organisationers kapacitetsopbygning.</p>	<p>3. For at sikre ikke-statslige organisationer en passende deltagelse i og adgang til de foranstaltninger, der støttes af ESF, navnlig inden for social integration, ligestilling mellem kønnene og lige muligheder, sikrer forvaltningsmyndighederne af et operationelt program i en region, jf. artikel 82, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. [...], eller i medlemsstater, som er berettiget til støtte fra Samhørighedsfonden, at der afsættes et passende beløb af ESF-midlerne til ikke-statslige organisationers kapacitetsopbygning.</p> <p><u>4. For at fremme en passende deltagelse af små lokale myndigheder i initiativer, som støttes af ESF, skal de myndigheder, som står for forvaltningen af et program i en region som defineret i artikel 82, stk. 2, litra a) i forordning (EU) nr. [...], eller i en medlemsstat, der er berettiget til støtte fra samhørighedsfonden, sikre tildeling af et passende beløb fra ESF-bevillingerne til kapacitetsopbygning i de små lokale myndigheder.</u></p>

Baggrund

Se punkt 42 til 46 i de politiske anbefalinger ovenfor.

Ændringsforslag 8

Artikel 9

Forslag til udtalelse	Ændringsforslag
<p>Artikel 9</p> <p>Social innovation</p> <p>1. ESF skal fremme social innovation på alle områder, der falder ind under ESF's anvendelsesområde, jf. artikel 3 i denne forordning, navnlig med henblik på afprøvning og opskalering af innovative løsninger på sociale behov.</p> <p>2. Medlemsstaterne skal udpege temaer for social innovation <u>sammen med deres partnere på lokalt og regionalt niveau. Disse temaer skal svare til konkrete regionale behov og defineres svarende til deres specifikke behov i deres operationelle programmer.</u></p> <p>3. Kommissionen fremmer kapacitetsopbygning med henblik på social innovation, navnlig ved at støtte gensidig læring, oprettelse af netværk og formidling af god praksis og metoder.</p>	<p>Artikel 9</p> <p>Social innovation</p> <p>1. ESF skal fremme social innovation på alle områder, der falder ind under ESF's anvendelsesområde, jf. artikel 3 i denne forordning, navnlig med henblik på afprøvning og opskalering af innovative løsninger på sociale behov.</p> <p>2. Medlemsstaterne skal udpege temaer for social innovation <u>sammen med deres partnere på lokalt og regionalt niveau. Disse temaer skal svare til konkrete regionale behov og defineres svarende til deres specifikke behov i deres operationelle programmer.</u></p> <p>3. Kommissionen fremmer kapacitetsopbygning med henblik på social innovation, navnlig ved at støtte gensidig læring, oprettelse af netværk og formidling af god praksis og metoder. <u>Den vil også sikre sammenhæng og komplementaritet mellem de sociale innovationstiltag, der gennemføres inden for rammerne af hhv. ESF og EU-programmet for social udvikling og innovation.</u></p>

Baggrund

1. Se punkt 48 i de politiske anbefalinger ovenfor.

2. Dette er en krydshenvisning til art. 8 i forslaget til forordning om EU-programmet for social udvikling og innovation, som Regionsudvalget har udarbejdet en særskilt udtalelse om (CdR 335/2011, ordfører: Enrico Rossi (IT/PSE), vedtaget den 3. maj 2012).

Ændringsforslag 9

Artikel 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 10</p> <p>Tværnationalt samarbejde</p> <p>1. Medlemsstaterne skal støtte tværnationalt samarbejde med henblik på at fremme gensidig læring og derved øge effektiviteten af politikker, der støttes af ESF. Partnere fra mindst to medlemsstater skal deltage i et tværnationalt samarbejde.</p> <p>2. Medlemsstaterne kan vælge temaer til tværnationalt samarbejde fra en liste, som foreslås af Kommissionen og godkendes af ESF-udvalget.</p> <p>3. Kommissionen skal lette tværnationalt samarbejde om de temaer, der er omhandlet i stk. 2, gennem gensidig læring og samordnede eller fælles foranstaltninger. Kommissionen skal navnlig etablere en europæisk platform for at lette erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og netværksarbejde samt formidling af relevante resultater. Desuden skal Kommissionen udvikle en ramme for en koordineret gennemførelse, herunder fælles støtteberettigelseskrav, typer af og tidsplan for foranstaltninger og fælles overvågnings- og evalueringsmetoder med henblik på at lette tværnationalt samarbejde.</p>	<p>Artikel 10</p> <p>Grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt samarbejde</p> <p>1. Medlemsstaterne skal støtte <u>grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt</u> samarbejde med henblik på at fremme gensidig læring og derved øge effektiviteten af politikker, der støttes af ESF. <u>Partnere fra mindst to medlemsstater skal deltage i et tværnationalt samarbejde.</u></p> <p>2. Medlemsstaterne kan vælge temaer til <u>grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt</u> samarbejde fra en liste, som foreslås af Kommissionen og godkendes af ESF-udvalget.</p> <p>3. Kommissionen skal lette <u>grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt</u> samarbejde <u>om de temaer, der er omhandlet i stk. 2,</u> gennem gensidig læring og samordnede eller fælles foranstaltninger. Kommissionen skal navnlig etablere en europæisk platform for at lette erfaringsudveksling, kapacitetsopbygning og netværksarbejde samt formidling af relevante resultater. Desuden skal Kommissionen udvikle en ramme for en koordineret gennemførelse, herunder fælles støtteberettigelseskrav, <u>typer af og tidsplan for foranstaltninger</u> og fælles overvågnings- og evalueringsmetoder med henblik på at lette <u>grænseoverskridende, tværnationalt og tværregionalt</u> samarbejde. <u>Det grænseoverskridende, tværnationale og tværregionale samarbejde inden for rammerne af ESF bør koordineres med forordningen vedrørende europæisk territorielt samarbejde for at sikre den koordinering mellem fondene, som udtrykkeligt foreskrives i den nævnte forordning.</u></p>

Baggrund

- Se punkt 49 til 51 i de politiske anbefalinger ovenfor.
- Den oprindelige formulering garanterer ikke, at det tværnationale samarbejde inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond er i samklang med det tværnationale samarbejde inden for rammerne af det europæiske territoriale samarbejde.
- Samtidig erindres der om, at det territoriale samarbejde hviler på tre forskellige søjler: det grænseoverskridende, det tværnationale og det tværregionale samarbejde.

Ændringsforslag 10

Artikel 12

Forslag til udtalelse	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 12</p> <p>Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika</p> <p>1. ESF kan støtte lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet, jf. artikel 28 i forordning (EU) nr. [...], territoriale pagter og lokale initiativer for beskæftigelse, uddannelse og social integration samt integrerede territoriale investeringer (ITI), jf. artikel 99 i forordning (EU) nr. [...].</p>	<p>Artikel 12</p> <p>Særlige bestemmelser for områder med særlige territoriale karakteristika</p> <p>1. ESF kan støtte lokaludviklingsstrategier, som styres af lokalsamfundet, jf. artikel 28 i forordning (EU) nr. [...], territoriale pagter og lokale initiativer for beskæftigelse, uddannelse og social integration samt integrerede territoriale investeringer (ITI), jf. artikel 99 i forordning (EU) nr. [...].</p>

Forslag til udtalelse	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Som supplement til EFRU-interventionerne, jf. artikel 7 i forordning (EU) nr. [EFRU] kan ESF støtte bæredygtig byudvikling gennem strategier med integrerede foranstaltninger, hvormed der tages fat på de økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som påvirker byområderne i byer, der er anført i partnerskabskontrakten.</p>	<p>2. Som supplement til EFRU-interventionerne, jf. artikel 7 i forordning (EU) nr. [EFRU] kan ESF støtte bæredygtig byudvikling gennem strategier med integrerede foranstaltninger, hvormed der tages fat på de økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, som påvirker byområderne i byer, der er anført i partnerskabskontrakten.</p> <p><u>3. Som supplement til EFRU-interventionerne, jf. artikel 7 i forordning (EU) nr. [EFRU], kan ESF støtte strategier for integreret udvikling af landbrugsområder med henblik på at tackle økonomiske, miljømæssige og sociale udfordringer, der påvirker de i partnerskabsaftalen omtalte landområder.</u></p> <p><u>4. Operationelle programmer, der medfinansieres af ESF og dækker områder, der lider under alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper, jf. artikel 111, stk. 4, i forordning (EU) nr. [...] /2012 [CPR], lægger særlig vægt på at tage hånd om disse områders særlige ulemper.</u></p>

Baggrund

Se punkt 29 og 56 i de politiske anbefalinger ovenfor.

Ændringsforslag 11

Artikel 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 14</i></p> <p>Metoder med forenklede omkostninger</p> <p>1. Ud over de metoder, der er omhandlet i artikel 57 i forordning (EU) nr. [...], kan Kommissionen refundere udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb, som er defineret af Kommissionen. De således beregnede beløb skal betragtes som offentlig støtte, der er udbetalt til støttemodtagerne, og som støtteberettigede udgifter med henblik på anvendelsen af forordning (EU) nr. [...].</p> <p>Til dette formål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 16 angående omfattede typer af operationer, definitionerne af standardskalaerne for enhedsomkostninger og faste beløb og deres maksimale beløb, der kan tilpasses efter alment accepterede metoder.</p> <p>Regnskabskontrollen skal udelukkende tilsigte at kontrollere, at betingelserne for Kommissionens godtgørelser på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb er opfyldt.</p> <p>Når disse finansieringsformer tages i anvendelse, må medlemsstaterne anvende deres egen regnskabspraksis til at støtte operationer. I forbindelse med denne forordning og forordning (EU) nr. [...] må denne regnskabspraksis og de heraf følgende beløb ikke revideres af revisionsmyndigheden eller af Kommissionen.</p>	<p><i>Artikel 14</i></p> <p>Metoder med forenklede omkostninger</p> <p>1. Ud over de metoder, der er omhandlet i artikel 57 i forordning (EU) nr. [...], kan Kommissionen refundere udgifter, der er afholdt af medlemsstaterne på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb, som er defineret af Kommissionen. De således beregnede beløb skal betragtes som offentlig støtte, der er udbetalt til støttemodtagerne, og som støtteberettigede udgifter med henblik på anvendelsen af forordning (EU) nr. [...].</p> <p>Til dette formål tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 16 angående omfattede typer af operationer, definitionerne af standardskalaerne for enhedsomkostninger og faste beløb og deres maksimale beløb, der kan tilpasses efter alment accepterede metoder <u>under behørig hensyntagen til tidligere indhøstede erfaringer under bl.a. den foregående programperiode.</u></p> <p>Regnskabskontrollen skal udelukkende tilsigte at kontrollere, at betingelserne for Kommissionens godtgørelser på grundlag af standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb er opfyldt.</p> <p>Når disse finansieringsformer tages i anvendelse, må medlemsstaterne anvende deres egen regnskabspraksis til at støtte operationer. I forbindelse med denne forordning og forordning (EU) nr. [...] må denne regnskabspraksis og de heraf følgende beløb ikke revideres af revisionsmyndigheden eller af Kommissionen.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. I overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, litra d), og stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. [...] må en fast sats på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger anvendes til at dække de resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation.</p> <p>3. Støtte, som refunderes på grundlag af de støtteberettigede udgifter til operationer, der fastsættes i kraft af faste tilskudsbeløb, standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb som omhandlet i artikel 57, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...], kan beregnes på et individuelt grundlag med henvisning til et budgetforslag, som på forhånd er aftalt med forvaltningsmyndigheden, når den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR.</p> <p>4. Tilskud, for hvilke den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR, ydes i form af faste beløb eller standardskalaer for enhedsomkostninger undtagen for operationer, der modtager støtte inden for rammerne af en statsstøtteordning.</p>	<p>2. I overensstemmelse med artikel 57, stk. 1, litra d), og stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. [...] må en fast sats på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger anvendes til at dække de resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation.</p> <p>3. Støtte, som refunderes på grundlag af de støtteberettigede udgifter til operationer, der fastsættes i kraft af faste tilskudsbeløb, standardskalaer for enhedsomkostninger og faste beløb som omhandlet i artikel 57, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...], kan beregnes på et individuelt grundlag med henvisning til et budgetforslag, som på forhånd er aftalt med forvaltningsmyndigheden, når den offentlige støtte ikke overstiger 100 000 EUR.</p> <p>4. Tilskud, for hvilke den offentlige støtte ikke overstiger 50 000 EUR, ydes i form af faste beløb eller standardskalaer for enhedsomkostninger undtagen for operationer, der modtager støtte inden for rammerne af en statsstøtteordning.</p> <p><u>5. I forbindelse med planlægningen af interventionerne kan der afsættes en del af bevillingerne i form af globaltilskud til lokale/regionale interventioner med passende ordninger for de ikke-statslige organisationer og de lokale partnere såsom procentuelt større medfinansiering eller forudbetaling til projekternes ordremodtagere.</u></p>

Baggrund

1. Se punkt 57 ovenfor i de politiske anbefalinger.
2. Den nye formulering sigter mod at sikre tilstrækkelig fleksibilitet i anvendelsen af ESF-midlerne.

Ændringsforslag 12

Artikel 15

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 15</p> <p>Finansielle instrumenter</p> <p>1. I henhold til artikel 32 i forordning (EU) nr. [...] kan ESF støtte foranstaltninger og politikker inden for dens anvendelsesområde gennem finansielle instrumenter såsom risikodelingsordninger, egenkapital og gæld, garantifonde, holdingfonde og lånefonde.</p> <p>2. ESF kan anvendes til at styrke adgangen til kapitalmarkeder for offentlige og private organer på nationalt og regionalt plan med henblik på at gennemføre foranstaltninger og politikker, der falder inden for rammerne af ESF og det operationelle program i kraft af »politikbaserede ESF garantier« med forbehold af Kommissionens godkendelse.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at fastsætte særlige regler og vilkår for medlemsstaternes ansøgninger, herunder lofter for politikbaserede garantier, som navnlig tilsikrer, at anvendelsen af disse ikke fører til alt for høje gælds niveauer hos offentlige myndigheder.</p>	<p>Artikel 15</p> <p>Finansielle instrumenter</p> <p>1. I henhold til artikel 32 i forordning (EU) nr. [...] kan ESF støtte foranstaltninger og politikker inden for dens anvendelsesområde gennem finansielle instrumenter såsom risikodelingsordninger, egenkapital og gæld, garantifonde, holdingfonde og lånefonde, <u>såvel som fonde med revolverende lån til mikrokreditinterventioner, sociale obligationer og borgerobligationer.</u></p> <p>2. ESF kan anvendes til at styrke adgangen til kapitalmarkeder for offentlige og private organer på nationalt og regionalt plan med henblik på at gennemføre foranstaltninger og politikker, der falder inden for rammerne af ESF og det operationelle program i kraft af »politikbaserede ESF garantier« med forbehold af Kommissionens godkendelse.</p> <p>Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 med henblik på at fastsætte særlige regler og vilkår for medlemsstaternes ansøgninger, herunder lofter for politikbaserede garantier, som navnlig tilsikrer, at anvendelsen af disse ikke fører til alt for høje gælds niveauer hos offentlige myndigheder.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen skal vurdere hver ansøgning, og Kommissionens skal godkende hver »politikbaseret ESF garanti«, under forudsætning af, at den er underlagt det operationelle program, der er nævnt i artikel 87 i forordning (EU) nr. [...], og at den er i overensstemmelse med de fastsatte særlige regler og vilkår.	Kommissionen skal vurdere hver ansøgning, og Kommissionens skal godkende hver »politikbaseret ESF garanti«, under forudsætning af, at den er underlagt det operationelle program, der er nævnt i artikel 87 i forordning (EU) nr. [...], og at den er i overensstemmelse med de fastsatte særlige regler og vilkår.

Baggrund

Se punkt 60 i de politiske anbefalinger ovenfor.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

MercedesBRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Forslag til forordning om Samhørighedsfonden«

(2012/C 225/10)

REGIONSUDVALGET

- bemærker, at de investeringer i infrastruktur, der i løbet af årene er foretaget med midler fra Samhørighedsfonden, har vist sig at have stor europæisk merværdi. Med disse investeringer forbedrer EU borgernes liv og giver virksomheder mulighed for at udvikle sig;
- bifalder Kommissionens forslag om, at der også for perioden 2014-2020 afsættes betydelige midler til Samhørighedsfonden, således at EU's politiske mål for transport og på miljø- og energiområdet kan støttes over EU's budget;
- er af den opfattelse, at samhørighedspolitikken er og bør forblive et udtryk for solidariteten i EU og et instrument, der effektivt bidrager til fuldførelsen af det indre marked i EU;
- efterlyser en stærkt resultatorienteret tilgang og en bedre fastlæggelse af investeringsprioriteter på lokalt og regionalt niveau;
- mener, at Samhørighedsfonden bør finansiere integrerede projekter vedrørende bygningers og boligens energieffektivitet;
- er enig i, at det er nødvendigt med intelligente investeringer i udviklingen af infrastruktur på EU-niveau;
- understreger, at også de regionale og lokale myndigheder har et ansvar for gennemførelsen af investeringer i transportinfrastruktur og etableringen af sekundære og tertiære forbindelser inden for de transeuropæiske net. De må inddrages tæt i beslutningstagningen om, hvilke prioriterede projekter af fælles interesser der skal vælges, således at offentlige og private investeringer samordnes på alle niveauer;
- vil modsætte sig ethvert skridt, der går i retning af at nedsætte budgettet til samhørighedspolitikken, ikke mindst med hensyn til de 10 mia. euro på Connecting Europe-facilitetens budget, der kommer fra Samhørighedsfonden.

Ordfører	Romeo STAVARACHE (RO/ALDE), borgmester i Bacău kommune, Bacău distrikt
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 COM(2011) 612 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. understreger, at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig politisk, lovgivningsmæssig og administrativ rolle og ofte har klart definerede kompetencer på nationalt niveau med hensyn til investeringsplanlægning og gennemførelse af transport-, miljø- og energipolitikker og især udviklingen af infrastruktur i deres geografiske område;

2. betoner, at det er absolut nødvendigt, at forvaltning på flere niveauer gennemføres i praksis for at garantere en afbalanceret territorial udvikling, der er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De lokale og regionale myndigheder bør som partnere inddrages i beslutningstagningen vedrørende de investeringsprioriteter på nationalt og EU-niveau, som får støtte fra Samhørighedsfonden;

3. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at anvende midler fra EU's budget til at støtte investeringer i transport-, miljø- og energiinfrastruktur, som er en forudsætning for økonomisk udvikling, og især at forslaget til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 tager hensyn til de bestående forskelle mellem medlemsstater og regioner i EU og fortsat især fokuserer på de mindst udviklede regioner;

4. mener, at man ved at fastlægge prioriteter for infrastrukturudviklingen i hele Europa skaber de nødvendige forudsætninger for et velfungerende fælles økonomisk område i EU og for fuldførelsen af det indre marked som helhed, samtidig med at det er et udtryk for solidaritet med de mindst udviklede medlemsstater;

5. bemærker, at de investeringer i infrastruktur, der i løbet af årene er foretaget med midler fra Samhørighedsfonden, har vist sig at have stor europæisk merværdi. Uden finansiell støtte fra EU ville disse investeringer ikke have været mulige i de medlemsstater, hvor BNP pr. indbygger er lavest. Med disse investeringer forbedrer EU borgernes liv og giver virksomheder mulighed for at udvikle sig;

6. minder om, at Samhørighedsfonden i overensstemmelse med Protokol nr. 28 til traktaten om Den Europæiske Unions

funktionsmåde skal yde finansielle bidrag til projekter på miljøområdet og inden for transeuropæiske net i medlemsstater, der har et BNI pr. indbygger på mindre end 90 % af gennemsnittet i Unionen;

7. glæder sig særligt over den europæiske solidaritet mellem medlemsstater. Samhørighedsfonden opfylder behovet for at finansiere investeringer i transport- og miljøinfrastruktur i regioner og byer i de mindst udviklede lande;

8. gør opmærksom på Regionsudvalgets anbefalinger vedrørende den nye flerårige ramme for perioden efter 2013 og er helt enig i forslagene vedrørende samhørighedspolitikken og konditionalitet ⁽¹⁾;

9. bifalder Kommissionens forslag om, at der også for perioden 2014-2020 afsættes betydelige midler til Samhørighedsfonden, således at EU's politiske mål for transport og på miljø- og energiområdet kan støttes over EU's budget. EØSU er ligeledes enig i forslaget om, at den samlede finansiering fra Samhørighedsfonden bibeholdes på en tredjedel af de samlede udgifter til samhørighedspolitikken på nationalt niveau i de støtteberettigede medlemsstater;

10. er fuldt bevidst om, at det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger om økonomisk disciplin og budgetdisciplin på EU-niveau, men trods det mener udvalget ikke, at samhørighedspolitikken kan bruges som sanktionsinstrument med henblik på at gennemtvinge streng finansiell disciplin i EU. Strukturfondene og Samhørighedsfonden bør bruges til at opfylde målene i artikel 171, 174, 177 og 192 i EUF-traktaten. Udvalget mener derfor, at en eventuel fastlæggelse af makroøkonomiske betingelser må gælde alle budgetposter og ikke kun dem, der vedrører samhørighed.

Bedre strategisk planlægning og mere effektiv anvendelse af midlerne

REGIONSUDVALGET

11. er af den opfattelse, at samhørighedspolitikken er og bør forblive et udtryk for solidariteten i EU og et instrument, der effektivt bidrager til fuldførelsen af det indre marked i EU. Effektiviteten af samhørighedspolitikken vil kunne konstateres i de investeringsbeslutninger til fremme af intelligent, bæredygtig, inklusiv og afbalanceret vækst i EU, som gennemføres af de europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheder og omsættes til investeringsprogrammer finansieret via strukturfondene i den nye programmeringsperiode;

⁽¹⁾ Regionsudvalgets udtalelse om den nye flerårige finansielle ramme efter 2013, ordfører: Flo Clucas (UK/ALDE), medlem af Liverpool City Council.

12. minder om, at de lokale og regionale myndigheders vigtigste mål for den kommende programmeringsperiode er at forbedre kvaliteten af de foranstaltninger, der gennemføres med skatteydernes penge, og opnå de bedst mulige resultater, der er målbare økonomisk, socialt og miljømæssigt;

13. glæder sig over de nye forslag i lovpakken om den europæiske samhørighedspolitik fremtid, der sigter mod at forbedre effektiviteten af midlernes anvendelse og skabe større overensstemmelse mellem de politiske mål og EU's budget, bl.a. ved at fokusere på prioriteter, sikre en kritisk masse af investeringer, gøre de finansielle programmeringsinstrumenter mere fleksible og forenkle procedurerne for adgang til midlerne;

14. understreger, at den strategiske planlægning af midlernes anvendelse kun vil give resultater i praksis, hvis støttemodtagerne og navnlig de regionale og lokale myndigheder reelt inddrages, da det er dem, der kender den lokale situation og de lokale muligheder bedst. På den måde vil sammenhængen med investeringer finansieret med offentlige midler i lokalområderne være sikret. Med henblik derpå bør man fremme en bottom-up-tilgang, således at de enkelte regioner og byer kan udnytte deres eget potentiale, anvende de midler, der bedst egner sig til at bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-strategien, og få adgang til EU-midler;

15. understreger, at investeringer i infrastruktur bidrager væsentligt til den økonomiske og sociale udvikling i byer og regioner, når blot de planlægges og forvaltes i partnerskab, når deres territoriale virkning fuldt ud kan retfærdiggøres, og når de lokale aktører og lokale og regionale myndigheder deltager aktivt;

16. den strategiske planlægning af investeringer i transeuropæiske transportnet og på områderne energi og kommunikation skal være så gennemsigtig som muligt og inddrage de lokale og regionale myndigheder, for at de integrerede planer for territorial udvikling kan harmoniseres;

17. støtter, at programplanlægningen foregår i partnerskab. Med de nye lovbestemmelser for samhørighedspolitikken efter 2013 skal de kompetente offentlige myndigheder på alle niveauer være mere opmærksomme på at anvende partnerskabsprincippet i den nye programplanlægningsperiode og i alle faser af planlægningsprocessen. Der skal bl.a. opstilles nye indikatorer, der gør det muligt at evaluere kvaliteten af partnerskabet i medlemsstaterne;

18. gør gældende, at det er nødvendigt med en stærkt resultatorienteret tilgang. Dette forudsætter, at der etableres strategiske programplanlægningsinstrumenter, som de lokale og regionale myndigheder kan benytte sig af til peerevalueringen af deres udviklingsstrategier ved at støtte sig til en række fælles og tillempede indikatorer, som gør det muligt at måle kvaliteten og multiplikatoreffekten af investeringerne;

19. anbefaler, at der i den næste programplanlægningsperiode fokuseres mere på at fastlægge investeringsprioriteter på lokalt og regionalt niveau ved at bruge de finansieringsinstrumenter, der er til rådighed under den fælles strategiske ramme,

så man undgår dobbelt finansiering og ikke planlægger storstillede investeringer, der ikke er dækning for;

20. understreger, at de forvaltende myndigheder må vise, at de bruger den tekniske bistand fornuftigt, dvs. på en måde, der medvirker til at forbedre kvaliteten af de strategiske programmer, til at understøtte udviklingen af storstillede projekter på lokalt og regionalt niveau og til at stille flere former for bistand til rådighed for projektledere og støttemodtagere og ikke til andre formål. Den tekniske bistand må være bedre koordineret på EU- og nationalt niveau for at forhindre, at den bliver fragmenteret;

21. er positiv over for udviklingen af partnerskaber mellem Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre internationale finansinstitutioner og over for etableringen af finansieringstekniske instrumenter, der kan supplere Samhørighedsfonden og opfylde behovet for finansiering af infrastrukturprojekter i EU;

22. bakker op om det ambitiøse mål i Kommissionens hvidbog om transport om at nedbringe emissionerne fra transportsektoren med 60 % inden 2050. Investeringer finansieret med midler fra Samhørighedsfonden vil blive analyseret meget mere omhyggeligt for at vurdere deres bæredygtighed, miljøindvirkning og rentabilitet på lang sigt;

23. gentager vigtigheden af en bedre koordinering mellem Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Connecting Europe-faciliteten og af at finde synergier mellem de forskellige europæiske og nationale programmer og finansieringsinstrumenter med henblik på at mindske den administrative byrde.

Investeringer i basisinfrastruktur

REGIONSUDVALGET

24. minder om, at Samhørighedsfonden er et absolut nødvendigt instrument for gennemførelsen af investeringer i basisinfrastruktur, og at den fuldt ud har vist sit værd og sin effektivitet med hensyn til at hjælpe lande med et lavt udviklingsniveau med at finansiere projekter af fælles europæisk interesse;

25. tilslutter sig Kommissionens forslag vedrørende mål og indsatsområder, men mener, at Samhørighedsfonden ligeledes kunne finansiere integrerede projekter om energieffektivitet i bygninger;

26. glæder sig over, at Samhørighedsfondens investeringsprioriteter har fået en bydimension, og at det anerkendes, at byer yder et væsentligt bidrag til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU;

27. understreger, hvor vigtigt det er at være mere opmærksomme på retningslinjerne i anbefalingerne for TEN-T og på overholdelse af EU-retten og de nationale lovgivninger. I den forbindelse kunne forudgående kontrol foregribe bestemte

problemer, som ofte forårsager store forsinkelser i gennemførelsen af infrastrukturprojekter. Her tænkes bl.a. på matrikelregistre, eksproprieringsprocedurer, udstedelse af tilladelser, offentlige indkøbsprocedurer, klageordninger osv.;

28. mener, at de investeringsprioriteter for Samhørighedsfonden, som fastlægges af de nationale, regionale og lokale myndigheder, bør være i overensstemmelse med retningslinjerne for Europa 2020-strategien, de tematiske prioriteter under den fælles strategiske ramme og anbefalingerne i den territoriale dagsorden 2020, som ministrene med ansvar for fysisk planlægning og territorial udvikling blev enige om i 2011 ⁽²⁾.

Transportnet

REGIONSUDVALGET

29. betoner endnu en gang, at der er store forskelle i transportnettenes kvalitet og tilgængelighed mellem regioner i det vestlige EU og regioner i det østlige EU, og fremhæver, at behovet for at udvikle transportinfrastruktur er langt større i de regioner, hvor udviklingen ikke er nået så langt;

30. mener, at Samhørighedsfonden er et effektivt instrument til at gennemføre investeringer med henblik på en optimal udvikling af de transeuropæiske transportnet (TEN-T) og transportnettene i medlemsstaterne samt mellem regioner, hvilket er af særlig strategisk betydning for den økonomiske, sociale og territoriale udvikling i EU. Der kan således ikke rejses tvivl om den europæiske merværdi af Samhørighedsfonden;

31. er enig i, at det er nødvendigt med intelligente investeringer i udviklingen af infrastruktur på EU-niveau, dvs. udvidelse og vedligeholdelse af transportnettene, anvendelse af innovative løsninger og teknologier for at forbedre trafikstyringen, indførelse af computersystemer og effektive intermodale transportløsninger osv. Det europæiske transportsystems konkurrencedygtighed vil ikke blot komme an på EU's evne til at udvikle europæiske transportnet, men tillige på dets evne til at styre hvert led i logistikket. Færre forsinkelser i trafikken vil også forbedre kvaliteten af transporttjenesterne;

32. understreger, at også de regionale og lokale myndigheder har et ansvar for gennemførelsen af storstilede investeringer i transportinfrastruktur og etableringen af sekundære og tertiære forbindelser inden for de transeuropæiske net. De må inddrages tæt i beslutningstagningen om, hvilke prioriterede projekter af fælles interesse der skal vælges, således at offentlige og private investeringer samordnes på alle niveauer – europæisk, nationalt, regionalt og lokalt – sådan som det fremgår af afgørelse nr. 661/2010/EU om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet;

33. glæder sig over, at investeringsprioriteterne for Samhørighedsfonden også dækker større projekter om forbedring af mobiliteten i byer og fremme af miljøvenlige transportløsninger samt andre investeringer, der har til formål at udvikle intelligente og bæredygtige transportsystemer på regionalt og lokalt plan;

34. bakker op om indførelsen af indikatorer, der kan forbedre ressourceeffektiviteten på transportområdet og gøre Samhørighedsfonden til et redskab for opfyldelse af Europa 2020-strategiens mål;

35. mener, at de nye retningslinjer for de transeuropæiske transportnet vil komme til at udgøre en strategisk ramme for infrastrukturudviklingen, hvilket vil forbedre tilgængeligheden betydeligt i EU, eftersom der vil være en bedre prioritering af investeringerne. De vil nemlig blive delt på to niveauer: det samlede net og hovednettet og have større virkning som følge af de nye gennemførelsesforanstaltninger, hvor der er fokus på behovet for grænseoverskridende forbindelser mellem forskellige transportformer og mellem de vigtigste byknudepunkter;

36. henleder opmærksomheden på problemerne knyttet til koordineringen af investeringer fra forskellige finansieringskilder og til planlægningen af intelligente transportsystemer. Disse sidstnævnte skal være med til at øge sikkerheden og pålideligheden, gøre dem mere miljøvenlige og forbedre trafikstyringen ved hjælp af integrerede reservations- og billettjenester, multi-modal information osv.

Miljøinfrastruktur og energinet

REGIONSUDVALGET

37. er helt enig i, at der er behov for investeringer i infrastruktur, hvis de integrerede europæiske energinet skal blive til virkelighed; investeres der ikke, vil de langsigtede omkostninger være alt for store, og EU's konkurrenceevne vil lide skade;

38. mener, at Samhørighedsfonden er et effektivt instrument til opnåelse af EU's mål for energipolitikken ⁽³⁾ – konkurrenceevne, bæredygtighed og forsyningsikkerhed – og til at tackle udfordringerne knyttet til den økonomiske udvikling i EU, Europa 2020-strategien og flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa«. En forudsætning for opnåelsen af disse mål er en ændring af den måde, hvorpå energinettene planlægges, bygges og udnyttes;

39. gentager, at investeringer i energiinfrastruktur bør give borgere og virksomheder i alle regioner i EU ubundet adgang til energi til overkommelige priser, og eftersom monopoler vil blive afskaffet, og alle hindringer for konkurrencen fjernet, bør alle regioner have mulighed for at vælge mellem mindst to leverandører;

40. mener, at den metode, der anvendes til at kortlægge og udvælge infrastrukturer og projekter af europæisk interesse, skal være gennemsigtig og tage hensyn til situationen i de dårligst stillede regioner og i de regioner, hvor der er flest problemer med energiforsyningsikkerheden;

41. konstaterer med tilfredshed, at Samhørighedsfonden kan yde fortsat støtte til energiprojekter, der gavner miljøet, såsom investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi. Regionsudvalget gør opmærksom på, at sidstnævnte projekter kun kan gennemføres i et partnerskab med regionale og lokale offentlige myndigheder, som er dem, der kan få mest muligt ud af det eksisterende lokale potentiale;

⁽²⁾ <http://www.eu-territorial-agenda.eu/>

⁽³⁾ COM(2010) 677 final.

42. understreger, at det primært er de regioner, byer og kommuner i EU, hvor der er etableret partnerskaber, der investerer i tilpasning til klimaændringerne, forebyggelse af naturkatastrofer, anlæg af infrastruktur til spildevand og affaldsbehandling, bevarelse af biodiversitet, beskyttelse af jord og økosystemer og forbedring af miljøkvaliteten;

43. glæder sig over, at investeringer i modernisering af centralvarme- og kølenet i byområder og i nedbringelse af omformningstab kan finansieres med midler fra EU's Samhørighedsfond, da der er tale om investeringer med stor merværdi.

Connecting Europe-faciliteten

REGIONSUDVALGET

44. gør opmærksom på, at de regionale og lokale myndigheder vil holde skarpt øje med og modsætte sig ethvert skridt, der går i retning af at nedsætte budgettet til samhørighedspolitikken: Samhørighedsfonden bidrager med 20 % af budgettet til denne facilitet, i alt 10 mia. euro til finansiering af tværnationale transportprojekter med vægten lagt på jernbaneinfrastrukturer;

45. er interesseret i den nye Connecting Europe-facilitet, som kan vise sig af stor europæisk merværdi, og som ifølge Kommissionens planer skal afhjælpe markedssvigt ved at udfylde huller, fjerne flaskehalse og sikre de nødvendige forbindelser på tværs af landegrænser;

46. er bekymret over, at der ikke er en klar metode for at fastsætte den nationale budgetramme til Connecting Europe-faciliteten, og henstiller, at bevillingerne afpasses efter den skønnede værdi af de projekter, der skal finansieres i medlemsstatene;

47. bemærker endnu en gang, at et af de problemer, som ledere af grænseoverskridende projekter støder på, er, at mulighederne for at udforme velgennemtænkte projekter er begrænsede, fordi de i sagens natur er meget komplekse. Det er grunden til, at de midler, der oprindeligt var tiltænkt grænseoverskridende projekter, ofte er blevet omfordelt til andre, mere fremskredne projekter;

48. er bekymret for, at den centraliserede forvaltning af Connecting Europe-faciliteten ikke vil kunne løse problemet med at skabe bedre muligheder for at udforme gennemtænkte grænseoverskridende projekter. Der er som følge heraf større risiko for, at facilitetens budget ikke kan bruges til finansiering af de projekter, som Kommissionen på forhånd har peget på;

49. har visse forbehold over for de nærmere bestemmelser for de regionale og lokale myndigheders deltagelse, manglen på fleksibilitet og den store mængde administration, som faciliteten kan afføde, og for sammenhængen med Kommissionens øvrige finansieringsinstrumenter;

50. henstiller indtrængende, at de projekter, der finansieres via faciliteten, klart adskiller sig fra dem, der finansieres af Samhørighedsfonden eller EFRU inden for rammerne af partnerskabskontrakterne. Således vil det, så snart der er foretaget en forudgående evaluering af den institutionelle kapacitet, være muligt at fastlægge behovet for obligatorisk bistand fra JASPER-programmet eller andre programmer, der yder teknisk bistand, til udarbejdelsen af projekter. De beløb, der er nødvendige, vil blive betraget som udgifter, der kan finansieres over budgettet for Connecting Europe-faciliteten.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 2</p> <p>Anvendelsesområdet for støtte fra Samhørighedsfonden</p> <p>1. Samhørighedsfonden støtter, samtidig med at der sikres en passende balance og i henhold til hver medlemsstats specifikke investerings- og infrastrukturbehov, følgende:</p> <p>a) investeringer i miljø, herunder områder med relation til bæredygtig udvikling og energi, som giver en positiv miljøvirkning</p> <p>b) transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet i overensstemmelse med de retningslinjer, der er vedtaget ved afgørelse nr. 661/2010/EU</p> <p>c) teknisk bistand.</p> <p>2. Samhørighedsfonden yder ikke støtte til:</p> <p>a) afvikling af atomkraftværker</p> <p>b) nedbringelse af drivhusgasemissioner i anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF</p> <p>c) boliger.</p>	<p>Artikel 2</p> <p>Anvendelsesområdet for støtte fra Samhørighedsfonden</p> <p>1. Samhørighedsfonden støtter, samtidig med at der sikres en passende balance og i henhold til hver medlemsstats specifikke investerings- og infrastrukturbehov, følgende:</p> <p>a) investeringer i miljø, herunder områder med relation til bæredygtig udvikling og energi, som giver en positiv miljøvirkning</p> <p>b) transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet i overensstemmelse med de retningslinjer, der er vedtaget ved afgørelse nr. 661/2010/EU</p> <p>c) teknisk bistand.</p> <p>2. Samhørighedsfonden yder ikke støtte til:</p> <p>a) afvikling af atomkraftværker</p> <p>b) nedbringelse af drivhusgasemissioner i anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF</p> <p>e) boliger.</p>

Baggrund

Dette ændringsforslag er i tråd med anbefalingerne i udtalelsens punkt 25.

Ændringsforslag 2

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 3</p> <p>Investeringsprioriteter</p> <p>I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] støtter Samhørighedsfonden følgende investeringsprioriteter inden for de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]:</p> <p>a) støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) fremme produktion og distribution af energi fra vedvarende energikilder ii) fremme energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i små og mellemstore virksomheder iii) støtte energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i offentlige infrastrukturer iv) udvikle intelligente lavspændingsdistributionssysteme v) fremme lavemissionsstrategier for byområder <p>b) fremme af tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) støtte målrettede investeringer i tilpasning til klimaforandringer ii) fremme investeringer, som afhjælper specifikke risici, sikre katastrofemodstandsdygtighed og udvikle katastrofeforvaltningssystemer <p>c) beskyttelse af miljøet og fremme en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) tackle de vigtige behov for investeringer i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i EU's miljølovgivning ii) tackle de vigtige behov for investeringer i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i EU's miljølovgivning iii) beskytte og genetablere biodiversitet, bl.a. ved hjælp af grønne infrastrukturer iv) forbedre bymiljøet, herunder genoprette forladte industrigrunde, og nedbringe luftforureningen <p>d) fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) støtte et multimodalt europæisk fælles transportområde gennem investering i det transeuropæiske transportnet 	<p>Artikel 3</p> <p>Investeringsprioriteter</p> <p>I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning] støtter Samhørighedsfonden følgende investeringsprioriteter inden for de tematiske mål, der er fastsat i artikel 9 i forordning (EU) nr. [...] /2012 [den generelle forordning]:</p> <p>a) støtte til overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) fremme produktion og distribution af energi fra vedvarende energikilder ii) fremme energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i små og mellemstore virksomheder iii) støtte energieffektivitet og brug af energi fra vedvarende energikilder i offentlige infrastrukturer <u>og i sektoren for energieffektivitet i bygninger</u> iv) udvikle intelligente lavspændingsdistributionssysteme v) fremme lavemissionsstrategier for byområder <p>b) fremme af tilpasning til klimaforandringer og risikoforebyggelse og -styring ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) støtte målrettede investeringer i tilpasning til klimaforandringer ii) fremme investeringer, som afhjælper specifikke risici, sikre katastrofemodstandsdygtighed og udvikle katastrofeforvaltningssystemer <p>c) beskyttelse af miljøet og fremme en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) tackle de vigtige behov for investeringer i affaldssektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i EU's miljølovgivning ii) tackle de vigtige behov for investeringer i vandsektoren med sigte på at kunne opfylde kravene i EU's miljølovgivning iii) beskytte og genetablere biodiversitet, bl.a. ved hjælp af grønne infrastrukturer iv) forbedre bymiljøet, herunder genoprette forladte industrigrunde, og nedbringe luftforureningen <p>d) fremme af bæredygtig transport og afskaffelse af flaskehalsproblemer i vigtige netinfrastrukturer ved at:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) støtte et multimodalt europæisk fælles transportområde gennem investering i det transeuropæiske transportnet

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
ii) udvikle miljøvenlige lavemissionstransportsystemer, herunder fremme bæredygtig mobilitet i byerne	ii) udvikle miljøvenlige lavemissionstransportsystemer, herunder fremme bæredygtig mobilitet i byerne
iii) udvikle sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet	iii) udvikle sammenhængende interoperable jernbanesystemer af høj kvalitet
e) styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning ved at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af offentlige forvaltninger og offentlige ydelser i forbindelse med Samhørighedsfondens gennemførelse.	e) styrke den institutionelle kapacitet og en effektiv offentlig forvaltning ved at styrke den institutionelle kapacitet og effektiviteten af offentlige forvaltninger og offentlige ydelser i forbindelse med Samhørighedsfondens gennemførelse.

Baggrund

Dette ændringsforslag er i tråd med anbefalingerne i udtalelsens punkt 25.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Revision af de retlige rammer for TEN-T«

(2012/C 225/11)

REGIONSUDVALGET

- minder om, at EU's transportpolitik bør fremme bæredygtig udvikling i alle EU's regioner og lette deres adgang til det indre marked samt fremme det europæiske kontinents økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;
- bifalder Kommissionens lovgivningsmæssige tilgang baseret på et tostrengt transportnet, som er organiseret omkring 10 korridorer og 30 prioriterede transportprojekter;
- støtter prioriteringen af interoperabilitet og intermodalitet samt manglende forbindelsesled og flaskehalse;
- er positiv over for den øgede indsats for at flytte trafikken til jernbane, transport ad indre vandveje og søtransport samt fremme intelligent trafikstyring;
- understreger, at Kommissionen bør have vide beføjelser for så vidt angår forvaltning og beslutningstagning i TEN-T-projekter, og opfordrer til, at den »europæiske koordinator« får øgede beføjelser;
- lægger vægt på de lokale og regionale myndigheders beføjelser, både for så vidt angår beslutningstagning, planlægning og finansiering;
- opfordrer til, at de lokale og regionale myndigheders tilstedeværelse i korridorplatformene gøres obligatorisk, og til at der indgås »programkontrakter« mellem EU, de enkelte medlemsstater og de berørte regioner;
- støtter princippet om at finansiere hovednettet med Connecting Europe-faciliteten og opfordrer på det kraftigste til, at der oprettes nye europæiske finansieringsinstrumenter som f.eks. EU-obligationer;
- ser gerne, at der gennemføres en EU-transportbeskatning på grundlag af princippet om internalisering af de eksterne omkostninger for de mest forurenende transportformer.

Ordfører	Bernard SOULAGE (FR/PSE), Næstformand for regionalrådet for Rhône-Alpes
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet COM(2011) 650 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over Kommissionens ønske om at **fremskynde udbygningen** af det transeuropæiske transportnet (TEN-T), som efter 20 års eksistens endnu ikke lever op til de ambitiøse og væsentlige mål, som i sin tid blev fastsat;

2. er enig i **målsætningerne for EU's transportpolitik** og den betydning, der tillægges TEN-T. Der sigtes navnlig mod:

— øget konkurrenceevne og bedre økonomiske resultater for EU's regioner og byer

— tilgængelighed til det indre marked for alle EU's regioner

— udvikling af de mest avancerede teknologiske og operationelle koncepter (art. 4, stk. 1, litra c))

— økonomisk, social og territorial samhørighed på det europæiske kontinent (art. 4, stk. 1, litra d))

— en bæredygtig udvikling, navnlig for så vidt angår målene om at reducere udledningen af drivhusgasser (art. 4, stk. 1, litra b))

— en velafbalanceret udvikling af alle EU's regioner, også regionerne i den yderste periferi (art. 4, stk. 2, litra j));

3. er enig i Kommissionens analyse, hvoraf det fremgår, at på trods af de væsentlige fremskridt der er gjort i forbindelse med opbygningen af et transeuropæisk transportnet, er de **nuværende infrastrukturer** stadig alt for **fragmenterede**, både geografisk og inden for de forskellige transportformer; dette problem er særligt alvorligt i områder, der lider under fysiske barrierer såsom øer, bjergegne og perifere regioner;

4. mener, at den foreslåede transportpolitik mere eksplicit burde integrere de mere overordnede målsætninger, som EU fastsatte i forbindelse med **Europa 2020-strategien**, og virke fremmende for en styrkelse af den sociale og territoriale samhørighed i hele EU;

5. tilslutter sig Kommissionens på én gang **proaktive, multimodale og pragmatiske** tilgang, som er baseret på investeringsplaner for et **tostrengt transportnet** bestående af:

— et **samlet net** (*comprehensive network*), som skal være på plads senest den 31. december 2050

— et **hovednet** (*core network*), som omfatter de strategisk vigtigste linjer, der har den største europæiske merværdi. Hovednettet skal være på plads senest den 31. december 2030;

6. ser gerne, at **de lokale og regionale myndigheder** får mulighed for at deltage fuldt ud i forberedelsen og gennemførelsen af de foreslåede tiltag i forbindelse med planlægningen af TEN-T;

7. spørger sig selv, hvilke **finansieringsmidler** der rent faktisk vil kunne mobiliseres med henblik på de planlagte investeringer. Dette skal ses i lyset af de store budgetmæssige begrænsninger, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder for tiden er underlagt, og sigter mod at forbedre samhørigheden og udviklingen af alle områder i EU.

REGIONSUDVALGET

Lovgivningsmæssige rammer

8. glæder sig over, at Kommissionen har valgt at stille **forslag om en forordning**, der er umiddelbart gældende. Denne mulighed synes at være:

— den eneste, der kan koordinere et stort antal forskellige aktørers deltagelse i TEN-T-nettets drift, nemlig »medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder, infrastrukturforvaltere, transportoperatører og øvrige offentlige og private organer« (art. 5)

— den mest velegnede med henblik på at få overholdt den ambitiøse tidsplan, der er fastlagt

— relevant med henblik på at holde medlemsstaterne fast på tidsplanen og samfinansieringen;

9. bifalder, at **interoperabilitet** prioriteres i den nye lovramme. Dette giver en reel mulighed for at integrere det europæiske transportsystem ved at fremme iværksættelse af procedurer og standarder, der er fælles for alle de europæiske aktører. Udvalget ønsker endvidere at give **intermodaliteten** en nøgleposition i udførelsen af alle former for transportinfrastruktur, såvel fragt- som passagertransport (art. 34), med henblik på at fremme kontinuitet i trafikstrømmene mest muligt og gennemføre begrebet transportkæde i praksis. Der er basis for

en lang række forbedringer. Det gælder inden for passagertransport med integrerede billetsystemer, lettere forståelige køreplaner og bedre sammenhæng mellem forskellige forbindelser og inden for godstransporten, hvor pålideligheden og kvaliteten af tjenesterne kan forbedres.

REGIONSUDVALGET

TEN-T-nettets principper og arkitektur

TEN-T-nettets principper

10. støtter Kommissionen i dens beslutning om at etablere TEN-T-nettet, samtidig med at der holdes fast i opfyldelsen af de nuværende prioriteter: **30 prioriterede transportprojekter og de horisontale prioriteter** om at udvikle trafikstyringsredskaber til fremme af interoperabilitet. For så vidt angår projekter, det tidligere er blevet besluttet at prioritere, opfordrer udvalget endvidere Kommissionen til at tage behørigt hensyn til det arbejde, der allerede er blevet udført i marken, for at sikre kontinuitet i EU's indsats;

11. er tilfreds med, at infrastrukturprojekterne **bygger på de eksisterende net** og samtidig sigter mod at forbedre og sammenkoble dem (art. 7). De udvalgte projekter kan således skabe nye transportinfrastrukturer, men også vedligeholde, modernisere eller opgradere eksisterende infrastruktur og fremme en så rationel udnyttelse som muligt af ressourcerne;

12. glæder sig over, at de projekter, der er udvalgt til TEN-T-nettet, bygger på **princippet om fælles interesse** (art. 7), dvs.:

— har været genstand for en samfundsøkonomisk cost-benefit-analyse, der har påvist en positiv aktuel nettoværdi

— har en klar europæisk merværdi

— er i overensstemmelse med principperne for det samlede net eller hovednettet;

13. bifalder de **tværgående foranstaltninger**, der træffes til fordel for intelligent trafikstyring gennem fremme af ERTMS-systemer for jernbanetransport, SESAR for lufttransport, RIS for kanal- og flodsejls, ITS for vejtransport og det europæiske satellitnavigationssystem Galileo, for at skabe bedre betingelser for **interoperabiliteten**, som er en afgørende betingelse for gennemførelsen af et omfattende fælles europæisk transportområde;

14. går fortsat ind for tanken om et »blue belt« og sætter spørgsmålstegn ved den faktiske betydning, Kommissionen tillægger princippet om **motorveje til søs** (art. 25), da de spiller en begrænset rolle i forbindelse med de ti korridorer. Udvalget mener ikke, at der i tilstrækkelig grad tages hensyn til søtransport i Kommissionens udkast til retningslinjer;

15. sætter spørgsmålstegn ved, om Kommissionen og medlemsstaterne reelt ønsker at **skabe ændringer med**

hensyn til mobilitetsbehovet, snarere end blot at tilpasse sig det stigende behov for mobilitet.

REGIONSUDVALGET

Det samlede net

16. støtter princippet om, at dette net skal blive det indre markeds »**hovedfærdselsnet**«, hvilket giver uhindret bevægelighed for personer og varer i hele EU, og det tilhørende mål om, at størstedelen af virksomhederne og borgerne ikke skal være mere end 30 minutters rejsetid fra det samlede net i 2050;

17. opmuntrer **indsatsen til fordel for jernbanetransport**. En lang række argumenter af både økonomisk, finansiel og miljømæssig karakter taler til fordel for at prioritere på denne måde;

18. sætter spørgsmålstegn ved, **om det vil være effektivt at dække hele EU's område** ud fra et hensyn til princippet om territorial samhørighed, og ved muligheden for at etableringen af et samlet net bliver et referenceinstrument for den fysiske planlægning på EU-niveau;

19. minder om, at **bevarelsen af det samlede net** er den eneste mulighed for, at de **fjerntbeliggende regioner** uden prioriterede projekter kan nyde godt af transportinfrastruktur-tjenester finansieret af EU, hvorved tilgængeligheden til alle regioner sikres;

20. foreslår, at der gøres en indsats for at forbedre transportforbindelserne **til og internt i områder, fjerntbeliggende regioner og bjergområder**.

REGIONSUDVALGET

Hovednettet

21. støtter Kommissionens initiativ til i nær fremtid (senest i 2030) at få oprettet et **strategisk net**, der navnlig for så vidt angår målsætningerne om vækst og beskæftigelse i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst **har stor europæisk merværdi**;

22. glæder sig over den betydning, der tillægges konceptet »**multimodale korridorer**« som et instrument til fremme af en koordineret gennemførelse af hovednettet omkring principper for modal integration, interoperabilitet og koordineret og effektiv styring af infrastrukturen (art. 48). Udvalget beklager den begrænsede rolle, der tillægges motorveje til søs i forbindelse med de foreslåede korridorer;

23. støtter Kommissionens valg af **ti korridorer**, som skal udgøre de prioriterede strækninger i hovednettet. Udvalget støtter endvidere den **metodologi**, Kommissionen har valgt til at definere hovednettet, samt Kommissionens beslutning om at koncentrere finansieringen om **grænseoverskridende projekter** med en stor europæisk merværdi, i det mindste i perioden 2014-2020;

24. bifalder princippet om at overdrage ansvaret for hver enkelt korridor til en »**europæisk koordinator**« (art. 51), som handler for og på vegne af Kommissionen med sigte på at fremme EU's interesse ved at lede de planlagte tiltag for derigennem at gøre det muligt at overholde tidsplanen og den fastlagte finansiering og holde regnskab med de fremskridt, der gøres, samt eventuelle opståede vanskeligheder gennem høring af de interesserede parter;

25. glæder sig over den betydning, der tillægges »**knudepunkterne** i hovednettet« (art. 47) **med henblik på at opnå intermodalitet**, men foreslår, at der foretages en præcisering og anvendes en bredere definition af **begrebet »byknudepunkt«**, således at de relevante logistiske områder og havneområder også inddrages (art. 3, litra o));

26. mener dog, at ikke blot bør havnene integreres bedre i hovednettet, da de er vigtige for medlemslandenes eksport og import, men beliggende uden for korridorerne, men også infrastrukturen bør udvikles med henblik på at opnå bedre sammenkobling med tredjelande – ikke mindst lande, der er på vej til at tiltræde EU – ved at forbedre sammenhængen mellem landforbindelserne og motorvejene til søs.

REGIONSUDVALGET

Miljøvenlige, bæredygtige og intelligente transportsystemer

27. er positiv over for den øgede indsats for at **flytte trafikken til jernbane, transport ad indre vandveje og søtransport**;

28. mener, at de lokale og regionale myndigheder sammen med EU bør støtte de **offentlige transportformer** i almindelighed og den offentlige transport i særdeleshed og iværksætte egentlige **mobilitetsplaner for byområderne** for at aflaste bykerne;

29. mener tillige, at en separat forvaltning af passagertransport og godstransport, som har forskellige behov, vil give mulighed for en mere effektiv drift af de to transportformer;

30. bifalder indsatsen til fordel for **intelligent trafikstyring** (ERTMS, SESAR, RIS, SafeSeaNet, ITS), som har afgørende betydning, hvis det skal lykkes at skabe et integreret europæisk transportsystem.

REGIONSUDVALGET

Forvaltningssystemet

31. understreger, at **Kommissionen** bør have vide beføjelser for så vidt angår **forvaltning** og **beslutningstagning** i TEN-T-projekter, for kun Kommissionen kan i samråd med de øvrige EU-institutioner og -organer være garant for europæisk merværdi og sammenhæng mellem alle projekter på hele det europæiske kontinent med henblik på at skabe et egentligt europæisk net, der rækker videre end blot en sammenkobling af de nationale infrastrukturer;

32. konstaterer, at forordningen er i overensstemmelse med **nærhedsprincippet** og giver Unionen mulighed for at træffe passende foranstaltninger med henblik på at gennemføre de ting, som ikke i tilfredsstillende omfang kan føres ud i livet på nationalt og regionalt niveau;

33. bifalder **systemet for overvågning** af de foranstaltninger, der træffes af de enkelte medlemsstater i forbindelse med TEN-T-nettet, hvilket giver Kommissionen mulighed for løbende at blive orienteret af medlemsstaterne om fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af projekterne af fælles interesse og de investeringer, der er foretaget i denne henseende. Udvalget bifalder endvidere princippet om, at Kommissionen hvert andet år skal offentliggøre en statusrapport, som forelægges samtlige relevante EU-organer. Regionsudvalget hilser også velkommen, at Kommissionen får mulighed for at vedtage delegerede retsakter med det formål at tage hensyn til eventuelle ændringer som følge af de kvantitative lofter (art. 54);

34. ser det **valgte princip for styring af korridorerne** (art. 52), som overdrager ansvaret herfor til en »europæisk koordinator«, måden hvorpå denne udpeges (art. 51, stk. 2) og listen over den pågældendes arbejdsopgaver (art. 51, stk. 5) samt Kommissionens mulighed for at vedtage gennemførelsesafgørelser om hovednetkorridorer (art. 53, stk. 3) som en positiv udvikling;

35. opfordrer imidlertid – med henblik på at sørge for, at de projekter, der omfattes af korridoren, udvikler sig i den ønskede retning – til, at **den »europæiske koordinator«** får **øgede beføjelser**, således at den pågældende ikke blot skal fungere som mægler i tilfælde af konflikt, men også skal varsko Kommissionen og Parlamentet, hvis han mener, at der er hindringer for, at et projekt skrider frem som planlagt (art. 51, stk. 5, litra b));

36. tager positivt imod oprettelsen af **korridorplatforme** og deres ansvar for at fastlægge generelle målsætninger samt udarbejde og overvåge foranstaltninger til udvikling af korridoren (art. 52), men undrer sig over, at **de lokale og regionale myndigheder** ikke inddrages i styringen af hovednetkorridorerne (art. 52). Udvalget slår derfor til lyd for, at **de lokale og regionale myndigheders tilstedeværelse i korridorplatformene gøres obligatorisk**. Dette forslag skal ses på baggrund af korridorplatformens mange ansvarsområder og de ansvarsområder og opgaver, som er placeret hos de lokale og regionale myndigheder i deres egenskab af nøgleaktører i forbindelse med transportpolitikken, (ofte store) bidragsydere og indehavere af en demokratisk legitimitet, som kan være med til at sikre iværksættelsen af projekterne;

37. betoner, at det er nødvendigt at **inddrage byerne og regionerne** i definitionen af de transeuropæiske transportnet og fastlæggelsen af deres prioriteter, således at der tages hensyn til de enkelte regioners særlige forhold. Udvalget understreger endvidere, at de lokale og regionale myndigheder i høj grad bør **bidrage** til de planlagte transportinitiativer, både **for så vidt angår beslutningstagning, planlægning og finansiering**, med henblik på navnlig at sikre, at der sker en koordinering med de lokale og regionale udviklingsplaner;

38. undrer sig over den plads, der tildeles samrådet med de berørte regioner i forbindelse med definitionen af korridorprojekter, og anbefaler, at **samrådet** med de relevante regionale parter indgår i **korridorplatformenes** arbejdsopgaver og i vidt omfang tager udgangspunkt i de regionale myndigheders knowhow på disse områder. Den fastsatte frist på seks måneder

til at udarbejde korridorudviklingsplaner synes således ikke at harmonere med gennemførelsen af en egentlig høringsproces (art. 53);

39. opfordrer på det kraftigste til, at der indgås »**programkontrakter**« mellem EU, de enkelte medlemsstater og de berørte regioner i lighed med »territorialpagterne«, som beskriver deres gensidige forpligtelser for så vidt angår finansiering og tidsplanen for gennemførelsen. Disse programkontrakter bør gælde ikke blot de infrastrukturer, som er en del af de trans-europæiske transportnet, men også de sekundære infrastrukturer, som staterne eller regionerne måtte forpligte sig til at anlægge for at sikre, at hovednettene fungerer tilfredsstillende.

Finansieringsinstrumenter

Princippet for finansiering af TEN-T-nettet Regionsudvalget

40. er opmærksom på den vitale **strategiske betydning**, som TEN-T-nettet har for Unionen, og på den betragtelige **økonomiske indsats**, som det kræver at få det etableret. Udvalget efterlyser derfor anvendelse af et EU-lån, som går langt videre end Kommissionens forslag om at oprette »projektobligationer« til at finansiere EU's transportinfrastruktur. Dette lån skulle give mulighed for at investere massivt i et europæisk transportsystem, som er nødvendigt for kontinentets konkurrencedygtighed, for at opfylde Europa 2020-strategiens mål (navnlig på miljøområdet) samt genoprette europæisk økonomi i disse krisetider;

41. er bekymret over **finansieringsniveauet**, som vil blive endeligt vedtaget af Rådet og Europa-Parlamentet i forbindelse med **Unionens næste flerårige finansielle ramme**. De nuværende budgetvanskeligheder bør ikke føre til, at man opgiver EU's ambitioner med hensyn til disse projekter, der har banebrydende betydning for EU's fremtid. Dette ville være en højst uheldig udvikling;

42. minder om, i hvor høj grad disse massive investeringer i TEN-T kræver en stærk og vedvarende **politisk vilje på højeste niveau**;

43. betoner, hvor vigtigt det er, at prioritere finansieringen af de manglende (navnlig grænseoverskridende) forbindelsesled samt flaskehalsene;

44. glæder sig over **niveauet for EU's medfinansiering**, som for hovednettet normalt vil ligge på op til 20 % for anlægsarbejde, 40 % for grænseoverskridende projekter vedrørende jernbaner og indre vandveje, 50 % for udgifter til undersøgelser og op til 50 % for intelligente transportsystemer og for medlemsstater, som befinder sig i en overgangsfase;

45. minder om, at **det er vigtigt, at rigtig mange af de lokale og regionale myndigheder deltager** i finansieringen af TEN-T som supplement til medlemsstaternes og EU's finansiering, hvilket fuldt ud retfærdiggør deres aktive deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af infrastrukturprojekter;

46. finder det nødvendigt for gennemførelsen af de meget store projekter, at **EU's bidrag fastlægges kontraktligt** i

forbindelse med overordnede finansieringsplaner, hvilket reglerne for tildeling af støtte fra fællesskabsmidler ikke tillader på nuværende tidspunkt, idet de er begrænset til en budgetperiode på syv år (hvilket er mindre end gennemførelsesperioden for de største projekter);

47. støtter princippet om, at hovednettet finansieres af en infrastrukturfond og det samlede net af andre nationale og regionale ressourcer, herunder EFRU. Udvalget understreger imidlertid, at samhørighedspolitikken forfølger egne mål, og at finansieringen af det samlede transportnet som led i integrerede udviklingsstrategier, der er fastlagt på regionalt plan, under ingen omstændigheder bør føre til en sektorinddeling af samhørighedspolitikken;

48. **spørger sig selv, hvilken betydning** denne forordning kan få for de regionale og lokale myndigheder, navnlig når det gælder de **midler**, de bevilger til medfinansiering af TEN-T-infrastrukturer. Denne betydning er endnu ikke afgjort og vil blive vurderet fra sag til sag.

Nye instrumenter til finansiering af TEN-T-nettet Regionsudvalget

49. støtter princippet om anvendelse af **nye finansieringsinstrumenter** med henblik på at fremskynde gennemførelsen af tiltag til fordel for TEN-T, sprede risikoen og i højere grad benytte privat finansiering. Udvalget minder imidlertid om, at disse nye potentielle finansieringskilder på ingen måde bør erstatte Unionens traditionelle finansieringsformer, men derimod supplere dem;

50. er til en vis grad positiv over for udviklingen af **offentlig-private partnerskaber** (OPP), for så vidt som de bidrager til at fremme gennemsigtigheden i forbindelse med finansieringen og bistå aktørerne med at overholde tidsfristerne for etablering af infrastrukturen. Udvalget minder imidlertid om, at offentlig-private partnerskaber ikke løser alle problemer, og understreger, at det er nødvendigt at være opmærksom på spørgsmålet om ejerskab af infrastrukturene i forbindelse med oprettelsen af offentlig-private partnerskaber;

51. slår til lyd for en hurtig gennemførelse på EU-niveau af en **transportbeskatning** på grundlag af princippet om internalisering af de eksterne omkostninger for de mest forurenende transportformer gennem harmoniserede afgifter, hvis indtægter derefter anvendes til etablering af infrastrukturer for mere bæredygtig transportformer (bl.a. Eurovignette);

52. opfordrer til, at man ikke undervurderer **Den Europæiske Investeringsbanks** rolle, idet den hvert år finansierer projekter relateret til transport med 10 milliarder euro og er en solid investeringskilde til de mest komplekse projekter;

53. støtter Unionens nye finansieringsinstrument ved navn »**Connecting Europe-faciliteten**«, som har til formål at finansiere EU's prioriterede infrastruktur inden for transport, energi og digitalt bredbånd, og hilser denne facilitets **løftestangseffekt** velkommen.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 3, litra o)

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
o) »byknudepunkt«: et byområde, hvor transportinfrastrukturen i det transeuropæiske transportnet er forbundet med andre dele af denne infrastruktur og med infrastrukturen for regional og lokal trafik;	o) »byknudepunkt«: et byområde <u>omfattende hele</u> , hvor transportinfrastrukturen i det transeuropæiske transportnet (<u>havne, lufthavne, logistiske platforme, vareterminaler osv.</u>), <u>som befinder sig i og omkring et byområde, og som</u> er forbundet med andre dele af denne infrastruktur og med infrastrukturen for regional og lokal trafik;

Baggrund

Det er vigtigt, at udviklingen af hovednettet også omfatter de lokale logistiske faciliteter (havne, lufthavne, logistiske platforme, vareterminaler osv.). Formålet med dette formuleringsforslag er at tydeliggøre denne naturlige forbindelse.

Ændringsforslag 2

Artikel 4, stk. 2

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 4</p> <p>Målsætninger for det transeuropæiske transportnet</p> <p>2. I forbindelse med udviklingen af infrastrukturen i det transeuropæiske transportnet skal følgende målsætninger følges:</p> <p>j) en transportinfrastruktur, der afspejler de særlige situationer i forskellige dele af Unionen og giver en afbalanceret dækning af de europæiske regioner, herunder de regionerne i den yderste periferi og øvrige perifere regioner</p>	<p>Artikel 4</p> <p>Målsætninger for det transeuropæiske transportnet</p> <p>2. I forbindelse med udviklingen af infrastrukturen i det transeuropæiske transportnet skal følgende målsætninger følges:</p> <p>j) en transportinfrastruktur, der afspejler de særlige situationer i forskellige dele af Unionen og giver en afbalanceret dækning af de europæiske regioner, herunder de regionerne i den yderste periferi og øvrige perifere regioner <u>samt bjergområder</u></p>

Baggrund

På grund af de vanskelige adgangsforhold i bjergområder bør det sikres, at der tages hensyn til dem ligesom til de andre sårbare områder såsom de perifere regioner og regionerne i den yderste periferi.

Ændringsforslag 3

Artikel 9, stk. 3

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Medlemsstaterne sikrer, at det samlede net senest den 31. december 2050 er gennemført i sin helhed og er i fuld overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette kapitel.	3. Medlemsstaterne sikrer, at det samlede net senest den 31. december 2050 er gennemført i sin helhed og er i fuld overensstemmelse med de relevante bestemmelser i dette kapitel. <u>Med henblik herpå ville det være hensigtsmæssigt, hvis der blev undertegnet »programkontrakter« mellem EU og de enkelte medlemsstater og berørte regioner.</u>

Baggrund

De regionale og lokale og regionale myndigheder er ofte i deres gode ret, men er ikke i stand til at tage kampen op med stater, som nægter at opfylde de forpligtelser, de ellers havde indgået. Ordføreren foreslår at anbefale »programkontrakter«, der ligner territorialpagterne.

Ændringsforslag 4

Artikel 45, stk. 1

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 45</p> <p>Krav</p> <p>1. Hovednettet skal afspejle udviklingen i trafikefterspørgslen og behovet for multimodal transport. Der skal tages hensyn til de mest avancerede teknologier og foranstaltninger til styring af infrastrukturen for at sikre en ressourceeffektiv anvendelse af transportinfrastrukturen og tilvejebringe tilstrækkelig kapacitet.</p>	<p>Artikel 45</p> <p>Krav</p> <p>1. Hovednettet skal afspejle udviklingen i trafikefterspørgslen og behovet for multimodal transport. Der skal tages hensyn til de mest avancerede teknologier og foranstaltninger til styring af infrastrukturen for at sikre en ressourceeffektiv anvendelse af transportinfrastrukturen og tilvejebringe tilstrækkelig kapacitet <u>til såvel passager- som godstransporten, om nødvendigt ved hjælp af særlige strækninger, der er forbeholdt visse typer transport.</u></p>

Baggrund

Godstransporten har brug for infrastrukturer med tilstrækkelig stor kapacitet og med forrang over for passagertransporten, hvis den skal kunne drives effektivt.

Ændringsforslag 5

Artikel 46, stk. 3

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Medlemsstaterne skal sikre, at hovednettet senest den 31. december 2030 er gennemført fuldstændigt og er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel, jf. dog artikel 47, stk. 2 og 3.</p>	<p>3. Medlemsstaterne skal sikre, at hovednettet senest den 31. december 2030 er gennemført fuldstændigt og er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel, jf. dog artikel 47, stk. 2 og 3. <u>Med henblik herpå ville det være hensigtsmæssigt, hvis der blev undertegnet »programkontrakter« mellem EU og de enkelte medlemsstater og berørte regioner.</u></p>

Baggrund

De regionale og lokale og regionale myndigheder er ofte i deres gode ret, men er ikke i stand til at tage kampen op med stater, som nægter at opfylde de forpligtelser, de ellers havde indgået. Ordføreren foreslår at anbefale »programkontrakter«, der ligner territorialpagterne.

Ændringsforslag 6

Artikel 47

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 47</p> <p>Knudepunkter i hovednettet</p> <p>1. Knudepunkterne i hovednettet er anført i bilag II og omfatter:</p> <p>— byknudepunkter, herunder havne og lufthavne i byer</p>	<p>Artikel 47</p> <p>Knudepunkter i hovednettet</p> <p>1. Knudepunkterne i hovednettet er anført i bilag II og omfatter:</p> <p>— byknudepunkter, herunder havne <u>og</u> lufthavne, <u>logistikplatforme og godsterminaler</u> i byer</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
— søhavne	— søhavne
— grænseovergange til nabolande.	— grænseovergange til nabolande.

Baggrund

På linje med den definition, som ordføreren foreslår (ændringsforslag 1 i forslaget til udtalelse om ændring af artikel 3 i Kommissionens forslag, hvori »byknudepunkt« defineres), anses det for væsentligt, at byknudepunkterne i hovednettet omfatter alle lokale logistikinfrastrukturer til effektiv transport af passagerer og gods (såvel havne som lufthavne samt logistikplatforme, godsterminaler osv.).

Ændringsforslag 7

Artikel 51, stk. 5, litra b)

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
5. Den europæiske koordinator: [...]	5. Den europæiske koordinator: [...]
b) foretager indberetning til medlemsstaterne, Kommissionen og, hvor det er relevant, til alle øvrige organer, der er direkte involveret i udviklingen af hovednetkorridoren, om enhver form for vanskeligheder, som koordinatoren har mødt, og bidrager til at finde passende løsninger	b) foretager indberetning til medlemsstaterne, Kommissionen og, hvor det er relevant, til alle øvrige organer, der er direkte involveret i udviklingen af hovednetkorridoren, om enhver form for vanskeligheder, som koordinatoren har mødt, og bidrager til at finde passende løsninger. <u>Koordinatoren kan ligeledes varske Kommissionen, hvis han mener, at der er hindringer for, at et projekt skrider frem som planlagt, således at Kommissionen hurtigst muligt kan iværksætte bestemmelserne i artikel 59</u>

Baggrund

For at sikre, at korridorprojekterne gennemføres som planlagt, foreslår ordføreren, at den europæiske koordinators beføjelser styrkes (eller tydeliggøres). I tilfælde af forsinkelser i forhold til tidsplanen vil koordinatoren kunne varske Kommissionen, så denne kan anmode de berørte medlemsstater om at angive årsagerne til disse forsinkelser og under overholdelse af proportionalitetsprincippet beslutte at træffe passende foranstaltninger.

Ændringsforslag 8

Artikel 52, stk. 1

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For hver enkelt hovednetkorridor opretter de berørte medlemsstater en korridorplatform med ansvar for fastlæggelsen af generelle målsætninger for hovednetkorridoren og for udarbejdelsen og overvågningen af de foranstaltninger, hvortil der henvises i artikel 53, stk. 1.	For hver enkelt hovednetkorridor opretter <u>den udpegede europæiske koordinator sammen med</u> de berørte medlemsstater en korridorplatform, <u>med ansvar for som skal bistå med</u> fastlæggelsen af generelle målsætninger for hovednetkorridoren og <u>for med</u> udarbejdelsen og overvågningen af de foranstaltninger, hvortil der henvises i artikel 53, stk. 1.

Baggrund

Som følge af den planlagte oprettelse af en stilling som europæisk koordinator og dennes beføjelser, som skal styrkes, vil det være hensigtsmæssigt, hvis den pågældende overtager oprettelsen af korridorplatformen, da man herved vil kunne spare en besværlig koordinering mellem medlemsstaterne.

Ændringsforslag 9

Artikel 52, stk. 2

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Denne korridorplatform er sammensat af repræsentanter for de berørte medlemsstater og, hvor det er relevant, andre offentlige og private organer. Under alle omstændigheder deltager de relevante infrastrukturforvaltere som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽¹⁾ i korridorplatformen.</p> <p>⁽¹⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.</p>	<p>2. Denne korridorplatform er sammensat af repræsentanter for de berørte medlemsstater <u>og regioner</u> og, hvor det er relevant, andre offentlige og private organer. Under alle omstændigheder deltager de relevante infrastrukturforvaltere som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽¹⁾ i korridorplatformen.</p> <p>⁽¹⁾ EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29.</p>

Baggrund

Da regionerne ofte yder et betydeligt økonomisk bidrag til transportnettene, bør de automatisk have plads i de platforme, som styrer hovednetkorridorerne.

Ændringsforslag 10

Artikel 53, stk. 1

Ændres

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>For hver enkelt hovednetkorridor udarbejder de berørte medlemsstater i samarbejde med korridorplatformen senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden en korridorudviklingsplan, der sendes til Kommissionen.</p>	<p>For hver enkelt hovednetkorridor udarbejder de berørte medlemsstater i samarbejde med korridorplatformen senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden en korridorudviklingsplan, der sendes til Kommissionen <u>inden for en frist, der er i overensstemmelse med eventuel lovgivning, som foreskriver høring af de berørte befolkningsgrupper. Denne frist må ikke overstige 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.</u></p>

Baggrund

Den fastsatte frist på seks måneder til at udarbejde korridorudviklingsplaner synes ikke at harmonere med gennemførelsen af en egentlig høringsproces (art. 53, stk. 1). Lovgivningen giver i flere af Unionens lande mulighed for at inddrage befolkningen i beslutninger om offentlig infrastruktur. Disse høringsperioder er lange og overstiger meget ofte seks måneder. Det er vigtigt, at den foreslåede tekst indeholder tidsfrister, der er forenelige med afholdelsen af høring i henhold til de nationale lovgivninger.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen for perioden 2014-2020«

(2012/C 225/12)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens forslag om at videreføre EGF i perioden efter 2013 og støtter især, at man vil bevare visse ændringer i anvendelsesområde og interventionskriterier fra 2009;
- beklager Rådets afgørelse om ikke at videreføre undtagelsesforanstaltningerne i forbindelse med krisen efter 31. december 2011;
- anbefaler, at støtte under EGF's virksomhedssøjle bør betyde en højere grad af samfinansiering end støtte under andre søjler for at fremme opstart af virksomhed og iværksætter;
- kan ikke anbefale, at EGF, som foreslået, udvides til at omfatte landmænd, og påpeger, at forhandlinger om handelsaftaler bør sikre, at der er overensstemmelse med målene for den fælles landbrugs politik;
- gør opmærksom på, at medlemsstater under den gældende forordning har mulighed for at udpege regioner, som kan ansøge om støtte direkte fra EGF. Udvalget opfordrer derfor medlemsstaterne til at gøre hyppigere brug af denne mulighed;
- vurderer, at forslaget ville drage fordel af flere eksplicite referencer til lokale og regionale myndigheder, særligt i artikel 8, stk. 2, hvoraf det bør fremgå, at ansøgningerne skal indeholde information om de anvendte fremgangsmåder ved høringen af lokale/regionale myndigheder, og som bør identificere de organer, der gennemfører pakkerne af foranstaltninger, og i artikel 11, stk. 4, vedrørende vejledning af lokale/regionale myndigheder om anvendelsen af EGF.

Ordfører	Gerry BREEN (IE/PPE), medlem af Dublin City Council og Dublin Regional Authority
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) COM(2011) 608/3 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. mener, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) er et vigtigt redskab, der kan anvendes til at skride ind i tilfælde af omfattende afskedigelser med henblik på at undgå langtidsledighed i en tid med vanskelige arbejdsmarkedsforhold, og at fonden er en vigtig EU-mekanisme, hvormed der kan vises solidaritet med arbejdstagere, der har mistet deres job;

2. anerkender, at EGF har været i stand til at støtte ca. 10 % af alle afskedigede arbejdstagere i EU i perioden 2009-2010, og at 40 % af de arbejdstagere, som fonden er målrettet mod, har opnået en vellykket genindtræden på arbejdsmarkedet^[1], men gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne om at forbedre samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder og andre aktører ved anvendelsen af EGF ⁽¹⁾;

3. bakker op om, at Den Europæiske Socialfond (ESF) støtter langsigtede aktive arbejdsmarkedspolitikker og yder bistand i forbindelse med forebyggelse af arbejdsløshed og tidlig intervention, men mener, at der er behov for hurtige interventionsmekanismer, såsom EGF, der kan yde bistand under beskæftigelseskriser;

4. bifalder Kommissionens forslag om at videreføre EGF i perioden efter 2013 og støtter især, at man vil bevare visse ændringer i anvendelsesområde og interventionskriterier fra 2009. Udvalget bemærker, at det stigende antal ansøgninger siden da viser, at der er et klart behov for intervention i tilfælde med 500 eller færre afskedigelser, men noterer sig, at anvendelsen af EGF indtil videre har ligget et godt stykke under det vejledende budgetloft;

5. støtter bestræbelserne på at forbedre og forenkle EGF-processen, men foreslår, at fonden i fremtiden bør have fokus på følgende vigtige udfordringer:

— at være mere effektiv og hurtigt reagerende – en egentlig hurtigt interventionsmekanisme;

— at være en hensigtsmæssig og attraktiv mulighed for medlemsstaterne, når de står over for situationer med mange afskedigelser, hvilket omfatter et behov for enklere procedurer, en større grad af samfinansiering og større fleksibilitet i anvendelsen;

— at være en mekanisme, der skaber merværdi, går skridtet videre og supplerer andre EU-fonde og foranstaltninger, der er obligatoriske under national eller europæisk lovgivning eller kollektive aftaler;

6. er af den mening, at den foreslåede udvidelse af EGF til at dække landmænd, der påvirkes af handelsaftaler, vidner om en grundlæggende uoverensstemmelse mellem EU's handelspolitik og landbrugspolitik;

7. mener, at en udvidelse af EGF's anvendelsesområde til landbrugssektoren udgør en yderst markant ændring af EGF's karakter, og er bekymret over, at dette forslag i realiteten skaber to fonde: én for arbejdstagere i landbrugssektoren og en anden for andre arbejdstagere, og at disse har forskellige kriterier, ansøgningsprocedurer samt ordninger for forvaltning og finansiel styring;

8. forstår tankerne bag, men sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt EGF og andre foreslåede krisemekanismer bør placeres uden for den flerårige finansielle rammes anvendelsesområde;

9. beklager Rådets afgørelse om ikke at videreføre undtagelsesforanstaltningerne i forbindelse med krisen efter 31. december 2011 ⁽²⁾, særligt på et tidspunkt, hvor en række økonomier kæmper for at dæmpe effekten af den nuværende nationale gældskrise samt af det efterfølgende pres på beskæftigelsen og forringelsen af de sociale vilkår. Desuden beklager Regionsudvalget, at afgørelsen er blevet truffet nu, hvor antallet af EGF-ansøgninger er steget betydeligt som følge af de vedtagne undtagelser fra 2009, og nu hvor fonden leverer positive resultater;

10. understreger, at Rådets afgørelse ikke bør få indflydelse på forhandlingerne om den foreslåede EGF for perioden 2014-2020.

REGIONSUDVALGET

EGF's dækning

11. bifalder udvidelsen af EGF til at dække ejere/ledere af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og selvstændige, men påpeger, at der muligvis er behov for yderligere tydeliggørelse af EGF's anvendelse i forbindelse med selvstændige på grund af medlemsstaternes forskellige opfattelser af disse personers beskæftigelsesmæssige status;

12. udtrykker sin tilfredshed med fleksibiliteten til at anvende EGF på små arbejdsmarkeder eller under usædvanlige forhold, men anmoder om, at Kommissionen giver yderligere vejledning

⁽¹⁾ COM(2011) 500 final.

⁽²⁾ Rådet (beskæftigelse), 1. december 2011.

om, hvilke kriterier man vil anvende i sådanne tilfælde. Udvalget påpeger, at man bør se på den samlede virkning af afskedigelserne i et lokalområde eller en region og ikke blot på det absolutte antal af afskedigelser;

13. støtter indførelsen af en bestemmelse om finansiering af fysiske aktiver til selvstændige og af etablering af virksomheder, da dette vil udvide rækken af støtteberettigede tilbud. Regionsudvalget anbefaler også, at støtte under EGF's virksomhedssøjle bør betyde en højere grad af samfinansiering end støtte under andre søjler for at fremme opstart af virksomhed og iværksæteri;

14. påpeger, at adgangen til støtte til videregående uddannelse på nuværende tidspunkt er begrænset af den akademiske kalender, da afskedigelses tidspunkt begrænser EGF's mulighed for at støtte de berørte arbejdstagere med dækning af to hele års undervisningsgebyr. Udvalget foreslår endvidere, at afskedigede arbejdstagere under EGF får dækket undervisningsgebyrer i mindst to hele år, samt at man lempet de nuværende begrænsninger eller fremskynder udbetaling af midlerne for at muliggøre dette;

15. understreger, at EGF udelukkende bør støtte yderligere foranstaltninger og ikke erstatte tiltag, der er obligatoriske under national eller europæisk lovgivning eller kollektive aftaler. Udvalget påpeger endvidere, at der har været uoverensstemmelser mellem EGF's mål og visse nationale politiske rammers ufleksible karakter, hvilket kan hæmme EGF's effektivitet. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at se EGF som en mulighed for at udvikle nye og dynamiske tilgange til at støtte afskedigede arbejdstagere;

16. bifalder forslaget om at give medlemsstaterne mulighed for at ændre pakken af støttetilbud til arbejdstagere ved at tilføje andre støtteberettigede tiltag. Endvidere anmoder udvalget om, at man fastsætter en frist for Kommissionen (på f.eks. en måned) til at godkende sådanne ændringer.

REGIONSUDVALGET

Ansøgningsprocessen – Hurtigere intervention og enklere procedurer

17. påskønner EU-institutionernes ønske om at gøre ansøgnings- og godkendelsesprocedurerne hurtigere, men beklager, at forslaget ikke formår at gøre EGF til en egentlig hurtig interventionsmekanisme;

18. skønner, at nogle af de tiltag, der er rettet mod at øge EGF's effektivitet, i realiteten vil føre til en større administrativ byrde og øgede omkostninger for gennemførelsesmyndighederne. Udvalget påpeger, at mere omfattende kontrol og flere

rapporteringskrav muligvis kan gøre EGF til en mindre attraktiv mulighed for medlemsstaterne under en beskæftigelseskrise;

19. mener, at ansøgningsprocessen i tilfælde af manglende nationale afskedigelsesordninger kan drage fordel af en direkte og tidlig inddragelse af arbejdstagere eller af deres repræsentanter, og mener, at myndighederne bør tilskynde arbejdstagerne til at involvere sig i processen ved at vise, at de vil få ekstra støtte (oven i den lovpligtige støtte) gennem EGF;

20. mener desuden, at artikel 8, stk. 2, bør indeholde en bestemmelse om, at ansøgninger skal omfatte en profil af de afskedigede arbejdstagere og en foreløbig vurdering af deres behov for uddannelse og ambitioner om opstart af virksomhed med henblik på at skræddersy en pakke med personlig støtte, der matcher arbejdstagernes krav og fondens forventninger;

21. foreslår, at ud over arbejdsmarkedets parter bør medlemsstaterne også høre de relevante lokale og regionale myndigheder under ansøgningsprocessen, og at ansøgningerne bør forklare gennemførelsesprocessen tydeligt, herunder koordinering mellem de forskellige instanser, procedurer for kommunikation med arbejdstagerne samt orientering af arbejdstagerne om den tilgængelige støtte samt ansøgningsprocedurerne;

22. foreslår, at vejledning om indgivelse af ansøgninger også bør henvise til information om situationen på arbejdsmarkedet og særligt EU's oversigt over kvalifikationer⁽³⁾, således at tiltag under EGF stemmer bedre overens med EU's arbejdsmarkedsbehov. Udvalget mener desuden, at mobilitetstilskuddet, som EGF-forordningen indeholder, kunne anvendes til at tilskynde arbejdstagere til at afhjælpe efterspørgslen på visse kvalifikationer på arbejdsmarkedet i andre dele af Unionen;

23. glæder sig over bestræbelserne på at forenkle de støtteberettigede omkostninger. Dog viser erfaringer, at medlemsstaterne er tilbageholdende med at pådrage sig omkostninger, førend der er truffet afgørelse om en EGF-ansøgning. Udvalget påpeger, at dette resulterer i unødvendige forsinkelser, mismodige arbejdstagere samt en underminering af EGF's effektivitet og troværdighed, og understreger, at der er behov for større sikkerhed, hvis arbejdstagerne hurtigt skal modtage støtte;

24. anbefaler, at godkendelsesproceduren fremskyndes under den næste interinstitutionelle aftale, men hvis dette ikke bliver tilfældet foreslår det, at Kommissionen yder en midlertidig betaling til medlemsstaterne efter den foreløbige vurdering og verificering af en ansøgning med henblik på at sørge for mere sikkerhed, tage hånd om afskedigelsessituationen, som er meget tidsfølsom, og forkorte ventetiden for arbejdstagere, der står til at modtage støtte fra EGF;

⁽³⁾ Som anført i Europa 2020-flagskibsinitiativet »En dagsorden for nye kvalifikationer og job«.

25. håber, at kvaliteten af ansøgningerne stiger i takt med kendskabet til EGF og opfordrer i denne henseende medlemsstaterne til at samle kollektiv viden om fonden og dens anvendelse. Udvalget foreslår desuden, at Kommissionen udpeger eksperter med erfaring inden for EGF's ansøgningsproces, som kan rådgive forud for ansøgningen og dele deres erfaringer med nye mulige ansøgere.

REGIONSUDVALGET

Samfinansieringssatser

26. med Rådets afgørelse om at genindføre satsen på 50 % (fra den 1. januar 2012) in mente støtter udvalget stadig ideen om en højere samfinansieringssats for EGF end foreslået med henblik på at løse problemet med manglende samfinansieringsressourcer og at gøre EGF til en mere attraktiv mulighed;

27. anser den foreslåede model til graduering af samfinansieringssatsen (til 50 %-65 %) for at være uhensigtsmæssig;

28. bifalder, at der arbejdes på at yde økonomisk støtte til ansøgermyndighedernes forberedende arbejde, forvaltning, oplysning, offentlig omtale, kontrol- og rapporteringsaktiviteter (art. 7, stk. 3) og mener, at denne støtte ikke bør udgøre mere end 5 % af de samlede omkostninger.

REGIONSUDVALGET

Udvidelse af EGF til at omfatte landbrugssektoren

29. kan ikke anbefale, at EGF, som foreslået, udvides til at omfatte landmænd, og påpeger, at forhandlinger om handelsaftaler bør sikre, at der er overensstemmelse med målene for den fælles landbrugspolitik;

30. mener, at udvidelsen til landbrugssektoren, hvor man giver landmændene mulighed for at tilpasse deres aktiviteter i og uden for landbruget, delvist er i uoverensstemmelse med den fælles landbrugspolitikens målsætninger om at bibeholde landbruget i alle områder og ønsket om at beskytte sektorens mangfoldighed på europæisk plan;

31. spørger, i tilfælde af, at man sænker budgetloftet og udvider anvendelsesområdet for mulige modtagere og tiltag for at gøre EGF mere tilgængelig/attraktiv, om balancen i den foreslåede budgettildeling er hensigtsmæssig i forhold til fondens målsætninger, da maksimalt 2,5 mia. euro (ud af et samlet budget på 3 mia. euro) er afsat til landbrugssektoren. Regionsudvalget mener, at dette beløb er for højt for EGF som et hurtigt interventionsinstrument og for lavt til at kompensere landmændenes og fødevarerbranchens forventede reelle tab, hvis visse bilaterale handelsaftaler indgår;

32. med disse grundlæggende forbehold om udvidelse af anvendelsesområdet til landbrugssektoren for øje har udvalget en række andre bemærkninger til denne del af forslaget:

— mener, at forslaget stiller sig vagt over for, hvornår EGF vil gælde for enkelte landmænd, og det er især ikke klart, hvad der vil blive accepteret som »tilpasning« af landbrugsaktiviteterne til markedssituationen;

— er desuden af den mening, at de foreslåede procedurer for landbrugssektoren i forbindelse med at opnå støtte fra EGF vil kræve, at Kommissionen vedtager en række delegerede retsakter, hvilket kræver yderligere overvejelse;

— mener, at ydelse af støtte i en periode på tre år efter gennemførelsen af en handelsaftale er utilstrækkelig, da konsekvenserne for landbruget af sådanne aftaler ikke nødvendigvis viser sig med det samme;

— fremhæver, at en udvidelse af EGF's anvendelsesområde til at omfatte landbrugssektoren ikke bør begrænse sig til landmænd og arbejdstagere inden for landbruget, men at den også bør anvendes til at yde individuel støtte til arbejdstagere og leverandører i tilknyttede downstream-aktiviteter, som også påvirkes af handelsaftaler, herunder fødevarerarbejdning;

33. erkender, at fonden ikke bør anvendes til at yde indkomststøtte til landmænd, der bliver negativt berørt af en handelsaftale. Udvalget er af den mening, at forbindelserne med Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ikke er tilstrækkeligt udviklede i forslaget, og foreslår, at Kommissionen uddyber dette punkt yderligere.

REGIONSUDVALGET

De lokale og regionale myndigheders rolle

34. påpeger, at de lokale og regionale myndigheders potentiale ikke er blevet udnyttet fuldt ud af medlemsstaterne i forbindelse med anvendelsen af EGF, og henviser til partnerskabsprincippet og princippet om flerniveaustyring⁽⁴⁾ i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af EGF-ansøgninger samt i overvågningen og evalueringen af fondens effektivitet;

35. mener på baggrund af hidtidige erfaringer, at EGF er mere effektiv, når man i udarbejdelsen og gennemførelsen af den koordinerede pakke af foranstaltninger for arbejdstagere vælger en tilgang med koordinering mellem lokale instanser, og når der findes lokale kontaktpunkter, der kan give klare og enslydende råd og vejledning til afskedigede arbejdstagere;

36. gør opmærksom på, at medlemsstater under den gældende forordning har mulighed for at udpege regioner, som kan ansøge om støtte direkte fra EGF. Udvalget opfordrer

⁽⁴⁾ Partnerskab og flerniveaustyring, som anført i forordningen om fælles bestemmelser for strukturfondene og andre EU-fonde (COM(2011) 615 final).

derfor medlemsstaterne til at gøre hyppigere brug af denne mulighed og særligt pege på regioner, der har kompetencer inden for uddannelse og/eller spiller en rolle inden for støtte og udvikling af virksomheder. Efter udvalgets opfattelse ville dette forhindre forsinkelser i ansøgningsprocessen og kapacitetsproblemer på nationalt plan, da nationale ministerier ofte ikke har den nødvendige kapacitet eller de nødvendige ressourcer til at udarbejde og levere lokal/regional rådgivningsservice;

37. foreslår, at Kommissionen opretter en database med bedste praksis for gennemførelse, og at vejledningen om indgivelse af ansøgninger (jf. art. 12, stk. 2) bør omfatte kriterier om partnerskab på flere niveauer;

38. mener, at man under den nuværende gælds-krise og det efterfølgende pres på de offentlige budgetter bør overveje at udvide EGF til de tilfælde, hvor den offentlige sektor afskediger et betydeligt antal ansatte, og hvor dette har en negativ effekt på arbejdsmarkedet i visse lokale/regionale økonomier;

39. vurderer, at forslaget ville drage fordel af flere eksplicite referencer til lokale og regionale myndigheder, særligt i artikel 8, stk. 2, hvoraf det bør fremgå, at ansøgningerne skal indeholde information om de anvendte fremgangsmåder ved høringen af lokale/regionale myndigheder, og som bør identificere de organer, der gennemfører pakkerne af foranstaltninger, og i artikel 11, stk. 4, vedrørende vejledning af lokale/regionale myndigheder om anvendelsen af EGF;

40. finder, at kommunikationskanalerne bør forbedres med (a) mere tydelige kommunikationslinjer mellem de myndigheder, der er ansvarlige for at forvalte EGF, fra Kommissionen til nationale og lokale/regionale institutioner og (b) en mere effektiv personlig kommunikation med de arbejdstagere, der modtager støtte. Udvalget foreslår i denne sammenhæng, at der oprettes en hjemmeside for ansøgninger med generel information og en portal, hvor der er mulighed for fortrolig udveksling af personlig information mellem afskedigede arbejdstagere og støtteinstitutioner.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 10

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Medlemsstaterne bør foretrække de foranstaltninger, der i væsentlig grad vil bidrage til de afskedigede arbejdstageres beskæftigelsesegnhed, når de udformer den koordinerede pakke af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på, at mindst 50 % af de tiltænkte arbejdstagere vender tilbage til beskæftigelse eller til nye aktiviteter senest 12 måneder efter ansøgningsdatoen.	Medlemsstaterne bør foretrække de foranstaltninger, der i væsentlig grad vil bidrage til de afskedigede arbejdstageres beskæftigelsesegnhed, når de udformer den koordinerede pakke af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på, at mindst 50 % af de tiltænkte arbejdstagere vender tilbage til beskæftigelse eller til nye aktiviteter senest 12 måneder efter, <u>ansøgningsdatoen at midlerne er bevilget.</u>

Baggrund

I gennemsnit går der mellem 12 og 17 måneder fra ansøgningstidspunktet, til midlerne bevilliges. Mange medlemsstater, regionale og lokale myndigheder har ikke mulighed for at stille finansiering til rådighed i denne periode. Et krav om, at mindst 50 % af arbejdstagerne allerede 12 måneder efter ansøgningsdatoen er i beskæftigelse, vil kunne afholde nogle fra at søge om støtte.

Ændringsforslag 2

Artikel 4, stk. 2

Interventionskriterier

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. På små arbejdsmarkeder eller under særlige omstændigheder, der er behørigt begrundet af den ansøgende medlemsstat, kan en ansøgning om økonomisk støtte i henhold til denne artikel godkendes, selv om de betingelser, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), ikke fuldt ud er opfyldt, når afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale økonomi. Medlemsstaten skal specifikt oplyse, hvilket interventionskriterium i stk. 1, litra a) og b), dens ansøgning ikke fuldt ud opfylder.	2. På små arbejdsmarkeder eller under særlige omstændigheder, der er behørigt begrundet af den ansøgende medlemsstat, <u>som det er tilfældet med små medlemsstater eller afsidesliggende regioner,</u> kan en ansøgning om økonomisk støtte i henhold til denne artikel godkendes, selv om de betingelser, der er fastsat i stk. 1, litra a) og b), ikke fuldt ud er opfyldt, når afskedigelserne har en alvorlig indvirkning på beskæftigelsen og den lokale økonomi. Medlemsstaten skal specifikt oplyse, hvilket interventionskriterium i stk. 1, litra a) og b), dens ansøgning ikke fuldt ud opfylder.

Baggrund

I forslagetets sjette betragtning nævnes denne mulighed. Med henblik på større retssikkerhed bør den også nævnes i selve artikelteksten. Da de »afsidesliggende regioner« nævnes eksplicit i forordningsforslaget og på grundlag af EUF-traktatens artikel 349 finder vi det meget vigtigt at gøre det klart, at der hermed menes regionerne i den yderste periferi, så de kan få del i en række undtagelser, der gør det muligt for dem at deltage fuldt ud i denne fond. Man må også huske på, at der blandt regionerne i EU's yderste periferi findes den højeste arbejdsløshed, og at økonomiens ringe størrelse ikke giver dem mulighed for at udvikle virksomheder med det antal beskæftigede, som kræves for at ansøge om EGF-støtte. De ville derfor være i en klart ufordelagtig situation.

Ændringsforslag 3

Artikel 8, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Ansøgningen skal indeholde:</p> <p>(a) En begrundet analyse af årsagssammenhængen mellem afskedigelserne og de gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, eller de alvorlige forstyrrelser i den lokale, regionale eller nationale økonomi, som er forårsaget af en uventet krise, eller en ny markedssituation i landbrugssektoren i medlemsstaten, som er en følge af virkningerne af en handelsaftale, der er parafet af Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel XXIV i GATT, eller en multilateral aftale, der er parafet som led i Verdenshandelsorganisationen, jf. artikel 4, stk. 3, litra c). Denne analyse bygger på statistiske oplysninger og andre oplysninger på det mest hensigtsmæssige niveau for at dokumentere opfyldelsen af interventionskriterierne i artikel 4.</p> <p>(b) En analyse af antallet af afskedigelser i henhold til artikel 5 og en redegørelse for de begivenheder, der har givet anledning til disse afskedigelser.</p> <p>(c) Identifikation, om fornødent, af de afskedigende virksomheder, leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled, sektorer og de kategorier af arbejdstagere, der er tiltænkt støtte.</p> <p>(d) Afskedigelsesernes forventede virkning på økonomien på lokalt, regionalt og nationalt plan og på beskæftigelsen.</p> <p>(e) Det anslåede budget for de enkelte dele af den koordinerede pakke af individualiserede tilbud til de arbejdstagere, der er tiltænkt støtte.</p> <p>(f) Datoerne, på hvilke de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere og de aktiviteter, der skal gennemføre EGF, jf. henholdsvis artikel 7, stk. 1 og 3, blev indledt eller forventes indledt.</p> <p>(g) De anvendte fremgangsmåder ved høringen af arbejdsmarkedets parter eller andre relevante organisationer.</p>	<p>Ansøgningen skal indeholde:</p> <p>(a) En begrundet analyse af årsagssammenhængen mellem afskedigelserne og de gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, eller de alvorlige forstyrrelser i den lokale, regionale eller nationale økonomi, som er forårsaget af en uventet krise, eller en ny markedssituation i landbrugssektoren i medlemsstaten, som er en følge af virkningerne af en handelsaftale, der er parafet af Den Europæiske Union i overensstemmelse med artikel XXIV i GATT, eller en multilateral aftale, der er parafet som led i Verdenshandelsorganisationen, jf. artikel 4, stk. 3, litra c). Denne analyse bygger på statistiske oplysninger og andre oplysninger på det mest hensigtsmæssige niveau for at dokumentere opfyldelsen af interventionskriterierne i artikel 4.</p> <p>(b) En analyse af antallet af afskedigelser i henhold til artikel 5 og en redegørelse for de begivenheder, der har givet anledning til disse afskedigelser.</p> <p>(c) Identifikation, om fornødent, af de afskedigende virksomheder, leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled, sektorer og de kategorier af arbejdstagere, der er tiltænkt støtte.</p> <p>(d) Afskedigelsesernes forventede virkning på økonomien på lokalt, regionalt og nationalt plan og på beskæftigelsen.</p> <p><u>(e) En profil af de afskedigede arbejdstagere og en foreløbig vurdering af deres behov for uddannelse og potentiale for opstart af virksomhed.</u></p> <p>(ef) Det anslåede budget for de enkelte dele af den koordinerede pakke af individualiserede tilbud til de arbejdstagere, der er tiltænkt støtte.</p> <p>(fg) Datoerne, på hvilke de individualiserede tilbud til de berørte arbejdstagere og de aktiviteter, der skal gennemføre EGF, jf. henholdsvis artikel 7, stk. 1 og 3, blev indledt eller forventes indledt.</p> <p><u>(gh) De anvendte fremgangsmåder ved høringen af de afskedigede arbejdstagere eller deres repræsentanter, arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder eller andre relevante organisationer.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(h) En erklæring om, at den anmodede EGF-støtte overholder de proceduremæssige og materielle EU-bestemmelser om statsstøtte. Samt en erklæring om, at de individualiserede tilbud ikke erstatter foranstaltninger, som hører ind under virksomhedernes ansvarsområde i medfør af national lov eller kollektive aftaler.	(h i) En erklæring om, at den anmodede EGF-støtte overholder de proceduremæssige og materielle EU-bestemmelser om statsstøtte. Samt en erklæring om, at de individualiserede tilbud ikke erstatter foranstaltninger, som hører ind under virksomhedernes ansvarsområde i medfør af national lov eller kollektive aftaler.
(i) Kilderne til den nationale samfinansiering.	(i) <u>Oplysninger om merværdien i forhold til eksisterende nationale støtteforanstaltninger og synergier med eksisterende operationelle programmer under strukturfondene.</u>
(j) Om fornødent yderligere krav, som kan være fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3.	(j) Kilderne til den nationale samfinansiering.
	(j) Om fornødent yderligere krav, som kan være fastsat i den delegerede retsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3.

Baggrund

Disse tilføjelser indarbejdes for at sikre, at ansøgninger om EGF-støtte i højere grad modsvarer de afskedigede arbejdstageres behov og forventninger, og at de støttede tiltag fuldt ud komplementerer de politiske rammer på europæisk og nationalt plan.

Ændringsforslag 4

Artikel 11, stk. 4

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionens tekniske bistand omfatter information og vejledning af medlemsstaterne vedrørende anvendelse af, tilsyn med og evaluering af EGF. Kommissionen kan desuden orientere de europæiske og nationale arbejdsmarkedsparter om anvendelsen af EGF.	Kommissionens tekniske bistand omfatter information og vejledning af medlemsstaterne vedrørende anvendelse af, tilsyn med og evaluering af EGF. Kommissionen kan vil desuden orientere <u>give</u> de europæiske og nationale arbejdsmarkedsparter <u>samt lokale og regionale myndigheder tydelig vejledning</u> om anvendelsen af EGF.

Baggrund

Kræver ingen yderligere forklaring.

Ændringsforslag 5

Artikel 13, stk. 1

Fastlæggelse af støttebeløbs størrelse

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
På grundlag af den vurdering, der er blevet foretaget i henhold til artikel 8, stk. 3, og under særlig hensyntagen til antallet af arbejdstagere, der er tiltænkt støtte, de foreslåede foranstaltninger og de forventede omkostninger evaluerer og foreslår Kommissionen så hurtigt som muligt det eventuelle støttebeløbs størrelse inden for rammerne af de disponible midler. Beløbet må ikke overstige 50 % af de samlede anslåede omkostninger, der er omtalt i artikel 8, stk. 2, litra e), eller 65 % for	På grundlag af den vurdering, der er blevet foretaget i henhold til artikel 8, stk. 3, og under særlig hensyntagen til antallet af arbejdstagere, der er tiltænkt støtte, de foreslåede foranstaltninger og de forventede omkostninger evaluerer og foreslår Kommissionen så hurtigt som muligt det eventuelle støttebeløbs størrelse inden for rammerne af de disponible midler. Beløbet må ikke overstige 60 50 % af de samlede anslåede omkostninger, der er omtalt i artikel 8, stk. 2, litra e), eller 75 65 % for

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
ansøgninger fra en medlemsstat, på hvis område mindst én region på NUTS II-niveau er støtteberettiget under strukturfondenes konvergensmål. Kommissionen vil i sin evaluering af sådanne ansøgninger afgøre, om samfinansieringssatsen på 65 % er berettiget.	ansøgninger fra en medlemsstat, på hvis område mindst én region på NUTS II-niveau er støtteberettiget under mindre udviklet i strukturfondenes forstand konvergensmål . eller modtager støtte fra den europæiske stabilitetsmekanisme eller betalingsbalanceforordningen . Kommissionen vil i sin evaluering af sådanne ansøgninger afgøre, om samfinansieringssatsen på 75 65 % er berettiget.

Baggrund

Kommissionens forslag mangler klarhed, sikkerhed og retfærdighed. I lyset af Rådets (Beskæftigelse og Sociale Anliggender) afgørelse af 1. december 2011 om at genindføre en samfinansieringssats på 50 % foreslår ændringsforslaget en højere grundlæggende samfinansieringssats samt en højere sats for medlemsstater, der mærker de værste konsekvenser af den nuværende nationale gældskrise, hvilket bør bidrage til at løse problemet med manglende samfinansieringsressourcer og skabe større sikkerhed for medlemsstater, når de ansøger.

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »EU-programmet for social udvikling og innovation«

(2012/C 225/13)

REGIONSUDVALGET

- understreger nødvendigheden af, at foranstaltningerne under programmet først og fremmest rettes mod de unge, som er særligt ramt af krisen; med en ungdomsarbejdsløshed på mere end 20 % må de prioriteres. Der bør ligeledes i høj grad fokuseres på de langtidsledige, som gennemsnitligt udgør 3,8 % af EU-medlemsstaternes indbyggere i den arbejdsdygtige alder;
- mener, at der under den del af programmet, som vedrører social innovation, skal bevilges langt flere midler til eksperimenter end anført af Kommissionen, bl.a. når der er tale om projekter vedrørende politiske prioriteringer, herunder især social inklusion af unge;
- slår igen fast, at støtte til arbejdstagernes geografiske mobilitet på EU-niveau er vigtig, og er af den opfattelse, at EURES vil blive et stadig mere anvendeligt instrument, forudsat at det i praksis lykkes at skabe sammenhæng mellem udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft, og det bliver muligt at foretage en effektiv evaluering af de opnåede resultater. Udvalget fremhæver det bidrag, regionerne og de lokale myndigheder kan yde på dette område;
- rejser dog tvivl om, hvorvidt det er den rigtige beslutning ikke længere at henvise til ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af forskelsbehandling i programmet for social innovation.

Ordfører	Enrico ROSSI (IT/PSE), formand for regionalrådet i Toscana
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-program for social udvikling og innovation COM(2011) 609 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. glæder sig over Kommissionens beslutning om at samle de nye bestemmelser for Progress, mikrofinansiering og EURES for perioden 2014-2020 under programmet for social udvikling og innovation;

2. betoner vigtigheden af at uddybe begrebet social innovation, som det anser for et vigtigt instrument til at imødegå risikoen for social udstødelse og bekæmpe den allerede eksisterende udstødelse, navnlig i en krisetid, hvor samhørigheden og den europæiske sociale model kan være under pres;

3. rejser dog tvivl om, hvorvidt det er den rigtige beslutning ikke længere at henvise til ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af forskelsbehandling i programmet for social innovation;

4. understreger nødvendigheden af, at foranstaltningerne under programmet først og fremmest rettes mod de unge, som er særligt ramt af krisen; med en ungdomsarbejdsløshed på mere end 20 % må de prioriteres. Der bør ligeledes i høj grad fokuseres på de langtidsledige, som gennemsnitligt udgør 3,8 % af EU-medlemsstaternes indbyggere i den arbejdsdygtige alder;

5. fremhæver ligeledes nødvendigheden af en mere klar definition af »socialøkonomi« og henviser i denne sammenhæng til Europa-Parlamentets betænkning om socialøkonomi ⁽¹⁾;

6. påpeger vigtigheden af sammenhæng i brugen af midler bevilget til dette program og Den Europæiske Socialfonds midler. Udvalget insisterer på, at Kommissionen og de regionale myndigheder forpligter sig til at sikre denne sammenhæng via de af Kommissionen identificerede foranstaltninger. Dette kunne der tages højde for allerede ved udarbejdelsen af retningslinjerne for udbud og procedurerne for projektanalyse;

7. mener, at der under den del af programmet, som vedrører social innovation, skal bevilges langt flere midler til eksperimenter end anført af Kommissionen, bl.a. når der er tale om projekter vedrørende politiske prioriteringer, herunder især social inklusion af unge;

8. bekræfter betydningen af mikrofinansiering i den aktuelle politiske og økonomiske situation, da den bør kunne hjælpe borgerne (især unge og kvinder) med at opstarte eller udvikle egen aktivitet eller forbedre deres muligheder;

9. understreger, at også her bør indsatsen først og fremmest rettes mod de svagere og udsatte sociale grupper og sociale virksomheder. Udvalget minder om, at erfaringerne hidtil har vist, at mikrofinansiering har fungeret effektivt, idet investeringerne har været vellykkede og kun få lån ikke er blevet tilbagebetalt;

10. slår igen fast, at støtte til arbejdstagernes geografiske mobilitet på EU-niveau er vigtig, og er af den opfattelse, at EURES vil blive et stadig mere anvendeligt instrument, forudsat at det i praksis lykkes at skabe sammenhæng mellem udbud af og efterspørgsel efter arbejdskraft, og det bliver muligt at foretage en effektiv evaluering af de opnåede resultater. Udvalget fremhæver det bidrag, regionerne og de lokale myndigheder kan yde på dette område;

11. gør opmærksom på, at der trods institutionernes bestræbelser stadig er mange væsentlige, praktiske hindringer for arbejdstagernes geografiske mobilitet i EU, navnlig for dem, der bor i de områder, der ligger længst væk fra fastlandet, og i regionerne i den yderste periferi;

12. insisterer på, at evalueringsprocedurerne må forbedres for at få kendskab til virkningerne af programmet som helhed. Det opfordrer Kommissionen til at give tilsagn om hurtigt at få gennemført de planlagte slutevalueringer af de tilsvarende igangværende programmer og foreslå eventuelle ændringer af de nye programmer;

13. understreger, at **social innovation** gør det muligt at imødegå risikoen for social udstødelse og bekæmpe den, der allerede findes, navnlig i en krisetid, hvor samhørigheden og den europæiske sociale model kan være under pres. Udvalget minder om, at vi reelt står over for risikoen for en »generationskrise« med uoverskuelige konsekvenser for vores sociale model og demokratiske system. Det opfordrer derfor Europa til at påtage sig sit ansvar og fremme sociale eksperimenter og udbrede den bedste praksis, der udspringer heraf, så der kan udvikles effektive interventionsmodeller, der kan anvendes i hele Europa;

14. minder om sin udtalelse af 7. oktober 2009 om **mikrofinansieringsfaciliteten** ⁽²⁾, og om den betydning, som mikrofinansiering kan få som redskab til at bekæmpe udstødelsen og fremme inklusionen. Udvalgets tanker om, hvilke grupper dette instrument skal henvende sig til, og dets præcisering af, at instrumentet ikke skal finansiere forbrug, men opstart eller konsolidering af små innovative eller sociale virksomheder, der traditionelt ikke kan få banklån, er med til at tydeliggøre facilitetens funktion. Udvalget understreger, at EU's støtte imidlertid kun er af indirekte karakter, idet den går til de nationale, regionale og lokale aktører, som yder mikrokredit. Det

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets betænkning om socialøkonomi (2008/2250 (INI)).

⁽²⁾ Mikrofinansieringsfaciliteten »Progress« CdR 224/2009.

understreger endvidere, at facilitetens betydning ligger i, at den gør det muligt at sætte gang i en god cirkel, hvor de virksomheder, der tilgodeses, kan holde sig selv oppe, og de midler, der er til rådighed, regenereres takket være den høje tilbagebetalingstakt, og anmoder om et solidt europæisk regelsæt, der på EU-niveau opstiller fælles elementer, som kan harmonisere eller standardisere praksis i forbindelse med mikrokredit. Udvalget gør desuden Kommissionen opmærksom på, at der findes flere positive eksempler på ikke-kommercielle organisationer, der allerede i dag udfører et udmærket arbejde ved at stille mikrokreditter til rådighed. For at fastholde den indsats er det vigtigt, at EU ikke parallelt opbygger sin egen organisation på området, men i stedet støtter det arbejde, som allerede finder sted;

15. henstiller med hensyn til **EURES** til Kommissionen, at instrumentet bliver mere effektivt ved at skabe overensstemmelse mellem udbud og efterspørgsel og ved at benytte sig af de nationale og regionale arbejdsformidlinger. Udvalget anmoder EURES om bedre at hjælpe de unge, der søger arbejde for første gang, og fremme bevægeligheden for personer uden jobberfaring, samtidig med at der tages hensyn til, at der også er efterspørgsel på unge faglærte arbejdstagere i mange mindre byer og i landdistrikter, og understreger desuden behovet for at finde en ambitiøs løsning på problemet med hindringer for arbejdstagernes frie bevægelighed, herunder afstanden fra fastlandet. Her bør instrumentet sættes ind, således at det ikke udelukkende anvendes til iværksættelse af jobmatchningstiltag.

REGIONSUDVALGET

Specifikke spørgsmål

16. udtrykker bekymring over, at henvisningen til ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling er blevet fjernet i forhold til det gældende Progress-program. Dette er forbundet med to store risici: fokus flyttes fra behovet for at fjerne de sociale hindringer for ligestilling til blot traditionel anerkendelse af rettigheder, og de innovative foranstaltninger spredes for meget på det sociale område;

17. bekræfter, at programmets budget fortsat er mindre end behovet, især til sociale eksperimenter, selvom Kommissionen foreslår, at 17 % af budgettet anvendes hertil;

18. anser det med hensyn til mikrofinansiering for nødvendigt at henvise til udtalelsen fra 2009, bl.a. under hensyntagen til at programmet, der medfinansieres af EIB og EIF, kun har været i kraft lidt over et år. Udvalget erindrer om, at der især bør fokuseres på specifikke foranstaltninger til støtte for udbydere af mikrokredit, så de kan opfylde mindstekravene til balance og bæredygtighed, og finder det værd at huske på, at effektiviteten af mikrofinansieringsforanstaltningerne hænger tæt sammen med udbydernes størrelse og kvaliteten af de ubudte mikrofinansieringstjenester. Derfor skal man tilskynde og støtte nationale og/eller regionale mikrofinansieringsnet, der kan fungere som sekundære støttetjenester for de enkelte lokale/regionale operatører;

19. insisterer på nødvendigheden af sammenhæng i EU's indsats, når der er flere forskellige innovations- og mikrofinansieringsprogrammer, og opfordrer til at sikre bedre samordning mellem programmet for social udvikling og innovation på den ene side og Den Europæiske Socialfond på den anden i betragtning af, at de forvaltende organer er forskellige – Kommissionen forvalter det her omhandlede program og de nationale og regionale myndigheder Den Europæiske Socialfond. Udvalget ser tre mulige løsninger: at forpligte regionerne til at anvende socialfonden eller andre fonde til at bringe den etablerede gode praksis i anvendelse, at give Regionsudvalget mulighed for at udstikke retningslinjer for sammenhængen, når der offentliggøres udbud, samt af hensyn til den territoriale dimension at give regionerne og de berørte lokale myndigheder mulighed for at udtale sig om de fremlagte projekter for således at garantere synergien og koordineringen med deres udnyttelse af EFS;

20. fremhæver endelig problemet med mere nøjagtige evalueringer af effektiviteten af programmets tre søjler, navnlig af mikrofinansieringsfaciliteten og EURES. For sidstnævnte drejer det sig om at få at vide, hvor mange personer der reelt har fundet arbejdet ved hjælp af programmet. Udvalget finder, at Kommissionen derfor bør bestræbe sig på hurtigere at fremlægge resultaterne af evalueringerne af de igangværende programmer, som først vil blive offentliggjort, efter at de nye programmer er trådt i kraft, og fremlægge eventuelle ændringer eller tilføjelser til disse sidstnævnte.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

ud fra følgende betragtninger: (19)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(19) I henhold til artikel 9 i traktaten skal programmet sikre, at der ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter tages hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse.	(19) I henhold til artikel 9 i traktaten og Europa 2020-strategiens målsætninger skal programmet sikre, at der ved fastlæggelsen og gennemførelsen af Unionens politikker og aktiviteter tages hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse.

Baggrund

Det er vigtigt at understrege behovet for sammenhæng mellem gennemførelsen af dette program og Europa 2020-strategien.

Ændringsforslag 2

Artikel 4, stk. 1, nyt litra f)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Artikel 4	Artikel 4
Overordnede målsætninger med programmet	Overordnede målsætninger med programmet
1. Følgende overordnede målsætninger søges opfyldt med programmet:	1. Følgende overordnede målsætninger søges opfyldt med programmet:
a) ...	a) styrke centrale europæiske og nationale politiske beslutningstageres samt andre interesserede parter ejerskab af EU's mål i forhold til beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsvilkår med henblik på konkrete og koordinerede foranstaltninger på både EU- og medlemsstatsplan
b) støtte udviklingen af passende, tilgængelige og effektive sociale beskyttelsessystemer og arbejdsmarkeder og bane vejen for politiske reformer ved at fremme god forvaltning, gensidig læring og social innovation	b) støtte udviklingen af passende, tilgængelige og effektive sociale beskyttelsessystemer og arbejdsmarkeder og bane vejen for politiske reformer ved at fremme inddragelse af alle relevante aktører , god forvaltning, gensidig læring og social innovation
c) ...	c) modernisere EU's lovgivning i overensstemmelse med principperne for intelligent lovgivning og sikre, at EU's lovgivning i spørgsmål, der vedrører arbejdsvilkår, anvendes effektivt
d) fremme arbejdstagernes geografiske mobilitet og styrke beskæftigelsesmulighederne ved at udvikle europæiske arbejdsmarkeder, der er åbne og tilgængelige for alle	d) fremme arbejdstagernes geografiske mobilitet og styrke beskæftigelsesmulighederne ved at udvikle europæiske arbejdsmarkeder, der er åbne og tilgængelige for alle
e) fremme beskæftigelse og social integration ved at øge tilgængeligheden af og adgangen til mikrofinansiering for sårbare grupper og mikrovirksomheder og øge de sociale virksomheders adgang til finansiering.	e) fremme beskæftigelse og social integration ved at øge tilgængeligheden af og adgangen til mikrofinansiering for unge , sårbare grupper og mikrovirksomheder og øge de sociale virksomheders adgang til finansiering.
	f) fremme et aktivt engagement blandt alle relevante aktører i opfølgningen af allerede vedtagne prioriteter på EU-niveau, som f.eks.: aktiv inddragelse, hjemløshed og udelukkelse fra boligmarkedet, børnefattigdom, energifattigdom og fattigdom blandt migranter og etniske minoriteter.

Baggrund

Litra b): Det er vigtigt at fremme inddragelsen af alle relevante aktører i udviklingen af et socialt beskyttelsessystem. Litra d): Mikrofinansiering kan være den eneste mulighed for unge til at opstarte eller udvikle en virksomhed. Litra f): Et aktivt engagement blandt alle relevante aktører er en af dette programs forudsætninger.

Ændringsforslag 3

Artikel 5, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>2. Følgende vejledende procentsatser tildeles til de i artikel 3, stk. 1, nævnte akser:</p> <p>a) 60 % til aksen Progress, hvoraf mindst 17 % tildeles til fremme af sociale eksperimenter som en metode til test og evaluering af innovative løsninger med henblik på at opskalere dem</p> <p>b) 15 % til aksen EURES</p> <p>c) 20 % til aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri.</p>	<p>2. Følgende vejledende procentsatser tildeles til de i artikel 3, stk. 1, nævnte akser:</p> <p>a) 60 % til aksen Progress, hvoraf mindst 17 <u>25</u> % tildeles til fremme af sociale eksperimenter som en metode til test og evaluering af innovative løsninger med henblik på at opskalere dem, og mindst 10 % tildeles til imødegåelse af arbejdsløshed blandt unge. <u>Procentdelen vil kunne fordobles frem for alt i forbindelse med støtte til projekter for sociale eksperimenter vedrørende politiske prioriteter, ikke mindst inklusion af unge, i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 20. december 2011 om »Initiativet Muligheder for Unge« og i tråd med gennemførelsen af flagskibsinitiativet »Unge på vej« under Europa 2020-strategien.</u></p> <p>b) 15 % til aksen EURES</p> <p>c) 20 % til aksen Mikrofinansiering og socialt iværksætteri.</p>

Baggrund

Det er meget vigtigt at understrege, at der er behov særlig opmærksomhed på konkrete eksperimenter og imødegåelse af arbejdsløshed blandt unge, især i lyset af de seneste statistikker.

Ændringsforslag 4

Artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Sammenhæng og komplementaritet</i></p> <p>1. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at aktiviteter, der gennemføres under programmet, er i overensstemmelse med og supplerer andre EU-tiltag, særlig under Den Europæiske Socialfond (ESF) og på områder såsom social dialog, retfærdighed og grundlæggende rettigheder, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomspolitik, forskning og innovation, iværksætteri, sundhed, udvidelse og eksterne relationer og almindelig økonomisk politik.</p>	<p><i>Sammenhæng og komplementaritet</i></p> <p>1 Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at aktiviteter, der gennemføres under programmet, er i overensstemmelse med og supplerer andre EU-tiltag, særlig under Den Europæiske Socialfond (ESF) og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) samt programmet for forskning og innovation Horisont 2020 og på områder såsom social beskyttelse og inddragelse, på områder såsom social dialog, retfærdighed og grundlæggende rettigheder, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomspolitik, forskning og innovation, iværksætteri, sundhed, udvidelse og eksterne relationer og almindelig økonomisk politik. <u>I den forbindelse skal de nationale, regionale og lokale myndigheder ved tildelingen af EU-midler, navnlig fra Den Europæiske Socialfond, prioritere opfølgningen af succesrige eksperimenter. For at sikre sammenhæng mellem projekterne og den regionale programplanlægning skal de regioner, der er direkte berørt af et offentliggjort projekt og/eller forvalter de operationelle programmer under ESF, høres, således at de inden for en af Kommissionen fastlagt frist får mulighed for at udtale sig om projekterne og den ovennævnte sammenhæng. Denne udtalelse kan indgå i evalueringen af projekterne.</u></p>

Baggrund

På grund af de relativt få offentlige EU- og nationale midler er det vigtigt at sikre sammenhæng og synergi i udgifterne. Derfor er det nødvendigt at skabe en stærkere forbindelse mellem eksperimenterende foranstaltninger, fastlæggelsen af god praksis og foranstaltninger under de operationelle fonde som EFRU og navnlig ESF. I mange situationer er det vigtigt at kontrollere sammenhængen mellem udgifter til eksperimenter og de operationelle udgifter, der på basis af retningslinjer fra de kompetente regionale myndigheder skal betales efterfølgende, uden at begrænse Kommissionens selvstændige beslutningstagning vedrørende godkendelse af projekter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser.

Ændringsforslag 5

Artikel 13

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Overvågning</i></p> <p>Med henblik på regelmæssig overvågning af programmet og på eventuelle justeringer af dets politiske prioriteter og finansieringsprioriteter udarbejder Kommissionen hvert andet år overvågningsrapporter og sender dem til Europa-Parlamentet og Rådet. Disse rapporter omhandler programmets resultater, og i hvilken udstrækning overvejelser omkring ligestilling og ikke-forskelsbehandling, herunder spørgsmål om adgang, er blevet behandlet gennem dets aktiviteter.</p>	<p><i>Overvågning</i></p> <p>Med henblik på regelmæssig overvågning af programmet og på eventuelle justeringer af dets politiske prioriteter og finansieringsprioriteter udarbejder Kommissionen hvert andet år overvågningsrapporter og sender dem til Europa-Parlamentet, og Rådet og Regionsudvalget. Disse rapporter omhandler programmets resultater, og i hvilken udstrækning overvejelser omkring ligestilling og ikke-forskelsbehandling, herunder spørgsmål om adgang, er blevet behandlet gennem dets aktiviteter.</p>

Baggrund

Mange af foranstaltningerne under programmet har stor betydning for den regionale indsats eller er begrundet deri. Derfor må Regionsudvalget kunne udtale sig og fremlægge forslag til retningslinjer, der er forenelige med de regionale politikker, for Kommissionen.

Ændringsforslag 6

Artikel 22

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p><i>Artikel 22</i></p> <p><i>Specifikke målsætninger</i></p> <p>Ud over de overordnede målsætninger, der er nævnt i artikel 4, er de specifikke målsætninger med akse Mikrofinansiering og socialt iværksætteri at:</p> <p>1. øge adgangen til og tilgængeligheden af mikrofinansiering for:</p> <p>a) personer, der har mistet eller risikerer at miste deres job, eller som har svært ved at indtræde eller genindtræde på arbejdsmarkedet, personer, der risikerer social udstødelse, og sårbare personer, som er dårligt stillet med hensyn til adgangen til det konventionelle kreditmarked, og som ønsker at etablere eller udvikle deres egen mikrovirksomhed</p> <p>b) mikrovirksomheder, særlig virksomheder, der ansætter personer som nævnt i litra a)</p>	<p><i>Artikel 22</i></p> <p><i>Specifikke målsætninger</i></p> <p>Ud over de overordnede målsætninger, der er nævnt i artikel 4, er de specifikke målsætninger med akse Mikrofinansiering og socialt iværksætteri at:</p> <p>1. <u>reducere mest muligt og undgå administrative hindringer for øge</u> adgangen til og tilgængeligheden af mikrofinansiering for:</p> <p>a) personer, der har mistet eller risikerer at miste deres job, eller som har svært ved at indtræde eller genindtræde på arbejdsmarkedet, personer, der risikerer social udstødelse, <u>unge</u> og sårbare personer, som er dårligt stillet med hensyn til adgangen til det konventionelle kreditmarked, og som ønsker at etablere eller udvikle deres egen mikrovirksomhed <u>eller virksomhed i samarbejde med andre i samme situation; personer, der ønsker at etablere eller udvikle en mikrovirksomhed, bør kunne få adgang til mentor- og uddannelsesprogrammer ud over støtten i form af mikrofinansiering</u></p> <p>b) mikrovirksomheder, særlig virksomheder, der ansætter personer som nævnt i litra a)</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. opbygge den institutionelle kapacitet hos udbydere af mikrokredit	2. opbygge den institutionelle kapacitet hos udbydere af mikrokredit <u>ved at forbedre betingelserne for drift og bæredygtighed</u>
3. støtte udviklingen af sociale virksomheder, særlig ved at lette adgangen til finansiering.	3. <u>støtte mentor- og uddannelsesprogrammer for personer omfattet af litra a), der ønsker at etablere eller udvikle deres egen virksomhed</u>
	4. støtte udviklingen af sociale virksomheder, særlig ved at lette adgangen til finansiering.

Baggrund

Ændringen af stk. 1 er vigtig for at specificere kategorierne over endelige støttemodtagere af mikrokredit med henblik på produktion og professionel udvikling. Den anden ændring fremhæver et spørgsmål, der allerede er rejst af Kommissionen og civilsamfundsorganisationer involveret i mikrokredit, navnlig i en tid hvor iværksætteri, herunder små virksomheder, skal stimuleres og fremmes.

Ændringsforslag 7

Artikel 23

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Deltagelse</i>	<i>Deltagelse</i>
1. Aksens Mikrofinansiering og socialt iværksætteri er åben for deltagelse af offentlige og private organer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau i de lande, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, og omfatter i disse lande:	1. Aksens Mikrofinansiering og socialt iværksætteri er åben for deltagelse af offentlige og private organer på nationalt, regionalt eller lokalt niveau i de lande, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, og omfatter i disse lande:
a) mikrofinansiering for personer og mikrovirksomheder	a) mikrofinansiering for personer og mikrovirksomheder
b) finansiering for sociale virksomheder.	b) finansiering for sociale virksomheder.
2. For at nå ud til de endelige modtagere og opnå konkurrence- og levedygtige mikrovirksomheder samarbejder offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter, tæt med organisationer, som repræsenterer de endelige mikrokreditmodtageres interesser, og med organisationer, der udbyder mentorordninger og uddannelsesprogrammer til disse endelige modtagere, herunder særlig de organisationer, som modtager støtte fra ESF.	2. For at nå ud til de endelige modtagere og opnå konkurrence- og levedygtige mikrovirksomheder samarbejder offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter, tæt med organisationer, som repræsenterer de endelige mikrokreditmodtageres interesser, og med organisationer, der udbyder mentorordninger og uddannelsesprogrammer til disse endelige modtagere, herunder særlig de organisationer, som modtager støtte fra ESF.
3. Offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter, overholder høje standarder for styring, forvaltning og forbrugerbeskyttelse i overensstemmelse med principperne i den europæiske kodeks for ydelse af mikrokredit og sigter mod at forhindre personer og virksomheder i at blive højt forgældede.	3. Offentlige og private organer, der udøver de i stk. 1, litra a) nævnte aktiviteter, overholder høje standarder for styring, forvaltning og forbrugerbeskyttelse i overensstemmelse med principperne i den europæiske kodeks for ydelse af mikrokredit og sigter mod at forhindre <u>udbredelse af en praksis, hvor mikrokredit tilbydes til meget høje renter og generelt på vilkår, der fører til, at personer og virksomheder i at blive højt forgældede.</u>

Bruxelles, den 3. maj 2012.

Mercedes BRESSO
 Formand for
 Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Lovgivningsforslag om reformen af den fælles landbrugspolitik og udvikling af landdistrikter efter 2013«

(2012/C 225/14)

REGIONSUDVALGET

- mener, at Kommissionens forslag ligger alt for langt fra en gennemgribende reform af den fælles landbrugspolitik. En sådan er dog ikke desto mindre uomgængelig, hvis europæisk landbrug og de europæiske landdistrikter skal bevares;
- mener, at Kommissionen begår en strategisk fejl ved at satse på efterfølgende krisestyring frem for på forhånd at regulere markederne;
- anmoder Kommissionen om at genoverveje forslaget om at afskaffe de forskellige kvoteordninger;
- er af den opfattelse, at det er afgørende at genskabe balancen i styrkeforholdet i fødevarekæden til producenterens fordel;
- mener, at en revision af EU's handelspolitik er afgørende vigtig for landbrugssektoren;
- finder det afgørende, at balancen mellem støtteformerne genoprettes, men mener ikke, at Kommissionens forslag er tilstrækkeligt, når det gælder om at overføre konkurrenceevne til de små og mellemstore bedrifter;
- opfordrer Kommissionen til at sænke tærsklerne for reduktion til 100.000 euro i støtte og med et loft på 200.000 euro pr. bedrift;
- ser gerne, at fuldstændig konvergens på EU-niveau realiseres i henhold til en foreløbig tidsplan;
- anmoder om, at ordningen for områder med særlige eller naturbetingede begrænsninger kan anvendes af medlemsstaterne op til 10 % af det årlige nationale loft;
- anser det for afgørende, at der dels stilles passende midler til rådighed fra ELFUL til udvikling af lokal infrastruktur i landområder, dels sikres landdistrikterne adgang til samhørighedsmidler fra EFRU inden for rammerne af en overordnet politik for udvikling af landdistrikterne;
- anbefaler større anvendelse af nærhedsprincippet i forbindelse med reformen, så medlemsstaterne og regionerne kan råde over større fleksibilitet i gennemførelsen;
- ser gerne, at muligheden for indførelse af betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, kan give anledning til indførelse af regionale aftaler, der indgås mellem regionale myndigheder og grupper af landbrugere;
- opfordrer til, at repræsentanter for landdistrikterne inddrages fuldt ud i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne.

Ordfører	René SOUCHON (FR/PSE), formand for regionalrådet i Auvergne
Basisdokumenter	<p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik –</p> <p>COM(2011) 625 final/2</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) –</p> <p>COM(2011) 626 final/2</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) –</p> <p>COM(2011) 627 final/2</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik –</p> <p>COM(2011) 628 final/2</p> <p>Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter</p> <p>COM(2011) 629 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013 –</p> <p>COM(2011) 630 final</p> <p>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere –</p> <p>COM(2011) 631 final</p>

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Prioriteterne for den fælles landbrugspolitik

1. bifalder de mål, Kommissionen har fastlagt for den fælles landbrugspolitik, som sigter på bæredygtig forvaltning af naturressourcer, fødevarerforsyningsikkerhed, at der skal drives landbrug i alle EU's regioner, at der skal sikres en afbalanceret regionaludvikling, at europæisk landbrug som helhed skal være konkurrencedygtigt samt at den fælles landbrugspolitik skal forenkles;

2. mener imidlertid, at Kommissionens forslag ligger alt for langt fra en gennemgribende reform af den fælles landbrugspolitik. En sådan er dog ikke desto mindre uomgængelig, hvis europæisk landbrug og de europæiske landdistrikter skal

bevares, og den skal tage udgangspunkt i de europæiske landbrugsbedrifters behov som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og sikre ligebehandling af alle europæiske landbrugere;

3. er af den opfattelse, at den fælles landbrugspolitik som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard i forhold til samfundet som helhed. Denne målsætning bør ledsages af foranstaltninger til stabilisering af markedet for at sikre producenterne fair priser og forbrugerne rimelige priser;

4. finder det afgørende, at balancen mellem støtteformerne genoprettes, men mener ikke, at Kommissionens forslag er tilstrækkeligt, når det gælder om at overføre konkurrenceevne til de små og mellemstore bedrifter, områder med særlige naturbetingede begrænsninger, øregionerne samt til visse svækkede produktionssektorer, og går ind for, at andre kriterier – navnlig beskæftigelsen – tages med i betragtning i forbindelse med denne genoprettelse af balancen;

5. anbefaler større anvendelse af nærhedsprincippet i forbindelse med reformen, så medlemsstaterne og regionerne kan råde over større fleksibilitet i gennemførelsen;

6. finder det især vigtigt at forenkle de administrative regler for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik for landbrugerne, men mener ikke, at denne forenkling skal munde ud i en alt for standardisering af de kriterier, der skal tages højde for, hvilket ville stride i mod de særlige lokale og regionale karakteristika;

7. finder det væsentligt, at den fælles landbrugspolitik giver mulighed for i højere grad at fremme landbrugsproduktens kvalitet. Det gælder navnlig de produkter, som er omfattet af et officielt kvalitetsmærke. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at skabe bedre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og den kvalitetsfremmende politik.

REGIONSUDVALGET

Regulering af markederne

8. er skuffet over de markedsregulerende foranstaltninger, der foreslås af Kommissionen, som er et uomtvisteligt tilbageskridt i udviklingen af den fælles landbrugspolitik. Selv om stabilisering af markederne er et princip, der er nedfældet i Lissabontraktaten, foreslår Kommissionen overhovedet ikke nogen effektiv mekanisme til offentlig produktionsstyring;

9. mener, at Kommissionen begår en strategisk fejl ved at satse på *efterfølgende* krisestyring frem for på forhånd at regulere markederne, hvilket ellers ville gøre det muligt at bekæmpe prissvingninger mere effektivt og billigt;

10. anmoder Kommissionen om, at den – når de nye konsekvensanalyser foreligger – genovervejer forslaget om at afskaffe de forskellige ordninger for kvoter og produktionsrettigheder (sukker, mælk, rettigheder til plantning af vin), navnlig for så vidt angår de ugunstigt stillede områder og mere specifikt bjergområderne;

11. mener, at Kommissionen bør opretholde mekanismerne for fællesskabspræferencen⁽¹⁾ og prioritere foranstaltninger vedrørende intervention og oplagring (offentlig og privat);

12. er af den opfattelse, at det for at nå det mål om fødevarerikkerhed, som Kommissionen har fastsat for den kommende fælles landbrugspolitik, er afgørende at genskabe balancen i styrkeforholdet i fødevarerækken til producenternes fordel;

13. mener, at en revision af EU's handelspolitik er afgørende vigtig for landbrugssektoren, idet udvikling af eksporten til tredjelands inden for industri- og servicesektorerne ikke bør ske på bekostning af EU's landbrug;

14. finder, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, der råder over 2,5 milliarder euro, er uegnet til at imødegå de konsekvenser, som visse handelsaftaler medfører for landbrugssektoren. Det er navnlig ikke formålet med denne fond at afbøde forudsigelige følgevirkninger af bilaterale handelsaftaler, der er under forhandling.

REGIONSUDVALGET

Konvergens

15. mener, at de lokale og regionale myndigheder under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters institutionelle ramme har al mulig ret til at deltage i gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik under første søjle, for så vidt som det regionale niveau kan bidrage til bedre målretning af støtten i forhold til landbrugets sociale, miljømæssige, landbrugsmæssige og territoriale kendetegn og dermed sikre større effektivitet i anvendelsen af midlerne;

16. glæder sig over, at Kommissionen i sine forslag er gået bort fra historiske referencer, som var et uretfærdigt system, der indebar en ulige fordeling af støtten mellem landbrugerne;

17. finder ikke desto mindre, at den af Kommissionen foreslåede fordeling fortsat er for uretfærdig over for de nye medlemsstater og særligt de baltiske lande, som modtager den laveste direkte støtte i Den Europæiske Union, og beklager, at Kommissionen ikke præciserer, hvornår der skal være konvergens medlemsstaterne imellem. Vilkår og tidsplan bør fastlægges under hensyntagen til produktionsomkostningerne i de enkelte medlemsstater;

18. ser gerne, at konvergens i forhold til grundbetalingen gennemføres gradvist inden for hver enkelt medlemsstat, men inden for en rimelig frist, som også tager hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangssituationer, og at fuldstændig konvergens på EU-niveau realiseres i henhold til en foreløbig tidsplan.

REGIONSUDVALGET

Gradvis reduktion og lofter

19. opfordrer Kommissionen til at sænke tærsklerne for reduktion til 100.000 euro i støtte og med et loft på 200.000 euro pr. bedrift efter fratæknning af de af landbrugerne faktisk udbetalte og opgivne lønninger, inklusive løn for bedriftsindehaverens arbejde;

20. anmoder Kommissionen om, at midlerne fra denne gradvise reduktion, kan anvendes til foranstaltninger og aktioner, som medlemsstaten selv fastlægger for sit område.

REGIONSUDVALGET

Kobling

21. mener, at fastholdelse af koblingen af støtte til visse produkter og til en række sårbare regioner er nødvendig for at bevare et tilfredsstillende produktions- og værdiskabelsesniveau;

⁽¹⁾ »Den fælles landbrugspolitik fremtid efter 2013«, Regionsudvalget, René Souchon, 2010. Cdr 127/2010 fin.

22. opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere og selv afgøre, hvilke landbrugssektorer der støder på visse vanskeligheder af økonomisk, social eller miljømæssig betydning. Kommissionen opfordres desuden til at styrke koblingsmekanismerne i områder med naturbetingede begrænsninger, i ømråder og i områderne i den yderste periferi, og til ud over de produkter, som nævnes i forslaget til forordning, også at tage hensyn til landbrugsprodukter beregnet på sektorer med et officielt kvalitetsmærke, herunder økologisk landbrug;

23. mener, at det for at give substans til EU's strategier for stabilisering af landbrugsmarkederne uden at skabe kunstige støtteordninger inden for den 2. søjle ville være hensigtsmæssigt at iværksætte foranstaltninger til styring af risici, som skal fjernes fra udviklingen af landdistrikterne.

REGIONSUDVALGET

Landbrugsmetoder til gavn for klimaet og miljøet

24. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at ændre europæisk landbrugs produktionsmodel for at gøre landbruget mere grønt, men dagordenen for et grønnere landbrug er for stiv, og levner ikke plads til regionale/lokale skræddersyede løsninger eller til et optimalt bidrag til opfyldelse af Europa 2020-målene;

25. mener, at udviklingen hen imod bæredygtige produktionsmetoder for europæisk landbrug samt landbrugets tilpasning til klimaforandringerne bør ledsages af øget støtte til innovative metoder i landbruget. Den Europæiske Unions indsats til fremme af en innovativ bæredygtig økonomi kræver større synergi mellem en bæredygtig landbrugs- og fiskeripolitik, klima- og energipolitikken, regionalpolitikken og forskningspolitikken. Udvalget understøtter i den sammenhæng det nyttige i fødevarerelateret forskning og i det potentiale, der ligger i innovative metoder inden for bioteknologi;

26. er af den opfattelse, at de af Kommissionen foreslåede foranstaltninger er for generelle og dermed utilstrækkelige, og opfordrer derfor til større subsidiaritet ved at gennemføre foranstaltningerne under størst mulig hensyntagen til de lokale agronomiske, miljømæssige og samfundsøkonomiske forhold. Dette kan ske ved at give de lokale og regionale myndigheder ansvar for at træffe og forvalte målrettede miljøforanstaltninger i landbruget og give dem mulighed for at indføre regionale aftaler, der også er underskrevet af landbrugerne eller deres repræsentanter. Udvalget mener desuden, at det er nødvendigt at skabe adgangsvilkår for alle bedrifter gennem en omfattende revision af alle de forskellige interventionstyper;

27. mener, at landbrugere, som har opnået miljøcertificeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, automatisk bør være berettiget til støtte til et grønnere landbrug, forudsat at betingelserne for disse certificeringsordninger er skrappe, og at ordningerne er officielt anerkendt af Kommissionen, således at der sikres et ensartet grundlag i alle medlemsstater;

28. mener, at det i visse situationer kan virke overdrevent at afsætte 7 % af landbrugsjorden pr. bedrift, der dermed gøres uproduktiv, til økologiske fokusområder, og opfordrer derfor

Kommissionen til at skabe større fleksibilitet og give regionerne mulighed for at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne med udgangspunkt i deres lokale forhold, herunder mulighed for at lade vedvarende græsningsarealer være omfattet;

29. ser gerne, at Kommissionen foreslår, at der ved hjælp af egnede instrumenter indføres en »proteinplan« på EU-niveau for at fremme dyrkningen af protein- og bælglanteafgrøder med henblik på at sikre de europæiske bedrifter autonomi, for så vidt angår proteiner, nedbringe forbruget af syntetisk kvælstofgødning og forbedre jordens frugtbarhed;

30. anmoder Kommissionen om at ændre forordningsforslagets definition af permanente græsarealer og fastholde den nugældende definition uden krav om, at de hovedsagelig skal være bevokset med græs.

REGIONSUDVALGET

Arealer med naturbetingede begrænsninger

31. anmoder om, at ordningen for områder, med særlige eller naturbetingede begrænsninger gøres obligatorisk for alle medlemsstater. Denne ordning ville således udgøre et fuldgældigt tredje støtteniveau til supplerende af grundbetalingen og som støtte til et grønnere landbrug;

32. anmoder om, at ordningen for områder med særlige eller naturbetingede begrænsninger kan anvendes af medlemsstaterne op til 10 % af det årlige nationale loft.

33. foreslår, at definitionen af områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger udvides til også at omfatte kriterier om territorial samhørighed og fysisk planlægning, således at der tages hensyn til isolation eller adgang til infrastruktur, økosystemernes sårbarhed i overensstemmelse med tidligere anbefalinger fremsat af Regionsudvalget ⁽²⁾.

REGIONSUDVALGET

Etablering

34. mener, at Kommissionens forslag om en særlig støtte til unge landbrugere som supplement til grundbetalingen er et skridt i den rigtige retning om end en utilstrækkelig foranstaltning, og bør udformes som en frivillig foranstaltning;

35. opfordrer Kommissionen til at lægge en større beslutningsomhed for dagen med henblik på at fremme etablering;

36. mener, at problemerne i relation til etablering primært hænger sammen med, at det er svært at få adgang til landbrugsjord og banklån, og opfordrer derfor til, at medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet tilskyndes til at iværksætte ordninger, der kan sikre landbrugere jord og bankgarantier.

⁽²⁾ »Støtte til landbrugere i områder med naturbetingede ulemper«, Regionsudvalget, Luis Durnwalder, 2010, CdR 314/2009 fin.

REGIONSUDVALGET

Aktive og mindre landbrugere

37. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en mere præcis definition af begrebet »aktiv landbruger«, således at man undgår, at de direkte betalinger ydes til fysiske eller juridiske personer, som ikke deltager i forvaltningen og arbejdet på bedriften;

38. finder Kommissionens forslag om at give mindre landbrugere en egen særlig status relevant, idet landbruget står for en stor del af beskæftigelsen i landdistrikterne i flere af EU's medlemslande. Udvalget mener endvidere, at denne ordning er med til at forenkle den fælles landbrugspolitik, men ønsker, at minimumstærsklen for støtte ændres til 1.000 euro.

REGIONSUDVALGET

Udvikling af landdistrikterne

39. hilser forslaget om en fælles strategisk ramme for alle strukturfondene, herunder ELFUL, velkommen;

40. mener, at etableringen af den fælles strategiske ramme kan være en lejlighed til at udvide områdeafgrænsningen, som i samhørighedspolitikken anvendes inden for landdistriktsudviklingspolitikken. En sådan udvidelse ville gå i retning af en bedre harmonisering af medfinansieringssatserne; anmoder derfor Kommissionen om at undersøge konsekvenserne af en sådan udvidelse;

41. er af den opfattelse, at Kommissionens ønske om at integrere udviklingen af landdistrikterne i Europa 2020-strategien og gøre den til en del af den nye fælles strategiske ramme på linje med EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EHFF giver mulighed for en harmonisk og integreret udvikling af disse områder. I flere lande i Den Europæiske Union er landdistrikter ikke ensbetydende med landbrug, men også områder med små virksomheder og boliger;

42. anser det følgelig for afgørende, at der dels stilles passende midler til rådighed fra ELFUL til udvikling af lokal infrastruktur i landområder, dels sikres landdistrikterne adgang til samhørighedsmidler fra EFRU inden for rammerne af en overordnet politik for udvikling af landdistrikterne;

43. har den opfattelse, at det ved definitionen af ugunstigt stillede områder vil være hensigtsmæssigt at benytte fælles og sammenlignelige objektive kriterier, der gælder i hele Den Europæiske Union. Udvalget mener, at der i dette øjemed bør tages udgangspunkt i den nye definition af ugunstigt stillede områder, som dog bør udvides med flere kriterier for at dække landdistrikternes behov og særlige karakteristika på europæisk plan;

44. konstaterer, at de seks opstillede prioriteter forekommer kun at have lidt til fælles, både indbyrdes og i forhold til de 11 tematiske mål i forordningen om fælles bestemmelser, og mener heller ikke, at den nye struktur hverken passer sammen med den nuværende forordnings fire akser eller fremmer en integreret strategi i forhold til de øvrige fonde under den fælles strategiske ramme;

45. opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde en EU-strategi for udvikling af landdistrikterne, der kan tilpasses af hver enkelt medlemsstat på regionalt niveau i forbindelse med partnerskabsaftaler;

46. støtter muligheden for at overføre op til 10 % af midlerne fra første til anden søjle;

47. bifalder, at den nye forordning om fælles bestemmelser fastsætter fælles regler for ELFUL, EFRU, ESF, Samhørighedsfonden og EHFF. Udvalget ser dette som en afgørende nyskabelse, der sikrer, at integrerede territoriale strategier gennemføres i fællesskab via disse fonde;

48. finder det vigtigt, at forordningen om udvikling af landdistrikterne bidrager til dynamikken omkring ikke-landbrugsmæssig beskæftigelse i landbrugsområderne, men mener, at det er mindst lige så vigtigt, at samtlige strukturfonde tager hensyn til problematikker relateret til landdistrikterne, og er bekymret over udviklingen med hensyn til den støtte, EU har båndlagt til de landområder, som ikke nævnes i den nye forordning om ELFUL;

49. mener ikke, det er hensigtsmæssigt at indføre en risikostyringsmekanisme i forbindelse med udviklingen af landdistrikterne, og opfordrer derfor Kommissionen til at fjerne denne foranstaltning fra forordningen for i stedet at give plads til regulerende foranstaltninger under første søjle;

50. bemærker med stor tilfredshed, at LEADER-bestemmelserne nu er blevet udvidet til også at dække de øvrige fonde gennem en ny bestemmelse om lokaludvikling styret af lokal-samfundet, som vil sikre en integreret gennemførelse af lokaludviklingsstrategier og være støttet af passende midler;

51. henleder opmærksomheden på den særlige rolle, som landbrugere og landområderne i bynære områder spiller for fremme af løsninger, som opfylder Europa 2020-målene, og finder, at landbrugsarealer i bynære områder har særlige styrker og svagheder, som berettiger iværksættelse af tematiske delprogrammer under anden søjle.

REGIONSUDVALGET

Forvaltning

52. finder det afgørende, at de lokale og regionale myndigheder som økonomiske bidragydere tildeles en central rolle og samarbejder med forvaltningsmyndighederne om gennemførelsen af forordningen om udvikling af landdistrikterne, og mener, at en tilgang baseret på lokale og regionale projekter vil være mere effektiv og udnytte EU-midlerne mere effektivt;

53. mener, at etableringen af en ramme for forvaltning på flere niveauer – europæisk, nationalt og regionalt – er en absolut forudsætning for en vellykket reform af den fælles landbrugspolitik for tiden efter 2013;

54. opfordrer til, at repræsentanter for landdistrikterne inddrages fuldt ud i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne;

55. mener, at muligheden for at oprette delprogrammer for specifikke områder, som f.eks. bjergområder og øregioner, eller specifikke sektorer er et interessant forslag, som dog ikke vil bidrage med nogen reel merværdi, medmindre der tillige indarbejdes bestemmelser herom i strukturfondsforordningerne for at udvide viften af foranstaltninger til territorial udvikling til alle EU's finansieringsinstrumenter, og disse delprogrammer følges op af de lokale og regionale myndigheder;

56. anmoder om, at en repræsentant for de lokale og regionale myndigheder får plads i Udvalget for Udvikling af Landdistrikterne, som skal bistå Kommissionen i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter. Mere overordnet opfordrer udvalget til, at der gennemføres en revision af sammensætningen af de rådgivende grupper i Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, således at disse grupper i højere grad bliver repræsentative for landdistrikterne.

REGIONSUDVALGET

Budget

57. mener, at det budget på 435,6 mia euro, som i den flerårige finansielle ramme afsættes til den fælles landbrugs politik for perioden 2014-2020, bør fastholdes udtrykt i reale termer, både under den »første søjle« og den »anden søjle«, i betragtning af de store udfordringer, som landbrugsfødevarer sektoren vil stå over for i de kommende år;

58. er imidlertid bekymret over den nuværende kritiske situation for den offentlige gæld i EU og over den trussel, som denne kan udgøre for budgettet for den fremtidige fælles landbrugs politik, og mener derfor, at det er så meget desto mere vigtigt at fastholde en ambitiøs finansiering af den fremtidige fælles landbrugs politik.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

COM(2011) 626 final/2

Ændringsforslag 1

Ændring af artikel 21, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren, der vil være støtberettigede i henhold til deres respektive ordninger. Listen må dog ikke omfatte produkter, der er udelukket ved de foranstaltninger, Kommissionen har vedtaget ved delegerede retsakter i henhold til artikel 22, stk. 2, litra a). Medlemsstaterne udvælger deres produkter på grundlag af objektive kriterier, der kan omfatte årstid, tilgængelighed eller miljøhensyn. I den forbindelse kan medlemsstaterne give fortrinsret til produkter, der har oprindelse i EU.	3. Ved fastlæggelsen af deres strategier opstiller medlemsstaterne en liste over produkter hidrørende fra frugt- og grøntsagssektoren, sektoren for forarbejdede frugter og grøntsager og banansektoren, der vil være støtberettigede i henhold til deres respektive ordninger. Listen må dog ikke omfatte produkter, der er udelukket ved de foranstaltninger, Kommissionen har vedtaget ved delegerede retsakter i henhold til artikel 22, stk. 2, litra a). Medlemsstaterne udvælger deres produkter på grundlag af objektive kriterier, der kan omfatte årstid, tilgængelighed eller miljøhensyn. I den forbindelse kan medlemsstaterne give fortrinsret til <u>skal</u> produkter, der har oprindelse i <u>indgår i skolefrugtordningen, udelukkende stamme fra</u> EU.

Baggrund

EU's præferencesystem for europæiske produkter frem for produkter fra tredjelande bør anvendes i dette tilfælde.

Ændringsforslag 2

Nyt punkt før artikel 101

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>På grundlag af resultaterne af de konsekvensanalyser, der forventes færdige senest den 31. december 2012, og som vedrører afskaffelsen af mælkekvoteordningen og af plantningsrettighederne inden for vinavl, fremlægger Kommissionen inden den 30. juni 2013 et forslag om videreførelse eller revision af de procedurer, som skal afskaffe kvoterne og plantningsrettighederne i mejerisektoren, inden for vindyrkning og i sukkerroesektoren.</u>

Baggrund

Flere sagkyndige undersøgelser tyder på, at afskaffelsen af plantningsrettigheder (»undersøgelse af de samfundsøkonomiske og territoriale konsekvenser af liberaliseringen af plantningsrettighederne inden for vindyrkning«, AREV-MOISA, marts 2012) og kvoter vil være ensbetydende med koncentration af produktionen i visse områder, hvilket vil få økonomiske, territoriale og miljømæssige konsekvenser, som ikke er korrekt vurderet af Kommissionen.

Ændringsforslag 3

Ændring af artikel 108, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 108</p> <p>Brancheorganisationer</p> <p>1. Medlemsstaterne anerkender på anmodning brancheorganisationer inden for de sektorer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2:</p> <p>a) der består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, der er knyttet til produktion af og/eller handel med og/eller forarbejdning af produkter inden for én eller flere sektorer</p> <p>b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som de er sammensat af</p> <p>c) der forfølger et bestemt mål, som har mindst ét af følgende formål:</p> <p>i) forbedring af kendskabet til produktionen og markedet og gennemsigtigheden i produktionen og på markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varigheden af tidligere indgåede kontrakter og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt eller nationalt plan</p> <p>ii) medvirken til bedre koordinering af den måde, produkter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser</p> <p>iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er forenelige med EU-reglerne</p> <p>iv) bedre udnyttelse af produkternes potentiale</p> <p>v) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at rationalisere, forbedre og omlægge produktion til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse</p> <p>vi) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler og plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jorden og vandet beskyttes</p>	<p>Artikel 108</p> <p>Brancheorganisationer</p> <p>1. Medlemsstaterne anerkender på anmodning brancheorganisationer inden for de sektorer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2:</p> <p>a) der består af repræsentanter for økonomiske aktiviteter, der er knyttet til produktion af og/eller handel med og/eller forarbejdning af produkter inden for én eller flere sektorer</p> <p>b) der er oprettet på initiativ af alle eller nogle af de organisationer eller sammenslutninger, som de er sammensat af</p> <p>c) der forfølger et bestemt mål, som har mindst ét af følgende formål:</p> <p>i) forbedring af kendskabet til produktionen og markedet og gennemsigtigheden i produktionen og på markedet, f.eks. ved at offentliggøre statistiske data om priser, mængder og varigheden af tidligere indgåede kontrakter og ved at fremskaffe analyser af den mulige fremtidige markedsudvikling på regionalt eller nationalt plan</p> <p>ii) medvirken til bedre koordinering af den måde, produkter bringes i omsætning på, bl.a. ved markedsforskning og markedsundersøgelser, <u>herunder udarbejdelse af indikatorer, som omfatter omkostninger, markedstendenser og markedsudvikling</u></p> <p>iii) udarbejdelse af standardkontrakter, der er forenelige med EU-reglerne</p> <p>iv) bedre udnyttelse af produkternes potentiale</p> <p>v) tilvejebringelse af informationer og gennemførelse af forskning for at rationalisere, forbedre og omlægge produktion til produkter, som er bedre tilpasset markedets behov og forbrugernes smag og ønsker, navnlig hvad angår produktkvalitet og miljøbeskyttelse</p> <p>vi) forskning i metoder, der gør det muligt at begrænse anvendelsen af veterinærlægemidler og plantebeskyttelsesmidler og andre rå- og hjælpestoffer, samtidig med at produktkvaliteten sikres, og jorden og vandet beskyttes</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
vii) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og afsætningsled	vii) udvikling af metoder og instrumenter til forbedring af produktkvaliteten i alle produktions- og afsætningsled
viii) udnyttelse af potentialet for økologisk landbrug og beskyttelse og fremme af et sådant landbrug samt oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser	viii) udnyttelse af potentialet for økologisk landbrug og beskyttelse og fremme af et sådant landbrug samt oprindelsesbetegnelser, kvalitetsmærker og geografiske betegnelser
ix) fremme og gennemførelse af forskning i integreret, bæredygtig produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder	ix) fremme og gennemførelse af forskning i integreret, bæredygtig produktion eller andre miljøvenlige produktionsmetoder
x) tilskyndelse til sundt forbrug af produkter og oplysning om de skadelige virkninger af farlige forbrugsmønstre	x) tilskyndelse til sundt forbrug af produkter og oplysning om de skadelige virkninger af farlige forbrugsmønstre
xi) gennemførelse af salgsmønstre, særlig i tredjelande.	xi) gennemførelse af salgsmønstre, særlig i tredjelande.

Baggrund

Det er nødvendigt, at markedet har en prisreference, hvori der indgår flere faktorer, selv om det naturligvis ikke er obligatorisk at anvende disse priser. Salgsmønstre for EU-landbrugsvarer bør ikke hovedsageligt finde sted i tredjelande, da det også er meget vigtigt at fremme EU-produkter på det indre marked, hvor netop produkter importeret fra tredjelande presser udbuddet.

Ændringsforslag 4

Ændring af artikel 112

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 112</p> <p>Foranstaltninger til fremme af tilpasning af udbuddet til efterspørgslen</p> <p>For at fremme initiativer i de organisationer, der er nævnt i artikel 106 til 108, som kan lette tilpasningen af udbuddet til markedets behov, bortset fra foranstaltninger, der har med tilbagetrækning fra markedet at gøre, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 160 om levende planter, oksekød, svinekød, fæ- og gedekød, æg og fjerkrækød og træffe:</p> <p>a) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten</p> <p>b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning</p> <p>c) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at følge markedsprisudviklingen</p> <p>d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langsigtede prognoser på grundlag af de benyttede produktionsmidler.</p>	<p>Artikel 112</p> <p>Foranstaltninger til fremme af tilpasning af udbuddet til efterspørgslen</p> <p>For at fremme initiativer i de organisationer, der er nævnt i artikel 106 til 108, som kan lette tilpasningen af udbuddet til markedets behov, bortset fra foranstaltninger, der har med tilbagetrækning fra markedet at gøre, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 160 om for alle de sektorer, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, levende planter, oksekød, svinekød, fæ- og gedekød, æg og fjerkrækød og træffe:</p> <p>a) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten</p> <p>b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning</p> <p>c) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at følge markedsprisudviklingen</p> <p>d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langsigtede prognoser på grundlag af de benyttede produktionsmidler.</p>

Baggrund

Det er nødvendigt, at EU-forordningen tager alle midler i brug for at sikre, at foranstaltningerne kommer til at gælde for alle sektorer, da disse spørgsmål berører alle sektorer og ikke kun nogle af dem. De er en hovedopgave for enhver sektors producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og brancheorganisationer.

Ændringsforslag 5

Ændring af artikel 117

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Generelle regler</p> <p>1. Ud over de tilfælde, hvor der i henhold til denne forordning kræves import- eller eksportlicenser, kan der ved import, der overgår til fri omsætning, eller eksport til eller fra EU af et eller flere landbrugsprodukter, kræves fremlagt licens, idet der tages hensyn til, om der er behov for licenser til at forvalte de pågældende markeder, og især til at kontrollere handelen med de pågældende produkter.</p> <p>2. Medlemsstaterne udsteder licenser til enhver ansøger, uanset hvor i EU denne er etableret, medmindre andet er fastsat i en retsakt, der er vedtaget i medfør af traktatens artikel 43, stk. 2, og uden at dette tilsidesætter foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på anvendelsen af dette kapitel.</p> <p>3. Licenserne er gyldige i hele EU.</p>	<p>Generelle regler</p> <p>1. Ud over de tilfælde, hvor der i henhold til denne forordning kræves import- eller eksportlicenser, kan der ved import, der overgår til fri omsætning, eller eksport til eller fra EU af et eller flere landbrugsprodukter, kræves fremlagt licens, idet der tages hensyn til, om der er behov for licenser til at forvalte de pågældende markeder, og især til at kontrollere handelen med de pågældende produkter.</p> <p>2. Medlemsstaterne udsteder licenser til enhver ansøger, uanset hvor i EU denne er etableret, medmindre andet er fastsat i en retsakt, der er vedtaget i medfør af traktatens artikel 43, stk. 2, og uden at dette tilsidesætter foranstaltninger, som er vedtaget med henblik på anvendelsen af dette kapitel.</p> <p>3. Licenserne er gyldige i hele EU.</p> <p><u>4. De afsætningsregler, der gælder for EU-produkter, skal også anvendes på importerede produkter, herunder de bestemmelser, der er vedtaget inden for veterinær-, plantesundheds- og fødevarerektoren for at sikre, at produkterne overholder hygiejne- og sundhedsnormerne, og for at beskytte folkesundheden, plantesundheden, dyresundheden og dyrevelfærden, samt miljøbeskyttelsesbestemmelserne. Der kan ikke udstedes importlicenser for produkter importeret af Den Europæiske Union, som ikke overholder disse regler.</u></p>

Baggrund

Europæiske produkter, der markedsføres, skal som betingelse opfylde visse kvalitetsnormer om fødevarer-sikkerhed, sporbarhed, sundhed, plantesundhed, miljø, dyrevelfærd osv. Disse normer skal anvendes generelt i de eksterne forbindelser og i særdeleshed i aftaler med tredjelande.

Ændringsforslag 6

Ændring af artikel 131

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 131</p> <p>Beskyttelsesforanstaltninger</p> <p>1. Kommissionen træffer, jf. denne artikels stk. 3, beskyttelsesforanstaltninger over for import til EU, jf. denne artikels stk. 3, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande ⁽²⁾.</p> <p>2. Medmindre andet er fastsat i henhold til andre retsakter udstedt af Europa Parlamentet og Rådet eller andre retsakter udstedt af Rådet, træffer Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, beskyttelsesforanstaltninger over for import til EU, der sker i henhold til internationale aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 218.</p> <p>3. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe de foranstaltninger, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.</p>	<p>Artikel 131</p> <p>Beskyttelsesforanstaltninger</p> <p>1. Kommissionen træffer, jf. denne artikels stk. 3, beskyttelsesforanstaltninger over for import til EU, jf. denne artikels stk. 3, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 260/2009 af 26. februar 2009 om den fælles importordning ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 625/2009 af 7. juli 2009 om den fælles ordning for indførsel fra visse tredjelande ⁽²⁾.</p> <p>2. Medmindre andet er fastsat i henhold til andre retsakter udstedt af Europa Parlamentet og Rådet eller andre retsakter udstedt af Rådet, træffer Kommissionen i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, beskyttelsesforanstaltninger over for import til EU, der sker i henhold til internationale aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 218.</p> <p>3. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe de foranstaltninger, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.	Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den ved gennemførelsesretsakter afgørelse herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.
I særligt begrundede hastende tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, i henhold til proceduren i artikel 162, stk. 3.	I særligt begrundede hastende tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, i henhold til proceduren i artikel 162, stk. 3.
De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.	De foranstaltninger, der træffes, meddeles medlemsstaterne og får øjeblikkelig virkning.
4. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter ophæve eller ændre EU's beskyttelsesforanstaltninger, jf. denne artikels stk. 3. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.	4. Kommissionen kan ved gennemførelsesretsakter ophæve eller ændre EU's beskyttelsesforanstaltninger, jf. denne artikels stk. 3. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 162, stk. 2.
I særligt begrundede hastende tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, i henhold til proceduren i artikel 162, stk. 3.	I særligt begrundede hastende tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, i henhold til proceduren i artikel 162, stk. 3.
	<u>5. Der bør navnlig vedtages beskyttelsesforanstaltninger, når landbrugsprodukter importeret fra tredjelande ikke garanterer fødevarerikkerhed og sporbarhed og ikke overholder alle det indre markeds sundheds-, miljø- eller dyrevelfærdsbetingelser; når der opstår kriser på markedet, eller der opdages manglende overholdelse af betingelserne i importlicenser hvad angår priser, mængder eller tidsplaner. Overholdelsen af de fastlagte betingelser for import af landbrugsprodukter skal kontrolleres ved hjælp af et integreret system for realtidskontrol af EU-importen.</u>
(¹) EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1. (²) EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1.	(¹) EUT L 84 af 31.3.2009, s. 1. (²) EUT L 185 af 17.7.2009, s. 1.

Baggrund

Der bør etableres hurtige kontrolprocedurer ved EU's grænser, som gør det muligt at opdage og hurtigt forbyde import af landbrugsprodukter, som kan forårsage illoyal konkurrence med EU-produkter eller ubalancer på det indre marked.

Ændringsforslag 7

Ændring af artikel 144

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
Artikel 144	Artikel 144
Undtagelser fra målsætningerne for den fælles landbrugs-politik samt landbrugsorganisationer eller sammenslutninger deraf	Undtagelser fra målsætningerne for den fælles landbrugs-politik samt landbrugsorganisationer eller sammenslutninger deraf
1. Traktatens artikel 101, stk. 1, finder ikke anvendelse på de aftaler, vedtagelser og former for praksis, der er nævnt i artikel 143, stk. 1, i denne forordning, der er nødvendige for at nå målene i traktatens artikel 39.	1. Traktatens artikel 101, stk. 1, finder ikke anvendelse på de aftaler, vedtagelser og former for praksis, der er nævnt i artikel 143, stk. 1, i denne forordning, der er nødvendige for at nå målene i traktatens artikel 39.

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<p>Traktatens artikel 101, stk. 1, gælder ikke for aftaler, vedtagelser og former for praksis mellem landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af landbrugssammenslutninger, som er anerkendt i henhold til artikel 106 i denne forordning, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 107 i denne forordning, i det omfang de — uden at medføre forpligtelse til at holde en bestemt pris — angår produktion eller salg af landbrugsprodukter eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre konkurrence således er udelukket, eller at målene i traktatens artikel 39 er bragt i fare.</p> <p>2. Efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaterne og hørt de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og enhver anden fysisk eller juridisk person, som Kommissionen skønner det nødvendigt at høre, har Kommissionen med forbehold af EU-Domstolens kontrol som den eneste kompetence til ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter at afgøre for hvilke aftaler, vedtagelser og former for praksis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.</p> <p>Kommissionen fastslår dette på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats myndighed eller en virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har interesse heri.</p> <p>3. Ved offentliggørelsen af den afgørelse, der er nævnt i stk. 2, første afsnit, anføres de interesserede parter og afgørelsens væsentligste indhold. Der skal tages hensyn til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.</p>	<p>Traktatens artikel 101, stk. 1, gælder ikke for</p> <p>a) aftaler, vedtagelser og former for praksis mellem landbrugere, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af landbrugssammenslutninger, som er anerkendt i henhold til artikel 106 i denne forordning, eller sammenslutninger af producentorganisationer, som er anerkendt i henhold til artikel 107 i denne forordning, i det omfang de — uden at medføre forpligtelse til at holde en bestemt pris — angår produktion eller salg af landbrugsprodukter eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af landbrugsprodukter, medmindre konkurrence således er udelukket, eller at målene i traktatens artikel 39 er bragt i fare.</p> <p>b) <u>aftaler, vedtagelser og former for praksis, der er etableret i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 3 og 4 i denne forordnings afsnit II, kapitel II;</u></p> <p>c) <u>aftaler, vedtagelser og former for praksis, der har til formål at etablere referenceindekser for dækning af producenternes omkostninger.</u></p> <p>2. Efter at have indhentet udtalelse fra medlemsstaterne og hørt de pågældende virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder og enhver anden fysisk eller juridisk person, som Kommissionen skønner det nødvendigt at høre, har Kommissionen med forbehold af EU-Domstolens kontrol som den eneste kompetence til ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter at afgøre for hvilke aftaler, vedtagelser og former for praksis betingelserne i stk. 1 er opfyldt.</p> <p>Kommissionen fastslår dette på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats myndighed eller en virksomhed eller virksomhedssammenslutning, der har interesse heri.</p> <p>3. Ved offentliggørelsen af den afgørelse, der er nævnt i stk. 2, første afsnit, anføres de interesserede parter og afgørelsens væsentligste indhold. Der skal tages hensyn til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.</p>

Baggrund

Kontraktrelationer og kontraktforhandlinger i fødevarerædens første fase bør undtages for konkurrencereglerne, især når det tages i betragtning, at mælke- frugt- og grøntsagssektorerne reguleres inden for den samme fælles markedsordning (sidstnævnte som følge af ændringsforslagene 626_105a og 626_105b). Denne undtagelse er helt i overensstemmelse med undtagelsesmulighederne i traktatens artikel 101, stk. 3, og i henhold til den ændrede artikel 144, stk. 2 og 3. På den anden side bør der under bestemte omstændigheder være mulighed for at opstille referenceindekser for markedspriser, der kan tages i betragtning ved markedsføringen af produkterne, og hvori der er medtaget produktionsomkostninger, udbud, efterspørgsel, prisudvikling og andre historiske, strukturelle eller konjunkturbetingede faktorer, som påvirker priserne. Det er ikke hermed hensigten at stille betingelser, men at give aktørerne en rettesnor, når de skal træffe beslutninger om køb og salg.

Ændringsforslag 8

Ændring af artikel 155, stk. 5

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<p>5. EU medfinansierer 50 % af de udgifter, medlemsstaterne har afholdt for foranstaltningerne i stk. 1.</p>	<p>5. EU medfinansierer 50 % af de udgifter, medlemsstaterne har afholdt for foranstaltningerne i stk. 1.</p>

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
For oksekøds-, mejeri-, svinekøds- og fåre- og gedekøds-sektorerne medfinansierer EU dog 60 % af udgifterne til bekæmpelse af mund- og klovesyge.	For oksekøds-, mejeri-, svinekøds- og fåre- og gedekøds-sektorerne medfinansierer EU dog 60 % af udgifterne til bekæmpelse af mund- og klovesyge <u>og til udryddelse af sygdomme, der er omfattet af programmer vedtaget af den enkelte medlemsstat.</u>

Baggrund

Programmer til bekæmpelse, forebyggelse og udryddelse af anerkendte dyresygdomme, som er i kraft i medlemsstaterne, bør få samme behandling som foranstaltningerne til bekæmpelse af mund- og klovesyge og støttes med en EU-medfinansiering på 60 %.

COM(2011) 625 final/2

Ændringsforslag 9

Ændring af artikel 9, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Der ydes ikke direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, hvis:	Der ydes ikke <u>og overføres ikke på anden vis</u> direkte betalinger til fysiske eller juridiske personer eller til sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer, hvis:
a) det årlige beløb til direkte betalinger udgør under 5 % af de samlede indtægter fra alle ikke-landbrugsaktiviteter i det seneste regnskabsår eller	a) <u>det årlige beløb til direkte betalinger udgør under 5 % af de samlede indtægter fra alle ikke-landbrugsaktiviteter i det seneste regnskabsår eller der er tale om personer, som ikke deltager regelmæssigt i forvaltningen eller arbejdet på bedriften, idet medlemsstaterne fastlægger kriterierne for, hvordan denne deltagelse defineres.</u>
b) deres landbrugsarealer holdes overvejende naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og de på disse arealer ikke udfører minimumsaktiviteterne fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra c).	b) <u>der er tale om direkte støttebeløb på over 10.000 EUR, for personer, hvis indtægter fra anden virksomhed end landbruget udgør over 75 % af de samlede indtægter</u>
	c) deres landbrugsarealer holdes overvejende naturligt i en stand, der gør dem egnet til græsning eller dyrkning, og de på disse arealer ikke udfører minimumsaktiviteterne fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra c).

Ændringsforslag 10

Ændring af artikel 11, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De direkte betalinger, der ydes til landbrugere i henhold til denne forordning i et givet kalenderår, nedsættes som følger:	De direkte betalinger, der ydes til landbrugere i henhold til denne forordning i et givet kalenderår, <u>inklusive betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet i henhold til artikel 29,</u> nedsættes som følger:

Baggrund

Eftersom betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, er forbundet med selve produktionen, er det også ud fra et hensyn om en mere retfærdig fordeling af støtten hensigtsmæssigt at medtage dem under ordningen for gradvis reduktion og lofter.

Ændringsforslag 11

Ændring af artikel 14, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Fleksibilitet mellem søjlerne</i>	<i>Fleksibilitet mellem søjlerne</i>
<p>1. Medlemsstaterne kan inden den 1. august 2013 beslutte at stille op mod 5 % af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2014-2019, jf. bilag II til denne forordning, til rådighed som supplerende støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. [...] [RDR] finansieres med midler fra ELFUL. Som følge deraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til at yde direkte betalinger.</p> <p>Denne beslutning anmeldes til Kommissionen inden den dato, der er nævnt i dette stykke.</p> <p>Procentsatsen, der oplyses i stk. 2, bør være den samme for årene i stk. 1.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan inden den 1. august 2013 beslutte at stille op mod 5 % af deres årlige nationale lofter for kalenderårene 2014-2019, jf. bilag II til denne forordning, til rådighed som supplerende støtte til foranstaltninger inden for rammerne af landdistriktsprogrammer, som ifølge forordning (EU) nr. [...] [RDR] finansieres med midler fra ELFUL. Som følge deraf er det tilsvarende beløb ikke længere til rådighed til at yde direkte betalinger.</p> <p>Denne beslutning anmeldes til Kommissionen inden den dato, der er nævnt i dette stykke.</p> <p>Procentsatsen, der oplyses i stk. 2, bør være den samme for årene i stk. 1.</p> <p><u>Hvis artikel 20 i nærværende forordning finder anvendelse, kan medlemsstaterne beslutte at stille disse summer til rådighed for regionerne efter de objektive og ikke-diskriminerende kriterier, der gælder for fordelingen af maksimumbeløbet fra ELFUL.</u></p>

Baggrund

Når midlerne går til udvikling af landdistrikterne, giver det mening, at de fordeles efter de fordelingskriterier, der er fastlagt under den anden søjle. Der bør være en vis fleksibilitet i systemet. Hvis man eksempelvis fastlægger et nationalt loft for et regionalt område som Lombardiet-sletten, vil det være interessant for regionerne i området at afsætte en andel af midlerne til de respektive programmer om udvikling af landdistrikter til udformning af sektorpolitikker.

Ændringsforslag 12

Ændring af artikel 22, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. Medlemsstater, der benytter muligheden i stk. 2, bruger den del af loftet, der er tilbage efter anvendelsen af det pågældende stykke, til at forhøje værdien af betalingsrettighederne, hvis summen af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen beregnet i henhold til stk. 2 er lavere end den sum af betalingsrettigheder, herunder særlige rettigheder, landbrugeren var i besiddelse af den 31. december 2013 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009. Til det formål forhøjes den nationale eller regionale enhedsværdi for hver af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder med en andel af forskellen mellem summen af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen beregnet i henhold til stk. 2 og summen af betalingsrettigheder, herunder særlige rettigheder, landbrugeren var i besiddelse af den 31. december 2013 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009.</p>	<p>3. Medlemsstater, der benytter muligheden i stk. 2, bruger den del af loftet, der er tilbage efter anvendelsen af det pågældende stykke, til at forhøje værdien af betalingsrettighederne, hvis summen af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen beregnet i henhold til stk. 2 er lavere end den sum af betalingsrettigheder, herunder særlige rettigheder, landbrugeren var i besiddelse af den 31. december <u>er i besiddelse af og har benyttet til enkeltansøgningsbetalingen</u> 2013 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009. Til det formål forhøjes den nationale eller regionale enhedsværdi for hver af den pågældende landbrugers betalingsrettigheder med en andel af forskellen mellem summen af betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen beregnet i henhold til stk. 2 og summen af betalingsrettigheder, herunder særlige rettigheder, landbrugeren var i besiddelse af den 31. december 2013 under enkeltbetalingsordningen i henhold til forordning (EF) nr. 73/2009.</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved beregningen af forhøjelsen kan en medlemsstat også tage hensyn til støtte, der ydes i kalenderåret 2013 i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis medlemsstaten ikke har besluttet at anvende frivillig koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning på de relevante sektorer.	Ved beregningen af forhøjelsen kan en medlemsstat også tage hensyn til støtte, der ydes i kalenderåret 2013 i henhold til artikel 52, artikel 53, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 73/2009, hvis medlemsstaten ikke har besluttet at anvende frivillig koblet støtte i henhold til afsnit IV i denne forordning på de relevante sektorer.
Ved »en landbruger, der anses for at eje betalingsrettigheder«, forstås i første afsnit en landbruger, der ejer betalingsrettigheder den 31. december 2013, og som har fået tildelt eller endeligt overdraget betalingsrettigheder inden denne dato.	Ved »en landbruger, der anses for at eje betalingsrettigheder«, forstås i første afsnit en landbruger, der ejer betalingsrettigheder den 31. december 2013, og som har fået tildelt eller endeligt overdraget betalingsrettigheder inden denne dato.

Baggrund

Ændring af artikel 22, stk. 3 (sidste afsnit). Ved fastlæggelsen af rettigheder for 2014 er der mekanismer til overførsel af rettigheder fra landbrugere, der er ophørt, til landbrugere, der er aktive. Datoen den 31. december kunne udnyttes til snyderi. Rettigheder bør tildeles på grundlag af de udnyttede rettigheder til enkeltansøgningsbetalingen i 2013.

Ændringsforslag 13

Ændring af artikel 22, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Senest fra ansøgningsår 2019 skal alle betalingsrettigheder i en medlemsstat eller, ved anvendelse af artikel 20, den berørte region have ensartet enhedsværdi.	Senest fra ansøgningsår 2019 skal alle betalingsrettigheder i en medlemsstat eller, ved anvendelse af artikel 20, den berørte region have ensartet enhedsværdi. <u>Kommissionen vil inden for en frist på tre år regnet fra reformens indførelse fremsætte forslag om en foreløbig tidsplan for en harmonisering af enkeltbetalingsrettighederne i EU-27.</u>

Baggrund

Kommissionen foreslår en harmonisering internt i medlemsstaterne, men fastsætter ingen frist, ej heller nogen metode til harmonisering medlemsstaterne imellem.

Ændringsforslag 14

Nyt punkt før artikel 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Muligheden for indførelse af betalinger for landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet på regionalt niveau, som fastsat i artikel 20 og 29, kan give anledning til indførelse af regionale aftaler, der indgås mellem regionale myndigheder og grupper af landbrugere inden for rammerne af det i artikel 33 fastlagte loft på 30 %. Regionale aftaler omhandler iværksættelse af omfattende specifikke aktiviteter, som udføres i fællesskab på støtteberettigede landbrugsarealer, og som har til formål at forbedre situationen med hensyn til vandressourcer, fremme biodiversiteten og forbedre jorden, alt sammen med udgangspunkt i de lokale forhold og på grundlag af fælles, målbare mål.</u>

Ændringsforslag 15

Nyt punkt før artikel 29

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>Medlemsstaterne iværksætter inden for rammerne af det i artikel 33 fastlagte loft på 30 % en »proteinplan« til fremme af de olie- og proteinholdige afgrøder, som er bedst tilpasset de lokale klima- og jordbundsforhold.</u>

Ændringsforslag 16

Ændring af artikel 29, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Almindelige regler	Almindelige regler
<p>1. Landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen, der er omhandlet i kapitel 1, skal på deres støtteberettigede hektar som defineret i artikel 25, stk. 2, anvende følgende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet:</p> <p>a) have tre forskellige afgrøder på agerjorden, hvis denne dækker mere end tre hektar og ikke er fuldstændig udlagt til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende), fuldstændig braklagt eller fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året.</p> <p>b) vedligeholde eksisterende permanente græsarealer på deres bedrift og</p> <p>c) have miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.</p>	<p>1. Landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen, der er omhandlet i kapitel 1, skal på deres støtteberettigede hektar som defineret i artikel 25, stk. 2, anvende følgende landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet:</p> <p>a) have tre forskellige afgrøder på agerjorden, hvis denne dækker mere end tre hektar og ikke er fuldstændig udlagt til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende), fuldstændig braklagt eller fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året.</p> <p>b) vedligeholde eksisterende permanente græsarealer på deres bedrift og</p> <p>c) have miljømæssige fokusområder på landbrugsarealet.</p> <p><u>2. Uanset stk. 1 kan disse bestemmelser finde anvendelse på landbrugere, som har indgået en regional aftale i henhold til artikel 29, navnlig med henblik på at mindske anvendelsen af rå- og hjælpestoffer (gødning, plantebeskyttelsesmidler) og vandforbruget til overrisling, forbedre jordens evne til at binde CO₂ og mindske risikoen for erosion og forsaltnings af jorden.</u></p>

Ændringsforslag 17

Ændring af artikel 29, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. Landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion er i sig selv berettigede til den supplerende betaling, der er omhandlet i dette kapitel.</p> <p>Første afsnit finder kun anvendelse på de enheder af en bedrift, der bruges til økologisk produktion i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 834/2007.</p>	<p>4. Landbrugere, der opfylder betingelserne i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion er i sig selv berettigede til den supplerende betaling, der er omhandlet i dette kapitel.</p> <p><u>Denne ret gælder også for landbrugere, hvis bedrift ligger i miljøbeskyttede områder, som er anerkendt af medlemsstaterne på nationalt eller regionalt plan, samt for landbrugsarealer, der er omfattet af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug inden for rammerne af programmerne for landdistriktudvikling.</u></p> <p>Første afsnit finder kun anvendelse på de enheder af en bedrift, der bruges til økologisk produktion i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 834/2007.</p>

Ændringsforslag 18

Ændring af artikel 30

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Afgrødediversificering</p> <p>1. Hvis landbrugeren agerjord dækker mere end tre hektar og ikke er fuldstændig udlagt til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende), fuldstændig braklagt eller fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året, skal dyrkningen på agerjord bestå af mindst tre forskellige afgrøder. Ingen af de tre afgrøder må dække mindre end 5 % af agerjorden, og hovedafgrøden må ikke overstige 70 % af agerjorden.</p> <p>2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 55 om fastsættelse af definitionen af »afgrøde« og bestemmelser om anvendelse af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.</p>	<p>Afgrødediversificering</p> <p>1. Hvis landbrugeren agerjord dækker mere end tre hektar og ikke er fuldstændig udlagt til græsproduktion (tilsået eller naturligt forekommende), fuldstændig braklagt eller fuldstændig opdyrket med afgrøder under vand i en betydelig del af året, skal dyrkningen på agerjord bestå af mindst tre forskellige afgrøder. Ingen af de tre afgrøder må dække mindre end 5 % af agerjorden, og hovedafgrøden må ikke overstige 70 % af agerjorden.</p> <p>2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 55 om fastsættelse af definitionen af »afgrøde« og bestemmelser om anvendelse af en nøjagtig beregning af andele for forskellige afgrøder.</p> <p>3. <u>Uanset stk. 1 kan disse bestemmelser finde anvendelse på landbrugere, som har indgået en regional aftale i henhold til artikel 29.</u></p>

Ændringsforslag 19

Ændring af artikel 32, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Landbrugere skal sikre, at mindst 7 % af deres støtteberettigede landbrugsareal, jf. artikel 25, stk. 2, bortset fra arealer, der er udlagt som permanente græsarealer, som miljømæssigt fokusområde, herunder f.eks. braklagte arealer, terrasser, landskabstræk, bræmmer og skovklædte områder, jf. artikel 25, stk. 2, litra b), nr. ii).</p>	<p>Landbrugere skal sikre, at mindst 7 % af deres støtteberettigede landbrugsareal, jf. artikel 25, stk. 2, bortset fra arealer, der er udlagt som permanente græsarealer, er udlagt som miljømæssigt fokusområde, herunder f.eks. braklagte arealer, terrasser, landskabstræk, bræmmer, <u>permanente græsarealer</u> og skovklædte områder, jf. artikel 25, stk. 2, litra b), nr. ii).</p> <p><u>Når der er indgået en regional aftale i henhold til artikel 29 mellem de lokale myndigheder og en gruppe af landbrugere, vil den maksimale sats på 7 % kunne beregnes ud fra hele det areal, som indgår i aftalen. Der kan ske pooling af flere bedrifter.</u></p>

Baggrund

Ud fra et landbrugsmæssigt og miljømæssigt synspunkt er bedriftsniveauet ikke det rigtige niveau, når der skal fastsættes en procentsats for udlægning af økologiske fokusområder. Det vil blot være en hæmsko for landbrugeren. Denne sats bør fastsættes for en gruppe af bedrifter eller for små landbrugsregioner ved hjælp af en poolingmekanisme, som gør det muligt at finde frem til en samlet gennemsnitssats.

Ændringsforslag 20

Ændring af artikel 33, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 33</p> <p>Finansielle bestemmelser</p> <p>1. For at finansiere den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, bruger medlemsstaterne 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.</p>	<p>Artikel 33</p> <p>Finansielle bestemmelser</p> <p>1. For at finansiere den betaling, der er omhandlet i dette kapitel, bruger medlemsstaterne 30 % af det årlige nationale loft, der er fastsat i bilag II.</p> <p>2. <u>Ved anvendelse af artikel 20 kan medlemsstaterne fastsætte forskellige finansieringsniveauer for regioner, der defineres i medfør af samme artikel.</u></p>

Baggrund

Ved at fastlægge forskellige finansieringsniveauer for grønne foranstaltninger er der mulighed for større fleksibilitet og anvendelse af nærhedsprincippet.

Ændringsforslag 21

Ændring af artikel 34

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Almindelige regler	Almindelige regler
<p>1. Medlemsstaterne kan yde betaling til landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1, og hvis bedrifter er helt eller delvist beliggende i områder med naturbetingede begrænsninger, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [RDR].</p> <p>2. Medlemsstaterne kan beslutte at yde den betaling, der er omhandlet i stk. 1, til alle områder, som falder inden for rammerne af dette stykke, eller på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier med det formål at begrænse betalingen til nogle af de områder, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [RDR].</p> <p>3. Med forbehold af stk. 2 og bestemmelserne om finansiel disciplin, gradvis nedsættelse og reduktion, lineære nedsættelser i henhold til artikel 7 og eventuelle nedsættelser og udelukkelse, der pålægges i henhold til artikel 65 i forordning (EU) nr. [...] [HZR], ydes betalingen i stk. 1 på årsbasis pr. støtteberettiget hektar beliggende i områder, som medlemsstaterne har besluttet at yde betaling til, efter aktivering af betalingsrettigheder for de hektar, den pågældende landbruger ejer.</p> <p>4. Den supplerende betaling pr. hektar, der er omhandlet i stk. 1, beregnes ved at dividere det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 35, med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i henhold til artikel 26, stk. 1, og beliggende i områder, hvor medlemsstaterne har besluttet at yde betaling i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.</p> <p>5. Medlemsstaterne kan anvende betalingen i dette kapitel på regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i dette stykke.</p> <p>I det tilfælde definerer medlemsstaterne regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som f.eks. kendetegnene for deres naturbetingede begrænsninger og agronomiske betingelser.</p> <p>Medlemsstaterne fordeler det nationale loft, jf. artikel 35, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.</p> <p>Betalingen på regionalt plan beregnes ved at dividere det regionale loft beregnet i overensstemmelse med tredje afsnit med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i henhold til artikel 26, stk. 1, og beliggende i områder, hvor medlemsstaterne har besluttet at yde betaling i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kan yde betaling til landbrugere, der har ret til en betaling under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1, og hvis bedrifter er helt eller delvist beliggende i områder med naturbetingede begrænsninger, som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [RDR].</p> <p>2. Medlemsstaterne kan beslutte at yde den betaling, der er omhandlet i stk. 1, til alle områder, som falder inden for rammerne af dette stykke, eller på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier med det formål at begrænse betalingen til nogle af de områder, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [RDR].</p> <p>3. Med forbehold af stk. 2 og bestemmelserne om finansiel disciplin, gradvis nedsættelse og reduktion, lineære nedsættelser i henhold til artikel 7 og eventuelle nedsættelser og udelukkelse, der pålægges i henhold til artikel 65 i forordning (EU) nr. [...] [HZR], ydes betalingen i stk. 1 på årsbasis pr. støtteberettiget hektar beliggende i områder, som medlemsstaterne har besluttet at yde betaling til, efter aktivering af betalingsrettigheder for de hektar, den pågældende landbruger ejer.</p> <p>4. Den supplerende betaling pr. hektar, der er omhandlet i stk. 1, beregnes ved at dividere det beløb, der fremkommer ved anvendelsen af artikel 35, med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i henhold til artikel 26, stk. 1, og beliggende i områder, hvor medlemsstaterne har besluttet at yde betaling i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.</p> <p>5. Ved anvendelse af artikel 20 kan medlemsstaterne anvende betalingen i dette kapitel på regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i dette stykke.</p> <p>I det tilfælde definerer medlemsstaterne regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som f.eks. kendetegnene for deres naturbetingede begrænsninger og agronomiske betingelser.</p> <p>Medlemsstaterne fordeler det nationale loft, jf. artikel 35, stk. 1, mellem regionerne efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.</p> <p>Betalingen på regionalt plan beregnes ved at dividere det regionale loft beregnet i overensstemmelse med tredje afsnit med antallet af støtteberettigede hektar anmeldt i henhold til artikel 26, stk. 1, og beliggende i områder, hvor medlemsstaterne har besluttet at yde betaling i overensstemmelse med denne artikels stk. 2.</p>

Baggrund

Giver mulighed for anvendelse på regionalt plan i medfør af artikel 20.

Ændringsforslag 22

Ændring af artikel 35, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
For at finansiere den betaling, der er omhandlet i artikel 34, kan medlemsstaterne senest den 1. august 2013 beslutte at anvende op til 5 % af deres nationale loft, der er fastsat i bilag II.	For at finansiere den betaling, der er omhandlet i artikel 34, kan medlemsstaterne senest den 1. august 2013 beslutte at anvende op til 5 <u>10</u> % af deres nationale loft, der er fastsat i bilag II.

Baggrund

For perioden 2007-2013 andrager støtten til ugunstigt stillede områder 12,6 mia. euro. En fordobling af den foreslåede bevilling på op til 10 % af de nationale bevillinger, dvs. 31,7 mia. euro, ville genoprette balancen væsentligt i forhold til de ugunstigt stillede områder eller områder med naturbetingede begrænsninger.

Ændringsforslag 23

Ændring af artikel 36, stk. 1 og 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne yder en årlig betaling til landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1.	1. Medlemsstaterne yder en årlig betaling til <u>nyetablerede</u> landbrugere, der er berettiget til en betaling under grundbetalingsordningen, jf. kapitel 1.
2. I dette kapitel forstås ved »unge landbrugere«:	2. I dette kapitel forstås ved » unge <u>nyetablerede</u> landbrugere«
a) fysiske personer, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen, jf. artikel 73, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [HZR], og	→ a) fysiske personer, som for første gang etablerer sig på en landbrugsbedrift som driftsleder på bedriften, eller som har etableret en bedrift inden for de seneste fem år forud for ansøgning om deltagelse i grundbetalingsordningen, jf. artikel 73, stk. 1, i forordning (EU) nr. [...] [HZR], og .
b) som er under 40 år på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, jf. litra a).	b) som er under 40 år på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, jf. litra a).

Ændringsforslag 24

Ændring af artikel 38, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel. Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid.	1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel. Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid, <u>landbrugsproduktioner beregnet på sektorer med et officielt kvalitetsmærke, herunder økologisk landbrug. Medlemsstaterne kan i givet fald selv udpege yderligere sektorer, der kan modtage koblet støtte.</u>
(...)	(...)

Baggrund

Koblingen af støtte er set ud fra et økonomisk og territorielt synspunkt nødvendig for at sikre produktionsniveauerne i de berørte sektorer.

Ændringsforslag 25

Ændring af artikel 38, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
4. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte regioner.	4. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte regioner. <u>Det gælder navnlig områder med naturbetingede begrænsninger, såsom øregionerne, og områderne i den yderste periferi samt produktionssektorer, der fremmer beskæftigelse.</u>

Baggrund

Koblingen af støtte er set ud fra et økonomisk og territorialt synspunkt nødvendig for at sikre produktionsniveauerne i de berørte områder.

Ændringsforslag 26

Ændring af artikel 38, stk. 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Generelle regler	Generelle regler
1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel.	1. Medlemsstaterne kan yde koblet støtte til landbrugere på de betingelser, der fastsættes i dette kapitel.
Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid.	Koblet støtte kan ydes til følgende sektorer og produktioner: korn, oliefrø, proteinafgrøder, bælgplanter, hør, hamp, ris, nødder, stivelseskartofler, mælk og mejeriprodukter, frø, fåre- og gedekød, oksekød, olivenolie, silkeorme, tørret foder, humle, sukkerroer, sukkerrør og cikorie, frugt og grøntsager og lavskov med kort omdriftstid.
2. Koblet støtte kan kun ydes til sektorer eller regioner i en medlemsstat, hvor bestemte driftsformer eller landbrugssektorer er udsat for særlige vanskeligheder og tilskrives særlig stor betydning af økonomiske og/eller sociale og/eller miljømæssige årsager.	2. Koblet støtte kan kun ydes til sektorer eller regioner i en medlemsstat, hvor bestemte driftsformer eller landbrugssektorer er udsat for særlige vanskeligheder og tilskrives særlig stor betydning af økonomiske og/eller sociale og/eller miljømæssige årsager.
3. Uanset stk. 2 kan koblet støtte også ydes til landbrugere, der den 31. december 2013 havde betalingsrettigheder i overensstemmelse med afdeling 2, kapitel 3, afsnit III, og artikel 71 m i forordning (EF) nr. 1782/2003 og i overensstemmelse med artikel 60 og artikel 65, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og som ikke råder over støtteberettigede arealer, der kan aktivere betalingsrettigheder under grundstøtteordningen, jf. kapitel 1 i afsnit III i denne forordning.	3. Uanset stk. 2 kan koblet støtte også ydes til landbrugere, der den 31. december 2013 havde betalingsrettigheder i overensstemmelse med afdeling 2, kapitel 3, afsnit III, og artikel 71 m i forordning (EF) nr. 1782/2003 og i overensstemmelse med artikel 60 og artikel 65, fjerde afsnit, i forordning (EF) nr. 73/2009, og som ikke råder over støtteberettigede arealer, der kan aktivere betalingsrettigheder under grundstøtteordningen, jf. kapitel 1 i afsnit III i denne forordning.
4. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte regioner.	4. Koblet støtte kan kun ydes i det omfang, det er nødvendigt for at skabe et incitament til at bevare det nuværende produktionsniveau i de berørte regioner.
5. Koblet støtte udbetales årligt og ydes inden for definerede kvantitative grænser og på grundlag af faste arealer og udbytter eller et fast antal dyr.	5. <u>Ved anvendelse af artikel 20 kan medlemsstaterne fastsætte forskellige finansieringsniveauer for regioner, der defineres i medfør af samme artikel.</u>
6. Koblet støtte, der ydes i henhold til denne artikel, skal være i overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og -politikker.	6. Koblet støtte udbetales årligt og ydes inden for definerede kvantitative grænser og på grundlag af faste arealer og udbytter eller et fast antal dyr.
	6 Z. Koblet støtte, der ydes i henhold til denne artikel, skal være i overensstemmelse med andre EU-foranstaltninger og -politikker.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 55 om:	7 8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 55 om:
a) betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i dette kapitel	a) betingelserne for at yde den støtte, der er omhandlet i dette kapitel
b) reglerne om sammenhæng med EU's øvrige foranstaltninger og kumulering af støtte.	b) reglerne om sammenhæng med EU's øvrige foranstaltninger og kumulering af støtte.

Baggrund

Giver mulighed for anvendelse på regionalt plan i medfør af artikel 20.

Ændringsforslag 27

Ændring af artikel 47

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Generelle regler	Generelle regler
1. Landbrugere, der har betalingsrettigheder, som er tildelt i 2014 i henhold til artikel 21, og som opfylder de minimumsbetingelserne i artikel 10, stk. 1, kan vælge at deltage i en forenklet ordning på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, i det følgende benævnt »ordningen for mindre landbrugere«.	1. Landbrugere, der har betalingsrettigheder, som er tildelt i 2014 i henhold til artikel 21, og som opfylder de minimumsbetingelserne i artikel 10, stk. 1, kan vælge at deltage i en forenklet ordning på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel, i det følgende benævnt »ordningen for mindre landbrugere«.
2. Betalinger under ordningen for mindre landbrugere erstatter de betalingerne, der ydes i henhold til afsnit III og IV.	2. Betalinger under ordningen for mindre landbrugere erstatter de betalingerne, der ydes i henhold til afsnit III og IV.
3. Landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, undtages fra de landbrugsmetoder, der er omhandlet i kapitel 2 i afsnit III.	3. Landbrugere, der deltager i ordningen for mindre landbrugere, undtages fra de landbrugsmetoder, der er omhandlet i kapitel 2 i afsnit III.
4. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke ydes betaling til landbrugere, hvor det er fastslået, at de fra datoen for offentliggørelsen af Kommissionens forslag til denne forordning har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af ordningen for mindre landbrugere. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er opstået som følge af en sådan opdeling.	4. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke ydes betaling til landbrugere, hvor det er fastslået, at de fra datoen for offentliggørelsen af Kommissionens forslag til denne forordning har opdelt deres bedrifter med det ene formål at blive omfattet af ordningen for mindre landbrugere. Dette gælder også for de landbrugere, hvis bedrifter er opstået som følge af en sådan opdeling.
	<u>5. Ved anvendelse af artikel 20 kan medlemsstaterne fastsætte forskellige finansieringsniveauer for regioner, der defineres i medfør af samme artikel.</u>

Baggrund

Giver mulighed for anvendelse på regionalt plan i medfør af artikel 20.

Ændringsforslag 28

Ændring af artikel 48

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Bidrag	Bidrag
Landbrugere, der ønsker at deltage i ordningen for mindre landbrugere indsender en ansøgning senest den 15. oktober 2014.	Landbrugere, der ønsker at deltage i ordningen for mindre landbrugere indsender en ansøgning senest den 15. oktober 2014.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Landbrugere, der ikke har ansøgt om at deltage i ordningen for mindre landbrugere den 15. oktober 2014, som beslutter at trække sig efter denne dato, eller som udvælges til at modtage støtte i henhold til artikel 20, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. [...] [RDR] vil ikke længere have mulighed for at deltage i ordningen.	Landbrugere, der ikke har ansøgt om at deltage i ordningen for mindre landbrugere den 15. oktober 2014, <u>har mulighed for at ombestemme sig i løbet af 2016, inden den 15. oktober.</u> De, der ikke har tilsluttet sig ordningen <u>for mindre landbrugere inden den 15. oktober 2016, eller</u> som beslutter at trække sig efter <u>fristerne i hhv. 2014 og 2016 denne dato,</u> eller som udvælges til at modtage støtte i henhold til artikel 20, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. [...] [RDR], vil ikke længere have mulighed for at deltage i ordningen.

COM(2011) 627 final/2

Ændringsforslag 29

Ændring af artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
ELFUL bidrager til Europa 2020-strategien ved at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne i hele EU som supplement til andre instrumenter i den fælles landbrugs politik (i det følgende benævnt »den fælles landbrugs politik«), samhørighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik. Den bidrager til en mere territorial og miljømæssigt afbalanceret, klimavenlig, resistent og innovativ landbrugssektor i Unionen.	ELFUL bidrager til Europa 2020-strategien <u>inden for rammerne af en EU-strategi for udvikling af landdistrikterne</u> ved at fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne i hele EU som supplement til andre instrumenter i den fælles landbrugs politik (i det følgende benævnt »den fælles landbrugs politik«), <u>og på en koordineret og komplementær måde i forhold til</u> samhørighedspolitikken og den fælles fiskeripolitik. Den bidrager til en mere territorial og miljømæssigt afbalanceret, klimavenlig, resistent og innovativ landbrugssektor i Unionen.

Baggrund

Der er behov for en egentlig strategi for udvikling af landdistrikterne på EU-niveau. En sådan strategi mangler i Kommissionens forslag. Strategien bør gennemføres af hver enkelt medlemsstat i forbindelse med partnerskabsaftalerne og være baseret på kravet om en afbalanceret territorial udvikling.

Ændringsforslag 30

Ændring af artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1) fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter med fokus på følgende områder:	1) fremme af vidensoverførsel og innovation inden for landbrug, skovbrug og landdistrikter med fokus på følgende områder, <u>for hvilke hver medlemsstat skal være forpligtet til at afholde udgifter for mindst 10 % af ELFUL's deltagelse:</u>
a) fremme af innovation og vidensbasen i landdistrikterne	a) fremme af <u>sektorrelateret</u> innovation og vidensbasen i landdistrikterne
b) styrkelse af forbindelserne mellem landbrug og skovbrug samt forskning og innovation	b) styrkelse af forbindelserne mellem landbrug og skovbrug samt forskning og innovation
c) fremme af livslang læring og erhvervsuddannelse inden for landbrug og skovbrug	c) fremme af livslang læring og erhvervsuddannelse inden for landbrug og skovbrug

Baggrund

Denne indsats for landbrugsforskningen går i retning af en bedre konkurrenceevne på lang sigt for det europæiske landbrug, både i økonomisk og økologisk henseende. Indsatsen modsvarer de høje forventninger fra såvel landbrugernes som de europæiske borgeres side, som ønsker sunde kvalitetsfødevarer og som ønsker at bevare miljøet. For bedre at tage højde for naturressourcerne og klimaændringerne udgør 10 % til

innovation 1,45 mia. euro årligt i EU. Til sammenligning udgør de 30 % tildelt til et grønnere landbrug under 1. søjle 13,6 mia. euro. Et svar på miljøudfordringen kræver en større forskningsmæssig indsats inden for landbrugsinnovation. Denne ekstra indsats er særlig nødvendig for at tage klimaændringsudfordringen op, hvis konsekvenser på sigt vil flytte de traditionelle produktionsområder.

Ændringsforslag 31

Ændring af artikel 5, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2) styrkelse af konkurrenceevnen for alle typer landbrug og forøgelse af bedrifternes levedygtighed med fokus på følgende områder:	2) styrkelse af konkurrenceevnen for alle typer landbrug og forøgelse af bedrifternes levedygtighed med fokus på følgende områder:
a) lettelse af omstruktureringen af bedrifter, der står over for store strukturelle problemer, navnlig bedrifter med en lav grad af markedsdeltagelse, markedsorienterede bedrifter i bestemte sektorer og landbrug med behov for diversificering af landbruget	a) lettelse af omstruktureringen <u>og moderniseringen af landbrugsbedrifter, der står over for store strukturelle problemer, navnlig bedrifter med en lav grad af markedsdeltagelse, markedsorienterede bedrifter i bestemte sektorer og landbrug med behov for diversificering af landbruget</u>
b) fremme af generationsfornyelsen i landbruget	b) fremme af generationsfornyelsen i landbruget

Ændringsforslag 32

Ændring af artikel 5, stk. 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6) fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne med fokus på følgende områder:	6) fremme af social integration, fattigdomsbekæmpelse og økonomisk udvikling i landdistrikterne med fokus på følgende områder:
a) fremme af diversificering, oprettelse af nye små virksomheder og jobskabelse	a) fremme af <u>økonomisk</u> diversificering, oprettelse af nye små virksomheder og jobskabelse
b) fremme af lokaludvikling i landdistrikter	b) fremme af lokaludvikling i landdistrikter
c) forbedring af adgangen til, brugen af og kvaliteten af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) i landdistrikter.	c) forbedring af adgangen til, brugen af og kvaliteten af <u>nye teknologier og informations- og kommunikationsteknologier (ikt) samt brugen og kvaliteten af disse</u>
	<u>d) gøre det lettere for unge, især kvinder, at etablere sig i landdistrikter ved at fremme aktiviteter, som gør det muligt at forlige familie- og arbejdsliv.</u>

Ændringsforslag 33

Ændring af artikel 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<i>Programmer for udvikling af landdistrikterne</i>	<i>Programmer for udvikling af landdistrikterne</i>
1. ELFUL's indsats i medlemsstaterne foregår via landdistriktudviklingsprogrammer. Med disse programmer gennemføres en strategi med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne gennem en række foranstaltninger, der er fastlagt i afsnit III, og til hvis gennemførelse der vil blive ansøgt om støtte fra ELFUL.	1. ELFUL's indsats i medlemsstaterne foregår via landdistriktudviklingsprogrammer. Med disse programmer gennemføres en strategi med henblik på at opfylde EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne gennem en række foranstaltninger, der er fastlagt i afsnit III, og til hvis gennemførelse der vil blive ansøgt om støtte fra ELFUL.

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. En medlemsstat kan enten forelægge et samlet program for hele sit område eller et sæt regionale programmer.	2. En medlemsstat kan enten forelægge et samlet program for hele sit område eller et sæt regionale programmer. <u>Medlemsstater med regionale programmer kan stadig forbeholde planlægning og gennemførelse af specifikke foranstaltninger til de nationale programmer; i så fald kan de regionale programmer ikke omfatte foranstaltninger, der er dækket af et nationalt program.</u>
3. Medlemsstater med regionale programmer kan også forelægge en national ramme til godkendelse med fælles elementer for disse programmer uden separate budgetbevillinger.	3. Medlemsstater med regionale programmer kan også forelægge en national ramme til godkendelse med fælles elementer for disse programmer uden separate budgetbevillinger.

Baggrund

Dette ændringsforslag gør det muligt at bibeholde en direkte regional planlægning for udviklingen af landdistrikterne, samtidig med at der på nationalt plan kan gennemføres visse foranstaltninger (f.eks. dem, der er indeholdt i risikostyringspakkens artikel 37). Herved sikres det, at disse gennemføres så effektivt som muligt under hensyntagen til behovet for at råde over tilstrækkelige ressourcer og ensartede gennemførelsesprocedurer, som ikke virker konkurrenceforvridende. Ved at sikre at foranstaltninger, som gennemføres inden for rammerne af henholdsvis nationale og regionale programmer, gensidigt udelukker hinanden, kan Kommissionen desuden sikre sig, at der ikke sker overlap af foranstaltninger og finansiering.

Ændringsforslag 34

Ændring af artikel 8, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Medlemsstaterne kan i deres programmer for udvikling af landdistrikterne inkludere tematiske delprogrammer, som bidrager til EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, og som har til formål at opfylde specifikke identificerede behov, navnlig vedrørende:	1. Medlemsstaterne kan i deres programmer for udvikling af landdistrikterne inkludere tematiske delprogrammer, som bidrager til EU-prioriteterne for udvikling af landdistrikterne, og som har til formål at opfylde specifikke identificerede behov, navnlig vedrørende:
a) unge landbrugere	a) unge landbrugere
b) små bedrifter som omhandlet i artikel 20, stk. 2, tredje afsnit	b) små bedrifter som omhandlet i artikel 20, stk. 2, tredje afsnit
c) bjergområder, jf. artikel 33, stk. 2	c) bjergområder, jf. artikel 33, stk. 2
d) korte forsyningskæder.	d) korte forsyningskæder:
En vejledende liste over foranstaltninger og typer af operationer af særlig relevans for hvert tematisk delprogram er anført i bilag III.	e) <u>udvikling og markedsføring af landbrugsprodukter med et officielt kvalitetsmærke, herunder økologisk landbrug</u>
	f) <u>landbrug i de bynære områder.</u>
	En vejledende liste over foranstaltninger og typer af operationer af særlig relevans for hvert tematisk delprogram er anført i bilag III.

Ændringsforslag 35

Ændring af artikel 21, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Investeringer i henhold til stk. 1 er berettiget til støtte, hvis de pågældende operationer gennemføres i overensstemmelse med eventuelle planer for udviklingen af kommuner og deres grundlæggende tjenester, og skal være i overensstemmelse med den lokale udviklingsstrategi, hvor en sådan findes.	Investeringer i henhold til stk. 1 er berettiget til støtte, hvis de pågældende operationer gennemføres i overensstemmelse med eventuelle planer for udviklingen af kommuner og deres grundlæggende tjenester, og eller er skal være i overensstemmelse med den andre lokale udviklingsstrategier, hvor en sådan findes.

Baggrund

Investeringerne skal under alle omstændigheder være i overensstemmelse med planerne for udviklingen af de decentrale myndigheder og deres grundlæggende tjenester for at sikre effektiv udnyttelse af investeringerne og integration af dem i udviklingen af de lokale og regionale myndigheder.

Ændringsforslag 36

Ændring af artikel 29, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug ydes til landbrugere, grupper af landbrugere eller grupper af landbrugere og andre arealforvaltere, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre operationer, som består af en eller flere miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser på landbrugsjord. Når det er behørigt begrundet for at nå mål på miljøområdet, kan der ydes betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug til andre arealforvaltere eller grupper af andre arealforvaltere.	Betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug ydes til landbrugere, grupper af landbrugere eller grupper af landbrugere og andre arealforvaltere, der frivilligt forpligter sig til at gennemføre operationer, som består af <u>modsvares</u> en eller flere miljø- og klimavenlige landbrugsforpligtelser på landbrugsjord . Når det er behørigt begrundet for at nå mål på miljøområdet, kan der ydes betalinger for miljø- og klimavenligt landbrug til andre arealforvaltere eller grupper af andre arealforvaltere.

Baggrund

Begrænsningen af foranstaltningerne under formuleringen »på landbrugsjord« bør slettes, idet en sådan ville udgøre en overhængende risiko for vigtige miljø- og klimamål. Dette gælder f.eks. for græsning på områder, der ikke anses for at være landbrugsjord samt miljøvenligt landbrug på områder, der grænser op til damme, moser og vandløb.

Ændringsforslag 37

Ændring af artikel 46, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. De støtteberettigede udgifter skal begrænses til:	2. De støtteberettigede udgifter skal begrænses til:
a) opførelse, erhvervelse, herunder leasing, eller forbedring af fast ejendom	a) opførelse, erhvervelse, herunder leasing, eller forbedring af fast ejendom
b) køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder computersoftware, op til aktivets markedsværdi	b) køb eller leje med købsforpligtelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder computersoftware, op til aktivets markedsværdi
c) generalomkostninger i forbindelse med de i litra a) og b) nævnte udgifter, f.eks. honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser og erhvervelse af patentrettigheder og licenser.	c) <u>investeringer i modernisering eller etablering af kunstvandsanlæg, der indgår i medlemsstaternes eller regionernes planer eller programmer, og som ifølge en omfattende miljøvurdering er til gavn for såvel vandkvaliteten som for -kvantiteten</u>
	ed) generalomkostninger i forbindelse med de i litra a) og b) nævnte udgifter, f.eks. honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser og erhvervelse af patentrettigheder og licenser.

Ændringsforslag 38

Ændring af artikel 64, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen foretager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en årlig fordeling pr. medlemsstat af de i stk. 1 nævnte beløb efter fradrag af det beløb, der er angivet i stk. 2, og under hensyntagen til den overførsel af midler, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. DP/2012. Ved den årlige fordeling tager Kommissionen hensyn til:	Kommissionen foretager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en årlig fordeling pr. medlemsstat af de i stk. 1 nævnte beløb efter fradrag af det beløb, der er angivet i stk. 2, og under hensyntagen til den overførsel af midler, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. DP/2012. Ved den årlige fordeling tager Kommissionen hensyn til:
a) objektive kriterier knyttet til de mål, der er nævnt i artikel 4, og	a) objektive kriterier knyttet til de mål, der er nævnt i artikel 4, og ;
b) tidligere resultater.	b) tidligere resultater;
	c) <u>befolkningstætheden</u> ,
	d) <u>størrelsen af de miljømæssigt værdifulde områder</u> .

Ændringsforslag 39

Ændring af artikel 64, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
I forbindelse med tildelingen af den resultatreserve, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning (EU) nr. [CSF/2012], skal de disponible formålsbestemte indtægter, der er indsamlet i henhold til artikel 45 i forordning (EU) nr. HR/2012 for ELFUL, føjes til de beløb, der er omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. [CSF/2012]. Den tildeles medlemsstaterne proportionelt med deres andel af det samlede støttebeløb fra ELFUL.	I forbindelse med tildelingen af den resultatreserve, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning (EU) nr. [CSF/2012], skal de disponible formålsbestemte indtægter, der er indsamlet i henhold til artikel 45 i forordning (EU) nr. HR/2012 for ELFUL, føjes til de beløb, der er omhandlet i artikel 18 i forordning (EU) nr. [CSF/2012]. Den tildeles medlemsstaterne proportionelt med deres andel af det samlede støttebeløb fra ELFUL.

COM(2011) 628 final

Ændringsforslag 40

Ændring af artikel 34, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet udbetaler Kommissionen en foreløbig forfinansiering for hele programperioden. Denne foreløbige forfinansiering udgør 4 % af ELFUL's deltagelse i programmet. Den kan splittes op i maksimalt tre trancher afhængigt af disponible budgetmidler. Den første tranche skal udgøre 2 % af ELFUL's deltagelse i det pågældende program.	Efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af programmet udbetaler Kommissionen en foreløbig forfinansiering for hele programperioden. Denne foreløbige forfinansiering udgør 4% <u>7%</u> af ELFUL's deltagelse i programmet. Den kan splittes op i maksimalt tre trancher afhængigt af disponible budgetmidler. Den første tranche skal udgøre 2 % af ELFUL's deltagelse i det pågældende program.

Baggrund

Set i lyset af ELFUL-foranstaltningernes store betydning og brede gennemslagskraft skal det hidtil bevilligede forskud på ELFUL's deltagelse i det pågældende program til udvikling af landdistrikter på 7 % fastholdes. Artikel 34, stk. 1 i forslaget til finansforordning arbejder med et forskud på kun 4 %. Denne betydelige forringelse af likviditeten på programniveau ville resultere i uønskede forsinkelser i gennemførelsen af programmerne til udvikling af landdistrikterne og i en betydelig større forfinansieringsbyrde.

Ændringsforslag 41

Ændring af artikel 43, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel berører ikke artikel 17, 20 og 21 i forordning (EU) nr. CR/xxx.	Nedsættelser og suspensioner ifølge denne artikel berører ikke artikel 17, 20 og 21 i forordning (EU) nr. CR/xxx.
Nedsættelserne i artikel 17 og 20 i forordning (EU) nr. CR/xxx anvendes efter den i stk. 2 i denne artikel omhandlede procedure.	Nedsættelserne i artikel 17 og 20 i forordning (EU) nr. CR/xxx anvendes efter den i stk. 2 i denne artikel omhandlede procedure.

Baggrund

Hvad ELFUL-foreanstaltninger angår, er det i den fælles strategiske ramme for strukturfondene, inklusiv ELFUL og EMFF (Hav og Fiskerifonden), fastlagt, at der kan foretages nedsættelser, hvis ex ante-betingelserne ikke overholdes (artikel 17). Derudover tilbageholdes en reserve på 5 %, hvis udbetaling gøres afhængig af målopfyldelsen (artikel 18, 20 og 21). Disse regler må afvises, idet de er forbundet med et massivt øget bureaukrati, uden at der skabes reelle fremskridt. Denne afvisning er ligeledes i tråd med RU's holdning i forslaget til udtalelse om en fælles strategisk ramme for strukturfondene.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

*Formand for
Regionsudvalget*
Mercedes BRESSO

Regionsudvalgets udtalelse om »Erasmus for alle«

(2012/C 225/15)

REGIONSUDVALGET

- støtter stærkt den foreslåede stigning i programmets budget. Fordelingen af midler mellem de forskellige uddannelsessektorer og ungdomsområdet bør ske på en sådan måde, at alle områder får gavn af budgetforøgelsen;
- understreger betydningen af livslang læring og mener, at programmet herfor bør tilgodesee alle aldersgrupper og alle former for læring;
- mener, at støtten bør være størst dér, hvor behovene og mulighederne for at opnå en effekt er størst. Dette bør resultere i en klar omfordeling til projekter, som er rettet mod dem, der i dag i mindre omfang kommer i kontakt med mobilitetsprojekter, nemlig skoler, unge uden for det formelle uddannelsessystem og voksne under uddannelse eller videreuddannelse;
- mener, at den enkelte borger, hvis det på lokalt og regionalt niveau lykkes at leve op til de store udfordringer, vil være forberedt på en fremtid, som er præget af konstante forandringer. Borgerne vil blive rustet til livslang læring, flere vil gennemføre påbegyndte studier, gennemgå videregående uddannelse og se mulighederne i at lægge en del af deres uddannelsesforløb i forskellige dele af Europa og også betragte Europa som et muligt arbejdsmarked;
- kan se fordelene ved institutionelt samarbejde, også for mobilitetsprojekter. Institutionelle rammer om mobilitet kan skabe bedre forudsætninger for god kvalitet og en mere langsigtet og strategisk effekt;
- har gode erfaringer med de dele af tidligere programmer, f.eks. Comenius Regio, der muliggør inddragelse af institutioner, der ikke er uddannelsesinstitutioner, og som har til formål at fremme det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet på regionalt og kommunalt plan.

Ordfører	Yoomi RENSTRÖM (SE/PSE), Medlem af kommunalrådet i Ovanåker
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Erasmus for alle«, EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt COM(2011) 788 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

De store udfordringer

1. mener, at Europa står over for en række udfordringer, som den finansielle og økonomiske krise har gjort større. De strukturelle problemer er blevet mere synlige. De drejer sig om øget behov for velfærdstjenester, lavvækst, store befolkningsgrupper uden for arbejdsmarkedet, stigende efterspørgsel efter velfærdsydelser pga. en aldrende befolkning og underskud på de offentlige finanser;

2. finder, at et grundlæggende problem, som bliver stadig mere påtrængende, er de øgede økonomiske forskelle, der skaber demokratiske udfordringer. Alt for mange unge forlader uddannelsessystemet uden de nødvendige kundskaber til at kunne deltage i det demokratiske samfundsliv og få et godt arbejdsliv kendetegnet ved forandring. Det er en grundforudsætning for et stærkt demokrati og fremtidig vækst, at alle borgere får mulighed for livslang læring. For at bekæmpe arbejdsløshed og eksklusion er der behov for at bekæmpe det kønsopdelte arbejdsmarked;

3. betragter uddannelse som et centralt værktøj, hvis EU skal klare de store udfordringer og sikre, at videnssamfundet kommer til at omfatte alle. Udvalget noterer sig Kommissionens forslag til nyt program til erstatning for og samling af de nuværende programmer på uddannelses- og ungdomsområdet. Programmet kan styrke Unionsborgerskabet ved at fremhæve den europæiske dimension og fremme den sociale samhørighed ved uddannelse af høj kvalitet til stadig flere borgere gennem hele livet. Det er vigtigt, at alle målgrupper fra tidligere programmer har tilstrækkelig mulighed for fortsat at få gavn af EU's støtte;

4. støtter fuldt ud de to overordnede mål i Europa 2020-strategien, som er mest relevante for det foreslåede uddannelsesprogram, nemlig 1) at reducere andelen af elever, der går for tidligt ud af skolen til under 10 %, og 2) at i aldersgruppen 30-34 skal mindst 40 % have en videregående uddannelse. Hvis dette mål skal nås, indebærer det, at uddannelserne skal tilrettelægges og gennemføres på en anden måde end i de tider, hvor kun et fåtal gennemgik en uddannelse. Dette stiller nye krav til, hvordan man lokalt og regionalt arbejder med at øge kvaliteten af og adgangen til uddannelserne for at sikre, at man får fat i alle;

5. mener, at den store udfordring, det er at få fat i alle – som også afspejles i Kommissionens memorandum – betyder, at skolerne må arbejde på en ny måde. Via høj kvalitet i uddannelsessystemet allerede fra et veludbygget førskolesystem kan der, allerede fra børnene er små, arbejdes hen imod at fastholde og styrke deres nysgerrighed og lyst til at lære. For at fremme livslang læring er der ikke blot behov for muligheder for at uddanne og videreuddanne sig og ændre karriereforløb gennem hele livet, men dette kræver også en indstilling, hvorefter uddannelse af børn og unge er første skridt i et livslangt læringsforløb;

6. ser et behov for en demokratisering af adgangen til universiteterne, således at disse bliver tilgængelige for så mange som muligt. Derudover stiller det fremtidige arbejdsmarked nye krav, hvilket betyder, at indsatsen for at skabe bedre overensstemmelse mellem kvalifikationer og jobs bør fortsættes og intensiveres, både på EU-niveau, i medlemsstaterne og på lokalt og regionalt niveau. Derfor er det vigtigt at sikre sammenhæng mellem de forskellige initiativer, der er led i Europa 2020-strategien, og at sikre, at prioriteringerne i uddannelsesprogrammet støtter samtlige relevante initiativer ⁽¹⁾;

7. ser et behov for et bredt spektrum af uddannelsespladser for at nå ud til alle. Eksempler herpå er fuld udnyttelse af teknik (IKT), regionale højere læreanstalter, som kan nå brede målgrupper, og fremme af uformel og ikke-formel læring for unge og voksne for at lette efterfølgende indtrædelse i uddannelsessystemet, samtidig med at man skaber de nødvendige forudsætninger for at afslutte påbegyndte uddannelser og muliggøre livslang læring m.v.

REGIONSUDVALGET

Det lokale og regionale ansvar

8. mener, at det lokale og regionale niveau spiller en nøglerolle mht. at implementere både EU's uddannelsesprogram og de øvrige relaterede europæiske initiativer. Det skyldes, at det i mange europæiske lande er de regionale og lokale myndigheder, der er hovedansvarlige for almen uddannelse og erhvervsuddannelse på elementært og videregående niveau;

⁽¹⁾ De flagskibsinitiativer under Europa 2020, som er mest relevante i denne sammenhæng, er »Unge på vej«, »En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job«, »Innovation i EU« og »En digital dagsorden for Europa«.

9. påpeger, at regionale og lokale myndigheder har en koordinerende rolle i forbindelse med regional og lokal udvikling og vækst. De har derfor også interesse i at udvikle arbejdskraftens kvalifikationer. Det er på det lokale og regionale niveau, man hurtigst og tydeligst ser de nye kvalifikationsbehov på arbejdsmarkedet og kan iværksætte en effektiv matchningsprocedure, som omfatter løbende læring for den enkelte;

10. gør opmærksom på, at der i dag findes lokale og regionale partnerskaber for innovation og kompetencer på en lang række områder, hvor de offentlige myndigheder, det lokale erhvervsliv, ungdomsorganisationer, regionale højere læreanstalter og andre uddannelsesudbydere udvikler forskellige former for samarbejdsmuligheder. Sådanne partnerskaber kan bidrage positivt til, at uddannelserne indrettes efter samfundets og arbejdslivets behov og efter de særlige behov i regioner, der står over for nogenlunde samme udfordringer. I lyset af disse partnerskabers strategiske betydning for fremme af samarbejdet over grænserne og overførsel af viden mellem lokale og regionale myndigheder, bør de nationale kontorer derfor søge at samarbejde med disse partnerskaber om at gennemføre EU's uddannelsesprogram;

11. mener, at en yderligere grund til at sikre stærk lokal og regional deltagelse i uddannelsesprogrammerne er det vigtige demokratiske aspekt, der ligger i muligheden for at deltage i, vokse med og blive et bærende element i det demokratiske samfund;

12. gør opmærksom på, at det lokale og regionale niveau også er det, der stærkest påvirker nye indvandrere og støtter deres integration i det nye land. Her spiller uddannelse for både børn og voksne en afgørende rolle. Situationen kan variere kraftigt inden for den enkelte medlemsstats grænser.

REGIONSUDVALGET

Generelle betragtninger om det foreslåede program

13. mener, at formålet med EU's program for unge og uddannelse – Erasmus for alle – er i kraft af internationaliseringen at øge uddannelses- og læringskvaliteten og at fremme den europæiske dimension. Regionsudvalget støtter dette overordnede mål og mener, at der er gode udsigter til, at Kommissionens forslag kan resultere i reelle forandringer. Øget udveksling bevirker bedre spredning af gode ideer og metoder og styrker de reformer, et moderne uddannelsessystem kræver;

14. finder, at programmet er et yderst vigtigt bidrag i bestræbelserne på at mobilisere alle berørte aktører til at gennemføre omlægninger i uddannelsessystemet og arbejdet med de unge, således at den nye vidensøkonomis behov og samfundets ambitioner, hvad angår borgernes deltagelse i og ansvar for samfundslivet, kan opfyldes og nås;

15. peger på, at perioder med almen uddannelse, erhvervsuddannelse og praktik i udlandet er særligt befordrende for den enkeltes udvikling og giver nyttige erfaringer i det videre uddannelsesforløb og arbejdsliv. Anvendelse af kvalifikationer i nye

sammenhænge udvikler både specifikke og almene kompetencer så som selvstændighed og evne til at kommunikere;

16. er overbevist om, at interkulturelle kompetencer, sprogkundskaber og international viden vil fortsætte med at vinde betydning i en tid med stadig hurtigere globalisering og grænseoverskridende integration inden for alle livs- og arbejdsområder;

17. er enig med Kommissionen i, at unges mobilitet og internationale projekter kan fremme en dybere forståelse af europæisk identitet og medborgerskab og modvirke fremmedhad;

18. gentager sit synspunkt om, at der må træffes specifikke foranstaltninger med henblik på at sikre, at alle programmets målgrupper får lige adgang til mobilitet uanset den geografiske placering af den region, de kommer fra⁽²⁾, ikke mindst de grupper, der bor i tyndt befolkede områder, på øer og i bjergområder samt i regioner i den yderste periferi;

19. mener, at den enkelte borger, hvis det på lokalt og regionalt niveau lykkes at leve op til de store udfordringer, vil være forberedt på en fremtid, som er præget af konstante forandringer. Borgerne vil blive rustet til livslang læring, flere vil gennemføre påbegyndte studier, gennemgå videregående uddannelse og se mulighederne i at lægge en del af deres uddannelsesforløb i forskellige dele af Europa og også betragte Europa som et muligt arbejdsmarked.

REGIONSUDVALGET

Uddannelsens mangfoldige formål og brede rolle

20. støtter fuldt ud målet om at forbedre den enkelte borgers kundskaber, færdigheder og erfaringer med henblik på at gøre det lettere for alle borgere at komme ind på arbejdsmarkedet og øge deres beskæftigelsesegnethed. Samtidig peger udvalget på, at uddannelse ikke blot har til formål at øge beskæftigelsesegnetheden, men at det overordnede mål må være at udvikle hele den enkelte borgers personlighed. Udvalget skal understrege betydningen af livslang læring og mener, at programmet herfor bør tilgodese alle aldersgrupper og alle former for læring;

21. understreger også, at uddannelse bør stimulere den enkeltes kreativitet og innovationspotentiale og være berigende intellektuelt så vel som socialt. I tider med økonomisk krise og høj arbejdsløshed er det let at komme til at lægge størst vægt på uddannelsens betydning for at fremme beskæftigelsesegnetheden. Regionsudvalget skal understrege, at der selv i krisetider

⁽²⁾ CdR 290/2011 fin.

er behov for at sikre en god udvikling på lang sigt, så Europa kommer til at stå stærkere fremover. Derfor er der behov for at fremme et inklusivt uddannelsessystem, der tager hensyn til hele individet, og for at udvikle et system for livslang læring;

22. understreger betydningen af, at erhvervsuddannelse klart betragtes som et led i den livslange læring. I den forbindelse bliver begreber som kundskaber og uddannelse vigtige elementer, og i det moderne arbejdsliv stilles der f.eks. højere krav til sprogkundskaber. Det er vigtigt at huske på, at erhvervsuddannelsesområdet er meget bredt, og at det spiller en vigtig rolle både mht. at inkludere udsatte grupper og i forhold til topkvalitet inden for de forskellige erhvervsområder;

23. påpeger, at det er en central opgave for lokale og regionale aktører at fremme unges kreativitet og innovationspotentiale og at skabe plads for deres intellektuelle og sociale udvikling. Dette er afgørende for unges personlige frigørelse og sociale integration. Det kræver også foranstaltninger, der gør det muligt for de unge at forene uddannelse og arbejde med familieliv;

24. fremhæver, at videregående uddannelsesinstitutioner ikke kun er læreanstalter, men en vigtig del af den regionale udvikling og en vigtig drivkraft for fremtidige innovationer. Dette kræver en modernisering af de videregående uddannelser. Regionsudvalget gjorde i februar 2012 Kommissionen bekendt med sit syn på, hvilke forandringer der bør ske inden for det videregående uddannelsessystem⁽³⁾. Det er vigtigt, at der er en tydelig kobling mellem videnstrekantens tre dele uddannelse, forskning og innovation. Denne kobling og det regionale niveau styrker hinanden gensidigt. Dertil kræves samarbejde mellem det lokale, regionale og statslige niveau og EU-niveauet ikke mindst i form af lokale og regionale partnerskaber;

25. mener, at voksenuddannelse giver den enkelte muligheder for at udvikle sine evner gennem hele livet, støtter den fleksibilitet i arbejdslivet, som der er behov for på et mere smidigt og foranderligt arbejdsmarked, og desuden giver de deltagende personers sociale, arbejds- og samfundsmæssige samt kulturelle og økonomiske liv en betydelig merværdi. Voksenuddannelsesprogrammer baseret på partnerskab er en vigtig kilde til at øge den enkeltes og lokalsamfundets muligheder for at øve indflydelse. Det er derfor særligt vigtigt, at det europæiske uddannelsesprogram formår at støtte udviklingen af voksenuddannelserne i medlemsstaterne og regionerne.

REGIONSUDVALGET

Særlige bemærkninger til forslaget

Traktatgrundlaget og nærhedsprincippet

26. er enig med Kommissionen i, at det foreslåede program har hjemmel i de mål, som er fastsat i artikel 165 og 166 i TEUF, og at det bør gennemføres i overensstemmelse med

nærhedsprincippet. Det er derfor helt afgørende, at de lokale og regionale myndigheder og beslutningstagere inddrages i at udforme, gennemføre og styre de foreslåede foranstaltninger. Med henvisning til artikel 174 om den territoriale samhørighed skal udvalget understrege behovet for i fuldt omfang at tage hensyn til de regionale forskelle i Unionen og gøre opmærksom på, at regionernes forudsætninger for at nå Europa 2020-strategiens mål ikke er ens.

REGIONSUDVALGET

Programmets struktur

27. understreger, at de enkelte aktiviteter i den foreslåede opdeling med tre hovedinitiativer (mobilitet, institutionelt samarbejde og politikudvikling) bør tilrettelægges på en sådan måde, at alle målgrupper får gode forudsætninger for at deltage, så programmets mål kan nås. Den foreslåede struktur bør sigte mod at fremme samarbejde på tværs af sektorer og øge udbredelsen af gode eksempler og resultater. Udvalget fastslår imidlertid, at der i højere grad skal tages højde for de særlige karakteristika ved uddannelse uden for skolesystemet og uformel læring for unge, og foreslår, at man tilføjer et selvstændigt kapitel for unge, ligesom det er tilfældet for idræt;

28. bemærker, at i det nye program er det særdeles vigtigt at opfylde forskellige målgruppers behov for støtte for at kunne deltage. Et sammenhængende program letter klarheden og gennemsigtigheden for ansøgerne. Det er imidlertid vigtigt at tydeliggøre aktiviteterne, så de af samtlige berørte grupper kan gennemføres på den måde, der er relevant for hver enkelt målgruppe. Der er forskellige forhold, der gør sig gældende for at kunne deltage i mobilitets- og samarbejdsprojekter, alt efter hvilken form for uddannelse eller ungdomsaktivitet, deltagerne kommer fra. Man bør tage hensyn til de forskellige målgruppers behov, hvad angår information, ansøgningsprocedurer og budgetregler samt kriterierne for de forskellige aktiviteter eksempelvis ved at afsætte visse midler til forskellige grupperes deltagelse, reservere specifikke strukturer til forskellige målgrupper, indføre aktiviteter, som er særligt relevante for visse målgrupper osv. Det er samtidig vigtigt at sørge for, at mindre institutionerne også har mulighed for at deltage. Disse findes først og fremmest på skoler, på ungdomsområdet og på voksenuddannelserne. Særligt støtter udvalget foranstaltninger, som fremmer ringere stillede grupperes deltagelse. Særligt støtter udvalget foranstaltninger, som fremmer ringere stillede grupperes deltagelse;

29. glæder sig over den udtrykkelige målsætning om at øge effektiviteten og forenkle programmet, navnlig for brugerne. Det er yderst vigtigt, at de administrative forenklinger gavner brugerne;

30. kan se fordelene ved institutionelt samarbejde, også for mobilitetsprojektet. Institutionelle rammer om mobilitet kan skabe bedre forudsætninger for god kvalitet og en mere langsigtet og strategisk effekt. Det kan også gøre tingene nemmere for den enkelte, f.eks. ved at forenkle meritoverførsel. Det er

⁽³⁾ CdR 290/2011.

imidlertid vigtigt, at man i en sådan institutionel kontekst tager hensyn til de forskellige organisationer, der deltager i programmet;

31. finder, at mobilitetsprojekter i højere grad bør sigte mod oprettelse af nationale, regionale og lokale back-up-systemer, der skal sikre fortsat mobilitet efter projektets ophør for at bevare de strukturer og kontakter, der er blevet oprettet. Projekterne bør bidrage til at fjerne barrierer og stimulere løbende udveksling, således at mobilitet efter projekternes afslutning kan indgå i de regelmæssige aktiviteter;

32. anser det for vigtigt, at de nationale støtteordninger på uddannelsesområdet giver mulighed for at tage dele af uddannelser i en anden medlemsstat;

33. har noteret sig Kommissionens forslag om sammen med Den Europæiske Investeringsbank at skabe en europæisk låneordning for studerende som supplement til de ordninger, der findes i medlemsstaterne. Regionsudvalget understreger, at disse lån ikke må medføre en kommercialisering af mobiliteten, og sætter, eftersom garantiomkostningerne er betydelige og behovet varierer mellem medlemsstaterne, spørgsmålstejn ved, om det er denne gruppe, programmet først og fremmest bør støtte;

34. skal i forhold til samarbejdet om politiktilrettelæggelsen understrege behovet for dialogplatforme med vigtige interesseparter inden for både uddannelse og erhvervsliv og betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder deltager både i den åbne koordineringsmetode og programmets gennemførelse.

REGIONSUDVALGET

Uformel og ikke-formel læring – Ungdom og idræt

35. mener, at det er vigtigt, at mobilitet bliver en mulighed i alle læringssituationer. Dette kan gennemføres bl.a. ved at fremhæve betydningen af alle former for læring, såsom den formelle, uformelle og ikke-formelle læring. Udvalget noterer sig Kommissionens ambition om at inkludere alle former for læring i det samme program. Dog understreger udvalget, at dette bør fremgå tydeligt af programmets struktur, idet tilrettelæggelsen af uformel og ikke-formel læring, som foregår uden for uddannelsesinstitutionerne, kræver helt andre forudsætninger. I denne sammenhæng peger udvalget på betydningen af foranstaltninger, som vækker og fremmer unges egen evne til at tage initiativer;

36. er især tilhænger af foranstaltninger, som fremmer deltagelsen fra personer, der af den ene eller anden årsag er dårligere stillede: fremme af den sociale inklusion, breddeidræt, frivilligt arbejde, lige muligheder og sundhedsfremmende fysisk aktivitet gennem øget deltagelse i sport med fokus på dårligere stillede grupper som fysisk eller psykisk handicappede;

37. finder, at programmets struktur kan være anvendelig for alle typer læring. Regionsudvalget fremhæver betydningen af, at de lokale og regionale myndigheder får mulighed for at deltage i

tilrettelæggelsen af gennemførelsen af og opfølgningen på programmet for at sikre de bedst mulige forudsætninger for at ændre de dele af det, der viser sig at give problemer i en lokal sammenhæng;

38. skal som eksempel på noget, der bør forandres og præciseres, nævne mindre organisationers muligheder for at deltage og samarbejde i mindre skala, hvilket er relevant især for ungdomsforeninger og voksenuddannelsesinstitutioner, men på mange måder også for skoler og førskoleinstitutioner;

39. fremhæver det store omfang af uformel og ikke-formel læring, som finder sted inden for idrætten. Der findes også problemstillinger, der er specifikke for idrætten, og som afspejles i det politiske samarbejde, nemlig kampen mod doping, vold og racisme og støtten til velfungerende idrætsorganisationer;

40. anerkender de yderst positive resultater, som foranstaltningerne til fremme af unges politiske deltagelse inden for rammerne af det nuværende program »Aktive unge« har givet, navnlig den strukturerede dialog samt ungdomsseminarer om sociale, kulturelle og politiske spørgsmål, som interesserer unge. Udvalget understreger disse foranstaltningers betydning og henstiller til, at de videreføres og videreudvikles inden for rammerne af den næste generation af programmet;

41. betragter det derfor som et led i den uformelle og ikke-formelle læring, at programmet i højere grad bør støtte mobilitet for ledere og undervisere baseret på i fællesskab fastsatte standarder, der anerkendes gensidigt mellem regioner og medlemsstater;

42. glæder sig ligeledes over programmets støtte til tværnationale samarbejdsprojekter omkring idræt og ser muligheden for at gennemføre projekter på tværs af grænserne inden for alle programmets områder som en vigtig del af dets europæiske merværdi;

43. glæder sig over den forenkling, der gennemføres, også i forhold til den internationale dimension. Udvalget er enig med Kommissionen i støtten til kapacitetsopbygning i tredjelande, også udvidelseslande, med særligt fokus på naboskabslande. Dog understreger udvalget, at EU's finansielle instrumenter, der er afsat til det eksterne samarbejde, bør udnyttes fuldt ud.

REGIONSUDVALGET

Budgetspørgsmål

44. støtter stærkt den foreslåede øgning af programmets budget. Afhængig af budgettets størrelse, vil det understrege den betydning, Kommissionen tillægger forbedret kvalitet af uddannelse, hvilket er en afgørende faktor for, hvor godt det lykkes at nå EU's overordnede mål; Fordelingen af midler mellem de forskellige uddannelsessektorer og ungdomsområdet bør ske på en sådan måde, at alle områder får gavn af budgetførelsen;

45. er af den mening, at EU-midler bør anvendes ressource-effektivt, for at nå de mål, man opstiller for programmet. Udvalget mener, der bør findes muligheder for at styre ressourcerne hen til de områder, hvor de gør mest gavn og udnyttes bedst, ud fra gennemsigtige kvantitative og kvalitative kriterier. Derfor påpeger udvalget, at det er nødvendigt på alle niveauer regelmæssigt at følge op på programmet for at se, i hvilket omfang der bør foretages en reallokering af midlerne. Derudover er det vigtigt at se omfordelingen i et lokalt og regionalt perspektiv af hensyn til fordelingen i det enkelte land. Der bør være muligheder for at omfordele midler inden for den enkelte medlemsstat ud fra hensyn til effektivitet og lokale og regionale karakteristika;

46. mener, at strukturen i de nationale kontorer er noget, der bør overlades til medlemsstaterne, da det er dem, der har ansvaret for at gennemføre og administrere de nationale, decentraliserede programforanstaltninger;

47. mener, at Kommissionen i god tid, inden programmet lanceres, bør gøre rede for, hvordan den agter at måle effektiviteten, og hvilke indikatorer den vil anvende i denne forbindelse. Indikatorerne og kriterierne herfor bør præciseres på forhånd, således at medlemsstaterne og lokale og regionale myndigheder og deltagere er orienteret om, hvilke regler der gælder. Regionsudvalget mener, at disse indikatorer bør omfatte både kvantitative og kvalitative elementer;

48. peger på, at en del af de aktiviteter, som tidligere var omfattet af programmet for livslang læring, efter Kommissionens opfattelse nu bør tilgodeses gennem Den Europæiske Socialfond. Hvis dette skal virke, er det vigtigt, at reglerne for socialfonden støtter op om formålet, og at medlemsstaterne og de lokale og regionale repræsentanter er klar over og bifalder ændringen;

49. mener, at de administrative og regnskabsmæssige krav bør stå i forhold til støttens omfang. Mindre projekter bør ikke nødvendigvis være underlagt den samme omfattende og arbejdskrævende kontrol som større projekter;

50. gør samtidig opmærksom på, at forudsætningerne og mulighederne for at deltage i programmerne varierer, hvilket kan påvirke omkostningerne. Dette kan f.eks. skyldes manglende studieerfaring, handicap, rejse- og leveomkostninger, der er for høje til, at den studerende kan betale dem, eller forskellige regionale forhold.

REGIONSUDVALGET

Nøglekompetencer som grundlag

51. betragter det som centralt for det videre arbejde, at Kommissionens forslag gør livslang læring for alle til grundlag, og fremhæver betydningen af, at alle får mulighed for at tilegne

sig de grundlæggende færdigheder, der beskrives i henstillingen om nøglekompetencer ⁽⁴⁾;

52. mener, at programmets udgangspunkt bør være at støtte alle borgeres muligheder for at tilegne sig disse nøglekompetencer. Dette indebærer, at børn og lærere i skolen, unge uden for det formelle uddannelsessystem og voksne, som har behov for opkvalificering og videreuddannelse, er centrale målgrupper.

REGIONSUDVALGET

Konklusioner

Øget satsning på tidlig intervention og formidlere

53. minder om en tidligere udtalelse fra Regionsudvalget ⁽⁵⁾, hvori udvalget fremhævede det forhold, at viljen til at rejse udenlands i uddannelsesøjemed skal grundlægges allerede på et tidligt stadium. Børn og unge skal på et tidligt tidspunkt motiveres til at interessere sig for andre kulturer og have mulighed for at indse fordelene ved at lære af andre. Tidlig kontakt med det europæiske program støtter viljen og evnen til at uddanne sig og arbejde i lande uden for ens eget, hvilket fremmer det fælles arbejdsmarked, væksten og det europæiske borgerskab. Udvalget minder om, at fremmedsprogsindlæring er mere effektiv blandt mindre børn;

54. peger på, at et udviklingsspørgsmål, som Regionsudvalget prioriterer højt – og hvor dette program kan få vidtrækkende betydning – handler om social integration. Det gælder større, heterogene grupper af unge under uddannelse med forskellige behov for støtte, lige fra unge med indlæringsvanskeligheder over socialt udsatte og ekskluderede til unge, der kommer til fremmede lande og kulturer. I dag forlader eller afbryder en stor gruppe unge skolen med utilstrækkelige grundlæggende kundskaber. Der bør være mulighed for at støtte metodeudvikling og vidensoverførsel for at støtte lokale, regionale og nationale beslutningstagere på dette område;

55. mener, at det at nå ud til studieuvante og økonomisk trængte befolkningsgrupper på denne baggrund er en stor udfordring, som understreger betydningen af at få det europæiske projekt ud i skoler og førskoleinstitutioner på et tidligt tidspunkt. Der kan man få fat i alle elever, hvorved programmet kan få en udliggende effekt og styrke den europæiske dimension;

56. er enigt med Kommissionen i betydningen af at inddrage personer med strategiske roller og personer, som er i en position, hvor de kan udbrede information og eksempler på god praksis. Det kan være lærere, undervisere, ungdomsledere, vejledere, tidligere deltagere i mobilitetsforanstaltninger, skoleledere eller personer i besluttende stillinger. De spiller en afgørende rolle for fremme af mobiliteten, hvorfor udvalget ønsker de pågældende grupper fremhævet tydeligt;

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring (2006/962/EF).

⁽⁵⁾ Regionsudvalgets udtalelse CdR 246/2009 om Grønbug: flere unge i læringsmobilitet.

57. har gode erfaringer med de dele af tidligere programmer, f.eks. Comenius Regio, der muliggør inddragelse af institutioner, der ikke er uddannelsesinstitutioner, og som har til formål at fremme det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet på regionalt og kommunalt plan. De deltagende parter kan her samarbejde i spørgsmål af fælles interesse, udveksle erfaringer og udvikle samarbejdsstrukturer.

REGIONSUDVALGET

Prioriterede målgrupper og tilrettelæggelse

58. mener, at man på alle niveauer regelmæssigt bør følge op på programmet for at sikre, at det understøtter de overordnede mål. Samtidig bør det også i den nye generation af programmer være muligt at støtte tiltag, hvis effekt enten er svær at måle, eller som først kan måles over en længere tids-horisont end programmets løbetid, men hvor andre indikatorer kan påpege værdien. F.eks. peger forskningen på betydningen af en tidlig indsats, og det er udvalgets vurdering, at dette også gælder fremme af den europæiske dimension;

59. er betænkeligt ved, at budgettet i dag har for stærk slag-side i retning af mobilitetsprojekter, hvilket tillige afspejles i programmets navn. Efter udvalgets opfattelse er det først og fremmest samarbejdsprojekter og institutionelt samarbejde, der klart støtter op om kvalitetsforbedringer i uddannelses-systemet og giver størst europæisk merværdi, hvorfor dette bør afspejles tydeligere i budgettet. Derved bliver der mulighed for også at støtte mindre samarbejdsprojekter, som passer bedre til visse målgrupper, eller som kan være første skridt i et større samarbejde;

60. finder, at de udfordringer, som blev beskrevet indledningsvis, afspejles fint i den vision, som Kommissionen fremlægger i sit memorandum til forslaget. Samme tydelige afspejling findes imidlertid ikke i den foreslåede fordeling af midlerne. Her er der i stedet markant fokus på høj projektfiansiering og mobilitet inden for det videregående uddannelsessystem. De europæiske programmer bør støtte den ønskede udvikling og bedre kvalitet, hvorfor støtten bør være størst dér, hvor behovene og mulighederne for at opnå en effekt er størst. Dette bør resultere i en klar omfordeling til projekter, som er rettet mod dem, der i dag i mindre omfang kommer i kontakt med

mobilitetsprojekter, nemlig skoler, unge uden for det formelle uddannelsessystem og voksne under uddannelse eller videreuddannelse;

61. bifalder planerne om også fremover at støtte Jean Monnet-aktiviteterne for at fremme den akademiske undervisning og forskning i europæisk integration. Udvalget mener imidlertid, at denne specifikke støtte ikke kun bør rettes mod de to institutioner, der nævnes i Kommissionens forslag. Udvalget understreger desuden, at man også fremover bør tage hensyn til de seks europæiske videregående uddannelsesinstitutioner, der får støtte gennem Jean Monnet-programmet 2007-2013 (Det Europæiske Retsakademi, Europakollegiet, Det Europæiske Universitetsinstitut, Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Det Europæiske Institut for Offentlig Administration og Det Europæiske Agentur for Udvikling af Specialundervisning), for at forbedre den geografiske fordeling og den kulturelle mangfoldighed ved disse eliteinstitutter af europæisk interesse;

62. fremhæver den tætte årsagssammenhæng mellem dårlige resultater i skolen og vanskelige socioøkonomiske levevilkår, som er én af de væsentligste bestemmende faktorer for antallet af unge, som hverken er i beskæftigelse eller i gang med en uddannelse. At bryde denne cirkel er en udfordring for de regionale og lokale myndigheder i hele Europa og bør betragtes som én af programmets prioriteter som svar på dels uddannelsesmålene, dels beskæftigelsesmålene, støttet også af flere af flagskibsinitiativerne. Regionsudvalget ønsker, at dette perspektiv får større tyngde i fordelingen af midlerne;

63. støtter fuldt ud den ambition, der fremgår af Kommissionens memorandum om forslaget til et nyt program på uddannelses- og ungeområdet, og viljen til at inddrage en lang række grupper, som i forskellige perioder af deres liv skal kunne udvikle sig som enkeltpersoner og have mulighed for at få en uddannelse af høj kvalitet. Derfor er det vigtigt, at kommunikationen vedr. programmets sigte bliver klar, så samtlige målgrupper føler sig inddraget. Programmets navn – Erasmus for alle – sender derimod signaler om, at det er den videregående uddannelse, der er hovedfokus. Da dette ikke er i overensstemmelse med de fremførte store ambitioner, foreslår Regionsudvalget ud fra et ønske om at skabe de bedste forudsætninger for at opfylde Europa 2020-strategiens mål, at budgettet justeres, og programmets navn ændres.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Titel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af »ERASMUS FOR ALLE« EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af » ERASMUS FOR ALLE LEARNING EUROPE « EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt

Baggrund

Konnotationerne til det eksisterende Erasmus-program knytter det kraftigt til videregående uddannelser og mobilitet. Det nye EU-program har et meget bredere sigte, og titlen »Erasmus for alle« kunne være vildledende.

Ændringsforslag 2

Præambel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(3) Den udbredte anerkendelse blandt offentligheden i medlemsstaterne og i deltagende tredjelande af navnet »Erasmus« som synonym for mobilitet for EU-studerende tilskynder de uddannelsessektorer, der er omfattet af programmet, til i højere grad at benytte dette navn	(3) Den udbredte anerkendelse blandt offentligheden i medlemsstaterne og i deltagende tredjelande af navnet »Erasmus« som synonym for mobilitet for EU-studerende tilskynder de uddannelsessektorer, der er omfattet af programmet, til i højere grad at benytte dette navn.

Baggrund

I overensstemmelse med forslaget om at ændre programmets navn.

Ændringsforslag 3

Præambel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(27) Der bør fastlægges resultatkræterier, som fordelingen af budgetmidler mellem medlemsstaterne til aktioner, der forvaltes af de nationale kontorer, bør baseres på	(27) Der bør fastlægges resultatkræterier, som fordelingen af budgetmidler mellem <u>og i</u> medlemsstaterne til aktioner, der forvaltes af de nationale kontorer, bør baseres på <u>under behørig hensyntagen til de lokale og regionale særpræg.</u>

Baggrund

Regionale skævheder kan have stor indflydelse på resultaterne og følgelig være afgørende for budgetbevilningerne.

Ændringsforslag 4

Præambel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(30) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skitserede i deres fælles meddelelse om en ny tilgang til nabolande i forandring ⁽¹⁾ bl.a. målet om yderligere at lette nabolandes deltagelse i EU's aktioner vedrørende mobilitet og kapacitetsopbygning inden for videregående uddannelse og åbne det fremtidige uddannelsesprogram for naboskabslande	(30) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skitserede i deres fælles meddelelse om en ny tilgang til nabolande i forandring ⁽¹⁾ bl.a. målet om yderligere at lette nabolandes deltagelse i EU's aktioner vedrørende mobilitet og kapacitetsopbygning <u>på skoler (eTwinning) og</u> inden for videregående uddannelse og åbne det fremtidige uddannelsesprogram for naboskabslande.
⁽¹⁾ COM(2011) 303 final af 25.5.2011	⁽¹⁾ COM(2011) 303 final af 25.5.2011

Baggrund

Den fælles meddelelse indeholder specifikke foranstaltninger om samarbejde mellem skoler via eTwinning-programmet.

Ændringsforslag 5

Præambel

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(33) For at sikre en hurtig reaktion på de ændrede behov i hele programmets varighed bør beføjelsen til at vedtage retsakter i medfør af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med hensyn til bestemmelser vedrørende resultatkræterier og vedrørende aktioner, der forvaltes af de nationale kontorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.	(33) For at sikre en hurtig reaktion på de ændrede behov i hele programmets varighed bør beføjelsen til at vedtage retsakter i medfør af artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med hensyn til bestemmelser vedrørende resultatkræterier og vedrørende aktioner, der forvaltes af de nationale kontorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. <u>Regionsudvalget skal også høres efter behov, navnlig om spørgsmål vedrørende grænseoverskridende samarbejde.</u> Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

Baggrund

Regionsudvalget bør også inddrages i høringsprocessen i overensstemmelse med artikel 307 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Ændringsforslag 6

Artikel 1.1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved denne forordning oprettes et program for EU's indsats på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt med titlen »Erasmus for Alle« (i det følgende benævnt »programmet«).	Ved denne forordning oprettes et program for EU's indsats på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt med titlen » Erasmus for Alle <u>Learning Europe</u> « (i det følgende benævnt »programmet«).

Baggrund

I overensstemmelse med forslaget om at ændre programmets navn.

Ændringsforslag 7

Artikel 5, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
at fremme udviklingen af et europæisk område for livslang læring, udløse politiske reformer på nationalt plan, støtte moderniseringen af uddannelsessystemer, herunder ikke-formel læring, og støtte det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre anvendelse af anerkendelses- og åbenhedsværktøjer og udbredelse af god praksis	at fremme udviklingen af et europæisk område for livslang læring, udløse politiske reformer på nationalt plan, støtte moderniseringen af uddannelsessystemer, herunder <u>uformel og</u> ikke-formel læring, og støtte det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre anvendelse af anerkendelses- og åbenhedsværktøjer og udbredelse af god praksis
relateret indikator: antallet af medlemsstater, der bruger resultaterne af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af nationale politikker	relateret indikator: antallet af medlemsstater, der bruger resultaterne af den åbne koordinationsmetode i udviklingen af nationale politikker

Baggrund

Dette er i overensstemmelse med definitionen af livslang læring (artikel 2, stk. 1).

Ændringsforslag 8

Artikel 6

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
<p>Programmets mål forfølges gennem følgende tre typer aktioner på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom:</p> <p>a) den enkeltes læringsmobilitet</p> <p>b) samarbejde for innovation og god praksis</p> <p>c) støtte til politisk reform.</p>	<p>Programmets mål forfølges gennem følgende tre typer aktioner på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom:</p> <p>a) den enkeltes læringsmobilitet, <u>der er tilgængelig for alle på lige vilkår uanset bopæl</u></p> <p>b) samarbejde for innovation og god praksis</p> <p>c) støtte til politisk reform.</p>

Baggrund

EU bør garantere adgang til mobilitetsaktioner på lige vilkår for alle borgere uanset oprindelsessted. Studerende fra regionerne i EU's yderste periferi har svært ved at udnytte mobilitetsmulighederne på grund af den enorme afstand, der skiller dem fra det europæiske kontinent. Derfor, og på grundlag af EUF-traktatens artikel 349, er det nødvendigt at fastlægge mobilitetsfremmende foranstaltninger, således at disse aktioner, som vil modtage 63 % af støttemidlerne, bliver tilgængelige på lige vilkår for unge, uanset hvor de bor. I rapporten »Europe's Outermost Regions and the Single Market: The EU's influence in the world« (o.a. foreligger ikke på dansk), som EU-kommissær Michel Barnes har bedt Spaniens tidligere minister for landbrug, økonomi og finans og tidligere EU-kommissær, Pedro Solbes Mira, om at udarbejde, fremsættes følgende anbefaling: »Reinforce policies for the mobility of young people and university students by supplementing the funding of the Erasmus programme so as to cover the additional travel costs incurred by students between the OR they come from and the capital of their Member State and, for students from other Member States wishing to go on an Erasmus scholarship in one of the higher education establishments of the ORs, between the capital of the Member State concerned and the OR. To create favourable conditions for mobility projects for students from the ORs at more advanced stages of training, encourage and support, at national level, the teaching of languages and exchanges at younger ages.«

Ændringsforslag 9

Artikel 10, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>c) støtte følgende europæiske akademiske institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse:</p> <p>i) Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze</p> <p>ii) Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin)</p>	<p>c) støtte følgende europæiske akademiske institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse:</p> <p>i) Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze</p> <p>ii) Europakollegiet (afdelingerne i Brügge og Natolin)</p> <p>iii) <u>Det Europæiske Retsakademi, Trier</u></p> <p>iv) <u>Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse, Nice</u></p> <p>v) <u>Det Europæiske Institut for Offentlig Administration, Maastricht</u></p> <p>vi) <u>Det Europæiske Agentur for Udvikling af Specialundervisning (Odense)</u></p>

Baggrund

Man bør også fremover tage hensyn til de seks europæiske videregående uddannelsesinstitutioner, der modtager støtte fra Jean Monnet-programmet 2007-2013, for at forbedre den geografiske fordeling og den kulturelle mangfoldighed ved disse eliteinstitutioner af europæisk interesse.

Ændringsforslag 10

Artikel 16, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De offentlige og private organer i de vigtigste uddannelsessektorer, som er omfattet af programmet, skal bruge navnet »Erasmus« i forbindelse med kommunikation og formidling af information om programmet. Navnet tilknyttes de vigtigste uddannelsessektorer på følgende måde:	De offentlige og private organer i de vigtigste uddannelsessektorer, som er omfattet af programmet, skal bruge navnet »Erasmus« i forbindelse med kommunikation og formidling af information om programmet. Navnet tilknyttes de vigtigste uddannelsessektorer på følgende måde:
— »Erasmus – videregående uddannelse«: alle typer videregående uddannelse i Europa og internationalt	— » <u>Erasmus Learning Europe</u> – videregående uddannelse«: alle typer videregående uddannelse i Europa og internationalt
— »Erasmus – erhvervsuddannelse«: erhvervsuddannelse og voksenuddannelse	— » <u>Erasmus Learning Europe</u> – erhvervsuddannelse«: erhvervsuddannelse og voksenuddannelse
— »Erasmus – skoleuddannelse«: almen skoleuddannelse	— » <u>Erasmus Learning Europe</u> – skoleuddannelse«: almen skoleuddannelse
— »Erasmus – inddragelse af unge«: uformel læring for unge.	— » <u>Erasmus Learning Europe</u> – inddragelse af unge«: uformel læring for unge.

Baggrund

I overensstemmelse med forslaget om at ændre programmets navn.

Ændringsforslag 11

Artikel 18, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Programmet støtter samarbejde med partnere fra tredjelande, navnlig partnere fra nabolandslande, i aktioner og aktiviteter, jf. artikel 6 og 10.	Programmet støtter samarbejde med partnere fra tredjelande, navnlig partnere fra nabolandslande, i aktioner og aktiviteter, jf. artikel 6 , og 10 <u>og 12</u> .

Baggrund

Sigtet er at åbne mulighed for, at partnere fra nabolande kan deltage i idrætsaktiviteter.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Transeuropæiske telenet«

(2012/C 225/16)

REGIONSUDVALGET

- bifalder Kommissionens initiativ til at udarbejde forslaget til forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet;
- fremhæver prioriteterne i dokumentet – højhastighedsnet, grænseoverskridende offentlige tjenester, adgang til den offentlige sektors informationer (PSI) og flersprogede tjenester, sikkerhed og intelligente energitjenester er alle områder, hvor byer og regioner på samme tid er aktører, tjenesteudbydere og begunstigede;
- anerkender de transeuropæiske telenets betydning for EU's internationale konkurrencedygtighed og bæredygtige udvikling og understreger, at udvekslingen af erfaringer og bedste praksis mellem medlemsstater og andre regioner bør styrkes;
- påpeger, at den nye finansieringsramme har potentiale til at yde et stort bidrag i indsatsen for at slå bro over den digitale kløft og opfylde målsætningerne i Europa 2020-strategien, samtidig med at nogle af de centrale sociale, kulturelle og økonomiske behov hos de europæiske borgere opfyldes;
- understreger, at hurtige og operationelt pålidelige kommunikationsforbindelser suppleret med effektive trådløse mobile tjenester spiller en nøglerolle for fremme af regional konkurrenceevne, tilgængelighed og ligebehandling, og minder om, at en effektiv infrastruktur skal sikres for alle befolkningsgrupper i informationsamfundet, uanset hvor de bor.

Ordfører	Alin Adrian NICA (RO/ALDE), borgmester i Dudeștii Noi
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF COM(2011) 657 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets Synspunkter

1. bifalder Kommissionens initiativ til at udarbejde forslaget til forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet;

2. fremhæver prioriteterne i dokumentet – højhastighedsnet, grænseoverskridende offentlige tjenester, adgang til den offentlige sektors informationer (PSI) og flersprogede tjenester, sikkerhed og intelligente energitjenester er alle områder, hvor byer og regioner på samme tid er aktører, tjenesteudbydere og begunstigede;

3. konstaterer, at de lokale og regionale myndigheder spiller en nøglerolle med hensyn til at fremme en kvalificeret dialog med den brede offentlighed, og når det drejer sig om at tage hånd om offentlige problemstillinger tæt på borgerne samt fremme samarbejdet mellem brugere og producenter af ikt-innovationer på forskellige regerings- og forvaltningsområder;

4. betoner vigtigheden af transeuropæiske telenet i såvel kommerciel som ikke-kommerciel henseende og betydningen af investeringer i forskning med det formål at støtte bestemte aktiviteter og udviklingen af fremtidige applikationer for at forøge værdien af telekommunikationssektoren;

5. anerkender de transeuropæiske telenets betydning for EU's internationale konkurrencedygtighed og bæredygtige udvikling og understreger, at udvekslingen af erfaringer og bedste praksis mellem medlemsstater og andre regioner bør styrkes;

6. peger på behovet for en infrastruktur, som kan håndtere de store datamængder, der vil blive anvendt af telenettene, og opfordrer til, at man fremmer offentlige og private investeringer i landdistrikter og tyndt befolkede områder samt i regionerne i den yderste periferi;

7. har den opfattelse, at der bør stilles sikkerhedskrav på alle niveauer for at sikre den bedst mulige beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger og forhindre uretmæssig sporing af persondata og profilanalyse med bl.a. indkøbspræferencer, helbredstilstand, patientjournaler osv.;

8. bifalder Kommissionens ide om at undersøge mulighederne for en ny prismodel, som ville sænke adgangsprisen på kobber med det formål at fremme overgangen fra kobber- til fibernet. Det er vigtigt, at nettene er åbne for forskellige aktører;

9. påpeger, at den nye finansieringsramme har potentiale til at yde et stort bidrag i indsatsen for at slå bro over den digitale kløft og opfylde målsætningerne i Europa 2020-strategien, samtidig med at nogle af de centrale sociale, kulturelle og økonomiske behov hos de europæiske borgere opfyldes;

10. bekræfter betydningen af synergier mellem rammeprogrammet, strukturfondene og de nationale politikker i forhold til EU's bredere mål om konkurrenceevne og samhørighed;

11. finder det vigtigt at udpege regulerings- og proceduremæssige løsninger på de finansielle og økonomiske foranstaltninger for at stimulere til øget anvendelse af den eksisterende infrastruktur, der kan integrere bredbåndnetværk for at mindske de sociale, økonomiske og miljømæssige omkostninger;

12. bakker op om Kommissionens forslag om at nedsætte en ekspertgruppe på højt plan, der skal have til opgave at udvikle en strategi for transeuropæiske telenet, og anmoder Kommissionen om fra et tidligt stadium at blive holdt orienteret om, hvad der sker i denne gruppe, herunder med hensyn til dens analyser og politikanbefalinger. REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets anbefalinger

13. anerkender, at ikt, som er fundamentet i et informations-samfund, der er åbent for alle, bør opfylde behovene for alle samfundets borgere, herunder personer, der risikerer social udstødelse;

14. påpeger atter, at Kommissionen og medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lokale og regionale myndigheder fuldt ud og på effektiv vis inddrages i forvaltningen af ikt-relaterede initiativer ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ CdR 283/2008 fin.

15. anbefaler, at EU's fulde potentiale for udvikling af it-tjenester i den offentlige og private sektor udnyttes, og at it anvendes som en metode til forbedring af de lokale og regionale myndigheders tjenester inden for sygesikring, uddannelse, offentlige indkøb, sikkerhed og sociale ydelser;

16. foreslår oprettelse af et observatorium for anlæggelsen og udbredelsen af næste generation af bredbånd på det europæiske område, som har til opgave at indsamle information og statistiske data om de offentlige anlægsarbejder, som helt eller delvist kan anvendes til at opbygge næste generation af bredbåndsnettene; forvaltning af en databank til overvågning af disse offentlige anlægsarbejder og til oprettelsen af et europæisk register over telekommunikationsnet; fremme af aktiviteter af teknisk og reguleringsmæssig art; gennemførelse af undersøgelser og forskning samt indkøb og formidling af teknisk dokumentation og data;

17. minder om, at de EU-støttede offentlig-private partnerskaber (OPP) mellem lokale og regionale myndigheder og SMV'er, som udvikler offentlige it-tjenester, kan være et udmærket fundament for opbygning af færdigheder og viden på lokalt niveau i hele EU ⁽²⁾;

18. foreslår, at offentlig-private partnerskaber (OPP) leverer bredbåndstjenester, særligt i landdistrikter, så private investeringer ikke fortrænges;

19. påpeger, at det er af allerstørste vigtighed, at de offentlige institutioner på regionalt og lokalt niveau har den interne kapacitet til og råder over de økonomiske midler, der kræves til digitalisering. Offentlig-private partnerskaber og udviklingen af markeder for e-læring repræsenterer alternativer, når det gælder finansiering af indholdsdigitalisering. Informationer fra den offentlige sektor kan udvikle selv bærende indtægtsstrømme, der kan fremme dataskabelsen og digitaliseringsarbejdet. Derudover er netværk og interaktive fællesskaber også vigtige, idet de gør det muligt at nedbringe omkostningerne, som det f.eks. er tilfældet med udviklingen af åbent software ⁽³⁾;

20. anmoder Kommissionen om at være særlig opmærksom på at udvikle en politik til bekæmpelse af forskelsbehandling og udligning af forskellene mellem veletablerede selskaber og deres nyere konkurrenter, især hvad angår indsatsen for at forbedre de kommercielle vilkår for højhastighedsbredbånd i Europa;

21. påpeger, at gennemførelsen af Connecting Europe-faciliteten ikke bør have en negativ indvirkning på samhørighedspolitikens mål. Realiseringen af de foreslåede foranstaltninger bør ikke forøge bureaukratiet og den administrative byrde, og der bør gives oplysninger og detaljer om brugen af de nye finansielle instrumenter og løftestangeffekten af disse, ligesom løftestangeffektens virkning bør undersøges. Forpligtelsen til at udvise budgetdisciplin, forbuddet mod gældsætning og kravet

om gennemsigtige budgetter må ikke omgås. Unionens ansvar bør begrænses til det oprindelige beløb. Der må ikke opstå eventualforpligtelser;

22. opfordrer til et markant kursskifte i regionernes brug af strukturfondsmidler hen imod en stimulering af først og fremmest efterspørgslen efter forskning og innovation med fremme af brugerbaseret og åben innovation som et regionalt potentiale ⁽⁴⁾;

23. minder om den nøglerolle og det ansvar, som de lokale og regionale myndigheder har for at sikre bredbåndsforbindelser til en overkommelig pris i de regioner, hvor markedet svigter, for at gå i spidsen med pilotprojekter til nedbringelse af e-adgangskløften og for at udvikle nye tilgange, hvor de offentlige onlinetjenester sætter borgeren i centrum ⁽⁵⁾;

24. påpeger på ny, at finansiering og andre støtteforanstaltninger bør favorisere gennemførelsen af bredbåndsnet med åben adgang, som er baseret på en horisontal netarkitektur og fremhæver behovet for en forretningsmodel, der adskiller fysisk adgang til nettet fra serviceydelser ⁽⁶⁾;

25. understreger, at hurtige og operationelt pålidelige kommunikationsforbindelser suppleret med effektive trådløse mobile tjenester spiller en nøglerolle for fremme af regional konkurrenceevne, tilgængelighed og ligebehandling, og minder om, at en effektiv infrastruktur skal sikres for alle befolkningsgrupper i informationssamfundet, uanset hvor de bor ⁽⁷⁾;

26. opfordrer til, at der som nødvendige elementer i udviklingen og gennemførelsen af transeuropæiske telenet lægges større vægt på bevidstgørelse på regionalt og lokalt plan og på at fremme en opgradering af infrastrukturen;

27. fremhæver behovet for offentlige investeringer i backhaul-infrastruktur, som skaber forbindelser mellem netknudepunkter i mellemstore og mindre byer eller landkommuner og fungerer som en katalysator for investeringer i en opgradering af accessnettet;

28. bemærker, at adgang til kvalitetsbredbåndstjenester til rimelige priser kan øge antallet og kvaliteten af de tjenester, som lokale og regionale myndigheder leverer, og gøre det lettere at markedsføre produkter ⁽⁸⁾;

⁽²⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 263/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁸⁾ CdR 252/2005 fin.

29. understreger betydningen af og behovet for fælles regler og praksis for videre anvendelse og udnyttelse af informationer fra den offentlige sektor for at sikre, at de samme grundlæggende betingelser finder anvendelse for alle aktører på det europæiske informationsmarked, at betingelserne for videre anvendelse af disse informationer er mere gennemsigtige, og at skævheder i det indre marked fjernes ⁽⁹⁾;

30. understreger, at man kunne opnå fuld udnyttelse af potentialet ved at videreanvende informationer fra den offentlige sektor gennem et tættere samarbejde med lokale og regionale myndigheder, idet disse i høj grad kunne være med til at fremme videreanvendelsen af disse informationer for at øge konkurrenceevnen og skabe arbejdspladser ⁽¹⁰⁾;

31. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at indgå i et bredt samarbejde med det formål at forbedre den offentlige forvaltnings interoperabilitet og øge effektiviteten af de offentlige tjenester ⁽¹¹⁾;

32. påpeger, at regionerne er særlig vigtige for det internationale samarbejde, idet deres forskningspolitikker opstiller gunstige rammebetingelser for programplanlægningen og på det strukturelle og lovgivningsmæssige område;

33. mener ikke, at de aktuelle planer om foranstaltninger i forordningsforslaget giver anledning til betænkeligheder med hensyn til overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(21) For at tage hensyn til udviklingen på informations- og kommunikationsteknologiens område bør Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde have beføjelse til at vedtage retsakter om ændring af bilagene i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Målet med at uddelegere disse beføjelser er at reagere på nyudviklinger af teknologisk eller markedsrettet karakter, nyopståede politiske prioriteter og muligheder for at udnytte synergier mellem forskellige infrastrukturer, bl.a. inden for transport og energi. Beføjelserne begrænses til at foretage ændringer i beskrivelsen af projekter af fælles interesse, at tilføje et projekt af fælles interesse eller at fjerne et forældet projekt af fælles interesse ud fra forud fastsatte, klare og gennemsigtige kriterier.	(21) For at tage hensyn til udviklingen på informations- og kommunikationsteknologiens område bør Kommissionen i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde have beføjelse til at vedtage retsakter om ændring af bilagene i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspert- og lokalt og regionalt niveau. Målet med at uddelegere disse beføjelser er at reagere på nyudviklinger af teknologisk eller markedsrettet karakter, nyopståede politiske prioriteter og muligheder for at udnytte synergier mellem forskellige infrastrukturer, bl.a. inden for transport og energi. Beføjelserne begrænses til at foretage ændringer i beskrivelsen af projekter af fælles interesse, at tilføje et projekt af fælles interesse eller at fjerne et forældet projekt af fælles interesse ud fra forud fastsatte, klare og gennemsigtige kriterier.

Baggrund

Det ville især være hensigtsmæssigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder i høringsprocessen, da de bidrager til forvaltningsprocessen og optræder som forbindelsesled mellem de centrale myndigheder, borgerne og private virksomheder.

Ændringsforslag 2

Artikel 4 a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) udbredelse af ultrahurtige bredbåndsnets, der garanterer en datatransmissionshastighed på mindst 100 Mbps	a) udbredelse af ultrahurtige bredbåndsnets, der garanterer en datatransmissionshastighed på mindst 100 Mbps, <u>under hensyntagen til efterspørgslen efter ultrahurtige internetforbindelser</u>

⁽⁹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Baggrund

Investeringer i ultrahurtige bredbåndsnet er yderst risikable. Statistikkerne viser, at brugen af højhastighedsinternet halter væsentligt efter den aktuelle bredbåndsdekning. Valget af teknologi og projekter, som skal finansieres, bør derfor tage højde for den aktuelle efterspørgsel efter bredbåndsadgang.

Ændringsforslag 3

Artikel 4 b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) udbredelse af bredbåndsnet, som forbinder ømråder, indlandsområder og randområder med EU's centrale områder, således at disse områder garanteres tilstrækkelige datatransmissionshastigheder til at muliggøre bredbåndstilslutning på mindst 30 Mbps	b) udbredelse af bredbåndsnet, som forbinder ømråder, indlandsområder og randområder med EU's centrale områder, således at disse områder garanteres tilstrækkelige datatransmissionshastigheder til at muliggøre bredbåndstilslutning på mindst 30 Mbps <u>under hensyntagen til efterspørgslen efter ultrahurtige internetforbindelser</u>

Baggrund

Samme begrundelse som ovenfor.

Ændringsforslag 4

Artikel 5, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. Medlemsstaterne og/eller andre enheder, der er ansvarlige for implementering af projekter af fælles interesse eller bidrager til deres implementering, træffer alle nødvendige juridiske, administrative, tekniske og finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med de pågældende specifikationer i denne forordning.	3. Medlemsstaterne og/eller andre enheder, <u>herunder lokale og regionale myndigheder</u> , der er ansvarlige for implementering af projekter af fælles interesse eller bidrager til deres implementering, træffer alle nødvendige juridiske, administrative, tekniske og finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med de pågældende specifikationer i denne forordning.

Baggrund

Af samme årsag som ovenfor vil det være hensigtsmæssigt at nævne de lokale og regionale myndigheder.

Ændringsforslag 5

Artikel 5, stk. 8, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) indebærer EU-merværdi	c) indebærer EU-merværdi, <u>som et resultat af en gennemførligheds- og costbenefitvurdering</u>

Baggrund

En gennemførlighedsvurdering ville være det bedste instrument til at dokumentere merværdien.

Ændringsforslag 6

Artikel 7, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>4. I rapporterne vurderer Kommissionen desuden, om sigtet med projekterne af fælles interesse fortsat er i overensstemmelse med den politiske prioritering, den teknologiske udvikling og situationen på de relevante markeder. For større projekter skal disse rapporter indeholde en analyse af deres miljøvirkninger, herunder den nødvendige tilpasning til og afbødning af klimaændringer, og deres modstandsdygtighed i en katastrofesituation. En sådan revurdering kan også foretages når som helst, det anses for hensigtsmæssigt.</p>	<p>4. I rapporterne vurderer Kommissionen desuden, om sigtet med projekterne af fælles interesse fortsat er i overensstemmelse med den politiske prioritering, den teknologiske udvikling og <u>projektets gennemførlighed set i lyset af</u> situationen på de relevante markeder. For større projekter skal disse rapporter indeholde en analyse af deres miljøvirkninger, herunder den nødvendige tilpasning til og afbødning af klimaændringer, og deres modstandsdygtighed i en katastrofesituation. En sådan revurdering kan også foretages når som helst, det anses for hensigtsmæssigt.</p> <p>5. <u>Kommissionen foreslår oprettelse af et observatorium for anleggelsen og udbredelsen af næste generation af bredbånd på det europæiske område, som har til opgave at indsamle information og statistiske data om de offentlige anlægsarbejder, som helt eller delvist kan anvendes til at opbygge næste generation af bredbåndsnettene; forvaltning af en databank til overvågning af disse offentlige anlægsarbejder og til oprettelsen af et europæisk register over telekommunikations-net; fremme af aktiviteter af teknisk og reguleringsmæssig art; gennemførelse af undersøgelser og forskning samt indkøb og formidling af teknisk dokumentation og data.</u></p>

Baggrund

Samme begrundelse som ovenfor.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO
 Formand for
 Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om »Et forbrugerprogram for perioden 2014-2020«

(2012/C 225/17)

REGIONSUDVALGET

- fastholder målet om yderligere at styrke og videreudvikle forbrugerbeskyttelsen i EU, som er en uomgængelig forudsætning for, at det indre marked kan fungere;
- er af den opfattelse, at de risici, der er forbundet med globaliseringen af produktionskæden, kræver et mere effektivt samarbejde mellem de nationale myndigheder for at forhindre, at der dukker usikre produkter op på det indre marked, og for at træffe de nødvendige forholdsregler, hver gang det sker;
- anser de budgetmidler på 197 mio. EUR, som Kommissionen foreslår afsat til forbrugerprogrammet 2014-2020, og som svarer til mindre end 5 cent pr. EU-forbruger, for utilstrækkelige;
- understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en central rolle på dette område, da de står forbrugerne nærmest. I betragtning af de begrænsede muligheder i det nuværende begrænsede budget bør støtten til det regionale samarbejde nyde større fremme. Her bør Kommissionen gå mere aktivt ind og bidrage til oprettelsen af et netværk, som gør det lettere for de lokale organisationer at udveksle deres erfaringer;
- er enig i, at det også er vigtigt på EU-plan at fremhæve de logistiske aspekter af den del af undervisningen, der skal øge forbrugernes informationsniveau under hensyntagen til kompetencefordelingen. Læseplanerne i de forskellige skolesystemer er meget uensartede, både når det gælder tematikker og metoder. Der kan udarbejdes et harmoniseret undervisningsmateriale om forbrugerbeskyttelse, som det kan anbefales at anvende, og som formidler passende viden på hvert undervisningsniveau;
- anser det for væsentligt at yde større opbakning til forbrugerbeskyttelsesorganisationerne;
- konstaterer med bekymring, at der – siden Kommissionen i sit forbrugerprogram for 2007-2013 bebudede, at den ville overveje behovet for tiltag i forbindelse med de kollektive klageordninger, som forbrugerne har adgang til i tilfælde af overtrædelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne – endnu ikke er udarbejdet noget lovgivningsforslag.

Ordfører	István SÉRTŐ-RADICS (HU/ALDE), Borgmester i Uszka
Basisdokument	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 COM(2011) 707 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

1. støtter det politiske mål om at videreføre harmoniseringen af det indre marked og få det til at fungere bedre for forbrugerne og virksomhederne – og ganske særligt for SMV'erne – idet disse udgør den altovervejende del af de europæiske virksomheder (over 90 %); fastholder dog samtidig målet om yderligere at styrke og videreudvikle forbrugerbeskyttelsen i EU, som er en uomgængelig forudsætning for, at det indre marked kan fungere;

2. ser således positivt på forslaget, som giver EU-borgerne en central placering som bevidste forbrugere i det indre marked. Dette vil efter udvalgets mening gøre det muligt at sikre, at de europæiske borgere fuldt ud kan udnytte fordelene ved det indre marked. De vigtigste mål med programmet er at garantere EU-borgernes sikkerhed og beskytte deres økonomiske interesser. Den europæiske forbrugerpolitik støtter og supplerer medlemsstaternes politikker. Mobiliseringen af den betragtelige økonomiske styrke, som forbrugernes udgifter andrager (56 % af EU's BNP), vil i stort omfang bidrage til realiseringen af EU's mål om at sætte nyt skub i væksten;

3. understreger behovet for en vis kontinuitet mellem det nuværende og det fremtidige program i overensstemmelse med konklusionerne af midtvejsevalueringen af strategien og programmet for forbrugerbeskyttelse, som understreger, at politikken er forholdsvis ny på europæisk plan, og at kontinuitet er afgørende for at opnå fuld effektivitet;

4. anser de budgetmidler, der er afsat til programmet for forbrugerbeskyttelse, for utilstrækkelige. For perioden 2014-2020 anbefaler Kommissionen, at der afsættes 197 millioner EUR til programmet, hvilket er et meget lille beløb, da det svarer til mindre end 5 cent pr. europæisk forbruger;

5. anbefaler, at hver medlemsstat sikres tilstrækkelig manøvrerfrihed til at kunne værne om sine særlige nationale kendetegn i offentligt drevne og finansierede aktiviteter inden for områder som sundheds- og lægetjenester og uddannelse.

II. SÆRLIGE BEMÆRKNINGER

REGIONSUDVALGET

Sikkerhed

6. er af den opfattelse, at forskellene mellem medlemsstaterne med hensyn til håndhævelse af produktsikkerhedslovgivningen såvel som tilstedeværelsen af usikre produkter på det indre marked samt de risici, der er forbundet med globaliseringen af produktionskæden, kræver et mere effektivt samarbejde mellem de nationale myndigheder for at forhindre,

at der dukker usikre produkter op på det indre marked, og for at træffe de nødvendige forholdsregler, hver gang det sker;

7. mener, at markedsovervågningsmekanismer såsom RAPEX effektivt gør opmærksom på listen over farlige produkter, men at disse ikke bliver trukket tilbage fra markedet lige hurtigt i de forskellige medlemsstater. Det er på den ene side nødvendigt gennem finansiel støtte at sikre, at RAPEX, de håndhævede myndigheders forbrugerbeskyttelsessamarbejde samt kosmetik-databaserne bliver vedligeholdt og kan fungere korrekt, men også at harmonisere de forskellige overvågningssystemer på EU-plan, for på disse områder er der stadig kun registreret få fremskridt;

8. beklager, at den grænseoverskridende handel fortsat ligger under det ønskede niveau på grund af manglende sikkerhed. I 2010 lå tilliden til grænseoverskridende transaktioner, dvs. den procentdel af forbrugerne, der føler sig sikre ved at foretage indkøb på internettet fra sælgere i en anden medlemsstat i EU, på 37 %. I den nuværende økonomiske situation er det overordentlig vigtigt at udnytte det indre markeds potentiale maksimalt, og ovennævnte procentdel skulle derfor gerne forhøjes til 50 i løbet af de næste 7 år;

9. er overbevist om, at EU-dækkende foranstaltninger og et samarbejde inden for det netværk, der er oprettet i henhold til direktivet om produktsikkerhed, giver bedre resultater end en række individuelle tiltag fra medlemsstaternes side, da det i forbindelse med førstnævnte er muligt at rette op på manglerne mht. information, især takket være adgangen til de data, som andre lande (for eksempel Kina) har indsamlet, og undgå forskelle på det indre marked. På denne baggrund mener Regionsudvalget, at det er afgørende at gøre opmærksom på, hvor vigtigt det er, at også tredjelande deltager i det europæiske markedsovervågningsystem. I og med at størstedelen af de farlige produkter og produkter af dårlig kvalitet, som man finder på markedet, stammer fra tredjelande, er det afgørende at samarbejde med deres instanser med henblik på forebyggelse.

REGIONSUDVALGET

Information og uddannelse

10. gør endvidere opmærksom på, at indsamlingen og analysen af sammenlignelige data kun kan foretages på EU-plan, hvis man vil foretage en samlet analyse af, hvordan det indre marked fungerer, og fastlægge referenceværdier. Dataene skal være tilstrækkeligt pålidelige og repræsentative, for at de kan bruges ikke kun på EU-plan, men også i de enkelte medlemsstater. Adfærdsundersøgelser i tilknytning til forbrugerpolitikken og de respektive test er praktiske redskaber, som vil gøre det muligt at udarbejde en mere intelligent lovgivning;

11. anser det for væsentligt at yde større opbakning til forbrugerbeskyttelsesorganisationerne. Regionsudvalget mener, at disse organisationer er de eneste, som kan sikre en stærk og forenet repræsentation af forbrugerne på europæisk plan og bidrage med harmoniserede data fra forbrugerne, som er nødvendige for beslutningstagningen i EU, for EU-institutionerne og for dialogen i EU;

12. anser det også for vigtigt på EU-plan at fremhæve betydningen af de logistiske aspekter af den del af undervisningen, der skal øge forbrugernes informationsniveau under hensyntagen til kompetencefordelingen. Læseplanerne i de forskellige skolesystemer er meget uensartede, både når det gælder tematikker og metoder. Der kan udarbejdes et harmoniseret undervisningsmateriale om forbrugerbeskyttelse, som det kan anbefales at anvende, og som formidler passende viden på hvert undervisningsniveau. En styrkelse af forbrugeruddannelsen i hele EU ville bidrage til at fjerne uoverensstemmelserne på dette område. Udvalget anser det også for vigtigt, at forbrugeruddannelse tilpasses til alle undervisningsniveauer og gøres til en integreret del af læseplanerne i alle skolesystemer. I henhold til EU's kompetencefordeling er dette medlemsstaternes ansvar. En anerkendelse af forbrugeruddannelsens betydning på EU-plan, ville også bidrage til, at der afsættes tilstrækkelig tid til emnet i undervisningen;

13. mener endvidere, at efteruddannelse af medarbejderne i forbrugerorganisationerne er af den allerstørste betydning, eftersom de er de bedst egnede aktører til effektivt at påtage sig opgaverne med almindelig forbrugeroplysning, især i forbindelse med komplekse kontrakter med serviceudbydere. På det område er det sikkert ikke muligt at centralisere opgaverne på europæisk plan. Lokale eller regionale organisationer kunne via et europæisk udbud få tildelt disse opgaver og selv gennemføre dem under hensyntagen til de lokale bestemmelser;

14. mener i øvrigt, at man ikke må glemme betydningen af at uddanne personalet i de nationale og kommunale instanser, der skal overvåge gennemførelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen. Med dette for øje ville det være nyttigt at skabe de betingelser, der er nødvendige for samarbejde mellem nationale myndigheder, for anvendelse af standarder og for evaluering af risici gennem støtte til uddannelse på EU-niveau.

REGIONSUDVALGET

Rettigheder og klageadgang

15. beklager, at skønt de opgaver, der følger med dette mål, praktisk taget er identiske for de forskellige kategorier af forbrugerbeskyttelsesorganer (civilsamfundsorganisationer, nationale eller kommunale organer, informationskontorer og helpdesks), udfører de ofte hver især disse opgaver parallelt - som regel både på europæisk og nationalt niveau - og ikke særligt effektivt;

16. mener, at denne problematik er tæt knyttet til forvaltningen af forbrugerklager, i og med at sagerne for størstepartens vedkommende når frem til disse forbrugerbeskyttelsesorganer i form af klager. Da effektiviteten ikke har kunnet forbedres på dette område, stiger forbrugernes utilfredshed fortsat;

17. henleder opmærksomheden på, at kun 8 % af programmets budgetmidler vil blive anvendt til udarbejdelse af nye regler;

18. mener, at det er vigtigt at understrege nødvendigheden af at se nærmere på de begrænsninger, der ligger i selve lovgivningen. Integreringen af forbruger aftaler i de nationale lovgivninger har paradoksalt nok radikalt mindsket forbrugerbeskyttelsesorganernes mulighed for at behandle velbegrundede anmeldelser i tilknytning til klager over mangelfuld kvalitet, da de ikke længere har beføjelse hertil. Værnetinget er således blevet den første klageinstans;

19. konstaterer med bekymring, at der - siden Kommissionen i sit forbrugerprogram for 2007-2013 bebudede, at den ville overveje behovet for tiltag i forbindelse med de kollektive klageordninger, som forbrugerne har adgang til i tilfælde af overtrædelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne - endnu ikke er udarbejdet noget lovgivningsforslag;

20. vil gerne understrege, at kollektive søgsmål, som i dag kan anlægges på landsplan i 14 EU-medlemsstater, giver de skadelidte let adgang til erstatning for kollektive tab i tilfælde af for eksempel aflyste flyafgange, defekte produkter og uansvarlig finansiel rådgivning. Det forekommer absolut nødvendigt at udbrede dette effektive retsmiddel til andre EU-lande og at anvende det også på grænseoverskridende tvister. Det skønnes, at de udækkede tab som følge af overtrædelse af EU's kartelregler beløber sig til over 20 milliarder EUR årligt. Udvalget tager imidlertid afstand fra idéen om kollektive søgsmål af »opt-out«-typen efter amerikansk forbillede. Forbrugerne bør aktivt skulle træffe en beslutning for eller imod spørgsmålet om, hvorvidt individuelle krav skal gøres gældende ad rettens vej (»opt-in«);

21. betoner, at Kommissionens forslag bør begrænses til rammelovgivning. I lighed med direktiv 98/27/EF (om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser) bør de kun indeholde retningslinjer om nationale minimumsstandarder og i øvrigt overlade det til medlemsstaterne at beslutte, hvordan kollektive retsmidler kan anvendes under hensyntagen til de forskellige nationale retstraditioner. Hvis EU gør krav på beføjelser til at regulere flere kollektive retsmidler, skal disse tilpasses til de forskellige medlemsstaters retsorden og retshåndhævelsessystemer;

22. anser det imidlertid for vigtigt at oprette en onlinetvistbilæggelsesordning. En sådan mekanisme kan naturligvis kun tjene forbrugernes interesser, hvis den er let anvendelig og tilgængelig på alle officielle sprog i medlemsstaterne. Fordelene ved en onlineordning ligger i, at den vil kunne fungere trods forskelle i bestemmelser eller i deres anvendelse i de enkelte medlemsstater;

23. understreger, at det er absolut nødvendigt, at der gives international adgang til udenretslige instanser og indføres onlineløsninger. Man bør dog undersøge muligheden for og

metoden til at styrke parternes accept af disse instansers afgørelser. Det ville ligeledes være nyttigt at give forbrugerne ret til at henvende sig til den instans blandt de kompetente myndigheder i de forskellige lande, der giver dem flest rettigheder;

24. mener, at der bør tilvejebringes specifikke støtte midler til ikke-statslige forbrugerorganisationers advokatbistand og juridisk rådgivning til forbrugerne. Ved at give forbrugerne mulighed for at indmelde sig i civile organisationer med EU-dækkende kompetence, som modtager støtte fra EU, kan disse forbrugerorganisationers base øges betragteligt, og det samme gælder tilliden hos deres medlemmer. Virksomhederne ville være mere tilbøjelige til at følge afgørelser i forbindelse med deres sag, hvis de kunne stole på en effektiv advokatbistand på et tidligt stadium, som kan forudse resultatet af en eventuel retslig procedure.

REGIONSUDVALGET

Gennemførelse

25. understreger, hvor vigtigt det er, at forordningen om forbrugerbeskyttelse også kommer til at indeholde bestemmelser om fælles projekter, fælles gennemførelsesbestemmelser og udveksling af tjenestemænd. Det skal bemærkes, at koordinerede foranstaltninger, hvori flere medlemsstater deltager (medfinansieret af programmet og af de berørte medlemsstater), såsom kontrolforanstaltninger, er et effektivt middel;

26. mener på denne baggrund, at det er vigtigt at præcisere, at grænseoverskridende klager kun kan behandles effektivt via samarbejde. Initiativerne inden for behandling af klager, herunder navnlig lanceringen af en fælles database på europæisk plan, er meget vigtige. Ligesom i forbindelse med andre store europæiske systemer (RAPEX) bør de gøres praktisk anvendelige, netop for at kunne udbrede anvendelsen af dem i forbindelse med samarbejde mellem forskellige myndigheder;

27. betragter Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre, som finansieres af Kommissionen og medlemsstaterne, som et nødvendigt og særdeles nyttigt instrument. Der er tale om et europæisk net, som giver information og støtte på området forbrugerrettigheder, og som forbrugerne kan henvende sig til, hvis de vil kræve erstatning af en forretningsdrivende, som er etableret i en anden medlemsstat, på grund af problemer i forbindelse med indkøb på tværs af grænserne;

28. konstaterer med beklagelse, at de europæiske forbrugercentre stadig ikke er snævert forbundet med de strukturer, der arbejder med bilæggelsen af klager og tvister, på grund af manglende kompetence for så vidt angår konkrete erstatninger. Eftersom de lovgivningsinstrumenter, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at træffe effektive foranstaltninger, ikke er til stede, hvilket heller ikke ville være foreneligt med EU's principper for regulering, må der tages højde for en stadig stigende utilfredshed.

III. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

29. understreger, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en central rolle på dette område, da de står forbrugerne nærmest. I betragtning af de begrænsede muligheder i det nuværende begrænsede budget bør støtten til det regionale samarbejde nyde større fremme. Her bør Kommissionen gå mere aktivt ind og bidrage til oprettelsen af et netværk, som gør det lettere for de lokale organisationer at udveksle deres erfaringer;

30. henleder opmærksomheden på behovet for at beskytte forbrugernes rettigheder på såvel lokalt som nationalt plan. For at opnå større omkostningseffektivitet må uddannelserne på forbrugerbeskyttelsesområdet organiseres på lokalt plan. Behandlingen af forbrugerklager bør dog baseres på en trinvis tilgang. I perioder med økonomisk krise har forbrugernes aktivitetsniveau endnu større betydning;

31. anser det for nødvendigt at optage regionale organer i netværket af europæiske organisationer, så de kan modtage EU-finansiering. Det vil give forbrugerne mulighed for at forelægge deres problemer for den nærmest beliggende instans. Det vil være meget mere effektivt at planlægge aktiviteter med støtte fra lokale organisationer;

32. anser det for muligt at styrke regionernes kompetencer på forbrugerbeskyttelsesområdet ved at støtte de regionale universitetscentre, hvor der drives forskning på dette område. Disse centre vil da kunne skabe det videngrundlag, som de regionale myndigheder har brug for til at iværksætte forbrugerbeskyttelsespolitikken effektivt på lokalt plan.

IV. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Artikel 5, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af industri- og erhvervs mæssige interesser samt af andet, der kan afstedkomme interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske og juridiske interesser i EU.	De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af industri- og erhvervs mæssige interesser samt af andet, der kan afstedkomme interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske, sociale og juridiske interesser i EU.

Ændringsforslag 2

Artikel 5, stk. 2, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af erhvervsmæssige interesser samt af andet, der kan afstedkomme interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske og juridiske interesser.	De er ikkestatslige nonprofitorganisationer, der er uafhængige af erhvervsmæssige interesser samt af andet, der kan afstedkomme interessekonflikter, og deres primære formål og aktiviteter er at fremme og beskytte forbrugernes sundhed, sikkerhed samt økonomiske, <u>sociale</u> og juridiske interesser.

Ændringsforslag 3

Artikel 5, stk. 2, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De udfører alle de følgende aktiviteter: stiller en formel ordning til rådighed, hvor forbrugerrepræsentanter fra EU og tredjelande kan bidrage til politiske diskussioner og politikker, arrangerer møder med embedsmænd og lovgivere for at fremme og slå til lyd for forbrugerinteresser over for de offentlige myndigheder, identificerer fælles forbrugeranliggender og -udfordringer, fremmer forbrugersynspunkter i forbindelse med bilaterale forbindelser mellem EU og tredjelande, bidrager til udveksling og formidling af ekspertise og viden med relation til forbrugerspørgsmål i EU og tredjelande og udarbejder politikanbefalinger.	De udfører alle de følgende aktiviteter: stiller en formel ordning til rådighed, hvor forbrugerrepræsentanter fra EU og tredjelande kan bidrage til politiske diskussioner og politikker, arrangerer møder med embedsmænd og lovgivere for at fremme og slå til lyd for forbrugerinteresser over for de offentlige myndigheder, <u>herunder på lokalt og regionalt plan</u> , identificerer fælles forbrugeranliggender og -udfordringer, fremmer forbrugersynspunkter i forbindelse med bilaterale forbindelser mellem EU og tredjelande, bidrager til udveksling og formidling af ekspertise og viden med relation til forbrugerspørgsmål i EU og tredjelande og udarbejder politikanbefalinger.

Baggrund

De tilskudsberettigede aktiviteter bør udvides til de lokale og regionale myndigheders aktioner, for at de kan arrangere møder med embedsmænd, der beskæftiger sig med forbrugerbeskyttelse.

Ændringsforslag 4

Artikel 5, stk. 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Aktionstilskud kan tildeles et offentligt organ eller et nonprofitorgan valgt ved en gennemsigtig procedure og udpeget af en medlemsstat eller et tredjeland i henhold til artikel 7 i denne forordning. Det udpegede organ skal indgå i et EU-netværk, der informerer forbrugerne og bistår dem med at udøve deres rettigheder og få adgang til passende tvistbilæggelse (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre).	Aktionstilskud kan tildeles et offentligt <u>nationalt, lokalt eller regionalt</u> organ eller et nonprofitorgan valgt ved en gennemsigtig procedure og udpeget af en medlemsstat eller et tredjeland i henhold til artikel 7 i denne forordning. Det udpegede organ skal indgå i et EU-netværk, der informerer forbrugerne og bistår dem med at udøve deres rettigheder og få adgang til passende tvistbilæggelse (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre).

Baggrund

De lokale og regionale myndigheder bør også figurere blandt de støtteberettigede modtagere.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
Regionsudvalget*

Regionsudvalgets udtalelse om »Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020«

(2012/C 225/18)

REGIONSUDVALGET

- henviser til, at det navn, der er valgt for programmet »Sundhed for vækst«, reducerer sundhed til en ren samfundsøkonomisk størrelse uden at stille mennesket i centrum;
- hilser de overordnede målsætninger i programmet velkomne;
- rejser spørgsmålet om, hvorvidt den planlagte budgetramme på i alt 446 millioner EUR i perioden 2014-2020 trods en forhøjelse i forhold til de tidligere programmer vil være tilstrækkelig. Udvalget beklager, at Kommissionen ikke har fastsat en væsentlig højere bevillingsramme, da dette ville have medført en vis samfundsøkonomisk nytteværdi, idet man så ville kunne have undgået en lang række udgifter i forbindelse med sygdom og sygefravær fra arbejdspladserne;
- bifalder i princippet, at der kun kan ydes tilskud til finansiering, når der er tale om en klar EU-merværdi, og erindrer om, at denne innovative merværdi bør komme patienterne til gavn og ikke kun defineres ud fra kommercielle mål og for at nedbringe sundhedsudgifterne;
- mener, at reglerne for EU's medfinansiering af aktioner bør svare til reglerne for strukturfondene, så struktursvage regioner får mulighed for passende støtte;
- forventer, at regionale og lokale myndigheder og ngo'er inddrages i udformningen, gennemførelsen, evalueringen og analysen af programmet og i de enkelte projekter og undersøgelser.

Ordfører	Tilman TÖGEL (DE/PSE), medlem af landdagen i Sachsen-Anhalt
Basisdokument	Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020 COM(2011) 709 final

1. Regionsudvalget støtter bestræbelser og initiativer, der har til formål at sikre den offentlige sundhedspleje for borgerne i Europa og basere den på de nyeste videnskabelige resultater til gavn for menneskeheden. Dette bør være målet for alle aktører inden for sundhedspolitik og i sundhedsvæsenet på såvel EU-niveau som på nationalt, regionalt og lokalt niveau;

2. Regionsudvalget understreger i den forbindelse, at en bæredygtig sundhedspolitik til enhver tid også bør tage hensyn til sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende faktorer som f.eks. sociale forhold, livsstil, kultur, uddannelse, miljøfaktorer og sociale strukturer. Der er behov for, at innovation på alle sociale områder spredes gennem netværk, så man hurtigst muligt kan identificere risikofaktorer og modvirke deres negative følger;

3. Regionsudvalget ser i programmets prioritering en risiko for, at ulighederne på sundhedsområdet reduceres til kun at handle om den ulige adgang til bestemte behandlingsformer. Dermed kan bestræbelserne på at fjerne de sociale forskelle, som ligger til grund for ulighederne, blive overskygget;

4. Det foreliggende program henviser i overskriften til et vækstbegreb, som på ingen måde defineres. Så længe dette begreb ikke har været genstand for nærmere overvejelser, kan man imidlertid sætte spørgsmålstegn ved anvendelsen heraf som målsætning for programmet. Også når programmet kræver, at innovation med hensyn til mekanismerne for kommunikation mellem de forskellige aktører inden for sundhedsvæsenet prioriteres, skal den enkelte og dennes sundhed være i fokus. Ganske vist er det nødvendigt at fremhæve sammenhængen mellem økonomisk vækst og investeringer i sundhedsvæsenet, men dette sker i overdreven grad i forslaget. Dette indebærer en fare for, at investeringer i sundhed kun betragtes ud fra et økonomisk synspunkt, og det kunne lede tanken hen på, at man på EU-niveau kun sætter halvhjertet ind for at fremme det fysiske og psykiske velvære;

5. Regionsudvalget giver i denne sammenhæng endnu en gang udtryk for sine bekymringer for, at foranstaltninger til konsolidering af de statslige finanssystemer primært sker på bekostning af den offentlige sektors investeringer og dermed også går ud over sundhedssystemernes kvalitet og stabilitet. Derfor ser Regionsudvalget det som en prioritet at sikre sundhedsplejen. Udvalget går ud fra, at man også i dette program kan gennemføre synergier, som kan opstå i forbindelse med

offentlig-private partnerskaber, således at sundhedssystemerne kan leve op til de fremtidige udfordringer.

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

Generelle bemærkninger

6. anerkender og støtter Kommissionens bestræbelser på med Europa 2020-dagsordenens strategiske mål for øje at videreføre sundhedsprogrammet i kraft af det foreliggende EU-handlingsprogram »Sundhed for vækst« og hilser det især velkomment, at der sættes fokus på innovative og bæredygtige sundhedssystemer, forbedret ressourceudnyttelse, sundhedsfremmende foranstaltninger, sygdomsforebyggelse og grænseoverskridende netværkssamarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af sundhedstrusler;

7. henviser til, at det navn, der er valgt for programmet »Sundhed for vækst«, reducerer sundhed til en ren samfundsøkonomisk størrelse uden at stille mennesket i centrum. Programmets navn afspejler således ikke de målsætninger for programmet, der opstilles i artikel 4, f.eks. i stk. 2 »Øget adgang til bedre og sikrere sundhedsydelser til borgerne« og i stk. 4 »Beskytte borgerne mod grænseoverskridende sundhedstrusler«;

8. opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på, at det navn, der er valgt til programmet, kan virke diskriminerende for syge og handicappede, da det lader antyde, at kun sunde mennesker kan bidrage til den økonomiske vækst og dermed være nyttige ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt. Der tages dermed ikke hensyn til, at også disse mennesker kan deltage som ligeberettigede borgere i arbejdslivet og yde et økonomisk værdifuldt bidrag, forudsat at de gennem ledsageforanstaltninger sikres den nødvendige støtte;

9. bemærker i denne forbindelse, at det er vanskeligt at få øje på en indholdsmæssig forbindelse mellem programmet og WHO-strategien »Health for All in the 21st Century« (sundhed for alle i det 21. århundrede), og at målene ikke er sammenlignelige. WHO fremhæver som sundhedsstrategi det absolut nødvendige i at fjerne sociale og økonomiske uligheder med henblik på at forbedre den samlede befolknings sundhed. Verdenssundhedsorganisationen opfordrer endvidere til, at foranstaltninger til støtte for særligt udsatte og sygdomstyngede personer samles under ét, at flaskehalse i sundhedsforsyningen fjernes, og dårlige sundhedsmæssige og sociale vilkår afhjælpes (WHO-erklæringen »Sundhed 21«, indledningen, punkt II, fra den 51. Verdenssundhedsforsamling). Disse aspekter mangler

i Kommissionens program, som ensidigt fokuserer på muligheder for samfundsmæssig udvikling. Regionsudvalget forventer, at Kommissionen arbejder tæt sammen med WHO's regionaludvalg om udformningen af den kommende sundhedspolitik for Europa »Sundhed 2020«.

Kapitel I, Generelle bestemmelser

REGIONSUDVALGET

10. bifalder, at det program, som her forelægges af Kommissionen, viderefører det andet handlingsprogram, som udløber i 2013, og det første handlingsprogram (2003-2007);

11. finder i den forbindelse den manglende evaluering af programmet kritisabel og påpeger, at »sammenfatningen af den efterfølgende evaluering af folkesundhedsprogrammet for 2003-2007 og midtvejsevalueringen af sundhedsprogrammet for 2008-2013«, som omtales i finansieringsoversigtens punkt 6.5.3, ikke er tilstrækkelig til at vurdere Revisionsrettens henstillinger og gennemførelsen af programmets henstillinger;

12. hilser de overordnede målsætninger, der opstilles i programmets artikel 2, velkomne:

- samarbejde mellem medlemsstaterne om etablering af et effektivt system for overførsel af innovation i sundhedssektoren;
- styrkelse af den finansielle bæredygtighed af medlemsstaternes sundhedssystemer i den nuværende situation med demografisk og finansielt betingede begrænsninger;
- øget beskyttelse mod grænseoverskridende sundhedsrisici og
- dermed en fortsat forbedring af folkesundheden;

13. bemærker, at programmet undlader at henvise til det nødvendige i at inddrage de regionale og lokale myndigheder, der som regel er ansvarlige for at skabe forudsætningerne for god sundhed og for den behovsorienterede levering af sundhedsydelse og for sundhedsvæsenets organisation, og at programmet heller ikke nævner nogen forudgående høring af interessenter;

14. forventer derfor, at regionale og lokale myndigheder og ngo'er inddrages i udformningen, gennemførelsen, evalueringen og analysen af programmet og i de enkelte projekter og undersøgelser;

15. ser med bekymring på, at der i forslaget til forordning opereres med nye begreber og instrumenter, hvis indhold og rækkevidde ikke fremgår helt tydeligt. Det er f.eks. ikke tilstrækkeligt klart, hvilke af de under det første mål nævnte redskaber og mekanismer på EU-plan til afhjælpning af manglen på

menneskelige ressourcer og fremme af innovation i sundhedssektoren, der skal udvikles. Nye redskaber må ikke føre til dobbeltstrukturer, dobbelte omkostninger eller øgede administrative byrder.

Kapitel II, Mål og aktioner

REGIONSUDVALGET

16. støtter intentionen i programmet om at tilskynde politiske beslutningstagere og ansatte i sundhedsvæsenet og dets institutioner til at anvende innovative kvalitetsprodukter og -tjenester baseret på værktøjer, mekanismer og retningslinjer, der er udviklet af sundhedssektoren, for at opnå langsigtede besparelser og dermed samtidig øge sundhedssystemernes effektivitet og bæredygtighed, og opfordrer til at overveje indførelsen af et system med incitamenter på mellemlangt sigt, som kan understøtte disse mål;

17. bifalder den målsætning, der går ud på at forbedre adgangen til lægefaglig ekspertise og information i forbindelse med specifikke sygdomme på tværs af landegrænserne og udvikle fælles løsninger og retningslinjer for at forbedre kvaliteten af sundhedsydelse og patientsikkerheden. Sundhedspolitikens aktører og beslutningstagere samt ansatte inden for sundhedssektoren bør tilskyndes til at anvende den faglige viden, som indsamles gennem de europæiske referencenetværk, og til at anvende de vedtagne retningslinjer. I den forbindelse bør udvekslingsprogrammer for forskellige personalekategorier inden for sundhedssektoren, såsom læger, sygeplejersker, plejepersonale og eksperter inden for folkesundhed, indgå i overvejelserne;

18. er enig i det hensigtsmæssige i at fremme samarbejde om en medicinsk teknologivurdering og undersøge de muligheder, der ligger i e-sundhed og ikt inden for sundhed, og kræver, at det tilstræbte samarbejde mellem elektroniske patientregistre vil respektere databeskyttelsesreglerne og -kravene, lægernes tavshedspligt og patienternes selvbestemmelse;

19. anser det for den rigtige strategi at lægge vægt på at formidle og fremme udbredelsen af bedste praksis og af foranstaltninger til fremme af sundheden og forebyggelse af sygdomme, som bl.a. skyldes tobaksrygning, dårlig ernæring, manglende motion, alkoholmisbrug og ubeskyttet sex. Udvalget forventer endvidere, at der vil blive taget fat på den tiltagende antibiotikaresistens og dennes forbindelse med anvendelsen af antibiotika inden for husdyravl, navnlig den intensive husdyravl, og på nødvendigheden af sygdomsforebyggelse gennem vaccinationer. Også spørgsmålene om uligheder på sundhedsområdet, mental sundhed, sociale determinanter for sundhed og velfærd, som endnu ikke har været behandlet, må indgå i programmet, herunder sammenhængen mellem dette sundhedsområde og den finansielle og økonomiske krise;

20. godkender de støtteberettigede foranstaltninger, der defineres i artikel 4, stk. 1, navnlig hvor det drejer sig om at udbygge samarbejdet om teknologivurdering og øge e-sundhedsapplikationernes interoperabilitet med henblik på at styrke patientrettighederne;

21. opfordrer til, at der som supplement til teknologivurderingen gennemføres sundhedskonsekvensanalyser (Health Impact Assessments), navnlig med henblik på aktuelle eller fremtidige strategier samt planer og programmer inden for sundhedssektoren;

22. opfordrer til at undersøge, om samarbejdet om iværksættelse af koordinerede foranstaltninger på EU-plan ud over medlemsstater, patientforeninger og interessegrupper også kunne omfatte selvhjælpsgrupper med det formål at skabe grænseoverskridende behandlingsmuligheder;

23. bifalder den »tilvebringelse af ekspertise«, som programmet i væsentlig grad skal bidrage til, og bemærker, at et vigtigt mål i den forbindelse bør være at sikre metodiske færdigheder hos beslutningstagere og beslutningsforberedende institutioner for at udvikle målrettede, temaorienterede løsninger på nationalt og regionalt plan, som kan gennemføres inden for de traditionelle, landespecifikke strukturer og systemer;

24. hilser med tilfredshed, at der lægges vægt på foranstaltninger, som skal imødegå manglen på arbejdskraft på sundheds- og plejeområdet, og går ud fra, at foranstaltninger til styrkelse af en bæredygtig arbejdsstyrke i sundheds- og plejesektoren ikke vil blive ødelagt ved, at der rekrutteres arbejdskraft fra andre medlemsstater;

25. peger i denne forbindelse på, at uddannelsen af det faglige personale på sundheds- og plejeområdet i fremtiden skal tage højde for kravene i det 21. århundrede, således som dette fremgår af Lancet-rapporten »Et nyt globalt initiativ til en reform af de sundhedsfaglige uddannelser«. Endvidere opfordrer udvalget til, at dialogen om en reform af de sundhedsfaglige uddannelser i de kompetente EU-organer fortsættes;

26. bifalder alle foranstaltningerne i artikel 4, stk. 2 og 3, til forbedring af borgernes adgang til bedre og sikrere sundhedsydelser og til styrkelse af sygdomsforebyggelsen og forventer, at der ud over oprettelsen af referencenetværk og/eller referencecentre, især med henblik på undersøgelse og forskning, diagnosticering og behandling af sygdomme med lav prævalens og indvirkning i Europa, overførsel af knowhow og fremme af et system af viden på sundhedsområdet indføres retningslinjer for en mere forsigtig anvendelse af antibiotika og i den forbindelse iværksættes foranstaltninger, der generelt skal sikre, at befolkningen er mere påpasselig med anvendelsen af medicin, herunder især medicin, der ikke er receptpligtig;

27. anerkender målet om at beskytte borgerne mod grænseoverskridende sundhedsrisici ved at udvikle fælles strategier til styrkelse af beredskabet og koordineringen heraf under sundhedskriser. Udgangspunktet for strategierne må være, at de tager

højde for nationale og regionale kompetencer, og at mekanismerne for det grænseoverskridende samarbejde fastlægges under hensyntagen til disse kompetencer;

28. understreger i den forbindelse, at de regionale og lokale myndigheder nødvendigvis må inddrages i udformningen, gennemførelsen, evalueringen og analysen af sundhedsbeskyttelses- og katastrofeberedskabsforanstaltninger, da det er på disse myndighedsniveauer i de enkelte medlemsstater, at kompetencerne for disse områder ligger;

29. peger endvidere på betydningen af sundhedsfremmende foranstaltninger på arbejdspladsen. Medlemsstaterne bør derfor gøre sundhedsfremme i erhverv og arbejdsliv til et fast led i deres sundhedspolitik.

Kapitel III, Finansielle bestemmelser

Kapitel IV, Gennemførelse

REGIONSUDVALGET

30. rejser spørgsmålet om, hvorvidt den planlagte budgetramme på i alt 446 millioner EUR i perioden 2014-2020 trods en forhøjelse i forhold til de tidligere programmer vil være tilstrækkelig. Udvalget beklager, at Kommissionen ikke har fastsat en væsentlig højere bevillingsramme, da dette ville have medført en vis samfundsøkonomisk nytteværdi, idet man så ville kunne have undgået en lang række udgifter i forbindelse med sygdom og sygefravær fra arbejdspladserne;

31. forventer, at Kommissionen fordeler de i bund og grund alt for beskedne midler på gennemsigtig og afbalanceret vis, og at udvalget rettidigt inddrages i arbejdet med at opstille inddelingskriterier, navnlig i forbindelse med de i artikel 11, stk. 1, fastlagte årlige arbejdsprogrammer;

32. opfordrer til, at den del af midlerne, der skal anvendes til tjenesteydelseskontrakter, begrænses klart, og at resultaterne af tjenesteydelseskontrakterne gøres tilgængelige for medlemsstater, regioner og øvrige interesserede parter;

33. bifalder, at programmet også gøres tilgængeligt for tredjelande, da navnlig emner som grænseoverskridende sundhedspleje, afhjælpning af manglen på kvalificeret sundhedspersonale og katastrofeberedskab bør tænkes ind i en »grænseoverskridende« sammenhæng;

34. peger på forbindelsen til Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS) og udnyttelsen af de positive effekter og muligheder i relation hertil, navnlig i medlemsstaternes grænseregioner;

35. bifalder i princippet, at der ifølge artikel 7, stk. 2, kun kan ydes tilskud til finansiering, når der er tale om en klar EU-merværdi, og erindrer om, at denne innovative merværdi bør komme patienterne til gavn og ikke kun defineres ud fra kommercielle mål og for at nedbringe sundhedsudgifterne;

36. beklager imidlertid, at en sådan merværdi kun fremgår af redegørelsen under afsnit 6.5.2 i finansieringsoversigten, hvor der henvises til, at det er nødvendigt med koordination, styring og fremme på EU-niveau for at nå programmets mål. Disse retfærdiggør imidlertid allerede i sig selv en indsats på EU-niveau, dvs. overnationalt niveau, i overensstemmelse med nærhedsprincippet i artikel 168;

37. bemærker, at de under finansieringsoversigtens punkt 6.5.2 formulerede aspekter som »foranstaltninger, der kan føre til indførelsen af et benchmarkingsystem, øge stordriftsfordelene ved at undgå spild som følge af overlapninger og optimere

brugen af de finansielle ressourcer« kræver et verificerbart grundlag for at kunne påvise denne merværdi;

38. mener, at reglerne for EU's medfinansiering af aktioner ifølge artikel 7, stk. 3, bør svare til reglerne for strukturfondene, så struktursvage regioner får mulighed for passende støtte;

39. bifalder den planlagte forenkling af ansøgnings- og forvaltningsproceduren for foranstaltningerne og fremhæver, at den nuværende administrative byrde ved det nuværende program (2007-2013) har resulteret i en lav deltagelse heri.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Betragtning 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(14) Programmet bør først og fremmest fokusere på samarbejdet med de nationale kompetente sundhedsmyndigheder og give incitamenter til bred deltagelse af alle medlemsstater. Navnlig bør det aktivt fremmes, at medlemsstater med en bruttonationalindkomst (BNI) på under 90 % af gennemsnittet i EU deltager.	(14) Programmet bør først og fremmest fokusere på samarbejdet med de nationale kompetente sundhedsmyndigheder <u>i medlemsstaterne</u> og give incitamenter til bred deltagelse af alle <u>kompetente myndigheder</u> i medlemsstaterne. Navnlig bør det aktivt fremmes, at medlemsstater <u>eller regioner</u> med en bruttonationalindkomst (BNI) <u>et bruttonationalprodukt (BNP)</u> på under 90 % af gennemsnittet i EU deltager.

Baggrund

Ansvar for sundhedsvæsenet ligger i medlemsstaterne hyppigt hos de regionale eller lokale myndigheder. Det er ikke hensigtsmæssigt udelukkende at fokusere på »sammenhængsregioner«. Det bør være programmets formål at give de struktursvage regioner mulighed for at være med. Spørgsmålet om særlig hensyntagen til struktursvage regioner behandles mere detaljeret i ændringsforslaget til artikel 7, stk. 3, litra c).

Ændringsforslag 2

Betragtning 16

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
(16) Programmet bør fremme synergi og forhindre overlapninger med relaterede EU-programmer og EU-aktioner. Der bør gøres passende brug af andre af Unionens midler og programmer, især Unionens nuværende og fremtidige rammeprogram for forskning og innovation og dennes resultater, strukturfondene, programmet for sociale forandringer og innovation, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, den europæiske strategi for sundhed på arbejdspladsen, programmet for konkurrenceevne og innovation, rammeprogrammet for miljø og klimaindsats (Life), programmet for Unionens indsats inden for forbrugerpolitik (2014-2020), programmet Justice (2014-2020), det fælles program vedrørende »længst muligt i eget hjem« (uddannelse i Europa-programmet) og Unionens statistiske program inden for deres respektive aktiviteter.	(16) Programmet bør fremme synergi og forhindre overlapninger med relaterede EU-programmer og EU-aktioner. Der bør gøres passende brug af andre af Unionens midler, <u>instrumenter</u> og programmer, især Unionens nuværende og fremtidige rammeprogram for forskning og innovation og dennes resultater, strukturfondene, <u>Den Europæiske Gruppe for Territorialt Samarbejde (EGTS)</u> , programmet for sociale forandringer og innovation, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, den europæiske strategi for sundhed på arbejdspladsen, programmet for konkurrenceevne og innovation, rammeprogrammet for miljø og klimaindsats (Life), programmet for Unionens indsats inden for forbrugerpolitik (2014-2020), programmet Justice (2014-2020), det fælles program vedrørende »længst muligt i eget hjem« (uddannelse i Europa-programmet) og Unionens statistiske program inden for deres respektive aktiviteter.

Baggrund

Jf. udtalelsens punkt 34.

Ændringsforslag 3

Overskrift

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Sundhed for vækst	Sundhed for vækst <u>Bedre sundhed for bæredygtig vækst</u>

Ændringsforslag 4

Artikel 7, stk. 3, litra c)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
60 % af de støtteberettigede omkostninger ved de aktioner, der er nævnt i stk. 2, litra a), bortset fra medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, og som derfor kan ydes et finansielt bidrag på op til 80 % af de støtteberettigede omkostninger. I tilfælde af særlig stor nytteværdi kan det finansielle bidrag til de aktioner, der er nævnt i stk. 2, litra a), være på op til 80 % af de støtteberettigede omkostninger for de kompetente myndigheder i alle medlemsstater eller tredjelande, der deltager i programmet.	60 % af de støtteberettigede omkostninger ved de aktioner, der er nævnt i stk. 2, litra a), bortset fra medlemsstater <u>eller regioner</u> , hvis bruttonationalindkomst <u>bruttonationalprodukt (BNP)</u> pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, og som derfor kan ydes et finansielt bidrag på op til 80 % af de støtteberettigede omkostninger. I tilfælde af særlig stor nytteværdi kan det finansielle bidrag til de aktioner, der er nævnt i stk. 2, litra a), være på op til 80 % af de støtteberettigede omkostninger for de kompetente myndigheder i alle medlemsstater eller tredjelande, der deltager i programmet.

Bruxelles, den 4. maj 2012.

Mercedes BRESSO
*Formand for
 Regionsudvalget*

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA